ព្រះ
ត្រៃបិដកបាលី
និង
សេចក្តីប្រែជាភាសាខ្មែរ
សុត្តន្តបិដក
អង្គុត្តរនិកាយ អដ្ឋកនិបាត
ទុតិយភាគ
៤៨

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ
ព.ស ២៥៥៨

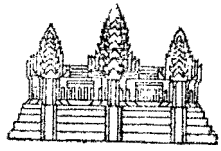
ឯកសារគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកស្កានេះ
ត្រូវទាបថតចេញពី ច្បាប់គម្ពីរព្រះត្រៃបិដកដប៉ុន ។

ឯកសារគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកនេះ ចាប់ពីភាគ១ ដល់ ភាគ៥០
គឺជាទបស់ ឧបាសិកា កាំង ហ្គិចណៃ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រធីតា,
ធ្វើជូនលោកគ្រូអគ្គបណ្ឌិត ប៊ុត-សាវង្ស ។ និងទុកក្នុង
គេហទំព័រ៥០០០ឆ្នាំ សម្រាប់ជាធម្មទាន ។

កែសម្រួលតាមកុំព្យូទ័រ តម្រូវឲ្យបកវណ៌អានអេឡិត្រូនិច
ដោយខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំបាទ ស្រុង-ចាន់ណា ។

www.5000-years.org

ព្រះ
វិន័យបិដកភាគ ៥
និង
សេចក្តីប្រែជាភាសាខ្មែរ
សុត្តន្តបិដក
អង្គុត្តរនិកាយ អដ្ឋកនិបាត
ឯតទគ្គវគ្គ
ទី ៨

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ
ព. ស. ២៥៤៨

សុត្តន្តបិដកេ

អង្គុត្តរនិកាយស្ស អដ្ឋកនិបាតេ

នវមោ ភាគោ

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

បណ្ណាសកេ មេត្តាវគ្គោ

(១) ឯវម្មេ សុតំ ។ ឯកំ សមយំ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តត្រ ខោ ភគវា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ ភិក្ខវោតិ ។ ភទន្តេតិ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ បច្চស្សោសុំ ។ ភគវា ឯតទវោច មេត្តាយ ភិក្ខវេ ចេតោវិមុត្តិយា អាសេវិតាយ ភាវិតាយ ពហុលីកតាយ យានីកតាយ វត្ថុកតាយ អនុដ្ឋិតាយ បរិចិតាយ សុសមារទ្ធាយ អដ្ឋានិសំសា បាដិកង្ខា ។ កតមេ អដ្ឋ ។ សុខំ សុបតិ សុខំ បដិពុជ្ឈតិ ន បាបកំ សុបិនំ បស្សតិ មនុស្សានំ បិយោ ហោតិ អមនុស្សានំ បិយោ ហោតិ ទេវតា រក្ខន្តិ នាស្ស អគ្គិ វា វិសំ វា សត្ថំ វា កមតិ

សុត្តន្តបិដក

អង្គុត្តរនិកាយ អដ្ឋកនិបាត

ឥរិយភាគ

សូមនមស្ការព្រះដ៏មានព្រះភាគអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ។

បណ្ណាសក មេត្តាវគ្គ

(១) ខ្ញុំបានស្តាប់មកយ៉ាងនេះ ។ សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់ក្នុងវត្តជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ កាលនោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់នឹងភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ទទួលព្រះពុទ្ធដីកានៃព្រះដ៏មានព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មេត្តាចេតោវិមុត្តិ ដែលបុគ្គលធ្វើឲ្យច្រើន ចំរើនធ្វើឲ្យរឿយៗ ធ្វើឲ្យដូចជាយាន ធ្វើឲ្យជាទីនៅ ប្រាន តាំងទុករឿយៗ ប្រាន សន្សំ ប្រាន ប្រារព្ធល្អហើយ មានអានិសង្ស ៨ ប្រការជាប្រាកដ ។ អានិសង្ស ៨ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺដេកលក់ជាសុខ ១ ភ្ញាក់ឡើងជាសុខ ១ មិនឃើញនូវសុបិនអាក្រក់ ១ ជាទីស្រឡាញ់នៃពួកមនុស្ស ១ ជាទីស្រឡាញ់នៃពួកអមនុស្ស ១ ពួកទេវតា តែងរក្សា ១ ភ្លើងក្តី ថ្នាំពិសក្តី សស្ត្រាវុធក្តី មិនប៉ះពាល់នូវបុគ្គលនោះ ១

ឧត្តរិ អប្បដិវិជ្ឈន្តោ ព្រហ្មលោកូបគោ ហោតិ ។
មេត្តាយ ភិក្ខវេ ចេតោវិមុត្តិយា អាសេវិតាយ
ភាវិតាយ ពហុលីកតាយ យានីកតាយ វត្ថុកតាយ
អនុដ្ឋិតាយ បរិចិតាយ សុសមារទ្ធាយ ឥមេ អដ្ឋា-
និសំសា បាដិកង្ខា តិ ។

យោ ច មេត្តំ ភាវយតិ អប្បមាណំ បដិស្សតោ
តទ្ធ សំយោជនា ហោន្តិ បស្សតោ ឧបធិក្ខយំ

ឯកម្បិ ចេ ចាណមទុដ្ឋចិត្តោ
មេត្តាយតិ កុសលំ(๑) តេន ហោតិ
សព្ពេ វ ចាណេ មនសានុកម្បី
បហូតមរិយោ ច កភេតិ បុញ្ញំ
យេ សត្តសញ្ញំ បហរី ជិនិត្វា(๒)
រាជិសយោ យជមានា នុចរិយកា(๓)
សស្សមេធំ បុរិសមេធំ

---

๑ ម. កុសលី ។ ๒ ម. វិជេត្វា ។ ๓ ម. យជមានានុបរិយាយា ។

កាលបើ មិនទាន់បានគុណវិសេសដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ទេ រមែងទៅកើតក្នុងព្រហ្ម-លោក ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មេត្តាចេតោវិមុត្តិ ដែលបុគ្គលធ្វើឲ្យច្នឹក ចំរើន ធ្វើឲ្យរឿយ ។ ធ្វើឲ្យដូចជាយាន ធ្វើឲ្យជាទីនៅ បានតាំងទុករឿយ ។ បានសន្សំ បានប្រារព្ធល្អហើយ រមែងមានអានិសង្ស ៨ប្រការនេះឯងជាប្រាកដ ។

បុគ្គលដែលនឹករលឹកចំពោះ ចំរើននូវមេត្តា ប្រមាណមិនបាន ពិចារណាឃើញនូវការអស់ទៅនៃឧបធិក្កិលេស សំយោជន:

តាំងឡាយក៏ស្រាលស្តើង (ចាកខន្ធសន្តាន)

បើបុគ្គលមានចិត្តមិនបានប្រទុស្តសត្វណាមួយ ឈ្មោះថាជាប់មេត្តា កុសលក៏រមែងកើតមាន ដោយហេតុនោះ ចំណែកព្រះអរិយៈ មានចិត្តអនុគ្រោះសត្វតាំងឡាយតាំងពួន តែងធ្វើបុណ្យច្រើន ពួកស្តេចណាដែលប្រាកដដូចជាឥស្សិ បានឈ្នះនូវផែនដីដែលពាសពេញដោយមនុស្សសត្វ កាលឲ្យទាន ប្រព្រឹត្តរឿយ ។ (ដោយសង្គហវត្ថុ ៤ ប្រការ) គឺឈ្មោសវៃ ក្នុងការទំនុកបម្រុងធញ្ញជាតិ ១ ឈ្មោសវៃក្នុងការទំនុកបម្រុងមនុស្ស ១

សម្មាចាសំ ភាជបេយ្យំ ឆិវក្កឡំ

មេត្តស្ស ចិត្តស្ស សុភាវិតស្ស

ភាលម្ប តេ ជាតុភវន្តិ សោឡសឹ

ចក្កប្បភា តារកណាវ សព្ពេ

យោ ឧ ហន្តិ ឧ ឃាតេតិ ឧ ជិនាតិ ឧ ជាបយេ

មេត្តសោ(១) សព្ពភូតានំ វេរន្តស្ស ឧ កោធចិត្តំ ។

(២) អដ្ឋិមេ ភិក្ខវេ លោភូ អដ្ឋ បច្ចយា

អាធិព្រហ្មចរិយំ ភាយ បញ្ញាយ អប្បដិលទ្ធាយ

បដិលាភាយ បដិលទ្ធាយ ភិយ្យោភាវាយ វេបុល្លាយ

ភាវនាយ ចារិប្បវិយោ សំវត្តន្តិ ។ ភតមេ អដ្ឋ ។

ឥធ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សត្តារំ ឧបនិស្សាយ

វិហរតិ អញ្ញតរំ វា ភរុដ្ឋានិយំ សព្រហ្មចារឹ

---

១ ម. ម. មេត្តំសោ ។

ការបង់ចិត្តមនុស្ស ១ ពោលពាក្យជាទីស្រឡាញ់ ១ មិនបាច់ប្រើទុកគ្រាផ្ទុះឡើយ ការឲ្យទានតាំងពីឆ្ងាយនោះ ក៏មិនដល់នូវចំណិតកន្ធំចំណែក ១៦ នៃមេត្តាចិត្ត ដែលបានអប់រំហើយដូចជាវស្សីព្រះចន្ទ្រនឹងពួកផ្កាយតាំងពួង បុគ្គលណា ជាអ្នកមានចំណែកនៃមេត្តាសមាធិចិត្ត ចំពោះពួកសត្វតាំងអស់ មិនបៀតបៀន មិនសម្លាប់ មិនធ្វើសេចក្តីវិនាសដល់សត្វដទៃដោយខ្លួនឯង មិនប្រើអ្នកដទៃ ឲ្យធ្វើសេចក្តីវិនាសដល់សត្វដទៃ ពោរពេញដោយបុគ្គលនោះមិនមានដោយហេតុណាមួយឡើយ ។

(២) ម្នាលភិក្ខុតាំងឆ្ងាយ ហេតុ ៨ យ៉ាង បច្ច័យ ៨ យ៉ាងនេះ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីបានទូរបញ្ញា ជាខាងដើមនៃមគ្គព្រហ្មចារ្យ ដែលខ្លួនមិនធ្លាប់បានដើម្បីជាកិរិយាភាព ដ៏ធំទូលាយ ចំរើន បរិបូណ៌ទូរបញ្ញាដែលខ្លួនបានហើយ ។ ហេតុបច្ច័យ ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុតាំងឆ្ងាយភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ចូលទៅអាស្រ័យនៅទីឆ្ងាយក្តី ឬ សព្រហ្មចារីបុគ្គលណាមួយ ជាគ្រូឧបជ្ឈាយ៍បុគ្គល (បុគ្គលតាំងនៅក្នុងទីស្ថានដែលគួរគោរព)

យត្តស្ស តំពុំ មហាភេត្តប្បំ បត្ថុបដ្ឋិតំ ហោតិ
បេមញ្ច តារកេ ច អយំ ភិក្ខវេ បឋមោ ហេតុ
បឋមោ បច្ចយោ អាធិព្រហ្មចរិយិកាយ បញ្ញាយ
អប្បដិលទ្ធាយ បដិលាភាយ បដិលទ្ធាយ ភិយ្យោ-
ភាវាយ វេបុល្លាយ ភាវនាយ ចារិប្បរិយា សំវត្តតិ ។
សោ តំ សត្តារំ ឧបនិស្សាយ វិហរតិ អញ្ញតរំ វា
ភុរុដ្ឋានិយំ សព្រហ្មចារឹ យត្តស្ស តំពុំ មហាភេត្តប្បំ
បត្ថុបដ្ឋិតំ ហោតិ បេមញ្ច តារកេ ច សោ(១) តាលេន
តាលំ ឧបសង្កមិត្វា បរិបុច្ឆតិ បរិបញ្ហតិ ឥទំ ភន្តេ
កថំ ឥមស្ស កោ អត្ថោតិ ។ តស្ស តេ អាយ-
ស្មន្តោ អវិវដញ្ចេវ វិវដន្តិ(២) អនុត្តានីកតញ្ច ឧត្តានី-
ករោន្តិ អនេកវិហិតេសុ ច កង្ខដ្ឋានិយេសុ ធម្មេសុ
កង្ខំ បដិវិនោទេន្តិ អយំ ភិក្ខវេ ទុតិយោ ហេតុ
ទុតិយោ បច្ចយោ អាធិព្រហ្មចរិយិកាយ បញ្ញាយ
អប្បដិលទ្ធាយ បដិលាភាយ បដិលទ្ធាយ ភិយ្យោ-
ភាវាយ វេបុល្លាយ ភាវនាយ ចារិប្បរិយា សំវត្តតិ ។

---

๑ ឧ. ម. តេ ។ ๒ ឧ. ម. វិវរន្តិ ។

ជាអ្នកមានហិរិ នឹងឧត្តប្បៈដ៏ក្លៀវក្លា ដម្កល់នូវសេចក្តីស្រឡាញ់ នឹងសេចក្តីគោរព ចំពោះបុគ្គលជាគរុដ្ឋានិយៈ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាហេតុនេះជាបច្ច័យទី១ ដែលប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបានចំពោះនូវបញ្ញាជាខាងដើមនៃមគ្គព្រហ្មចារ្យដែលខ្លួនមិនធ្លាប់បាន ដើម្បីជាកិរិយាកាត ដ៏ធំទូលាយ ចំរើន បរិបូណ៌នូវបញ្ញាដែលខ្លួនបាន ។ បុគ្គលនោះចូលទៅអាស្រ័យនៅនឹងគ្រូនោះ ឬសព្រហ្មចារីបុគ្គលណាមួយ ជាគរុដ្ឋានិយៈ ជាអ្នកមានហិរិនឹងឧត្តប្បៈដ៏ក្លៀវក្លា ដម្កល់សេចក្តីស្រឡាញ់ នឹងសេចក្តីគោរពចំពោះបុគ្គលគរុដ្ឋានិយៈ ភិក្ខុនោះចូលទៅរក (បុគ្គលនោះ) តាមកាលគួរ ហើយសាកសួរត្រង់ប្រស្នាថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ហេតុនេះដូចម្តេច សេចក្តីអធិប្បាយនៃកាសិតនេះដូចម្តេច ។ លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយនោះ បើកបង្ហាញនូវធម៌ដែលកំបាំងផង ធ្វើធម៌ដែលមានជម្រៅឲ្យកាត់ផង បន្ទោបង់នូវសេចក្តីសង្ស័យ កង់ធម៌ដែលគួរសង្ស័យច្រើនប្រការផង ដល់ភិក្ខុនោះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាហេតុទី២ ជាបច្ច័យទី២ ដែលប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីបានចំពោះនូវបញ្ញា ជាខាងដើមនៃមគ្គព្រហ្មចារ្យដែលខ្លួនមិនធ្លាប់បាន ដើម្បីជាកិរិយាកាត ដ៏ធំទូលាយ ចំរើន បរិបូណ៌នូវបញ្ញាដែលខ្លួនបាន ។

សោ តំ ធម្មំ សុត្វា ទ្វយេន រូបកាសេន សម្បន្នេតំ
កាយរូបកាសេន ច ចិត្តរូបកាសេន ច អយំ
កិក្ខវេ តតិយោ ហេតុ តតិយោ បច្ចយោ អាធិ-
ព្រហ្មចរិយិកាយ បញ្ញាយ អប្បដិលទ្ធាយ បដិ-
លាភាយ បដិលទ្ធាយ កិរិយ្យាភាវាយ វេបុល្លាយ
ភាវនាយ ចារិប្បរិយា សំវត្តតិ ។ សីលវា ហោតិ
ចាតិមោក្ខសំវរសំវុតោ វិហរតិ អាចារគោចរសម្បន្នោ
អណុមត្តេសុ វជ្ជេសុ ភយទស្សាវី សមាទាយ សិក្ខតិ
សិក្ខាបទេសុ អយំ កិក្ខវេ ចតុត្ថោ ហេតុ ចតុត្ថោ
បច្ចយោ អាធិព្រហ្មចរិយិកាយ បញ្ញាយ អប្បដិលទ្ធាយ
បដិលាភាយ បដិលទ្ធាយ កិរិយ្យាភាវាយ វេបុល្លាយ
ភាវនាយ ចារិប្បរិយា សំវត្តតិ ។ ពហុស្សុតោ ហោតិ
សុតធរោ សុតសន្និចយោ យេ តេ ធម្មា អាទិកល្យា-
ណា មជ្ឈេកល្យាណា បរិយោសានកល្យាណា សាត្ថំ
សព្យញ្ជនំ កេវលបរិបុណ្ណំ បរិសុទ្ធំ ព្រហ្មចរិយំ អភិវទន្តិ

ភិក្ខុនោះ លុះបានស្តាប់ធម៌នោះហើយ ទើបញុំាងសេចក្តីសូប់រម្ងាប់ ២ ប្រការឲ្យសម្រេច គឺការសូប់រម្ងាប់កាយ ១ សូប់រម្ងាប់ចិត្ត ១ ម្នាលភិក្ខុ តំាងឆ្ងាយ នេះជាហេតុទី ៣ ជាបច្ច័យទី ៣ ដែលប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបានចំពោះនូវបញ្ញា ជាខាងដើមនៃមគ្គព្រហ្មចារ្យ ដែលខ្លួនមិនធ្លាប់បាន ដើម្បីជាកិរិយាកាត ដ៏ធំទូលាយ ចំរើន បរិបូណ៌នូវបញ្ញាដែលខ្លួនបាន ។ ភិក្ខុជាអ្នកមានសីលសង្រួមហើយក្នុងប្រាតិមោក្ខសំវរៈ បរិបូណ៌ដោយអាចារៈនិងគោចរៈ ឃើញភ័យក្នុងទោសតំាងឆ្ងាយ សូម្បីបន្តិចបន្តួច សមាទាន សិក្សាក្នុងសិក្ខាបទតំាងឆ្ងាយ ម្នាលភិក្ខុតំាងឆ្ងាយ នេះជាហេតុទី ៤ ជាបច្ច័យទី ៤ ដែលប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបានចំពោះនូវបញ្ញាជាខាងដើមនៃមគ្គព្រហ្មចារ្យដែលខ្លួនមិនធ្លាប់បាន ដើម្បីជាកិរិយាភាពដ៏ធំទូលាយ ចំរើន បរិបូណ៌នូវបញ្ញាដែលខ្លួនបាន ។ ភិក្ខុជាអ្នករៀនសូត្រច្រើន ទ្រទ្រង់ព្រះសូត្រ ចេះចាំព្រះសូត្រ ធម៌តំាងឆ្ងាយណា មានពីពោះបទដើម ពីពោះបទកណ្តាល ពីពោះបទចុង ប្រកាសខ្លួនព្រហ្មចរិយធម៌ ព្រមតំាងអត្ថ ព្រមតំាងព្យញ្ជនៈ ដ៏បរិបូណ៌បរិសុទ្ធតំាងអស់

ตถาคฺตสฺส ฉฏฺฐา พหุสฺสุตา เหาตุ ฉตา วิจสา
ปาวิจิตา มนสานุเปกฺขิตา ธิฏฺฐิยา สุปฺปฏิวิทฺธา อยํ
ภิกฺขเว ปฐเมา เหาตุ ปฐเมา ปจฺจโย อาธิพฺรหฺม-
จริยิกาย ปญฺญาย อปฺปฏิลทฺธาย ปฏิลาภาย
ปฏิลทฺธาย กิเยฺยาภาวาย เวปุลฺลาย ภาวนาย
จาริปฺปริยา สวตฺตติ ฯ อารทฺธวิริเยา วิหรติ อกุสลานํ
ธมฺมานํ ปหานาย กุสลานํ ธมฺมานํ อุปสมฺปทาย
ถามวา ทฬฺหปรกฺกเมา อนิกฺขิตฺตธุเร กุสเลสุ ธมฺเมสุ
อยํ ภิกฺขเว ฉฏฺโฐ เหาตุ ฉฏฺโฐ ปจฺจโย อาธิพฺรหฺม-
จริยิกาย ปญฺญาย อปฺปฏิลทฺธาย ปฏิลาภาย
ปฏิลทฺธาย กิเยฺยาภาวาย เวปุลฺลาย ภาวนาย จาริ-
ปฺปริยา สวตฺตติ ฯ สตฺถุคโต โข ปน อมาน กถิโก
เหาติ อติวิยาน กถิโก สาธุ ภ ธมฺมํ ภาสติ
ปร ภ อเชฺฌสติ อริยํ ภ ตุณฺหีภาวํ นาติมญฺญติ
อยํ ภิกฺขเว สตฺตเมา เหาตุ สตฺตเมา ปจฺจโย

ធម៌ទាំងឡាយ មានសភាពដូច្នោះ ភិក្ខុនោះ បានរៀនសូត្រច្រើន ទ្រទ្រង់ចាំស្ទាត់ រត់មាត់ ជាប់ប្លាស់កង់ចិត្ត យល់ប្លាស់ដោយទិដ្ឋិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាហេតុទី ៥ ជាបច្ច័យទី ៥ ដែលប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបានចំពោះនូវបញ្ញា ជាខាងដើមនៃមគ្គព្រហ្មចារ្យ ដែលខ្លួនមិនធ្លាប់បាន ដើម្បីជាកិរិយាភាព ដ៏ធំទូលាយ ចំរើន បរិបូណ៌នូវបញ្ញាដែលខ្លួនបាន ។ ភិក្ខុប្រារព្ធសេចក្តីព្យាយាម ដើម្បីលះបង់នូវអកុសលធម៌ទាំងឡាយ ហើយបំពេញនូវកុសលធម៌ទាំងឡាយ មានកំឡាំង មានសេចក្តីប្រឹងប្រែងដ៏មាំ មិនដាក់ធុរៈកង់ធម៌ទាំងឡាយជាកុសល ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាហេតុទី ៦ ជាបច្ច័យទី ៦ ដែលប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបានចំពោះនូវបញ្ញា ជាខាងដើមនៃមគ្គព្រហ្មចារ្យ ដែលខ្លួនមិនធ្លាប់បាន ដើម្បីជាកិរិយាភាពដ៏ធំទូលាយ ចំរើន បរិបូណ៌នូវបញ្ញាដែលខ្លួនបាន ។ ភិក្ខុនៅកង់សង្ឃ មិនមែននិយាយផ្តេសផ្តាស មិនមែនជាអ្នកនិយាយតិរច្ឆានកថា រមែងសំដែងធម៌ដោយខ្លួនឯងផង អាចធនាអ្នកឯទៀតឲ្យសំដែងផង មិនមើលងាយព្រះអរិយៈដែលស្ងប់ស្ងៀមផង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាហេតុទី ៧ ជាបច្ច័យទី ៧

អាទិព្រហ្មចរិយិកាយ បញ្ញាយ អប្បដិលទ្ធាយ បដិ-
លាភាយ បដិលទ្ធាយ កិលេសាភាវាយ វេមុល្លាយ
ភាវនាយ ចារិម្ហរិយោ សំវត្តតិ ។ បញ្ចសុ ខោ បន
ខុទ្ទាធានក្ខន្ធេសុ ខុទ្ទយញ្ញរាជុបស្ស វិមោតំ ៥តំ រូបំ
៥តំ រូបស្ស សមុទយោ ៥តំ រូបស្ស អដ្ឋង្គមោ ៥តំ
វេទនា ៥តំ សញ្ញា ៥តំ សង្ខារា ៥តំ វិញ្ញាណំ ៥តំ
វិញ្ញាណស្ស សមុទយោ ៥តំ វិញ្ញាណស្ស អដ្ឋង្គមោតំ
អយំ តត្ថវ អដ្ឋមោ ហោតុ អដ្ឋមោ បច្ចយោ អាទិ-
ព្រហ្មចរិយិកាយ បញ្ញាយ អប្បដិលទ្ធាយ បដិលាភាយ
បដិលទ្ធាយ កិលេសាភាវាយ វេមុល្លាយ ភាវនាយ
ចារិម្ហរិយោ សំវត្តតិ ។ តមេនំ សព្រហ្មចារី ឯវំ សម្ភាវេន្តិ
អាយស្មា(១) សត្តារំ ខុបនិស្សាយ វិមោតិ អញ្ញតរំ វ
ភវុដ្ឋានិយំ សព្រហ្មចារី យត្តស្ស តិព្ពំ ហិរោត្តប្បំ បច្ចុ-
បដ្ឋិតំ ហោតិ បេមញ្ច តារវោ ច អទ្ធា អយមាយស្មា
ជានំ ជានាតិ បស្សំ បស្សតីតិ អយំបិ ឧម្ពោ បិយតាយ
ភវុតាយ ភាវនាយ សាមញ្ញាយ ឯតីភាវាយ សំវត្តតិ ។

---

๑ ឧ.ម. អយ្យំ ខោ អាយស្មា ។

ដែលប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបានចំពោះនូវបញ្ញា ជាខាងដើមនៃមគ្គព្រហ្មចារ្យ ដែលខ្លួនធ្លាប់បាន ដើម្បីជាកិរិយាភាព ដ៏ធំទូលាយ ចំរើនបរិបូណ៌នូវបញ្ញា ដែលខ្លួនបាន ។ គិក្ខុពិចារណាឃើញរឿយ ។ នូវការកើតឡើងនឹងសូន្យ ទៅកាន់ចុងបានក្នុងខាងមុខ ឬក្នុងខាងក្រោយ ៥ ថា រូបដូច្នេះ ការកើតឡើងនៃរូបដូច្នេះ ការរំលាស់នៃរូបដូច្នេះ វេទនាដូច្នេះ សញ្ញាដូច្នេះ សង្ខារទាំងឡាយដូច្នេះ វិញ្ញាណដូច្នេះ ការកើតឡើងនៃវិញ្ញាណដូច្នេះ. ការរំលាស់ទៅនៃវិញ្ញាណដូច្នេះ ។ ម្នាលគិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាហេតុទី ៨ ជាបច្ច័យទី ៨ ដែលប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបានចំពោះនូវបញ្ញា ជាខាងដើមនៃមគ្គព្រហ្មចារ្យដែលខ្លួនមិនធ្លាប់បាន ដើម្បីជាកិរិយាភាព ដ៏ធំទូលាយ ចំរើន បរិបូណ៌នូវបញ្ញា ដែលខ្លួនបានហើយ ។ ពួកសព្រហ្មចារីបុគ្គលតែងនាំគ្នាសរសើរនូវគិក្ខុនោះយ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុ (នេះ) បានចូលទៅនៅអាស្រ័យនឹងគ្រូ ឬសព្រហ្មចារីបុគ្គលណាមួយ ជាគារវនិយៈជាអ្នកមានហិរិនឹងឧត្តប្បៈ ដម្កល់សេចក្តីស្រឡាញ់ នឹងសេចក្តីគោរពចំពោះបុគ្គលជាគារវនិយៈដោយគិតថា លោកដ៏មានអាយុនេះដ៏ខ្លួនរមែងហេតុដែលគួរដឹងឃើញនូវហេតុដែលគួរឃើញដោយពិត ធម៌នេះប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីឲ្យគេស្រឡាញ់ ដើម្បីឲ្យគេគោរព ដើម្បីញុំាងគុណឲ្យចំរើន ដើម្បីភាពជាសមណៈ ដើម្បីសេចក្តីស្ងប់ស្ងាត់ ។

តំ ខោ បនាយមាយស្មា សត្តាហំ ឧបនិសជ្ជាយ វិហរតិ អញ្ញតរំ ភ ភរុជ្ជានិយំ សព្រហ្មចារឹ យត្តស្ស តិព្ពំ ហិរិភេត្តប្បំ បច្ចុបដ្ឋិតំ ហោតិ ភេមញ្ច ភារវញ្ច ឧ សោ ភាលេន ភាលំ ឧបសង្កមិត្វា បរិបុច្ឆតិ បរិបញ្ហតិ ឥទំ ភន្តេ ភគវតា សាមញ្ញស្ស ភោ អត្ថតិ ។ តស្ស តេ អាយស្មន្តោ អារាជញ្ច អារាជតិ អនុត្តានីភគតញ្ច ឧត្តានីភគវន្តិ អនេភវិហិតេសុ ឧ ភច្ឆដ្ឋានិយេសុ ឆម្នេសុ ភង្គំ បដិវិនោនេន្តិ អត្ថា អយមាយស្មា ជានំ ជានាតិ បស្សំ បស្សតីតិ អយំបិ ឆម្នោ បិយតាយ ភរុតាយ ភាវនាយ សាមញ្ញាយ ឯភីភាវាយ សំវត្តតិ ។ តំ ខោ បនាយមាយស្មា ឆម្នំ សុត្វា ទ្វាយេន វូបភាសេន សមន្នាគតិ ភាយវូបភាសេន ឧ ចិត្តវូបភាសេន ឧ អត្ថា អយមាយស្មា ជានំ ជានាតិ បស្សំ បស្សតីតិ អយំបិ ឆម្នោ បិយតាយ ភរុតាយ ភាវនាយ សាមញ្ញាយ ឯភីភាវាយ សំវត្តតិ ។

ចំណែកលោកដ៏មានអាយុនេះ ចូលទៅនៅអាស្រ័យនឹងដ៏គ្រូនោះ ឬ
សព្រហ្មចារីបុគ្គលណាមួយ ជាគរុដ្ឋានិយៈ ជាអ្នកមានហិរិនឹងឧត្តប្បៈ
ជាទីស្រលាញ់ នឹងសេចក្តីគោរព ចំពោះបុគ្គល ជាគរុដ្ឋានិយៈ
លុះលោកដ៏មានអាយុនោះ ចូលទៅកាន់គ្រូនោះតាមកាល ដ៏សមគួរហើយ
សាកសួរត្រង់ប្រស្នាថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ហេតុនេះដូចម្តេច សេចក្តី
អធិប្បាយនៃភាសិតនេះដូចម្តេច ។ លោកដ៏មានអាយុគាំងនោះ កំបើក
បង្ហាញនូវធម៌ដែលកំប៉ាំងផង ធ្វើធម៌ដែលមានជម្រៅឲ្យកាន់ផង បន្ទោ
បង់នូវសេចក្តីសង្ស័យ ក្នុងធម៌គាំងឲ្យដែលគួរសង្ស័យច្រើនប្រការផង
ដោយគិតថា លោកដ៏មានអាយុនេះ រមែងដឹងនូវហេតុដែលគួរដឹង ឃើញ
នូវហេតុដែលគួរឃើញដោយពិត ឯធម៌នេះប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីឲ្យគេ
ស្រលាញ់ ដើម្បីឲ្យគេគោរព ដើម្បីញុំាងគុណឲ្យចំរើន ដើម្បីភាពជា
សមណៈ ដើម្បីសេចក្តីស្ងប់ស្ងាត់ ។ លុះលោកមានអាយុនេះ ស្តាប់ធម៌
នោះហើយ ទើបញុំាងការស្ងប់រម្ងាប់ ប្រការឲ្យសម្រេច គឺការស្ងប់រម្ងាប់
កាយ ១ ស្ងប់រម្ងាប់ចិត្ត ១ ដោយគិតថា លោកដ៏មានអាយុនេះ រមែង
ដឹងនូវហេតុដែលគួរដឹង ឃើញនូវហេតុដែលគួរឃើញដោយពិត ធម៌
នេះឯងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីឲ្យគេស្រលាញ់ ដើម្បីឲ្យគេគោរព ដើម្បី
ញុំាងគុណឲ្យចំរើន ដើម្បីភាពជាសមណៈ ដើម្បីសេចក្តីស្ងប់ស្ងាត់ ។

សីលវា ខោ បជាយមាយស្មា ចាតិលោកុសំវរសំវុតោ
វិហរតិ អាចារគោចរសម្បន្នោ អណុមត្តេសុ វជ្ជេសុ
ភយទស្សាវី សមាទាយ សិក្ខតិ សិក្ខាបទេសុ អង្គា
អយមាយស្មា ជាតំ ជាតតិ បស្សំ បស្សតីតិ អយំបិ
ធម្មោ បិយតាយ ករុតាយ ភាវនាយ សាមញ្ញាយ
ឯកីភាវាយ សំវត្តតិ ។ ពហុស្សុតោ ខោ បជាយមា-
យស្មា សុតធរោ សុតសន្និចយោ យេ តេ ធម្មា អាទិ-
កល្យាណា មជ្ឈេកល្យាណា បរិយោសានកល្យាណា
សាត្ថំ សព្យញ្ជនំ កេវលបរិបុណ្ណំ បរិសុទ្ធំ ព្រហ្មចរិយំ
អភិវទន្តិ តថារូបាស្ស ធម្មា ពហុស្សុតា ហោន្តិ ធតា
វចសា បរិចិតា មនសានុបេក្ខិតា ទិដ្ឋិយា សុប្បដិវិទ្ធា
អង្គា អយមាយស្មា ជាតំ ជាតតិ បស្សំ បស្សតីតិ
អយំបិ ធម្មោ បិយតាយ ករុតាយ ភាវនាយ សាមញ្ញាយ
ឯកីភាវាយ សំវត្តតិ ។ អារទ្ធវីរិយោ ខោ បជាយ-
មាយស្មា វិហរតិ អកុសលានំ ធម្មានំ បហានាយ

បណ្ណាសក មេត្តាវគ្គ

ចំណែកខាងលោកដ៏មានអាយុនេះជាអ្នកមានសីល សង្រួមហើយក៏ជាតិ-
មោក្ខសំវរៈ បរិបូណ៌ដោយអាចារៈនិងគោចរៈ ឃើញភ័យក្នុងទោសតាំង
ឡាយបន្តិចបន្តួច សមាទាន សិក្សាក្នុងសិក្ខាបទតាំងឡាយក៏គិតថា លោក
ដ៏មានអាយុនេះ រមែងដឹងនូវហេតុដែលគួរដឹង ឃើញនូវហេតុដែលគួរ
ឃើញដោយពិត ធម៌នេះឯងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីឲ្យគេស្រឡាញ់ ដើម្បី
ឲ្យគេគោរព ដើម្បីញុំាងគុណឲ្យចំរើន ដើម្បីភាពជាសមណៈ ដើម្បី
សេចក្តីស្ងប់ស្ងាត់ ។ ចំណែកលោកដ៏មានអាយុនេះ ជាអ្នករៀនសូត្រ
ច្រើន ទ្រទ្រង់ព្រះសូត្រ ចេះដឹងព្រះសូត្រ ធម៌តាំងឡាយណា មាន
ពីរោះបទដើម ពីរោះបទកណ្តាល ពីរោះបទចុងឆ៍ ប្រកាសនូវព្រហ្ម-
ចរិយធម៌ ព្រមទាំងអត្ថ ព្រមទាំងព្យញ្ជនៈ ដ៏ចរិបូណ៌ បរិសុទ្ធទាំងអស់
ធម៌តាំងឡាយមានសភាពដូច្នោះ ភិក្ខុនោះបានរៀនសូត្រច្រើន ទ្រ-
ទ្រង់ ចាំស្ទាត់ វត់មាត់ ជាប់ច្បាស់ក្នុងចិត្ត យល់ច្បាស់ដោយទិដ្ឋិ ក៏
គិតថា លោកដ៏មានអាយុនេះ រមែងដឹងនូវហេតុដែលគួរដឹងឆ៍ ឃើញនូវ
ហេតុដែលគួរឃើញដោយពិត ធម៌នេះឯងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីឲ្យគេស្រ-
ឡាញ់ ដើម្បីឲ្យគេគោរព ដើម្បីញុំាងគុណឲ្យចំរើន ដើម្បីភាពជា
សមណៈ ដើម្បីសេចក្តីស្ងប់ស្ងាត់ ។ ចំណែកខាងលោកដ៏មានអាយុ
នេះ ប្រារព្ធនូវសេចក្តីព្យាយាម ដើម្បីលះបង់នូវអកុសលធម៌តាំងឡាយ

កុសលានំ ធម្មានំ ឧបសម្បទាយ ជាបកា ឧទ្ធ-
បវត្តារោ អនិក្ខិត្តធុរេ កុសលេសុ ធម្មេសុ អទ្ធា
អយមាយស្មា ជានំ ជានាតិ បស្សំ បស្សតីតិ អយំបិ
ធម្មោ បិយតាយ ករុតាយ ភាវនាយ សាមញ្ញាយ ឯកី-
ភាវាយ សំវត្តតិ ។ សជ្ឈកតោ ខោ បនាយមាយស្មា
អជានាកេនកេតោ អតិវជ្ជានកេនកេតោ សាមំ វា ធម្មំ
ភាសតិ បរំ វា អជ្ឈេសតិ អយំ វា តុណ្ហីភាវំ ជានា-
មញ្ញតិ អទ្ធា អយមាយស្មា ជានំ ជានាតិ បស្សំ បស្សតីតិ
អយំបិ ធម្មោ បិយតាយ ករុតាយ ភាវនាយ សាមញ្ញាយ
ឯកីភាវាយ សំវត្តតិ ។ បញ្ចសុ ខោ បនាយមាយស្មា
ឧបាទានក្ខន្ធេសុ ឧទយព្ពយានុបស្សី វិហរតិ ឥតិ
រូបំ ឥតិ រូបស្ស សមុទយោ ឥតិ រូបស្ស អដ្ឋង្គមោ
ឥតិ វេទនា ឥតិ សញ្ញា ឥតិ សង្ខារា ឥតិ វិញ្ញាណំ ឥតិ
វិញ្ញាណស្ស សមុទយោ ឥតិ វិញ្ញាណស្ស អដ្ឋង្គមោតិ

ដើម្បីបំពេញនូវគុណធម៌ជាំធំឡាយ ជាអ្នកមានកំឡាំង មានសេចក្តីប្រឹងប្រែងមាំ មិនដាក់ធុរៈក្នុងធម៌ជាកុសល ក៏គិតថា លោកដ៏មានអាយុនេះ រមែងដឹងនូវហេតុដែលគួរដឹង ឃើញនូវហេតុដែលគួរឃើញដោយពិត ធម៌នេះឯងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីឲ្យគេស្រឡាញ់ ដើម្បីឲ្យគេគោរព ដើម្បីញុំាងគុណឲ្យចំរើន ដើម្បីភាពជាសមណៈ ដើម្បីសេចក្តីស្ងប់-ស្ងាត់ ។ ចំណែកខាងលោកដ៏មានអាយុនេះ តាំងនៅក្នុងសង្ឃ មិនមែននិយាយពាក្យផ្តេសផ្តាស មិនមែននិយាយតិរច្ឆានកថា តែងសំដែងធម៌ដោយខ្លួនឯងផង អាចធនាអ្នកដទៃឲ្យសំដែងផង មិនមើលងាយនូវព្រះអរិយៈដែលស្ងប់ស្ងៀមផង ដោយគិតថា លោកដ៏មានអាយុនេះ រមែងដឹងនូវហេតុដែលគួរដឹង ឃើញនូវហេតុដែលគួរឃើញដោយពិត ធម៌នេះឯងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីឲ្យគេស្រឡាញ់ ដើម្បីឲ្យគេគោរព ដើម្បីញុំាងគុណឲ្យចំរើន ដើម្បីភាពជាសមណៈ ដើម្បីសេចក្តីស្ងប់-ស្ងាត់ ។ ក៏ឯលោកដ៏មានអាយុនេះ ពិចារណាឃើញរឿយ ៗ នូវការចំរើនឡើង ទំាងការសាបសូន្យទៅ ក្នុងទុកៈទាំងឡាយ ៥ ថា រូបដូច្នេះ ការកើតឡើងនៃរូបដូច្នេះ ការវិនាសទៅនៃរូបដូច្នេះ វេទនាដូច្នេះ សញ្ញាដូច្នេះ សង្ខារទាំងឡាយដូច្នេះ វិញ្ញាណដូច្នេះ ការកើតឡើងនៃវិញ្ញាណដូច្នេះ ការវិនាសនៃវិញ្ញាណដូច្នេះ

អត្ថា អយមាយស្មា ជានំ ជានាតិ បស្សំ បស្សតីតិ អយំបិ ឆន្ទោ បិយតាយ ករុតាយ ភាវនាយ សាមញ្ញាយ ឯកីភាវាយ សំវត្តតិ ។ ឥមេ ខោ កិក្ខវេ អដ្ឋ ហេតូ អដ្ឋ បច្ចយា អាទិព្រហ្មចរិយិកាយ បញ្ញាយ អប្បដិលទ្ធាយ បដិលាភាយ បដិលទ្ធាយ កិរិយ្យាភាវាយ វេបុល្លាយ ភាវនាយ ចារិប្បរិយោ សំវត្តន្តីតិ ។

(៣) អដ្ឋហិ កិក្ខវេ ឆម្មេហិ សមន្នាគតោ កិក្ខុ សព្រហ្មចារីនំ អប្បិយោ ច ហោតិ អមនាបោ ច អគរុ ច អភាវនីយោ ច ។ កតមេហិ អដ្ឋហិ ។ ឥធ កិក្ខវេ កិក្ខុ អប្បិយបសំសី ច ហោតិ បិយករហិ ច លាភកាមោ ច សក្ការកាមោ ច អហិរិកោ ច អនោត្តប្បី ច ចាបិច្ឆោ ច មិច្ឆាទិដ្ឋិ ច ។ ឥមេហិ ខោ កិក្ខវេ អដ្ឋហិ ឆម្មេហិ សមន្នាគតោ កិក្ខុ សព្រហ្មចារីនំ អប្បិយោ ច ហោតិ អមនាបោ ច អគរុ ច អភាវនីយោ ច ។ អដ្ឋហិ កិក្ខវេ ឆម្មេហិ សមន្នាគតោ កិក្ខុ

កំតិតថា លោកដ៏មានអាយុនេះ រមែងដឹងនូវហេតុដែលគួរដឹង ឃើញនូវហេតុដែលគួរឃើញដោយពិត ធម៌នេះឯងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីឲ្យគេស្រឡាញ់ ដើម្បីឲ្យគេគោរព ដើម្បីញុំាងគុណឲ្យចំរើន ដើម្បីភាពជាសមណៈ ដើម្បីសេចក្តីសូប៌ស្ងាត់ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុទាំង ៨ យ៉ាង បច្ច័យទាំង ៨ យ៉ាងនេះឯង ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបានចំពោះនូវបញ្ញាជាខាងដើមនៃមគ្គព្រហ្មចារ្យដែលខ្លួនមិនធ្លាប់បាន ដើម្បីជាកិរិយ្យាភាពដ៏ធំទូលាយ ចំរើនបរិបូណ៌នូវបញ្ញាដែលខ្លួនបាន ។

(៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៨ យ៉ាង រមែងមិនជាទីស្រឡាញ់ មិនជាទីពេញចិត្ត មិនជាទីគោរព មិនជាទីសរសើរនៃសព្រហ្មចារីបុគ្គលទាំងឡាយ ។ ធម៌ ៨យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកសរសើរចំពោះបុគ្គលមិនជាទីស្រឡាញ់ ១ តិះដៀលនូវជនជាទីស្រឡាញ់ ១ ច្រោមលាភ ១ ច្រោមសក្ការៈ ១ មិនខ្មាសបាប ១ មិនខ្លាចបាប ១ ច្រោមលាមក ១ យល់ខុស ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៨ យ៉ាងនេះឯង រមែងមិនជាទីស្រឡាញ់ មិនជាទីពេញចិត្ត មិនជាទីគោរព មិនជាទីសរសើរ នៃសព្រហ្មចារីបុគ្គលទាំងឡាយឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៨ យ៉ាង

សព្រហ្មចារីនំ បិយោ ច ហោតិ មនាបោ ច គរុ ច ភាវនីយោ ច ។ កតមេហិ អដ្ឋហិ ។ ឥធ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ន អប្បិយបសំសី ច ហោតិ ន បិយករហី ច ន លាភកាមោ ច ន សក្ការកាមោ ច ឥតរិតរោ ច ខុត្តប្បី ច អប្បិច្ឆោ ច សន្តុដ្ឋិ ច ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ សព្រហ្មចារីនំ បិយោ ច ហោតិ មនាបោ ច គរុ ច ភាវនីយោ ចាតិ ។

(៤) អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ សព្រហ្មចារីនំ អប្បិយោ ច ហោតិ អមនាបោ ច អគរុ ច អភាវនីយោ ច ។ កតមេហិ អដ្ឋហិ ។ ឥធ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ លាភកាមោ ច ហោតិ សក្ការកាមោ ច អនវញ្ញត្តិ-កាមោ ច អកាលញ្ញូ ច អមត្តញ្ញូ ច អសុចិ ច ពហុ-កាណី ច អន្តោសកបរិភាសកោ ច សព្រហ្មចារីនំ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ

វាមែនជាទីស្រឡាញ់ ជាទីពេញចិត្ត ជាទីគោរព ជាទីសរសើរនៃសព្រហ្ម-
ចារីបុគ្គលទាំងឡាយ ។ ធម៌ ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង
ឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមិនសរសើរនូវបុគ្គលមិនជាទីស្រ-
ឡាញ់ ១ មិនតិះដៀលនូវជនជាទីស្រឡាញ់ ១ មិនប្រាថ្នាលាភ ១ មិនប្រា-
ថ្នាសក្ការៈ ១ មានសេចក្តីខ្មាសបាប ១ មានសេចក្តីខ្លាចបាប ១ ប្រាថ្នាតិច ១
មានសេចក្តីយល់ត្រូវ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌
៨ យ៉ាងនេះឯង ទើបជាទីស្រឡាញ់ ជាទីពេញចិត្ត ជាទីគោរព ជាទីសរ-
សើរ នៃសព្រហ្មចារីបុគ្គលទាំងឡាយ ។

(៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៨ យ៉ាង វាមែនមិន
ជាទីស្រឡាញ់ មិនជាទីពេញចិត្ត មិនជាទីគោរព មិនជាទីសរសើរ នៃ
សព្រហ្មចារីបុគ្គលទាំងឡាយ ។ ធម៌ ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ម្នាលភិក្ខុទាំង
ឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកប្រាថ្នាលាភ ១ ប្រាថ្នាសក្ការៈ ១ ប្រាថ្នា
មិនឲ្យគេមើលងាយ ១ មិនស្គាល់កាល ១ មិនស្គាល់ប្រមាណ ១ មានការ
ងារមិនស្អាត ១ និយាយច្រើន ១ ដេរប្រទេចផ្តាសានូវសព្រហ្មចារីបុគ្គល
ទាំងឡាយ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៨ យ៉ាងនេះឯង

សព្រហ្មចារីនំ អប្បិយោ ច ហោតិ អមនាបោ ច អករុ ច អការណីយោ ច ។ អដ្ឋហិ កិក្ខវេ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ កិក្ខុ សព្រហ្មចារីនំ បិយោ ច ហោតិ មនាបោ ច ករុ ច ការណីយោ ច ។ កតមេហិ អដ្ឋហិ ។ ឥធ កិក្ខវេ កិក្ខុ ន លាភកាមោ ច ន សក្ការកាមោ ច ន អនវញ្ញត្តិកាមោ ច កាលញ្ញូ ច មត្តញ្ញូ ច សុចិ ច ន ពហុភាណី ច អនត្ថោសកមវិភាសនោ ច សព្រហ្មចារីនំ ។ ឥមេហិ ខោ កិក្ខវេ អដ្ឋហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ កិក្ខុ សព្រហ្មចារីនំ បិយោ ច ហោតិ មនាបោ ច ករុ ច ការណីយោ ចាតិ ។

(៥) អដ្ឋិមេ កិក្ខវេ លោកធម្មា លោកំ អនុបរិវត្តន្តិ លោកោ ច អដ្ឋ លោកធម្មេ អនុបរិវត្តតិ ។ កតមេ អដ្ឋ ។ លាភោ ច អលាភោ ច យសោ ច អយសោ ច និន្ទា ច បសំសា ច សុខំ ច ទុក្ខំ ច ។ ឥមេ ខោ កិក្ខវេ អដ្ឋ លោកធម្មា

វមែង មិនជាទីស្រឡាញ់ មិនជាទីគាប់ចិត្ត មិនជាទីគោរព មិនជាទីសរសើរ នៃសព្រហ្មចារីបុគ្គលតាំងខ្លួនឯង ។ ម្នាលភិក្ខុតាំងខ្លួន ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៨ យ៉ាង វមែងជាទីស្រឡាញ់ ជាទីពេញចិត្ត ជាទីគោរព គួរជាទីសរសើរ នៃសព្រហ្មចារីបុគ្គលតាំងខ្លួន ។ ធម៌ ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុតាំងខ្លួន ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមិនប្រាថ្នាលាភ ๑ មិនប្រាថ្នាសក្ការៈ ๑ មិនមែនជាអ្នកប្រាថ្នាមិនឲ្យអ្នកដទៃមើលងាយ ๑ ស្គាល់កាល ๑ ស្គាល់ប្រមាណ ๑ មានការអើរអៀនស្អប ๑ មិននិយាយច្រើន ๑ មិនដេរប្រទេចផ្តាសានូវសព្រហ្មចារីបុគ្គលតាំងខ្លួន ๑ ។ ម្នាលភិក្ខុតាំងខ្លួន ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៨ យ៉ាងនេះឯង ទើបជាទីស្រឡាញ់ ជាទីពេញចិត្ត ជាទីគោរព ជាទីសរសើរ នៃសព្រហ្មចារីបុគ្គលតាំងខ្លួន ។

(៩) ម្នាលភិក្ខុតាំងខ្លួន លោកធម៌តាំងខ្លួន ៨ យ៉ាងនេះតែងជាប់តាមនូវសត្វលោក តាំងសត្វលោក ក៏វិលទៅតាមនូវលោកធម៌តាំង ๘ ដែរ ។ លោកធម៌ ๘ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺលាភ ๑ អលាភ ๑ យស ๑ អយស ๑ និន្ទា ๑ បសំសា ๑ សុខ ๑ ទុក្ខ ๑ ។ ម្នាលភិក្ខុតាំងខ្លួន លោកធម៌តាំង ๘ យ៉ាងនេះឯង

លោកំ អនុបវិត្តន្តិ លោកោ ច ឥមេ អដ្ឋ
លោកធម្មេ អនុបវិត្តតីតិ ។

លាភោ អលាភោ ច យសាយសោ ច
និន្ទា បសំសា ច សុខំ ទុក្ខញ្ច
ឯតេ អនិច្ចា មនុជេសុ ធម្មា
អសស្សតា វិបរិណាមធម្មា
ឯតេ ច ញត្វា សតិមា សុមេធោ
អវេក្ខតិ វិបរិណាមធម្មេ
ឥដ្ឋស្ស ធម្មា ន មវេទ្ធិ ចិត្តំ
អនិដ្ឋតោ នោ បដិឃាតមេតិ
តស្សានុរោធា អថ វា វិរោធា
វិភូបិតា អត្ថគតា ន សន្តិ
បឋញ្ច ញត្វា វិរជំ អសោកំ
សម្មប្បជានាតិ អវិស្សុ ចារក្ខតិ ។

តែធ៌ជាប់តាមសត្វលោក ទាំងសត្វលោក ក៏លៃទៅតាមនូវលោកធម៌ ទាំង៨ យ៉ាងនេះដែរ ។

ធម៌ទាំងពួកនេះគឺ លាភៈ១ អលាភៈ១ យសៈ១ អយសៈ១ និន្ទា ១ បសំសា ១ សុខ ១ ទុក្ខ ១ ជាធម៌មិនទៀង ក្នុងមនុស្សជាតិទាំងពួង ជាធម៌មិនបឋមេវ មានសេចក្តីប្រែប្រួលជាធម្មតា ចំណែកបុគ្គលអ្នកមានប្រាជ្ញា មានស្មារតី លុះដឹងនូវធម៌នេះហើយ រមែងពិចារណានូវធម៌ដែលមានសេចក្តីប្រែប្រួលជាធម្មតា ឥដ្ឋារម្មណ៍ទាំងពួង រមែងមិនញាំ ញីនូវចិត្តរបស់បុគ្គលនោះបាន ទាំងអនិដ្ឋារម្មណ៍ក៏មិនអាចប៉ះទង្គិចបាន សេចក្តីត្រេកអរ ឬថាសេចក្តីថ្នាំងថ្នាក់ចិត្ត ក៏បុគ្គលនោះបានកំចាត់បង់ហើយ ដល់នូវសេចក្តីវិនាសមិនមានតទៅទៀតឡើយ បុគ្គលអ្នកដល់នូវត្រើយនៃកម រមែងដឹងច្បាស់ដោយប្រពៃ ព្រោះដឹងច្បាស់នូវបទគឺព្រះនិព្វានដែលមិនមានធូលីគឺកិលេស មិនមានសេចក្តីសោក ។

(៦) អដ្ឋមេ កិក្ខវេ លោកធម្មា លោកំ អនុបរិវត្តន្តិ លោកោ ច អដ្ឋ លោកធម្មេ អនុបរិវត្តតិ ។ កតមេ អដ្ឋ ។ លាភោ ច អលាភោ ច យសោ ច អយសោ ច និន្ទា ច បសំសា ច សុខំ ច ទុក្ខំ ច ។ ឥមេ ខោ កិក្ខវេ អដ្ឋ លោកធម្មា លោកំ អនុបរិវត្តន្តិ លោកោ ច ឥមេ អដ្ឋ លោកធម្មេ អនុបរិវត្តតិ ។ អស្សុតវតោ កិក្ខវេ បុថុជ្ជនស្ស ឧប្បជ្ជតិ លាភោបិ អលាភោបិ យសោបិ អយសោបិ និន្ទាបិ បសំសាបិ សុខំបិ ទុក្ខំបិ សុតវតោបិ កិក្ខវេ អរិយសាវកស្ស ឧប្បជ្ជតិ លាភោបិ អលាភោបិ យសោបិ អយសោបិ និន្ទាបិ បសំសាបិ សុខំបិ ទុក្ខំបិ ។ តត្រ កិក្ខវេ កោ វិសេសោ កោ អធិប្បាយសោ កឹជាជាករណំ សុតវតោ អរិយសាវកស្ស អស្សុតវតា បុថុជ្ជនេនាតិ ។ ភគវំមូលកា នោ ភន្តេ ធម្មា ភគវំនេត្តិកា ភគវំបដិសរណា សាធុ វត ភន្តេ ភគវន្តំ យេវ បដិភាតុ ឯតស្ស ភាសិតស្ស អត្ថោ ភគវតោ សុត្វា កិក្ខ ជារេសន្តីតិ ។

(៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ លោកធម៌ទាំង ៨ យ៉ាងនេះ តែងជាប់តាមសត្វលោក ទាំងសត្វលោក ក៏វិលទៅតាមនូវលោកធម៌ទាំង ៨ យ៉ាងដែរ។ លោកធម៌ ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺលាភ ១ អលាភ យស ១ អយស ១ និន្ទា ១ បសំសា ១ សុខ ១ ទុក្ខ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ លោកធម៌ទាំង ៨ យ៉ាងនេះឯង តែងជាប់តាមសត្វលោក ទាំងសត្វលោក ក៏វិលទៅតាមនូវលោកធម៌ទាំង ៨ យ៉ាងដែរ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ លាភក្តី អលាភក្តី យសក្តី អយសក្តី និន្ទាក្តី បសំសាក្តី សុខក្តី ទុក្ខក្តី តែងកើតឡើងដល់បុថុជ្ជនអកប្បិនចេះដឹង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ លាភក្តី អលាភក្តី យសក្តី អយសក្តី និន្ទាក្តី បសំសាក្តី សុខក្តី ទុក្ខក្តី តែងកើតឡើងដល់អរិយសាវក អកប្បិនចេះដឹងដែរ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះក្នុងលោកធម៌ទាំងនោះមានសេចក្តីខ្ចែកគ្នាដូចម្តេច មានអធិប្បាយដូចម្តេច មានហេតុផ្សេងគ្នាដូចម្តេច របស់អរិយសាវកអកប្បិនចេះដឹង និងបុថុជ្ជនអកប្បិនចេះដឹង ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ធម៌ទាំងឡាយ មានព្រះដ៏មានព្រះភាគជាមូល មានព្រះដ៏មានព្រះភាគជាអ្នកណែនាំ មានព្រះដ៏មានព្រះភាគជាទីពឹងរបស់យើង ទាំងឡាយស្រាប់ហើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សេចក្តីនៃភាសិតនោះ ជាគប្បីសង់ដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយល្អស្រាប់ហើយ តិក្ខុទាំងឡាយ ចូរទ្រទ្រង់ (ធម៌) របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ នូវធម៌ចាំពុកចាន ។

តេនហិ កិក្ខវេ សុណាថ សាធុកំ មនសិករោថ ភាសិស្សាមីតិ ។ ឃំ ភន្តេតិ ខោ តេ កិក្ខូ ភគវតោ បច្ចស្សោសុំ ។ ភគវា ឯតទវោច អស្សុតវាតោ កិក្ខវេ បុថុជ្ជនស្ស ឧប្បជ្ជតិ លាភោ សោ ន តតិ បដិសង្ខាតិ ឧប្បន្នោ ខោ មេ អយំ លាភោ សោ ច ខោ អនិច្ចោ ទុក្ខោ វិបរិណាមធម្មោតិ យថាភូតំ នប្បជានាតិ ឧប្បជ្ជតិ អលាភោ ឧប្បជ្ជតិ យសោ ឧប្បជ្ជតិ អយសោ ឧប្បជ្ជតិ និន្ទា ឧប្បជ្ជតិ បសំសា ឧប្បជ្ជតិ សុខំ ឧប្បជ្ជតិ ទុក្ខំ សោ ន តតិ បដិសង្ខាតិ ឧប្បន្នំ ខោ មេ តតិ ទុក្ខំ តញ្ច ខោ អនិច្ចំ ទុក្ខំ វិបរិណាមធម្មន្តិ យថាភូតំ នប្បជានាតិ ។ តស្ស លាភោបិ ចិត្តំ បរិយាទាយ តិដ្ឋតិ អលាភោបិ ចិត្តំ បរិយាទាយ តិដ្ឋតិ យសោបិ ចិត្តំ បរិយាទាយ តិដ្ឋតិ អយសោបិ ចិត្តំ បរិយាទាយ តិដ្ឋតិ និន្ទាបិ ចិត្តំ បរិយាទាយ តិដ្ឋតិ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរអ្នកទាំងឡាយ ប្រុងស្តាប់ផ្ទៀងត្រចៀកស្តាប់ធម្ម ចិត្តដោយប្រពៃចុះ តថាគតនឹងសំដែង ។ ភិក្ខុទាំងនេះ ទទួលព្រះពុទ្ធដីកាព្រះដ៏មានព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគបានត្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ លាភតែងកើតឡើងដល់បុថុជ្ជនអ្នកមិនចេះដឹង បុថុជ្ជននោះមិនពិចារណា មិនដឹងច្បាស់តាមពិតដូច្នេះថា លាភនេះកើតឡើងដល់អាត្មាអញហើយ លាភនោះឯង មិនទៀងជាទុក្ខ មានសេចក្តីប្រែប្រួលជាធម្មតា អលាភរមែងកើតឡើង យសរមែងកើតឡើង អយសរមែងកើតឡើង និន្ទារមែងកើតឡើង បសំសារមែងកើតឡើង សុខរមែងកើតឡើង ទុក្ខរមែងកើតឡើង (ដល់បុថុជ្ជនអ្នកមិនចេះដឹង) បុថុជ្ជននោះមិនពិចារណា មិនដឹងច្បាស់តាមពិតដូច្នេះថា ទុក្ខនេះកើតឡើងដល់អាត្មាអញហើយ ទុក្ខនោះឯងមិនទៀង ជារបស់អត់ធន់បានដោយក្រ មានសេចក្តីប្រែប្រួលជាធម្មតា ។ លាភក្តីរមែងគ្របសង្កត់ចិត្តរបស់បុថុជ្ជននោះ អលាភក្តី រមែងគ្របសង្កត់ចិត្ត យសក្តីរមែងគ្របសង្កត់ចិត្ត អយសក្តី រមែងគ្របសង្កត់ចិត្ត និន្ទាក្តី រមែងគ្របសង្កត់ចិត្ត

បសំសាបិ ចិត្តំ បរិយោទាយ តិដ្ឋតិ សុខំបិ ចិត្តំ បរិយោទាយ តិដ្ឋតិ ទុក្ខំបិ ចិត្តំ បរិយោទាយ តិដ្ឋតិ ។ សោ ឧប្បន្នំ លាភំ អនុរុជ្ឈតិ អលាភេ បដិវិរុជ្ឈតិ ឧប្បន្នំ យសំ អនុរុជ្ឈតិ អយសេ បដិ-វិរុជ្ឈតិ ឧប្បន្នំ បសំសំ អនុរុជ្ឈតិ និន្ទាយ បដិវិរុជ្ឈតិ ឧប្បន្នំ សុខំ អនុរុជ្ឈតិ ទុក្ខេ បដិវិរុជ្ឈតិ ។ សោ ឃំ អនុភោគវិភោគសមាបន្នោ ន បរិមុច្ចតិ ជាតិយា ជរាយ មរណេន សោកេហិ បរិទេវេហិ ទុក្ខេហិ ទោមនស្សេហិ ឧបាយាសេហិ ន បរិមុច្ចតិ ទុក្ខស្មាតិ វទាមិ ។ សុតវតោ ខោ ភិក្ខវេ អរិយសាវកស្ស ឧប្បជ្ជតិ លាភោ សោ ឥតិ បដិសញ្ចិក្ខតិ ឧប្បន្នោ ខោ មេ អយំ លាភោ សោ ច ខោ អនិច្ចោ ទុក្ខោ វិបរិណាមធម្មោតិ យថាភូតំ បជានាតិ ឧប្បជ្ជតិ អលាភោ ឧប្បជ្ជតិ យសោ ឧប្បជ្ជតិ អយសោ ឧប្បជ្ជតិ និន្ទា ឧប្បជ្ជតិ បសំសា ឧប្បជ្ជតិ សុខំ ឧប្បជ្ជតិ ទុក្ខំ សោ ឥតិ បដិសញ្ចិក្ខតិ ឧប្បន្នំ ខោ មេ ឥទំ ទុក្ខំ តញ្ច ខោ អនិច្ចំ ទុក្ខំ វិបរិណាមធម្មន្តិ យថាភូតំ បជានាតិ ។

បណ្ណាសក មេត្តាវគ្គ

បសំសាក្តី វមែងគ្របសង្កត់ចិត្ត សុខក្តី វមែងគ្របសង្កត់ចិត្ត ទុក្ខក៏វមែងគ្របសង្កត់ចិត្ត ។ បុថុជ្ជននោះ តែងត្រេកអរនឹងលាភដែលកើតឡើង តូចចិត្តព្រោះអលាភ ត្រេកអរនឹងយសដែលកើតឡើង តូចចិត្តព្រោះអយស ត្រេកអរនឹងបសំសាដែលកើតឡើង តូចចិត្តព្រោះនិន្ទា ត្រេកអរនឹងសុខដែលកើតឡើង តូចចិត្តព្រោះទុក្ខ ។ បុថុជ្ជននោះប្រកបនូវសេចក្តីត្រេកអរនឹងសេចក្តីតូចចិត្តយ៉ាងនេះហើយ វមែងមិនរួចចាកជាតិ ជរា មរណៈ សោកៈ បរិទេវៈ ទុក្ខ ទោមនស្ស ឧបាយាសៈ តថាគតពោលថា មិនរួចចាកវដ្តទុក្ខឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ លាភកើតឡើងដល់អរិយសាវកអ្នកចេះដឹង អរិយសាវកនោះពិចារណាដឹងច្បាស់តាមពិតដូច្នេះថា លាភនេះកើតឡើងដល់អាត្មាអញហើយ លាភនោះឯងមិនទៀងជាទុក្ខ មានសេចក្តីប្រែប្រួលជាធម្មតា អលាភកើតឡើង យសកើតឡើង អយសកើតឡើង និន្ទាកើតឡើង បសំសាកើតឡើង សុខកើតឡើង ទុក្ខកើតឡើង អរិយសាវកនោះ ពិចារណាដឹងច្បាស់តាមពិតដូច្នេះថា ទុក្ខកើតឡើងដល់អាត្មាអញហើយ ទុក្ខនោះឯង ក៏មិនទៀង អត់ធន់បានដោយក្រ មានសេចក្តីប្រែប្រួលជាធម្មតា ។

ឥទំ ទុក្ខំ តញ្ហ ខោ អនិច្ចំ ទុក្ខំ វិបរិណាមធម្មន្តិ យថាភូតំ បជានាតិ(១) តស្ស លាភោបិ ចិត្តំ ន បរិយាទាយ តិដ្ឋតិ អលាភោបិ ចិត្តំ ន បរិយាទាយ តិដ្ឋតិ យសោបិ ចិត្តំ ន បរិយាទាយ តិដ្ឋតិ អយសោបិ ចិត្តំ ន បរិយាទាយ តិដ្ឋតិ និន្ទាបិ ចិត្តំ ន បរិយាទាយ តិដ្ឋតិ បសំសាបិ ចិត្តំ ន បរិយាទាយ តិដ្ឋតិ សុខំបិ ចិត្តំ ន បរិយាទាយ តិដ្ឋតិ ទុក្ខំបិ ចិត្តំ ន បរិយាទាយ តិដ្ឋតិ ។ សោ ន ឧប្បន្នំ លាភំ ជានុវ្ជ្ជតិ អលាភេ ន បដិវ្ជ្ជតិ ឧប្បន្នំ យសំ ជានុវ្ជ្ជតិ អយសេ ន បដិវ្ជ្ជតិ ឧប្បន្នំ បសំសំ ជានុវ្ជ្ជតិ និន្ទាយ ន បដិវ្ជ្ជតិ ឧប្បន្នំ សុខំ ជានុវ្ជ្ជតិ ទុក្ខេ ន បដិវ្ជ្ជតិ ។ សោ ឯវំ អនុភោគវិភោគវិប្បហីនោ បរិមុច្ចតិ ជាតិយា ជរាយ មរណេន សោកេហិ បរិទេវេហិ ទុក្ខេហិ ទោមនស្សេហិ ឧបាយាសេហិ បរិមុច្ចតិ ទុក្ខស្មាតិ វទាមិ

---

១ ឧ. ម. ឥទំ ទុក្ខំ តញ្ហ ខោ អនិច្ចំ ទុក្ខំ វិបរិណាមធម្មន្តិ យថាភូតំ បជានាតីតិ ន ទីស្សន្តិ ។ ឥមេ ឯវហិ អត្ថវសេ មញ្ញេ ។

អរិយសាវក ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះជាទុក្ខ ទុក្ខនោះឯង ក៏មិនទៀង
អត់ធន់ប៉ានដោយក្រ មានសេចក្តីប្រែប្រួលជាធម្មតា លាភក្តី មិនគ្រប
សង្កត់ចិត្តរបស់អរិយសាវកនោះ អលាភក្តី ក៏មិនគ្របសង្កត់ចិត្ត យសក្តី
ក៏មិនគ្របសង្កត់ចិត្ត អយសក្តី ក៏មិនគ្របសង្កត់ចិត្ត និន្ទាក្តី ក៏មិនគ្រប
សង្កត់ចិត្ត បសំសាក្តី ក៏មិនគ្របសង្កត់ចិត្ត សុខក្តី ក៏មិនគ្របសង្កត់ចិត្ត
ទុក្ខក្តី ក៏មិនគ្របសង្កត់ចិត្តប៉ាន ។ អរិយសាវកនោះ មិនត្រេកអរនឹងលាភ
ដែលកើតឡើង មិនអាក់អន់ព្រោះអលាភ មិនត្រេកអរនឹងយសដែលកើត
ឡើង មិនអាក់អន់ព្រោះអយស មិនត្រេកអរនឹងបសំសាដែលកើតឡើង
មិនអាក់អន់ព្រោះនិន្ទា មិនត្រេកអរនឹងសុខដែលកើតឡើង មិនអាក់អន់
ព្រោះសេចក្តីទុក្ខ ។ អរិយសាវកនោះ លះបង់សេចក្តីត្រេកអរនឹងសេចក្តី
អាក់អន់យ៉ាងនេះហើយ រមែងរួចចាកជាតិ ជរា មរណៈ សោកៈ បរិទេវៈ
ទុក្ខ ទោមនស្ស ឧបាយាសៈ តថាគតពោលថារួចស្រឡះចាកវដ្តទុក្ខ

អយំ ខោ ភិក្ខវេ វិសេសោ អយំ អធិប្បាយសោ ឥទំ ជាតកវសេន សុតវសេន អរិយសច្ចាកសច្ច អសម្ភុតវសេន បុថុជ្ជនេនាតិ ។

លាភោ អលាភោ ច យសាយសោ ច
និន្ទា បសំសា ច សុខំ ទុក្ខញ្ច
ឯតេ អនិច្ចា មនុជេសុ ធម្មា
អសស្សតា វិបរិណាមធម្មា
ឯតេ ច ញត្វា សតិមា សុមេធោ
អវេក្ខតិ វិបរិណាមធម្មេ
ឥដ្ឋស្ស ធម្មា ន មថេន្តិ ចិត្តំ
អនិដ្ឋតោ នោ បដិឃាតមេតិ
តស្សាទុភោគា អថ វា វិភោគា
វិជ្ជូបិតា អត្ថគតា ន សន្តិ
បឋញ្ច ញត្វា វិរជំ អសោកំ
សម្មប្បជានាតិ ភវស្ស បារគូតិ ។

បណ្ណាសក មេត្តាវគ្គ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះឯងជាសេចក្តីប្លែកគ្នា នេះជាអធិប្បាយ នេះជាហេតុផ្សេង ៗ គ្នា នៃអរិយសាវ័កអ្នកចេះដឹង និងបុថុជ្ជនអ្នកមិនចេះដឹង ។

ធម៌ទាំងឡាយនេះ គឺលាភ ១ អលាភ ១ យស ១ អយស ១ និន្ទា ១ បសំសា ១ សុខ ១ ទុក្ខ ១ ជាធម៌មិនទៀងក្នុងមនុស្សជាតិទាំងឡាយ ជាធម៌មិនបិតថែរ មានសេចក្តីប្រែប្រួលជាធម្មតា ចំណែកបុគ្គលអ្នកមានប្រាជ្ញា មានស្មារតីលុះដឹងនូវធម៌ទាំងនេះហើយ រមែងពិចារណាឃើញច្បាស់នូវធម៌ដែលមានសេចក្តីប្រែប្រួលជាធម្មតា ឥដ្ឋារម្មណ៍ រមែងមិនញាំញីចិត្តរបស់បុគ្គលនោះបាន ទាំងអនិដ្ឋារម្មណ៍ ក៏មិនអាចប៉ះទង្គិចបាន សេចក្តីត្រេកអរ ឬ ថា សេចក្តីទាំងឆ្ងាក់ក៏បុគ្គលនោះបានកំចាត់បង់ហើយ ដល់នូវសេចក្តីវិនាស មិនមានតទៅទៀតឡើយ បុគ្គលអ្នកដល់នូវត្រើយនៃកាម រមែងដឹងច្បាស់ដោយប្រពៃ ព្រោះដឹងច្បាស់នូវបទ គឺព្រះនិព្វានដែលមិនមានធូលីគឺកិលេស មិនមានសេចក្តីសោក ។

(๗) ឯកំ សមយំ ភគវា រាជគហេ វិហរតិ តបោទារាមេ ។ អថខោ អញ្ញតរោ ទេវទត្តោ តត្រ ខោ ភគវា ទេវទត្តំ អារព្ភ តិក្ខ្ម អាមន្តេសិ សាធុ តិក្ខ្មវ តិក្ខ្ម កាលេន កាលំ អត្តវិបត្តិំ បច្ចវេក្ខិតា ហោតិ សាធុ តិក្ខ្មវ តិក្ខ្ម កាលេន កាលំ បរវិបត្តិំ បច្ចវេក្ខិតា ហោតិ សាធុ តិក្ខ្មវ តិក្ខ្ម កាលេន កាលំ អត្តសម្បត្តិំ បច្ចវេក្ខិតា ហោតិ សាធុ តិក្ខ្មវ តិក្ខ្ម កាលេន កាលំ បរសម្បត្តិំ បច្ចវេក្ខិតា ហោតិ ។ អដ្ឋហិ តិក្ខ្មវ អសទ្ធម្មេហិ អតិក្ខ្មតោ បរិយោទិន្នចិត្តោ ទេវទត្តោ អាចាយិកោ នេរយិកោ កប្បដ្ឋោ អតេកិច្ឆោ ។ កតមេហិ អដ្ឋហិ ។ លាភេន តិក្ខ្មវ អតិក្ខ្មតោ បរិយោទិន្នចិត្តោ ទេវទត្តោ អាចាយិកោ នេរយិកោ កប្បដ្ឋោ អតេកិច្ឆោ ។

(๗) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅលើកំពូលភ្នំគិជ្ឈកូដ ខៀបក្រុងរាជគ្រឹះ ។ កាលដែលទេវទត្តកំពុង ចៀសចេញមិនយូរប៉ុន្មាន កងទ័ពនោះឯង ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ប្រារព្ធនូវទេវទត្តកំពុង ហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុជាអ្នកពិចារណានូវវិបត្តិនៃខ្លួនសព្វៗកាល ជាការប្រពៃ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុជាអ្នកពិចារណានូវវិបត្តិរបស់បុគ្គលដទៃសព្វៗកាល ជាការប្រពៃ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុជាអ្នកពិចារណានូវសម្បត្តិនៃខ្លួនសព្វៗកាល ជាការប្រពៃ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុជាអ្នកពិចារណានូវសម្បត្តិរបស់បុគ្គលដទៃសព្វៗកាល ជាការប្រពៃ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទេវទត្តត្រូវអសទ្ធម្មទាំងឡាយ ៨ ប្រការគ្របសង្កត់ហើយ មានចិត្តត្រូវអសទ្ធម្មរឹតហើយ ទៅកើតកងទុក្ខអបាយ ទៅកាន់នរក តាំងនៅអស់ ១ កប្ប មិនអាចអ្នកណាស្រោចស្រង់បាន ។ អសទ្ធម្ម ៨ ប្រការ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទេវទត្តត្រូវលាភគ្របសង្កត់ហើយ មានចិត្តដែលលាភរួបរឹតហើយ ទៅកើតកងទុក្ខអបាយ ទៅកាន់នរក តាំងនៅអស់ ១ កប្ប មិនអាចអ្នកណាស្រោចស្រង់បាន ។

អលាភេន កិក្ខវេ យសេន កិក្ខវេ អយសេន
កិក្ខវេ សក្ការេន កិក្ខវេ អសក្ការេន កិក្ខវេ
ចាបិច្ចតាយ កិក្ខវេ ចាបមិត្តតាយ កិក្ខវេ អកិក្ខូតោ
បរិយាទិន្នចិត្តោ ទេវទត្តោ អាចាយិកោ ទេវយិកោ
កប្បដ្ឋោ អតេកិច្ឆោ ។ ឥមេហិ ខោ កិក្ខវេ អដ្ឋហិ
អសទ្ធម្មេហិ អកិក្ខូតោ បរិយាទិន្នចិត្តោ ទេវទត្តោ
អាចាយិកោ ទេវយិកោ កប្បដ្ឋោ អតេកិច្ឆោ ។

សាធុ កិក្ខវេ កិក្ខុ ឧប្បន្នំ លាភំ អកិក្ខុយ្យ
អកិក្ខុយ្យ វិហារេយ្យ ឧប្បន្នំ អលាភំ ឧប្បន្នំ យសំ
ឧប្បន្នំ អយសំ ឧប្បន្នំ សក្ការំ ឧប្បន្នំ អសក្ការំ
ឧប្បន្នំ ចាបិច្ចតំ ឧប្បន្នំ ចាបមិត្តតំ អកិក្ខុយ្យ
អកិក្ខុយ្យ វិហារេយ្យ កិញ្ច កិក្ខវេ កិក្ខុ អត្តាសំ
បដិច្ច ឧប្បន្នំ លាភំ អកិក្ខុយ្យ អកិក្ខុយ្យ
វិហារេយ្យ ។ បេ ។ យញ្ចិស្ស កិក្ខវេ ឧប្បន្នំ
លាភំ អនកិក្ខុយ្យ វិហារតោ ឧប្បជ្ជេយ្យុំ អាសវា
វិឃាតបរិឡាហា ឧប្បន្នំ លាភំ អកិក្ខុយ្យ វិហារតោ

បណ្ណាំសក មេត្តាវគ្គ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវអលាភ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយត្រូវយស ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយត្រូវអយស ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយត្រូវសក្ការៈ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវអសក្ការៈ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវសេចក្តីប្រាថ្នាដ៏លាមក ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទៅទៀតត្រូវបាបមិត្តគ្របសង្កត់ហើយ មានចិត្តត្រូវបាបមិត្តរួបរឹតហើយ ទៅកើតកងអបាយ ទៅកាន់នរក តាំងនៅអស់ ១ កប្ប មិនអាចអ្នកណាស្រោចស្រង់បាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទៅទៀតត្រូវអសទ្ធម្មទាំង ៨ប្រការនេះឯង គ្របសង្កត់ មានចិត្តត្រូវអសទ្ធម្មរួបរឹតៗ ទៅកើតកងអបាយ ទៅកាន់នរក តាំងនៅអស់ ១ កប្ប មិនអាចអ្នកណាស្រោចស្រង់បាន ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុគ្របសង្កត់ ញាំញីនូវលាភ ដែលកើតឡើងហើយជាការប្រពៃ នូវអលាភ ដែលកើតឡើងហើយ នូវយសដែលកើតឡើងហើយ នូវអយស ដែលកើតឡើងហើយ នូវសក្ការៈដែលកើតឡើងហើយ នូវអសក្ការៈដែលកើតឡើងហើយ នូវសេចក្តីប្រាថ្នាលាមកដែលកើតឡើងហើយ គ្របសង្កត់ ញាំញីនូវបាបមិត្តដែលកើតឡើងហើយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុគ្របសង្កត់ ញាំញីនូវលាភ ដែលកើតឡើងហើយ តើព្រោះអាស្រ័យនូវអំណាចប្រយោជន៍ដូចម្តេចៗបេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះថា អាសវៈទាំងឡាយណា ជាសភាវៈចង្អៀតចង្អល់ពេលពាល តើតឡើងដល់ភិក្ខុនោះ ព្រោះមិនបានគ្របសង្កត់នូវលាភ ដែលកើតឡើងហើយ

ฆวำสะ เต อาสวำ วิยำตปะริยำปันนำ ๘ โหนฺติ
ยญฺเจสฺส กิญฺจาวุปฺปฺปันนำ อลำภำ อุปฺปฺปันนำ ยสำ
อุปฺปฺปันนำ อยสำ อุปฺปฺปันนำ สกฺกำรำ อุปฺปฺปันนำ อสกฺกำรำ
อุปฺปฺปันนำ จำปิจฺฉตำ อุปฺปฺปันนำ จำปิมิจฺฉตำ อนกิกุยฺยำ
วิหำรเตำ อุปฺปฺปชฺชยุำ อาสวำ วิยำตปะริยำปันนำ อุปฺปฺปันนำ
จำปิมิจฺฉตำ อกิกุยฺยำ วิหำรเตำ ฆวำสะ เต อาสวำ
วิยำตปะริยำปันนำ ๘ โหนฺติ ๑ ๙๘ เตำ กิญฺจาวุ กิญฺจุ
อสฺสำสำ ปฏิจฺจ อุปฺปฺปันนำ ลำภำ อกิกุยฺยำ อกิกุยฺยำ
วิหำรเยยฺยุ อุปฺปฺปันนำ อลำภำ อุปฺปฺปันนำ ยสำ อุปฺปฺปันนำ อยสำ
อุปฺปฺปันนำ สกฺกำรำ อุปฺปฺปันนำ อสกฺกำรำ อุปฺปฺปันนำ จำปิจฺฉตำ
อุปฺปฺปันนำ จำปิมิจฺฉตำ อกิกุยฺยำ อกิกุยฺยำ วิหำรเยยฺยุ

អាសវៈទាំងឡាយនោះ ជាសភាវៈចង្អៀតចង្អល់ ពេលពាល រមែងមិនមានដល់តិក្ខុនោះយ៉ាងនេះ ម្នាលតិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះថា អាសវៈទាំងឡាយណា ជាសភាវៈចង្អៀតចង្អល់ ពេលពាល កើតឡើងដល់តិក្ខុនោះ កាលមិនបានត្រូបសង្កត់នូវអលាភ ដែលកើតឡើងហើយ នូវយសដែលកើតឡើងហើយ នូវអយសដែលកើតឡើងហើយ នូវសក្ការៈដែលកើតឡើងហើយ នូវអសក្ការៈដែលកើតឡើងហើយ នូវសេចក្តីប្រាថ្នាលាមក ដែលកើតឡើងហើយ នូវបាបមិត្តដែលកើតឡើងហើយ អាសវៈទាំងឡាយនោះ ជាសភាវៈចង្អៀតចង្អល់ ពេលពាលរមែងមិនមានដល់តិក្ខុ កាលត្រូបសង្កត់នូវបាបមិត្តដែលកើតឡើងហើយយ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលតិក្ខុទាំងឡាយ តិក្ខុត្រូបសង្កត់ញាំញីនូវលាភ ដែលកើតឡើងហើយ នូវអលាភដែលកើតឡើងហើយ នូវយស ដែលកើតឡើងហើយ នូវអយស ដែលកើតឡើងហើយ នូវសក្ការៈដែលកើតឡើងហើយ នូវអសក្ការៈដែលកើតឡើងហើយ នូវសេចក្តីប្រាថ្នាលាមក ដែលកើតឡើងហើយ ត្រូបសង្កត់ញាំញីនូវបាបមិត្ត ដែលកើតឡើងហើយ ព្រោះអាស្រ័យនូវអំណាចប្រយោជន៍នេះឯង

តស្មាតិហ ភិក្ខវេ ឯវំ សិក្ខិតព្ពំ ឧបដ្ឋិតំ លាភំ អភិភុយ្យ អភិភុយ្យ វិហរិស្សាម ឧបដ្ឋិតំ អលាភំ ឧបដ្ឋិតំ យសំ ឧបដ្ឋិតំ អយសំ ឧបដ្ឋិតំ សក្ការំ ឧបដ្ឋិតំ អសក្ការំ ឧបដ្ឋិតំ ចាបិច្ឆតំ ឧបដ្ឋិតំ ចាបមិត្តតំ អភិភុយ្យ អភិភុយ្យ វិហរិស្សាមាតិ ។ ឯវញ្ហិ វោ ភិក្ខវេ សិក្ខិតព្ពន្តិ ។

(៨) ឯកំ សមយំ អាយស្មា ឧត្តរោ មហាសាវត្ថិយំ វិហរតិ សង្ខេយ្យកេ បព្ពតេ វដ្ដជាលិកាយំ(១) ។ តត្រ ខោ អាយស្មា ឧត្តរោ ភិក្ខូ អាមន្តេសិ សាជាវុសោ ភិក្ខូ កាលេន កាលំ អត្តវិបត្តិំ បច្ចវេក្ខិតា ហោតិ សាជាវុសោ ភិក្ខូ កាលេន កាលំ បរវិបត្តិំ បច្ចវេក្ខិតា ហោតិ សាជាវុសោ ភិក្ខូ កាលេន កាលំ អត្តសម្បត្តិំ បច្ចវេក្ខិតា ហោតិ សាជាវុសោ ភិក្ខូ កាលេន កាលំ បរសម្បត្តិំ បច្ចវេក្ខិតា ហោតីតិ ។

---

๑ ម. ធវដិកាយំ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះហេតុនោះ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គប្បីសិក្សាយ៉ាងនេះថា យើងទាំងឡាយ គួរជាអ្នកគ្របសង្កត់ញាំ ញីនូវលោកដែលកើតឡើង យើងទាំងឡាយគួរជាអ្នកគ្របសង្កត់ ញាំ ញីនូវអលាភដែលកើតឡើងហើយ នូវយស ដែលកើតឡើងហើយ នូវអយស ដែលកើតឡើងហើយ នូវសក្ការៈ ដែលកើតឡើងហើយ នូវអសក្ការៈ ដែលកើតឡើងហើយ នូវសេចក្តីប្រាថ្នាលាមកដែលកើតឡើងហើយ នូវបាបមិត្តដែលកើតឡើងហើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយត្រូវសិក្សាយ៉ាងនេះឯង ។

(៨) សម័យមួយ ព្រះឧត្តរដ៏មានអាយុ គង់ក្នុងវិហារឈ្មោះវដ្តជាលិកា ទៀបភ្នំឈ្មោះសង្ខេយ្យកៈ ជិតស្រុកមហិសវត្ថុ ។ ក្នុងទីនោះ ព្រះឧត្តរដ៏មានអាយុហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុជាអ្នកពិចារណានូវវិបត្តិនៃខ្លួនសព្វៗកាល ជាការប្រពៃ ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុជាអ្នកពិចារណានូវវិបត្តិរបស់បុគ្គលដទៃសព្វៗកាល ជាការប្រពៃ ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុជាអ្នកពិចារណានូវសម្បត្តិនៃខ្លួនសព្វៗកាល ជាការប្រពៃ ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុជាអ្នកពិចារណានូវសម្បត្តិរបស់អ្នកដទៃសព្វ ។ កាល ជាការប្រពៃ ។

តេន ខោ បន សមយេន វេស្សវណោ មហារាជា
ឧត្តរេនភាយ ទក្ខិណាទិសំ គច្ឆតិ តេនចិ ទេវ
ការណីយេន ។ អស្សោសិ ខោ វេស្សវណោ មហារាជា
អាយស្មតោ ឧត្តរស្ស មហិសវត្ថុស្មិំ សង្ឃស្សកេ
បព្ភតេ វដ្ដជាលិកាយំ កិក្ខុនំ ឱវាទំ ទេនេសន្តស្ស
សាធារុសោ កិក្ខុ កាលេន កាលំ អត្តវិបត្តិំ បច្ច-
វេក្ខិតា ហោតិ សាធារុសោ កិក្ខុ កាលេន កាលំ បរ-
វិបត្តិំ បច្ចវេក្ខិតា ហោតិ សាធារុសោ កិក្ខុ កាលេន
កាលំ អត្តសម្បត្តិំ បច្ចវេក្ខិតា ហោតិ សាធារុសោ
កិក្ខុ កាលេន កាលំ បរសម្បត្តិំ បច្ចវេក្ខិតា ហោតីតិ។
អថខោ វេស្សវណោ មហារាជា សេយ្យថាបិ នាម ពលវា
បុរិសោ សម្មិញ្ជិតំ វា ពាហំ បសារេយ្យ បសារិតំ វា
ពាហំ សម្មិញ្ជេយ្យ ឯវមេវ មហិសវត្ថុស្មិំ សង្ឃស្សកេ
បព្ភតេ វដ្ដជាលិកាយំ អន្តរហិតោ ទេវេសុ តាវតឹសេសុ
បាតុរហោសិ ។ អថខោ វេស្សវណោ មហារាជា
យេន សក្កោ ទេវានមិន្ទោ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា

សម័យនោះឯង មហាភដឈ្មោះវេស្សវ័ណចេញអំពីទត្តរទិសទៅកាន់ទក្ខិណទិស ដោយកិច្ចនីមួយ ។ មហាភដឈ្មោះវេស្សវ័ណ បានឮថេរវាចានៃព្រះទត្តរដ៏មានអាយុ កំពុងសំដែងធម៌ដល់តិក្ខុតាំងឡាយ ក្នុងវិហារឈ្មោះវដ្ដជាលិកា ទៀបក្នុងសង្ខេយ្យកៈ ជិតស្រុកមហិសវត្ថុ យ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោតាំងឡាយ តិក្ខុជាអ្នកពិចារណានូវវិបត្តិនៃខ្លួនសព្វ ។ កាល ជាការប្រពៃ ម្នាលអាវុសោតាំងឡាយ តិក្ខុជាអ្នកពិចារណានូវវិបត្តិរបស់អ្នកដទៃសព្វ។កាល ជាការប្រពៃ ម្នាលអាវុសោតាំងឡាយ តិក្ខុជាអ្នកពិចារណានូវសម្បត្តិនៃខ្លួនសព្វ ។ កាល ជាការប្រពៃ ម្នាលអាវុសោតាំងឡាយ តិក្ខុជាអ្នកពិចារណានូវសម្បត្តិរបស់អ្នកដទៃសព្វ ។ កាល ជាការប្រពៃ ។ លំដាប់នោះ មហាភដឈ្មោះវេស្សវ័ណ ក៏ចាត់អំពីវដ្ដជាលិកាវិហារ ទៀបក្នុងសង្ខេយ្យកៈ ជិតស្រុកមហិសវត្ថុ ទៅគ្រាកដកន្លងតាវត្តឹង្សទេវលោក ដូចបុរសមានកំឡាំងលាដៃដែលបត់ចូល ឬបត់ចូលនូវដៃដែលលាចេញយ៉ាងនោះឯង ។ លំដាប់នោះ មហាភដវេស្សវ័ណចូលទៅគាល់ព្រះឥន្ទ្រជាធំ ជាធិពួកទេវតា លុះចូលទៅដល់ហើយ

បណ្ណាសកេ មេត្តាវគ្គោ

សក្កំ ទេវានមិន្ទំ ឯតទវោច យាវតា មារិស ជានេយ្យាសិ ឯសោ អាយស្មា ពុទ្ធរក្ខោ មហិសវត្ថុស្មិំ សន្ធេយ្យកេ បព្ពតេ វដ្ដជាលិកាយំ កិក្ខន្ធំ ឃំ ឆម្ពំ ទេវេសិតំ សាជាវុសោ កិក្ខុ កាលេន កាលំ អត្តវិបត្តិំ ។បេ។ បរសម្បត្តិ បច្ចវេក្ខិតា ហោតីតិ ។

អថខោ សក្កោ ទេវានមិន្ទោ សេយ្យថាបិ នាម ពលវា បុរិសោ សម្មិញ្ជិតំ វា ពាហំ បសារេយ្យ បសារិតំ វា ពាហំ សម្មិញ្ជេយ្យ ឯវមេវ ទេវេសុ តាវត្តិំសេសុ អន្តរហិតោ មហិសវត្ថុស្មិំ សន្ធេយ្យកេ បព្ពតេ វដ្ដជាលិកាយំ អាយស្មតោ ពុទ្ធរក្ខស្ស សម្មុខេ បាតុរហោសិ ។ អថខោ សក្កោ ទេវានមិន្ទោ យេនាយស្មា ពុទ្ធរក្ខោ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា អាយស្មន្តំ ពុទ្ធរក្ខំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ អដ្ឋាសិ ។ ឯកមន្តំ ឋិតោ ខោ សក្កោ ទេវានមិន្ទោ អាយស្មន្តំ ពុទ្ធរក្ខំ ឯតទវោច សន្ធំ តេវ ភន្តេ អាយស្មា ពុទ្ធរក្ខោ កិក្ខន្ធំ ឃំ ឆម្ពំ ទេវេសិសិ សាជាវុសោ កិក្ខុ កាលេន កាលំ អត្តវិបត្តិំ ។បេ។ បរសម្បត្តិ បច្ចវេក្ខិតា ហោតីតិ ។

ឮនូវពាក្យនេះ នឹងព្រះឥន្ទ្រជាធំ ជាធំពួកទេវតា បពិត្រលោកជាម្ចាស់យើងឯ សូមទ្រង់ជ្រាប ព្រះទត្តរដ្ឋមានអាយុនុ៎ះ សំដែងធម៌ដល់កិកុតាំងពួយ ក្នុងវត្តជាលិការវិហារ ទៀបក្នុងសង្វេយ្យក: ជិតស្រុកមហិសវត្ថុយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោតាំងពួយ កិកុជាអ្នកពិចារណានូវវិបត្តិរបស់ខ្លួនសព្វៗកាល ជាការប្រពៃ ។ បេ ។ ជាអ្នកពិចារណានូវសម្បត្តិរបស់អ្នកដទៃ ។

គ្រានោះ សក្ក:ជាធំជាធំពួកទេវតា ក៏ចាត់អំពីទេវលោក ទៅប្រាកដក្នុងទីចំពោះមុខព្រះទត្តរដ្ឋមានអាយុ ក្នុងវត្តជាលិការវិហារ ទៀបក្នុងសង្វេយ្យក: ជិតស្រុកមហិសវត្ថុ ដូចបុរសមានកំឡាំង លាដៃដែលបត់ចូល ឬបត់ចូលនូវដៃដែលលាចេញយ៉ាងនោះឯង ។ លំដាប់នោះ សក្ក:ជាធំជាធំពួកទេវតា ចូលទៅរកព្រះទត្តរដ្ឋមានអាយុ ត្រង់កន្លែងដែលលោកគង់នៅ លុះចូលទៅហើយ ថ្វាយបង្គំព្រះទត្តរដ្ឋមានអាយុ ហើយឋិតនៅក្នុងទីសមគួរ ។ លុះសក្ក:ជាធំជាធំពួកទេវតា ឋិតនៅក្នុងទីសមគួរហើយ ចានដំណាលពាក្យនេះនឹងព្រះទត្តរដ្ឋមានអាយុ ដូច្នេះថា ចានឮថាព្រះទត្តរដ្ឋមានអាយុ សំដែងធម៌ដល់កិកុតាំងពួយ ថា ម្នាលអាវុសោតាំងពួយ កិកុជាអ្នកពិចារណានូវវិបត្តិនៃខ្លួន ជាការប្រពៃ ។ បេ ។ ជាអ្នកពិចារណានូវសម្បត្តិរបស់អ្នកដទៃពិតមែនឬ ។

ឯវំ នេកាននមិត្តាតិ ។ កឹ បន កន្តេ អាយស្មតោ ពុទ្ធរក្ខិតស្ស សកំ បដិភាណំ ពុទ្ធាហុ តស្ស ភគវតោ វចនំ អវមាតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្សាតិ ។ តេនហិ នេកាននមិត្ត ឧបមំ តេ ករិស្សាមិ ឧបមាយមិធេកច្ចេ វិញ្ញូ បុរិសា ភាសិតស្ស អត្ថំ អាជានន្តិ សេយ្យថាបិ នេកាននមិត្ត តាមសុត្តកា និគមសុត្តកា អរិន្ទមេ មហាធញ្ញរាសិ តតោ មហាជនកាយោ ធញ្ញំ អាហរេយ្យ កាយេហិចិ(១) សីសកោហិចិ(២) ពុទ្ធង្គោហិចិ(៣) អញ្ជលីហិចិ យោ នុ ខោ នេកាននមិត្ត មហាជនកាយោ ឧបសង្កមិត្វា ឯវំ បុច្ឆេយ្យ កុតោ ឥមំ ធញ្ញំ អាហរថាតិ ។ កតិ ញាករមានោ នុ ខោ នេកាននមិត្ត សោ មហាជនកាយោ សម្មា ញាករមានោ ញាករេយ្យាតិ ។ អមុម្ហា មហាធញ្ញរាសិម្ហា អាហរាមាតិ ខោ កន្តេ សោ មហាជនកាយោ សម្មា ញាករមានោ ញាករេយ្យាតិ ។ ឯវមេវ ខោ នេកាននមិត្ត យំ កិញ្ចិ សុភាសិតំ សព្ពន្តំ តស្ស ភគវតោ វចនំ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស

---

๑ ម. កាយេហិបិ ។ ម. កាជេហិបិ ។ ๒ ម. ម. បិដកេហិបិ ។ ๓ ម ជង្គេហិបិ ។

ថ្វាយព្រះពរ ទេវនមិន្ទ ។ បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ចុះតាំរសំដែងតាម
សេចក្តីយល់របស់ខ្ញុំនព្រះខត្តរដ៏មានអាយុឬ ឬក៏សំដែងតាមព្រះពុទ្ធដីកា
របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ។ ថ្វាយព្រះពរទេវនមិន្ទ
បើដូច្នោះ អាត្មាភាពនឹងបមាថ្វាយមហាបពិត្រ ពួកវិញ្ញូបុរសក្នុងលោក
នេះ គង់ដឹងន័យនៃសេចក្តីអធិប្បាយនៃភាសិតដោយសេចក្តីបមាថ្វាយព្រះ
ពរ ទេវនមិន្ទ ដូចជាគំនរស្រូវដ៏ធំ កងធំដ៏តស្រុកក្តី និគមក្តី ពួកមហា-
ជនតាំយកស្រូវអំពីគំនរនោះ ដោយអម្រែកតាំងរ្យាយខ្លះ ដោយល្អីតាំង
រ្យាយខ្លះ ដោយថ្នក់តាំងរ្យាយខ្លះ ដោយកំបង់ដៃតាំងរ្យាយខ្លះ ថ្វាយ
ព្រះពរ ទេវនមិន្ទ ពួកមហាជនណា ដែលមិនបានចូលទៅ (និងគេ)
គប្បីសួរយ៉ាងនេះថា អ្នកតាំងរ្យាយ តាំយកស្រូវនេះអំពីណា ។
ថ្វាយព្រះពរ ទេវនមិន្ទ ពួកមហាជននោះ កាលនឹងឆ្លើយប្រាប់
គប្បីឆ្លើយប្រាប់តាមទំនងដូចម្តេច ។ បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ពួកមហា-
ជននោះ កាលឆ្លើយប្រាប់ គប្បីឆ្លើយប្រាប់តាមទំនងថា យើង
តាំងរ្យាយ តាំមកអំពីគំនរស្រូវធំឯណោះដូច្នេះ ។ ថ្វាយព្រះពរ
ទេវនមិន្ទ ពាក្យឯណានីមួយជាសុភាសិត សុភាសិតតាំងអស់នោះ
ជាព្រះពុទ្ធដីកា នៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ

តតោ ឧចាឯយុចាឯយ មយំ ឆញ្ញំ(๑) ច កណាមាតំ ។ អច្ឆរិយំ ភន្តេ អព្ភុតំ ភន្តេ យាវសុភាសិតញ្ចិទំ អាយស្មតា ឧត្តរេន យំ កិញ្ចិ សុភាសិតំ សព្វន្តំ តស្ស ភគវតោ វចនំ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស តតោ ឧចាឯយុចាឯយ មយំ ឆញ្ញំ ច កណាមាតំ ឯវមិទំ ភន្តេ ឧត្តរ ឯកំ(๒) សមយំ ភគវា រាជគហេ វិហរតិ តិដ្ឋកូដេ បព្ពតេ អចិរប្បក្កន្តេ ទេវទត្តេ តត្រ ខោ ភគវា ទេវទត្តំ អារព្ភ កិត្តិ អាមន្តេសិ សាធុ កិត្តិវៅ កិត្តិ កាលេន កាលំ អត្តវិបត្តិ បច្ចវេក្ខិតា ហោតិ សាធុ កិត្តិវៅ កិត្តិ កាលេន កាលំ បរវិបត្តិ អត្តសម្បត្តិ បរសម្បត្តិ បច្ចវេក្ខិតា ហោតិ ។ អដ្ឋហិ កិត្តិវៅ អសទ្ធម្មេហិ អកិត្តិតោ បរិយាភិន្ទិតព្ពោ ទេវទត្តោ អាទាយិកោ ទេវយិកោ កម្មវជ្ជោ អតេកិច្ឆោ ។ កតមេហិ អដ្ឋហិ ។

---

๑ ឧ. ម. មយញ្ញញ្ញេ ច ។ ๒ អយំ ជាហេ ឧ. ម. ភោត្តកេសុ ឧ ទិស្សតិ ។

យើងខ្ញុំឯងឮយ៉ាងនេះមកអំពីព្រះពុទ្ធដីកានោះ ទើបសំដែងដូចជាស្រួយ៉ាងនោះដែរ ។ បពិត្រលោកដ៏ចំរើន អស្ចារ្យណាស់ បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ចំឡែកណាស់ ពាក្យនេះ ព្រះទត្តរដ៏មានអាយុពោលហើយដោយប្រពៃ (ព្រោះ) ពាក្យឯណានីមួយជាសុភាសិត ពាក្យទាំងអស់នោះ ជាព្រះពុទ្ធដីការបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធព្រះអង្គនោះ យើងខ្ញុំឯងឮយកំពោលនូវស្រួរប្រៀបធៀបនឹងព្រះពុទ្ធដីកានោះដែរ បពិត្រព្រះទត្តរដ៏ចំរើន សេចក្តីនេះយ៉ាងនេះ សម័យមួយព្រះដ៏មានព្រះភាគ គង់លើភ្នំគិជ្ឈកូដ ជិតក្រុងរាជគ្រឹះ កាលដែលព្រះទេវទត្ត ចៀសចេញទៅមិនយូរប៉ុន្មាន ភ្លាមនោះឯងព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវទេវទត្ត ត្រាស់នឹងភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុជាអ្នកពិចារណានូវវិបត្តិនៃខ្លួនជាការប្រពៃ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុជាអ្នកពិចារណានូវវិបត្តិរបស់អ្នកដទៃនូវសម្បត្តិរបស់ខ្លួន នូវសម្បត្តិរបស់អ្នកដទៃ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទេវទត្ត ត្រូវអសទ្ធម្មទាំង ៨ ប្រការគ្របសង្កត់ហើយ មានចិត្តត្រូវអសទ្ធម្មរួបរឹតហើយ ទៅកើតកាន់អបាយ ទៅកាន់នរក តាំងនៅអស់ ១ កប្ប មិនអាចអ្នកណាស្រោចស្រង់បាន ។ អសទ្ធម្ម ៨ ប្រការ តើដូចម្តេច ។

លាភេន កិក្ខវេ អកិក្ខតោ បរិយោនិន្នចិត្តោ ទេវទត្តោ អាទាយិតោ នេរយិតោ កប្បដ្ឋោ អតេកិច្ឆោ ។ អលាភេន កិក្ខវេ យសេន កិក្ខវេ អយសេន កិក្ខវេ សក្ការេន កិក្ខវេ អសក្ការេន កិក្ខវេ បាបិច្ឆតាយ កិក្ខវេ បាបមិត្តតាយ កិក្ខវេ អកិក្ខតោ បរិយោនិន្នចិត្តោ ទេវទត្តោ អាទាយិតោ នេរយិតោ កប្បដ្ឋោ អតេកិច្ឆោ ។ ឥមេហិ ខោ កិក្ខវេ អដ្ឋហិ អសទ្ធម្មេហិ អកិក្ខតោ បរិយោនិន្នចិត្តោ ទេវទត្តោ អាទាយិតោ នេរយិតោ កប្បដ្ឋោ អតេកិច្ឆោ ។ សាធុ កិក្ខវេ កិក្ខុ ឧប្បន្នំ លាភំ អកិក្ខយ្យ អកិក្ខយ្យ វិហរេយ្យ ឧប្បន្នំ អលាភំ ឧប្បន្នំ យសំ ឧប្បន្នំ អយសំ ឧប្បន្នំ សក្ការំ ឧប្បន្នំ អសក្ការំ ឧប្បន្នំ បាបិច្ឆតំ ឧប្បន្នំ បាបមិត្តតំ អកិក្ខយ្យ អកិក្ខយ្យ វិហរេយ្យ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទេវទត្តត្រូវលាភគ្របសង្កត់ហើយ មានចិត្តត្រូវលាភរួបរឹតហើយ ទៅកើតកង់អចាយ ទៅកាន់នរក តាំងនៅអស់១កប្ប មិនអាចអ្នកណាស្រោចស្រង់បាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវអលាភ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវយស ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវអយស ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវសក្ការៈ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវអសក្ការៈ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដែលត្រូវសេចក្តីប្រាថ្នាលាមក ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទេវទត្តត្រូវបាបមិត្តគ្របសង្កត់ហើយ មានចិត្តដែលត្រូវបាបមិត្តរួបរឹតហើយ ទៅកើតកង់អចាយ ទៅកាន់នរក តាំងនៅអស់១កប្ប មិនអាចអ្នកណាស្រោចស្រង់បាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទេវទត្ត ត្រូវអសទ្ធម្មទាំងឡាយ ៨ប្រការនេះឯងគ្របសង្កត់ហើយ មានចិត្តត្រូវអសទ្ធម្មរួបរឹត ហើយ ទៅកើតកង់អចាយ ទៅកាន់នរក តាំងនៅអស់១កប្ប មិនអាចអ្នកណាស្រោចស្រង់បាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុគ្របសង្កត់ ញាំញីនូវលាភ ដែលកើតឡើងហើយ ជាការប្រពៃ នូវអលាភដែលកើតឡើងហើយ នូវយសដែលកើតឡើងហើយ នូវអយសដែលកើតឡើងហើយ នូវសក្ការៈដែលកើតឡើងហើយ នូវអសក្ការៈដែលកើតឡើងហើយ នូវសេចក្តីប្រាថ្នាលាមកដែលកើតឡើងហើយ គ្របសង្កត់ញាំញីនូវបាបមិត្តដែលកើតឡើងហើយ ។

កតិញ្ច កតិក្ខត្តុ កតិក្ខត្តុ អត្ថាសំ បដិច្ច ឧប្បន្នំ លាភំ អភិភុយ្យ អភិភុយ្យ វិហរេយ្យ ឧប្បន្នំ អលាភំ ឧប្បន្នំ យសំ ឧប្បន្នំ អយសំ ឧប្បន្នំ សក្ការំ ឧប្បន្នំ អសក្ការំ ឧប្បន្នំ ចាបិច្ឆតំ ឧប្បន្នំ ចាបមិត្តតំ អភិភុយ្យ អភិភុយ្យ វិហរេយ្យ យញ្ចិស្ស កតិក្ខត្តុ ឧប្បន្នំ លាភំ អនភិភុយ្យ វិហរតោ ឧប្បជ្ជេយ្យុំ អាសវា វិឃាតបរិឡាហា ឧប្បន្នំ លាភំ អភិភុយ្យ វិហរតោ ឯវំស តេ អាសវា វិឃាតបរិឡាហា ន ហោន្តិ ។ យញ្ចិស្ស កតិក្ខត្តុ ឧប្បន្នំ អលាភំ ឧប្បន្នំ យសំ ឧប្បន្នំ អយសំ ឧប្បន្នំ សក្ការំ ឧប្បន្នំ ចាបិច្ឆតំ ឧប្បន្នំ ចាបមិត្តតំ អនភិភុយ្យ វិហរតោ ឧប្បជ្ជេយ្យុំ អាសវា វិឃាតបរិឡាហា ឧប្បន្នំ ចាបមិត្តតំ អភិភុយ្យ វិហរតោ ឯវំស តេ អាសវា វិឃាតបរិឡាហា ន ហោន្តិ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុគ្រប់សង្កត់ ញុំញីនូវលោក ដែលកើតឡើងហើយ គ្រប់សង្កត់ ញុំញីនូវអលោក ដែលកើតឡើងហើយ នូវយសដែលកើតឡើងហើយ នូវអយស ដែលកើតឡើងហើយ នូវសក្ការៈដែលកើតឡើងហើយ នូវអសក្ការៈ ដែលកើតឡើងហើយ នូវសេចក្តីប្រាថ្នាលាមក ដែលកើតឡើងហើយ តើព្រោះអាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ដូចម្តេច ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយព្រោះថា អាសវៈទាំងឡាយ ណាជាសភាវៈចង្អៀតចង្អល់ពេលកាលកើតឡើងដល់ភិក្ខុនោះ កាលមិនបានគ្រប់សង្កត់នូវលោក ដែលកើតឡើងហើយ អាសវៈទាំងឡាយនោះជាសភាវៈចង្អៀតចង្អល់ ពេលកាលរមែងមិនមានដល់ភិក្ខុនោះ កាលគ្រប់សង្កត់នូវលោក ដែលកើតឡើងហើយយ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះថា អាសវៈទាំងឡាយ ណា ជាសភាវៈចង្អៀតចង្អល់ ពេលកាល គប្បីកើតឡើងដល់ភិក្ខុនោះ កាលមិនបានគ្រប់សង្កត់ នូវអលាភ ដែលកើតឡើងហើយ នូវយស ដែលកើតឡើងហើយ នូវអយស ដែលកើតឡើងហើយ នូវសក្ការៈ ដែលកើតឡើងហើយ នូវអសក្ការៈ ដែលកើតឡើងហើយ នូវសេចក្តីប្រាថ្នាលាមកដែលកើតឡើងហើយ នូវបាបមិត្ត ដែលកើតឡើងហើយ អាសវៈទាំងឡាយនោះ ជាសភាវៈចង្អៀតចង្អល់ ពេលកាល រមែងមិនមានដល់ភិក្ខុនោះ កាលគ្រប់សង្កត់នូវបាបមិត្តដែលកើតឡើងបានយ៉ាងនេះ ។

ឥធំ ភោ កិក្ខវេ កិក្ខុ អត្តានំ បដិច្ច ឧប្បន្នំ
លាភំ អកិកុយ្យ អកិកុយ្យ វិហារេយ្យ ឧប្បន្នំ
អលាភំ ឧប្បន្នំ យសំ ឧប្បន្នំ អយសំ ឧប្បន្នំ
សក្ការំ ឧប្បន្នំ អសក្ការំ ឧប្បន្នំ ចាមិច្ចតំ
ឧប្បន្នំ ចាបមិត្តតំ អកិកុយ្យ អកិកុយ្យ វិហា-
រេយ្យ ។ តស្មាតិហ កិក្ខវេ ឯវំ សិក្ខិតព្ពំ ឧប្បន្នំ
លាភំ អកិកុយ្យ អកិកុយ្យ វិហារិស្សាម ឧប្បន្នំ
អលាភំ ឧប្បន្នំ យសំ ឧប្បន្នំ អយសំ ឧប្បន្នំ
សក្ការំ ឧប្បន្នំ អសក្ការំ ឧប្បន្នំ ចាមិច្ចតំ
ឧប្បន្នំ ចាមិត្តតំ អកិកុយ្យ អកិកុយ្យ វិហារិស្សា-
មាតិ ។ ឯវញ្ហិ វោ កិក្ខវេ សិក្ខិតព្ពន្តិ ។
ឯត្តាវតា ភន្តេ ឧត្តរ មនុស្សេសុ ឧតសេ្សា
បរិសា កិក្ខូ កិក្ខុនិយោ ឧបាសកា ឧបា-
សិកាយោ ញាយំ ធម្មបរិយាយោ តាសុញ្ចិ
បតិដ្ឋិតោ ឧក្កណ្ឋាតុ ភន្តេ អាយស្មា ឧត្តរោ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុគ្រប់សង្កត់ ញុំាញីនូវលោក ដែលកើតឡើងហើយ គ្រប់សង្កត់ ញុំាញីនូវអលោក ដែលកើតឡើងហើយ នូវយស ដែលកើតឡើងហើយ នូវអយស ដែលកើតឡើងហើយ នូវសក្ការៈ ដែលកើតឡើងហើយ នូវអសក្ការៈ ដែលកើតឡើងហើយ នូវសេចក្តីប្រាថ្នាលាមក ដែលកើតឡើងហើយ នូវបាបមិត្ត ដែលកើតឡើងហើយ ព្រោះអាស្រ័យនូវអំណាចប្រយោជន៍នេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះហេតុនោះ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គប្បីសិក្សាយ៉ាងនេះថា យើងទាំងឡាយ គួរជាអ្នកគ្រប់សង្កត់ ញុំាញីនូវលោក ដែលកើតឡើងហើយ យើងទាំងឡាយ គួរជាអ្នកគ្រប់សង្កត់ញុំាញីនូវអលោក ដែលកើតឡើងហើយ នូវយស ដែលកើតឡើងហើយ នូវអយស ដែលកើតឡើងហើយ នូវសក្ការៈ ដែលកើតឡើងហើយ នូវអសក្ការៈ ដែលកើតឡើងហើយ នូវសេចក្តីប្រាថ្នាលាមក ដែលកើតឡើងហើយ នូវបាបមិត្ត ដែលកើតឡើងហើយ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ត្រូវសិក្សាយ៉ាងនេះឯង ។ បពិត្រព្រះទុត្តរដ៏ចំរើន បណ្តាបរិសទ្យទាំង ៤ ពួកគឺ ភិក្ខុ ភិក្ខុនី ឧបាសក ឧបាសិកា ធម្មបរិយាយនេះ មិនទាន់តាំងនៅក្នុងបរិសទ្យណាទេ បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមព្រះទុត្តរដ៏មានអាយុ កាន់យកនូវធម្មបរិយាយនេះ

ឥមំ ធម្មបរិយាយំ បរិយាបុណាតុ ភន្តេ អាយស្មា ឧត្តរោ ឥមំ ធម្មបរិយាយំ ជានាតុ ភន្តេ អាយស្មា ឧត្តរោ ឥមំ ធម្មបរិយាយំ អត្ថសញ្ញិនោ អយំ ភន្តេ ធម្មបរិយាយោ អាទិព្រហ្មចរិយកោតិ ។

(៤) កុលបុត្តោតិ កិត្តាវតា នុ ខោ សម្មា វេទមាគោ វេទេយ្យ ពលវាតិ កិត្តាវតា នុ ខោ សម្មា វេទមាគោ វេទេយ្យ ចាសាទិកោតិ កិត្តាវតា នុ ខោ សម្មា វេទមាគោ វេទេយ្យ តិព្វរាគោតិ កិត្តាវតា នុ ខោ សម្មា វេទមាគោ វេទេយ្យ ។ កាមញ្ចាវុត្ត កិត្តាវតា នុខោ ឥន្ទ្រិយេសុ គុត្តទ្វារោ ភោជនេ មត្តញ្ញូ ជាគរិយ-មនុយុត្តោ សតិសម្បជញ្ញេន សមន្នាគតោ យេហិ នុខោ សង្កោតិ បរិបុណ្ណំ បរិសុទ្ធំ ព្រហ្មចរិយំ ចរិតុន្តិ ។

តត្រិទំ កិត្តាវតា នុខ្វស្ស ឥន្ទ្រិយេសុ គុត្តទ្វារតាយ ហោតិ ។ សចេ កិត្តាវតា នុខ្វស្ស បុរត្ថិមា ទិសា អាលោកោ ឥត្ថ ហោតិ សព្វញ្ញុតញ្ញាណេន សមន្នាហរិតព្វោ

បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមព្រះទត្តរដ៏មានអាយុ រឿនយកនូវធម្មបរិយាយ
នេះ បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមព្រះទត្តរដ៏មានអាយុ ទ្រទ្រង់នូវធម្ម-
បរិយាយនេះ បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ធម្មបរិយាយនេះ ប្រកបដោយ
ប្រយោជន៍ជាខាងដើមនៃមគ្គព្រហ្មចរិយធម៌ ។

(៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកផងគាលបើពោលតាមត្រឹមត្រូវ គប្បី
ពោលនូវនន្ទកិក្ខុថាជាកុលបុត្តដូច្នេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកផងគាលបើ
ពោលតាមត្រឹមត្រូវ គប្បីពោលនូវនន្ទកិក្ខុថាជាអ្នកមានកម្លាំងកាយដូច្នេះ
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកផងគាលបើពោលតាមត្រឹមត្រូវគប្បីពោលនូវនន្ទ-
កិក្ខុថាជាអ្នកគួរនាំមកនូវសេចក្តីជ្រះថ្លាដូច្នេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នក
ផងគាលបើពោលតាមត្រឹមត្រូវ គប្បីពោលនូវនន្ទកិក្ខុថាជាអ្នកមានពាគៈដ៏
ក្រៀវក្លាដូច្នេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចាំបាច់ពោលទៅថ្លឹកឆ័ទដៃ
ថានន្ទកិក្ខុគ្រប់គ្រងទ្វារក្នុងឥន្ទ្រិយទាំងឡាយ ជាំប្រមាណក្នុងភោជន
ប្រកបរឿយៗនូវការភ្ញាក់រលឹកប្រកបដោយសតិសម្បជញ្ញៈ ទើបនន្ទ-
កិក្ខុអាចដើម្បីប្រព្រឹត្តនូវព្រហ្មចរិយធម៌ឲ្យបរិបូណ៌ បរិសុទ្ធបាន ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុដែលនន្ទកិក្ខុមានទ្វារគ្រប់គ្រងហើយក្នុង
ឥន្ទ្រិយទាំងឡាយនោះយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើនន្ទកិក្ខុ
រមិលមើលទៅទិសខាងកើត លុះតែប្រមូលនូវហេតុទាំងអស់ ដោយចិត្ត

ឧច្ចោ បុរត្ថិមំ ទិសំ អាលោកេតិ ឯវំ មេ បុរត្ថិមំ ទិសំ អាលោកយតោ ជាតិជ្ឈានោមនស្សា ចាបតា អកុសលា ធម្មា អព្ភាសញ្ញិសន្តីតិ ។ ឥតិហ តត្រ សម្បជានោ ហោតិ ។ សចេ កិក្ខវេ ឧទ្ធស្ស បច្ចិមា ទិសា អាលោកេតព្ពា ហោតិ ឧត្តរា ទិសា អាលោកេតព្ពា ហោតិ ទក្ខិណា ទិសា អាលោកេតព្ពា ហោតិ ឧទ្ធំ ឧល្លោកេតព្ពា(១) ហោតិ អធោ ឱលោកេតព្ពា(២) ហោតិ អនុទិសា អនុវិលោកេតព្ពា ហោតិ សព្ពញ្ញុតាសោ សមុទ្ទាហរិត្វា ឧច្ចោ អនុទិសំ អនុវិលោកេតិ ឯវំ មេ អនុទិសំ អនុវិលោកយតោ ជាតិជ្ឈានោមនស្សា ចាបតា អកុសលា ធម្មា អព្ភាសញ្ញិសន្តីតិ ។ ឥតិហ តត្រ សម្បជានោ ហោតិ ។ ឥទំ ខោ កិក្ខវេ ឧទ្ធស្ស ឥន្ទ្រិយេសុ កុតូឆ្ហារតាយ ហោតិ ។

តត្រិទំ កិក្ខវេ ឧទ្ធស្ស កោជវេ មត្តញ្ញុតាយ ហោតិ ឥធ កិក្ខវេ ឧច្ចោ បដិសង្ខា យោនិសោ អាហារំ អាហារេតិ នេវ ទាយ

---

១ ម. ឧល្លោកេតព្ពំ ។ ២ ម. ឧលោកេតព្ពំ ។

ទើបនន្ទកិក្ខុរមិលមើលនូវទិសខាងកើត ដោយគំនិតថា អកុសលធម៌ទាំងឡាយដ៏លាមក គឺអភិជ្ឈានិងទោមនស្សនីមួយជាប់តាមអាត្មាអញ ដែលកំពុងរមិលមើលទិសខាងកើតយ៉ាងនេះ ។ ព្រោះហេតុនោះ ក្នុងសាសនានេះ នន្ទកិក្ខុទើបឈ្មោះថាជាអ្នកមានសេចក្តីដឹងខ្លួន ក្នុងការគ្រប់គ្រងទ្វារនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើនន្ទកិក្ខុរមិលមើលទិសខាងលិច រមិលមើលទិសខាងជើង រមិលមើលទិសខាងត្បូង ងើយមើលទៅទិសខាងលើ នូនមើលទិសខាងក្រោម ឆាកមើលទៅទិសដាលំដាប់ លុះតែប្រមូលនូវហេតុទាំងអស់ដោយចិត្ត ទើបនន្ទកិក្ខុឆាកមើលនូវទិសដាលំដាប់ដោយគំនិតថា អកុសលធម៌ទាំងឡាយដ៏លាមក គឺអភិជ្ឈានិងទោមនស្ស នីមួយមិនជាប់តាមអាត្មាអញ ដែលកំពុងឆាកមើលទិសដាលំដាប់ ។ ព្រោះហេតុនោះ ក្នុងសាសនានេះនន្ទកិក្ខុទើបឈ្មោះថាជាអ្នកមានសេចក្តីដឹងខ្លួន ក្នុងការគ្រប់គ្រងទ្វារយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុដែលនន្ទកិក្ខុមានឥន្ទ្រិយគ្រប់គ្រងហើយយ៉ាងនេះឯង ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុដែលនន្ទកិក្ខុស្គាល់ប្រមាណក្នុងកោជននោះយ៉ាងនេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ នន្ទកិក្ខុពិចារណាដោយឧបាយ ហើយទើបបរិភោគនូវអាហារ មិនមែនដើម្បីលេង

ន មនាយ ន មណ្ឌនាយ ន វិភូសនាយ យាវទេវ ឥមស្ស កាយស្ស ឋិតិយា យាបនាយ វិហឹសុបរតិយា ព្រហ្មចរិយានុគ្គហាយ ឥតិ បុរាណញ្ច វេទនំ បដិ-ហង្ខាមិ នវញ្ច វេទនំ ន ឧប្បាទេស្សាមិ យាត្រា ច មេ ភវិស្សតិ អនវជ្ជតា ច ផាសុវិហារោ ចាតិ ។ ឥទំ ខោ ភិក្ខវេ នន្ទស្ស កោដនេ មត្តញ្ញុតាយ ហោតិ ។

តត្រិទំ ភិក្ខវេ នន្ទស្ស ជាគរិយានុយោគស្មឹ ហោតិ ឥធ ភិក្ខវេ នន្ទោ ទិវសំ ចង្កមេន និសជ្ជាយ អាវ-រណីយេហិ ធម្មេហិ ចិត្តំ បរិសោធេតិ រត្តិយា បឋមំ យាមំ ចង្កមេន និសជ្ជាយ អាវរណីយេហិ ធម្មេហិ ចិត្តំ បរិសោធេតិ រត្តិយា មជ្ឈិមំ យាមំ ទក្ខិណេន បស្សេន សីហសេយ្យំ កប្បេតិ បាទេ បាទំ អច្ចាធាយ សតោ សម្បជានោ ឧដ្ឋានសញ្ញំ មនសិករិត្វា រត្តិយា បច្ឆិមំ យាមំ បច្ចុដ្ឋាយ ចង្កមេន និសជ្ជាយ អាវរណីយេហិ ធម្មេហិ ចិត្តំ បរិសោធេតិ ។ ឥទំ ខោ ភិក្ខវេ នន្ទស្ស ជាគរិយានុយោគស្មឹ ហោតិ ។

បណ្ណាសក មេត្តាវគ្គ

មិនមែនដើម្បីស្រស់ឆ្អែត មិនមែនដើម្បីតាក់តែងរាងកាយ មិនមែនដើម្បីផូរផង់ គ្រាន់តែឲ្យតាំងនៅនៃកាយនេះ ដើម្បីញុំាងជីវិតន្ទ្រិយឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបំបាត់បង់នូវសេចក្តីលំបាក ដើម្បីអនុគ្រោះដល់ព្រហ្មចារ្យ អាត្មាអញនឹងកំចាត់បង់នូវវេទនាចាស់ផង ញុំាងវេទនាថ្មី មិនឲ្យកើតឡើងផង ការប្រព្រឹត្តទៅនៃឥរិយាបថក្តី ការមិនមានទោសក្តី ការនៅសប្បាយក្តីនឹងមានដល់អាត្មាអញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុដែលនង្គុភិក្ខុស្គាល់ប្រមាណ ក្នុងភោជនយ៉ាងនេះឯង ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុដែលនង្គុភិក្ខុប្រកបរឿយ ។ ក្នុងការភ្ញាក់រលឹកនោះយ៉ាងនេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះនង្គុភិក្ខុជម្រះចិត្តចាកអាវរណីយធម៌ ដោយការចង្រ្កមន៍ ដោយការអង្គុយអស់មួយថ្ងៃ ជម្រះចិត្តចាកអាវរណីយធម៌ ដោយការចង្រ្កមន៍ ដោយការអង្គុយអស់បឋមយាមនៃរាត្រី សម្រេចនូវសីហសេយ្យា ដោយផ្លែ្ងឆៅខាងស្តាំ តំរតដើង ដោយដើង ជាអ្នកមានសតិសម្បជញ្ញៈ ធ្វើទុកក្នុងចិត្តនូវឋានសញ្ញា អស់មជ្ឈិមយាមនៃរាត្រី ហើយក្រោកឡើង ជម្រះចិត្តចាកអាវរណីយធម៌ ដោយការចង្រ្កមន៍ ដោយការអង្គុយ អស់បច្ឆិមយាមនៃរាត្រី ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុដែលនង្គុភិក្ខុប្រកបរឿយ ។ ក្នុងការភ្ញាក់រលឹកយ៉ាងនេះឯង ។

តត្រិទំ កិក្ខវេ ឧទ្ធស្ស សតិសម្បជញ្ញស្មឹ ហោតិ ឥទ កិក្ខវេ ឧទ្ធស្ស វិនិតា វេទនា ឧប្បជ្ជន្តិ វិនិតា ឧបដ្ឋហន្តិ វិនិតា អព្ភត្ថំ កច្ឆន្តិ វិនិតា សញ្ញា ឧប្បជ្ជន្តិ វិនិតា ឧបដ្ឋហន្តិ វិនិតា អព្ភត្ថំ កច្ឆន្តិ វិនិតា វិតក្កា ឧប្បជ្ជន្តិ វិនិតា ឧបដ្ឋហន្តិ វិនិតា អព្ភត្ថំ កច្ឆន្តិ ។ ឥទំ ខោ កិក្ខវេ ឧទ្ធស្ស សតិ-សម្បជញ្ញស្មឹ ហោតីតិ ។ តេមញ្ចេត្ថ កិក្ខវេ ឧទ្ធោ ឥន្ទ្រិយេសុ កុត្តទ្វារោ ភោជនេ មត្តញ្ញូ ជាគរិយ-មនុយុត្តោ សតិសម្បជញ្ញេន សមន្នាគតោ យេហិ ឧទ្ធោ សង្កោតិ បរិបុណ្ណំ បរិសុទ្ធំ ព្រហ្មចរិយំ ចរិតុន្តិ ។

(๑๐) ឯកំ សមយំ ភគវា ចម្បាយំ វិហរតិ គគ្គរាយ ទោក្ខរណិយា តីរេ ។ តេន ខោ បន សមយេន កិក្ខូ កិក្ខុំ អាបត្តិយា ចោទេន្តិ ។ សោ កិក្ខុ កិក្ខូហិ អាបត្តិយា ចោទិយមានោ អញ្ញេនញ្ញំ បដិចរតិ ពហិទ្ធា កថំ អបនាមេតិ កោបញ្ច ទោសញ្ច អប្បច្ចយញ្ច ទាតុកាមោ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុដែលនន្ទកភិក្ខុ មានសតិសម្បជញ្ញៈនោះយ៉ាងនេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ វេទនាកើតឡើងដល់នន្ទកភិក្ខុ កំដរឲ្យច្បាស់ វេទនាប្រាកដឡើង កំដរឲ្យច្បាស់ ដល់នូវសេចក្តីវិនាស កំដរឲ្យច្បាស់ សញ្ញាដែលកើតឡើង កំដរឲ្យច្បាស់ សញ្ញាប្រាកដឡើង កំដរឲ្យច្បាស់ សញ្ញាដល់នូវសេចក្តីវិនាស កំដរឲ្យច្បាស់ វិតក្កៈដែលកើតឡើង កំដរឲ្យច្បាស់ វិតក្កៈដែលប្រាកដឡើង កំដរឲ្យច្បាស់ វិតក្កៈដែលដល់នូវសេចក្តីវិនាស កំដរឲ្យច្បាស់ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុដែលនន្ទកភិក្ខុមានសតិសម្បជញ្ញៈយ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចាំបាច់ពោលទៅថ្វីក្នុងកិរិយាដែលថា នន្ទកភិក្ខុគ្រប់គ្រងទ្វារ ក្នុងឥន្ទ្រិយទាំងឡាយ ដឹងប្រមាណ ក្នុងភោជន ប្រកបរឿយ ។ នូវការភ្ញាក់រលឹកប្រកបដោយសតិសម្បជញ្ញៈ ទើបនន្ទកភិក្ខុអាចប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌ ឲ្យបរិបូណ៌បរិសុទ្ធបាន ។

(๑๐) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់ក្បែរឆ្នេរស្រះបោក្ខរណីឈ្មោះគគ្គកៈ ជិតក្រុងចម្បា ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយចោទភិក្ខុផង់គ្នាដោយអាបត្តិ ។ ភិក្ខុនោះ កាលត្រូវពួកភិក្ខុផង់គ្នា ចោទដោយអាបត្តិក៏អាងពាក្យដទៃដោយពាក្យដទៃ បង្វែរសេចក្តីទៅខាងក្រៅ ធ្វើសេចក្តីក្រោធផង់ ទោសផង់ សេចក្តីមិនពេញចិត្តផង់ ឲ្យកើតប្រាកដ ។

អថខោ ភគវា កិក្ខូ អាមន្តេសិ ឯតទមវោចុំ(១) កិក្ខវេ បុគ្គលំ ឯតទមវោចុំ កិក្ខវេ បុគ្គលំ ។ អបនេយ្យា កិក្ខវេ បុគ្គលោ កឹ បរបុត្តោ(២) វិហេឋេតិ ឥច កិក្ខវេ ឯកច្ចស្ស បុគ្គលស្ស តាទិសំយេវ ហោតិ អភិក្កន្តំ បដិក្កន្តំ អាលោកិតំ វិលោកិតំ សម្មិញ្ជិតំ បសារិតំ សង្ឃាដិបត្តចីវរធារណំ សេយ្យថាបិ អញ្ញេសំ ភទ្ទកានំ កិក្ខូនំ យាវស្ស កិក្ខូ អាបត្តិំ ន បស្សន្តិ យតោ ច ខ្វស្ស កិក្ខូ អាបត្តិំ បស្សន្តិ តមេនំ ឯវំ ជានន្តិ សមណាទូសីវាយំ សមណ-បលាបោ សមណាករណ្ឌោវាតិ តមេនំ ឥតិ វិទិត្វា ពហិទ្ធា ជានេន្តិ ។ តំ កិស្ស ហេតុ ។ មា អញ្ញេ ភទ្ទកេ កិក្ខូ ទូសេសីតិ ។ សេយ្យ-ថាបិ កិក្ខវេ សម្ឆន្នេ យវាករាសោ យវាទូសី

---

១ ម, ឥមមវោចុំ ។ ម, ទមវោចុំ ។ ២ ម, កំ ហិ បរបុត្តា ។ ម, កឹ សោ បរបុត្តោ ។

លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់នឹងតិក្ខុពាំងឡាយថា ម្នាលតិក្ខុពាំងឡាយ អ្នកពាំងឡាយ ចូរបណ្តេញនូវបុគ្គលនេះចេញ ម្នាលតិក្ខុពាំងឡាយ អ្នកពាំងឡាយ ចូរបណ្តេញនូវបុគ្គលនេះចេញ ។ ម្នាលតិក្ខុពាំងឡាយ បុគ្គល (នោះ) ជាបុគ្គលគួរបណ្តេញចេញ បុគ្គលដូចជាកូនៃបុគ្គលជាខែ វាមិនបៀតបៀនបាននូវដំណឹង ម្នាលតិក្ខុពាំងឡាយការឈានទៅមុខនឹងថយក្រោយការមើលទៅមើលផ្សេងៗ ការបត់អាយវៈចូលការលាអាយវៈចេញ ការទ្រទ្រង់នូវសង្ឃាដិ ជាត្រចីវរបស់បុគ្គលពួកខ្លះក្នុងសាសនានេះ ប្រាកដដូច្នោះ ដូចដំណើរនៃពួកតិក្ខុដ៏ចំរើនដែរ ពួកតិក្ខុមិនឃើញនូវអាបត្តិរបស់តិក្ខុនោះ លុះកាលណាពួកតិក្ខុ ឃើញនូវអាបត្តិតិក្ខុនោះ ក៏ដឹងនូវតិក្ខុនោះយ៉ាងនេះថា តិក្ខុនេះ ជាអ្នកប្រទូស្តដល់សមណៈដូចជាសំដីឋ អង្កាមកឆសមណៈ ជាសម្រាមកឆសមណៈ លុះពួកតិក្ខុដឹងច្បាស់នូវតិក្ខុនោះ ដូច្នេះហើយ ក៏ធ្វើឲ្យវិនាសទៅខាងក្រៅ(ដំនុំសង្ឃ) ។ ដំណើរនោះព្រោះហេតុអ្វី ។ ព្រោះថា អ្នកកុំប្រទូស្តតិក្ខុល្អទាំងឡាយឯទៀតឡើយ ។ ម្នាលតិក្ខុពាំងឡាយ ដូចយ៉ាងស្មៅដែលបង្អួចស្រូវ

ជាយេថ យាវកលាភោ យាវការណ្ហោ តស្ស តានិសំ-
យោ មូលំ ហោតិ សេយ្យថាបិ អញ្ញេសំ កុក្កានំ
យាវនំ តានិសំយោ ជាលំ ហោតិ សេយ្យថាបិ
អញ្ញេសំ កុក្កានំ យាវនំ តានិសំយោ បលាសំ(๑)
ហោតិ សេយ្យថាបិ អញ្ញេសំ កុក្កានំ យាវនំ យាវស្ស
សីសំ ន និព្ភជ្ជតិ យតោ ច ខ្វស្ស សីសំ និព្ភជ្ជតិ តមេនំ
ឋវំ ជានន្តិ យាទិសីវយំ យាវបលាភោ យាវការណ្ហោតិ
តមេនំ ឥតិ វិទិត្វា សមូលំ ឧប្បាដេត្វា ពហិទ្ធា
យាវការណាស្ស ឆឌ្ឌេន្តិ ។ តំ កិស្ស ហេតុ ។
មា អញ្ញេ កុក្កេយេវ ទូសេសីតិ ។ ឯវមេវ ខោ
ភិក្ខវេ ឥធេកច្ចស្ស បុគ្គលស្ស តានិសំ យេវ
ហោតិ អភិក្កន្តំ បដិក្កន្តំ អាលោកិតំ វិលោកិតំ
សម្មិញ្ជិតំ បសារិតំ សង្ឃាដិបត្តចីវរធារណំ សេយ្យថាបិ
អញ្ញេសំ កុក្កានំ ភិក្ខូនំ យាវស្ស ភិក្ខុ អាបត្តិំ
ន បស្សន្តិ យតោ ច ខ្វស្ស ភិក្ខុ អាបត្តិំ បស្សន្តិ

---

๑ ម. ម. បត្តំ ។

ជាសំដីកង់ស្រូវ ជាសម្រាមដល់ស្រូវ ដុសខ្សឺដកជាស្រែនៃស្រូវដ៏ល្អ
គល់ស្មៅនោះក៏ដូច្នោះដែរ ដូចគល់នៃស្រូវដ៏ចំរើនដទៃ ដើមក៏ដូច្នោះដែរ
ដូចជាដើមនៃស្រូវដ៏ចំរើនដទៃ ស្លឹកក៏ដូច្នោះដែរ ដូចជាស្លឹកនៃស្រូវ ដ៏ចំរើន
ដទៃ កំណាត់ត្រឹមតួរនៃស្មៅនោះមិនទាន់កើត លុះកាលណាតួរនៃស្មៅ
នោះកើតឡើង អ្នកផងទើបដឹងស្មៅនោះយ៉ាងនេះថា នេះជាស្មៅបង្គួច
ស្រូវ ជាសំដីកង់ស្រូវ ជាសម្រាមដល់ស្រូវ លុះអ្នកផងដឹងច្បាស់នូវ
ស្មៅនោះយ៉ាងនេះហើយ ក៏ដកវិលើងទាំងឫសចោលទៅ ខាងក្រៅនៃ
ស្រែស្រូវ ។ ដំណើរនោះព្រោះហេតុអ្វី ។ ព្រោះថាកុំឲ្យបង្គួចស្រូវ
ទាំងឡាយ ឯទៀតបានឡើយ សេចក្តីនេះយ៉ាងណាមិញ ។ ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ ការឈានទៅមុខ នឹងការថយក្រោយ ការមើលទួលទៅ
ការមើលផ្សែង ។ ការបត់អាយវៈចូល ការលាអាយវៈចេញ ការ
ទ្រទ្រង់នូវសង្ឃាដិ ជាត្រ ចីវរ របស់បុគ្គលពួកខ្លះ ក្នុងសាសនានេះ
ប្រាកដដូចយ៉ាងដំណើរនៃពួកភិក្ខុល្អដទៃ កំណាត់ត្រឹមពួកភិក្ខុ មិនឃើញ
នូវអាបត្តិរបស់ភិក្ខុនោះ ក្នុងកាលណាពួកភិក្ខុឃើញនូវអាបត្តិរបស់ភិក្ខុនោះ

តមេនំ ឯវំ ជានន្តិ សមណាទូសីវាយំ សមណាបលាបោ សមណាការណ្ហោវេតំ តមេនំ ឥតិ វិទិត្វា ពហិទ្ធា ឆាសេន្តិ ។ តំ កិស្ស ហេតុ ។ មា អញ្ញេ កុក្កុកេ កិក្ខូ ទូសេសីតិ ។ សេយ្យថាបិ កិក្ខវេ មហាតោ ឆញ្ញាសិស្ស ឧុសយមាឆស្ស តត្ថ យានិ តានិ ឆញ្ញានិ ឆន្ទ្ហានិ សារវ្ហានិ តានិ ឯកមន្តំ បុញ្ជំ ហោតិ យានិ បន តានិ ឆញ្ញានិ ឧុឫលានិ បលាឋានិ តានិ វាតោ ឯកមន្តំ អបវហតិ តមេនំ សាមិកា សម្មជ្ជនិំ គហេត្វា កិយ្យាសោ មត្តាយ អបសម្មជ្ជន្តិ ។ តំ កិស្ស ហេតុ ។ មា អញ្ញេ កុក្កុកេ ឆញ្ញេ ទូសេសីតិ ។ ឯវមេវ ខោ កិក្ខវេ ឥឆេកច្ចស្ស បុក្កលស្ស តានិសំយោ ហោតិ អកិក្កន្តំ បដិក្កន្តំ អាលោកិតំ វិលោកិតំ សម្មិញ្ជិតំ បសារិតំ សង្ឃាដិបត្តចីវរធារណំ សេយ្យថាបិ អញ្ញេសំ កុក្កុកានំ កិក្ខូនំ យាវស្ស កិក្ខូ អាបត្តិំ ន បស្សន្តិ យតោ ច ខ្វស្ស កិក្ខូ អាបត្តិំ បស្សន្តិ

ក៏ដឹងនូវកិក្ខុនោះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនេះជាអ្នកប្រកបស្តសមណៈ ដូចជាសំដីឬអង្គាមកង់សមណៈ ជាសម្រាមដល់សមណៈ លុះពួកកិក្ខុដឹងច្បាស់នូវកិក្ខុនោះដូច្នេះហើយ ក៏ធ្វើឲ្យវិនាសទៅខាងក្រៅ (ដំនុំសង្ឃ) ក្នុងកាលនោះក៏យ៉ាងនោះឯង ។ ដំណើរនោះព្រោះហេតុអ្វី ។ ព្រោះថា កុំឲ្យប្រកបស្តកិក្ខុល្អទាំងឡាយឯទៀតឡើយ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ដូចយ៉ាងគំនរស្រូវដ៏ធំដែលគេកំពុងរោយ ស្រូវណា ក្នុងគំនរទាំងនោះ ដែលជាស្រូវស្អុះ ជាស្រូវមានគ្រាប់ ស្រូវទាំងនោះ ក៏ទៅជាគំនរដោយឡែក ចំណែកស្រូវណា ជាស្រូវមានកំឡាំងថយ ជាសំដីស្រូវខ្សោយក៏បក់ស្រូវទាំងនោះ ទៅជាគំនរដោយឡែក ពួកម្ចាស់ក៏យកអម្បោសទៅបោសស្រូវនោះ (ឲ្យស្អាតចេញ) ដោយក្រៃលែង ។ ដំណើរនោះ ព្រោះហេតុអ្វី ។ ព្រោះថា កុំឲ្យបង្ខូចស្រូវល្អទាំងឡាយឯទៀតបានឡើយ យ៉ាងណាមិញ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ដំណើរប្រាកដដូច្នោះគឺ ការឈានទៅមុខ និងការថយក្រោយ ការមើលទៅ ការមើលផ្សេង ។ ការបត់អវយវៈចូល ការលាអវយវៈចេញ ការទ្រទ្រង់នូវសង្ឃាដិ ប្បត្រ ចីវរ របស់បុគ្គលពួកខ្លះ ក្នុងសាសនានេះប្រាកដដូចយ៉ាងដំណើរនៃពួកកិក្ខុល្អដែរ កំណត់ត្រឹមពួកកិក្ខុ មិនឃើញនូវអាបត្តិរបស់កិក្ខុនោះ លុះកាលណាពួកកិក្ខុឃើញអាបត្តិរបស់កិក្ខុនោះ

តមេនំ ឯវំ ជានន្តិ សមណា ទ្វេ សីហា សមណាបលាបោ សមណាកវណ្ហោតិ តមេនំ ឥតិ វិទិត្វា ពហិទ្ធា ជានេន្តិ ។ តំ កិស្ស ហេតុ ។ មា អញ្ញេ កុទ្ធកេ កិក្ខូ ទ្វេសេយ្យុំ ។ សេយ្យថាបិ កិក្ខវេ បុរិសោ ឧទកានជាទ្ធិយត្តោ តិណ្ហំ កុដារិំ អាទាយ វនំ បវិសេយ្យ សោ តត្ថទេវ រុក្ខំ កុដារិយា ឆិន្ទេយ្យ អាកោដេតិ ។ តត្ថ យានិ តានិ រុក្ខានិ ទន្ធានិ សារវន្តានិ តានិ កុដារិយា សេន អាកោដិតានិ តក្ខណេ បដិនទន្តិ ។ យានិ បន តានិ រុក្ខានិ អន្តោបូតីនិ អវស្សុតានិ កសម្ពុជាតានិ តានិ កុដារិយា សេន អាកោដិតានិ ទន្ធំ បដិនទន្តិ ។ តមេនំ មូលេ ឆិន្ទតិ មូលេ ឆិន្ទិត្វា អគ្គេ ឆិន្ទតិ អគ្គេ ឆិន្ទិត្វា អន្តេ សុវិសោធិតំ វិសោធេតិ អន្តេ សុវិសោធិតំ វិសោធេត្វា ឧទកានជាទ្ធិំ យោជេតិ ។ ឯវមេវ ខោ កិក្ខវេ ឥធេកច្ចស្ស បុគ្គលស្ស តានិ សំយោ ហោតិ អតិក្កន្តំ បដិក្កន្តំ អាលោកិតំ វិលោកិតំ សម្មិញ្ជិតំ បសារិតំ សង្ឃាដិបត្តចីវរធារណំ

កំដរដីកិក្ខុនោះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុនេះជាអ្នកប្រទូស្តសមណៈ ដូចជាសំដីឬ អង្គាមក្តដ៏សមណៈ ជាសម្រាមដល់សមណៈ លុះពួកកិក្ខុ ដឹងច្បាស់នូវកិក្ខុនោះដូច្នេះហើយ ធ្វើឲ្យវិនាសទៅខាងក្រៅ (ដំនុំសង្ឃ) ក្នុងកាលនោះ កំយ៉ាងនោះដែរ ។ ដំណើរនោះ ព្រោះហេតុអ្វី ។ ព្រោះថា កុំឲ្យប្រទូស្តពួកកិក្ខុល្អទាំងឯទៀតបានឡើយ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ដូចយ៉ាងបុរសត្រូវការចាំងសម្រាប់ដងទឹកអណ្តូង កំត្រូវគាន់យក ដងដំមុតចូលទៅក្រៃ បុរសនោះគោះមើលឈើនោះ ដោយស្មាបដងដ៏ ។ ឈើទាំងនោះ ឈើណា ជាឈើមាំមួន មានខ្លឹម ឈើទាំងនោះ កាលត្រូវគេគោះ ដោយស្មាបដងដ៏ហើយ កំបញ្ចេញសូរបែបរងគាន់ ។ ចំណែកឈើទាំងឡាយណា ជាឈើស្អុយកង ជាឈើពុក ជាឈើជ្រោកជ្រាក ឈើទាំងនោះ កាលត្រូវគេគោះ ដោយស្មាបដងដ៏ហើយ កំបញ្ចេញសូរបែបប្រេក ។ ។ បុរសនោះកំកាត់យកឈើនោះត្រង់គល់ លុះកាត់គល់ហើយ ទើបកាត់ចុង លុះកាត់ចុងហើយ ទើបសំអាតខាងក្នុងឲ្យស្អាត លុះសំអាតខាងក្នុង ឲ្យស្អាតហើយ ទើបធ្វើទៅជាចាំងសម្រាប់ដងទឹកអណ្តូង យ៉ាងណា ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ការឈានទៅមុខ នឹងការថយក្រោយ ការមើលទៅមុខ ការមើលទៅឆ្វេង ការមើលទៅស្តាំ ។ ការបត់អាយវៈចូល ការលាអាយវៈចេញ ការទ្រទ្រង់នូវសង្ឃាដិ ប្បាត្រ ចីវរ

សេយ្យថាបិ អញ្ញេសំ កន្តកានំ កិក្ខំ យាវស្ស កិក្ខំ អាបត្តិំ ន បស្សន្តិ យតោ ច ខ្វស្ស កិក្ខំ អាបត្តិំ បស្សន្តិ តមេនំ ឯវំ ជានន្តិ សមណាទូសី-កាយំ សមណាបសាចោ សមណាការណ្ឌវោតិ តមេនំ ឥតិ វិទិត្វា ពហិទ្ធា ជានេន្តិ ។ តំ កិស្ស ហេតុ ។ មា អញ្ញេ កន្តកេ កិក្ខំ ទូសេសីតិ ។

សំកិលេសាយ វិជានេថ ចាបិច្ចតោធនោ ឥតិ (១)
មក្ខី ថម្ភី បលាសី ច ឥស្សុកី មច្ឆរី សឋោ
សណ្ហាវាចោ ជនវតិ សមណោ វិយ ភាសតិ
រហោ កម្មេតិ កម្មំ ចាបធិដ្ឋិ អធានតោ
សំសប្បី ច មុសាវាទី តំ វិទិត្វា យថា តថំ
សព្ពេ សមគ្គា ហុត្វាន អភិនិព្ពជ្ជយេថ (២) នំ

---

១ ទ. ម. ចាបិច្ចោធនោ ឥតិ ។ ២ ម. អភិនិព្ពជ្ជយេថ ។

តែងមានដល់បុគ្គលពួកខ្លះ ក្នុងសាសនានេះ ប្រាកដដូចយ៉ាងដំណើរនៃពួកតិក្ខុណ្ណដែរ តំណាត់ត្រឹមពួកតិក្ខុមិនទាន់ឃើញនូវអាបត្តិរបស់តិក្ខុនោះ លុះកាលណាពួកតិក្ខុឃើញនូវអាបត្តិរបស់តិក្ខុនោះហើយ ក៏ដឹងនូវតិក្ខុនោះយ៉ាងនេះថា តិក្ខុនេះជាអ្នកប្រទូស្តសមណៈ ដូចជាសំដីឬ អង្គាមក្នុងសមណៈ ជាសម្រាមដល់សមណៈ លុះពួកតិក្ខុ ដឹងច្បាស់នូវតិក្ខុនោះដូច្នេះហើយ ធ្វើឲ្យវិនាសទៅខាងក្រៅ (ជំនុំសង្ឃ) ក្នុងកាលនោះ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ដំណើរនោះ ព្រោះហេតុអ្វី ។ ព្រោះថា កុំឲ្យប្រទូស្តពួកតិក្ខុណ្ណឯទៀតបានឡើយ ។

ដោយការនៅរួមគ្នា បុគ្គលគប្បីដឹងថា បុគ្គលមានប្រាថ្នាដ៏លាមក មានសេចក្តីក្រោធ ជាអ្នកលុបគុណ រឹតតឹងលើកខ្លួន ច្រណែន មានសេចក្តីកំណាញ់ ជាអ្នកអួតអាង មានសំដីទន់ភ្លន់ និយាយក្នុងកណ្តាលប្រជុំជន ដូចជាសមណៈ តែជាអ្នកមានទិដ្ឋិអាក្រក់ មិនអៀតើ (ក្នុងជម្មវិនិយ) ជាបុគ្គលរវៀមរវាម ពោលនូវពាក្យកុហក តែងធ្វើនូវអំពើ (អាក្រក់) ក្នុងទីស្ងាត់ យ៉ាងណា អ្នកទាំងឡាយទាំងអស់គ្នា លុះដឹងច្បាស់នូវពាក្យនោះ យ៉ាងណាហើយ គួរជាអ្នកព្រមព្រៀងគ្នា ប្លែកបណ្តេញនូវបុគ្គលនោះចេញ

ការណ្ឌវំ និទ្ទមភ(១) កសម្ពុំ អបកស្សភ(២)
តតោ បលាបេ កាហោថ អស្សមណោ សមណាមានិនេ
និទ្ទមិត្វាន ចាបិច្ចំ(៣) ចាបលាចារគោចរេ
សុទ្ធាសុទ្ធេហិ សំកិលេ កម្មយេភ្លេ បដិស្សតា
តតោ សមគ្គា និបកា ទុក្ខស្សន្តំ ករិស្សថាតិ ។

មេត្តាវគ្គោ បឋមោ ។

ពុទ្ធវគ្គំ

មេត្តបញ្ញា ច ទ្វេ ច បិយេ ទ្វេ ចាបរិយេ ទ្វេ ច
លោកលោកវិបត្តិយោ(៤) ទេវនត្តោ ច ឧត្តរោ
ឆន្នោ ការណ្ឌវេន ចាតិ ។

---

១ ឧ. ម. និទ្ទមថ ។ ២ ឧ. អបកស្សថ ។ ម. អវកស្សថ ។ ៣ ឧ. ម. ចាបិច្ចេ ។
៤ ឧ. ម. មេត្តំ បញ្ញា ច ទ្វេ បិយា ទ្វេ ច លោកវិបត្តិយោតិ ទិស្សន្តិ ។

កំចាត់បង់នូវបុគ្គលដូចជាសម្រាម កំចាត់បង់នូវបុគ្គលជ្រោកជ្រាកចេញ លំដាប់អំពីនោះ អ្នកចាំឆ្លាយ ចូរបន្សាត់នូវបុគ្គលចាំឆ្លាយ ដូចជាសំដីឬអង្កាម មិនមែនជាសមណៈ លើកខ្លួនថាជាសមណៈនោះចេញ លុះអ្នកចាំឆ្លាយ កំចាត់បង់នូវបុគ្គលប្រាថ្នាលាមកមានអាចារៈនឹងគោចរៈដ៏លាមកចេញហើយ ជាអ្នកមានស្មារតី ចូរកំណត់នូវការនៅរួមគ្នា ដោយបុគ្គលបរិសុទ្ធ នឹងមិនបរិសុទ្ធ គួរជាអ្នកព្រមព្រៀងគ្នា មានប្រាជ្ញាដ៏ខ្ជាប់ខ្ជួន នឹងធ្វើនូវទីបំផុតនៃទុក្ខបាន ។

ចប់ មេត្តាវគ្គ ទី ១ ។

ខុទ្ទានក្នុងមេត្តាវគ្គនោះគឺ

និយាយអំពីអានិសង្សមេត្តាចេតោសមាធិ ១ អំពីការបានបញ្ញាពីរលើក អំពីបុគ្គលជាទីស្រឡាញ់ពីរលើក អំពីបុគ្គលមិនជាទីស្រឡាញ់ពីរលើក អំពីលោកធម៌ នឹងការប្រាសចាកលោកធម៌ ១ អំពីទេវទត្ត ១ អំពីព្រះទត្តៈ ១ អំពីព្រះនន្ទៈ ១ អំពីសមណៈដូចជាសម្រាម ១ ។

មហាវគ្គ

[១] ឯវម្មេ សុតំ ។ ឯកំ សមយំ ភគវា វេរញ្ជាយំ វិហរតិ នឡេរុបុចិមណ្ឌមូលេ ។ អថខោ វេរញ្ជោ ព្រាហ្មណោ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវតា សទ្ធិំ សម្មោទិ សម្មោទនីយំ កថំ សារាណីយំ វីតិសារេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ វេរញ្ជោ ព្រាហ្មណោ ភគវន្តំ ឯតទវោច សុតមេតំ គោ គោតម សមណោ គោតមោ ន ព្រាហ្មណោ ជិណ្ណោ វុឌ្ឍោ មហល្លកោ អទ្ធគតោ វយោអនុប្បត្តោ អភិវាទេតិ វា បច្ចុដ្ឋេតិ វា អាសនេន វា និមន្តេតីតិ តយិទំ គោ គោតម តថេវ ន ហិ ភវំ គោតមោ ព្រាហ្មណោ ជិណ្ណោ វុឌ្ឍោ មហល្លកោ អទ្ធគតោ វយោអនុប្បត្តោ អភិវាទេតិ វា បច្ចុដ្ឋេតិ វា អាសនេន វា និមន្តេតិ

មហាវគ្គ

(១១) ខ្ញុំបានស្តាប់មកយ៉ាងនេះ ។ សម័យមួយព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្បែរដើមស្តៅ ជាលំនៅរបស់នន្ទវុយក្ស ជិតស្រុកវេរញ្ជា ។ គ្រានោះ វេរញ្ជព្រាហ្មណ៍ ចូលសំដៅទៅត្រង់ទី ដែលព្រះមានព្រះភាគគង់ លុះចូលទៅដល់ហើយ ធ្វើសេចក្តីរីករាយ ជាមួយនឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះបញ្ចប់ពាក្យដែលគួររីករាយ នឹងពាក្យដែលគួរលឹកហើយ ទើបអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ កាលដែលវេរញ្ជព្រាហ្មណ៍ អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ក៏បានក្រាបទូលព្រះមានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន ខ្ញុំបានឮពាក្យថា ព្រះសមណគោតម មិនសំពះ មិនក្រោកទទួលព្រាហ្មណ៍ចាំងឆ្ងាយ ដែលចាស់ជរា ជាព្រឹទ្ធាចារ្យមានអាយុច្រើន រស់នៅបានយូរឆ្នាំមកហើយ មានអាយុជ្រុលចូលកន្លងបច្ឆិមវ័យហើយ ពោះបីគ្រាន់តែអាញ្ជើញហៅរកព្រាហ្មណ៍ចាំងនោះ ឲ្យអង្គុយលើអាសនៈ (ព្រះអង្គក៏មិនធ្វើ) បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន ពាក្យដែលខ្ញុំបានឮមកនោះ ជាប្រាកដថា ព្រះគោតមដ៏ចំរើន មិនសំពះ មិនក្រោកទទួលព្រាហ្មណ៍ចាំងឆ្ងាយ ដែលចាស់ជរា ជាព្រឹទ្ធាចារ្យមានអាយុច្រើន រស់នៅបានយូរឆ្នាំមកហើយ មានអាយុជ្រុលចូលមកកន្លងបច្ឆិមវ័យហើយ ថាសូម្បីត្រឹមតែអាញ្ជើញហៅរកព្រាហ្មណ៍ចាំងនោះ ដោយអាសនៈ (ព្រះអង្គក៏មិនធ្វើ)

តយិទំ កោ កោតម ន សម្បន្នមេវតំ ។ ជានាតុំ ព្រាហ្មណា បសព្ទាមិ សនេវកោ លោកោ សមារកោ សព្រហ្មកោ សស្សមណាព្រាហ្មណិយា បជាយ សនេវមនុស្សាយ យមហំ អភិវាទេយ្យំ វា បច្ចុដ្ឋេយ្យំ វា អាសនេន វា និមន្តេយ្យំ យញ្ចិ ព្រាហ្មណា តថាកតោ អភិវាទេយ្យ វា បច្ចុដ្ឋេយ្យ វា អាសនេន វា និមន្តេយ្យ មុទ្ធាបិ តស្ស វិបតេយ្យាតំ ។ អារសរូបោ ភវំ គោតមោតំ ។ អត្ថិ ខ្វេស ព្រាហ្មណា បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន សម្មា វទមានោ វទេយ្យ អារស-រូបោ សមណោ គោតមោតំ យេ តេ ព្រាហ្មណា រូបរសា សទ្ទរសា គន្ធរសា រសរសា ផោដ្ឋព្វរសា តេ តថាកតស្ស បហីនា ឧច្ឆិន្នមូលា តាលា-វត្ថុកតា អនភាវំកតា អាយតឹ អនុប្បាទធម្មា

បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន កិច្ចមានមិនសំពះជាដើមនោះ ជាទំនងពុំសមគួរឡើយ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ក្នុងលោក ព្រមទាំងទេវលោក មារលោក ព្រហ្មលោក ក្នុងពពួកសត្វ ព្រមទាំងសមណព្រាហ្មណ៍ ទាំងមនុស្សជាសម្មតិទេព នឹងមនុស្សដ៏សេស តថាគត មិនឃើញអ្នកណាមួយ លុះមិនថាគតសំពះ ឬក្រោកទទួល ឬអញ្ជើញហៅរកឲ្យអង្គុយលើអាសនៈឡើយ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ព្រោះថាបើតថាគតសំពះអ្នកណាឬក្រោកទទួលអ្នកណា ឬក៏អញ្ជើញហៅរកដោយអាសនៈ ក្បាលរបស់អ្នកនោះ នឹងដាច់ធ្លាក់ចេញឋាតក ។ លំដាប់ព្រាហ្មណ៍ក៏ពោលពាក្យប្រឆ្លើយប៉ុនៈ ទៅរកព្រះសាស្តាថា ព្រះគោតមដ៏ចំរើន ជាមនុស្សសោះកក្រោះ ឥតវាសជាតិទេតើ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់តបថា ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ពិតមែន មានហេតុជាទំនងគួរឲ្យអ្នកផងគេថា ព្រះសមណគោតម ជាមនុស្សសោះកក្រោះ ឥតវាសជាតិដែលគេថា នោះត្រូវហើយ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ពីព្រោះវាសជាតិ គឺរបស់ឆ្កែកូនវាសផ្ទោដូ ទាំងប៉ុន្មាននោះ តថាគតបានលះស្រឡះហើយ បានផ្តាច់ផ្តិលឫសគល់អស់ហើយ បានធ្វើមិនឲ្យមានទីកើត ដូចជាដើមត្នោតដែលគេគាស់រំលើង ឲ្យលែងដុះតទៅទៀតហើយ ជាធម្មតាលែងមានបែបកាពតទៅទៀតហើយ ជាធម្មតាលែងមានកំណើតតទៅមុខទៀតហើយ

អយំ ខោ ព្រាហ្មណា បរិយាយោ យេន អំ
បរិយាយេន សម្មា វទមានោ វទេយ្យ អារសទ្ធោ
សមណោ គោតមោតិ នោ ច ខោ យំ តុំ
សន្ធាយ វទេសីតិ ។ និព្ពោគោ ភវំ គោតមោតិ ។
អត្ថិ ខ្វេស ព្រាហ្មណា បរិយាយោ យេន មំ
បរិយាយេន សម្មា វទមានោ វទេយ្យ និព្ពោគោ
សមណោ គោតមោតិ យេ តេ ព្រាហ្មណា
រូបភោគា សទ្ទភោគា គន្ធភោគា រសភោគា
ផោដ្ឋព្វភោគា តេ តថាគតស្ស បហីនា ឧច្ឆិន្ន-
មូលា តាលាវត្ថុកតា អនភាវំកតា អាយតឹ
អនុប្បាទធម្មា អយំ ខោ ព្រាហ្មណា បរិយាយោ
យេន មំ បរិយាយេន សម្មា វទមានោ វទេយ្យ
និព្ពោគោ សមណោ គោតមោតិ នោ ច ខោ
យំ តុំ សន្ធាយ វទេសីតិ ។ អកិរិយវាទោ
ភវំ គោតមោតិ ។ អត្ថិ ខ្វេស ព្រាហ្មណា
បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន សម្មា វទមានោ
វទេយ្យ អកិរិយវាទោ សមណោ គោតមោតិ

ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ដែលអ្នកផងគេថា ព្រះសមណគោតម ជាមនុស្ស
សោះកក្រោះ ឥតមានវេសជាតិនោះ គឺត្រូវត្រង់ហេតុនេះឯង ប៉ុន្តែមិន
មែនត្រូវត្រង់ហេតុដែលព្រាហ្មណ៍ឯង និយាយដោះនោះទេ ។ ព្រាហ្មណ៍
ពោលថា ព្រះគោតមដ៏ចំរើន គ្មានគ្រឿងប្រើការទេតើ ។ ព្រះសម្ព-
សម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់តបថា ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ពិតមែន មានហេតុជាទំនង
គួរឲ្យអ្នកផងគេថា ព្រះសមណគោតម ជាមនុស្សប្រើការមិនកើត ដែល
គេថានោះត្រូវហើយ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ពីព្រោះគ្រឿងប្រើការ គឺរូប
សំឡេង ក្លិន រស ផោដ្ឋព្វធាតុប៉ុន្នានោះ តថាគតបានលះស្រឡះហើយ
បានផ្តាច់ផ្តិលឫសគល់អស់ហើយ បានធ្វើមិនឲ្យមានទីកើត ដូចជា
ដើមត្នោតដែលគេគាស់រំលើង ឲ្យលែងដុះតទៅទៀតហើយ ជាធម៌
លែងមានបែបភាពតទៅទៀតហើយ ជាធម៌មិនមានកំណើត តទៅខាង
មុខទៀតទេ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ដែលអ្នកផងគេថា ព្រះសមណគោតម
ជាមនុស្សប្រើការ មិនកើតនោះគឺជាសំដីត្រូវត្រង់ហេតុនេះឯង ប៉ុន្តែមិន
មែនត្រូវត្រង់ហេតុដែលអ្នកនិយាយសំដៅនោះទេ ។ ព្រាហ្មណ៍ពោល
ថា ព្រះគោតមដ៏ចំរើន ជាអកិរិយវាទទេតើ ។ ព្រះសាស្តាទ្រង់
ត្រាស់តបថា ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ពិតមែន មានហេតុជាទំនង គួរឲ្យអ្នក
ផងគេថា ព្រះសមណគោតម ជាអកិរិយវាទ ដែលគេថានោះត្រូវហើយ

អហញ្ហិ ព្រាហ្មណ អតិរេយំ វទាមិ កាយទុច្ចរិតស្ស វចីទុច្ចរិតស្ស មនោទុច្ចរិតស្ស អនេកវិហិតានំ ចាបកានំ អកុសលានំ ធម្មានំ អតិរេយំ វទាមិ អយំ ខោ ព្រាហ្មណ បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន សម្មា វទមានោ វទេយ្យ អតិរេយកោ សមណោ គោតមោតិ នោ ច ខោ យំ តុំ សន្ធាយ វទេសីតិ ។

ខុដ្ដេនកោ កវំ គោតមោតិ ។ អត្ថិ ខ្វេស ព្រាហ្មណ បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន សម្មា វទមានោ វទេយ្យ ខុដ្ដេនកោ សមណោ គោតមោតិ អហញ្ហិ ព្រាហ្មណ ខុដ្ដេនំ វទាមិ កតស្ស នោសស្ស មោហស្ស អនេកវិហិតានំ ចាបកានំ អកុសលានំ ធម្មានំ ខុដ្ដេនំ វទាមិ អយំ ខោ ព្រាហ្មណ បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន សម្មា វទមានោ វទេយ្យ ខុដ្ដេនកោ សមណោ គោតមោតិ នោ ច ខោ យំ តុំ សន្ធាយ វទេសីតិ ។ ឯវំកុច្ឆិ កវំ គោតមោតិ ។

ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ពីព្រោះតថាគត ប្រកាន់និយាយហាមឃាត់ថា មិនត្រូវអ្នកណាមួយ ធ្វើកាយទុច្ចរិត វចីទុច្ចរិត មនោទុច្ចរិតឡើយ តែងនិយាយហាមឃាត់ថា មិនត្រូវអ្នកណាមួយ ធ្វើនូវធម៌ទាំងឡាយ ជាអកុសលអាក្រក់ច្រើនប្រការនោះឡើយ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ដែលអ្នកផងគេថា ព្រះសមណគោតម ជាអកិរិយវាទនោះ គឺជាសំដីត្រូវត្រង់ហេតុនេះឯង ប៉ុន្តែមិនមែនត្រូវត្រង់ហេតុ ដែលអ្នកនិយាយសំដៅនោះទេ ។

ព្រាហ្មណ៍ពោលថា ព្រះគោតមដ៏ចំរើន ជាឧច្ឆេទវាទទេតើ ។ ព្រះសាស្តាទ្រង់ត្រាស់តបថា ម្នាលព្រាហ្មណ៍ពិតមែន មានហេតុជាទំនង គួរឲ្យអ្នកផងគេថា ព្រះសមណគោតម ជាឧច្ឆេទវាទ ដែលគេថា នោះត្រូវហើយ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ពីព្រោះតថាគត ប្រកាន់និយាយថា ឲ្យសត្វកាត់ផ្តាច់ផ្តិលនូវរាគៈ ទោសៈ មោហៈ តថាគតតែងនិយាយថា ឲ្យសត្វកាត់ផ្តាច់ផ្តិលនូវធម៌ទាំងឡាយ ជាអកុសលអាក្រក់ច្រើនយ៉ាងនេះចេញ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ដែលអ្នកផងគេថា ព្រះសមណគោតម ជាឧច្ឆេទវាទនោះ គឺត្រូវត្រង់ហេតុនេះឯង ប៉ុន្តែមិនមែនត្រូវត្រង់ហេតុដែលអ្នកនិយាយសំដៅនោះទេ ។ ព្រាហ្មណ៍ពោលថា ព្រះគោតមដ៏ចំរើន ជាអ្នកខ្ពើមរអើម (ណាស់) ទេតើ ។

អត្ថំ ខ្វេស ព្រាហ្មណ បរិយាយោ យេន មំ បរិយា-
យេន សម្ពា វនមាឆោ វាឆេយ្យ ផេតុច្ឆំ សមណោ
គោតមោតំ អហញ្ចិ ព្រាហ្មណ ផេតុច្ឆំ វាឆាមិ តាយ-
ទុច្ចរិតេន វាចីទុច្ចរិតេន មនោទុច្ចរិតេន អនេកវិហិតានំ
ទាបការានំ អកុសលានំ ឆម្ពានំ សមាបត្តិយា ផេតុច្ឆំ
វាឆាមិ អយំ ខោ ព្រាហ្មណ បរិយាយោ យេន មំ
បរិយាយេន សម្ពា វនមាឆោ វាឆេយ្យ ផេតុច្ឆំ សមណោ
គោតមោតំ ឆោ ឆ ខោ យំ តុំ សង្ខាយ វាឆេសិតំ ។
វាឆយិតោ ភវំ គោតមោតំ ។ អត្ថំ ខ្វេស
ព្រាហ្មណ បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន សម្ពា
វនមាឆោ វាឆេយ្យ វាឆយិតោ សមណោ គោតមោតំ
អហញ្ចិ ព្រាហ្មណ វិនយាយ ឆម្ពំ ឆេសេមិ ភាគស្ស
ឆោសស្ស មោហស្ស អនេកវិហិតានំ ទាបការានំ
អកុសលានំ ឆម្ពានំ វិនយាយ ឆម្ពំ ឆេសេមិ
អយំ ខោ ព្រាហ្មណ បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន
សម្ពា វនមាឆោ វាឆេយ្យ វាឆយិតោ សមណោ
គោតមោតំ ឆោ ឆ ខោ យំ តុំ សង្ខាយ វាឆេសិតំ ។

ព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ពិតមែន មានហេតុដ៏ច្រើន គួរឲ្យអ្នកផងគេថា ព្រះសមណគោតម ជាអ្នកខ្ពើមរអើម ដែលគេថានោះត្រូវហើយ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ពីព្រោះតថាគត តែងនិយាយថា គួរខ្ពើមរអើមសេចក្តីប្រព្រឹត្តិអាក្រក់ដោយកាយ វាចា ចិត្ត តថាគតតែងនិយាយថា គួរខ្ពើមរអើមសេចក្តីប្រកបចិត្ត ផ្តេកផ្តិតទៅរកអកុសលធម៌ទាំងឡាយដ៏អាក្រក់ច្រើនប្រការ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ដែលអ្នកផងគេថា ព្រះសមណគោតម ជាអ្នកខ្ពើមរអើមនោះ គឺត្រូវត្រង់ហេតុនេះឯង ប៉ុន្តែមិនមែនត្រូវត្រង់ហេតុដែលអ្នកនិយាយសំដៅនោះទេ ។ ព្រាហ្មណ៍ពោលថា ព្រះគោតមដ៏ចំរើន ជាអ្នកបំផ្លាញទេតើ ។ ព្រះលោកនាថជាម្ចាស់ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ពិតមែន មានហេតុដ៏ច្រើនគួរឲ្យអ្នកផងគេថា ព្រះសមណគោតម ជាអ្នកបំផ្លាញ ដែលគេថានោះត្រូវហើយ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ពីព្រោះតថាគតសំដែងធម៌ចំពោះផ្លូវប្រតិបត្តិ ដែលបំផ្លាញបង់នូវ រាគៈ ទោសៈ មោហៈ តថាគតសំដែងធម៌ចំពោះផ្លូវប្រតិបត្តិ ដែលរំលាងបង់នូវអកុសលធម៌ទាំងឡាយដ៏អាក្រក់ច្រើនប្រការ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ដែលអ្នកផងគេថា ព្រះសមណគោតម ជាអ្នកបំផ្លាញនោះ គឺត្រូវត្រង់ហេតុនេះឯង ប៉ុន្តែមិនមែនត្រូវត្រង់ហេតុ ដែលអ្នកនិយាយសំដៅនោះទេ។

តបស្សី ភវំ គោតមោតិ ។ អត្ថិ ខ្វេស ព្រាហ្មណ បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន សម្មា វទមានោ វទេយ្យ តបស្សី សមណោ គោតមោតិ តបនីយាហំ ព្រាហ្មណ ចាបកេ អកុសលេ ធម្មេ វទាមិ កាយទុច្ចរិតំ វចីទុច្ចរិតំ មនោ-ទុច្ចរិតំ យស្ស ខោ ព្រាហ្មណ តបនីយា ចាបកា អកុសលា ធម្មា បហីនា ឧច្ឆិន្នមូលា តាលាវត្ថុកតា អនភាវំកតា អាយតឹ អនុប្បាទ-ធម្មា តមហំ តបស្សីតិ វទាមិ តថាគតស្ស ខោ ព្រាហ្មណ តបនីយា ចាបកា អកុសលា ធម្មា បហីនា ឧច្ឆិន្នមូលា តាលាវត្ថុកតា អនភាវំកតា អាយតឹ អនុប្បាទធម្មា អយំ ខោ ព្រាហ្មណ បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន សម្មា វទមានោ វទេយ្យ តបស្សី សមណោ គោតមោតិ

ព្រាហ្មណ៍ពោលថា ព្រះគោតមដ៏ចំរើន ជាអ្នកដុតកំដៅទេតើ ។ ព្រះ
សព្វញ្ញុព្រះដ៏ត្រាស់ថា ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ពិតមែន មានហេតុជាទំនង
គួរឲ្យអ្នកផងគេថា ព្រះសមណគោតម ជាអ្នកដុតកំដៅ ដែលគេថា
នោះត្រូវហើយ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ពីព្រោះតថាគតប្រកាន់និយាយថា ការ
ប្រព្រឹត្តិអាក្រក់ដោយកាយ វាចា ចិត្ត ជាទីតាំងនៃសេចក្តីក្តៅក្រហាយ
ជាអកុសលធម៌ដ៏អាក្រក់ អកុសលធម៌ទាំងឡាយដ៏អាក្រក់ ដែលជាទី
តាំងនៃសេចក្តីក្តៅក្រហាយ (នោះ) បើអ្នកណាបានលះបង់ស្រឡះហើយ
បានផ្តាច់ផ្តិលឫសគល់អស់ហើយ បានធ្វើមិនឲ្យមានទីតើត ដូចជាដើម
គ្នោត ដែលគេគាស់រំលើង ឲ្យលែងដុះតទៅទៀតហើយ បានធ្វើឲ្យ
លែងមានបែបភាពតទៅទៀតហើយ ឲ្យជាធម្មលែងមានកំណើតតទៅ
ខាងមុខទៀតហើយ តថាគតហៅអ្នកនោះថា អ្នកដុតកំដៅ ម្នាលព្រាហ្មណ៍
អកុសលធម៌ទាំងឡាយដ៏អាក្រក់ ជាទីតាំងនៃសេចក្តីក្តៅក្រហាយ តថា-
គតបានលះបង់ស្រឡះហើយ បានផ្តាច់ផ្តិលឫសគល់អស់ហើយ បានធ្វើ
មិនឲ្យមានទីតើត ដូចជាដើមគ្នោត ដែលគេគាស់រំលើងឲ្យលែងដុះតទៅ
ទៀតហើយ បានធ្វើឲ្យលែងមានបែបភាពតទៅទៀតហើយ ឲ្យជាធម្ម
លែងមានកំណើតតទៅខាងមុខទៀតហើយ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ដែលអ្នក
ផងគេថា ព្រះសមណគោតម ជាអ្នកដុតកំដៅនោះ គឺត្រូវត្រង់ហេតុនេះឯង

ដោ ច ខោ យំ តុំ សទ្ធាយ វាទេសីតិ ។
អប្បកញ្ញោ ភវំ គោតមោតិ ។ អត្ថិ ខ្វេស ព្រាហ្មណ
បរយាយោ យេន មំ បរិយាយេន សម្មា វទមានោ
វាទេយ្យ អប្បកញ្ញោ សមណោ គោតមោតិ យស្ស
ខោ ព្រាហ្មណ អាយតឹ កាយសេយ្យា បុនព្ភវាភិនិព្ពត្តឹ
បហីនា ឧច្ឆិន្នមូលា តាលាវត្ថុកតា អនភាវំកតា
អាយតឹ អនុប្បាទធម្មា តមហំ អប្បកញ្ញោតិ វទាមិ
តថាគតស្ស ខោ ព្រាហ្មណ អាយតឹ កាយសេយ្យា
បុនព្ភវាភិនិព្ពត្តឹ បហីនា ឧច្ឆិន្នមូលា តាលាវត្ថុកតា
អនភាវំកតា អាយតឹ អនុប្បាទធម្មា អយំ ខោ
ព្រាហ្មណ បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន សម្មា
វទមានោ វាទេយ្យ អប្បកញ្ញោ សមណោ គោតមោតិ
ដោ ច ខោ យំ តុំ សទ្ធាយ វាទេសិ ។

ប៉ុន្តែមិនមែនត្រូវត្រែង់ហេតុដែលអ្នកនិយាយសំដៅនោះទេ ។ ព្រាហ្មណ៍ពោលថាព្រះគោតមដ៏ចំរើន ជាមនុស្សឥតកំណើតទេតើ ។ ព្រះដ៏មានជោគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ពិតមែន មានហេតុជាខ្នងដ៏គួរឲ្យអ្នកផងគេថា ព្រះសមណគោតម ជាមនុស្សឥតកំណើត ដែលគេថានោះត្រូវហើយ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ពីព្រោះកិរិយាដេក ក្នុងគតិតទៅទៀត ដំណើរកើត ក្នុងកពតទៅទៀត បើអ្នកណាបានលះបង់ស្រឡះហើយ បានផ្តាច់ផ្តិលឫសគល់អស់ហើយ បានធ្វើមិនឲ្យមានទីកើត ដូចដើមត្នោតដែលគេគាស់រំលើងឲ្យលែងដុះតទៅទៀតហើយ ធ្វើឲ្យលែងមានបែបភាពតទៅទៀតហើយ ឲ្យជាធម្មលែងមានកំណើតតទៅទៀតហើយ តថាគតហៅអ្នកនោះថា អ្នកឥតកំណើត ម្នាលព្រាហ្មណ៍ កិរិយាដេកក្នុងគតិតទៅទៀត ដំណើរកើត ក្នុងកពតទៅមុខទៀត តថាគតបានលះបង់ស្រឡះហើយ បានផ្តាច់ផ្តិលឫសគល់អស់ហើយ បានធ្វើមិនឲ្យមានទីកើតដូចជាដើមត្នោតដែលគេគាស់រំលើង ឲ្យលែងដុះតទៅទៀតហើយ បានធ្វើឲ្យលែងមានបែបភាពតទៅទៀតហើយ ឲ្យជាធម្មលែងមានកំណើតទៅខាងមុខទៀតហើយ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ដែលអ្នកផងគេថា ព្រះសមណគោតម ជាមនុស្សឥតកំណើតនោះ គឺត្រូវត្រែង់ហេតុនេះឯង ប៉ុន្តែមិនមែនត្រូវត្រែង់ហេតុ ដែលអ្នកនិយាយសំដៅនេះទេ ។

សេយ្យថាបិ ព្រាហ្មណ កុក្កុដិយា អណ្ឌានិ អដ្ឋ វា ទស វា ទ្វាទស វា តានស្សុ កុក្កុដិយា សម្មាអធិសយិតានិ សម្មាបរិសេទិតានិ សម្មាបរិ-ភាវិតានិ យោ នុ ខោ តេសំ កុក្កុដច្ឆាបកានំ បឋមតរំ បាទនខសិខាយ វា មុខតុណ្ឌកេន វា អណ្ឌកោសំ បទាលេត្វា សោត្ថិនា អភិនិព្ភិជ្ជេយ្យ កិន្តិ ស្វាស្ស វចនីយោ ជេដ្ឋោ វា កនិដ្ឋោ វាតិ ។ ជេដ្ឋោតិស្ស ភោ តោតម វចនីយោ សោ ហិ នេសំ ភោ តោតម ជេដ្ឋោ ហោតីតិ ។ ឯវមេវ ខោ អហំ ព្រាហ្មណ អវិជ្ជាគតាយ បជាយ អណ្ឌភូតាយ បរិយោនទ្ធាយ អវិជ្ជណ្ឌ-កោសំ បទាលេត្វា ឯកោ វ លោកេ អនុត្តរំ សម្មាសម្ពោធិំ អភិសម្ពុជ្ឈាមិ អហញ្ហិ ព្រាហ្មណ ជេដ្ឋោ សេដ្ឋោ លោកស្ស អារទ្ធំ ខោ បន មេ ព្រាហ្មណ វីរិយំ អហោសិ អសល្លីនំ ឧបដ្ឋិតា សតិ អប្បមុដ្ឋា បស្សទ្ធោ កាយោ អសារទ្ធោ

ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ដូចជាស៊ុតមាន់ទាំង៨ ឬ ក្តី ១០ក្តី ១២ក្តី ស៊ុតមាន់ទាំងនោះ គឺមេមាន់ក្រាប ដោយប្រពៃហើយ ធ្វើឲ្យកក់ក្តៅ ដោយប្រពៃហើយ ឲ្យចាប់កូនមេ ដោយប្រពៃហើយ (លុះដល់វេលាញាស់) កំបណ្តាកូនមាន់ទាំងនោះ កូនមាន់ណា ទំលាយសម្បកស៊ុត ដោយចុងក្រចកដើរចុះ ឬ ដោយចុងចំពុះ ហើយញាស់ចេញមកដោយស្រួលមុនគេបំផុត បើដូចេ្នះតើអ្នកជាធំគួរហៅកូនមាន់នោះថា កូនច្បង ឬ កូនពៅហ: ? ព្រាហ្មណ៍ក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន (កូនមាន់នោះ) គេគួរហៅថា កូនច្បង បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន ពីព្រោះវាជាបឋមគេបំផុត ។ ព្រះសាស្តាទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលព្រាហ្មណ៍ កាលបើពពួកសត្វ ដូចជាស៊ុត (មាន់) មានអវិជ្ជាគឺសេចក្តីល្ងង់ ដូចជាសម្បកស៊ុតកំពុងរួបរឹតក្តីលោក មានតែតថាគតម្នាក់ឯង ដែលទំលាយសម្បកស៊ុតគឺសេចក្តីល្ងង់ហើយត្រាស់ដឹងខ្លួនឯងដោយប្រពៃ នូវសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ ដែលមិនមានគុណជាតឯទៀតប្រសើរជាងឡើយ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ តថាគតឯងជាបឋម ជាបុគ្គលប្រសើរបំផុតជាងសត្វលោក ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ព្យាយាមតថាគតបានតាំងផ្តើមហើយ មិនបន្ទរបន្ទុយឡើយ ទាំងស្មារតីតថាគតក៏ប្រុងមិនឲ្យមានភ្លាត់ កាយសោត ក៏សូប រម្ងាប់ មិនក្រវល់ក្រវាយ

សមាហិតំ ចិត្តំ ឯកគ្គំ សោ ខោ អហំ ព្រាហ្មណ
វិវិច្ចេវ កាមេហិ វិវិច្ច អកុសលេហិ ធម្មេហិ សវិតក្កំ
សវិចារំ វិវេកជំ បីតិសុខំ បឋមជ្ឈានំ ឧបសម្បជ្ជ
វិហាសឹ វិតក្កវិចារានំ វូបសមា អជ្ឈត្តំ
សម្បសាទនំ ចេតសោ ឯកោទិភាវំ អវិតក្កំ អវិចារំ
សមាធិជំ បីតិសុខំ ទុតិយជ្ឈានំ ឧបសម្បជ្ជ វិហាសឹ
បីតិយា ច វិរាគា ឧបេក្ខកោ ច វិហាសឹ សតោ
ច សម្បជានោ សុខញ្ច កាយេន បដិសំវេទេសឹ យន្តំ
អរិយា. អាចិក្ខន្តិ ឧបេក្ខកោ សតិមា សុខវិហារីតិ
តតិយជ្ឈានំ ឧបសម្បជ្ជ វិហាសឹ សុខស្ស ច បហានា
ទុក្ខស្ស ច បហានា បុព្ពេវ សោមនស្សទោម-
នស្សានំ អត្ថង្គមា អទុក្ខមសុខំ ឧបេក្ខាសតិបារិសុទ្ធិំ
ចតុត្ថជ្ឈានំ ឧបសម្បជ្ជ វិហាសឹ សោ ឯវំ សមាហិតេ
ចិត្តេ បរិសុទ្ធេ បរិយោទាតេ អនង្គណេ វិគតូបក្កិ-
លេសេ មុទុភូតេ កម្មនីយេ ឋិតេ អានេញ្ជប្បត្តេ

ចិត្តក៏នឹងល្អ ជាចិត្តមានអារម្មណ៍តែមួយ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ តថាគត នោះ លុះស្ងាត់ចាកកាមទាំងឡាយ ស្ងាត់ចាកធម៌ទាំងឡាយ ជាអកុសលហើយក៏ចូលបឋមជ្ឈាន ដែលប្រកបដោយវិតក្កវិចារៈ មានបីតិនឹងសុខ ដែលកើតអំពីសេចក្តីស្ងប់ស្ងាត់ ព្រោះរម្ងាប់វិតក្កវិចារៈ តថាគតបានចូលដល់ទុតិយជ្ឈាន ជាធម្មជាត កើតមានក្នុងសន្តាន ចិត្តប្រកបដោយសេចក្តីជ្រះថ្លា មានសភាពជាចិត្តខ្ពស់ឯក មិនមានវិតក្កៈ មិនមានវិចារៈ មានតែបីតិនឹងសុខ កើតអំពីសមាធិ ព្រោះលះបង់បីតិបេញ្ញាហើយ តថាគត ជាបុគ្គលព្រងើយផង មានសតិសម្បជញ្ញៈផង សោយសុខដោយនាមកាយផង ព្រះអរិយៈទាំងឡាយ តែងសរសើរនូវបុគ្គលដែលបាននូវតតិយជ្ឈាននោះថា បុគ្គលអ្នកបានតតិយជ្ឈាន មានចិត្តព្រងើយ មានស្មារតី មានប្រក្រតីនៅជាសុខ ព្រោះតតិយជ្ឈានណា តថាគត ក៏បានដល់នូវតតិយជ្ឈាននោះ ព្រោះលះបង់នូវសេចក្តីសុខផង ព្រោះលះបង់នូវសេចក្តីទុក្ខផង ព្រោះរលត់នូវសោមនស្សនឹងទោមនស្សអំពីមុនផង តថាគតបានចូលដល់ចតុត្ថជ្ឈាន ដែលឥតទុក្ខឥតសុខ មានសតិដ៏ស្អាត ប្រាកដចំពោះត្រង់ឧបេក្ខា កាលដែលចិត្តខ្ជាប់ខ្ជួន បរិសុទ្ធផូរផង់ មិនមានកិលេស ប្រាសចាកសេចក្តីសៅហ្មង ជាចិត្តទន់ សមគួរដល់កម្ម ជាចិត្តនឹងធឹងមិនញាប់ញ័រយ៉ាងនេះហើយ

បុព្វេនិវាសានុស្សតិញាណាយ ចិត្តំ អភិនិន្នាមេសិ សោ អនេកវិហិតំ បុព្វេនិវាសំ អនុស្សរតិ សេយ្យថីទំ ឯកម្បិ ជាតឹ ទ្វេបិ ជាតិយោ តិស្សោបិ ជាតិយោ ចតស្សោបិ ជាតិយោ បញ្ចបិ ជាតិយោ ទសបិ ជាតិយោ វីសម្បិ ជាតិយោ តឹសម្បិ ជាតិយោ ចត្តាឡីសម្បិ ជាតិយោ បញ្ញាសម្បិ ជាតិយោ ជាតិសតម្បិ ជាតិ-សហស្សម្បិ ជាតិសតសហស្សម្បិ អនេកេបិ សំវដ្ដ-កប្បេ អនេកេបិ វិវដ្ដកប្បេ អនេកេបិ សំវដ្ដវិវដ្ដ-កប្បេ អមុត្រាសឹ ឯវំនាមោ ឯវំគោត្តោ ឯវំវណ្ណោ ឯវមាហារោ ឯវំសុខទុក្ខប្បដិសំវេទី ឯវមាយុបរិយន្តោ សោ តតោ ចុតោ អមុត្រ ឧទបាទឹ តត្រាបាសឹ ឯវំនាមោ ឯវំគោត្តោ ឯវំវណ្ណោ ឯវមាហារោ ឯវំសុខទុក្ខប្បដិសំវេទី ឯវមាយុបរិយន្តោ សោ តតោ ចុតោ ឥធូបបន្នោតិ ។ ឥតិ សាការំ សឧទ្ទេសំ អនេកវិហិតំ បុព្វេនិវាសំ អនុស្សរតិ ។ អយំ ខោ មេ ព្រាហ្មណ រត្តិយា បឋមេ យាមេ បឋមា វិជ្ជា អធិគតា អវិជ្ជា វិហតា វិជ្ជា ឧប្បន្នា តមោ វិហតោ អាលោកោ ឧប្បន្នោ

តថាគតក៏បានបង្អោនចិត្តបូលទៅកន្លងបុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ តថាគតក៏រលឹកជាតិ ដែលបានអាស្រ័យនៅអំពីមុន ជាអនេកជាតិ គឺរលឹកបាន ១ ជាតិ ២ ជាតិ ៣ ជាតិ ៤ ជាតិ ៥ ជាតិ ១០ ជាតិ ២០ ជាតិ ៣០ ជាតិ ៤០ ជាតិ ៥០ ជាតិ ១០០ ជាតិ ១ពាន់ជាតិ ១សែនជាតិ ក៏បាន រលឹកបានច្រើនសំវដ្តកប្ប ច្រើនវិវដ្តកប្ប ច្រើនសំវដ្តវិវដ្តកប្ប ក៏បាន ដូច្នេះថា តថាគតបានកើតកន្លងតពីឯណោះ មានឈ្មោះយ៉ាងនេះ មានគោត្តយ៉ាងនេះ មានសម្បុរយ៉ាងនេះ មានអាហារយ៉ាងនេះ សោយសុខទុក្ខយ៉ាងនេះ មានកំណត់អាយុប៉ុណ្ណេះ តថាគតច្យុតចាកអត្តភាពនោះហើយ បានទៅកើតកន្លងតពីឯណោះ ដែលទៅកើតកន្លងតពីនោះ តថាគត មានឈ្មោះយ៉ាងនេះ មានគោត្តយ៉ាងនេះ មានសម្បុរយ៉ាងនេះ មានអាហារយ៉ាងនេះ បានសោយសុខទុក្ខយ៉ាងនេះ មានកំណត់អាយុប៉ុណ្ណេះ តថាគតច្យុតចាកអត្តភាពនោះហើយ មកកើតកន្លងតពីនេះ ។ តថាគតរលឹកតាមនូវជាតិ ដែលអាស្រ័យនៅពីមុនបានច្រើនជាតិ ព្រមទាំងអាការព្រមទាំងឧទ្ទេសយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ បឋមវិជ្ជានេះហើយ ដែលតថាគតបានកន្លងយាមជាដំបូងនៃរាត្រី អវិជ្ជាខ្ចាត់ចាត់ទៅ វិជ្ជាក៏កើតឡើង ងងឹតខ្ចាត់ចាត់ទៅ ពន្លឺក៏កើតឡើង ដល់តថាគត

យថាតំ អប្បមត្តស្ស អាតាបិនោ បហិតត្តស្ស វិហរតោ ។ អយំ ខោ មេ ព្រាហ្មណ បឋមា អភិនិព្ពិជា អហោសិ កុក្កុដណ្ឌបកសេរ្ហ អណ្ហោកោសម្ហា ។ សោ ឯវំ សមាហិតេ ចិត្តេ បរិសុទ្ធេ បរិយោទាតេ អនង្គណេ វិគតូបក្កិលេសេ មុទុភូតេ កម្មនីយេ ឋិតេ អានេញ្ជប្បត្តេ សត្តានំ ចុតូបបាតញាណាយ ចិត្តំ អភិនិន្នាមេសឹ ។ សោ ទិព្ពេន ចក្ខុនា វិសុទ្ធេន អតិក្កន្តមានុសកេន សត្តេ បស្សាមិ ចវមានេ ឧបបជ្ជមានេ ហីនេ បណីតេ សុវណ្ណេ ទុព្ពណ្ណេ សុគតេ ទុក្កតេ យថាកម្មូបគេ សត្តេ បជានាមិ ឥមេ វត កោដ្ឋោ សត្តា កាយទុច្ចរិតេន សមន្នាគតា វចីទុច្ចរិតេន សមន្នាគតា មនោទុច្ចរិតេន សមន្នាគតា អរិយានំ ឧបវាទកា មិច្ឆាទិដ្ឋិកា មិច្ឆាទិដ្ឋិកម្មសមាទានា តេ កាយស្ស ភេទា បរម្មរណា អបាយំ ទុគ្គតឹ វិនិបាតំ និរយំ ឧបបន្នា ឥមេ វា បន កោដ្ឋោ សត្តា

ដូចជាបុគ្គលដែលមិនប្រាថ្នាសង្ឃេស ចំប្រឹងដុតបំផ្លាញកិលេស មានចិត្ត
បញ្ជូនទៅ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ នេះឯងជាការញាស់ចេញជាដំបូងរបស់
តថាគត ដូចជាកូនមាន់ញាស់ចេញចាកសម្បកស៊ុត ។ កាលដែលចិត្ត
ខ្ជាប់ខ្ជួនបរិសុទ្ធផូរផង់ មិនមានកិលេស ប្រាសចាកសេចក្តីសៅហ្មង ជា
ចិត្តទន់សមគួរដល់កម្ម ជាចិត្តនឹងធឹងមិនញាប់ញ័រយ៉ាងនេះហើយ តថាគត
ទើបបង្អោនចិត្ត ដើម្បីដឹងនូវបុគ្គលធ៌បដិសន្ធិនៃសត្វទាំងឡាយ (បុគ្គ-
លបុព្វេនិវាសញ្ញាណ) ។ តថាគតពិចារណាមើលនូវសត្វទាំងឡាយ ដែល
ប្រកបដោយធ៌បដិសន្ធិ ថោកទាបនឹងទុគ្គម មានសណ្ឋានល្អនឹងអាក្រក់
ទៅកាន់សុគតិនឹងទុគ្គតិ ដោយចក្ខុដូចជាទិព្វ ដ៏បរិសុទ្ធ កន្លែងជា
ឯចក្ខុរបស់មនុស្សសាមញ្ញ ក៏ដឹងច្បាស់នូវសត្វទាំងឡាយ ដែល
អន្ទោលទៅតាមកម្មថា អើហ្ន៎ សត្វទាំងឡាយអម្បាលនេះ ប្រកប
ដោយកិរិយាប្រព្រឹត្តិអាក្រក់ដោយកាយ ដោយវាចា ដោយចិត្ត និយាយ
តិះដៀលអរិយបុគ្គលទាំងឡាយ ជាមិច្ឆាទិដ្ឋិ ប្រកាន់មាំនូវកម្មជាមិច្ឆាទិដ្ឋិ
សត្វទាំងនោះ លុះរំលាងខន្ធ បន្ទាប់អំពីមរណៈ ក៏ទៅកើតឯអបាយ
ទុគ្គតិ វិនិបាត នរក មួយសោត ន្ហ៎ សត្វទាំងឡាយនេះ

កាយសុចរិតេន សមន្នាគតា វចីសុចរិតេន សមន្នាគតា មនោសុចរិតេន សមន្នាគតា អរិយានំ អនុបវាទកា សម្មាទិដ្ឋិកា សម្មាទិដ្ឋិកម្មសមាទានា តេ កាយស្ស ភេទា បរម្មរណា សុគតិំ សគ្គំ លោកំ ឧបបជ្ជន្តិ ។ ឥតិ ទិព្វេន ចក្ខុនា វិសុទ្ធេន អតិក្កន្តមានុសកេន សត្តេ បស្សតិ ចវមានេ ឧបបជ្জមានេ ហីនេ បណីតេ សុវណ្ណេ ទុព្ពណ្ណេ សុគតេ ទុគ្គតេ យថាកម្មូបគេ សត្តេ បជានាតិ ។ អយំ ខោ មេ ព្រាហ្មណ វត្តិយោ មជ្ឈិមេ យាមេ ទុតិយា វិជ្ជា អធិគតា អវិជ្ជា វិហតា វិជ្ជា ឧប្បន្នា តមោ វិហតោ អាលោកោ ឧប្បន្នោ យថាតំ អប្បមត្តស្ស អាតាបិនោ បហិតត្តស្ស វិហរតោ ។ អយំ ខោ មេ ព្រាហ្មណ ទុតិយា អភិនិព្វិទា អហោសិ កុក្កុដបោតកេស្សុ អណ្ឌកោសម្ហា ។ សោ ឃំ សមាហិតេ ចិត្តេ បរិសុទ្ធេ បរិយោទាតេ អនង្គណេ វិគតូបក្កិលេសេ មុទុភូតេ កម្មនីយេ ឋិតេ អានេញ្ជប្បត្តេ

ប្រកបដោយកិរិយាប្រព្រឹត្តិល្អដោយកាយ ដោយវាចា ដោយចិត្ត មិនតិះដៀលអរិយបុគ្គលទាំងឡាយ ជាសម្មាទិដ្ឋិ ប្រកាន់មាំនូវកម្មជាសម្មាទិដ្ឋិ សត្វទាំងនោះលុះលែងខន្ធបន្ទាប់ពីមរណៈ ក៏ទៅកើតឯឋានសុគតិសួគ៌ទេវលោក ។ តថាគតពិចារណាមើលសត្វទាំងឡាយ ដែលប្រកបនឹងចាប់បដិសន្ធិ ថោកថាបនឹងឧត្តម មានសណ្ឋានល្អនឹងអាក្រក់ទៅកាន់សុគតិនឹងទុគ្គតិដោយចក្ខុដូចជាទិព្វ ដ៏បរិសុទ្ធក្រៃលែងជាងចក្ខុរបស់មនុស្សសោមញ្ញ ក៏ដឹងច្បាស់នូវសត្វទាំងឡាយ ដែលអន្ទោលទៅតាមកម្ម ដោយប្រការដូច្នេះ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ វិជ្ជាទី ២ នេះហើយ ដែលតថាគតបានកើតឡើងជាកណ្តាលនៃពន្លឺ អវិជ្ជាខ្ចាត់ចាត់ទៅ វិជ្ជាក៏កើតឡើង ងងឹតខ្ចាត់ចាត់ទៅ ពន្លឺក៏កើតឡើងដល់តថាគត ដូចជាបុគ្គលមិនប្រហែសធ្វេស ខំប្រឹងដុតបំផ្លាញកិលេស មានចិត្តបញ្ជូនទៅ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ នេះឯងជាការញ៉ាំងចេញ ជាគំរប់ ២ របស់តថាគត ដូចជាកូនមាន់ដែលញាស់ចេញចាកសម្បកស៊ុត ។ កាលដែលចិត្តខ្ចាប់ខ្ជួនបរិសុទ្ធ ផូរផង់ មិនមានកិលេស ប្រាសចាកសេចក្តីសៅហ្មង ជាចិត្តទន់ សមគួរដល់កម្ម ជាចិត្តទឹងធឹង មិនញាប់ញ័រយ៉ាងនេះហើយ

អាសវានំ ខយញ្ញាណាយ ចិត្តំ អភិនិន្នាមេសឹ ។ សោ
ឥទំ ទុក្ខន្តិ យថាភូតំ អព្ភញ្ញាសឹ អយំ ទុក្ខសមុទ-
យោតិ យថាភូតំ អព្ភញ្ញាសឹ អយំ ទុក្ខនិរោធោតិ
យថាភូតំ អព្ភញ្ញាសឹ អយំ ទុក្ខនិរោធគាមិនី បដិបទាតិ
យថាភូតំ អព្ភញ្ញាសឹ ឥមេ អាសវាតិ យថាភូតំ អព្ភ-
ញ្ញាសឹ អយំ អាសវសមុទយោតិ យថាភូតំ អព្ភញ្ញាសឹ
អយំ អាសវនិរោធោតិ យថាភូតំ អព្ភញ្ញាសឹ អយំ
អាសវនិរោធគាមិនី បដិបទាតិ យថាភូតំ អព្ភញ្ញាសឹ
តស្ស មេ ឯវំ ជានតោ ឯវំ បស្សតោ កាមាសវាបិ
ចិត្តំ វិមុច្ចិត្ថ ភវាសវាបិ ចិត្តំ វិមុច្ចិត្ថ អវិជ្ជាសវាបិ ចិត្តំ
វិមុច្ចិត្ថ វិមុត្តស្មឹ វិមុត្តមីតិ ញាណំ អហោសិ ខីណា
ជាតិ វុសិតំ ព្រហ្មចរិយំ កតំ ករណីយំ នាបរំ ឥត្ថត្តា-
យាតិ អព្ភញ្ញាសឹ ។ អយំ ខោ មេ ព្រាហ្មណ រត្តិយា
បឋមេ យាមេ តតិយា វិជ្ជា អធិគតា អវិជ្ជា វិហតា
វិជ្ជា ឧប្បន្នា តមោ វិហតោ អាលោកោ ឧប្បន្នោ

តថាគតទើបបង្អោនចិត្តទៅ ដើម្បីដឹងនូវធម៌ជាគ្រឿងអស់ទៅនៃអាសវៈ
ទាំង៣ប្រការ (អាសវក្ខយញ្ញាណ) ។ តថាគតដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះជា
ទុក្ខ ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះជាហេតុនាំឲ្យកើតទុក្ខ ដឹងច្បាស់តាម
ពិតថា នេះជាសេចក្តីរំលត់ទុក្ខ ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះជាឧបាយឲ្យ
បានដល់នូវសេចក្តីរំលត់ទុក្ខ ដឹងច្បាស់តាមពិតថា ធម៌ប៉ុណ្ណេះជាអាសវៈ
ដឹងច្បាស់តាមពិតថា ធម៌នេះជាហេតុនាំឲ្យកើតអាសវៈ ដឹងច្បាស់តាម
ពិតថា នេះជាសេចក្តីរំលត់នៃអាសវៈ ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះជា
ឧបាយឲ្យបានដល់នូវសេចក្តីរំលត់នៃអាសវៈ កាលដែលតថាគតដឹងយ៉ាង
នេះ ឃើញយ៉ាងនេះ ចិត្តនៃតថាគតក៏ផុតចាកគ្រឿងត្រាំគឺកាមផង គឺភព
ផង គឺអវិជ្ជាផង កាលបើចិត្តនៃតថាគតបានរួចផុតស្រឡះហើយ សេចក្តី
ដឹងថាចិត្តផុតស្រឡះ ក៏កើតច្បាស់ឡើង តថាគតដឹងច្បាស់ថាកំណើត
របស់អញអស់ហើយ ព្រហ្មចរិយធម៌ អញបានប្រព្រឹត្តគ្រប់គ្រាន់ហើយ
សោឡសកិច្ចអញក៏បានធ្វើស្រេចហើយ មគ្គភាវនាកិច្ចដទៃប្រព្រឹត្តទៅ
ដើម្បីសោឡសកិច្ចនេះទៀតមិនមានឡើយ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ វិជ្ជាទី ៣
នេះហើយ ដែលតថាគតបានកន្ងែយាមជាបំផុតនៃរាត្រី អវិជ្ជាខ្ចាត់ចាត់
ទៅ វិជ្ជាក៏កើតឡើង ងងឹតខ្ចាត់ចាត់ទៅ ពន្លឺក៏កើតឡើង ដល់តថាគត

យថាតំ អប្បមត្តស្ស អាតាបិនោ បហិតត្តស្ស វិហរតោ ។ អយំ ខោ មេ ព្រាហ្មណ តតិយោ អភិនិព្ពិទា អហោសិ កុក្កុជបាបកេស្សុ អណ្ឌកោសម្ហាតិ ។ ឯវំ វុត្តេ វាសេដ្ឋោ ព្រាហ្មណោ ភគវន្តំ ឯតទវោច ជេដ្ឋោ ភវំ គោតមោ សេដ្ឋោ ភវំ គោតមោ អភិក្កន្តំ ភោ គោតម អភិក្កន្តំ ភោ គោតម សេយ្យថាបិ ភោ គោតម និក្កុដ្ឋិតំ វា ឧក្កុជ្ជេយ្យ បដិច្ឆន្នំ វា វិវរេយ្យ មូឡ្ហស្ស វា មគ្គំ អាចិក្ខេយ្យ អន្ធការេ វា តេលបជ្ជោតំ ធារេយ្យ ចក្ខុមន្តោ រូបានិ ទក្ខន្តីតិ ឯវមេវំ ភោតា គោតមេន អនេកបរិយាយេន ធម្មោ បកាសិតោ ឯសាហំ ភវន្តំ គោតមំ សរណំ គច្ឆាមិ ធម្មញ្ច ភិក្ខុសង្ឃញ្ច ឧបាសកំ មំ ភវំ គោតមោ ធារេតុ អជ្ជតគ្គេ បាណុបេតំ សរណំ គតន្តិ ។

ដូចជាបុគ្គល មិនប្រហែលឆ្ងេរ ខំប្រឹងដុតបំផ្លាញកិលេស មានចិត្តបញ្ជូនទៅ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ នេះឯងជាការញាស់ជាគំរប់ ៣ របស់តថាគត ដូចគ្នានឹងការញាស់ចេញរបស់កូនមាន់អំពីសម្បកស៊ុត ។ កាលបើព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់យ៉ាងនេះហើយ វេរញ្ជព្រាហ្មណ៍ បានក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគវិញថា ព្រះគោតមដ៏ចំរើន ព្រះអង្គជាចម្បងជាងមនុស្ស ព្រះគោតមដ៏ចំរើន ព្រះអង្គប្រសើរបំផុតជាងមនុស្ស បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន ច្បាស់ពេកណាស់ បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន ច្បាស់ពេកណាស់ បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន ជាមិដែលព្រះគោតមដ៏ចំរើនសំដែងហើយដោយអនេកបរិយាយយ៉ាងនេះ (ក្តីច្បាស់ណាស់) គួរនាដូចជាមនុស្សបាច់របស់ដែលគេផ្កាប់ចុះ ឬផ្លាស់រឡើង ពុំនោះដូចមនុស្សបើកបង្ហាញរបស់ដែលគេលាក់បិទបាំង ពុំនោះសោត ដូចជាមនុស្សប្រាប់ផ្លូវដល់អ្នកវង្វេងទិស ឬក៏ដូចជាមនុស្សកាន់ប្រទីបប្រោលបំភ្លឺក្នុងទីងងឹត ដោយគិតថាមនុស្សអ្នកមានភ្នែក នឹងឃើញនូវរូបទាំងឡាយបាន ខ្ញុំព្រះអង្គនុ៎ះសូមដល់នូវព្រះគោតមដ៏ចំរើនផង ព្រះធម៌ផង ព្រះភិក្ខុសង្ឃផង ជាទីពឹងទីរលឹក ចាប់ដើមតាំងពីថ្ងៃនេះទៅ សូមព្រះគោតមដ៏ចំរើន ជ្រាបនូវខ្ញុំព្រះអង្គថាជាឧបាសក អ្នកដល់សរណៈស្មើដោយជីវិត ។

(๑๒) ឯកំ សមយំ ភគវា វេសាលិយំ វិហរតិ មហាវនេ កូដាគារសាលាយំ ។ តេន ខោ បន សមយេន សម្ពហុលា អភិញ្ញាតា អភិញ្ញាតា លិច្ឆវី សន្ថាគារេ សន្និសិន្នា សន្និបតិតា អនេកបរិយាយេន ពុទ្ធស្ស វណ្ណំ ភាសន្តិ ធម្មស្ស វណ្ណំ ភាសន្តិ សង្ឃស្ស វណ្ណំ ភាសន្តិ ។ តេន ខោ បន សមយេន សីហោ សេនាបតិ និគ្គន្ថសាវកោ តស្សំ បរិសាយំ និសិន្នោ ហោតិ ។ អថខោ សីហស្ស សេនាបតិស្ស ឯតទហោសិ និស្សំសយំ ខោ សោ ភគវា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ ការិស្សតិ តថា ហិមេ សម្ពហុលា អភិញ្ញាតា អភិញ្ញាតា លិច្ឆវី សន្ថាគារេ សន្និសិន្នា សន្និបតិតា អនេកបរិយាយេន ពុទ្ធស្ស វណ្ណំ ភាសន្តិ ធម្មស្ស វណ្ណំ ភាសន្តិ សង្ឃស្ស វណ្ណំ ភាសន្តិ យន្នូនាហំ តំ ភគវន្តំ ទស្សនាយ ឧបសង្កមេយ្យំ អរហន្តំ សម្មាសម្ពុទ្ធន្តិ ។ អថខោ សីហោ សេនាបតិ យេន និគ្គន្ថោ ញាតបុត្តោ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា និគ្គន្ថំ ញាតបុត្តំ ឯតទវោច

(១២) សមយ័មួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលគង់ក្នុងដ៏កូដាគារសាលា នាមហាវន ជិតក្រុងវេសាលី ។ សម័យនោះឯង ពួកលិច្ឆវីជនច្រើននាក់ ដែលមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះល្បីល្បាញ អង្គុយប្រជុំគ្នាក្នុងដ៏សណ្ឋាគារសាលា ពោលសរសើរគុណព្រះពុទ្ធ សរសើរគុណព្រះធម៌ សរសើរគុណព្រះសង្ឃ ដោយអនេកបរិយាយ ។ ដូនសម័យនោះឯង សីហសេនាបតី ជាសាវ័កបស់និគន្ឋនាដបុត្រ អង្គុយក្នុងបរិសទ្យនោះដែរ ។ គ្រានោះ សីហសេនាបតី មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ អង្គនោះជាត់ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធប្រាកដ ឮជាពួកលិច្ឆវីជនច្រើននាក់ ដែលមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះល្បីល្បាញទាំងនោះ អង្គុយប្រជុំគ្នាក្នុងដ៏សណ្ឋាគារសាលា ពោលសរសើរគុណព្រះពុទ្ធ សរសើរគុណព្រះធម៌ សរសើរគុណព្រះសង្ឃ ដោយអនេកបរិយាយ បើដូច្នោះ គួរតែអញចូលទៅ ដើម្បីដូបន្ទឹមព្រះដ៏មានព្រះភាគ ជាព្រះអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ។ លំដាប់នោះ សីហសេនាបតី ចូលទៅឯលំនៅនិគន្ឋនាដបុត្រ លុះចូលទៅដល់ហើយ ឮនិគន្ឋនាដបុត្រថា

ឥច្ឆាមហំ ភន្តេ សមណំ គោតមំ ទស្សនាយ ឧបសង្កមិតុន្តិ ។ កឹ បន តុំ សីហ កិរិយវាទោ សមាទោ អកិរិយវាទំ សមណំ គោតមំ ទស្សនាយ ឧបសង្កមិស្សសិ សមណោ ហិ សីហ គោតមោ អកិរិយវាទោ សមាទោ អកិរិយាយ ធម្មំ ទេសេតិ តេន ច សាវកេ វិនេតីតិ ។ អថខោ សីហសេនាបតិស្ស យោ អហោសិ តម៌យាកិសង្ខាតេ ភគវន្តំ ទស្សនាយ សោ បដិប្បស្សម្ភិ ។ ទុតិយម្បិ ខោ សម្ពហុលា អភិញ្ញាតា អភិញ្ញាតា លិច្ឆវី សន្ថាគារេ សន្និសិន្នា សន្និបតិតា អនេកបរិយាយេន ពុទ្ធស្ស វណ្ណំ ភាសន្តិ ធម្មស្ស វណ្ណំ ភាសន្តិ សង្ឃស្ស វណ្ណំ ភាសន្តិ ។ ទុតិយម្បិ ខោ សីហសេនាបតិស្ស ឯតទហោសិ និស្សំសយំ ខោ សោ ភគវា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ ភវិស្សតិ តថា ហិមេ សម្ពហុលា អភិញ្ញាតា អភិញ្ញាតា លិច្ឆវី សន្ថាគារេ សន្និសិន្នា សន្និបតិតា អនេកបរិយាយេន ពុទ្ធស្ស វណ្ណំ ភាសន្តិ ធម្មស្ស វណ្ណំ ភាសន្តិ សង្ឃស្ស វណ្ណំ ភាសន្តិ យន្នូនាហំ តំ ភគវន្តំ ទស្សនាយ ឧបសង្កមេយ្យំ អរហន្តំ សម្មាសម្ពុទ្ធន្តិ ។

បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ខ្ញុំបង់ចូលទៅដើម្បីជួបនឹងព្រះសមណគោតម ។ និគន្ឋនាដបុត្រតបថា ម្នាលសីហៈ អ្នកឯង ជាកិរិយវាទ នឹងចូលទៅជួបព្រះសមណគោតម ជាអកិរិយវាទដូចម្តេចកើត ម្នាលសីហៈ ព្រោះថា សមណគោតម ជាអកិរិយវាទតែងសំដែងធម៌ ដើម្បីឃាត់កិច្ចការថាមិនត្រូវធ្វើ ទាំងទូន្មានពួកសាវកដោយធម៌នោះដែរ ។ លំដាប់នោះ ការប្រុងប្រៀបដំណើរដើម្បីទៅជួបព្រះដ៏មានព្រះភាគ របស់សីហសេនាបតី ក៏ត្រឡប់ជាអាក់ខានទៅវិញ ។ ពួកលិច្ឆវីជនច្រើននាក់ដែលមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះល្បីល្បាញ អង្គុយប្រជុំគ្នាក្នុងសណ្ឋាគារសាលា ពោលសរសើរគុណព្រះពុទ្ធ សរសើរគុណព្រះធម៌ សរសើរគុណព្រះសង្ឃ ដោយអនេកបរិយាយ ក្នុងលើកទី ២ ទៀត ។ សីហសេនាបតី មានសេចក្តីត្រិះរិះក្នុងលើកទី ២ ទៀតដូច្នេះថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ជាក់ជាព្រះអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធប្រាកដ ឋានជាពួកលិច្ឆវីជនច្រើននាក់ ដែលមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះល្បីល្បាញទាំងនេះ អង្គុយប្រជុំគ្នាក្នុងសណ្ឋាគារសាលា ពោលសរសើរគុណព្រះពុទ្ធ សរសើរគុណព្រះធម៌ សរសើរគុណព្រះសង្ឃ ដោយអនេកបរិយាយ បើដូច្នោះគួរតែអញចូលទៅ ដើម្បីជួបនឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគ ជាព្រះអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ។

អថខោ សីហោ សេនាបតិ យេន ឯកក្ខត្តុំ ភគវាតេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ឯកក្ខត្តុំ ភគវន្តំ ឯតទវោច ឥច្ឆាមហំ ភន្តេ សមណំ គោតមំ ទស្សនាយ ឧបសង្កមិតុន្តិ ។ កិំ បន តុំ សីហ កិរិយវាទោ សមាទោ អកិរិយវាទំ សមណំ គោតមំ ទស្សនាយ ឧបសង្កមិស្សសិ សមណោ ហិ សីហ គោតមោ អកិរិយវាទោ អកិរិយាយ ធម្មំ ទេសេតិ តេន ច សាវកេ វិនេតីតិ ។ ទុតិយម្បិ ខោ សីហសេនាបតិ ភគវន្តំ ឯតទវោច អបិ មេ ភន្តេ ភគវា និសីទតុ យថាហំ ទិដ្ឋិគតិកានំ ទិដ្ឋិគតិកោ ទិដ្ឋិគតិកានំ ទិដ្ឋិបតិតោ អនេកបរិយាយេន ពុទ្ធស្ស វណ្ណំ ភាសន្តំ ធម្មស្ស វណ្ណំ ភាសន្តំ សង្ឃស្ស វណ្ណំ ភាសន្តំ ។ តតិយម្បិ ខោ សីហសេនាបតិ ភគវន្តំ ឯតទវោច

លំដាប់នោះ សីហសេនាបតី ក៏ចូលទៅឯលំនៅរបស់និគន្ថនាដបុត្រ លុះចូលទៅដល់ហើយ ឃ្លានស្ដើសេចក្ដីនេះនឹងនិគន្ថនាដបុត្រថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ខ្ញុំចង់ចូលទៅដើម្បីដួបព្រះសមណគោតម ។ និគន្ថនាដបុត្រតបថា ម្នាលសីហៈ ចំណែកអ្នកឯង ជាកិរិយាវាទ នឹងចូលទៅដើម្បីដួបព្រះសមណគោតម ជាអកិរិយាវាទដូចម្ដេចកើត ម្នាលសីហៈ ព្រោះថា សមណគោតម ជាអកិរិយាវាទ តែងសំដែងធម៌ដើម្បីឃាត់ថា កិច្ចការមិនត្រូវធ្វើ ចាំងខ្លួនពួកសាវ័កដោយធម៌នោះដែរ ។ ការប្រកួតប្រជែងដំណើរដើម្បីទៅដួបព្រះដ៏មានព្រះភាគ របស់សីហសេនាបតី ក៏ត្រឡប់ជាអាក់ខានទៅវិញ កន្លងលើកទី ៤ ទៀត ។ ពួកលិច្ឆវីជនច្រើននាក់ ដែលមានភក្ដីស្នេហ៍ល្បីល្បាញអង្គុយប្រជុំគ្នាកន្លងសណ្ឋាគារសាលា ពោលសរសើរគុណព្រះពុទ្ធ សរសើរគុណព្រះធម៌ សរសើរគុណព្រះសង្ឃ ដោយអនេកបរិយាយ កន្លងលើកទី ៣ ទៀត ។ សីហសេនាបតី មានសេចក្ដីត្រិះរិះកន្លងលើកទី ៣ ដូច្នេះថា

និសិ្សសយំ ខោ សោ ភគវា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ ភវិស្សតិ
តថា ហិមេ សម្ពហុលា អភិញ្ញាតា អភិញ្ញាតា លិច្ឆវី
សន្ថាគារេ សន្និសិ្សន្នា សន្និបតិតា អនេកបរិយាយេន
ពុទ្ធុស្សវណ្ណំ ភាសន្តិ ធម្មុស្សវណ្ណំ ភាសន្តិ សង្ឃុស្ស
វណ្ណំ ភាសន្តិ កឹ ហិមេ ភវិស្សន្តិ និក្កន្តា អបលោកិតា
វា អនបលោកិតា វា យន្នូនាហំ អនបលោភេត្វា
និក្កន្តំ តំ ភគវន្តំ ទស្សនាយ ឧបសង្កមេយ្យំ អរហន្តំ
សម្មាសម្ពុទ្ធន្តិ ។ អថខោ សីហោ សេនាបតិ បញ្ច-
មត្តេហិ រថសតេហិ និវា និវាសុ វេសាលិយា និយ្យាសិ
ភគវន្តំ ទស្សនាយ យាវតិកា យានស្ស ភូមិ យានេន
និក្ខា យានា បច្ចោរោហិត្វា បត្តិកោ វ អាភមំ ចារិសិ ។
អថខោ សីហោ សេនាបតិ យេន ភគវា តេនុប-
សង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ
និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ សីហោ សេនាបតិ
ភគវន្តំ ឯតទវោច សុតមេតំ ភន្តេ អតិរិយវាទោ
សមណោ គោតមោ អតិរិយាយ ធម្មំ ទេសេតិ

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ជាក់ជាព្រះអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធប្រាកដ ជាន
ជាពួកលិច្ឆវីជនច្រើននាក់ ដែលមានកេរិ៍ឈ្មោះល្បីល្បាញទាំងនេះ អង្គុយ
ប្រជុំគាក់ឆ៍សណ្ឋគារសាលា ពោលសរសើរគុណព្រះពុទ្ធ សរសើរគុណ
ព្រះធម៌ សរសើរគុណព្រះសង្ឃ ដោយអនេកបរិយាយ ក៏ឯនិគ្រន្ថទាំង
ឡាយនេះ ទោះបីអញ្ជលាក្តី មិនលាក្តី ទំងហ៊ានធ្វើអ្វី បើដូច្នោះ អញ
មិនបាច់លានិគន្ថនាដបុត្រទេ ទំងចូលទៅដើម្បីជួបព្រះដ៏មានព្រះភាគ ជា
ព្រះអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធនោះតែម្តង ។ លំដាប់នោះ សីហសេនាបតីចេញ
ទៅអំពីក្រុងវៃសាលីពេលជ្រេជ្រីតត្រង់ដោយរថចំនួនប្រាំរយ ដើម្បីជួបព្រះដ៏
មានព្រះភាគ ទី(ទៅ)ដោយយានបានត្រឹមណាក៏ទៅដោយយានត្រឹមនោះ
ហើយចុះអំពីយានដើរដោយដើរទំងចូលទៅកាន់អាគម ។ លំដាប់នោះ សីហ-
សេនាបតី ក៏ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ
ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះសីហសេ-
នាបតី អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ បានក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា
បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គបានឮពាក្យនេះថា ព្រះសមណគោតម
ជាអកិរិយវាទ តែងសំដែងធម៌ ដើម្បីឃាត់ថា កិច្ចការមិនត្រូវធ្វើ

តេន ច សាវកេ វិនេតីតិ យេ តេ ភន្តេ ឱវាទាយ សុ
អកិរិយាយ ធោ សមណោ តោតមោ អកិរិយាយ
ធម្មំ ទេសេតិ តេន ច សាវកេ វិនេតីតិ តំ ញ
តេ ភន្តេ ភគវតោ វុត្តភាធិនោ ន ច ភគវន្តំ
អភូតេន អព្ភាចិក្ខន្តិ ធម្មស្ស ចានុធម្មំ ព្យាករេន្តិ
ន ច តោចំ សហធម្មិកោ ភាធានុចាតោ តារយ្ហដ្ឋានំ
អាគចួតិ អនព្ភក្ខាតុកាមា ហិ មយំ ភន្តេ ភគវន្តន្តិ ។
អត្ថិ សីហ បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន សម្មា
វទមានោ វទេយ្យ អកិរិយាធោ សមណោ តោតមោ
អកិរិយាយ ធម្មំ ទេសេតិ តេន ច សាវកេ វិនេតីតិ ។
អត្ថិ សីហ បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន សម្មា
វទមានោ វទេយ្យ កិរិយាធោ សមណោ តោតមោ
កិរិយាយ ធម្មំ ទេសេតិ តេន ច សាវកេ វិនេតីតិ ។
អត្ថិ សីហ បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន សម្មា
វទមានោ វទេយ្យ ឧច្ឆេធាធោ សមណោ តោតមោ
ឧច្ឆេធាយ ធម្មំ ទេសេតិ តេន ច សាវកេ វិនេតីតិ ។

ចាំដ៏ទូន្មានពួកសាវកដោយធម៌នោះដែរ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ជនចាំដ៏ឡាយណា ពោលពាក្យយ៉ាដ៏នេះថា ព្រះសមណគោតម ជាអកិរិយវាទ តែដ៏សំដែដ៏ធម៌ ដើម្បីឃាត់ថា កិច្ចការមិនត្រូវធ្វើ ចាំដ៏ទូន្មានពួកសាវកដោយធម៌នោះដែរ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ចុះជនចាំដ៏ឡាយនោះ ឈ្មោះថាអ្នកពោលតាមពាក្យដែលព្រះដ៏មានព្រភាគពោលហើយផង ឈ្មោះថាមិនពោលបង្កាច់ព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយពាក្យមិនពិតផង ឈ្មោះថាពួកវាទូវធម៌សមគួរដល់ធម៌ផង លំអាននៃពាក្យតូចធំ ប្រកបដោយធម៌តិចតួច រមែងមិនមកកាន់ហាន: គួរតិះដៀលផង់ទេឬ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ព្រោះយើងខ្ញុំមិនបានប្រាថ្នាពោលបង្កាច់ព្រះដ៏មានព្រះភាគឡើយ ។ ព្រះសាស្តាទ្រង់ត្រាស់តបថា ម្នាលសីហ: ដែលអ្នកផង់ថា ព្រះសមណគោតម ជាអកិរិយវាទ តែដ៏សំដែដ៏ធម៌ដើម្បីឃាត់ថា កិច្ចការមិនត្រូវធ្វើ ចាំដ៏ទូន្មានពួកសាវកដោយធម៌នោះដែរ ដែលគេថានោះត្រូវហើយ ។ ម្នាលសីហ: ដែលអ្នកផង់ថា ព្រះសមណគោតម ជាកិរិយវាទ តែដ៏សំដែដ៏ធម៌ ដើម្បីធ្វើដែរ ចាំដ៏ទូន្មានពួកសាវកដោយធម៌នោះត្រូវហើយ ។ ម្នាលសីហ: ដែលអ្នកផង់ថា ព្រះសមណគោតម ជាទុច្ចវាទ តែដ៏សំដែដ៏ធម៌ដើម្បីកាត់ផ្តាច់ផ្តិលដែរ ចាំដ៏ទូន្មានពួកសាវកដោយធម៌នោះ ដែលគេថានោះត្រូវហើយ ។

อตฺถิ สีห ปริยาโย เยน มํ ปริยาเยน สมฺมา วทมาโน วเทยฺย เวกฺขณฺฑี สมโณ โคตโม เวกฺขณฺฑิตาย ธมฺมํ เทเสติ เตน จ สาวโก นิเวติ ฯ อตฺถิ สีห ปริยาโย เยน มํ ปริยาเยน สมฺมา วทมาโน วเทยฺย เวนยิโก สมโณ โคตโม วินยาย ธมฺมํ เทเสติ เตน จ สาวโก นิเวติ ฯ อตฺถิ สีห ปริยาโย เยน มํ ปริยาเยน สมฺมา วทมาโน วเทยฺย ตปสฺสี สมโณ โคตโม ตปสฺสิตาย ธมฺมํ เทเสติ เตน จ สาวโก นิเวติ ฯ อตฺถิ สีห ปริยาโย เยน มํ ปริยาเยน สมฺมา วทมาโน วเทยฺย อปฺปกญฺโญ สมโณ โคตโม อปฺปกญฺญตาย ธมฺมํ เทเสติ เตน จ สาวโก นิเวติ ฯ อตฺถิ สีห ปริยาโย เยน มํ ปริยาเยน สมฺมา วทมาโน วเทยฺย อสฺสตฺโต สมโณ โคตโม อสฺสตฺถาย ธมฺมํ เทเสติ เตน จ สาวโก นิเวติ ฯ

ម្នាលសីហៈ ដែលអ្នកផងឋាថា ព្រះសមណគោតម ជាអ្នកខ្ពើមរអើម តែងសំដែងធម៌ ដើម្បីសេចក្តីខ្ពើមរអើម ពាំងខ្លួនពួកសាវកដោយធម៌នោះត្រូវហើយ ។ ម្នាលសីហៈ ដែលអ្នកផងឋាថា ព្រះសមណគោតម ជាអ្នកបំផ្លាញ តែងសំដែងធម៌ ដើម្បីបំផ្លាញ ពាំងខ្លួនពួកសាវកដោយធម៌នោះ ដែលគេថានោះត្រូវហើយ ។ ម្នាលសីហៈ ដែលអ្នកផងឋាថា ព្រះសមណគោតម ជាអ្នកជុតកំដៅ តែងសំដែងធម៌ ដើម្បីជុតកំដៅ ពាំងខ្លួនពួកសាវកដោយធម៌នោះ ដែលគេថានោះត្រូវហើយ ។ ម្នាលសីហៈ ដែលអ្នកផងឋាថា ព្រះសមណគោតម ជាមនុស្សត្រេតកំណើត តែងសំដែងធម៌ ដើម្បីត្រេតកំណើត ពាំងខ្លួនពួកសាវកដោយធម៌នោះ ដែលគេថានោះត្រូវហើយ ។ ម្នាលសីហៈ ដែលអ្នកផងឋាថា ព្រះសមណគោតម ជាអ្នកលួងលោម ពាំងខ្លួនពួកសាវកដោយធម៌នោះ ដែលគេថា នោះត្រូវហើយ ។

កតមោ ច សីហ បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន
សម្មា វទមានោ វទេយ្យ អកិរិយវាទោ សមណោ
គោតមោ អកិរិយាយ ធម្មំ ទេសេតិ តេន ច សាវកេ
វិនេតីតិ ។ អហញ្ហិ សីហ អកិរិយំ វទាមិ កាយទុច្ច-
រិតស្ស វចីទុច្ចរិតស្ស មនោទុច្ចរិតស្ស អនេកវិហិតានំ
ចាបកានំ អកុសលានំ ធម្មានំ អកិរិយំ វទាមិ ។
អយំ ខោ សីហ បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន
សម្មា វទមានោ វទេយ្យ អកិរិយវាទោ សមណោ
គោតមោ អកិរិយាយ ធម្មំ ទេសេតិ តេន ច សាវកេ
វិនេតីតិ ។ កតមោ ច សីហ បរិយាយោ យេន មំ
បរិយាយេន សម្មា វទមានោ វទេយ្យ កិរិយវាទោ
សមណោ គោតមោ កិរិយាយ ធម្មំ ទេសេតិ
តេន ច សាវកេ វិនេតីតិ ។ អហញ្ហិ សីហ
កិរិយំ វទាមិ កាយសុចរិតស្ស វចីសុចរិតស្ស
មនោសុចរិតស្ស អនេកវិហិតានំ កុសលានំ ធម្មានំ
កិរិយំ វទាមិ ។ អយំ ខោ សីហ បរិយាយោ
យេន មំ បរិយាយេន សម្មា វទមានោ វទេយ្យ

ម្នាលសីហៈ ចុះបរិយាយដែលអ្នកផងថា ព្រះសមណគោតម ជាអកិរិយវាទ តែងសំដែងធម៌ ដើម្បីឃាត់ថា កិច្ចការមិនត្រូវធ្វើ ចាំងពួកសាវកដោយធម៌នោះ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលសីហៈ ព្រោះថា តថាគតតែងនិយាយថា មិនគួរធ្វើកាយទុច្ចរិត វចីទុច្ចរិត មនោទុច្ចរិត ទេ តែងនិយាយថា មិនគួរធ្វើអកុសលចាំងឡាយដ៏អាក្រក់ ច្រើនប្រការទេ ។ ម្នាលសីហៈ នេះឯងជាបរិយាយដែលអ្នកផងថា ព្រះសមណគោតម ជាអកិរិយវាទ តែងសំដែងធម៌ ដើម្បីឃាត់ថា កិច្ចការមិនត្រូវធ្វើ ចាំងពួកសាវកដោយធម៌នោះ ។ ម្នាលសីហៈ ចុះបរិយាយដែលអ្នកផងថា ព្រះសមណគោតម ជាកិរិយវាទតែងសំដែងធម៌ ដើម្បីធ្វើ ចាំងពួកសាវកដោយធម៌នោះ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលសីហៈ ព្រោះថា តថាគតតែងនិយាយថា គួរធ្វើកាយសុចរិត វចីសុចរិត មនោសុចរិត តែងនិយាយថា គួរធ្វើកុសលធម៌ចាំងឡាយច្រើនប្រការ ។ ម្នាលសីហៈ នេះឯង ជាបរិយាយ ដែលអ្នកផងថា

កតិវិយវាតោ សមណោ គោតមោ កតិវិយាយ ឆម្មំ
ទេសេតិ តេន ច សាវកេ វិនេតីតិ ។ កតមោ ច
សីហ បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន **សម្មា** **វទមានោ**
វទេយ្យ ខុទ្ទេនវាតោ សមណោ គោតមោ ខុទ្ទេនាយ ឆម្មំ
ទេសេតិ តេន ច សាវកេ វិនេតីតិ ។ អហញ្ហិ សីហ
ខុទ្ទេនំ វទាមិ កតសុទ្ធ ន្តោសសុទ្ធ មោហសុទ្ធ អនេក-
វិហិតានំ **ចាបកានំ** អកុសលានំ ធម្មានំ ខុទ្ទេនំ វទាមិ ។
អយំ ខោ សីហ បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន **សម្មា**
វទមានោ **វទេយ្យ** ខុទ្ទេនវាតោ សមណោ គោតមោ
ខុទ្ទេនាយ ឆម្មំ ទេសេតិ តេន ច សាវកេ វិនេតីតិ ។
កតមោ ច **សីហ** **បរិយាយោ** យេន មំ បរិយាយេន
សម្មា **វទមានោ** **វទេយ្យ** ផេកុច្ចំ **សមណោ** គោតមោ
ផេកុច្ចិតាយ ឆម្មំ ទេសេតិ តេន ច សាវកេ វិនេតីតិ ។
អហញ្ហិ សីហ ផិកុច្ចាមិ កាយទុច្ចរិតេន វចីទុច្ចរិតេន
មនោទុច្ចរិតេន ផិកុច្ចាមិ អនេកវិហិតានំ ចាបកានំ
អកុសលានំ ធម្មានំ **សមាបត្តិយា** ។ អយំ ខោ សីហ
បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន **សម្មា** **វទមានោ** **វទេយ្យ**

ព្រះសមណគោតម ជាកិរិយវាទ តែងសំដែងធម៌ ដើម្បីឆ្លើ ចាំងទូន្មានពួកសាវកដោយធម៌នោះ ។ ម្នាលសីហៈ ចុះបរិយាយដែលអ្នកផងថា ព្រះសមណគោតម ជាទុច្ចេទវាទ តែងសំដែងធម៌ ដើម្បីកាត់ផ្តាច់ផ្តិលចាំងទូន្មានពួកសាវកដោយធម៌នោះ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលសីហៈ ព្រោះថា តថាគតតែងនិយាយ ចំពោះការកាត់ផ្តាច់ផ្តិលរាគៈ ទោសៈ មោហៈ តែងនិយាយចំពោះការកាត់ផ្តាច់ផ្តិលនូវអកុសលធម៌ចាំងឡាយ ច្រើនប្រការ ។ ម្នាលសីហៈ នេះឯងជាបរិយាយ ដែលអ្នកផងថា ព្រះសមណគោតម ជាទុច្ចេទវាទ តែងសំដែងធម៌ ដើម្បីកាត់ផ្តាច់ផ្តិលចាំងទូន្មានពួកសាវកដោយធម៌នោះ ។ ម្នាលសីហៈ ចុះបរិយាយដែលអ្នកផងថា ព្រះសមណគោតម ជាអ្នកខ្ពើមរអើម តែងសំដែងធម៌ដើម្បីខ្ពើមរអើម ចាំងទូន្មានពួកសាវកដោយធម៌នោះ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលសីហៈ ព្រោះថា តថាគតខ្ពើមរអើមកាយទុច្ចរិត វចីទុច្ចរិត មនោទុច្ចរិត ខ្ពើមរអើម ការប្រកបចិត្ត ផ្តេកផ្តិតទៅរកអកុសលធម៌ ចាំងឡាយដ៏អាក្រក់ច្រើនប្រការ ។ ម្នាលសីហៈ នេះឯងជាបរិយាយដែលអ្នកផងថា

ជេតុច្ចេ សមណោ គោតមោ ជេតុច្ចេតាយ ធម្មំ ទេសេតិ
តេន ច សាវកេ វិនេតីតិ ។ កតមោ ច សីហ
បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន សម្មា វទមានោ
វទេយ្យ វេនយិកោ សមណោ គោតមោ វិនយាយ ធម្មំ
ទេសេតិ តេន ច សាវកេ វិនេតីតិ ។ អហញ្ហិ សីហ
វិនយាយ ធម្មំ ទេសេមិ រាគស្ស ទោសស្ស មោហស្ស
អនេកវិហិតានំ ចាបកានំ អកុសលានំ ធម្មានំ
វិនយាយ ធម្មំ ទេសេមិ ។ អយំ ខោ សីហ បរិយាយោ
យេន មំ បរិយាយេន សម្មា វទមានោ វទេយ្យ វេនយិកោ
សមណោ គោតមោ វិនយាយ ធម្មំ ទេសេតិ តេន ច
សាវកេ វិនេតីតិ ។ កតមោ ច សីហ បរិយាយោ
យេន មំ បរិយាយេន សម្មា វទមានោ វទេយ្យ តបស្សី
សមណោ គោតមោ តបស្សិតាយ ធម្មំ ទេសេតិ តេន
ច សាវកេ វិនេតីតិ ។ តបនីយាហំ សីហ ចាបកេ
អកុសលេ ធម្មេ វទាមិ អោឡារិកំ វចីទុច្ចរិតំ វចីទុច្ចរិតំ មនោទុច្ច-
រិតំ ។ យស្ស ខោ បីហ តបនីយា ចាបកា អកុសលា
ធម្មា បហីនា ឧច្ឆិន្នមូលា តាលាវត្ថុកតា អនភាវំកតា

ព្រះសមណគោតម ជាអ្នកខ្ពើមរអើម តែងសំដែងធម៌ ដើម្បីខ្ពើមរអើម
ចំពោះទូន្មានពួកសាវកដោយធម៌នោះ ។ ម្នាលសីហៈ ចុះបរិយាយ
ដែលអ្នកផងថា ព្រះសមណគោតម ជាអ្នកបំផ្លាញ តែងសំដែងធម៌
ដើម្បីបំផ្លាញ ចំពោះទូន្មានពួកសាវកដោយធម៌នោះ តើដូចម្តេច ។
ម្នាលសីហៈ ព្រោះថា តថាគតសំដែងធម៌ ដើម្បីបំផ្លាញរាគៈ ទោសៈ
មោហៈ សំដែងធម៌ ដើម្បីបំផ្លាញអកុសលធម៌ចំពោះឡាយ ដ៏អាក្រក់
ច្រើនប្រការ ។ ម្នាលសីហៈ នេះឯងជាបរិយាយដែលអ្នកផងថា
ព្រះសមណគោតម ជាអ្នកបំផ្លាញ តែងសំដែងធម៌ដើម្បីបំផ្លាញចំពោះទូន្មាន
ពួកសាវកដោយធម៌នោះ ។ ម្នាលសីហៈ ចុះបរិយាយដែលអ្នកផងថា
ព្រះសមណគោតម ជាអ្នកជុតកំដៅ តែងសំដែងធម៌ ដើម្បីជុតកំដៅ ចំពោះ
ទូន្មានពួកសាវកដោយធម៌នោះ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលសីហៈ តថាគត
តែងនិយាយចំពោះកាយទុច្ចរិត វចីទុច្ចរិត មនោទុច្ចរិត ជាទីតាំង
នៃសេចក្តីក្តៅក្រហាយ ជាអកុសលធម៌ដ៏អាក្រក់ ។ ម្នាលសីហៈ
អកុសលធម៌ចំពោះឡាយដ៏អាក្រក់ ដែលជាទីតាំងនៃសេចក្តីក្តៅក្រហាយ
បើអ្នកណា បានលះបង់ស្រឡះហើយ បានផ្តាច់ផ្តិលឫសគល់អស់ហើយ
បានធ្វើមិនឲ្យមានទីតើតដូចជាដើមត្នោត ដែលគេគាស់រំលើងឲ្យលែងដុះ
តទៅទៀតហើយ បានធ្វើឲ្យលែងមានបែបភាព តទៅទៀតហើយ

អាយតึ អនុปฺปาទธมฺมา តมหำ តปสฺสีតิ วทามิ ฯ
តถาคตสฺส ขោ สีหา តปនីយา ทาปกา
អกุสลา ธมฺมา បหีนา ขุจฺฉินฺนมูลา តาลาวตฺถุ-
กตา អនภาวำกตา អายតึ អនุปฺปาទธมฺมา ฯ
អยำ ขោ สีหา បរิยาโย យេน มำ បរิยาយេน
สมฺมา วទมาโน วเทยฺย តปสฺสี สมโณ គោตมោ
តបสฺสิตาย ธมฺมำ เทเสติ តេน ច สาวโก ปิเนตีติ ฯ
ตถาคตมฺหิ ច สีหา បរิยาโย យេน มำ បរิยาយេน
สมฺมา วទมาโน วเทยฺย អปฺปกมฺปา สมโณ គោตมោ
អปฺปกมฺปตาย ธมฺมำ เทเสติ តេน ច สาวโก
ปิเนตีតិ ฯ យสฺมา ขោ สีหา អายតึ គมฺภเสยฺยา
ปุนพฺภวาภินิพฺพตฺติ បหีนา ขุจฺฉินฺนมูลา តาลาวตฺถุกตา
អនภาวำกตา អายតึ អនุปฺปาទธมฺมา តมหำ អปฺป-
กมฺปาติ วทามิ ฯ តถาคตสฺส ขោ สีหา អายតึ
គมฺภเสยฺยา ปุนพฺภวาภินิพฺพตฺติ បหีนา ขุจฺฉินฺนมูลา

ឲ្យជាធម៌លែងមានកំណើតតទៅមុខទៀតហើយ តថាគតហៅអ្នកនោះថា អ្នកជុតកំដៅ។ ម្នាលសីហៈ អកុសល់ធម៌ទាំង៦ប្រាយដ៏អក្រក់ ដែលជាទីតាំងនៃសេចក្តីក្តៅក្រហាយ តថាគតបានលះបង់ស្រឡះហើយ បានផ្តាច់ផ្តិតឫសគល់ហើយ បានធ្វើមិនឲ្យមានទីកើត ដូចជាដើមត្នោតដែលគេគាស់រំលើងឲ្យលែងដុះតទៅទៀតហើយ បានធ្វើឲ្យលែងមានបែបភាព តទៅទៀតហើយ ឲ្យជាធម៌លែងមានកំណើតតទៅមុខទៀតហើយ។ ម្នាលសីហៈ នេះឯងជាបរិយាយដែលអ្នកផងថា ព្រះសមណគោតម ជាអ្នកជុតកំដៅ តែងសំដែងធម៌ដើម្បីជុតកំដៅ តាំងទុន្នានពួកសាវកដោយធម៌នោះ។ ម្នាលសីហៈ បរិយាយដែលអ្នកផងថា ព្រះសមណគោតម ជាមនុស្សមិនមានកំណើត តែងសំដែងធម៌ដើម្បីមិនមានកំណើត តាំងទុន្នានពួកសាវកដោយធម៌នោះ តើដូចម្តេច។ ម្នាលសីហៈ កិរិយាដេកក្នុងគភ៌តទៅទៀត ដំណើរកើតក្នុងគភ៌តទៅទៀត បើអ្នកណាបានលះស្រឡះហើយ បានផ្តាច់ផ្តិលឫសគល់អស់ហើយ បានធ្វើមិនឲ្យមានទីកើតដូចជាដើមត្នោត ដែលគេគាស់រំលើងឲ្យលែងដុះតទៅទៀតហើយ ឲ្យជាធម៌លែងមានកំណើតតទៅខាងមុខទៀតហើយ តថាគតហៅអ្នកនោះថា ជាអ្នកមិនមានកំណើត។ ម្នាលសីហៈ កិរិយាដេកនៅក្នុងគភ៌តទៅទៀត ដំណើរកើតក្នុងគភ៌តទៅទៀត តថាគត បានលះបង់ស្រឡះហើយ បានផ្តាច់ផ្តិលអស់ហើយ

តាសាវត្ថុកតា អនភាវកតា អាយតឹ អនុប្បាទធម្មា ។
អយំ ខោ សីហ បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន
សម្មា វទមានោ វទេយ្យ អប្បកញ្ញោ សមណោ គោតមោ
អប្បកញ្ញតាយ ធម្មំ ទេសេតិ តេន ច សាវកេ វិនេតីតិ ។
កតមោ ច សីហ បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន
សម្មា វទមានោ វទេយ្យ អស្សទ្ធោ សមណោ គោតមោ
អស្សទ្ធាយ ធម្មំ ទេសេតិ តេន ច សាវកេ វិនេតីតិ ។
អហញ្ចិ សីហ អស្សទ្ធោ បរមេន អស្សទ្ធេន
អស្សទ្ធាយ ធម្មំ ទេសេមិ តេន ច សាវកេ វិនេមិ ។
អយំ ខោ សីហ បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន
សម្មា វទមានោ វទេយ្យ អស្សទ្ធោ សមណោ គោតមោ
អស្សទ្ធាយ ធម្មំ ទេសេតិ តេន ច សាវកេ វិនេតីតិ ។
ឃំ វុត្តេ សីហោ សេនាបតិ ភគវន្តំ ឯតទវោច អភិក្កន្តំ
ភន្តេ អភិក្កន្តំ ភន្តេ ។បេ។ ឧបាសកំ មំ ភន្តេ
ភគវា ធារេតុ អជ្ជតគ្គេ បាណុបេតំ សរណំ គតន្តិ ។

បានធ្វើមិនឲ្យមានទីកើតដូចជាដើមត្នោត ដែលគេគាស់រំលើងឲ្យលែងដុះ
តទៅទៀតហើយ បានធ្វើឲ្យលែងមានបែបភាពតទៅទៀតហើយ ឲ្យជា
ធម៌លែងមានកំណើតតទៅខាងមុខទៀតហើយ ។ ម្នាលសីហៈ នេះឯង
ជាបរិយាយ ដែលអ្នកផងថា ព្រះសមណគោតម ជាអ្នកមិនមាន
កំណើត តែងសំដែងធម៌ ដើម្បីមិនមានកំណើត ចាំងទូន្មានពួកសាវក
ដោយធម៌នោះ ។ ម្នាលសីហៈ បរិយាយដែលអ្នកផងថា ព្រះសមណ-
គោតម ជាអ្នកលួងលោម តែងសំដែងធម៌ ដើម្បីលួងលោម ចាំងទូន្មាន
ពួកសាវកដោយធម៌នោះ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលសីហៈ ព្រោះថា តថាគត
ជាអ្នកលួងលោម តែងសំដែងធម៌ ដើម្បីលួងលោម ដោយសេចក្តីលួង
លោមយ៉ាងក្រៃលែង ចាំងទូន្មានពួកសាវកដោយធម៌នោះ ។ ម្នាលសីហៈ
នេះឯង ជាបរិយាយដែលអ្នកផងថា ព្រះសមណគោតម ជាអ្នកលួង
លោម តែងសំដែងធម៌ ដើម្បីលួងលោម ចាំងទូន្មានពួកសាវកដោយធម៌
នោះ ។ កាលបើព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់យ៉ាងនេះហើយ សីហ-
សេនាបតី បានក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏
ចំរើន ច្បាស់ពេកណាស់ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ច្បាស់ពេកណាស់ ។បេ ។
បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ចាប់ដើមតាំងអំពីថ្ងៃនេះទៅ សូមព្រះដ៏មានព្រះ
ភាគ ចាំទុកនូវខ្ញុំព្រះអង្គថាជាឧបាសក ដល់សរណៈ ស្មើដោយជីវិត ។

អនុវិច្ចការំ ខោ សីហ តកៃហំ អនុវិច្ចការៃ
តុម្ហាកំសានំ ញាតមនុស្សានំ សាធុ ហោតីតិ ។
តមិនាចាហំ កន្តេ ភគវតោ កិយ្យាសោ មត្តាយ
អត្តមនោ អភិរទ្ធោ យំ មំ ភគវា ឯវមាហ អនុវិច្ច-
ការំ ខោ សីហ តកៃហំ អនុវិច្ចការៃ តុម្ហាកំសានំ
ញាតមនុស្សានំ សាធុ ហោតីតិ មញ្ចំ កន្តេ អញ្ញាតិ-
ត្តិយា សាវកំ លភិត្វា តៃវលកប្បំ វៃសាលឹ
បជាកំ បរិហារេយ្យុំ សីហោ អម្ហាកំ សៃនាបតិ
សាវកត្តំ ឧបគតោតិ អថ ខ បន មំ ភគវា ឯវមាហ
អនុវិច្ចការំ ខោ សីហ តកៃហំ អនុវិច្ចការៃ តុម្ហាកិ-
សានំ ញាតមនុស្សានំ សាធុ ហោតីតិ ឯសាហំ កន្តេ

ព្រះសាស្តាទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលសីហៈ អ្នកចូរធ្វើនូវការពិចារណារួចហើយ សឹមធ្វើ (ព្រោះ) ការពិចារណារួចហើយសឹមធ្វើ រមែងជាគុណគាប់ប្រសើរបស់ពួកមនុស្សអ្នកចេះដឹងប្រហែលនឹងអ្នក ។ សីហសេនាបតី ក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គមានសេចក្តីពេញចិត្ត ត្រេកអរលើសលុបហួសប្រមាណចំពោះសាសនៈរបស់ព្រះអង្គ ដោយហេតុដែលព្រះអង្គសំដែងនូវធម៌ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គយ៉ាងនេះថា ម្នាលសីហៈ អ្នកចូរធ្វើនូវការពិចារណារួចហើយសឹមធ្វើ (ព្រោះ) ការពិចារណារួចហើយសឹមធ្វើ រមែងជាគុណគាប់ប្រសើរបស់ពួកមនុស្សអ្នកចេះដឹងប្រហែលនឹងអ្នក បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ដ្បិតពួកអន្យតិរ្ថិយ បានខ្ញុំព្រះអង្គជាសាវ័កហើយ ក៏ដង្ហែទន់ ចូលទៅកាន់ក្រុងវេសាលីតាំងមូល ហើយប្រកាសសេចក្តីថា សីហសេនាបតី បានចុះចូលមក ជាសាវ័កបស់ពួកយើងហើយ ចំឡែកតែព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រឡប់ជាទ្រង់ត្រាស់ចំពោះខ្ញុំព្រះអង្គយ៉ាងនេះវិញថា ម្នាលសីហៈ អ្នកចូរធ្វើនូវការពិចារណារួចហើយសឹមធ្វើ (ព្រោះ) ការពិចារណារួចហើយសឹមធ្វើ រមែងជាគុណគាប់ប្រសើរ របស់មនុស្សអ្នកចេះដឹង ប្រហែលនឹងអ្នក បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គនេះ

ន្តុតិយម្បិ ភគវន្តំ សរណំ គច្ឆាមិ ធម្មញ្ច ភិក្ខុសង្ឃញ្ច
ឧបាសកំ មំ ភគវា ធារេតុ អជ្ជតគ្គេ បាណុបេតំ
សរណាគ្គតន្តិ ។ ទុយវត្តំ ខោ តេ សីហ ឯកច្ចានំ
ទុបានភូតំ កុលំ យេន នេសំ ឧបកតានំ បិណ្ឌាតំ(๑)
ទាតព្ពំ មញ្ញេយ្យាសីតិ ។ ឥមិនាបាហំ ភន្តេ ភគវតោ
កិរេ្យាសោ មត្តាយ អត្តមនោ អភិរទ្ធោ យំ មំ ភគវា
ឯវមាហ ទីឃវត្តំ ខោ សីហ ឯកច្ចានំ ទុបានភូតំ
កុលំ យេន នេសំ ឧបកតានំ បិណ្ឌាតំ ទាតព្ពំ
មញ្ញេយ្យាសីតិ សុតមេតំ ភន្តេ សមណោ គោតមោ
ឯវមាហ មយ្ហមេវ ទានំ ទាតព្ពំ ន អញ្ញេសំ ទានំ
ទាតព្ពំ មយ្ហមេវ សាវកានំ ទានំ ទាតព្ពំ ន អញ្ញេសំ
សាវកានំ ទានំ ទាតព្ពំ មយ្ហមេវ ឥទ្ធំ មហប្ផលំ

---

๑. ម. បិណ្ឌកំ ។

សូមដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគផង ព្រះធម៌ផង ព្រះសង្ឃផង ជាទី
ពឹងទីរលឹក ចាប់ដើមតាំងពីថ្ងៃនេះទៅ សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ ចាំទុក
នូវខ្ញុំព្រះអង្គថាជាឧបាសក អ្នកដល់នូវសរណៈស្មើដោយជីវិត ជាគំរប់
ពីរដងផង ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលសីហៈ ត្រកូល
របស់អ្នក ដូចជាអណ្តូងទឹក របស់ពួកនិគ្រន្ថ អស់កាលយូរណាស់មក
ហើយ អ្នកគប្បីសំគាល់នូវបិណ្ឌបាត ដែលអ្នកគួរឲ្យដល់ពួកនិគ្រន្ថ
ដែលចូលមករកនោះផង ។ សីហសេនាបតី ក្រាបទូលថា បពិត្រ
ព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គមានសេចក្តីពេញចិត្ត ត្រេកអរលើសលុបហួស
ប្រមាណចំពោះការសិតរបស់ព្រះអង្គ ដោយហេតុដែលព្រះអង្គ បាន
សំដែងធម៌ខ្ញុំព្រះអង្គយ៉ាងនេះថា ម្នាលសីហៈ ត្រកូលរបស់អ្នក ដូចជា
អណ្តូងទឹក របស់ពួកនិគ្រន្ថ អស់កាលយូរណាស់មកហើយ អ្នកគប្បី
សំគាល់នូវបិណ្ឌបាត ដែលអ្នកគួរឲ្យដល់ពួកនិគ្រន្ថ ដែលចូលមករកនោះ
ផង បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គធ្លាប់ឮពាក្យនេះថា ព្រះសមណ-
គោតម ទ្រង់ត្រាស់យ៉ាងនេះថា បុគ្គលត្រូវឲ្យទានដល់តថាគតតែម្យ៉ាង
មិនត្រូវឲ្យទានដល់ពួកសាវ័កទេឡើយ បុគ្គលត្រូវឲ្យទានដល់ពួក
សាវ័ករបស់តថាគតតែម្យ៉ាង មិនត្រូវឲ្យទានដល់ពួកសាវ័ក របស់ពួក
សាវ័កដទៃឡើយ បុគ្គលឲ្យទានដល់តថាគតតែម្យ៉ាង ទើបមានផលច្រើន

ឯ អញ្ញេសំ និដ្ឋំ មហប្ផលំ មយ្ហមេវ សាវកានំ
និដ្ឋំ មហប្ផលំ ឯ អញ្ញេសំ សាវកានំ និដ្ឋំ
មហប្ផលន្តិ អថ ច បន មំ ភគវា និក្ខណ្ឌោសុបិ
ឆាឌេ សមាឧបេតំ អបិ ច ភន្តេ មយមេត្ត តាលំ
ជានិស្សាម ឯសាហំ ភន្តេ ឥតិយម្បិ ភគវន្តំ សរណំ
គច្ឆាមិ ធម្មញ្ច ភិក្ខុសង្ឃញ្ច ឧបាសកំ មំ ភន្តេ ភគវា
ជានេតុ អជ្ជតគ្គេ បាណុបេតំ សរណំ គតន្តិ ។ អថខោ
ភគវា សីហស្ស សេនាបតិស្ស អនុបុព្វីកថំ កថេសិ
សេយ្យថីទំ ទានកថំ សីលកថំ សគ្គកថំ កាមានំ
អាទីនវំ នេក្ខម្មេ អានិសំសំ បកា-
សេសិ ។ យទា ភគវា អញ្ញាសិ សីហំ សេនាបតឹ
កល្លចិត្តំ មុទុចិត្តំ វិនីវរណចិត្តំ ឧទគ្គចិត្តំ បសន្នចិត្តំ
អថ យា ពុទ្ធានំ សាមុក្កំសិកា ធម្មទេសនា តំ
បកាសេសិ ទុក្ខំ សមុទយំ និរោធំ មគ្គំ ។

ឲ្យដល់ពួកសាស្តាដទៃ មិនមានផលច្រើនឡើយ បុគ្គលឲ្យទានដល់ពួកសាវិករបស់តថាគតតែម្យ៉ាង ទើបមានផលច្រើន ឲ្យទានដល់ពួកសាវិករបស់ពួកសាស្តាដទៃ មិនមានផលច្រើនឡើយ តែឥឡូវនេះព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រឡប់ជាបបួលខ្ញុំព្រះអង្គឲ្យធ្វើទានក្នុងពួកនិគ្រន្ថ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ចំណែកខាងខ្ញុំព្រះអង្គគង់ទំនឹងដឹងនូវកាលគួរក្នុងទាននុ៎ះ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គនេះ សូមដល់នូវព្រះដ៏មានព្រះភាគផង ព្រះធម៌ផង ព្រះភិក្ខុសង្ឃផង ជាទីពឹងទីរលឹក បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ចាប់ដើមតាំងអំពីថ្ងៃនេះទៅ សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ ចាំទុកនូវខ្ញុំព្រះអង្គថាជាឧបាសក អ្នកដល់នូវសរណៈ ស្មើដោយជីវិត ជាគំរប់បីដងផង ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងអនុបុព្វីកថាចំពោះសីហសេនាបតី គឺទ្រង់ប្រកាសនូវទានកថា សីលកថា សគ្គកថា នូវទោសរបស់កាមដ៏លាមក សៅហ្មង និងអានិសង្សក្នុងការចេញចាកកាម ។ កាលណាព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ជ្រាបថា សីហសេនាបតី មានចិត្តស្រួល មានចិត្តទន់ មានចិត្តផុតចាកនីវរណធម៌ មានចិត្តខ្ពស់ មានចិត្តជ្រះថ្លាហើយ ទើបទ្រង់ប្រកាសនូវធម្មទេសនា ដែលព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ តែងលើកឡើងសំដែងដោយព្រះអង្គឯង គឺទុក្ខសច្ច សមុទយសច្ច និរោធសច្ច មគ្គសច្ច ។

សេយ្យថាបិ នាម សុទ្ធវត្ថំ អបគតកាឡកំ សម្ម-
ទេវ រជនំ បដិក្កណ្ណេយ្យ ឯវមេវ ខោ មហាសច្ច សេនា-
បតិស្ស តស្មិំយេវ អាសនេ វិរជំ វីតមលំ ធម្មចក្ខុំ
ឧទបាទិ យំ កិញ្ចិ សមុទយធម្មំ សព្ពន្តំ និរោធ-
ធម្មន្តិ ។ អថខោ សីហោ សេនាបតិ ទិដ្ឋធម្មោ
បត្តធម្មោ វិទិតធម្មោ បរិយោគាឡ្ហធម្មោ តិណ្ណវិចិកិច្ឆោ
វិគតកថំកថោ វេសារជ្ជប្បត្តោ អបរប្បច្ចយោ សត្ថុ
សាសនេ ភគវន្តំ ឯតទវោច អធិវាសេតុ មេ ភន្តេ
ភគវា ស្វាតនាយ ភត្តំ សទ្ធឹ កិក្ខុសង្ឃេនាតិ ។
អធិវាសេសិ ភគវា តុណ្ហីភាវេន ។ អថខោ សីហោ
សេនាបតិ ភគវតោ អធិវាសនំ វិទិត្វា ឧដ្ឋាយាសនា
ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា បទក្ខិណំ កត្វា បក្កាមិ ។
អថខោ សីហោ សេនាបតិ អញ្ញតរំ បុរិសំ អាមន្តេសិ
កច្ចិ ភូំ អម្ភោ បុរិស បវត្តមំសំ ជានាហីតិ ។

ធម្មតាសំពត់សស្អាត មិនជ័តប្រឡាក់ដោយវត្ថុមានពណ៌ខ្មៅ គួរទទួលទឹកជ្រលក់បានដោយល្អ មានឧបមាដូចម្តេចមិញ ធម្មចក្ខុគឺសោតាបត្តិមគ្គដ៏ប្រាសចាកធូលី ប្រាសចាកមន្ទិល កំពើតឡើងដល់សីហសេនាបតីកំពុងនោះឯងឋា ធម្មជាតណាមួយ ដែលកើតឡើង ធម្មជាតទាំងអស់នោះ តែងរលត់ទៅវិញជាធម្មតា មានឧបមេយ្យដូច្នេះឯង ។

គ្រានោះ សីហសេនាបតី បានឃើញអរិយសច្ចធម៌ហើយ បានលុះអរិយសច្ចធម៌ហើយ បានដឹងច្បាស់អរិយសច្ចធម៌ហើយ បានជ្រៅជាក់អរិយសច្ចធម៌ហើយ ឆ្លងផុតសេចក្តីសង្ស័យ មិនមានឆ្ងឿឆ្ងល់ ដល់នូវភាពជាអ្នកក្លាហានមិនជឿស្តាប់បុគ្គលដទៃ ក្នុងសាសនានៃព្រះសាស្តាហើយ ទើបក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ទទួលនូវភត្តរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គ ជាមួយនឹងភិក្ខុសង្ឃ ដើម្បីនាន់កន្លងថ្ងៃស្អែក ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ទទួលដោយតុណ្ហីភាព ។ លំដាប់នោះ សីហសេនាបតី ដឹងច្បាស់ថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគទទួលនិមន្តហើយ ទើបក្រោកចាកទីអង្គុយ ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគធ្វើប្រទក្សិណ ហើយដើរចេញទៅ ។ លំដាប់នោះ សីហសេនាបតី បានហៅបុរស ១ នាក់មកថា ម្នាលបុរសដ៏ចំរើន អ្នកចូរទៅ ចូរដឹងនូវសាច់ ដែលគួរប្រែប្រួលទៅតាមប្រក្រតី (សាច់ខ្ចីកលក់) ។

អថខោ សីហោ សេនាបតិ តស្ស រត្តិយា អច្ចយេន
សកេ និវេសនេ បណីតំ ខាទនីយំ ភោជនីយំ បដិ-
យាទេត្វា ភគវតោ កាលំ អារោចាបេសិ កាលោ
ភន្តេ សីហស្ស សេនាបតិស្ស និវេសនេ និដ្ឋិតំ ភត្តន្តិ ។
អថខោ ភគវា បុព្ពណ្ហសមយំ និវាសេត្វា បត្តចីវរមា-
ទាយ យេន សីហស្ស សេនាបតិស្ស និវេសនំ
តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា បញ្ញត្តេ អាសនេ និសីទិ
សទ្ធឹ ភិក្ខុសង្ឃេន ។ តេន ខោ បន សមយេន
សម្ពហុលា និគណ្ឋា វេសាលិយំ រថិយាយ រថិយំ
សិង្ឃាដកេន សិង្ឃាដកំ ពាហា បគ្គយ្ហ កន្ទន្តិ អដ្ឋ
សីហេន សេនាបតិនា ថូលំ បសុំ វធិត្វា សមណស្ស
គោតមស្ស ភត្តំ កតំ សមណោ គោតមោ ជាន
ឧទ្ទិស្ស កតំ មំសំ បរិភុញ្ជតិ បដិច្ចកម្មន្តិ ។

លំដាប់នោះ សីហសេនាបតី ក៏ចាត់ចែង ខាទនីយភោជនីយាហារ ដ៏ផ្ដិតផ្ដង់ ក្នុងផ្ទះរបស់ខ្លួន ដោយកាលកន្លងទៅនៃរាត្រីនោះ ទើបប្រើបុរសនោះឲ្យទៅក្រាបទូលនូវកត្តកាលដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន កាលគួរហើយ កត្តកង់ផ្ទះរបស់សីហសេនាបតី សម្រេចហើយ ។ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ស្បង់ប្រដាប់បាត្រ និងចីវរក្នុងបុព្វណ្ហសម័យ ស្តេចចូលទៅកាន់លំនៅរបស់សីហសេនាបតី លុះចូលទៅដល់ហើយ ទ្រង់គង់លើអាសនៈ ដែលសីហសេនាបតីក្រាលបម្រុងទុក ជាមួយនឹងភិក្ខុសង្ឃ ។ ក្នុងសម័យនោះ ពួកនិគ្រន្ថជាច្រើននាក់ផ្ដងនូវដើមដៃស្រែកកន្ធក់កន្ធេញ សព្វប្រកសព្វផ្សាយត្រង់ឡើងកែងកងក្រុងវេសាលីថា ថ្ងៃនេះសីហសេនាបតី សម្លាប់សត្វមានសរីរៈធាត់ធំ ធ្វើកត្តដើម្បីសមណគោតម ។ ទុកជាដឹង គង់ធានូវសាច់ដែលគេសម្លាប់បំពោះខ្លួន (ព្រះសមណគោតមនេះឈ្មោះថាត្រូវ) បដិច្ចកម្ម(១) ។

១-ពាក្យថា បដិច្ចកម្មនេះ ជាឈ្មោះអំពើរបស់អ្នកដែលត្រាន់តែបរិភោគសាច់ ក៏ឋានថាសម្លាប់សត្វដែរ ឬ ជាឈ្មោះអំពើដែលគេសម្លាប់ព្រោះអាស្រ័យខ្លួន ពុំនោះសោត ពាក្យថា បដិច្ចកម្មនេះ ជាឈ្មោះរបស់និមិត្តកម្ម ។ លទ្ធិពួកនិគ្រន្ថប្រកាន់ថា បដិច្ចកម្មនោះជាអកុសលត្រូវឋានដល់អ្នកឲ្យពាក់ពណ្ដាល អ្នកទទួលពាក់ពណ្ដាល ។ អដ្ឋកថា ។

បណ្ណាសកេ មហាវគ្គោ

អថខោ អញ្ញតរោ ប៉ុរិសោ យេន សីហោ សេនាបតិ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា សីហស្ស សេនាបតិស្ស ឧបកណ្ណកេ អារោចេសិ យក្ខេ ភន្តេ ជានេយ្យាសិ ឯតេ សម្ពហុលា និក្ខន្តា វេសាលិយំ រជ្ជេយេ រជ្ជេយំ សិង្ឃាដកេន សិង្ឃាដកំ ពាហា បក្កយ្ហ កន្ទន្តិ អថ សីហោ សេនាបតិ ថូលំ បសុំ វធិត្វា សមណស្ស គោតមស្ស ភត្តំ កតំ សមណោ គោតមោ ជានំ ឧទ្ទិស្ស កតំ មំសំ បរិភុញ្ជតិ បដិច្ចកម្មន្តិ ។ អលំ អយ្យា ឥឃរត្តញ្ចិ តេ អាយស្មន្តោ អាឡ្ហកាមា ពុទ្ធស្ស អាឡ្ហ-កាមា ធម្មស្ស អាឡ្ហកាមា សង្ឃស្ស ន ច បនេតេ អាយស្មន្តោ ជីវន្តំ តំ ភគវន្តំ អសតា តុច្ឆា មុសា អភូតេន អព្ភាចិក្ខន្តិ ន ច មយំ ជីវិតហេតុបិ សញ្ចិច្ច បាណំ ជីវិតា វោរោបេយ្យាមាតិ ។ អថខោ សីហោ សេនាបតិ ពុទ្ធប្បមុខំ ភិក្ខុសង្ឃំ បណីតេន ខាទនីយេន ភោជនីយេន សហត្ថា សន្តប្បេសិ សម្បវារេសិ ។

លំដាប់នោះ បុរសម្នាក់ ក៏ចូលទៅឯកន្លែង ដែលសីហសេនាបតីនៅ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ទូលប្រាប់ក្បួនត្រួតចៀសនៃសីហសេនាបតីថា សូមព្រះគោតមព្រះគុណជ្រាប ពួកនិគ្រន្ថជារាប់ច្រើន តាំងអម្បាលនេះ ផ្តួលដើមដៃកន្ទុក់កន្ទេញ សព្វប្រកសព្វផ្សាយត្រង់ឈ្លើងកែង ជិតត្រូវសេសាលីថា កាលថ្ងៃនេះ សីហសេនាបតី សម្លាប់សត្វមានសរីរៈធាត់ធំ ធ្វើកត្តដើម្បីព្រះសមណគោតម ។ ទុកជាដ៏ក៏គង់នាន់នូវសាច់ដែលគេសម្លាប់ចំពោះខ្លួនព្រះសមណគោតមនេះ ឈ្មោះថា ត្រូវបដិច្ចកម្ម ។ លោកម្ចាស់តាំងឡាយ មិនគួរសោះ ព្រោះថា លោកដ៏មានអាយុតាំងនោះ ប្រាថ្នារកទោសព្រះពុទ្ធ ប្រាថ្នារកទោសព្រះធម៌ ប្រាថ្នារកទោសព្រះសង្ឃ អស់កាលជាយូរណាស់មកហើយ តែលោកដ៏មានអាយុតាំងនោះ មិនអៀនសោះ នៅតែពោលបង្កាច់ព្រះដ៏មានព្រះភាគនោះ ដោយពាក្យមិនមាន ពាក្យទទេ ជាពាក្យកុហក មិនពិត តាំងពួកយើងក៏មិនក្លៀវក្លាផ្តាច់បង់សត្វចាកជីវិតព្រោះហេតុតែជីវិត (របស់ខ្លួនឡើយ) ។ លំដាប់នោះ សីហសេនាបតី ញុំាងភិក្ខុសង្ឃមានព្រះពុទ្ធជាប្រធានឲ្យឆាន់ឆ្អែតស្កប់ស្កល់ ដោយខាទនីយភោជនីយាហារដ៏ឧត្តមដោយដៃខ្លួនឯង ។

อยเมว สีเลน สมาธินา ปญฺญาย วิมุตฺติยา วิมุตฺติ-ญาณทสฺสเนน สมนฺนาคโต ฯ ปกตตฺตา ติสฺสา ฯ ปกตตฺตา ติสฺสา เอว สีลาทีหิ สมนฺนาคโต

កាលដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ឆាន់រួច លែងដាក់ព្រះហស្តទៅ ក្នុងបាត្រទៀតហើយ សីហសេនាបតី កំអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ កាលដែលសីហសេនាបតី អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ពន្យល់ឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់យក ឲ្យអាចហ៊ាន ឲ្យរីករាយ ដោយធម្មីកថា ហើយក្រោកចាកអាសនៈស្តេចចេញទៅ ។

[១៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេះអាជានេយ្យដ៏ល្អ របស់ស្តេច ដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ យ៉ាង ជាសត្វគួរដល់ព្រះរាជា ជារាជបម្រើ ដល់នូវការរាប់ថាជាអង្គរបស់ព្រះរាជា ។ អង្គ ៨ យ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កងលោកនេះ សេះអាជានេយ្យដ៏ល្អ របស់ស្តេច ជាសត្វមានកំណើត ដ៏ល្អទាំងពីរខាង គឺទាំងខាងមេទាំងខាងឪ ១ សេះអាជានេយ្យទាំងឡាយដ៏ល្អដទៃទៀត កើតក្នុងទិសណា ក៏កើតក្នុងទិសនោះ ១ ជនទាំងឡាយ ឲ្យស្មៅស្រស់ក្តី ស្មៅស្ងួតក្តីណា ដល់វា ។ ក៏ចេះតែស៊ីស្មៅស្រស់ឬស្មៅស្ងួតនោះ ដោយគោរព មិនឲ្យពត់កាយ ១ ជាសត្វខ្ពើមរអើមនឹងការអង្គុយសង្កត់នូវទុច្ចារៈ នឹងបស្សាវៈ ១ ជាសត្វត្រេកអរ តែនឹងសប្បាយ មិនចៀតចៀននូវពួកសេះដទៃ ១

យានំ ខោ បនស្ស តានំ សាដេយ្យានំ កុដេយ្យានំ
ដិម្ពេយ្យានំ វង្គេយ្យានំ តានំ យថាភូតំ សារដ្ឋស្ស
អារិកត្តា ហោតិ តេសមស្ស សារដ្ឋិ អកិន្ទិម្ហនាយ
ភយមត្ថំ ភវិស្សតិ ខោ បន ហោតិ ឥមញ្ច អស្សរ
វហន្តុំ ភ មា ភ អហមេត្ថ វហិស្សាមីតិ ចិត្តំ ឧប្បាទេតិ
តច្ចន្តោ ខោ បន ឧដ្ឋមក្កេនេវ តច្ចតិ ថាមសា ហោតិ
យាវ ជីវិតមរណមរិយាទានា ថាមំ ឧបដំសេតា ។
ឥមេហិ ខោ កិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតោ រញ្ញោ
ភទ្រោ អស្សាជានិយោ រាជរហោ ហោតិ រាជភោគ្គោ
រញ្ញោ អង្គន្ត្វេវ សង្ខ្យំ គច្ឆតិ ។ ឯវមេវ ខោ កិក្ខវេ
អដ្ឋហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ កិក្ខុ អាហុនេយ្យោ
ហោតិ ។ បេ ។ អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្ស ។
ឥតមេហិ អដ្ឋហិ ។ ឥធ កិក្ខវេ កិក្ខុ សីលវា
ហោតិ ចាតិមោក្ខសំវរសំវុតោ វិហរតិ អាចារ-
គោចរសម្បន្នោ អណុមត្តេសុ វជ្ជេសុ ភយទស្សាវី

ការអួតអាង គោង មិតពត់នឹងការរៀបចាំង្ហាយ ណារបស់វា ។ កំឆ្លើនូវ
ការអួតអាងជាដើមនោះ ឲ្យជាក់ច្បាស់គួរតាមពិត ដល់នាយសារថី ។ កំ
ព្យាយាមដើម្បីញុំញីនូវការអួតអាងជាដើមរបស់វា ១ ជាសត្វតែងនាំទៅ
តែងញុំាងចិត្តឲ្យកើតឡើងថា ពួកសេះដទៃ ទោះនាំទៅក៏ដោយ មិននាំទៅ
ក៏ដោយ អញនឹងនាំទៅដោយពិតក្នុងទីនោះ កាលដែលទៅក៏រមែងទៅ
តាមផ្លូវត្រង់តែម្យ៉ាង ១ ជាសត្វមានកំឡាំងមាំមួន ដែលនឹងថយកំឡាំង
ត្រាតែសេចក្តីស្លាប់គ្របសង្កត់ជីវិត ១ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំង្ហាយ សេះអាជា-
នេយ្យដ៏ល្អរបស់ស្តេច ប្រកបដោយអង្គ ៨ យ៉ាងនេះឯង ជាសត្វគួរដល់ព្រះ
រាជា ជារាជបម្រើ ដល់នូវការរាប់ថាជាអង្គរបស់ព្រះរាជា ។ ម្នាលភិក្ខុ
ចាំង្ហាយ ភិក្ខុក៏យ៉ាងនោះដែរ ជាអ្នកប្រកបដោយធម៌ ៨ យ៉ាង ទើបជា
អ្នកគួរទទួលនូវចតុប្បច្ច័យ ដែលបុគ្គលទុកសចំពោះអ្នកមានសីលហើយ
នាំមកបូជា ។បេ។ ជាបុញ្ញក្ខេត្តដ៏ប្រសើររបស់សត្វលោក ។ ធម៌៨យ៉ាង
តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំង្ហាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមាន
សីល តែងសង្រួមក្នុងបាតិមោក្ខសំវរសីល ជាអ្នកបរិបូណ៌ ដោយអាចារៈ
និងគោចរៈ ១ ឃើញភ័យក្នុងទោសចាំង្ហាយ សូម្បីមានប្រមាណតិចតួច

សមាធាយ សិក្ខតិ **សិក្ខាបទេសុ** យំ ខោ បនស្ស
កោធនំ ទេតិ ល្ហុំ វា បណីតំ វា តំ សក្កច្ចំ យេវ
បរិភុញ្ជតិ អវិហញ្ញមានោ ឯកុច្ឆិ ហោតិ កាយទុច្ច-
រិតេន វចីទុច្ចរិតេន មនោទុច្ចរិតេន ជិគុច្ឆតិ ចាបកានំ
អកុសលានំ ធម្មានំ សមាបត្តិយា សោ រតោ ហោតិ
សុខសំវាសោ ន អញ្ញេ ភិក្ខូ ឧព្ពេជេតា យានិ ខោ
បនស្ស តានិ សារេយ្យានិ ករេយ្យានិ ជិម្ហេយ្យានិ
វង្កេយ្យានិ តានិ យថាភូតំ អាវិកត្តា ហោតិ សត្ថរិ
វា វិញ្ញូសុ វា សព្រហ្មចារីសុ តេសមស្ស សត្ថា វា
វិញ្ញូ វា សព្រហ្មចារី អភិនិម្មុខជាយ វាយមតិ សិក្ខិតា
ខោ បន ហោតិ កាមញ្ញេ ភិក្ខូ សិក្ខន្តេ វា មា វា
អមាមេត្ត សិក្ខិសព្ពមីតិ ចិត្តំ ឧប្បាទេតិ កច្ឆន្តោ
ខោ បន ឧជុមគ្គេនេវ កច្ឆតិ តត្រាយំ ឧជុមគ្គោ
សេយ្យថីទំ សម្មាទិដ្ឋិ ។ បេ ។ សម្មាសមាធិ
អារទ្ធវីរិយោ វិហរតិ កាមំ តចោ ច ន្ហារុ ច អដ្ឋិ
ច អវសិស្សតុ សរីរេ ឧបសុស្សតុ មំសលោហិតំ

សមាទានសិក្ខាក្នុងសិក្ខាបទទាំងឡាយ ១ ជនប្រគេនន្ទូវគោជនណា មួយ ទោះសៅហ្មងក្តី ទុគ្គន្ធក្តីដល់លោក ។ ក៏បេះតែធន់ន្ទូវគោជននោះ ដោយគោរព មិនរើសអើង ១ ជាអ្នកខ្ពើមរអើមចំពោះកាយទុច្ចរិត វចីទុច្ចរិត មនោទុច្ចរិត ខ្ពើមរអើមចំពោះការជួបប្រសព្វនឹងអកុសលធម៌ទាំងឡាយដ៏លាមក ១ លោកជាអ្នកឥតកាយ មានការនៅសប្បាយ មិនបៀតបៀនពួកតិក្ខុដទៃ ១ ការអួតអាង កោង មិតពត់នឹងការរៀបចំឥរិយាបថរបស់លោក ។ ជាអ្នកផ្ញើន្ទូវការអួតអាងជាដើមនោះ ឲ្យជាក់ច្បាស់តាមពិតចំពោះព្រះសាស្តា ឬ សព្រហ្មចារីជាវិញ្ញូជនព្រះសាស្តា ឬ សព្រហ្មចារីជាវិញ្ញូជន តែងព្យាយាមដើម្បីញុំាញីន្ទូវការអួតអាងជាដើមនោះរបស់លោក ១ ជាអ្នកសិក្សា ញុំាងចិត្តឲ្យកើតឡើងថា ពួកតិក្ខុដទៃ ទោះសិក្សាក៏ដោយ មិនសិក្សាក៏ដោយ អញនឹងសិក្សាក្នុងធម្មវិន័យនេះ ដោយពិត លោកកាលនឹងឥ ក៏ឥតាមផ្លូវត្រង់តែម្យ៉ាង បណ្តាផ្លូវត្រង់ទាំងនោះ ផ្លូវត្រង់នេះគឺសម្មាទិដ្ឋិ ។ បេ ។ សម្មាសមាធិ ១ ជាអ្នកមានសេចក្តីព្យាយាមតឹងតែងថា សៀរសរសៃនឹងស្នាយ ចូរស្ងួតក្រៀមចុះ សាច់នឹងឈាម ចូររើងស្ងួតកងសរីរៈចុះ

យន្តំ បុរិសន្តាមេន បុរិសវីរិយេន បុរិសបរក្កមេន បត្តព្ពំ ន តំ អថាបុណិត្វា វីរិយស្ស សណ្ឋានំ ភវិស្សតីតិ ឥមេហិ ទោ កិក្ខវេ អដ្ឋហិ ឆម្ភេហិ សមន្នាគតោ កិក្ខុ អាហុនេយ្យោ ហោតិ ។ បេ ។ អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្សាតិ ។

(๑๒) អដ្ឋ កិក្ខវេ អស្សខឡុង្កេ អដ្ឋ ច អស្សទោសេ ខេឡេសស្សាមិ អដ្ឋ បុរិសខឡុង្កេ អដ្ឋ ច បុរិសទោសេ តំ សុណាថ ។ បេ ។ កតមេ ច កិក្ខវេ អដ្ឋ អស្សខឡុង្កា អដ្ឋ ច អស្សទោសា ។ ឥធ កិក្ខវេ ឯកច្ចោ អស្សខឡុង្កេ បេហីតិ វុត្តោ វិច្ចោ សមាចោ ចោទិតោ សារេជិតោ បច្ចេតោ បដិសក្កតិ បិដ្ឋិតោ រថំ បវត្តេតិ ឯវរូបោបិ កិក្ខវេ ឥធេកច្ចោ អស្ស-ខឡុង្កោ ហោតិ អយំ កិក្ខវេ បឋមោ អស្សទោសោ ។ បុន ចបរំ កិក្ខវេ ឥធេកច្ចោ អស្សខឡុង្កោ បេហីតិ វុត្តោ វិច្ចោ សមាចោ ចោទិតោ សារេជិតោ

កិច្ចណា ដែលអ្នកផងត្រូវដល់ ដោយកំឡាំងនៃបុរស ព្យាយាម នៃបុរស សេចក្តីប្រឹងប្រែងនៃបុរស បើមិនទាន់ដល់នូវកិច្ចនោះទេ ក៏មិនបញ្ឈប់សេចក្តីព្យាយាម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៨ យ៉ាងនេះឯង ទើបជាអ្នកគួរទទួលនូវចតុប្បច្ច័យ ដែលបុគ្គលទុំ្ទសចំពោះអ្នកមានសីលហើយនាំមកបូជា ។ បេ ។ ជាបុញ្ញក្ខេត្តដ៏ប្រសើររបស់សត្វលោក ។

[១៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតនឹងសំដែងនូវសេះមានពុតត្បូត ៨ យ៉ាង នឹងទោសនៃសេះ ៨ យ៉ាង បុរសមានពុតត្បូត ៨ យ៉ាង នឹងទោសនៃបុរស ៨ យ៉ាង ចូរអ្នកទាំងឡាយ ចាំស្តាប់នូវធម៌នោះចុះ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេះមានពុតត្បូត ៨ យ៉ាង នឹងទោសនៃសេះ ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេះមានពុតត្បូតពួកខ្លះ ក្នុងលោកនេះ កាលដែលនាយសារថីនិយាយថា ឯងចូរដើរទៅ ហើយចាក់ ជាស់តឿន ក៏ត្រឡប់ថយក្រោយ ញុំាងរថឲ្យត្រឡប់ថយក្រោយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេះមានពុតត្បូតពួកខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ថែមទាំងឯង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាទោសរបស់សេះនុ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត សេះមានពុតត្បូតពួកខ្លះ ក្នុងលោកនេះ កាលដែលនាយសារថីនិយាយថា ឯងចូរដើរទៅ ហើយចាក់ ជាស់តឿន

បច្ចា លង្ឃិបតំ កុព្ភរំ បហរតិ តំឧណ្ហំ ភញ្ជតិ ឯវ្ហេាបំ
កិក្ខវេ ឥធេកច្ចេ អសប្បុរិសបុគ្គលេ ហេាតិ អយំ កិក្ខវេ
ទុតិយេា អសប្បុរិសេា ។ បុន ចបរំ កិក្ខវេ ឥធេកច្ចេ
អសប្បុរិសបុគ្គលេ បេហីតិ វុត្តេា វិច្ចេ សមានេ ចេាទិតេា
សារេថិតេ រថីសាយ សត្តឹ ឧស្សជ្ជិត្វា រថីសំយេវ
អន្តេាមុទ្ធតិ ឯវ្ហេាបំ កិក្ខវេ ឥធេកច្ចេ អសប្ប-
បុរិសបុគ្គលេ ហេាតិ អយំ កិក្ខវេ តតិយេា អសប្បុរិសេា ។
បុន ចបរំ កិក្ខវេ ឥធេកច្ចេ អសប្បុរិសបុគ្គលេ បេហីតិ
វុត្តេា វិច្ចេ សមានេ ចេាទិតេា សារេថិតេ ឧម្មគ្គំ
កណ្ហាតិ ឧព្ភជុមំ រថំ ភកេតិ ឯវ្ហេាបំ កិក្ខវេ
ឥធេកច្ចេ អសប្បុរិសបុគ្គលេ ហេាតិ អយំ កិក្ខវេ
ចតុត្ថេា អសប្បុរិសេា ។ បុន ចបរំ កិក្ខវេ ឥធេកច្ចេ
អសប្បុរិសបុគ្គលេ បេហីតិ វុត្តេា វិច្ចេ សមានេ ចេាទិតេា
សារេថិតេ លង្ឃេតិ បុរិមំ ភាយំ បច្ចណ្ហាតិ បុរិមេ
ចាទេ ឯវ្ហេាបំ កិក្ខវេ ឥធេកច្ចេ អសប្បុរិសបុគ្គលេ
ហេាតិ អយំ កិក្ខវេ បញ្ចមេា អសប្បុរិសេា ។

កំប្រាយដើងខាងក្រោយ ទន្ទិចក្បាលនឹងក្បាលក្រពើវេថ បំបាក់ឈើជាំកំណាត់ (ចៃវេថ) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេះមានពុតត្បុតពួកខ្លះ ក្នុងលោកនេះចៃបនេះឯង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាទោសរបស់សេះទី ២ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត សេះមានពុតត្បុតពួកខ្លះ ក្នុងលោកនេះ កាលដែលនាយសារថី និយាយថា ឯងចូរដើរទៅ ហើយចាក់ ជាស់តឿន កំលើកនូវដើង ពាក់លើចន្ទោលនៃរថ ញាំញីនូវចន្ទោលរថ ឲ្យខ្ទេចខ្ទី ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេះមានពុតត្បុតពួកខ្លះ ក្នុងលោកនេះចៃបនេះឯង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាទោសរបស់សេះទី៣ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត សេះមានពុតត្បុតពួកខ្លះ ក្នុងលោកនេះ កាលដែលនាយសារថីនិយាយថា ឯងចូរដើរទៅ ហើយចាក់ ជាស់តឿន កំប្រកាន់ខុសផ្លូវធ្វើរថឲ្យខុសផ្លូវ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេះមានពុតត្បុតពួកខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ចៃបនេះឯង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាទោសរបស់សេះទី៤ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត សេះមានពុតត្បុតពួកខ្លះ ក្នុងលោកនេះ កាលដែលនាយសារថីនិយាយថា ឯងចូរដើរទៅ ហើយចាក់ជាស់តឿន ក៏លោតកន្ត្រោលកាយខាងមុខ ផ្គងនូវដើងទាំងពីរខាងមុខ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេះមានពុតត្បុតពួកខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ចៃបនេះឯង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាទោសរបស់សេះទី៥ ។

បុន ចបរំ ភិក្ខវេ ឥធេកច្ចោ អស្សទ្ធោ អស្សទ្ធិយេ បេហឹតំ វុត្តោ ហិត្វោ សមាធោ ចោធិតោ សារជ្ជតិ អនាទយិត្វា បតោទយដ្ឋឹ ឧត្តរិ មុខាជានំ ហិត្វុំសិត្វា យេនកាមំ បក្កមតិ ឯវ្ហេចបិ ភិក្ខវេ ឥធេកច្ចោ អស្សទ្ធោ អស្សទ្ធិយេ ហោតិ អយំ ភិក្ខវេ ឧច្ចោ អស្សធោសោ ។ បុន ចបរំ ភិក្ខវេ ឥធេកច្ចោ អស្សទ្ធោ អស្សទ្ធិយេ បេហឹតំ វុត្តោ ហិត្វោ សមាធោ ចោធិតោ សារជ្ជតិ នេវ អភិក្កមតិ នោ បដិក្កមតិ តត្ថេវ ឋិលដ្ឋាយិដ្ឋិតោ ហោតិ ឯវ្ហេចបិ ភិក្ខវេ ឥធេកច្ចោ អស្សទ្ធោ អស្សទ្ធិយេ ហោតិ អយំ ភិក្ខវេ សត្តមោ អស្សធោសោ ។ បុន ចបរំ ភិក្ខវេ ឥធេ-កច្ចោ អស្សទ្ធោ អស្សទ្ធិយេ បេហឹតំ វុត្តោ ហិត្វោ សមាធោ ចោធិតោ សារជ្ជតិ បុរិមេវ ចាធេ សំហរិត្វា បច្ឆិមេ ចាធេ សំហរិត្វា តត្ថេវ ចត្តារោ ចាធេ អភិនិសីទតិ ឯវ្ហេចបិ ភិក្ខវេ ឥធេកច្ចោ អស្សទ្ធោ អស្សទ្ធិយេ ហោតិ អយំ ភិក្ខវេ អដ្ឋមោ អស្សធោសោ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត សេះមានពុតត្បុតពួកខ្លះ ក្នុងលោកនេះ
កាលដែលនាយសារថីនិយាយថា ឯងចូរដើរទៅ ហើយចាក់ ជាស់តឿន
ក៏មិនអើពើនឹងជាជំនួញ ទាំងផ្តាច់នូវខ្សែប្រដាប់ក្បាល ដោយធ្មេញទាំងឡាយ
ហើយគេចចេញទៅ តាមសេចក្តីប្រាថ្នា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេះមាន
ពុតត្បុតពួកខ្លះ ក្នុងលោកនេះ បៃបនេះឯង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជា
ទោសរបស់សេះទី ៦ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត សេះមានពុត
ត្បុតពួកខ្លះ ក្នុងលោកនេះ កាលដែលនាយសារថីនិយាយថា ឯងចូរដើរ
ទៅ ហើយចាក់ ជាស់តឿន ក៏មិនឈានទៅមុខ មិនឈានថយក្រោយ
នៅឈរនឹងជ្រុលដូចជាសសរឿនក្នុងទីនោះដដែល ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
សេះមានពុតត្បុតពួកខ្លះក្នុងលោកនេះ បៃបនេះឯង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
នេះជាទោសរបស់សេះទី ៧ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយវិញទៀត
សេះមានពុតត្បុតពួកខ្លះ ក្នុងលោកនេះ កាលដែលនាយសារថីនិយាយ
ថាឯងចូរដើរទៅ ហើយចាក់ ជាស់តឿន ក៏កន្ត្រាញដើរទាំងពីរខាងមុខ
កន្ត្រាញដើរទាំងពីរខាងក្រោយ ហើយក្រាបសង្កត់នូវដើរទាំង ៤ ក្នុងទី
នោះឯង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេះមានពុតត្បុតពួកខ្លះ ក្នុងលោកនេះ
បៃបនេះឯង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាទោសរបស់សេះទី ៨ ។

ឥមេ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋ អស្សខឡុង្កា អដ្ឋ ច អស្ស-
ធោសា ។ កតមេ ច ភិក្ខវេ អដ្ឋ បុរិសខឡុង្កា អដ្ឋ
ច បុរិសធោសា ។ ឥធ ភិក្ខវេ ភិក្ខុំ ភិក្ខូ អាបត្តិយា
ចោទេន្តិ សោ ភិក្ខុ ភិក្ខូហិ អាបត្តិយា ចោទិយ-
មានោ ន សញ្ញមិ ន សញ្ញមីតិ អាបត្តិយាវ និព្វេឋេតិ
សេយ្យថាបិ សោ ភិក្ខវេ អស្សខឡុង្កោ បេហីតិ
វុត្តោ វិព្ភា សមានោ ចោទិតោ សារេថិនា បច្ចតោ
បដិសក្ខតិ បិដ្ឋតោ រថំ បវត្តេតិ តជ្ជបមាហំ ភិក្ខវេ
ឥមំ បុគ្គលំ វទាមិ ឯវរូបោបិ ភិក្ខវេ ឥធេកច្ចោ បុរិស-
ខឡុង្កោ ហោតិ អយំ ភិក្ខវេ បឋមោ បុរិសធោសោ ។
បុន ចបរំ ភិក្ខវេ ភិក្ខុំ ភិក្ខូ អាបត្តិយា ចោទេន្តិ
សោ ភិក្ខុ ភិក្ខូហិ អាបត្តិយា ចោទិយមានោ
ចោទនំយេវ បដិប្ផរតិ កឹ នុ ខោ តុយ្ហំ ពាលស្ស
អព្យត្តស្ស កណាតេន តុម្ពិ ជាម កណាតព្ពំ មញ្ញសីតិ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេះមានពុតត្បុត ៨ យ៉ាង នឹងទោសនៃសេះ៨យ៉ាង នេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសមានពុតត្បុត ៨ យ៉ាង នឹងទោសនៃបុរស ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ ជាស់តឿនភិក្ខុផងគ្នា ដោយអាបត្តិ ភិក្ខុនោះ កាលដែលភិក្ខុទាំងឡាយ ជាស់តឿនដោយអាបត្តិ ក៏បណ្តោះបណ្តែអំពីអាបត្តិថា ខ្ញុំនឹកមិនឃើញទេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេះមានពុតត្បុតនោះ កាលដែលនាយសារថីនិយាយថា ឯងចូរដើរទៅ ហើយចាក់ ជាស់តឿន ក៏ត្រឡប់ថយក្រោយ ញាំងរថឲ្យត្រឡប់ខាងក្រោយ មានឧបមាដូចម្តេចមិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតពោលថា បុគ្គលនេះមានឧបមេយ្យដូច្នោះឯង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសមានពុតត្បុតពួកខ្លះ ក្នុងលោកនេះ បែបនេះឯង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាទោសរបស់បុរសទី ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត ពួកភិក្ខុជាស់តឿនភិក្ខុផងគ្នា ដោយអាបត្តិ ភិក្ខុនោះ កាលដែលពួកភិក្ខុជាស់តឿនដោយអាបត្តិ ក៏តបតនឹងពាក្យចោទវិញថា ប្រយោជន៍អ្វី អញនឹងនិយាយជាមួយអ្នកឯង ដែលជាមនុស្សពាល មិនឈ្លាសវៃ អម្បាលយ៉ាងអញ អ្នកឯងហ៊ានសំគាល់ថាជាបុគ្គល គួរគេស្តីថាបានទៅហើយ

សេយ្យថាបិ សោ កិក្ខវេ អស្សខឡុង្កោ បេហីតំ វុត្តោ វិន្ទោ សមានោ ចោទិតោ សារថិនា បច្ចា លង្ឃិបតំ ករុឡ្ហំ បហារតំ តិណ្ណំ កញ្ញតំ តជ្ជបមាហំ កិក្ខវេ ឥមំ បុគ្គលំ វទាមិ ឯវរូបោបិ កិក្ខវេ ឥធេកច្ចោ បុរិសខឡុង្កោ ហោតិ អយំ កិក្ខវេ ទុតិយោ បុរិសទោសោ ។ បុន ចបរំ កិក្ខវេ កិក្ខុំ កិក្ខូ អាបត្តិយា ចោទេន្តិ សោ កិក្ខុ កិក្ខូហិ អាបត្តិយា ចោទិយមានោ ចោទកេសុ បច្ចាភេបេតំ តុំបិ ខោសិ ឥត្ថន្នាមំ អាបត្តិំ អាបន្នោ តុំ តាវ បឋមំ បដិករោហីតិ សេយ្យថាបិ សោ កិក្ខវេ អស្សខឡុង្កោ បេហីតំ វុត្តោ វិន្ទោ សមានោ ចោទិតោ សារថិនា រជីសាយ សត្តឹ ខុស្សដ្ឋិត្វា រជីសំយេវ អជ្ឈាមទ្ធតិ តជ្ជបមាហំ កិក្ខវេ ឥមំ បុគ្គលំ វទាមិ ឯវរូបោបិ កិក្ខវេ ឥធេកច្ចោ បុរិសខឡុង្កោ ហោតិ អយំ កិក្ខវេ តតិយោ បុរិសទោសោ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេះមានពុតត្បុតនោះ កាលដែលនាយសារថី
និយាយថា ឯងចូរដើរទៅ ហើយចាក់ ជាស់តឿន ក៏ប្រាថ្នាដើរខាង
ក្រោយទង្គិចក្បាលនឹងក្បាលក្រពើវេ បំបាក់ឈើជា ៣ កំណាត់(ចែវេ)
មានឧបមាដូចម្តេចមិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតពោលថា បុគ្គល
នេះ មានឧបមេយ្យដូច្នោះឯង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសមាន
ពុតត្បុតពួកខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ចែបនេះឯង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
នេះជាទោសរបស់បុរសទី ២ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត ពួក
ភិក្ខុជាស់តឿនភិក្ខុផងគ្នាដោយអាបត្តិ ភិក្ខុនោះ កាលដែលពួកភិក្ខុជាស់
តឿនដោយអាបត្តិ ក៏ត្រឡប់លើកទោស ដល់ភិក្ខុអ្នកជាស់តឿនវិញថា
អ្នកឯងដែរតើ ដែលត្រូវអាបត្តិឈ្មោះនេះ អ្នកឯងចូរសំដែងអាបត្តិមុន
សិនទៅ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេះមានពុតត្បុតនោះ ដែលនាយសារថី
និយាយថា ឯងចូរដើរទៅ ហើយចាក់ ជាស់តឿន ក៏លើកនូវដើរខាងពាក់
លើចន្ទោលវេ ហើយញាំញីនូវចន្ទោលវេឲ្យខ្ទេចខ្ទីមានឧបមាដូចម្តេច
មិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតពោលថា បុគ្គលនេះមានឧបមេយ្យ
ដូច្នោះឯង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសមានពុតត្បុតពួកខ្លះ ក្នុងលោកនេះ
ចែបនេះឯង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាទោសរបស់បុរសទី ៣ ។

បុន ចបរំ ភិក្ខវេ ភិក្ខុំ ភិក្ខុ អាបត្តិយា ចោទេន្តំ សោ ភិក្ខុ ភិក្ខូហិ អាបត្តិយា ចោទិយមានោ អញ្ញេនញ្ញំ បដិចរតិ ពហិទ្ធា កថំ អបនាមេតិ កោបញ្ច ទោសញ្ច អប្បច្ចយញ្ច ទាតុកតោតិ សេយ្យថាបិ សោ ភិក្ខវេ អស្សខឡុង្កោ បេហឹតិ វុត្តោ វិទ្ធោ សមានោ ចោទិតោ សារថិនា ខុទ្ទកំ កណ្ហាតិ ខុទ្ទដុមំ រថំ តកតោតិ តថូបមាហំ ភិក្ខវេ ឥមំ បុគ្គលំ វទាមិ ឯវរូបោបិ ភិក្ខវេ ឥធេកច្ចោ បុរិសខឡុង្កោ ហោតិ អយំ ភិក្ខវេ ចតុត្ថោ បុរិសទោសោ ។ បុន ចបរំ ភិក្ខវេ ភិក្ខុំ ភិក្ខុ អាបត្តិយា ចោទេន្តំ សោ ភិក្ខុ ភិក្ខូហិ អាបត្តិយា ចោទិយមានោ សន្ថរមេវ ពហារំ ក្ខេបកំ កណាតិ សេយ្យថាបិ សោ ភិក្ខវេ អស្សខឡុង្កោ បេហឹតិ វុត្តោ វិទ្ធោ សមានោ ចោទិតោ សារថិនា លង្ឃិតិ បុរិមំ កាយំ បក្ខណ្ហាតិ បុរិមេ ចាតេ តថូបមាហំ ភិក្ខវេ ឥមំ បុគ្គលំ វទាមិ ឯវរូបោបិ ភិក្ខវេ ឥធេកច្ចោ បុរិសខឡុង្កោ ហោតិ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត ពួកភិក្ខុជាសត្រឿនភិក្ខុផងគ្នាដោយអាបត្តិ ភិក្ខុនោះ កាលដែលពួកភិក្ខុ ជាសត្រឿនដោយអាបត្តិ ក៏បំពេញនូវហេតុដទៃ ដោយហេតុដទៃ ពាត់ពាក្យសំដីចោលទៅខាងក្រៅ ធ្វើនូវសេចក្តីក្រោធផង នូវទោសផង នូវសេចក្តីមិនត្រេកអរផង ឲ្យប្រាកដ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេះមានពុតត្បុតនោះ កាលដែលនាយសារថីនិយាយថា ឯងចូរដើរទៅ ហើយចាក់ជាសត្រឿនក៏ប្រកាន់ខុសផ្លូវ ធ្វើវេថឲ្យខុសផ្លូវមានទុបមាដូចម្តេចមិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតពោលថា បុគ្គលនេះមានទុបមេយ្យដូចោះឯង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាទោសរបស់បុរសទី ៤ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត ពួកភិក្ខុជាសត្រឿនភិក្ខុផងគ្នាដោយអាបត្តិ ភិក្ខុនោះ កាលដែលពួកភិក្ខុជាសត្រឿនដោយអាបត្តិ ក៏និយាយឆ្គាំដែរ តែងតណ្ហាលជំនុំសង្ឃ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេះមានពុតត្បុតនោះ កាលដែលនាយសារថីនិយាយថា ឯងចូរដើរទៅ ហើយចាក់ជាសត្រឿន ក៏លោតកញ្ឆេងកាយខាងមុខ ផ្តងនូវដើងទាំងពីរខាងមុខ មានទុបមាដូចម្តេចមិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតពោលថា បុគ្គលនេះមានទុបមេយ្យដូចោះឯង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសមានពុតត្បុតពួកខ្លះ ក្នុងលោកនេះ បៃបនេះឯង

អយំ កិកិវេ បញ្ចមោ បុរិសនោសោ ។ បុន ចបរំ កិកិវេ កិកុំ កិកិ អាបត្តិយា ចោទេន្តិ សោ កិកុ កិកិហិ អាបត្តិយា ចោទិយមានោ អនាទយិត្វា សង្ឃំ អនាទ-យិត្វា ចោទកំ សាបត្តិកោវ យេនកាមំ បក្កមតិ សេយ្យថាបិ សោ កិកិវេ អស្សខឡុង្កោ បេហីតិ វុត្តោ វិឡោ សមានោ ចោទិតោ សារថិនា អនាទយិត្វា បតោទយដ្ឋិ ទន្តេហិ មុខាជានំ វិទ្ធំសិត្វា យេនកាមំ បក្កមតិ តថូបមាហំ កិកិវេ ឥមំ បុគ្គលំ វទាមិ ឃវុត្តោបិ កិកិវេ ឥធេកច្ចោ បុរិសខឡុង្កោ ហោតិ អយំ កិកិវេ ឆដ្ឋោ បុរិសនោសោ ។ បុន ចបរំ កិកិវេ កិកុំ កិកិ អាបត្តិយា ចោទេន្តិ សោ កិកុ កិកិហិ អាបត្តិយា ចោទិយមានោ នេវាហំ អាបន្នោម្ហិ ន បនាហំ អាបន្នោម្ហីតិ សោ តុណ្ហីភាវេន សង្ឃំ វិហេឋេតិ សេយ្យថាបិ សោ កិកិវេ អស្សខឡុង្កោ បេហីតិ វុត្តោ វិឡោ សមានោ ចោទិតោ សារថិនា

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាទោសរបស់បុរសទី៥ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត ពួកភិក្ខុជាសត្រឿនភិក្ខុផងគ្នា ដោយអាបត្តិ ភិក្ខុនោះកាលដែលភិក្ខុទាំងឡាយជាសត្រឿន ដោយអាបត្តិ ក៏មិនអើពើនឹងសង្ឃ មិនអើពើនឹងភិក្ខុអ្នកជាសត្រឿនដើរចេញទៅទាំងអាបត្តិ កាន់ទីតាមសេចក្តីប្រាថ្នា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេះមានពុតត្បុតនោះ កាលដែលនាយសារថីនិយាយថា ឯងចូរដើរទៅ ហើយចាក់ ជាសត្រឿន ក៏មិនអើពើនឹងជន ជន្ធញ ទាំងផ្តាច់នូវខ្សែបង្ហៀរដោយឆ្មេញទាំងឡាយ ហើយគេចចេញទៅតាមសេចក្តីប្រាថ្នា មានឧបមាដូចម្តេចមិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតពោលថា បុគ្គលនេះ មានឧបមេយ្យដូច្នោះឯង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសមានពុតត្បុតពួកខ្វះ កងលោកនេះ យ៉ែបនេះឯង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាទោសរបស់បុរសទី ៦ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត ពួកភិក្ខុជាសត្រឿនភិក្ខុផងគ្នា ដោយអាបត្តិ ភិក្ខុនោះកាលដែលពួកភិក្ខុជាសត្រឿនដោយអាបត្តិ ក៏ប្រកែកថាខ្ញុំមិនត្រូវអាបត្តិទេ ។ ភិក្ខុនោះរមែងបៀតបៀននូវសង្ឃដោយគុណ្ហីភាព ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេះមានពុតត្បុតនោះ កាលដែលនាយសារថីនិយាយថា ឯងចូរដើរទៅ ហើយចាក់ ជាសត្រឿន

នេវ អកិញ្ចមតំ នោ បដិញ្ចមតំ តត្ថេវ ទីឃជាយិដ្ឋតោ
ហោតិ តជ្ជបមាហំ កិក្ខវេ ឥមំ បុគ្គលំ វទាមិ ឯវរូបោបិ
កិក្ខវេ ឥធេកច្ចោ បុរិសទម្មោ ហោតិ អយំ កិក្ខវេ
សត្ថមោ បុរិសនោសោ ។ បុន ចបរំ កិក្ខវេ កិក្ខុំ
កិក្ខូ អាបត្តិយា ចោទេន្តិ សោ កិក្ខុ កិក្ខូហិ
អាបត្តិយា ចោទិយមានោ ឯវមាហ កិំ នុ ខោ តុម្ហេ
អាយស្មន្តោ អតិពាឡ្ហំ មយិ ព្យាវដា យោ ឥទានាហំ
សិក្ខំ បច្ចក្ខាយ ហីនាយាវត្តិស្សាមីតិ សោ សិក្ខំ
បច្ចក្ខាយ ហីនាយាវត្តិត្វា ឯវមាហ ឥទានិ ខោ
តុម្ហេ អាយស្មន្តោ អត្តមនា ហោថាតិ សេយ្យថាបិ
សោ កិក្ខវេ អស្សខឡុង្កោ បេហីតិ វុត្តោ វិឡោ
សមានោ ចោទិតោ សារថិនា បុរិមេ ។ ចានេ សំហរិត្វា
បច្ឆិមេ ចានេ សំហរិត្វា តត្ថេវ ចត្តារោ ចានេ
អកិនិសីទតិ តជ្ជបមាហំ កិក្ខវេ ឥមំ បុគ្គលំ វទាមិ

ក៏មិនឈានទៅមុខ មិនឈានថយក្រោយ នៅឈរនឹងថ្កល់ ដូចជាសសរខឿន កន្លងនោះដដែល មានឧបមាដូចម្តេចមិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតពោលថា បុគ្គលនេះមានឧបមេយ្យដូច្នោះឯង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសមានពុតត្បុតពួកខ្លះ កន្លងលោកនេះ បែបនេះឯង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាទោសរបស់បុរសទី ៧។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយវិញទៀត ពួកភិក្ខុ ជាសត្វឹងភិក្ខុផងគ្នា ដោយអាបត្តិ ភិក្ខុនោះ កាលដែលពួកភិក្ខុចោទដោយអាបត្តិ ក៏ពោលយ៉ាងនេះថា លោកទាំងឡាយដ៏មានអាយុ ហេតុអ្វីកំបានជាខ្ញុំឲ្យលះបង់នឹងខ្ញុំទាំងម្ល៉ះ ណ្ហើយបុះ ខ្ញុំនឹងលាសិក្ខា ត្រឡប់មកកាន់កេទៅថាកថាវិញ កន្លងឥឡូវនេះ ភិក្ខុនោះក៏លាសិក្ខា ហើយត្រឡប់មកកាន់កេទៅថាកថាប រួចពោលយ៉ាងនេះថា ឥឡូវនេះ លោកទាំងឡាយដ៏មានអាយុ ចូរមានចិត្តត្រេកអរបុះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេះមានពុតត្បុតនោះ កាលដែលនាយសារថីនិយាយថា ឯងចូរដើរទៅ ហើយចាក់ ជាស់គឿន ក៏កន្លងដើរទាំងពីរខាងមុខ កន្លងដើរទាំងពីរខាងក្រោយ ក្រាបសង្កត់នូវដើរទាំង ៤ កន្លងនោះឯង មានឧបមាដូចម្តេចមិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតពោលថា បុគ្គលនេះ មានឧបមេយ្យដូច្នោះឯង

ឯវរូបោបិ កិត្តកវ៑ ឥធេកច្ចោ បុរិសខត្តុន្តោ ហោតិ អយំ កិត្តកវ៑ អដ្ឋមោ បុរិសនោសោ ។ ឥមេ ទោ កិត្តកវ៑ អដ្ឋ បុរិសខត្តុន្តា អដ្ឋ ច បុរិសនោសាតិ ។

(๑๕) អដ្ឋិមានិ កិត្តកវ៑ មលានិ ។ កតមានិ អដ្ឋ ។ អសជ្ឈាយមលា កិត្តកវ៑ មន្តា អនុដ្ឋានមលា កិត្តកវ៑ ឃរ មលំ កិត្តកវ៑ វណ្ណស្ស កោសជ្ជំ បមាទោ កិត្តកវ៑ រក្ខតោ មលំ មលំ កិត្តកវ៑ ឥត្ថិយា ទុច្ចរិតំ មច្ឆេរំ កិត្តកវ៑ ទទតោ មលំ មលា កិត្តកវ៑ បាបកា អកុសលា ធម្មា អស្មឹ លោកេ បរម្ហិ ច តតោ ច កិត្តកវ៑ មលា មលតរំ អវិជ្ជា បរមំ មលំ ។ ឥមានិ ទោ កិត្តកវ៑ អដ្ឋ មលានីតិ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសមានពុតត្បុតពួកខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ថែបនេះឯង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាទោសរបស់បុរសទី ៨ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសមានពុតត្បុត ៨យ៉ាង នឹងទោសនៃបុរស ៨ យ៉ាងនេះឯង ។

(១៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មន្ទិលនេះមាន ៨ យ៉ាង ។ មន្ទិល ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មន្តទាំងឡាយ មានការមិនស្វាធ្យាយ ជាមន្ទិល ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ផ្ទះទាំងឡាយមានការមិនថែទាំ ជាមន្ទិល ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការខ្ជិលច្រអូស ជាមន្ទិលនៃសម្បុរសរីរៈ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការប្រហែសធ្វេស ជាមន្ទិលនៃអ្នកថែរក្សា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការប្រព្រឹត្តិអាក្រក់ (១) (ចំពោះប្តី)ជាមន្ទិលរបស់ស្ត្រី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេចក្តីកំណាញ់ ជាមន្ទិលរបស់អ្នកឲ្យ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អកុសលធម៌ដ៏លាមក ជាមន្ទិលក្នុងលោកនេះនឹងលោកខាងមុខ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មន្ទិលដ៏លើស ជាងមន្ទិលទាំងនោះគឺអវិជ្ជា ជាមន្ទិលយ៉ាងក្រៃលែង ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មន្ទិល ៨ យ៉ាងនេះឯង ។

๑- សំដៅយកការប្រព្រឹត្តិក្បត់ចិត្តប្តី ។

អសជ្ឈាយមលា មន្តា អនុដ្ឋានមលា ឃរា
មលំ វណ្ណោសុ្ស កោសជ្ជំ បមាទោ រក្ខតោ មលំ
មលំតុ្វយា ទុច្ចរិតំ មច្ឆេរំ ទទតោ មលំ
មលា ឥ ចាបកា ធម្មា អស្មឹ លោកេ បរម្ហិ ច
តតោ មលា មលតរំ អវិជ្ជា បរមំ មលន្តិ ។

(๑๖) អដ្ឋហិ កិក្ខវេ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ កិក្ខុ ទុតេយ្យំ កត្តុមរហតិ ។ កតមេហិ អដ្ឋហិ ។ ឥធ កិក្ខវេ កិក្ខុ សោតា ច ហោតិ សាវេតា ច ឧគ្គហោតា ច ធារោ ច វិញ្ញាតា ច វិញ្ញាបេតា ច កុសលោ ច សហិតាសហិតស្សុ ទោ ច កលហការោ ។ ឥមេហិ ខោ កិក្ខវេ អដ្ឋហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ កិក្ខុ ទុតេយ្យំ កត្តុមរហតិ ។

មន្តធាឥឡាយ មានការមិនស្វាធ្យាយ ជាមន្ទិល ផ្ទះធាឥឡាយមានការមិនថែទាំជាមន្ទិល ការខ្ជិលប្រអូស ជាមន្ទិលនៃពណ៌សម្បុរ ការប្រហែសធ្វេស ជាមន្ទិលនៃអ្នកថែរក្សា ការប្រព្រឹត្តិអាក្រក់(ចំពោះប្តី) ជាមន្ទិលរបស់ស្ត្រី សេចក្តីកំណាញ់ ជាមន្ទិលរបស់អ្នកឲ្យ អកុសលធម៌ដ៏លាមក ជាមន្ទិលក្នុងលោកនេះនឹងលោកខាងមុខ មន្ទិលដ៏លើសជាងមន្ទិលទាំងនោះគឺអវិជ្ជា ជាមន្ទិលយ៉ាងក្រៃលែង ។

(១៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៨ យ៉ាង ទើបគួរ ដើម្បីដល់នូវទូតកម្ម(១)បាន ។ ធម៌ ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកស្តាប់ខ្លួនឯង ១ ជាអ្នកញុាំងបុគ្គលដទៃឲ្យស្តាប់ ១ ជាអ្នករៀនខ្លួនឯង ១ ជាអ្នកយល់ច្បាស់នូវសេចក្តីមានប្រយោជន៍ នឹងមិនមានប្រយោជន៍ ១ ជាអ្នកញុាំងបុគ្គលដទៃឲ្យយល់ច្បាស់នូវសេចក្តីមានប្រយោជន៍ នឹងមិនមានប្រយោជន៍ ១ ជាអ្នកឈ្វាសក្នុងអំពើមានប្រយោជន៍ នឹងមិនមានប្រយោជន៍ ១ ជាអ្នកមិនធ្វើនូវការឈ្លោះប្រកែក ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៨ យ៉ាងនេះ ទើបគួរ ដើម្បីដល់នូវទូតកម្មបាន ។

១-បានសេចក្តីថាគួរធ្វើជាទូត គឺជាអ្នកទទួលពាក្យបណ្តាំ ។

អដ្ឋហិ តិក្ខត្តុំ ឆម្ភេហិ សមន្តាកតោ សារីបុត្តោ ទូតេយ្យំ កត្តុមរហតិ ។ កតមេហិ អដ្ឋហិ ។ ឥធ តិក្ខត្តុំ សារីបុត្តោ សោតា ច ហោតិ សាវេតា ច ឧក្កហោតា ច ឆារេតា ច វិញ្ញាតា ច វិញ្ញាបេតា ច កុសលោ ច សហិតាសហិតស្ស ញោ ច កាលញ្ញូ-តាវាកោ ។ ឥមេហិ ខោ តិក្ខត្តុំ អដ្ឋហិ ឆម្ភេហិ សមន្តាកតោ សារីបុត្តោ ទូតេយ្យំ កត្តុមរហតីតិ ។

យោ វេ ឆ ញាឆតិ វត្វា បរិសំ ឧក្កហាធិនំ
ន ច ហាបេតិ វចនំ ន ច ហាបេតិ សាសនំ
អសន្ធិដ្ឋំ តេ ភណតិ(១) បុច្ឆិតោ ន ច កុប្បតិ
ស វេ តាទិសកោ តិក្ខុ ទូតេយ្យំ កត្តុមរហតីតិ ។

(ក៧) អដ្ឋហិ តិក្ខត្តុំ អាតាវេហិ ឥត្តិ បុរិសំ ឥទ្ធតិ ។

---

១ ម. អសន្ធិដ្ឋញ្ច ភណតិ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រះសារីបុត្រប្រកបដោយធម៌ ๘ យ៉ាង ទើបគួរដើម្បីដល់នូវទុតកម្មបាន ។ ធម៌๘យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ សារីបុត្រជាអ្នកស្តាប់ខ្លួនឯង ๑ ជាអ្នកញុំាងបុគ្គលដទៃឲ្យស្តាប់ ๑ ជាអ្នករៀនខ្លួនឯង ๑ ជាអ្នកចងចាំទុក ๑ ជាអ្នកយល់ច្បាស់ (នូវសេចក្តីមានប្រយោជន៍នឹងធ៌មិនមានប្រយោជន៍) ๑ ជាអ្នកញុំាងបុគ្គលដទៃឲ្យយល់ច្បាស់ (នូវសេចក្តីមានប្រយោជន៍នឹងធ៌មិនមានប្រយោជន៍) ๑ ជាអ្នកឈ្លាស ក្នុងអំពើមានប្រយោជន៍ នឹងធ៌មិនមានប្រយោជន៍ ๑ ជាអ្នកមិនធ្វើនូវការឈ្លោះប្រកែក ๑ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សារីបុត្រប្រកបដោយធម៌ ๘ យ៉ាងនេះឯង ទើបគួរ ដើម្បីដល់នូវទុតកម្មបាន ។

ភិក្ខុណានិយាយ ទៅរកបរិសទ្យ ដែលជាអ្នកពោលពាក្យលើកដំកើង កំមិនតក់ស្លុតផង មិនឲ្យបាត់ពាក្យផង មិនឲ្យបាត់ពាក្យបណ្តាំផង ពោលពាក្យ មិនឲ្យគេមានសេចក្តីសង្ស័យផង គេសួរមិនខឹងផង ភិក្ខុប្រាកដដូច្នោះនោះឯង គួរដើម្បីដល់នូវទុតកម្មបាន ។

(๑๗) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ស្ត្រីតែងចងបុរសដោយអាការ ๘ យ៉ាង ។

กตเมหิ อฏฺฐหิ ฯ ฯเปฯ กิกฺขาย ๙ตฺถี ปุริสํ ฅนฺธติ หาสิเตน กิกฺขาย ๙ตฺถี ปุริสํ ฅนฺธติ กณิเตน กิกฺขาย ๙ตฺถี ปุริสํ ฅนฺธติ กิเตน กิกฺขาย ๙ตฺถี ปุริสํ ฅนฺธติ ภเณฺฑน กิกฺขาย ๙ตฺถี ปุริสํ ฅนฺธติ อากปฺเปน กิกฺขาย ๙ตฺถี ปุริสํ ฅนฺธติ วนกมฺเมน กิกฺขาย ๙ตฺถี ปุริสํ ฅนฺธติ ชเสฺสน กิกฺขาย ๙ตฺถี ปุริสํ ฅนฺธติ ฯ ๙เมหิ โข กิกฺขาย อฏฺฐหากาเรหิ ๙ตฺถี ปุริสํ ฅนฺธติ เตหิ กิกฺขาย สตฺถา สุฅนฺธายเย ฅาเสน ฅนฺธาติ ฯ

(๑๘) อฏฺฐหิ กิกฺขาย อากาเรหิ ปุริเสา ๙ตฺถี ฅนฺธติ ฯ กตเมหิ อฏฺฐหิ ฯ ฯเปฯ กิกฺขาย ปุริเสา ๙ตฺถี ฅนฺธติ หาสิเตน กิกฺขาย ปุริเสา ๙ตฺถี ฅนฺธติ กณิเตน กิกฺขาย ปุริเสา ๙ตฺถี ฅนฺธติ กิเตน กิกฺขาย ปุริเสา ๙ตฺถี ฅนฺธติ ภเณฺฑน กิกฺขาย ปุริเสา ๙ตฺถี ฅนฺธติ อากปฺเปน กิกฺขาย ปุริเสา ๙ตฺถี ฅนฺธติ

អាការ ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ស្ត្រីចង់បុរសដោយរូប ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ស្ត្រីចង់បុរស ដោយសំណើច ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ស្ត្រីចង់បុរស ដោយនិយាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ស្ត្រីចង់បុរស ដោយចម្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ស្ត្រីចង់បុរសដោយយំ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ស្ត្រីចង់បុរស ដោយការស្អាង (មានវិធីស្ងៀកពាក់ជាដើម) ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ស្ត្រីចង់បុរស ដោយគ្រឿងបណ្ណាការមានផ្កាឈើនិងផ្លែឈើ ដែលខ្លួនកាច់មកអំពីព្រៃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ស្ត្រីចង់បុរស ដោយផស្សៈ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ស្ត្រីចង់បុរស ដោយអាការ ៨ យ៉ាងនេះឯង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកសត្វដែលស្ត្រីចង់ក្រៀក ដោយអាការទាំង ៨ យ៉ាងនេះឯង ឈ្មោះថា ជាប់អន្ទាក់ ។

(១៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសចង់ស្ត្រី ដោយអាការ ៨ យ៉ាង ។ អាការ ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសចង់ស្ត្រីដោយរូប ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសចង់ស្ត្រី ដោយសំណើច ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសចង់ស្ត្រី ដោយនិយាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសចង់ស្ត្រី ដោយចម្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសចង់ស្ត្រី ដោយយំ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសចង់ស្ត្រី ដោយការស្អាង ១

វនភណ្ឌេន កិត្តកេ បុរិសោ ឥត្តឹ ពន្ធតិ ផលេ្លន កិត្តកេ បុរិសោ ឥត្តឹ ពន្ធតិ ។ ឥមេហិ ខោ កិត្តកេ អដ្ឋហាកាវេហិ បុរិសោ ឥត្តឹ ពន្ធតិ តេហិ កិត្តកេ សត្តា សុពន្ធាយេវ ចាសេន ពន្ធាតិ ។

(๑๙) ឯកំ សមយំ ភគវា វេញ្ញាយំ វិហរតិ ឆឌ្ឌុប្បចិមណ្ឌេ(๑) ។ អថខោ បហាកាយោ អសុរិន្ទោ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ អដ្ឋាសិ ។ ឯកមន្តំ ឋិតំ ខោ បហាកាយំ អសុរិន្ទំ ភគវា ឯតទវោច អបិ(๒)បន បហាកាយ អសុរា មហាសមុទ្ទេ អភិរមន្តីតិ ។ អភិរមន្តិ ភន្តេ អសុរា មហាសមុទ្ទេតិ ។ កតិ បន បហាកាយ មហាសមុទ្ទេ អច្ឆរិយា អព្ភុតធម្មា យេ ឥស្សា ឥស្សា អសុរា មហាសមុទ្ទេ អភិរមន្តីតិ ។ អដ្ឋ ភន្តេ មហាសមុទ្ទេ អច្ឆរិយា អព្ភុតធម្មា យេ ឥស្សា ឥស្សា អសុរា មហាសមុទ្ទេ អភិរមន្តិ ។

---

๑ ឃ. ម. ឆឌ្ឌេប្បុចិមណ្ឌមូលេ ។ ๒ ម. កិម្បន ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសចង់ស្តី ដោយគ្រឿងបណ្ណាការ ដែលខ្ជួនកាច់មកអំពីព្រៃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសចង់ស្តី ដោយផស្សៈ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុរសចង់ស្តី ដោយអាការ ៨ យ៉ាងនេះឯង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកសត្វដែលបុរសចង់ក្រៀក ដោយអាការ ៨ យ៉ាងនោះឯង ឈ្មោះថា ជាប់អន្ទាក់ ។

(១៩) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្រោមដើមស្តៅជាលំនៅនៃនន្លេរុយក្ខ ទៀបស្រុកវេរញ្ជា ។ គ្រានោះ បហារាទ អសុរិន្ទ (ស្តេចអសុរឈ្មោះបហារាទ) ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយបិតនៅក្នុងទីសមគួរ ។ លុះបហារាទ អសុរិន្ទបិតនៅក្នុងទីសមគួរហើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលបហារាទ ចុះពួកអសុរ តែងរីករាយ ក្នុងមហាសមុទ្រដែរឬ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ពួកអសុរ តែងរីករាយ ក្នុងមហាសមុទ្រដែរ ។ ម្នាលបហារាទ ចុះក្នុងមហាសមុទ្រ មានហេតុជាអស្ចារ្យចំឡែកប៉ុន្មានយ៉ាង បានជាពួកអសុរឃើញហើយ តែងរីករាយក្នុងមហាសមុទ្រ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ក្នុងមហាសមុទ្រ មានហេតុជាអស្ចារ្យ ចំឡែក ៨ យ៉ាង បានជាពួកអសុរឃើញហើយ តែងរីករាយក្នុងមហាសមុទ្រ ។

กตเมฯ อฏฺ ฯ มหาสมุทฺโท ภนฺเต อนุปุพฺพนินฺโน อนุปุพฺพโปฺปฬโณ อนุปุพฺพปพฺภาโร ฌายตเกเนว ปถาโต ฯ ยมฺปิ ภนฺเต มหาสมุทฺโท อนุปุพฺพนินฺโน อนุปุพฺพโปฺปฬโณ อนุปุพฺพปพฺภาโร ฌายตเกเนว ปถาโต อยํ ภนฺเต มหาสมุทฺเท ปฐโม อจฺฉริโย อพฺภุตธมฺโม ยํ นิสฺสา นิสฺสา อสุโร มหาสมุทฺเท อภิรมนฺติ ฯ ปุน จปรํ ภนฺเต มหาสมุทฺโท ปาติหาริยธมฺโม วิลฏฺฐาติวตฺตติ ฯ ยมฺปิ ภนฺเต มหาสมุทฺโท ปาติหาริยธมฺโม วิลฏฺฐาติวตฺตติ อยํ ภนฺเต มหาสมุทฺเท ทุติโย อจฺฉริโย อพฺภุตธมฺโม ยํ นิสฺสา นิสฺสา อสุโร มหาสมุทฺเท อภิรมนฺติ ฯ ปุน จปรํ ภนฺเต มหาสมุทฺโท น มเตน กุณเปน สวฺหาติ(๑) ยํ เหาติ มหาสมุทฺเท มตํ กุณปํ ตํ ขิปฺปเมว ตีรํ ปเหาติ

๑ ฉ.ม. สวิสติ ฯ

ហេតុជាអស្ចារ្យចំឡែក ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មហាសមុទ្រ មានទំនាបទៅដោយលំដាប់ មានទីជម្រាលទៅដោយលំដាប់ មានទីទេរទៅដោយលំដាប់ មិនមែនចោតជ្រៅទៅតែម្តង ដូចជាអណ្តូងទេ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មហាសមុទ្រមានទំនាបទៅដោយលំដាប់ មានទីជម្រាលទៅដោយលំដាប់ មានទីទេរទៅដោយលំដាប់ មិនចោតជ្រៅទៅតែម្តង ដូចជាអណ្តូង ដោយហេតុណា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន នេះជាហេតុអស្ចារ្យទី ១ ក្នុងមហាសមុទ្រ ដែលពួកអសុរឃើញហើយ ។ តែងរីករាយក្នុងមហាសមុទ្រ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ម៉្យាងទៀត មហាសមុទ្រ មានទឹកតាំងនៅនឹងជាធម្មតា មិនដែលឡើងឬ ដោរហួសច្រាំងទៅបាន ។ បពិត្រព្រះង្គដ៏ចំរើន មហាសមុទ្រ មានទឹកតាំងនៅនឹងជាធម្មតា មិនដែលឡើងឬ ដោរហួសច្រាំងទៅបាន ដោយហេតុណា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន នេះជាហេតុអស្ចារ្យចំឡែកទី ២ ក្នុងមហាសមុទ្រ ដែលពួកអសុរឃើញហើយ ។ តែងរីករាយក្នុងមហាសមុទ្រ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ម្យ៉ាងទៀត មហាសមុទ្រ មិនដែលនៅរួមដោយសាកសពស្លាប់ទេ បើសាកសពស្លាប់ណា មានក្នុងមហាសមុទ្រ រលកតែងបន្ទាត់សាកសពស្លាប់នោះ ទៅរកច្រាំង

ឯលំ ឧស្សាទេតំ(๑) ។ យម្បិ កន្តេ មហាសមុទ្ទោ
ន មតេន កុណាបេន សំវត្តតិ យំ ហោតិ មហា-
សមុទ្ទេ មតំ កុណាបំ តំ ខិប្បមេវ តីរំ វាហោតិ ឯលំ
ឧស្សាទេតិ អយំ កន្តេ មហាសមុទ្ទេ តតិយោ អច្ឆរិយោ
អព្ភុតធម្មោ យំ ទិស្វា ទិស្វា អសុរា មហាសមុទ្ទេ
អភិរមន្តិ ។ បុន ចបរំ កន្តេ យា កាចិ មហានទិយោ
សេយ្យថីទំ គង្គា យមុនា អចិរវតី សរភូ មហី តា
មហាសមុទ្ទំ បត្វា ឯហន្តិ បុរិមានិ នាមគោត្តានិ
មហាសមុទ្ទោត្វេវ សំខ្យំ គច្ឆន្តិ ។ យម្បិ កន្តេ យា
កាចិ មហានទិយោ សេយ្យថីទំ គង្គា ។បេ។ មហា-
សមុទ្ទោត្វេវ សំខ្យំ គច្ឆន្តិ អយំ កន្តេ មហាសមុទ្ទេ
ចតុត្ថោ អច្ឆរិយោ អព្ភុតធម្មោ យំ ទិស្វា ទិស្វា អសុរា
មហាសមុទ្ទេ អភិរមន្តិ ។ បុន ចបរំ កន្តេ យា
កាចិ លោកេ សវន្តិយោ មហាសមុទ្ទំ អប្បន្តិ

---

๑ ម. ឯលេ ឧស្សាវេតំ ។

ផាត់ឡើងទៅលើគោកមួយរំពេច ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មហាសមុទ្រ
មិនដែលនៅរួម ដោយសាកសពស្លាប់ បើសាកសពស្លាប់ណា មាន
នៅក្នុងមហាសមុទ្រ រលកតែងបន្ទាត់សាកសពស្លាប់នោះ ទៅរកច្រាំង
ផាត់ឡើងទៅលើគោកមួយរំពេច ដោយហេតុណា បពិត្រព្រះអង្គដ៏
ចំរើន នេះជាហេតុអស្ចារ្យចំឡែកទី៣ ក្នុងមហាសមុទ្រ ដែលពួកអសុរ
ឃើញហើយ ។ តែងរីករាយក្នុងមហាសមុទ្រ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន
មួយទៀត ទន្លេធំ ។ ទាំង៥ប្រាយណាមួយ គឺទន្លេគង្គា យមុនា អចិរវតី
សរភូ មហី តាលទើបទន្លេទាំងនោះ ហូរទៅដល់មហាសមុទ្រហើយ រមែង
លះបង់នាមនឹងគោត្រដើម(រហស់ខ្លួន) ហើយដល់នូវកិរិយាពាប់បញ្ចូលថា
មហាសមុទ្រតែម្យ៉ាង ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ទន្លេធំ ។ ទាំង៥ប្រាយ
ណាមួយ គឺទន្លេគង្គា ។ បេ ។ ដល់នូវកិរិយាពាប់ថា មហាសមុទ្រ
តែម្យ៉ាង ដោយហេតុណា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន នេះជាហេតុអស្ចារ្យ
ចំឡែកទី ៤ ក្នុងមហាសមុទ្រ ដែលពួកអសុរឃើញហើយ។ តែងរីក
រាយក្នុងមហាសមុទ្រ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មួយទៀត ទឹកទន្លេ
ទាំង៥ប្រាយណាមួយក្នុងលោក ដែលហូរស្រោចទៅរកមហាសមុទ្រក្តី

ยา จ (๑) อนฺตลิกฺขา ภาก ปปตนฺติ น เตน มหา-
สมุทฺทสฺส อุทฺธตฺตํ วา ปูรตฺตํ วา ปญฺญายติ ฯ ยมฺปิ กนฺตฺเ
ยา กาจิ ลোเก สวนฺติยো มหาสมุทฺทํ อเปฺปนฺติ
ยา จ(๒) อนฺตลิกฺขา ภาก ปปตนฺติ น เตน มหา-
สมุทฺทสฺส อุทฺธตฺตํ วา ปูรตฺตํ วา ปญฺญายติ อยํ กนฺเ
มหาสมุทฺเ ปญฺหো อจฺฉริยো อพฺภุตธมฺโม ยํ ติสฺสา
ติสฺสา อสุรา มหาสมุทฺเ อภิรมนฺติ ฯ ปุน จปรํ
กนฺเ มหาสมุทฺโ ฉกรเสো লোณรเสো ฯ ยมฺปิ
กนฺเ มหาสมุทฺโ ฉกรเสো লোณรเสো อยํ กนฺเ
มหาสมุทฺเ ปญฺหো อจฺฉริยো อพฺภุตธมฺโม ยํ ติสฺสา
ติสฺสา อสุรา มหาสมุทฺเ อภิรมนฺติ ฯ ปุน จปรํ
กนฺเ มหาสมุทฺโ พหุรตนো อเนกรตนো ตตฺถิมานิ
รตนานิ เสยฺยถีทํ มุตฺตา มณิ เวฬุริยো(๓) สงฺโข
สิลา ปวาฬฺ รชตํ ชาตรูปํ লোหิตงฺโก มสารคลฺโ ฯ

๑-๒ ฉ. ม. ยา กาจิ ฯ ๓ ฉ. ม. เวฬุริยา ฯ อฏฺฐกถายมฺปิ ทิสฺสติ ฯ

ជារទឹកភ្លៀងទាំងឆ្នាយណា ដែលហូរធ្លាក់ចុះមកអំពីអាកាសក្តី មហាសមុទ្រក៏មិនប្រាកដជាស្រក ឬ ពេញដោយទឹកទន្លេទាំងឆជារទឹកភ្លៀងនោះឡើយ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ទឹកទន្លេទាំងឆ្នាយណាមួយក្នុងលោក ដែលហូរស្រោច ទៅរកមហាសមុទ្រក្តី ជារទឹកភ្លៀងទាំងឆ្នាយណា ដែលហូរធ្លាក់ចុះមកអំពីអាកាសក្តី មហាសមុទ្រ ក៏មិនប្រាកដជាស្រក ឬ ពេញដោយទឹកទន្លេទាំងឆជារទឹកភ្លៀងនោះ ដោយហេតុណា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន នេះជាហេតុអស្ចារ្យចំឡែកទី ៥ ក្នុងមហាសមុទ្រដែលពួកអសុរឃើញហើយ ។ តែងរីករាយក្នុងមហាសមុទ្រ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មួយទៀត មហាសមុទ្រ មានរសតែមួយ គឺរសប្រៃ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មហាសមុទ្រមានរសតែមួយ គឺរសប្រៃដោយហេតុណា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន នេះជាហេតុ អស្ចារ្យចំឡែកទី ៦ ក្នុងមហាសមុទ្រដែលពួកអសុរឃើញហើយ ។ តែងរីករាយក្នុងមហាសមុទ្រ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មួយទៀត មហាសមុទ្រ មានរតនៈ (ទ្រព្យជាគ្រឿងពេញចិត្ត) ច្រើនយ៉ាង មិនមែនមានតែរតនៈម៉្យាងទេ ឯរតនៈទាំងនេះ ដែលមាននៅក្នុងមហាសមុទ្រនោះ គឺកែវមុក្តា កែវមណី កែវពិទូរ្យ សង្ខ សិលា កែវប្រពាឡ ប្រាក់ មាស កែវក្រហម (ត្បូងទទឹម) នឹងកែវមរកត ។

យម្បិ ភន្តេ មហាសមុទ្ទោ ពហុរតនោ អនេករតនោ តត្រិមានិ រតនានិ សេយ្យថីទំ មុត្តា មណិ វេឡុរិយោ សង្ខោ សិលា បវាឡំ រជតំ ជាតរូបំ លោហិតង្កោ មសារគល្លំ អយំ ភន្តេ មហាសមុទ្ទេ សត្តមោ អច្ឆរិយោ អព្ភុតធម្មោ យំ ឥស្មា ឥស្មា អសុភ មហាសមុទ្ទេ អភិរមន្តិ ។ បុន ចបរំ ភន្តេ មហាសមុទ្ទោ មហតំ ភូតានំ អាវាសោ តត្រិមេ ភូតា តិមិ តិមិង្គលា តិមិរ-មិង្គលា អសុភ ជាតា កន្ទញ្ញា សន្តិ មហាសមុទ្ទេ យោជនសតិកោបិ អត្តភាវ ទ្វិយោជនសតិកោបិ អត្តភាវ តិយោជនសតិកោបិ អត្តភាវ ចតុយោជន-សតិកោបិ អត្តភាវ បញ្ចយោជនសតិកោបិ អត្តភាវ ។ យម្បិ ភន្តេ មហាសមុទ្ទោ មហតំ ភូតានំ អាវាសោ តត្រិមេ ភូតា តិមិ តិមិង្គលា តិមិរមិង្គលា អសុភ ជាតា កន្ទញ្ញា សន្តិ មហាសមុទ្ទេ យោជន-សតិកោបិ អត្តភាវ ។ បេ ។ តិយោជនសតិកោបិ

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មហាសមុទ្រ មានរតនៈច្រើនយ៉ាង មិនមែនមានរតនៈមួយ៉ាងទេ ឯរតនៈទាំងនេះ ដែលមាននៅក្នុងមហាសមុទ្រនោះ គឺ កែវមុក្តា កែវមណី កែវពិទូរ្យ សង្ខ សិលា កែវប្រពាឡ ប្រាក់ មាស កែវក្រហម និងកែវមរកត ដោយហេតុណា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន នេះជាហេតុអស្ចារ្យចំឡែកទី ៧ ក្នុងមហាសមុទ្រ ដែលពួកអសុរឃើញហើយ ។ តែងរីករាយក្នុងមហាសមុទ្រ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មួយវិញទៀត មហាសមុទ្រជាទីនៅអាស្រ័យនៃពួកសត្វធំ ។ ជាច្រើន ពួកសត្វធំ ។ ទាំងនេះ ដែលនៅក្នុងមហាសមុទ្រនោះ គឺត្រីឈ្មោះតិមិ ឈ្មោះតិមិង្គល: ឈ្មោះតិមិរមិង្គល: និងពួកអសុរ នាគ គន្ធព្វ ដែលមានក្នុងមហាសមុទ្រ មានអត្តភាព ១០០ យោជន៍ខ្លះ មានអត្តភាព ២០០ យោជន៍ខ្លះ មានអត្តភាព ៣០០ យោជន៍ខ្លះ មានអត្តភាព ៤០០ យោជន៍ខ្លះ មានអត្តភាព ៥០០ យោជន៍ខ្លះ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មហាសមុទ្រជាទីនៅអាស្រ័យនៃពួកសត្វធំ ។ ជាច្រើន ពួកសត្វធំ ។ ទាំងនេះ ដែលនៅអាស្រ័យក្នុងមហាសមុទ្រនោះ គឺត្រីឈ្មោះតិមិ ឈ្មោះតិមិង្គល: ឈ្មោះតិមិរមិង្គល:និងពួកអសុរ នាគ គន្ធព្វ ដែលមានក្នុងមហាសមុទ្រ មានអត្តភាព ១០០ យោជន៍ខ្លះ ។ បេ ។ មានអត្តភាព ៣០០ យោជន៍ខ្លះ

ចតុយោជនសតិកាបិ បញ្ចយោជនសតិកាបិ អត្តភាវ
អយំ កន្តេ មហាសមុទ្ទេ អដ្ឋមោ អច្ឆរិយោ
អព្ភុតធម្មោ យំ និស្សា និស្សា អសុរា មហា-
សមុទ្ទេ អភិរមន្តិ ។ ឥមេ ខោ កន្តេ មហា-
សមុទ្ទេ អដ្ឋ អច្ឆរិយា អព្ភុតធម្មា យេ និស្សា
និស្សា អសុរា មហាសមុទ្ទេ អភិរមន្តិ ។
អបិ បន កន្តេ កិក្ខូ ឥមស្មឹ ធម្មវិនយេ
អភិរមន្តីតិ ។ អភិរមន្តិ មហារាជ កិក្ខូ ឥមស្មឹ
ធម្មវិនយេតិ ។ កតិ បន កន្តេ ឥមស្មឹ
ធម្មវិនយេ អច្ឆរិយា អព្ភុតធម្មា យេ និស្សា និស្សា
កិក្ខូ ឥមស្មឹ ធម្មវិនយេ អភិរមន្តីតិ ។ អដ្ឋ
មហារាជ ឥមស្មឹ ធម្មវិនយេ អច្ឆរិយា អព្ភុតធម្មា
យេ និស្សា និស្សា កិក្ខូ ឥមស្មឹ ធម្មវិនយេ
អភិរមន្តិ ។ កតមេ អដ្ឋ ។ សេយ្យថាបិ
មហារាជ មហាសមុទ្ទោ អនុបុព្ពនិន្នោ អនុបុព្ព-
ប្បោណោ អនុបុព្ពបព្ភារោ នាយតកេនេវ បភារោ

មានអត្តភាព ៤០០ យោជន៍ខ្លះ មានអត្តភាព ៥០០ យោជន៍ខ្លះ ដោយហេតុណា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន នេះជាហេតុអស្ចារ្យចំឡែក ទី ៨ ក្នុងមហាសមុទ្រ ដែលពួកអសុរឃើញហើយ ។ តែងរីករាយ ក្នុងមហាសមុទ្រ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ហេតុជាអស្ចារ្យចំឡែក ក្នុងមហាសមុទ្រ មាន ៨ យ៉ាងនេះឯង ដែលពួកអសុរឃើញហើយ ។ តែងរីករាយ ក្នុងមហាសមុទ្រ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ចុះពួកភិក្ខុ តែងរីករាយ ក្នុងធម្មវិន័យនេះដែរឬ ។ ម្នាលបហាទ ពួកភិក្ខុតែងរីករាយ ក្នុងធម្មវិន័យនេះដែរ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ក្នុងធម្មវិន័យនេះ មានហេតុជាអស្ចារ្យចំឡែក ប៉ុន្មានយ៉ាង ដែលពួកភិក្ខុឃើញហើយ ។ តែងរីករាយ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ ។ ម្នាលបហាទ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ មានហេតុជាអស្ចារ្យចំឡែក ៨ យ៉ាង ដែលពួកភិក្ខុឃើញហើយ ។ តែងរីករាយ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ ។ ហេតុជាអស្ចារ្យចំឡែក ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេច ។ ម្នាលបហាទ មហាសមុទ្រដែលមានទំនាបទៅដោយលំដាប់ មានជ្រលងទៅដោយលំដាប់ មានទីទេរទៅដោយលំដាប់ មិនចោតជ្រៅទៅតែម្តង ដូចអណ្តូងទេ យ៉ាងណាមិញ

ឯវមេវ ខោ បហាកន ឥមស្មឹ ធម្មវិនយេ អនុបុព្ព-
សិក្ខា អនុបុព្ពកិរិយា អនុបុព្ពបដិបទា ន្ាយតាកេនេវ
អញ្ញាបដិវេធោ ។ យម្ប៎ បហាកន ឥមស្មឹ ធម្មវិនយេ
អនុបុព្ពសិក្ខា អនុបុព្ពកិរិយា អនុបុព្ពបដិបទា ន្ាយ-
តាកេនេវ អញ្ញាបដិវេធោ អយំ បហាកន ឥមស្មឹ
ធម្មវិនយេ បឋមោ អច្ឆរិយោ អព្ភុតធម្មោ យំ ឥស្មា
ឥស្មា កិក្ខ ឥមស្មឹ ធម្មវិនយេ អភិរមន្តិ ។ សេយ្យថាបិ
បហាកន មហាសមុទ្ទោ ឋិតធម្មោ វេលំ ន្ាតិវត្តតិ
ឯវមេវ ខោ បហាកន យំ មយា សាវកានំ សិក្ខាបទំ
បញ្ញត្តំ តំ មម សាវកា ជីវិតហេតុបិ ន្ាតិក្កមន្តិ ។
យម្ប៎ បហាកន មយា សាវកានំ សិក្ខាបទំ បញ្ញត្តំ
តំ មម សាវកា ជីវិតហេតុបិ ន្ាតិក្កមន្តិ អយំ បហាកន
ឥមស្មឹ ធម្មវិនយេ ឧតិយោ អច្ឆរិយោ អព្ភុតធម្មោ យំ
ឥស្មា ឥស្មា កិក្ខ ឥមស្មឹ ធម្មវិនយេ អភិរមន្តិ ។

ម្នាលបហាកៈ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ មានការសិក្សាដោយលំដាប់ មានកិច្ច
ដែលត្រូវធ្វើដោយលំដាប់ មានសេចក្តីប្រតិបត្តិដោយលំដាប់ មិនមែន
ឋានត្រាស់ដឹងអរហត្តផលតែម្តងទេ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្នាលបហា-
កៈ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ មានការសិក្សាដោយលំដាប់ មានកិច្ចដែលត្រូវធ្វើ
ដោយលំដាប់ មានសេចក្តីប្រតិបត្តិដោយលំដាប់ មិនមែនឋានត្រាស់ដឹង
អរហត្តផលតែម្តងទេ ដោយហេតុណា ម្នាលបហាកៈ នេះជា
ហេតុអស្ចារ្យចំឡែកទី ១ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ ដែលពួកកិត្តុឃើញហើយ ។
តែងរីករាយក្នុងធម្មវិន័យនេះ ។ ម្នាលបហាកៈ មហាសមុទ្រដែលមានទឹក
តាំងនៅទន់ជាធម្មតា មិនដែលឡើង ឬជោរហួសច្រាំងទៅ យ៉ាងណាមិញ
ម្នាលបហាកៈ សិក្ខាបទណាដែលតថាគត ឋានបញ្ញត្តដល់សាវក
ទាំងឡាយហើយ ពួកសាវកតថាគត សូម្បីមានហេតុដល់ជីវិត ក៏មិនហ៊ាន
ប្រព្រឹត្តកន្លងសិក្ខាបទនោះឡើយ ក៏យ៉ាងនោះដែរ។ ម្នាលបហាកៈ សិក្ខា-
បទណា ដែលតថាគតឋានបញ្ញត្តដល់សាវកទាំងឡាយហើយ ពួកសាវក
តថាគត សូម្បីមានហេតុដល់ជីវិត ក៏មិនហ៊ានប្រព្រឹត្តកន្លងសិក្ខាបទនោះ
ដោយហេតុណា ម្នាលបហាកៈ នេះជាហេតុអស្ចារ្យចំឡែកទី ២ ក្នុង
ធម្មវិន័យនេះ ដែលពួកកិត្តុឃើញហើយ។ តែងរីករាយក្នុងធម្មវិន័យនេះ ។

សេយ្យថាបិ បហាកន មហាសមុទ្ទោ ន មតេន កុណ-
បេន សំវត្តតិ យំ ហោតិ មហាសមុទ្ទេ មតំ កុណបំ តំ
ខិប្បមេវ តីរំ វាហោតិ ថលំ ឧស្សាទេតិ ឋានមេវ ខោ
បហាកន យោ សោ បុគ្គលោ ទុស្សីលោ ចាបធម្មោ
អសុចិសំកស្សរសមាចារោ បដិច្ឆន្នកម្មន្តោ អស្ស-
មណោ សមណាបដិញ្ញោ អព្រហ្មចារី ព្រហ្មចារីបដិញ្ញោ
អន្តោបូតិ អវស្សុតោ កសម្ពុកជាតោ ន តេន សង្ឃោ
សំវសតិ ខិប្បមេវ នំ សន្ទិបតិត្វា ឧក្ខិបតិ កិញ្ចាបិ សោ
ហោតិ មង្ឃេ កិក្ខុសង្ឃស្ស ឯសិន្នោ អថខោ សោ
អារកាវ សង្ឃេហោ សង្ឃោ ន តេន ។ យម្បិ បហាកន
យោ សោ បុគ្គលោ ទុស្សីលោ ចាបធម្មោ អសុចិ-
សំកស្សរសមាចារោ បដិច្ឆន្នកម្មន្តោ អស្សមណោ
សមណាបដិញ្ញោ អព្រហ្មចារី ព្រហ្មចារីបដិញ្ញោ អន្តោ-
បូតិ អវស្សុតោ កសម្ពុកជាតោ ន តេន សង្ឃោ សំវត្តតិ

ម្នាលបហារាទ មហាសមុទ្រដែលមិននៅរួមដោយសាកសពស្លាប់ បើសាកសពស្លាប់ណា ដែលមានកន្លងមហាសមុទ្រ រលកតែងបន្សាត់សាកសពនោះទៅកាន់ច្រាំង ផាត់ទៅលើគោកមួយរំពេច យ៉ាងណាមិញ ម្នាលបហារាទ បុគ្គលណាជាអ្នកទ្រុស្តសីល មានធម៌អាក្រក់ មានមារយាទមិនស្អាត គួរឲ្យគេរង្កៀស ចិត្តប៉ាងអំពើអាក្រក់ទុក មិនមែនជាសមណៈ ប្តេជ្ញាខ្លួនថាជាសមណៈ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌មិនប្រសើរ ប្តេជ្ញាខ្លួនជាអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ដ៏ប្រសើរ ស្អុយកន្ធ មានចិត្តដោតដោយពពួកក្រខ្វក់ដូចសម្រាម សង្ឃនៅរួមជាមួយនឹងបុគ្គលនោះមិនបាន សង្ឃតែងប្រជុំគ្នានាំយកបុគ្គលនោះចេញមួយរំពេច បុគ្គលនោះទុកជាអង្គុយនៅកណ្តាលដំទុំសង្ឃពិតមែន ប៉ុន្តែ បុគ្គលនោះឈ្មោះថានៅឆ្ងាយអំពីសង្ឃ ចំណែកខាងសង្ឃ ក៏ឈ្មោះថានៅឆ្ងាយអំពីបុគ្គលនោះដែរ ។ ម្នាលបហារាទ បុគ្គលណាជាអ្នកទ្រុស្តសីល មានធម៌អាក្រក់ មានមារយាទមិនស្អាត គួរឲ្យគេរង្កៀស ចិត្តប៉ាងអំពើអាក្រក់ទុក មិនមែនជាសមណៈ ប្តេជ្ញាខ្លួនថាជាសមណៈ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌មិនប្រសើរ ប្តេជ្ញាខ្លួនថាជាអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ដ៏ប្រសើរ ស្អុយកន្ធ មានចិត្តដោតដោយពពួកក្រខ្វក់ដូចសម្រាម សង្ឃនៅរួមជាមួយនឹងបុគ្គលនោះមិនបាន

ទិប្បមេវ ឆំ សន្ថិបតិត្វា ទុក្ខិបតិ កកញ្ចុបិ សោ ហោតិ
មជ្ឈ កិក្ខុសង្ឃស្ស ឆិសិន្នោ អថខោ សោ អារកាវ
សង្ឃម្ហា សង្ឃា ច តេន អយំ បហាកន ឥមស្មឹ
ធម្មវិនយេ តតិយោ អច្ចរិយោ អព្ភុតធម្មោ យំ ឆិស្សា
ឆិស្សា កិក្ខូ ឥមស្មឹ ធម្មវិនយេ អភិរមន្តិ ។ សេយ្យថាបិ
បហាកន យា កាច មហានឆិយោ សេយ្យថីឆំ កង្គា
យមុនា អចិរវតី សរភូ មហី តា មហាសមុទ្ទំ បត្វា
ជហន្តិ បុរិមានិ នាមគោត្តានិ មហាសមុទ្ទោត្វេវ សំខ្យំ
កច្ឆន្តិ ឯវមេវ ខោ បហាកន ចត្តារោមេ វណ្ណា ខត្តិយា
ព្រាហ្មណា វេស្សា សុទ្ធា តេ តថាកតប្បវេទិតេ ធម្ម-
វិនយេ អគារស្មា អនគារិយំ បព្វជិត្វា ជហន្តិ បុរិមានិ
នាមគោត្តានិ សមណា សក្យបុត្តិយោត្វេវ សំខ្យំ
កច្ឆន្តិ ។ យម្បិ បហាកន ចត្តារោមេ វណ្ណា ខត្តិយា
ព្រាហ្មណា វេស្សា សុទ្ធា តេ តថាកតប្បវេទិតេ
ធម្មវិនយេ អគារស្មា អនគារិយំ បព្វជិត្វា ជហន្តិ

សង្ឃតែងប្រជុំគ្នា នាំយកបុគ្គលនោះចេញមួយរំពេច បុគ្គលនោះទុកជាអង្គុយនៅក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃពិតមែន ប៉ុន្តែបុគ្គលនោះឈ្មោះថានៅឆ្ងាយអំពីសង្ឃ ចំណែកខាងសង្ឃក៏ឈ្មោះថា នៅឆ្ងាយអំពីបុគ្គលនោះ ដោយហេតុណា ម្នាលបហាកទ នេះជាហេតុអស្ចារ្យចំឡែកទី ៣ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ ដែលពួកតិក្ខុឃើញហើយៗ តែងរីករាយក្នុងធម្មវិន័យនេះ ។ ម្នាលបហាកទ ទន្លេធំៗទាំង៥ឆ្ការយណាមួយ គឺទន្លេ គង្គា យមុនា អចិរវតី សរភូ មហី កាលបើទន្លេទាំងនោះ ហូរចូលទៅដល់មហាសមុទ្រហើយ តែងលះបង់នាមនឹងគោត្រដើម (របស់ខ្លួន)ហើយដល់នូវការរាប់ថាជាមហាសមុទ្រតែម្យ៉ាង យ៉ាងណាមិញ ម្នាលបហាកទ វណ្ណៈតិត្រកូល ៤ ពួកនេះ គឺក្សត្រិយ៍ ១ ព្រាហ្មណ៍ ១ វេស្សៈ ១ សុទ្ទៈ ១ បើវណ្ណៈទាំងនោះចេញចាកផ្ទះបួស ក្នុងធម្មវិន័យ ដែលតថាគតសំដែងហើយ រមែងលះបង់នាមនឹងគោត្រដើម (របស់ខ្លួន) ហើយដល់នូវការរាប់ថាជាសមណសក្យបុត្រតែម្យ៉ាង ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្នាលបហាកទ វណ្ណៈ ៤ ពួកនេះគឺ ក្សត្រិយ៍ ១ ព្រាហ្មណ៍ ១ វេស្សៈ ១ សុទ្ទៈ ១ វណ្ណៈទាំងនោះចេញចាកផ្ទះបួស ក្នុងធម្មវិន័យ ដែលតថាគតសំដែងហើយ

ปุริมานิ ตานิ ปาฏิหาริยานิ สมเณน สกฺเยปุตฺติเยน
สทฺธึ สทฺธึ ยมกปาฏิหาริยานิ ทสฺเสตฺวา ปาฏิหาริเย
ปญฺญาย ปาฏิหาริยานิ ทสฺเสตฺวา อิทฺธิยา ปาฏิหาริยานิ
ทสฺเสตฺวา อาทิสฺสปาฏิหาริยานิ ทสฺเสตฺวา อนุสาสนี-
ปาฏิหาริยานิ ทสฺเสตฺวา ปาฏิหาริเย ปญฺญาย ปาฏิหาริยานิ
ทสฺเสตฺวา ปาฏิหาริเย ปญฺญาย ปาฏิหาริยานิ ทสฺเสตฺวา
ปาฏิหาริเย ปญฺญาย ปาฏิหาริยานิ ทสฺเสตฺวา ปาฏิหาริเย
ปญฺญาย ปาฏิหาริยานิ ทสฺเสตฺวา ปาฏิหาริเย ปญฺญาย

រមែងលះបង់នាមនឹងគោត្រដើម (របស់ខ្លួន) ដល់នូវកិរិយាពាល់ថាជាសមណសក្យបុត្រតែម្យ៉ាង ដោយហេតុណា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាហេតុអស្ចារ្យចំឡែក ទី៤ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ ដែលពួកតថាគតឃើញហើយ។ តែងរីករាយក្នុងធម្មវិន័យនេះ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទឹកទន្លេធំទាំងឡាយណា មួយក្នុងលោក ដែលហូរស្រោចចុះទៅ កាន់មហាសមុទ្រក្តី ជាទឹកភ្លៀងធំទាំងឡាយណា ដែលធ្លាក់ចុះមកអំពីអាកាសក្តី មហាសមុទ្រក៏មិនប្រាកដជាស្រក ឬពេញដោយទឹកនោះ យ៉ាងណាមិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទោះបី ពួកតថាគតច្រើនរូបបរិនិព្វានដោយអនុបាទិសេសនិព្វានធាតុ និព្វានធាតុក៏មិនប្រាកដជាខ្វះ ឬពេញ ដោយតថាគតទាំងនោះ ក៏យ៉ាងនោះដែរ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទោះបី ពួកតថាគតច្រើនរូបបរិនិព្វាន ដោយអនុបាទិសេសនិព្វានធាតុ និព្វានធាតុក៏មិនប្រាកដជាខ្វះ ឬពេញដោយតថាគតទាំងនោះ ដោយហេតុណា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាហេតុអស្ចារ្យចំឡែកទី៥ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ ដែលពួកតថាគតឃើញហើយ។ តែងរីករាយក្នុងធម្មវិន័យនេះ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មហាសមុទ្រ ដែលមានរសតែមួយ គឺរសប្រៃ យ៉ាងណាមិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម្មវិន័យនេះមានរសតែមួយ គឺវិមុត្តិរស ក៏យ៉ាងនោះដែរ។

យម្បិ បហាកន អយំ ឆម្មានយោ ឯការសោ វិមុត្តិរសោ អយំ បហាកន ឥមស្មឹ ឆម្មានយេ ឆដ្ឋោ អច្ឆរិយោ អព្ភុតធម្មោ យំ ឯិស្សា ឯិស្សា កិក្ខ ឥមស្មឹ ឆម្មានយេ អភិរមន្តិ ។ សេយ្យថាបិ បហាកន មហាសមុទ្ទោ ពហុរតនោ អនេករតនោ តត្រិមានិ រតនានិ សេយ្យថីទំ មុត្តា មណិ វេឡុរិយោ សង្ខោ សិលា បវាឡំ រជតំ ជាតរូបំ លោហិតង្កោ មសារគល្លំ ឯវមេវ ខោ បហាកន អយំ ឆម្មានយោ ពហុរតនោ អនេករតនោ តត្រិមានិ រតនានិ សេយ្យថីទំ ចត្តារោ សតិ-បដ្ឋានា ចត្តារោ សម្មប្បធានា ចត្តារោ ឥទ្ធិបាទា បញ្ចិន្ទ្រិយានិ បញ្ច ពលានិ សត្ត ពោជ្ឈង្គា អរិយោ អដ្ឋង្គិកោ មគ្គោ ។ យម្បិ បហាកន អយំ ឆម្មានយោ ពហុរតនោ អនេករតនោ តត្រិមានិ រតនានិ សេយ្យថីទំ ចត្តារោ សតិបដ្ឋានា ចត្តារោ សម្មប្បធានា ចត្តារោ ឥទ្ធិបាទា បញ្ចិន្ទ្រិយានិ បញ្ច ពលានិ សត្ត ពោជ្ឈង្គា អរិយោ អដ្ឋង្គិកោ មគ្គោ

ម្នាលបហាវាទ ធម្មវិន័យនេះ មានរសតែមួយគឺវិមុត្តិរស ដោយហេតុ
ណា ម្នាលបហាវាទ នេះជាហេតុអស្ចារ្យចំឡែកពី ៦ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ
ដែលពួកតិត្ថិយើញហើយ ។ តែងីកែកាយ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ ។ ម្នាលបហា-
វាទ មហាសមុទ្រ មានរតនៈច្រើនយ៉ាង មិនមែនមានតែមួយទេ រតន:
ទាំងនេះ ក្នុងមហាសមុទ្រនោះគឺកែវមុក្តា កែវមណី កែវពិទូរ្យ សង្ខ
សិលា កែវប្រពាឡ ប្រាក់ មាស កែវក្រហម (គ្រួងទទឹម) កែវមរកត
យ៉ាងណាមិញ ម្នាលបហាវាទ ធម្មវិន័យនេះ មានរតនៈច្រើនយ៉ាង
មិនមែនមានត្រឹមតែមួយទេ រតន:ទាំងនេះក្នុងធម្មវិន័យនោះគឺសតិប្បដ្ឋាន
៤ សម្មប្បធាន ៤ ឥទ្ធិបាទ ៤ ឥន្ទ្រិយ៥ ពល: ៥ ពោជ្ឈង្គ ៧ និងមគ្គ
ប្រកបដោយអង្គ ៨ ដ៏ប្រសើរ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្នាលបហាវាទ
ធម្មវិន័យនេះ មានរតនៈច្រើនយ៉ាង មិនមែនមានត្រឹមតែមួយទេ រតន:ទាំង
នេះក្នុងធម្មវិន័យនោះគឺ សតិប្បដ្ឋាន៤ សម្មប្បធាន៤ឥទ្ធិបាទ ៤ ឥន្ទ្រិយ៥
ពល: ៥ ពោជ្ឈង្គ ៧ មគ្គប្រកបដោយអង្គ ៨ ដ៏ប្រសើរ ដោយហេតុណា

អយំ បហាកន ឥមស្មឹ ធម្មវិនយេ សត្តមោ អច្ឆរិយោ
អព្ភុតធម្មោ យំ និស្ស និស្ស កិច្ច ឥមស្មឹ ធម្មវិនយេ
អភិរមន្តិ ។ សេយ្យថាបិ បហាកន មហាសមុទ្ទោ
មហាតំ ភូតានំ អាវាសោ តត្រិមេ ភូតា តិមិ តិមិង្គលា
តិមិរបិង្គលា អសុរា នាគា គន្ធព្ពា សន្តិ មហាសមុទ្ទេ
យោជនសតិកោបិ អត្តភាវា ទ្វិយោជនសតិកោបិ អត្ត-
ភាវា តិយោជនសតិកោបិ អត្តភាវា ចតុយោជនសតិ-
កោបិ អត្តភាវា បញ្ចយោជនសតិកោបិ អត្តភាវា វិរមេវ
ខោ បហាកន អយំ ធម្មវិនយោ មហាតំ ភូតានំ អាវាសោ
តត្រិមេ ភូតា សោតាបន្នោ សោតាបត្តិផលសច្ឆិ-
កិរិយាយ បដិបន្នោ សកទាគាមី សកទាគាមិផល-
សច្ឆិកិរិយាយ បដិបន្នោ អនាគាមី អនាគាមិផល-
សច្ឆិកិរិយាយ បដិបន្នោ អរហា អរហត្តាយ បដិបន្នោ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះមហាសមុទ្រ តើដូចម្តេចខ្លះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មហាសមុទ្រ ជាទីនៅអាស្រ័យនៃពួកសត្វធំ ៗ ជាច្រើនពួក សត្វធំ ៗ ទាំងនេះ ដែលនៅក្នុងមហាសមុទ្រនោះ គឺត្រីឈ្មោះតិមិ ឈ្មោះតិមិង្គល: ឈ្មោះតិមិរមិង្គល: នឹងពួកអសុរ នាគ គន្ធព្វ ដែលមានក្នុងមហាសមុទ្រ មានអត្តភាព ១០០ យោជន៍ខ្លះ មានអត្តភាព ២០០ យោជន៍ខ្លះ មានអត្តភាព ៣០០ យោជន៍ខ្លះ មានអត្តភាព ៤០០ យោជន៍ខ្លះ មានអត្តភាព ៥០០ យោជន៍ខ្លះ យ៉ាងណាមិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម្មវិន័យនេះ ជាទីនៅអាស្រ័យនៃពួកបុគ្គលធំ ៗ ជាច្រើន បុគ្គលទាំងនេះក្នុងធម្មវិន័យនោះគឺ សោតាបន្នបុគ្គលនឹងបុគ្គលដែលកំពុងប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសោតាបត្តិផល សកទាគាមិបុគ្គល នឹងបុគ្គលដែលកំពុងប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសកទាគាមិផល អនាគាមិបុគ្គល នឹងបុគ្គលដែលកំពុងប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិផល អរហន្តនឹងបុគ្គលដែលកំពុងប្រតិបត្តិ ដើម្បីភាវៈនៃខ្លួនជាអរហន្ត ក៏យ៉ាងនេះដែរ ។

យម្បិ បហាយ អយំ ឆម្បិនយោ មហតំ ភូតានំ អាកាសោ តត្រិមេ ភូតា សោតាបត្តោ សោតាបត្តិផលេ. សកទាគាមិ សកទាគាមិ-ផលសច្ឆិកិរិយាយ បដិបន្នោ សកទាគាមី សកទាគាមិ-ផលសច្ឆិកិរិយាយ បដិបន្នោ អនាគាមី អនាគាមិ-ផលសច្ឆិកិរិយាយ បដិបន្នោ អរហា អរហត្តាយ បដិបន្នោ អយំ បហាយ ឥមស្មឹ ឆម្បិនយេ អដ្ឋមោ អច្ឆរិយោ អព្ភុតធម្មោ យំ ឥស្មា ឥស្មា កិក្ខ ឥមស្មឹ ឆម្បិនយេ អភិរមន្តិ ។ ឥមេ ខោ បហាយ ឥមស្មឹ ឆម្បិនយេ អដ្ឋ អច្ឆរិយា អព្ភុតធម្មា យេ ឥស្មា ឥស្មា កិក្ខ ឥមស្មឹ ឆម្បិនយេ អភិរមន្តីតិ ។

(២០) ឯកំ សមយំ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ បុព្វារាមេ មិគារមាតុបាសាទេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ភគវា តទហុបោសថេ កិក្ខុសង្ឃ-បរិវុតោ និសិន្នោ ហោតិ ។ អថខោ អាយស្មា អានន្ទោ អភិក្កន្តាយ រត្តិយា និក្ខន្តេ បឋមេ យាមេ ឧដ្ឋាយាសនា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា

ម្នាលបហាកទ ធម្មវិន័យនេះ ជាទីនៅអាស្រ័យនៃពួកបុគ្គលធំ ៗ ជាច្រើន បុគ្គលទាំងនេះ គឺក្នុងធម្មវិន័យនោះ គឺសោតាបន្នបុគ្គល ទំាងបុគ្គលដែលកំពុងប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសោតាបត្តិផល សកទាគាមិបុគ្គល ទំាងបុគ្គលដែលកំពុងប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសកទាគាមិផល អនាគាមិបុគ្គលទំាងបុគ្គលដែលកំពុងប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិផល អរហន្តទំាងបុគ្គលដែលកំពុងប្រតិបត្តិ ដើម្បីភាវៈនៃខ្លួនជាអរហន្ត ដោយហេតុណា ម្នាលបហាកទ នេះជាហេតុអស្ចារ្យចំឡែកទី ៨ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ ដែលពួកតិក្ខុឃើញហើយ ។ តែងរីករាយ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ ។ ម្នាលបហាកទ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ មានហេតុជាអស្ចារ្យចំឡែកទាំង ៨ យ៉ាងនេះឯង ដែលពួកតិក្ខុឃើញហើយ ។ តែងរីករាយ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ ។

(៦០) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងមិគារមាតុប្រាសាទ ក្នុងបុព្វារាម ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគ មានភិក្ខុសង្ឃចោមរោម ទ្រង់គង់ក្នុងទិវាសថថ្ងៃនោះ ។ លុះវេលាពត្រី អស់ហើយ បឋមយាម កន្លងទៅហើយ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ ក៏ក្រោកចាកអាសនៈ ធ្វើឧត្តរាសង្គៈទៀងស្មាម្ខាង

เยน ภควา เตนญฺชลึ ปณาเมตฺวา ภควนฺตเมว อารพฺภ นิสินฺนา โหติ อถ โข ตาสญฺเญว ปชาปติคุตฺตานญฺเญว เทวตานญฺเญว เอตทโหสิ ๆ ทุติยมฺปิ โข อายสฺมา อานนฺโท อารพฺภ นิสินฺนา โหติ อถ โข ตาสญฺเญว ปชาปติคุตฺตานญฺเญว เทวตานญฺเญว เอตทโหสิ ๆ ตติยมฺปิ โข อายสฺมา อานนฺโท อารพฺภ นิสินฺนา โหติ อถ โข ตาสญฺเญว ปชาปติคุตฺตานญฺเญว เทวตานญฺเญว เอตทโหสิ ๆ

ทุติยวคฺโค

๒. ทุติยวคฺโค

๑๐. ปฐมปชาปติสุตฺตวณฺณนา

๑๐. ปฐมปชาปติสุตฺตวณฺณนา

๑๐. ปฐมปชาปติสุตฺตวณฺณนา

លើកអញ្ជលីប្រណម្យ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន វេលាពត្រីអស់ហើយ បឋមយាម កន្លងទៅហើយ តិក្ខុសង្ឃអង្គុយចាំយូរហើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងធម៌ប្រាប់មោក្ខដល់តិក្ខុទាំងឡាយ ។ កាលដែលព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ ក្រាបបង្គំទូលយ៉ាងនេះហើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគក៏គង់ស្ងៀម ។ កាលបើវេលាពត្រី អស់ហើយ មជ្ឈិមយាម កន្លងទៅហើយ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ ក៏ក្រោកចាកអាសនៈ ធ្វើចត្តាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង លើកអញ្ជលីប្រណម្យ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ អស់វារៈជាគំរប់ពីរដងទៀតថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន វេលាពត្រី អស់ហើយ មជ្ឈិមយាម កន្លងទៅហើយ តិក្ខុសង្ឃអង្គុយចាំយូរហើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ សំដែងធម៌ប្រាប់មោក្ខដល់តិក្ខុទាំងឡាយ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ស្ងៀមអស់វារៈ ជាគំរប់ពីរដង ។ កាលបើវេលាពត្រី អស់ហើយ បច្ឆិមយាម កន្លងទៅហើយ ពត្រីប្រាកដដូចជាមានមុខស្រស់ (បំព្រង) ក្នុងពេលដែលអរុណរះឡើង ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ ក៏ក្រោកចាកអាសនៈ ហើយធ្វើចត្តាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង លើកអញ្ជលីប្រណម្យ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ក្រាបបង្គំទូល ព្រះដ៏មានព្រះភាគ អស់វារៈជាគំរប់ ៣ ដងទៀតដូច្នេះថា

អភិក្កន្តា ភន្តេ រត្តិ ឯកូនោ បច្ឆិមោ យាមោ ខុទ្ទំ
អរុណំ ឧដ្ឋិតុំ រត្តិ ចិរនិសិន្នោ កិកុសង្ឃោ ខុទ្ទិសតុ
ភន្តេ ភគវា កិកុំ ចាតិមោក្ខន្តិ ។ អបរិសុទ្ធា អានន្ទ
បរិសាតិ ។ អថខោ អាយស្មតោ មហាមោគ្គល្លានស្ស
ឯតទហោសិ កឹ នុ ខោ ភគវា បុគ្គលំ សន្ធាយ ឣ-
មាហ អបរិសុទ្ធា អានន្ទ បរិសាតិ ។ អថខោ អាយស្មា
មហាមោគ្គល្លានោ សញ្ជានិត្តំ កិកុសង្ឃំ ចេតសា ចេតោ
បរិច្ច មនសាការសិ ។ អទ្ទសា ខោ អាយស្មា
មហាមោគ្គល្លានោ តំ បុគ្គលំ ទុស្សីលំ ចាបធម្មំ
អសុចិសង្កស្សរសមាចារំ បុដិច្ឆន្នកម្មន្តំ អស្សមណំ
សមណប្បដិញ្ញំ អព្រហ្មចារឹ ព្រហ្មចារិបដិញ្ញំ អន្តោបូតឹ
អវស្សុតំ កសម្ពុកជាតំ មជ្ឈេ កិកុសង្ឃស្ស
ឯសិន្នំ និស្សា ខុដ្ឋាយាសនា យេន សោ បុគ្គលោ
តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា តំ បុគ្គលំ ឯតទវោច

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ឥឡូវនេះពេត្រ អស់ហើយ បច្ចូមយាមកន្លងទៅហើយ អរុណកំរេហើយ ពេត្រកំប្រាកដដូចជាមុខស្រស់ហើយ តិក្ខុសង្ឃកំអង្គុយចំយុរហើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងធម្មតាមោក្ខដល់តិក្ខុទាំងឡាយ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលអានន្ទ មានបរិសេឡមិនបរិសុទ្ធទេ ។ គ្រានោះ ព្រះមហាមោគ្គល្លានដ៏មានអាយុ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ដៀលកបុគ្គលណាហ្ន៎ ឬទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលអានន្ទ បរិសេឡ មិនបរិសុទ្ធទេយ៉ាងនេះ ។ លំដាប់នោះ ព្រះមហាមោគ្គល្លានដ៏មានអាយុ ស្ទង់មើលចិត្ត (របស់តិក្ខុសង្ឃ) ដោយចិត្ត (របស់លោក) ហើយធ្វើទុកក្នុងចិត្តចំពោះតិក្ខុសង្ឃទាំងអស់នោះ ។ ព្រះមហាមោគ្គល្លានដ៏មានអាយុ បានឃើញបុគ្គលនោះទ្រុស្តសីល មានធម៌លាមក មានមារយាទមិនស្អាត គួរឲ្យរង្កៀស មានអំពើគួរក្រតប់ចិត្តជាំងទុក មិនមែនជាសមណៈ ប្តេជ្ញាខ្លួនថាជាសមណៈ ប្រព្រឹត្តធម៌មិនប្រសើរ ប្តេជ្ញាខ្លួនថាជាអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ដ៏ប្រសើរ ស្អុយកង ប្រកបដោយភាពក្រខ្សត់ដូចសម្រាម អង្គុយនៅកណ្តាលតិក្ខុសង្ឃ លុះឃើញហើយ ក៏ក្រោកចាកអាសនៈចូលទៅរកបុគ្គលនោះ លុះចូលទៅដិតហើយ ក៏ពោលចំពោះទៅបុគ្គលនោះដូច្នេះថា

ទុដ្ឋហារុសោ និដ្ឋេសិ ភគវតា ឧត្តិ តេ កិក្ខហិ
សទ្ធិ សំវាសោតិ ។ ឯវំ វុត្តេ សោ បុក្កលោ
តុណ្ហី អហោសិ ។ ទុតិយម្បិ ខោ អាយស្មា
មហាមោគ្គល្លានោ តំ បុក្កលំ ឯតទវោច ទុដ្ឋហារុសោ
និដ្ឋេសិ ភគវតា ឧត្តិ តេ កិក្ខហិ សទ្ធិ
សំវាសោតិ ។ ទុតិយម្បិ ខោ សោ បុក្កលោ
តុណ្ហី អហោសិ ។ តតិយម្បិ ខោ អាយស្មា
មហាមោគ្គល្លានោ តំ បុក្កលំ ឯតទវោច ទុដ្ឋហារុសោ
និដ្ឋេសិ ភគវតា ឧត្តិ តេ កិក្ខហិ សទ្ធិ សំវាសោតិ ។
តតិយម្បិ ខោ សោ បុក្កលោ តុណ្ហី អហោសិ ។
អថខោ អាយស្មា មហាមោគ្គល្លានោ តំ បុក្កលំ
ពាហាយំ គហេត្វា ពហិទ្វារកោដ្ឋកា និក្ខាមេត្វា
ឃូឡញ្ជំ ទត្វា យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ
ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ ឯតទវោច និក្ខាមិតោ
សោ ភន្តេ បុក្កលោ មយា បវិសុត្វា បវិសា
ទុដ្ឋិសត្ថុ ភន្តេ ភគវា កិក្ខុំ ចាតិមោក្ខន្តិ ។

នែអាវុសោ អ្នកចូរក្រោកចេញ ដ្បិតព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បានឃើញអ្នកបាស់ហើយ អ្នកលែងបាននៅរួមជាមួយនឹងកិកុធាងឡាយហើយ ។ កាលដែលព្រះមហាមោគ្គល្លាន ពោលយ៉ាងនេះហើយ បុគ្គលនោះក៏នៅស្ងៀម ។ ព្រះមហាមោគ្គល្លានដ៏មានអាយុ បាននិយាយនឹងបុគ្គលនោះជាគំរប់ពីរដងទៀតដូច្នេះថា នែអាវុសោ អ្នកចូរក្រោកចេញ ដ្បិតព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បានឃើញអ្នកបាស់ហើយ អ្នកលែងបាននៅរួមជាមួយនឹងកិកុធាងឡាយហើយ ។ បុគ្គលនោះក៏នៅស្ងៀម អស់វារៈពីរដងទៀត ។ ព្រះមហាមោគ្គល្លានដ៏មានអាយុ បាននិយាយនឹងបុគ្គលនោះជាគំរប់បីដងទៀតដូច្នេះថា នែអាវុសោ អ្នកចូរក្រោកចេញ ដ្បិតព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បានឃើញអ្នកបាស់ហើយ អ្នកលែងបាននៅរួមជាមួយកិកុធាងឡាយទៀតហើយ ។ បុគ្គលនោះក៏នៅស្ងៀម អស់វារៈជាគំរប់បីដងទៀត ។ ទើបព្រះមហាមោគ្គល្លានដ៏មានអាយុ ចាប់ដើមដៃបុគ្គលនោះចាញចេញទៅខាងក្រៅសុំទ្វារ ហើយខ្ទាស់គន្ធឹះនឹងរន្ធកទ្វារ រួចចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន បុគ្គល (ទ្រុស្តសីល) នោះខ្ញុំព្រះអង្គបានបណ្តេញឲ្យដើរចេញហើយ ឥឡូវនេះ បរិសទ្យបរិសុទ្ធហើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះអង្គទ្រង់សំដែងបាតិមោក្ខដល់កិកុធាងឡាយ ។

បណ្ណាសកេ មហាវគ្គោ

អច្ចរិយំ មោក្ខល្លាន អភ្ភុតំ មោក្ខល្លាន យាវតា(๑) ពាហាតមហេឡាបិ ឆាម សោ មោឃបុរិសោ អាគមិស្សតីតំ ។ អថខោ ភគវា តិក្ខ្ម អាមន្តេសិ តុម្ហោនាធ តិក្ខ្មវេ ឧទោសថំ ករេយ្យាថ ថាតិមោក្ខំ ឧទ្ទិសេយ្យាថ ។ ឧនាឆាហំ តិក្ខ្មវេ អជ្ជតគ្គេ(๒) ថាតិមោក្ខំ ឧទ្ទិសិស្សាមិ ។ អជ្ឈានមេតំ តិក្ខ្មវេ អនរកាសោ យំ តថាគតោ អបរិសុទ្ធាយ បរិសាយ ថាតិមោក្ខំ ឧទ្ទិសេយ្យ ។ អដ្ឋិមេ តិក្ខ្មវេ មហាសមុទ្ទេ អច្ចរិយា អភ្ភុតធម្មា យេ ឥស្សា ឥស្សា អសុរា មហាសមុទ្ទេ អភិរមន្តិ ។ កតមេ អដ្ឋ ។ មហាសមុទ្ទោ តិក្ខ្មវេ អនុបុព្ពនិន្នោ អនុបុព្ពបោណោ អនុបុព្ពបព្ភារោ នាយតកេនេវ បបាតោ ។ យថា តិក្ខ្មវេ មហាសមុទ្ទោ អនុបុព្ពនិន្នោ អនុបុព្ពបោណោ អនុបុព្ពបព្ភារោ នាយតកេនេវ បបាតោ

---

๑ ឆ. ម. យាវ ។ ๒ ម. ឯតទគ្គេ ឧទោសថំ ករិស្សាមីតិ ឆាហំ ទិស្សតិ ។

ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលមោគ្គល្លាន ហេតុនេះ អស្ចារ្យណាស់ ម្នាលមោគ្គល្លាន ហេតុនេះចំឡែកណាស់ មោឃបុរសនោះ មិនសមប៉ើនឆ័បង្អួរដ៏តូចតែចាប់ឆ្កាញ់ដៃចេញសោះ ។ លំដាប់នោះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុតាំងឆ្ងាយថា ម្នាលភិក្ខុតាំងឆ្ងាយ ឥឡូវនេះ អ្នកតាំងឆ្ងាយគប្បីធ្វើទុក្ខសច្ច គប្បីសំដែងឆ្ងាតិមោក្ខចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុតាំងឆ្ងាយ ឥឡូវនេះ តថាគត ឈប់សំដែងឆ្ងាតិមោក្ខ ចាប់ដើមតាំងអំពីថ្ងៃនេះតទៅ ។ ម្នាលភិក្ខុតាំងឆ្ងាយ ព្រះតថាគតគប្បីសំដែងនូវឆ្ងាតិមោក្ខដល់បរិសទ្យ មិនបរិសុទ្ធ ដោយហេតុណា ហេតុនុ៎ះមិនមែនជាហានៈ មិនមែនជាបច្ច័យឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុតាំងឆ្ងាយ ក្នុងមហាសមុទ្រ មានហេតុជាអស្ចារ្យចំឡែក ៨ យ៉ាងនេះ ដែលពួកអសុរឃើញហើយ ។ តែងរីករាយក្នុងមហាសមុទ្រ ។ ហេតុជាអស្ចារ្យចំឡែក ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុតាំងឆ្ងាយ មហាសមុទ្រ មានទំនាបទៅដោយលំដាប់ មានទីជម្រាលទៅដោយលំដាប់ មានទីទេរទៅដោយលំដាប់ មិនមែនចោតត្រង់តែម្តង ដូចជាអណ្តូងទេ ។ ម្នាលភិក្ខុតាំងឆ្ងាយ មហាសមុទ្រ មានទំនាបទៅដោយលំដាប់ មានទីជម្រាលទៅដោយលំដាប់ មានទីទេរទៅដោយលំដាប់ មិនមែនចោតត្រង់ទៅតែម្តង ដូចជាអណ្តូង ដោយហេតុណា

អយំ កិកី វេ មហាសមុទ្ទេ បឋមោ អច្ឆរិយោ អព្ភុតធម្មោ យំ ឥស្វា ឥស្វា អសុរា មហាសមុទ្ទេ អភិរមន្តិ ។ យថា បុរិមេន(១) តថា វិត្ថារោ ។ បេ ។ បុន ចបរំ កិកី វេ មហាសមុទ្ទោ មហតំ ភូតានំ អាវាសោ តត្រិមេ ភូតា តិមិ តិមិង្គលា តិមិរមិង្គលា អសុរា នាគា គន្ធព្ពា សន្តិ មហាសមុទ្ទេ យោជនសតិកាបិ អត្តភាវា ។ បេ ។ បញ្ចយោជនសតិកាបិ អត្តភាវា ។ យម្ប កិកី វេ មហាសមុទ្ទោ មហតំ ភូតានំ អាវាសោ តត្រិមេ ភូតា តិមិ តិមិង្គលា តិមិរមិង្គលា អសុរា នាគា គន្ធព្ពា សន្តិ មហាសមុទ្ទេ យោជនសតិកាបិ អត្តភាវា ។ បេ ។ បញ្ចយោជនសតិកាបិ អត្តភាវា អយំ កិកី វេ មហាសមុទ្ទេ អដ្ឋមោ អច្ឆរិយោ អព្ភុតធម្មោ យំ ឥស្វា ឥស្វា អសុរា មហាសមុទ្ទេ អភិរមន្តិ ។

---

១ ម. បុរិមេ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាហេតុអស្ចារ្យចំឡែកទី ១ ក្នុងមហាសមុទ្រ ដែលពួកអសុរឃើញហើយ ។ តែងរីករាយក្នុងមហាសមុទ្រ ។ សេចក្តីពិស្តារដូចពាក្យខាងដើមដែរ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត មហាសមុទ្រ ជាទីនៅអាស្រ័យនៃពួកសត្វធំ ។ ជាច្រើន ពួកសត្វធំ ។ ទាំងនេះ ដែលនៅក្នុងមហាសមុទ្រនោះគឺត្រីឈ្មោះតិមិ ឈ្មោះតិមិង្គលៈ ឈ្មោះតិមិរមិង្គលៈ នឹងពួកអសុរ នាគ គន្ធព្វ ដែលមានអត្តភាព ១០០ យោជន៍ខ្លះ ។ បេ ។ មានអត្តភាព ៥០០ យោជន៍ខ្លះ តែងនៅក្នុងមហាសមុទ្រ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មហាសមុទ្រ ជាទីនៅអាស្រ័យនៃពួកសត្វធំ ។ ជាច្រើន ពួកសត្វធំៗទាំងនេះ ដែលនៅក្នុងមហាសមុទ្រនោះ គឺត្រីឈ្មោះតិមិ ឈ្មោះតិមិង្គលៈ ឈ្មោះតិមិរមិង្គលៈ នឹងពួកអសុរ នាគ គន្ធព្វ មានអត្តភាព ១០០ យោជន៍ខ្លះ ។ បេ ។ មានអត្តភាព ៥០០ យោជន៍ខ្លះ តែងនៅក្នុងមហាសមុទ្រ ដោយហេតុណា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាហេតុអស្ចារ្យចំឡែកទី ៨ ក្នុងមហាសមុទ្រ ដែលពួកអសុរឃើញហើយ ។ តែងរីករាយក្នុងមហាសមុទ្រ ។

ឥមេ ខោ កិក្ខវេ មហាសមុទ្ទេ អដ្ឋ អច្ឆរិយា អព្ភុត-
ធម្មា យេ ឥស្សា ឥស្សា អសុរា មហាសមុទ្ទេ អភិរមន្តិ ។
អដ្ឋិមេ(១) កិក្ខវេ ឥមស្មឹ ធម្មវិនយេ អច្ឆរិយា អព្ភុតធម្មា
យេ ឥស្សា ឥស្សា កិក្ខូ ឥមស្មឹ ធម្មវិនយេ អភិរមន្តិ ។
កតមេ អដ្ឋ ។ សេយ្យថាបិ កិក្ខវេ មហាសមុទ្ទោ
អនុបុព្ពនិន្នោ អនុបុព្ពបោណោ អនុបុព្ពបព្ភារោ នាយ-
តកេនេវ បថវោ ឱរមេវ ខោ កិក្ខវេ ឥមស្មឹ ធម្ម-
វិនយេ អនុបុព្ពសិក្ខា អនុបុព្ពកិរិយា អនុបុព្ពបដិបទា
នាយតកេនេវ អញ្ញាបដិវេធោ ។ យម្បិ កិក្ខវេ ឥមស្មឹ
ធម្មវិនយេ អនុបុព្ពសិក្ខា អនុបុព្ពកិរិយា អនុបុព្ពបដិ-
បទា នាយតកេនេវ អញ្ញាបដិវេធោ អយំ កិក្ខវេ
ឥមស្មឹ ធម្មវិនយេ បឋមោ អច្ឆរិយោ អព្ភុតធម្មោ

---

១ ម. ឱរមេវ ខោ កិក្ខវេ អដ្ឋ ឥមស្មឹ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងមហាសមុទ្រ មានហេតុជាអស្ចារ្យចំឡែក ៨ យ៉ាងនេះឯង ដែលពួកអសុរឃើញហើយ ។ តែងរីករាយ ក្នុងមហាសមុទ្រ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ មានហេតុជាអស្ចារ្យចំឡែក ៨ យ៉ាងនេះ ដែលពួកភិក្ខុឃើញហើយ ។ តែងរីករាយ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ ។ ហេតុជាអស្ចារ្យចំឡែក ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មហាសមុទ្រ ដែលមានទំនាបទៅដោយលំដាប់ មានទីជម្រាលទៅដោយលំដាប់ មានទីទេរទៅដោយលំដាប់ មិនចោតជ្រៅទៅតែម្តង ដូចជាអណ្តូង យ៉ាងណាមិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ មានការសិក្សាដោយលំដាប់ មានកិច្ចដែលត្រូវធ្វើដោយលំដាប់ មានសេចក្តីប្រតិបត្តិដោយលំដាប់ មិនមែនបានត្រាស់ដឹងនូវអរហត្តផលតែម្តងទេ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ មានការសិក្សាដោយលំដាប់ មានកិច្ចដែលត្រូវធ្វើដោយលំដាប់ មានសេចក្តីប្រតិបត្តិដោយលំដាប់ មិនមែនបានត្រាស់ដឹងនូវអរហត្តផលតែម្តងទេ ដោយហេតុណា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាហេតុអស្ចារ្យចំឡែកទី ១ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ

យំ ទិស្វា ទិស្វា កិក្ខូ ឥមស្មឹ ឆម្ហាវនេយេ អភិរមន្តិ
។បេ។ សេយ្យថាបិ កិក្ខវេ មហាសមុទ្ទោ មហតំ
ភូតានំ អាភាសោ តត្រិមេ ភូតា តិមិ តិមិង្គលា តិមិរ-
បិង្គលា អសុរា នាគា គន្ធព្ពា សន្តិ មហាសមុទ្ទេ
យោជនសតិកាបិ អត្តភាវា ។បេ។ បញ្ចយោជន-
សតិកាបិ អត្តភាវា ឯវមេវំ ខោ កិក្ខវេ អយំ ឆម្ហាវនេយ្យោ
មហតំ ភូតានំ អាភាសោ តត្រិមេ ភូតា សោតាបន្នោ
សោតាបត្តិផលសច្ឆិកិរិយាយ បដិបន្នោ ។បេ។
អរហា អរហត្តាយ បដិបន្នោ ។ យម្បិ កិក្ខវេ អយំ
ឆម្ហាវនេយ្យោ មហតំ ភូតានំ អាភាសោ តត្រិមេ ភូតា
សោតាបន្នោ សោតាបត្តិផលសច្ឆិកិរិយាយ បដិបន្នោ
។បេ។ អរហា អរហត្តាយ បដិបន្នោ អយំ កិក្ខវេ
ឥមស្មឹ ឆម្ហាវនេយេ អដ្ឋមោ អច្ឆរិយោ អព្ភុតធម្មោ

ដែលពួកតិរ្ថិយើញហើយ ។ តែងរីករាយ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មហាសមុទ្រ ជាទីអាស្រ័យនៃពួកសត្វធំ ។ ជាច្រើនពួកសត្វធំ ។ ទាំងនេះ ដែលនៅក្នុងមហាសមុទ្រនោះ គឺ ត្រីឈ្មោះតិមិ ឈ្មោះតិមិង្គល: ឈ្មោះតិមិរមិង្គល: នឹងពួកអសុរ នាគ គន្ធព្វ ដែលមានអត្តភាព ១០០ យោជន៍ខ្លះ ។ បេ ។ មានអត្តភាព ៥០០ យោជន៍ខ្លះ ដែលនៅក្នុងមហាសមុទ្រ យ៉ាងណាមិញ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម្មវិន័យនេះ ជាទីនៅអាស្រ័យនៃពួកបុគ្គលធំ ។ ជាច្រើនពួក បុគ្គលទាំងនេះ ក្នុងធម្មវិន័យនោះ គឺ សោតាបន្នបុគ្គល ឧទ្ទិសបុគ្គលដែលកំពុងប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសោតាបត្តិផល ។ បេ ។ អរហន្តឧទ្ទិសបុគ្គលដែលកំពុងប្រតិបត្តិ ដើម្បីភាវៈនៃខ្លួនជាអរហន្ត ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម្មវិន័យនេះ ជាទីនៅអាស្រ័យនៃពួកបុគ្គលធំ ។ ជាច្រើន បុគ្គលទាំងនេះក្នុងធម្មវិន័យនោះ គឺសោតាបន្នបុគ្គលឧទ្ទិសបុគ្គល ដែលកំពុងប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសោតាបត្តិផល ។ បេ ។ អរហន្តឧទ្ទិសបុគ្គលដែលកំពុងប្រតិបត្តិ ដើម្បីភាវៈនៃខ្លួនជាអរហន្ត ដោយហេតុណា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាហេតុអស្ចារ្យចំឡែកទី ៨ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ

យំ និស្សា និស្សា កិក្ខុ ឥមស្មឹ ធម្មវិនយេ អភិរមន្តិ ។ ឥមេ ខោ កិក្ខវេ ឥមស្មឹ ធម្មវិនយេ អដ្ឋ អច្ឆរិយា អព្ភុតធម្មា យេ និស្សា និស្សា កិក្ខុ ឥមស្មឹ ធម្មវិនយេ អភិរមន្តីតិ ។

មហាវគ្គោ ទុតិយោ ។

តស្សុទ្ទានំ

វេរញ្ជសីហោ អាជញ្ញា(๑) ខន្ធុន្តេន(๒) មលានិ ច
ទ្វេតា(๓)ទ្វេ ច ពន្ធនន្តិ បហាកេន ទុទោសថោតិ ។

---

๑ ឧ. ម. អាជញ្ញំ ។ ๒ ឧ. ម. ខន្ធុន្តេន ។ ๓ ឧ. ម. ទ្វេយ្យា ទ្វេ ។

បណ្ណាសក មហាវគ្គ

ដែលពួកកិកុំឃើញហើយ ។ តែងរីករាយ ក្នុងធម្មនិយ៌ាយនេះ ។ ម្នាលកិកុំ
ទាំងឡាយ ក្នុងធម្មនិយ៌ាយនេះ មានហេតុជាអស្ចារ្យចំឡែក ៨ យ៉ាងនេះ
ឯង ដែលពួកកិកុំឃើញហើយ ។ តែងរីករាយ ក្នុងធម្មនិយ៌ាយនេះ ។

ចប់ មហាវគ្គ ទី ២ ។

ខុទ្ទកនិកាយមហាវគ្គនោះគឺ

និយាយអំពីវេញ្ជព្រាហ្មណ៍ ១ អំពីសីហសេនាបតី ១ អំពី
សេះអាជានេយ្យ ១ អំពីពុតត្បុតរបស់សេះ១អំពីមន្ទិល ១ អំពីកិកុំ
ដែលគួរធ្វើជាទូត ១ អំពីចំណងមាន ៤ លើក អំពីបហាទអសុរ ១
អំពីឧបោសថ ១ ។

គហបតិវគ្គោ

(២១) ឯកំ សមយំ ភគវា វេសាលិយំ វិហរតិ មហាវនេ កូដាគារសាលាយំ ។ តត្រ ខោ ភគវា កិត្តិ អាមន្តេសិ ។ បេ ។ អដ្ឋហិ កិត្តិវេ អច្ឆរិយេហិ អព្ភុតធម្មេហិ សមន្នាគតំ ពុទ្ធំ គហបតិំ វេសាលិកំ ជានេថាតិ ។ តមេនភេច ភគវា តំ វត្ថុ សុតតោ ឧដ្ឋាយាសនា វិហារំ បាវិសិ ។ អថខោ អញ្ញតរោ កិត្តិ បុព្ពណ្ហសមយំ និវាសេត្វា បត្តចីវរមាទាយ យេន ពុទ្ធស្ស គហបតិនោ វេសាលិកស្ស និវេសនំ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា បញ្ញត្តេ អាសនេ និសីទិ ។ អថខោ ពុទ្ធោ គហបតិ វេសាលិកោ យេន សោ កិត្តិ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា តំ កិត្តិំ អតិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នំ ខោ ពុទ្ធំ គហបតិ វេសាលិកំ សោ កិត្តិ ឯតទវេច អដ្ឋហិ ខោ តំ គហបតិ អច្ឆរិយេហិ អព្ភុតធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភគវតោ ព្យាកតោ ។

គហបតិវគ្គ

(៦១) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងឃ្នុជាតារ-
សាលា នាព្រៃមហាវន ជិតក្រុងវេសាលី ។ ក្នុងទីនោះឯង ព្រះដ៏
មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង
ឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ចូរចាំទុកនូវឧគ្គហបតី អ្នកស្រុកវេសាលី
ថាជាអ្នកប្រកបដោយធម៌ អស្ចារ្យចំឡែក ៨ យ៉ាង ។ ព្រះដ៏មាន
ព្រះភាគ បានត្រាស់នូវពាក្យនេះ លុះព្រះសុគត ទ្រង់ត្រាស់នូវពាក្យ
នេះរួចហើយ ទើបក្រោកចាកអាសនៈ ហើយទ្រង់ស្តេចចូលទៅកាន់
វិហារ ។ គ្រានោះ មានភិក្ខុ ១ រូប ស្ទុះកស្សន៍ប្រដាប់ជាត្រឹមតែចីវរ
ក្នុងបុព្វណ្ហសម័យ ចូលទៅកាន់លំនៅ របស់ឧគ្គហបតី អ្នកស្រុក
វេសាលី លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏អង្គុយលើអាសនៈ ដែលគេក្រាល
ទុក ។ ទើបឧគ្គហបតី អ្នកស្រុកវេសាលី ចូលទៅរកភិក្ខុនោះ
លុះចូលទៅដល់ ថ្វាយបង្គំភិក្ខុនោះដោយគោរព ហើយអង្គុយក្នុងទីសម-
គួរ ។ លុះឧគ្គហបតី អ្នកស្រុកវេសាលី អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ
ភិក្ខុនោះក៏បានពោលដូច្នេះថា ម្នាលគហបតី អ្នកប្រកបដោយធម៌អស្ចារ្យ
ចំឡែក ៨ យ៉ាង ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ព្យាករហើយ ។

បណ្ណាសកោ គហបតិវគ្គោ

កតមេ តេ គហបតិ អដ្ឋ អច្ឆរិយា អព្ភុតធម្មា យេហិ ភុំ សមន្នាគតោ ភគវតោ ព្យាកតោតិ ។ ឯ ខោ អហំ កន្តេ ជានាមិ កតមេហិ អហំ អដ្ឋហិ អច្ឆរិយេហិ អព្ភុតធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភគវតោ ព្យាកតោ អបិ ច កន្តេ យេមេ អដ្ឋ អច្ឆរិយា អព្ភុតធម្មា សំវិជ្ជន្តិ តេ សុណាហិ សាធុកំ មនសិករោហិ ភាសិស្សាមីតិ ។ ឃរំ គហបតីតិ ខោ សោ កិង្កុ ឧក្កស្ស គហបតិនោ វេសាលិកស្ស បច្ចស្សោសិ ។ ឧត្តោ គហបតិ វេសាលិកោ ឯតទវោច យថាហំ កន្តេ ភគវន្តំ បឋមំ ទ្វារតោវ អទ្ទសំ សហ ទស្សនេនេវ មេ កន្តេ ភគវតោ ចិត្តំ បសីទិ ។ អយំ ខោ មេ កន្តេ បឋមោ អច្ឆរិយោ អព្ភុតធម្មោ សំវិជ្ជតិ ។ សោ ខោ អហំ កន្តេ បសន្នចិត្តោ ភគវន្តំ បយិរុទាសិំ តស្ស មេ ភគវា អនុបុព្វីកថ កថេសិ

បណ្ណាសក គហបតិវគ្គ

ម្នាលគហបតី អ្នកប្រកបដោយធម៌អស្ចារ្យ ចំណែកខាងឯក្រាយណា ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ពោរពេញហើយ ធម៌អស្ចារ្យចំណែកខាង ៨ នោះ តើដូចម្តេច ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះករុណាមិនដឹងសោះថា ខ្ញុំករុណាប្រកបដោយធម៌អស្ចារ្យចំណែក ៨ យ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ពោរពេញហើយ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ប៉ុន្តែធំម៌អស្ចារ្យចំណែក ៨ យ៉ាងណា ដែលមានដល់ខ្ញុំករុណា លោកម្ចាស់ចូរប្រទានស្តាប់ ចូរធ្វើទុកក្នុងចិត្តដោយប្រពៃចុះ ខ្ញុំព្រះករុណានឹងសំដែងនូវធម៌អស្ចារ្យចំណែកទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះទទួលស្តាប់ពាក្យទគ្គគហបតី អ្នកស្រុកវៃសាលីថា ចំរើនពាគហបតី ។ ទគ្គគហបតីអ្នកស្រុកវៃសាលីបាននិយាយដូច្នេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន កាលណាបើខ្ញុំករុណាបានឃើញព្រះដ៏មានព្រះភាគ អំពីចម្ងាយដាច់ហើយ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ចិត្តខ្ញុំករុណា ក៏ជ្រះថ្លាចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដោយគ្រាន់តែបានឃើញប៉ុណ្ណោះ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន នោះជាធម៌អស្ចារ្យចំណែកទី ១ តែងមានដល់ខ្ញុំករុណា ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន លុះខ្ញុំករុណា មានចិត្តជ្រះថ្លាហើយ ក៏ចូលទៅអង្គុយជិតព្រះដ៏មានព្រះភាគ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងនូវអនុបុព្វីកថា ដល់ខ្ញុំករុណា

សេយ្យថីទំ ទានកថំ សីលកថំ សគ្គកថំ កាមានំ
អាទីនវំ នេក្ខម្មេ អានិសំសំ បកាសេសិ ។ យទា មំ ភគវា អញ្ញាសិ កល្លចិត្តំ
មុទុចិត្តំ វិនីវរណចិត្តំ ឧទគ្គចិត្តំ បសន្នចិត្តំ អថ យា
ពុទ្ធានំ សាមុក្កំសិកា ធម្មទេសនា តំ បកាសេសិ
ទុក្ខំ សមុទយំ និរោធំ មគ្គំ ។ សេយ្យថាបិ នាម
សុទ្ធំ វត្ថំ អបគតកាឡកំ សម្មទេវ រជនំ បដិគ្គណ្ហេយ្យ
ឯវមេវ ខោ មេ តស្មឹយេវ អាសនេ វីតមលំ
ធម្មចក្ខុំ ឧទបាទិ យំ កិញ្ចិ សមុទយធម្មំ សព្ពន្តំ
និរោធធម្មន្តិ ។ សោ ខោ អហំ កន្តេ ទិដ្ឋធម្មោ បត្តធម្មោ
វិទិតធម្មោ បរិយោគាឡ្ហធម្មោ តិណ្ណាវិចិកិច្ឆោ វិគតកថំ-
កថោ វេសារជ្ជប្បត្តោ អបរប្បច្ចយោ សត្ថុ សាសនេ
តត្ថេវ ពុទ្ធេ ធម្មេ សង្ឃេ សរណំ អគមាសឹ

គឺទ្រង់សំដែងទានកថា សីលកថា សគ្គកថា ទោសរបស់កាមទាំងឡាយ ដ៏លាមក សៅហ្មង នឹងអានិសង្សក្នុងការចេញចាកកាម ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ជ្រាបថា ចុំព្រះករុណាមានចិត្តស្រួល មានចិត្តទន់ មានចិត្តផុតចាកនីវរណធម៌ មានចិត្តអណ្តែតឡើង មានចិត្តជ្រះថ្លា ក្នុងកាលណាហើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគក៏ទ្រង់សំដែងធម្មទេសនា ដែលព្រះពុទ្ធទាំងឡាយទ្រង់លើកឡើងសំដែងដោយព្រះអង្គឯង គឺទ្រង់សំដែងទុក្ខសច្ច សមុទយសច្ច និរោធសច្ច មគ្គសច្ច ក្នុងកាលនោះ ។ សំពត់សស្អាតមិនប្រឡាក់ពណ៌ខ្មៅ គួរទទួលទឹកជ្រលក់បានដោយប្រពៃ យ៉ាងណាមិញ ធម្មចក្ខុ គឺសោតាបត្តិមគ្គ ប្រាសចាកធូលី ប្រាសចាកមន្ទិល តើតឡើងដល់ចុំព្រះករុណា លើអាសនៈនោះឯងថា ធម្មជាតណាមួយ ដែលកើតឡើងជាធម្មតា ធម្មជាតទាំងអស់នោះតែងរលត់ទៅវិញជាធម្មតា ក៏យ៉ាងនោះដែរ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ចុំព្រះករុណាបានឃើញអរិយសច្ចធម៌ បានដល់អរិយសច្ចធម៌ បានដឹងច្បាស់អរិយសច្ចធម៌ បានចុះចិត្តស៊ប់ក្នុងអរិយសច្ចធម៌ បានឆ្លងផុតសេចក្តីសង្ស័យ មិនមានងឿងឆ្ងល់ ដល់នូវសេចក្តីក្លៀវក្លាហើយ មិនបានដឿស្តាប់បុគ្គលដទៃ ក្នុងសាសនានៃព្រះសាស្តា បានដល់ព្រះពុទ្ធផង ព្រះធម៌ផង ព្រះសង្ឃផង ជាទីពឹងក្នុងទីនោះ

ព្រហ្មចរិយបញ្ចមានិ ច សិក្ខាបទានិ សមាទយិ ។ អយំ ខោ មេ កន្តេ ទុតិយោ អច្ឆរិយោ អព្ភុតធម្មោ សំវិជ្ជតិ ។ តស្ស មយ្ហំ កន្តេ ចតស្សោ កោមារិយោ បជាបតិយោ អហេសុំ ។ អថខ្វាហំ កន្តេ យេន តា បជាបតិយោ តេនុបសង្កមិំ ឧបសង្កមិត្វា តា បជាបតិយោ ឯតទវោចំ មយា ខោ កតិនិយោ ព្រហ្មចរិយបញ្ចមានិ សិក្ខាបទានិ សមាទិន្នានិ យា ឥច្ឆតិ សា ឥមេវ[1] គោកេ កុញ្ជតុ បុញ្ញានិ ច ករោតុ សការិ ញាតិតរុលានិ កច្ចតុ ហោតិ ឯ បន បុរិសាធិប្បាយោ តស្ស ភៃ ធម្មីតិ ។ ឃវុត្តេ សា កន្តេ ជេដ្ឋា បជាបតិ មំ ឯតទវោច ឥត្ថាមស្ស មំ អយ្យបុត្ត បុរិសស្ស នេហីតិ ។ អថខោ អហំ កន្តេ តំ បុរិសំ បល្លោសាបេត្វា ឯមេន ហត្ថេន បជាបតឹ គហេត្វា ឧក្កិណោន ហត្ថេន តិដ្ឋារំ គហេត្វា តស្ស បុរិសស្ស ឧណោជេសឹ

---

๑ ម. ម. ពីជេវ ។

ចាំដ៏ចាន់សមាធានន្ទវិសិក្ខាបទចាំដ៏ឡាយ មានព្រហ្មចរិយៈជាគំរប់ ៩ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន នេះជាធម្មិអស្ចារ្យចំឡែកទី ២ តែដ៏មានដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះករុណាមាននាដ៏កុមារីជាប្រពន្ធ ៤ នាក់ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន លំដាប់នោះ ខ្ញុំព្រះករុណាចូលទៅរកប្រពន្ធចាំដ៏នោះ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ពោលទៅនឹងប្រពន្ធចាំដ៏នោះ ដូច្នេះថា ម្នាលនាដ៏ចាំដ៏ឡាយ យើដ៏សមាធាន សិក្ខាបទចាំដ៏ឡាយ មានព្រហ្មចរិយៈជាគំរប់ ៩ ហើយ (បើ) នាដ៏ណាក្រាថ្នានាដ៏នោះ ចូរប្រើប្រាស់នូវកោគៈចាំដ៏ឡាយនេះផង ចូរធ្វើបុណ្យចាំដ៏ឡាយផងចុះ ឬ ថា ទៅកាន់ត្រកូលញាតិ ជារបស់ខ្លួនក៏បាន តុំនោះ សោត នាដ៏ចាំដ៏ឡាយ ត្រូវតែរបុរសណា យើដ៏នឹដ៏ឲ្យនាដ៏ចាំដ៏ឡាយទៅបុរសនោះ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន កាលដែលខ្ញុំព្រះករុណានិយាយយ៉ាដ៏នេះហើយ នាដ៏ដែលជាប្រពន្ធច្បងនោះ និយាយនឹដ៏ខ្ញុំព្រះករុណាថា បពិត្រអយ្យបុត្ត ចូរអ្នកឲ្យខ្ញុំទៅបុរសឈ្មោះនេះចុះ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ឯខ្ញុំព្រះករុណាក៏ឲ្យគេហៅបុរសនោះមក ហើយដៃឆ្លងកាន់ប្រពន្ធ ដៃស្តាំកាន់កុណ្ឌី (ប្រដាប់ទឹក) ប្រគល់ឲ្យដល់បុរសនោះ

កោមារឹ ខោ បនាហំ កន្តេ ជានំ(๑) បរិច្ចជន្តោ ជាតិជាជានាមិ ចិត្តស្ស អញ្ញថត្តំ ។ អយំ ខោ មេ កន្តេ តតិយោ អច្ឆរិយោ អព្ភុតធម្មោ សំវិជ្ជតិ ។ សំវិជ្ជន្តិ ខោ បន មេ កន្តេ កុលេ កោកា តេ ច ខោ អប្បដិវិភត្តា សីលវន្តេហិ កល្យាណធម្មេហិ ។ អយំ ខោ មេ កន្តេ ចតុត្ថោ អច្ឆរិយោ អព្ភុតធម្មោ សំវិជ្ជតិ ។ យំ ខោ បនាហំ កន្តេ កិញ្ចិ បយិរុទាសាមិ សក្កច្ចំ-យេវ បយិរុទាសាមិ នោ អសក្កច្ចំ ។ អយំ ខោ មេ កន្តេ បញ្ចមោ អច្ឆរិយោ អព្ភុតធម្មោ សំវិជ្ជតិ ។ សោ ចេ មេ អាយស្មា ឆម្ភំ ទេសេសិ សក្កច្ចំយេវ សុណាមិ នោ អសក្កច្ចំ នោ ចេ មេ អាយស្មា ឆម្ភំ ទេសេសិ អហាមស្ស ឆម្ភំ ទេសេមិ ។ អយំ ខោ មេ កន្តេ ឆដ្ឋោ អច្ឆរិយោ អព្ភុតធម្មោ សំវិជ្ជតិ ។ អនច្ឆរិយំ ខោ បន មំ កន្តេ ទេវតា ឧបសង្កមិត្វា អារោចេន្តិ ស្វាក្ខាតោ កិរាយតិ ភគវតា ធម្មោតិ ។

---

๑ ឧ. ម. ៣រ ។

បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន កាលខ្ញុំកុណា លះបង់នូវនាងកុមារី ឲ្យ
ទៅជាទានហើយ ក៏មិនដឹងធ្លើចិត្តឲ្យប្រែប្រួលឡើយ ។ បពិត្រលោក
ម្ចាស់ដ៏ចំរើន នេះជាធម្មអស្ចារ្យចំឡែកទី ៣ តែងមានដល់ខ្ញុំកុណា ។
បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន កោគៈទាំងឡាយ មានច្រើនក្នុងត្រកូល
របស់ខ្ញុំកុណា តែកោគៈទាំងនោះមិនបានចែកមុខអំពីលោកអ្នកមានសីល
មានកល្យាណធម្មទាំងឡាយទេ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន នេះជា
ធម្មអស្ចារ្យចំឡែកទី ៤ តែងមានដល់ខ្ញុំកុណា ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំ
រើន បើខ្ញុំកុណាចូលទៅអង្គុយជិតកិកុណា តែងចូលទៅអង្គុយជិតដោយ
គោរពមិនមែនចូលទៅអង្គុយជិតដោយមិនគោរពទេ ។ បពិត្រលោកដ៏
ចំរើន នេះជាធម្មអស្ចារ្យចំឡែកទី ៥ តែងមានដល់ខ្ញុំកុណា ។ បើលោក
ដ៏មានអាយុនោះ សំដែងធម្មដល់ខ្ញុំកុណា ខ្ញុំកុណាតែងស្តាប់ដោយ
គោរព មិនមែនស្តាប់ដោយមិនគោរពទេ បើលោកដ៏មានអាយុមិនសំដែង
ធម្មដល់ខ្ញុំកុណាទេ ខ្ញុំកុណាតែងសំដែងធម្មដល់លោកដ៏មានអាយុនោះ
វិញ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន នេះជាធម្មអស្ចារ្យចំឡែកទី ៦ តែង
មានដល់ខ្ញុំកុណា ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ពួកទេវតាតែងចូល
មកវាកខ្ញុំកុណាហើយប្រាប់ថា ម្នាលគហបតិ ធម្មដែលព្រះដ៏មានព្រះ
ភាគទ្រង់សំដែងហើយ ដោយប្រពៃដូច្នេះ មិនជាទីអស្ចារ្យទេ ។

ឯវំ វុត្តេ អហំ ភន្តេ តា ទេវតា ឯវំ វទាមិ វាទេយ្យាថ
ភ ឯវំ ខោ តុម្ហេ ទេវតេ នោ ភ វាទេយ្យាថ អថខោ
ស្វាក្ខាតោ ភគវតា ធម្មោតិ ។ ន ខោ បនាហំ ភន្តេ
អភិជានាមិ តតោនិទានំ ចិត្តស្ស ឧណ្ណន្តិ មំ ភ ទេវតា
ឧបសង្កមន្តិ អហំ ភ ទេវតាហិ សទ្ធិ សល្លបាមិ ។
អយំ ខោ មេ ភន្តេ សត្តមោ អច្ឆរិយោ អព្ភុតធម្មោ
សំវិជ្ជតិ ។ យានិមានិ ភន្តេ ភគវតា ទេសិតានិ
បញ្ចោរម្ភាគិយានិ សញ្ញោជនានិ នាហំ តេសំ កិញ្ចិ
អត្តនិ អប្បហីនំ សមនុបស្សាមិ ។ អយំ ខោ មេ
ភន្តេ អដ្ឋមោ អច្ឆរិយោ អព្ភុតធម្មោ សំវិជ្ជតិ ។ ឥមេ
ខោ ភន្តេ អដ្ឋ អច្ឆរិយោ អព្ភុតធម្មា សំវិជ្ជន្តិ ន ច
ខោ អហំ ជានាមិ ភគវមេហំ ចាហំ អដ្ឋហិ អច្ឆរិយេហិ
អព្ភុតធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភគវតា ព្យាករោតិ ។

បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន កាលដែលទេវតា និយាយយ៉ាងនេះហើយ ខ្ញុំកុណា ក៏និយាយទៅកាត់ពួកទេវតាទាំងនោះយ៉ាងនេះថា ម្នាលទេវតាទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ គប្បីពោលយ៉ាងនេះក្តី មិនគប្បីពោលយ៉ាងនេះក្តី ឯធម៌ពិតព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងហើយ ដោយប្រពៃមែន ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ខ្ញុំមិនដឹងថាចិត្តដែលច្បាំងឡើង ព្រោះរឿងនោះជាហេតុទេ ពួកទេវតាតែងចូលមកកាន់ខ្ញុំកុណាក៏មាន ខ្ញុំកុណាតែងចរចាជាមួយនឹងពួកទេវតាក៏មាន ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន នេះជាធម៌អស្ចារ្យចំឡែកទី ៧ តែងមានដល់ខ្ញុំកុណា ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន សញ្ញោជនធម៌ទាំងឡាយ ជាចំណែកខាងក្រោម ៥ យ៉ាងណា ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សំដែងហើយ បណ្តាសញ្ញោជនៈទាំងនោះ ខ្ញុំកុណាពិចារណាកាត់ សញ្ញោជនធម៌ បន្តិចបន្តួច ដែលមិនទាន់លះបង់កន្លងខ្លួនមិនឃើញឡើយ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន នេះជាធម៌អស្ចារ្យចំឡែកទី ៨ តែងមានដល់ខ្ញុំកុណា ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ធម៌អស្ចារ្យចំឡែកទាំង ៨ នេះឯង តែងមាន (ដល់ខ្ញុំកុណា) ចំណែកខ្ញុំកុណាមិនដឹងសោះថា ខ្ញុំកុណាប្រកប ដោយធម៌អស្ចារ្យចំឡែក ៨ យ៉ាង ដូចម្តេចខ្លះ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បានត្រាស់ហើយ ។

อถโข สោ ភិក្ខុ ឧក្កសฺส កហาបតិโน ឃោសលิកสฺส นิเวสเน ปิณฺฑาย ปาวิสิ ។ อถโข สោ ភិក្ខុ បญฺญาปេสิ ปิณฺฑาปาตญฺจ យาคុญฺจ ។ อถโข สោ ភិក្ខុ ปญฺญาปิตំ ปิณฺฑาปาตំ ปฏิคฺคเหตฺวา ยาคុญฺจ ปิวิตฺวา อุฏฺฐายาสนา ปกฺกามิ ។ อถโข สោ ភិក្ខុ ยេน ឧปสงฺกมิ ឧปสงฺกมิตฺวา ភគวนฺตំ อภิวาเทตฺวา เอกมนฺตំ นิสีทิ ។ เอกมนฺตំ นิสินฺโน โข สោ ភិក្ខុ ភគวนฺตเมตទវោจ ។ ឧក្កសฺส ปน ภนฺเต กหาปតิโน ឃោสลิเกน สទฺธึ กถาสลฺลาเป ตំ สพฺพំ ภគวโต อาโรเจสิ ។ สาធុ สาធុ ភិក្ខุ យถาตំ ឧប្បន្នំ กหาปតิ ឃោสลิเกน สទฺธึ ปาកវาจาย ปาកวេยฺยំ ปមេหิ ។ ตេนหิ ภิក្ខุ อฏฺฐหิ องฺគេหิ สมนฺนาคเตน ឧប្បន្នំ กหาปติ ឃោสลิเกน สទฺธึ ปาកวาจาย ปาកวេยฺยំ ปเมตุ ។ กតเมหิ อฏฺฐหิ ។ อิธ ภิក្ខุ อฏฺฐหิ องฺគេหิ สมนฺนาคเตน ឧប្បន្នំ กหาปติ ឃោสลิเกน สទฺธึ ปาកวาจาย ปาកวេยฺยំ ปเมตุ ។

(๒๒) ปกติ สมยំ ภគวา ปาฏลิยំ วิหរติ ปาฏลิคามิเย ។ ตตฺร โข ภគวา ภิក្ខុ อามนฺเตสิ อฏฺฐหิ ภิក្ខเว องฺគេหิ สมนฺนาคเตน ឧប្បន្นំ กหาปติ ឃោสลิเกน สទฺธึ ปาកวาจาย ปาកวេยฺยំ ปเมตุ ។

គ្រានោះ កិកុ្ខនោះទទួលចង្ហាន់បិណ្ឌបាត ក្នុងលំនៅរបស់ទគ្គគហបតី អ្នកស្រុកវេសាលី ហើយក៏ក្រោកចាកអាសនៈ ចៀសចេញទៅ ។ លុះកិកុ្ខនោះ ត្រឡប់ពីបិណ្ឌបាត ក្នុងវេលាខាងក្រោយនៃភត្តហើយ ក៏ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ ថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ ហើយក៏អង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះកិកុ្ខនោះអង្គុយ ក្នុងទីសមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលនូវរឿងរ៉ាវពាក្យសម្តីនោះ ដែលខ្លួនបានពោលប្រាស្រ័យជាមួយនឹងទគ្គគហបតី អ្នកស្រុកវេសាលី ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលកិកុ្ខ ប្រពៃហើយ ប្រពៃហើយ ទគ្គគហបតី អ្នកស្រុកវេសាលី កាលបើពោលពាក្យត្រឹមហេតុ ឈ្មោះថាពោលតាមពិត ម្នាលកិកុ្ខ ទគ្គគហបតី អ្នកស្រុកវេសាលី ប្រកបដោយធម៌អស្ចារ្យចំឡែក ៨ យ៉ាងនេះឯង ដែលតថាគតបានពោលហើយ ម្នាលកិកុ្ខ មួយទៀត អ្នកចាំឯង្ឍាយ ចូរចាំទុកនូវទគ្គគហបតី អ្នកស្រុកវេសាលី ថាប្រកបដោយធម៌អស្ចារ្យចំឡែកចាំ ៨ យ៉ាងនេះចុះ ។

(๒๒) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់ក្នុងហត្ថិគ្រាម ក្នុងដែនវជ្ជី ។ ក្នុងទីនោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ហៅកិកុ្ខចាំឯង្ឍាយថា ម្នាលកិកុ្ខចាំឯង្ឍាយ អ្នកចាំឯង្ឍាយ ចូរចាំទុកនូវទគ្គគហបតី អ្នកស្រុកហត្ថិគ្រាម ថាជាអ្នកប្រកបដោយធម៌ អស្ចារ្យចំឡែក ៨ ប្រការ ។

ឥធមេកច្ចេ កុលបុត្តេ ឥមំ វត្ថុំ សុត្វានេ ឧដ្ឋាយាសនា
វិហារំ ចារិំសុ ។ អថខោ អញ្ញតរោ ភិក្ខុ បុព្ពណ្ហ-
សមយំ និវាសេត្វា បត្តចីវរមាទាយ យេន ឧក្កដ្ឋ
កុហបតិនោ ហត្ថិក្ខាមកស្ស និវេសនំ តេនុបសង្កមិ
ឧបសង្កមិត្វា បញ្ញត្តេ អាសនេ និសីទិ ។ អថខោ ឧក្កដ្ឋ
កុហបតិ ហត្ថិក្ខាមកោ យេន សោ ភិក្ខុ តេនុបសង្កមិ
ឧបសង្កមិត្វា តំ ភិក្ខុំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។
ឯកមន្តំ និសិន្នំ ខោ ឧក្កដ្ឋំ កុហបតឹ ហត្ថិក្ខាមកំ សោ
ភិក្ខុ ឯតទវោច អជ្ជហំ ខោ ភុំ កុហបតិ អច្ចរិយេហិ
អព្ភុតធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភគវតា ព្យាកតោ កតមេ
តេ កុហបតិ អជ្ជ អច្ចរិយា អព្ភុតធម្មា យេហិ ត្វំ
សមន្នាគតោ ភគវតា ព្យាកតោតិ ។ ន ខោ អហំ ភន្តេ
ជានាមិ កតមេហិ អហំ អជ្ជហិ អច្ចរិយេហិ អព្ភុត-
ធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភគវតា ព្យាកតោ អបិ ច ភន្តេ
យេមេ អជ្ជ អច្ចរិយា អព្ភុតធម្មា សំវិជ្ជន្តិ តេ
សុណាហិ សាធុកំ មនសិករោហិ ភាសិស្សាមីតិ ។

បណ្ណាសក គហបតិវគ្គ

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ជានត្រាស់ពាក្យនេះ លុះព្រះសុគត ទ្រង់ត្រាស់ពាក្យនេះរួចហើយ ក៏ក្រោកចាកអាសនៈ ស្តេចចូលទៅកាន់វិហារ ។ គ្រានោះ កិកុ្ខ១ រូបស្ងៀកសង្ឃាប់ប្រដាប់ជាត្រនឹងចីវរ ក្នុងបុព្វណ្ហសម័យ ចូលទៅកាន់លំនៅរបស់ទគ្គគហបតី អ្នកស្រុកហត្ថិគ្រាម លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏អង្គុយលើអាសនៈដែលគេក្រាលទុក ។ លំដាប់នោះ ទគ្គគហបតី អ្នកស្រុកហត្ថិគ្រាម ចូលទៅរកកិកុ្ខនោះ លុះចូលទៅដល់ ថ្វាយបង្គំកិកុ្ខនោះ ហើយអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះទគ្គគហបតី អ្នកស្រុកហត្ថិគ្រាម អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ កិកុ្ខនោះពោលដូច្នេះថា ម្នាលគហបតី អ្នកប្រកបដោយធម៌ អស្ចារ្យចំឡែក ៨ យ៉ាង ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ព្យាករហើយ ម្នាលគហបតី អ្នកប្រកបដោយធម៌ អស្ចារ្យ ៨យ៉ាងណា ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ព្យាករហើយ ធម៌អស្ចារ្យចំឡែក ៨ យ៉ាងនោះ តើដូចម្តេច ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ខ្ញុំកុ្រណាមិនដឹងសោះថា ខ្ញុំកុ្រណាប្រកបដោយធម៌ អស្ចារ្យ ចំឡែក ៨យ៉ាង ដូចម្តេចខ្លះ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ព្យាករហើយទេ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ក៏ប៉ុន្តែ ធម៌អស្ចារ្យចំឡែក ៨ យ៉ាងណា ដែលមានដល់ខ្ញុំកុ្រណា សូមលោកម្ចាស់ស្តាប់នូវធម៌ អស្ចារ្យ ចំឡែក ៨យ៉ាងនោះ សូមធ្វើទុកក្នុងចិត្តដោយប្រពៃចុះ ខ្ញុំកុ្រណានឹងសំដែង

ឯវំ តហាបតីតំ ខោ សោ តំក្កុ ឧក្កសុ តហាបតំនោ
ហាត្តំក្តាមកស្ស បច្ចុស្សាសិ ។ ឧក្តោ តហាបតំ
ហាត្តំក្តាមកោ ឯតទវោច យថាហំ តន្តេ ជានាមេ បរិ-
ចរន្តោ តកវន្តំ បឋមំ ទ្វារតោវ អន្តរំ សហា ធម្មេនេវ
មេ តន្តេ តកវតោ ចិត្តំ បសីទិ សុភមនោ ច បហាយ្យ។
អយំ ខោ មេ តន្តេ បឋមោ អច្ឆរិយោ អព្ភុតធម្មោ
សំវិជ្ជតិ ។ សោ ខោ អហំ តន្តេ បសន្នចិត្តោ តកវន្តំ
បយិរុបាសឹ តស្ស មេ តកវា អនុបុព្វីកថំ កថេសិ
សេយ្យថីទំ ទានកថំ សីលកថំ សក្តកថំ កាមានំ
អាទីនវំ តិការំ សង្កិលេសំ នេក្ខម្មេ អានិសំសំ
បកាសេសិ ។ យទា មំ តកវា អញ្ញាសិ កល្ល-
ចិត្តំ មុទុចិត្តំ វិនីវរណចិត្តំ ឧទក្តចិត្តំ បសន្នចិត្តំ
អថ យា ពុទ្ធានំ សាមុក្កំសិកា ធម្មទេសនា
តំ បកាសេសិ ទុក្តំ សមុទយំ និរោធំ មក្តំ ។

កិត្តុនោះទទួលស្តាប់ពាក្យទគ្គគហបតី អ្នកស្រុកហត្ថិគ្រាមថា បំរើនពរ
គហបតី ។ ទគ្គគហបតី អ្នកស្រុកហត្ថិគ្រាម បានពោលដូច្នេះថា
បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន កាលណាខ្ញុំកុណា កំពុងគ្រាច់ទៅកន្លងនាគវន
បានឃើញព្រះដ៏មានព្រះភាគជាដំបូងអំពីចម្ងាយ បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ចិត្ត
ខ្ញុំកុណាក៏ជ្រះថ្លាចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដោយគ្រាន់តែឃើញប៉ុណ្ណោះ
ចាំងការស្រវឹងសុរា ក៏ស្ងាត់ទៅ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន នេះជា
ធម៌អស្ចារ្យចំឡែកទី ១ តែងមានដល់ខ្ញុំកុណា ។ បពិត្រលោកម្ចាស់
ដ៏ចំរើន លុះខ្ញុំកុណាមានចិត្ត ជ្រះថ្លាហើយ ក៏ចូលទៅអង្គុយជិត
ព្រះមានព្រះភាគ ព្រះអង្គទ្រង់សំដែងអនុបុព្វីកថាដល់ខ្ញុំកុណា គឺទ្រង់
ប្រកាសទានកថា សីលកថា សគ្គកថា ទោសរបស់កាមដ៏លាមកសៅហ្មង
និងអានិសង្សក្នុងការចេញចាកកាម ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ជ្រាបថា
ខ្ញុំកុណាមានចិត្តស្រួល មានចិត្តទន់ មានចិត្តផុតចាកនីវរណធម៌ មានចិត្ត
អណ្តែតឡើង មានចិត្តជ្រះថ្លា ក្នុងកាលណា ព្រះអង្គក៏ទ្រង់សំដែងធម៌
ទេសនាដែលព្រះពុទ្ធទាំងឡាយទ្រង់លើកឡើងសំដែង ដោយព្រះអង្គឯង
គឺទ្រង់សំដែងទុក្ខសច្ច សមុទយសច្ច និរោធសច្ច មគ្គសច្ច ក្នុងកាលនោះ ។

សេយ្យថាបិ ជាម សុទ្ធវត្ថំ អបគតកាឡកំ សម្មទេវ
រជនំ បដិក្កណ្ហេយ្យ ឱវាទេវ ខោ មេ តស្មិំយេវ អាសនេ
វិរជំ វីតមលំ ធម្មចក្ខុំ ឧទបាទិ យំ កិញ្ចិ សមុទយ-
ធម្មំ សព្ពន្តំ និរោធធម្មន្តិ ។ សោ ខោ អហំ កន្តេ
ទិដ្ឋធម្មោ បត្តធម្មោ វិទិតធម្មោ បរិយោគាឡ្ហធម្មោ
តិណ្ណាវិចិកិច្ឆោ វិគតកថង្កថោ វេសារជ្ជប្បត្តោ អបរ-
ប្បច្ចយោ សត្ថុ សាសនេ តត្ថេវ ពុទ្ធេ ធម្មេ សង្ឃេ
សរណំ អគមាសឹ ព្រហ្មចរិយបញ្ចមានិ ច សិក្ខាបទានិ
សមាទយឹ ។ អយំ ខោ មេ កន្តេ ទុតិយោ អច្ឆរិយោ
អព្ភុតធម្មោ សំវិជ្ជតិ ។ តស្ស មយ្ហំ កន្តេ ចតស្សោ
កោមារិយោ បជាបតិយោ អហេសុំ ។ អថខ្វាហំ កន្តេ
យេន តា បជាបតិយោ តេនុបសង្កមឹ ឧបសង្កមិត្វា
តា បជាបតិយោ ឯតទវោចំ មយា ខោ កតិនិយោ
ព្រហ្មចរិយបញ្ចមានិ សិក្ខាបទានិ សមាទិន្នានិ

សំពត់សស្អាត មិនប្រឡាក់ពណ៌ខ្មៅ គួរទទួលទឹកជ្រលក់បានដោយប្រពៃ យ៉ាងណាមិញ ធម្មចក្ខុគឺសោតាបត្តិមគ្គ ដ៏ប្រាសចាកធូលីប្រាសចាកមន្ទិល កើតឡើងដល់ខុំភុណា លើអាសនៈនោះឯងថា ធម្មជាតណាមួយ ដែលកើតឡើងហើយជាធម្មតា ធម្មជាតទាំងអស់នោះមានការរលត់ទៅវិញជាធម្មតា ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ខុំភុណា បានឃើញអរិយសច្ចធម៌ បានដល់អរិយសច្ចធម៌ បានដឹងច្បាស់អរិយសច្ចធម៌ បានចុះចិត្តស៊ប់ក្នុងអរិយសច្ចធម៌ បានឆ្លងផុតសេចក្តីសង្ស័យ មិនមានងឿងឆ្ងល់ ដល់នូវសេចក្តីក្លៀវក្លា មិនដឿស្តាប់បុគ្គលដទៃ ក្នុងសាសនានៃព្រះសាស្តា បានដល់នូវព្រះពុទ្ធផង ព្រះធម៌ផង ព្រះសង្ឃផង ជាទីពឹងក្នុងទីនោះ ទាំងបានសមាទាននូវសិក្ខាបទទាំងឡាយ មានព្រហ្មចរិយៈជាគំរប់ ៥ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន នេះជាធម៌អស្ចារ្យចំឡែកទី ២ តែងមានដល់ខុំភុណា ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ខុំភុណាមានឋានៈជាកុមារីជាប្រពន្ធ ៤នាក់ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន លំដាប់នោះ ខុំភុណាចូលទៅរកប្រពន្ធទាំងនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយ បាននិយាយទៅនឹងប្រពន្ធទាំងនោះ ដូច្នេះថា ម្នាលនាងទាំងឡាយ យើងបានសមាទានសិក្ខាបទទាំងឡាយ មានព្រហ្មចរិយៈជាគំរប់ ៥ ហើយ

ยา ฯ ปญฺจสิ สา ฯ เมว เกเส กุญฺจสุ ปุญฺจนิ ป
เกเตสุ สเกนิ ก ญาติกุลนิ กปฺปสุ เหนสิ ก
ปน ปุริสาภิปฺปายเ กสฺส เว ธมฺมสิ ฯ ฯ วุตฺเต สา
เกนฺเต เชฏฺฐา ปชาปสิ มิ ฯ ตนเกเป ฯ ฯ ปญฺญาปสฺส มิ
อยฺยปุตฺต ปุริสสฺส เนหีสิ ฯ อเถเ อหิ เกนฺเต
สิ ปุริสิ ปกฺโกสาเปตฺวา กเมน หาเรน ปชาปสิ
เกเตฺวา ธกฺกิเณน หาเรน กิฏฺฐาริ เกเตฺวา ฯ
ปุริสสฺส ฯเณเชสิ ฯ เกเมริ เต ปสาหิ เกนฺเต
นาธิ ปริจฺฉนฺเต ฯ ฯ ฯ

បើនាងណាប្រាថ្នា នាងនោះចូរប្រើប្រាស់នូវភោគសម្បត្តិ ទាំងនេះផង ចូរធ្វើបុណ្យទាំងឡាយផងចុះ ឬថា ទៅកាន់ត្រកូលញាតិរបស់ខ្លួនក៏បាន ពុំនោះសោត នាងទាំងឡាយត្រូវការបុរសណា យើងនឹងឲ្យនាងទាំងឡាយ ទៅបុរសនោះ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន កាលដែលខ្ញុំកុណា និយាយយ៉ាងនេះហើយ នាងដែលជាប្រពន្ធច្បងនោះ ក៏និយាយនឹងខ្ញុំ កុណាដូច្នេះថា បពិត្រអយ្យបុត្ត សូមអ្នកឲ្យខ្ញុំទៅបុរសឈ្មោះនេះចុះ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ទើបខ្ញុំកុណាក៏ឲ្យគេហៅបុរសនោះមក ហើយដៃឆ្វេងកាន់ប្រពន្ធ ដៃស្តាំកាន់កុណ្ឌី (ប្រដាប់ទឹក) ប្រគល់ឲ្យទៅបុរសនោះ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន កាលខ្ញុំកុណា លះបង់នាងកុមារី ឲ្យទៅជាទានហើយ ក៏មិនដឹងធ្វើចិត្តឲ្យប្រែប្រួលឡើយ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន នេះជាធម៌អស្ចារ្យចំឡែកទី ៣ តែងមានដល់ខ្ញុំកុណា ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ភោគសម្បត្តិទាំងឡាយ មានច្រើន ក្នុងត្រកូលរបស់ខ្ញុំកុណា តែភោគសម្បត្តិទាំងនោះ មិនងាយបានបៃតមុខ អំពីអ្នកមានសីល មានកល្យាណធម៌ទាំងឡាយទេ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន នេះជាធម៌អស្ចារ្យចំឡែកទី ៤ តែងមានដល់ខ្ញុំកុណា ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន បើខ្ញុំកុណាចូលទៅអង្គុយជិតកិកុណា តែងចូលទៅអង្គុយជិតដោយគោរព មិនបានចូលទៅអង្គុយជិតដោយមិនគោរពទេ

សោ ខេ មេ អាយស្មា ឆម្មំ ទេសេសិ សក្កច្ចំ យោ
សុលភាមិ ខោ អសក្កច្ចំ ខោ ខេ មេ អាយស្មា ឆម្មំ
ទេសេសិ អហាមសុ ឆម្មំ ទេសេមិ ។ អយំ
ខោ មេ ភន្តេ បញ្ហោ អច្ចយោ អត្តតជ្ជោ
សំវិជ្ជតិ ។ អនច្ចយំ ខោ បន មេ ភន្តេ
សន្តេ ឯមទ្ធិតេ ខោតា ឧបសង្កមិតុ អារោចេន្តិ
អសោកោ តហាបតិ តិក្ខុ ខុតោ ភាតរិមុត្តោ
អសោកោ បញ្ញាវិមុត្តោ អសោកោ កាយសក្ខី
អសោកោ ឆិដ្ឋិប្បត្តោ អសោកោ សទ្ធាវិមុត្តោ
អសោកោ ឆម្មាធុសារី អសោកោ សទ្ធាធុសារី

បណ្ណាសក គហបតិវគ្គ

បើលោកដ៏មានអាយុនោះ សំដែងធម៌ដល់ខ្ញុំកុណា ខ្ញុំកុណាតែងស្តាប់ដោយគោរព មិនបានស្តាប់ដោយមិនគោរពទេ ប្រសិនបើ លោកដ៏មានអាយុមិនសំដែងធម៌ដល់ខ្ញុំកុណាទេ ខ្ញុំកុណាតែងសំដែងធម៌ដល់លោកដ៏មានអាយុនោះវិញ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន នេះជាធម៌អស្ចារ្យចំឡែក ទី៥ តែងមានដល់ខ្ញុំកុណា ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន កាលដែលខ្ញុំកុណា និមន្តព្រះសង្ឃមកហើយ ពួកទេវតា ចូលទៅប្រាប់ថា ម្នាលគហបតី ភិក្ខុឯណោះជាខតគោភាគវិមុត្ត(១) ភិក្ខុឯណោះជាឧភយតោភាគវិមុត្ត(២) ភិក្ខុឯណោះ ជាកាយសក្ខី(៣) ភិក្ខុឯណោះជាទិដ្ឋប្បត្ត:(៤) ភិក្ខុឯណោះជាសទ្ធាវិមុត្ត(៥) ភិក្ខុឯណោះជាធម្មានុសារី(៦) ភិក្ខុឯណោះជាសទ្ធានុសារី(៧)

---

១ បានដល់បុគ្គល ដែលផុតស្រឡះចាកចំណែកទាំងពីរ គឺផុតស្រឡះចាករូបកាយ ដោយអរូបសមាបត្តិ ១ ផុតស្រឡះចាកនាមកាយ ដោយមគ្គ ១ ។

២ បានដល់បុគ្គលជា សុក្ខវិបស្សកៈ ។

៣ បានដល់បុគ្គល ដែលបានឮវិឃានសមួស្ស ជាដំបូង ទើបធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវព្រះនិព្វាន ជាទាំងក្រោយ ។

៤ បានដល់បុគ្គល ដែលធឹងច្បាស់ ឃើញច្បាស់ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ដោយបញ្ញាថា សង្ខារទាំងឡាយ រមែងតាំមកនូវទុក្ខ មានតែព្រះនិព្វាន ទើបបានសុខគឺថា ឃើញច្បាស់នូវអរិយសច្ចទាំង ៤ ដោយបញ្ញា ។

៥ បានដល់បុគ្គលដែលផុតស្រឡះចាកកិលេសដោយសទ្ធា សេចក្តីនឹងចគ្នានឹងទិដ្ឋិប្បត្តបុគ្គល ប្លែកគ្នាតែត្រង់សេចក្តីជឿស៊ប់សួន ក្នុងខណៈដែលបានឮវិមុត្តជាចំណែកខាងដើម ។

៦ បានដល់បុគ្គលដែលចំរើនឮវិមុត្ត មានធម៌តឹបញ្ញាជាប្រធាន ។

៧ ប្រហែលគ្នានឹងធម្មានុសារីបុគ្គល ។

អសោតោ សីលវា កល្យាណធម្មោ អសោតោ ទុស្សីលោ បាបធម្មោតិ ។ សង្ឃំ ខោ បនាហំ ភន្តេ បរិសន្តោ ជានាមិ ឯវំ ចិត្តំ ឧប្បាទេត្តោ ឥមស្ស វា ចោភំ ទេមិ ឥមស្ស វា ពហុកន្តិ អថខ្វាហំ ភន្តេ សមចិត្តោវ ទេមិ ។ អយំ ខោ មេ ភន្តេ ឆដ្ឋោ អច្ឆរិយោ អព្ភុតធម្មោ សំវិជ្ជតិ ។ អនច្ឆរិយំ ខោ បន មំ ភន្តេ ទេវតា ឧបសង្កមិត្វា អារោចេន្តិ ស្វាក្ខាតោ ភគវតា ធម្មោតិ ។ ឯវំ វុត្តេ អហំ ភន្តេ តា ទេវតា ឯវំ វាទាមិ វាទេយ្យាថ វា ឯវំ ខោ តុម្ហេ ទេវតេ នោ វា វាទេយ្យាថ អថខោ ស្វាក្ខាតោ ភគវតា ធម្មោតិ ។ ន ខោ បនាហំ ភន្តេ អភិជានាមិ តតោនិទានំ ចិត្តស្ស ឧណ្ណន្តិ មំ វា ទេវតា ឧបសង្កមន្តិ អហំ វា ទេវតាហិ សទ្ធឹ សល្លបាមិ ។ អយំ ខោ មេ ភន្តេ សត្តមោ អច្ឆរិយោ អព្ភុតធម្មោ សំវិជ្ជតិ ។

កិកូឯណោះជាអ្នកមានសីល មានកល្យាណធម៌ កិកូឯណោះជាអ្នកទ្រុស្តសីល មានធម៌ដ៏លាមក ហេតុនេះ មិនជាអស្ចារ្យទេ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន កាលខ្ញុំកុណា កំពុងអង្គាសព្រះសង្ឃ មិនដឹងធ្វើចិត្តឲ្យតើតឡើងយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញ ឲ្យវត្ថុតិច ដល់កិកូនេះផង ឲ្យវត្ថុច្រើនដល់កិកូនេះផងទេ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ខ្ញុំកុណាឲ្យទាន មានចិត្តស្មើដោយពិត ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន នេះជាធម៌អស្ចារ្យចំឡែកទី ៦ តែងមានដល់ខ្ញុំកុណា ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ពួកទេវតា តែងចូលមករកខ្ញុំកុណា ហើយក្រាបថា ម្នាលគហបតី ព្រះធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងហើយដោយប្រពៃ មិនជាអស្ចារ្យទេ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន កាលដែលពួកទេវតាពោលយ៉ាងនេះហើយ ខ្ញុំកុណា ក៏និយាយទៅរកទេវតាទាំងនោះយ៉ាងនេះថា ម្នាលទេវតា អ្នកទាំងឡាយ គប្បីពោលយ៉ាងនេះក្តី មិនគប្បីពោលយ៉ាងនេះក្តី ឯធម៌ពិត ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងហើយដោយប្រពៃមែន ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ខ្ញុំកុណាមិនដឹងថាចិត្តដែលច្បាំងឡើង ព្រោះរឿងនោះជាហេតុទេ ទោះពួកទេវតា ចូលមករកខ្ញុំកុណាក្តី ខ្ញុំកុណាចរចាជាមួយនឹងពួកទេវតាក្តី ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន នេះជាធម៌អស្ចារ្យចំឡែកទី ៧ តែងមានដល់ខ្ញុំកុណា ។

សចេ ខោ បនាហំ កន្តេ ភគវន្តំ(๑) បឋមតរំ កាលំ
ករេយ្យំ អច្ចរិយំ ខោ បនេតំ យទិទំ ភគវា វា
ព្យាករេយ្យ នត្ថិ តំ សំយោជនំ យេន សំយោជនេន
សំយុត្តោ ខុត្តោ ភវាបតិ ហត្ថិត្តាមកោ បុន ឥមំ
លោកំ អាគច្ឆេយ្យាតិ ។ អយំ ខោ មេ កន្តេ អដ្ឋមោ
អច្ចរិយោ អព្ភុតធម្មោ សំវិជ្ជតិ ។ ឥមេ ខោ កន្តេ អដ្ឋ
អច្ចរិយោ អព្ភុតធម្មោ សំវិជ្ជន្តិ ន ច ខោ អហំ ជានាមិ
កតមេហិ ចាហំ អដ្ឋហិ អច្ចរិយេហិ អព្ភុតធម្មេហិ
សមន្នាគតោ ភគវា ព្យាករោតិ ។ អថខោ សោ
ភិក្ខុ ខុត្តស្ស ភវាបតិនោ ហត្ថិត្តាមកស្ស ឧបាសនេ
បិណ្ឌចារំ ភហេត្វា ខុដ្ឋាយាសនា បក្កាមិ ។ អថខោ
សោ ភិក្ខុ បច្ចាភត្តំ បិណ្ឌចារតប្បដិក្កន្តោ យេន ភគវា
តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ
និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ សោ ភិក្ខុ

๑ ម. ភគវោ ។

បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ប្រសិនបើ ខ្ញុំកុណា គប្បីដើមរណកាល មុនព្រះដ៏មានព្រះភាគ ព្រះអង្គគប្បីព្យាករយ៉ាងនេះ ចំពោះខ្ញុំកុណា ថា ចគ្គគហបតី អ្នកស្រុកហត្ថិគ្រាម ប្រកបដោយសំយោជនៈណាហើយ គប្បីមកកាន់មនុស្សលោកនេះម្តងទៀត សំយោជនៈនោះគ្មានទេ ហេតុនុ៎ះ មិនជាអស្ចារ្យទេ ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន នេះជាធម៌អស្ចារ្យចំឡែក ទី ៨ តែងមានដល់ខ្ញុំកុណា ។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ធម៌ជាទី អស្ចារ្យចំឡែកទាំង៨នេះ តែងមាន (ដល់ខ្ញុំកុណា) តែថា ខ្ញុំកុណាមិន ដឹងសោះថា ខ្ញុំកុណាប្រកបដោយធម៌ ជាអស្ចារ្យចំឡែក៨យ៉ាង ដូចម្តេច ខ្លះ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ព្យាករហើយទេ ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុ នោះ ទទួលបង្ហាន់បិណ្ឌបាត ក្នុងលំនៅរបស់ចគ្គគហបតី អ្នកស្រុកហត្ថិ-គ្រាម រួចក្រោកចាកអាសនៈ ចៀសចេញទៅ ។ លុះភិក្ខុនោះត្រឡប់ អំពីបិណ្ឌបាត ក្នុងវេលាខាងក្រោយនៃភត្ត ហើយក៏ចូលទៅគាល់ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះភិក្ខុនោះ អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ

យាវតកោ អហោសិ ពុទ្ធេន ភគវតា ហត្ថិក្ខន្ធេ សន្ធិ ភគវាសល្លាហោ តំ សព្ពំ ភគវតោ អារោចេសិ ។ សាធុ សាធុ ភិក្ខុ យថាតំ ពុទ្ធោ ភគវតិ ហត្ថិក្ខន្ធេ សម្មា ព្យាករមានោ ព្យាករេយ្យ ឥមេហេវ ខោ ភិក្ខុ អដ្ឋហិ អង្គេហិ អព្ភុតធម្មេហិ សមន្នាគតោ ពុទ្ធោ ភគវតិ ហត្ថិក្ខន្ធេ មយា ព្យាកតោ ឥមេហិ ច បន ភិក្ខុ អដ្ឋហិ អង្គេហិ អព្ភុតធម្មេហិ សមន្នាគតំ ពុទ្ធំ ភគវន្តំ ហត្ថិក្ខន្ធេ ជាវេថាតិ(๑) ។

(๒๓) ឯកំ សមយំ ភគវា អាឡវិយំ វិហរតិ អគ្គាឡវេ ចេតិយេ ។ តត្រ ខោ ភគវា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ សត្ថហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ អព្ភុតធម្មេហិ សមន្នាគតំ ហត្ថកំ អាឡវកំ ជាវេថ ។ កតមេហិ សត្ថហិ ។ សទ្ធោ ភិក្ខវេ ហត្ថកោ អាឡវកោ សីលវា ភិក្ខវេ ហត្ថកោ អាឡវកោ ហិរិមា ភិក្ខវេ ហត្ថកោ អាឡវកោ ឧត្តប្បី ភិក្ខវេ ហត្ថកោ អាឡវកោ ពហុស្សុតោ ភិក្ខវេ ហត្ថកោ អាឡវកោ

---

๑ ម. ជាវេហីតិ ។

ក៏ក្រាបបង្គំទូលនូវហេតុទាំងអស់នោះ ដែលខ្លួនបរាជ័យប៉ុន្មាន ជាមួយនឹងចុគ្គហបតី អ្នកស្រុកហត្ថគ្រាម បំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលកិកុ ប្រពៃហើយ ប្រពៃហើយ ចុគ្គហបតី អ្នកស្រុកហត្ថគ្រាម កាលបើព្យាករឲ្យសមហេតុ ឈ្មោះថា ព្យាករតាមពិត ម្នាលកិកុ ចុគ្គហបតី អ្នកស្រុកហត្ថគ្រាម ប្រកបដោយធម៌អស្ចារ្យ ចំឡែក ៨ ប្រការនេះឯង ដែលតថាគតព្យាករហើយ ម្នាលកិកុ អ្នកចូរចាំទុកនូវចុគ្គហបតី អ្នកស្រុកហត្ថគ្រាមថា ប្រកបដោយធម៌អស្ចារ្យ ចំឡែក ៨ ប្រការនេះចុះ ។

(២៣) សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគគាលគង់ក្នុងអគ្គាឡវចេតិយ ជិតស្រុកអាឡវី ។ ក្នុងទីនោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ចូរចាំទុកនូវហត្ថកអាឡវក ថាជាអ្នកប្រកបដោយធម៌អស្ចារ្យ ចំឡែក ៧ ប្រការ ។ ហត្ថកអាឡវក ប្រកបដោយធម៌ អស្ចារ្យចំឡែក ៧ ប្រការ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហត្ថកអាឡវក មានសទ្ធា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហត្ថកអាឡវក មានសីល ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហត្ថកអាឡវក មានសេចក្តីខ្មាសបាប ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហត្ថកអាឡវកមានសេចក្តីខ្លាចបាប ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហត្ថកអាឡវក ជាពហុស្សុត ១

ចាតកា កិក្ខវេ ហត្ថកោ អាឡវកោ បញ្ញា កិក្ខវេ ហត្ថកោ អាឡវកោ ។ ឥមេហិ ខោ កិក្ខវេ សត្តហិ អច្ឆរិយេហិ អព្ភុតធម្មេហិ សមន្នាគតំ ហត្ថកំ អាឡវកំ ជានេថាតិ ។ ឥធមភេច ភគវា ឥធំ វត្វាន សុភតោ ឧដ្ឋាយាសនា វិហារំ ចាវិសិ ។ អថខោ អញ្ញតរោ កិក្ខុ បុព្វណ្ហសមយំ និវាសេត្វា បត្តចីវរមាទាយ យេន ហត្ថកស្ស អាឡវកស្ស និវេសនំ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា បញ្ញត្តេ អាសនេ និសីទិ ។ អថខោ ហត្ថកោ អាឡវកោ យេន សោ កិក្ខុ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា តំ កិក្ខុំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នំ ខោ ហត្ថកំ អាឡវកំ សោ កិក្ខុ ឯតទវោច សត្តហិ ខោ ភន្តេ អាវុសោ អច្ឆរិយេហិ អព្ភុតធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភគវតា ព្យាកតោ ។ កតមេហិ សត្តហិ ។ សេយ្យថាបិ កិក្ខវេ ហត្ថកោ អាឡវកោ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហត្ថកអាឡវកៈ មានចាគៈ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហត្ថកអាឡវកៈ មានបញ្ញា ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ចូរចាំទុកនូវហត្ថកអាឡវកៈថា ជាអ្នកប្រកបដោយធម៌ អស្ចារ្យ ចំឡែក ៧ ប្រការនេះឯង ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ជានត្រាស់ពាក្យនេះ លុះព្រះសុគត ទ្រង់ត្រាស់ពាក្យនេះរួចហើយ ទ្រង់ក្រោកចាកអាសនៈ ស្តេចចូលទៅកាន់វិហារ ។ គ្រានោះ ភិក្ខុ ១ រូបស្ទៀកសង្ឃាដ៏ប្រជាប់ជាត្រនំដ៏ចីវរ ក្នុងបុព្វណ្ហសម័យ ហើយចូលទៅកាន់លំនៅរបស់ហត្ថកអាឡវកៈ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏អង្គុយលើអាសនៈដែលគេក្រាលទុក ។ លំដាប់នោះ ហត្ថកអាឡវកៈ ចូលទៅរកភិក្ខុនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយ ថ្វាយបង្គំភិក្ខុនោះ ហើយអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះហត្ថកអាឡវកៈ អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ភិក្ខុនោះ បានពោលថា ម្នាលអាវុសោ អ្នកប្រកបដោយធម៌អស្ចារ្យចំឡែក ៧ ប្រការ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ព្យាករហើយ ។ ប្រកបដោយធម៌អស្ចារ្យចំឡែក ៧ ប្រការ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហត្ថកអាឡវកៈ មានសទ្ធា ១

សីលវា ហោតិ បាតិមោក្ខសំវរសំវុតោ វិហរតិ អាចារគោចរសម្បន្នោ អណុមត្តេសុ វជ្ជេសុ ភយទស្សាវី សមាទាយ សិក្ខតិ សិក្ខាបទេសុ ។ ពាហុសច្ចវា ហោតិ សុតធរោ សុតសន្និចយោ យេ តេ ធម្មា អាទិកល្យាណា មជ្ឈេកល្យាណា បរិយោសានកល្យាណា សាត្ថំ សព្យញ្ជនំ កេវលបរិបុណ្ណំ បរិសុទ្ធំ ព្រហ្មចរិយំ អភិវទន្តិ តថារូបាស្ស ធម្មា ពហុស្សុតា ហោន្តិ ធតា វចសា បរិចិតា មនសានុបេក្ខិតា ទិដ្ឋិយា សុប្បដិវិទ្ធា ។ កល្យាណមិត្តោ ហោតិ កល្យាណសហាយោ កល្យាណសម្បវង្កោ ។ អយំ ខោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ហត្ថកស្ស អាឡវកស្ស ទេវបុត្តស្ស ឋានា ចវតិ ន ឋានំ ឧបគច្ឆតិ ។

មានសីល ១ មានសេចក្តីខ្មាសបាប ១ មានសេចក្តីខ្លាចបាប ១ ជា
ពហុស្សូត ១ មានចាគៈ ១ ម្នាលកិកុំទាំងឡាយ ហត្ថកអាឡវកៈ មាន
បញ្ញា ១ ។ ម្នាលអាវុសោ អ្នកប្រកបដោយធម៌អស្ចារ្យចំឡែក ៧
ប្រការនេះ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ព្យាករហើយ ។ ហត្ថក-
អាឡវកៈ សួរតបថា បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ចុះគ្រហស្ថនីមួយ អ្នក
ស្វែកស មិនមានក្នុងហេតុដែលព្យាករនេះទេឬ ។ ម្នាលអាវុសោ
គ្រហស្ថនីមួយអ្នកស្វែកស មិនមានក្នុងហេតុព្យាករនេះទេ ។ បពិត្រលោក
ម្ចាស់ដ៏ចំរើន បើគ្រហស្ថនីមួយអ្នកស្វែកស មិនមានក្នុងហេតុព្យាករនេះ
ទេ នុ៎ះជាការប្រពៃហើយ ។ លំដាប់នោះ កិកុំនោះទទួលបិណ្ឌបាត ក្នុង
លំនៅហត្ថកអាឡវកៈហើយ ក៏ក្រោកចាកអាសនៈចៀសចេញទៅ ។ លុះ
កិកុំនោះត្រឡប់អំពីបិណ្ឌបាត ក្នុងវេលាខាងក្រោយនៃកត្តិ ហើយក៏
ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះ
ដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះកិកុំនោះ អង្គុយក្នុង
ទីសមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះ
អង្គដ៏ចំរើន ក្នុងទីឯណោះ ខ្ញុំព្រះអង្គស្វែកសឆ្អែតប្រដាប់បាត្រនឹងចីវរ
ក្នុងវេលាបុព្វណ្ហសម័យ ហើយចូលទៅកាន់លំនៅ របស់ហត្ថកអាឡវកៈ

ឧបសង្កមិត្វា បញ្ចង្គេ អាសនេ និសីទិ ។ អថខោ កន្តេ
ហត្ថកោ អាឡវកោ យេនាហំ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្ក-
មិត្វា មំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ
និសិន្នំ ខោ អហំ កន្តេ ហត្ថកំ អាឡវកំ ឯតទ-
វោចំ សន្តហិ ខោ តុំ អាវុសោ អច្ចរិយេហិ
អញ្ញតញ្ញេហិ សមន្នាគតោ កតវា ញាកតោ ។
កតមេហិ សត្តហិ ។ សទ្ធោ ភិក្ខវេ ហត្ថកោ
អាឡវកោ សីលវា ហិរិមា ពហុស្សុតោ
ចាគវា បញ្ញវា ភិក្ខវេ ហត្ថកោ អាឡវកោតិ ។ ឥមេហិ
ខោ តុំ អាវុសោ សត្តហិ អច្ចរិយេហិ អញ្ញតញ្ញេហិ
សមន្នាគតោ កតវា ញាកតោតិ ។ ឯវំ វុត្តេ កន្តេ
ហត្ថកោ អាឡវកោ មំ ឯតទវោច កច្ចិត្ត កន្តេ
ន កោចិ កិហី អហោសិ ទុក្ខាសាសនោតិ ។ ន ហេត្ថ
អាវុសោ កោចិ កិហី អហោសិ ទុក្ខាសាសនោតិ ។

ស៊ុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏អង្គុយលើអាសនៈដែលគេក្រាលទុក ។ បពិត្រ
ព្រះអង្គដ៏ចំរើន លំដាប់នោះ ហត្ថកអាឡវកចូលទៅកាន់ព្រះអង្គ លុះចូល
ទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះអង្គហើយ អង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ បពិត្រ
ព្រះអង្គដ៏ចំរើន លុះហត្ថកអាឡវក អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ព្រះអង្គ
ទ្រង់ត្រាស់នឹងហត្ថកអាឡវកដូច្នេះថា ម្នាលអាវុសោ អ្នកប្រកបដោយធម៌អស្ចារ្យ
ចំណែក ៧ ប្រការ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ពោលហើយ ។ ប្រកប
ដោយធម៌អស្ចារ្យចំណែក ៧ ប្រការ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
ហត្ថកអាឡវក មានសទ្ធា ១ មានសីល ១ មានសេចក្តីខ្មាសបាប ១ មាន
សេចក្តីខ្លាចបាប ១ ជាពហុស្សូត ១ មានចាគៈ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
ហត្ថកអាឡវក មានបញ្ញា ១ ។ ម្នាលអាវុសោ អ្នកប្រកបដោយធម៌អស្ចារ្យ
ចំណែក ៧ ប្រការនេះឯង ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ពោលពោរ
ហើយ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន កាលដែលព្រះអង្គពោលយ៉ាងនេះ
ហើយ ហត្ថកអាឡវកនិយាយនឹងព្រះអង្គដូច្នេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏
ចំរើន គ្រហស្ថនីមួយអ្នកស្លៀកស មិនមានកង្វល់ហេតុពួកនេះទេឬ ។ ម្នាល
អាវុសោ គ្រហស្ថនីមួយអ្នកស្លៀកស មិនមានកង្វល់ហេតុពួកនេះទេ ។

សាធុ ភន្តេ យនេត្ថ ន តោចិ តិហី អហោសិ ខុទាតាសនោតិ ។ សាធុ សាធុ ភិក្ខុ អប្បិច្ឆោ សោ កុលបុត្តោ សន្តេយេវ អត្តនិ កុសលេ ឆម្នេ ន ឥច្ឆតិ បរេហិ ញាយមានេ ។ តេនហិ ត្វំ ភិក្ខុ ឥមិនា អច្ឆរិយេន អព្ភុតធម្មេន សមន្នាគតំ ហត្ថកំ អាឡវកំ ជានេហិ យនិនំ ។ បេ ។ អប្បិច្ឆតាយាតិ ។

(២៤) ឯកំ សមយំ ភគវា អាឡវិយំ វិហរតិ អគ្គាឡវេ ចេតិយេ ។ អថខោ ហត្ថកោ អាឡវកោ បញ្ចមត្តេហិ ឧបាសកសតេហិ បរិវុតោ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នំ ខោ ហត្ថកំ អាឡវកំ ភគវា ឯតទវោច មហាតី ខោ ត្យាយំ ហត្ថក បរិសា កថំ បន ត្វំ ហត្ថក ឥមំ មហាតឹ បរិសំ សង្គណ្ហាសីតិ ។ យានិមានិ ភន្តេ ភគវតា ទេសិតានិ ចត្តារិ សង្គហវត្ថូនិ តេហាហំ ឥមំ មហាតឹ បរិសំ សង្គណ្ហាមិ ។

បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន បើគ្រហស្ថនីមួយអ្នកស្ទៀកស មិនមានកង្វល់ហេតុ ព្រោះការនេះទេ ទុំជាការប្រពៃហើយ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលគហបតិ ប្រពៃហើយ ប្រពៃហើយ កុលបុត្រនោះជាអ្នកប្រាថ្នាតិច កាលបើកុសលធម៌មាននៅក្នុងខ្លួនហើយ រមែងមិនប្រាថ្នាឲ្យអ្នកដទៃដឹងទេ ។ ម្នាលគហបតិ បើដូច្នោះ អ្នកចូរចាំទុកនូវហេតុការនេះថា ជាអ្នកប្រកបដោយធម៌អស្ចារ្យចំឡែកនេះគឺ ។ បេ ។ ភាពជាអ្នកប្រាថ្នាតិច ។

(៦៤) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងអគ្គាឡវចេតិយ ជិតស្រុកអាឡវី ។ គ្រានោះ ហត្ថកអាឡវក មានឧបាសកចំនួន ៥០០ នាក់ចោមរោម ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះហត្ថកអាឡវក អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលហត្ថក: ពួកបរិសទ្យរបស់អ្នកច្រើនណាស់ ម្នាលហត្ថក: ចុះអ្នកសង្គ្រោះបរិសទ្យច្រើននេះដូចម្តេចខ្លះ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សង្គហវត្ថុធំធ្លាយ ៤ ប្រការណា ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងហើយ ខ្ញុំព្រះអង្គរមែងសង្គ្រោះបរិសទ្យច្រើននេះ ដោយសង្គហវត្ថុធំធ្លាយនោះ ។

អហំ ភន្តេ យំ ជានាមិ អយំ ន្តានេន សន្ថហោតញ្ចេតំ តំ ន្តានេន សន្ថណ្ហាមិ យំ ជានាមិ អយំ បេយ្យវាចេន(១) សន្ថហោតញ្ចេតំ តំ បេយ្យវាចេន សន្ថណ្ហាមិ យំ ជានាមិ អយំ អត្ថចរិយាយ សន្ថហោតញ្ចេតំ តំ អត្ថចរិយាយ សន្ថណ្ហាមិ យំ ជានាមិ អយំ សមានត្តតាយ សន្ថហោតញ្ចេតំ តំ សមានត្តតាយ សន្ថណ្ហាមិ ។ សំវិជ្ជន្តេ ខោ បន មេ ភន្តេ ភាតុលេ ភោគា ឧទ្ធិន្នសប្ប ខោ ភោ តថា សោតព្ពំ មញ្ញន្តិ ។ សាធុ សាធុ ហត្ថក យោនិ ខោ ត្យាយំ ហត្ថក មហាតិ បរិសំ សន្ថហោតុំ ។ យេបិ ហិ កេចិ ហត្ថក អតីតមទ្ធានំ មហាតិ បរិសំ សន្ថហោសុំ សព្ពេ តេ ឥមេហេវ ចតូហិ សន្ថហវត្ថូហិ មហាតិ បរិសំ សន្ថហោសុំ ។ យេបិ ហិ កេចិ ហត្ថក អនាគតមទ្ធានំ មហាតិ បរិសំ សន្ថណ្ហិស្សន្តិ

---

១ វិ. ម. បេយ្យវជ្ជេន ។

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គ ដឹងនូវបុគ្គលណាថា បុគ្គលនេះ គួរ
សង្គ្រោះដោយការឲ្យ ខ្ញុំព្រះអង្គក៏សង្គ្រោះបុគ្គលនោះ ដោយការឲ្យ ខ្ញុំ
ព្រះអង្គដឹងនូវបុគ្គលណាថា បុគ្គលនេះ គួរសង្គ្រោះដោយសំដី ជាទី
ស្រឡាញ់ ខ្ញុំព្រះអង្គក៏សង្គ្រោះបុគ្គលនោះ ដោយសំដី ជាទីស្រឡាញ់
ខ្ញុំព្រះអង្គដឹងនូវបុគ្គលណាថា បុគ្គលនេះ គួរសង្គ្រោះដោយការប្រព្រឹត្តិនូវ
ប្រយោជន៍ ខ្ញុំព្រះអង្គ ក៏សង្គ្រោះបុគ្គលនោះ ដោយការប្រព្រឹត្តិនូវ
ប្រយោជន៍ ខ្ញុំព្រះអង្គដឹងនូវបុគ្គលណាថា បុគ្គលនេះ គួរសង្គ្រោះដោយ
ការតាំងខ្លួនឲ្យស្មើ ។ ខ្ញុំព្រះអង្គក៏សង្គ្រោះបុគ្គលនោះ ដោយការ
តាំងខ្លួនឲ្យស្មើ ។ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន កោគសម្បត្តិកងត្រកូលរបស់
ខ្ញុំព្រះអង្គមានច្រើន ពួកមហាជន រមែងមិនសំគាល់នូវពាក្យរបស់ជនអ្នក
កំសត់ថាជាពាក្យគួរស្តាប់ ដូចជាពាក្យរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គទេ ។ ម្នាលហត្ថកៈ
ប្រពៃហើយ ប្រពៃហើយ ម្នាលហត្ថកៈ នេះជាឧបាយរបស់អ្នក
ដើម្បីសង្គ្រោះនូវបរិសទ្យច្រើន ។ ម្នាលហត្ថកៈ ព្រោះថា ពួកជនណា
មួយ បានសង្គ្រោះ បរិសទ្យច្រើន កន្លងកាលកន្លងទៅហើយ ជនទាំង
អស់នោះ បានសង្គ្រោះនូវបរិសទ្យច្រើន ដោយសង្គហវត្ថុទាំង ៤ នេះឯង ។

សព្ពេ តេ ឥមេហេវ ចតូហិ សង្គហវត្ថូហិ មហាតិំ បរិសំ សង្គណ្ហិំសុន្តិ ។ យេបិ ហិ កេចិ ហត្ថកឱតារហិ មហតិំ បរិសំ សង្គណ្ហន្តិ សព្ពេ តេ ឥមេហេវ ចតូហិ សង្គហវត្ថូហិ មហតិំ បរិសំ សង្គណ្ហន្តីតិ ។ អថខោ ហត្ថកោ អាឡវកោ ភគវន្តំ ឯតទវោច យថា ខ្វស្ស ភន្តេ សន្ទិស្សតិ សមាទបេតិ សមុត្តេជេតិ សម្បហំសេតិ ទុដ្ឋាយ សទា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា បទក្ខិណំ កត្វា បក្កាមិ ។ អថខោ ភគវា អចិរប្បក្កន្តេ ហត្ថកេ អាឡវកេ ភិក្ខូ អាមន្តេសិ អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អរិយ-យេហិ អព្ភុតធម្មេហិ សមន្នាគតំ ហត្ថកំ អាឡវកំ ជានេថ ។ កតមេហិ អដ្ឋហិ ។ សទ្ធោ ភិក្ខវេ ហត្ថកោ អាឡវកោ សីលវា ហិរិមា ពុទ្ធប្បសាទេន សមន្នាគតោ ពហុស្សុតោ ចាគវា បញ្ញវា ភិក្ខវេ ហត្ថកោ អាឡវកោ អប្បាពាធោ ភិក្ខវេ ហត្ថកោ អាឡវកោ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហិ អច្ឆរិយេហិ អព្ភុត-ធម្មេហិ សមន្នាគតំ ហត្ថកំ អាឡវកំ ជានេយ្យាថាតិ ។

ម្នាលហត្ថកៈ ពួកជនណាមួយ នឹងសង្គ្រោះបរិសទ្យច្រើន ក្នុងកាលជាអនាគត ជនទាំងអស់នោះនឹងសង្គ្រោះនូវបរិសទ្យច្រើន ដោយសង្គហវត្ថុ ទាំង ៤ នេះឯង ។ ម្នាលហត្ថកៈ ពួកជនណាមួយ សង្គ្រោះបរិសទ្យច្រើន ក្នុងកាលឥឡូវនេះ ជនទាំងអស់នោះ តែងសង្គ្រោះនូវបរិសទ្យច្រើន ដោយសង្គហវត្ថុទាំង ៤ នេះឯង ។ លំដាប់នោះ ហត្ថកអាឡវក កាលដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ពន្យល់ណែនាំ ឲ្យអាចហ៊ាន ឲ្យរីករាយ ដោយធម្មីកថាហើយ ក៏ក្រោកចាកអាសនៈថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ធ្វើប្រទក្សិណចៀសចេញទៅ ។ លុះហត្ថកអាឡវក ចៀសចេញទៅមិនយូរប៉ុន្មាន ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ចូរចាំទុកនូវហត្ថកអាឡវកថាជាអ្នកប្រកបដោយធម៌អស្ចារ្យចំឡែក ៨ ប្រការ ។ ហត្ថកអាឡវក ប្រកបដោយធម៌អស្ចារ្យចំឡែក ៨ ប្រការ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហត្ថកអាឡវក មានសទ្ធា ១ មានសីល ១ មានសេចក្តីខ្មាសបាប ១ មានសេចក្តីខ្លាចបាប ១ ជាពហុស្សូត ១ មានចាគៈ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហត្ថកអាឡវក មានបញ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហត្ថកអាឡវក មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ចូរចាំទុកនូវហត្ថកអាឡវក ថាជាអ្នកប្រកបដោយធម៌អស្ចារ្យចំឡែក ៨ ប្រការនេះចុះ ។

(๒๙) ឯកំ សមយំ ភគវា សក្កេសុ វិហរតិ កបិលវត្ថុស្មិំ និគ្រោធារាមេ ។ អថខោ មហានាមោ សក្កោ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ មហានាមោ សក្កោ ភគវន្តំ ឯតទវោច កិត្តាវតា នុ ខោ ភន្តេ ឧបាសកោ ហោតីតិ ។ យតោ ខោ មហានាម ពុទ្ធំ សរណំ គតោ ហោតិ ធម្មំ សរណំ គតោ ហោតិ សង្ឃំ សរណំ គតោ ហោតិ ឯត្តាវតា ខោ មហានាម ឧបាសកោ ហោតីតិ ។

កិត្តាវតា បន ភន្តេ ឧបាសកោ សីលវា ហោតីតិ ។ យតោ ខោ មហានាម ឧបាសកោ បាណាតិបាតា បដិវិរតោ ហោតិ អទិន្នាទានា បដិវិរតោ ហោតិ កាមេសុ មិច្ឆាចារា បដិវិរតោ ហោតិ មុសាវាទា បដិវិរតោ ហោតិ សុរាមេរយមជ្ជប្បមាទ-ដ្ឋានា បដិវិរតោ ហោតិ ឯត្តាវតា ខោ មហានាម ឧបាសកោ សីលវា ហោតីតិ ។

(២៥) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងនិគ្រោ-
ធារាម ជិតក្រុងកបិលពស្តុ ក្នុងដែនសក្កៈ។ គ្រានោះ សក្យមហានាម
ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ថ្វាយបង្គំព្រះ
ដ៏មានព្រះភាគ រួចគង់ក្នុងទីដ៏សមគួរ។ លុះសក្យមហានាម គង់ក្នុង
ទីដ៏សមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា បពិត្រ
ព្រះអង្គដ៏ចំរើន បុគ្គលបានជាឧបាសក តើដោយហេតុដូចម្តេច។ បពិត្រ
មហានាម បុគ្គលអ្នកដល់នូវព្រះពុទ្ធជាទីពឹង ដល់នូវព្រះធម៌ជាទីពឹង
ដល់នូវព្រះសង្ឃជាទីពឹង ដោយហេតុណា បពិត្រមហានាម បុគ្គលបាន
ជាឧបាសក ដោយហេតុប៉ុណ្ណេះឯង។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ចុះឧបាសក
អ្នកមានសីល តើដោយហេតុដូចម្តេច។ បពិត្រមហានាម ឧបាសក
ជាអ្នកវៀរចាកបាណាតិបាត វៀរចាកអទិន្នាទាន វៀរចាកកាមេសុមិច្ឆា-
ចារ វៀរចាកមុសាវាទ វៀរចាកសុរាមេរយមជ្ជប្បមាទដ្ឋាន ដោយហេតុ
ណា បពិត្រមហានាម ឧបាសក អ្នកមានសីល ដោយហេតុប៉ុណ្ណេះឯង។

កិត្តាវតា បន ភន្តេ ឧបាសកោ អត្តហិតាយ បដិបន្នោ ហោតិ នោ បរហិតាយាតិ ។ យតោ ខោ មហានាម ឧបាសកោ អត្តនា ច សទ្ធាសម្បន្នោ ហោតិ នោ បរំ សទ្ធាសម្បទាយ សមាទបេតិ អត្តនា ច សីលសម្បន្នោ ហោតិ នោ បរំ សីលសម្បទាយ សមាទបេតិ អត្តនា ច ចាគសម្បន្នោ ហោតិ នោ បរំ ចាគសម្បទាយ សមាទបេតិ អត្តនា ច កិក្ខុំ ឧបសង្កមិតា ហោតិ នោ បរំ កិក្ខុំ ឧបសង្កមេ សមាទបេតិ អត្តនា ច សទ្ធម្មំ សោតុកាមោ ហោតិ នោ បរំ សទ្ធម្មស្សវនេ សមាទបេតិ អត្តនា ច សុតានំ ធម្មានំ ធារកជាតិកោ ហោតិ នោ បរំ ធម្មធារណាយ សមាទបេតិ អត្តនា ច សុតានំ(១) ធម្មានំ អត្ថុបបរិក្ខី ហោតិ នោ បរំ អត្ថុបបរិក្ខាយ សមាទបេតិ អត្តនា ច អត្ថមញ្ញាយ ធម្មមញ្ញាយ ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នោ ហោតិ នោ បរំ ធម្មានុធម្មប្បដិបត្តិយា សមាទបេតិ

---

១ ម. អត្តនា គពាធំ ។

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ចុះទុកាសក អ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន មិនប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍បុគ្គលដទៃទេ តើដោយហេតុដូចម្តេច ។ បពិត្រមហានាម ទុកាសកអ្នកបរិបូណ៌ ដោយសទ្ធា ដោយខ្លួនឯង មិនបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យបរិបូណ៌ដោយសទ្ធា ១ អ្នកបរិបូណ៌ដោយសីល ដោយខ្លួនឯង មិនបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យបរិបូណ៌ដោយសីល ១ អ្នកបរិបូណ៌ដោយចាគៈ ដោយខ្លួនឯង មិនបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យបរិបូណ៌ដោយចាគៈ ១ អ្នកចង់ជួបប្រទះពួកភិក្ខុដោយខ្លួនឯង មិនបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យជួបប្រទះពួកភិក្ខុ ១ អ្នកចង់ស្តាប់ព្រះសទ្ធម្មដោយខ្លួនឯង មិនបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យបានស្តាប់ព្រះសទ្ធម្ម ១ អ្នកទ្រទ្រង់ធម៌តាំងទុកជាយ ដែលបានស្តាប់ហើយ ដោយខ្លួនឯង មិនបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យទ្រទ្រង់នូវធម៌ ១ អ្នកពិចារណានូវអត្ថនៃធម៌តាំងទុកជាយ ដែលបានស្តាប់ហើយ ដោយខ្លួនឯង មិនបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យពិចារណានូវអត្ថ ១ អ្នកដឹងនូវអត្ថ ដឹងនូវធម៌ ហើយប្រតិបត្តិនូវធម៌ដ៏សមគួរដល់ធម៌ ដោយខ្លួនឯង មិនបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យប្រតិបត្តិនូវធម៌ដ៏សមគួរដល់ធម៌ ១ ដោយហេតុណា

ឯត្តាវតា ខោ មហានាម ឧបាសកោ អត្ថហិតាយ បដិបន្នោ ហោតិ នោ បរហិតាយាតិ ។

កិត្តាវតា បន ភន្តេ ឧបាសកោ អត្ថហិតាយ ច បដិបន្នោ ហោតិ បរហិតាយ ចាតិ ។ យតោ ខោ មហានាម ឧបាសកោ អត្តនា ច សទ្ធាសម្បន្នោ ហោតិ បរញ្ច សទ្ធាសម្បទាយ សមាទបេតិ អត្តនា ច សីលសម្បន្នោ ហោតិ បរញ្ច សីលសម្បទាយ សមាទបេតិ អត្តនា ច ចាគសម្បន្នោ ហោតិ បរញ្ច ចាគសម្បទាយ សមាទបេតិ អត្តនា ច កិក្ខុំ ឧបសង្កមិតា ហោតិ បរញ្ច កិក្ខុំ ឧបសង្កមនាយ សមាទបេតិ អត្តនា ច សទ្ធម្មំ សោតុកាមោ ហោតិ បរញ្ច សទ្ធម្មស្សវនេ សមាទបេតិ អត្តនា ច សុតានំ ធម្មានំ ធារកជាតិកោ ហោតិ បរញ្ច ធម្ម-ធារណាយ សមាទបេតិ អត្តនា ច សុតានំ ធម្មានំ អត្ថូបបរិក្ខី ហោតិ បរញ្ច អត្ថូបបរិក្ខាយ សមាទបេតិ

បណ្ណាសក គហបតិវគ្គ

បពិត្រមហានាម ឧបាសក អ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន មិនប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍បុគ្គលដទៃ ដោយហេតុមានប្រមាណប៉ុណ្ណេះឯង ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ចុះឧបាសក អ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនផង ដើម្បីប្រយោជន៍បុគ្គលដទៃផង តើដោយហេតុដូចម្តេច ។ បពិត្រមហានាម ឧបាសក អ្នកបរិបូណ៌ដោយសទ្ធា ដោយខ្លួនឯង តាំងបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យបរិបូណ៌ដោយសទ្ធា ១ អ្នកបរិបូណ៌ដោយសីល ដោយខ្លួនឯង តាំងបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យបរិបូណ៌ដោយសីល ១ អ្នកបរិបូណ៌ដោយចាគៈដោយខ្លួនឯង តាំងបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យបរិបូណ៌ដោយចាគៈ ១ អ្នកចង់ដួបប្រទះពួកភិក្ខុដោយខ្លួនឯង តាំងបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យបានដួបប្រទះពួកភិក្ខុ ១ អ្នកចង់ស្តាប់ព្រះសទ្ធម្មដោយខ្លួនឯង តាំងបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យបានស្តាប់ព្រះសទ្ធម្ម ១ អ្នកទ្រទ្រង់នូវធម៌តាំងឡាយដែលបានស្តាប់ហើយដោយខ្លួនឯង តាំងបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យទ្រទ្រង់នូវធម៌ ១ អ្នកពិចារណានូវអត្ថនៃធម៌តាំងឡាយ ដែលបានស្តាប់ហើយដោយខ្លួនឯង តាំងបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យពិចារណានូវអត្ថ ១

អត្តនា ច អត្តមញ្ញាយ ធម្មមញ្ញាយ ធម្មានុធម្ម-
ប្បដិបន្នោ ហោតិ បរញ្ច ធម្មានុធម្មប្បដិបត្តិយា
សមាទបេតិ ឯត្តាវតា ខោ មហានាម ឧបាសកោ
អត្តហិតាយ ច បដិបន្នោ ហោតិ បរហិតាយ ចាតិ ។

(២៦) ឯកំ សមយំ ភគវា រាជគហេ វិហរតិ
ជីវកម្ពវនេ ។ អថខោ ជីវកោ កោមារភច្চោ យេន ភគវា
តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ
និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ ជីវកោ កោមារភច្চោ
ភគវន្តំ ឯតទវោច កិត្តាវតា នុ ខោ ភន្តេ ឧបាសកោ
ហោតីតិ ។ យតោ ខោ ជីវក ពុទ្ធំ សរណំ គតោ
ហោតិ ធម្មំ សរណំ គតោ ហោតិ សង្ឃំ សរណំ គតោ
ហោតិ ឯត្តាវតា ខោ ជីវក ឧបាសកោ ហោតីតិ ។

កិត្តាវតា បន ភន្តេ ឧបាសកោ សីលវា
ហោតីតិ ។ យតោ ខោ ជីវក ឧបាសកោ បាណាតិ-
បាតា បដិវិរតោ ហោតិ ។បេ។ សុរាមេរយមជ្ជប្ប-
មាទដ្ឋានា បដិវិរតោ ហោតិ ឯត្តាវតា ខោ ជីវក
ឧបាសកោ សីលវា ហោតីតិ ។

អ្នកដឹងនូវអត្ថ ដឹងនូវធម៌ ហើយប្រតិបត្តិនូវធម៌ដ៏សមគួរដល់ធម៌ ដោយខ្លួនឯង តាំងបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យប្រតិបត្តិនូវធម៌ដ៏សមគួរដល់ធម៌ ដោយហេតុណា បពិត្រមហានាម ឧបាសក អ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួនផង ដើម្បីប្រយោជន៍បុគ្គលដទៃផង ដោយហេតុមានប្រមាណប៉ុណ្ណេះ ។

[២៦] សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងដីវកម្មវនជិតក្រុងពារាណសី ។ គ្រានោះ ដីវកគោមារកត្យ ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ រួចអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះដីវកគោមារកត្យ អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន បុគ្គលបានជាឧបាសក តើដោយហេតុដូចម្តេច ។ ម្នាលដីវក បុគ្គលអ្នកដល់នូវព្រះពុទ្ធជាទីពឹង ដល់នូវព្រះធម៌ជាទីពឹង ដល់នូវព្រះសង្ឃជាទីពឹង ដោយហេតុណា ម្នាលដីវក បុគ្គលនោះ បានជាឧបាសក ដោយហេតុមានប្រមាណប៉ុណ្ណេះឯង ។

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ចុះឧបាសកអ្នកមានសីល តើដោយហេតុដូចម្តេច ។ ម្នាលដីវក ឧបាសកជាអ្នកវៀរចាកបាណាតិបាត ។ បេ ។ វៀរចាកសុរាមេរយមជ្ជប្បមាទដ្ឋាន ដោយហេតុណា ម្នាលដីវក ឧបាសកជាអ្នកមានសីល ដោយហេតុមានប្រមាណប៉ុណ្ណេះឯង ។

កិត្តាវតា បន កន្តេ ឧបាសកោ អត្តមនាយ បដិបន្នោ ហោតិ នោ បរមនាយាតិ ។ យតោ ខោ ជីវក ឧបាសកោ អត្តនា ច សទ្ធាសម្បន្នោ ហោតិ នោ បរំ សទ្ធាសម្បទាយ សមាទបេតិ ។បេ។ អត្តនា ច អត្តមញ្ញាយ ធម្មមញ្ញាយ ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នោ ហោតិ នោ បរំ ធម្មានុធម្មប្បដិបត្តិយា សមាទបេតិ ឯត្តាវតា ខោ ជីវក ឧបាសកោ អត្តមនាយ បដិបន្នោ ហោតិ នោ បរមនាយាតិ ។

កិត្តាវតា បន កន្តេ ឧបាសកោ អត្តមនាយ ច បដិបន្នោ ហោតិ បរមនាយ ចាតិ ។ យតោ ខោ ជីវក ឧបាសកោ អត្តនា ច សទ្ធាសម្បន្នោ ហោតិ បរញ្ច សទ្ធាសម្បទាយ សមាទបេតិ អត្តនា ច សីលសម្បន្នោ ហោតិ បរញ្ច សីលសម្បទាយ សមាទបេតិ អត្តនា ច ចាគសម្បន្នោ ហោតិ បរញ្ច ចាគសម្បទាយ សមាទបេតិ អត្តនា ច កិញ្ចនំ ទស្សនកាមោ ហោតិ បរញ្ច កិញ្ចនំ ទស្សនេ សមាទបេតិ អត្តនា ច សទ្ធម្មំ សោតុកាមោ ហោតិ

បណ្ណាសក ឆហេតុវិត្ត

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ចុះទុបាសក អ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន មិនប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍បុគ្គលដទៃ តើដោយហេតុដូចម្តេច ។ ម្នាលជីវក ទុបាសក អ្នកបរិបូណ៌ដោយសទ្ធា ដោយខ្លួនឯង តែមិនបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យបរិបូណ៌ ដោយសទ្ធា ១ ។ បេ ។ អ្នកដឹងច្បាស់នូវអត្ថ ដឹងច្បាស់នូវធម៌ ហើយប្រតិបត្តិនូវធម៌ដ៏សមគួរដល់ធម៌ ដោយខ្លួនឯង តែមិនបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យប្រតិបត្តិនូវធម៌ដ៏សមគួរដល់ធម៌ ១ ដោយហេតុណា ម្នាលជីវក ទុបាសកអ្នកប្រតិបត្តិដើម្បីប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន មិនប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍បុគ្គលដទៃ ដោយហេតុមានប្រមាណប៉ុណ្ណេះឯង ។

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ចុះទុបាសកអ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនផង ដើម្បីប្រយោជន៍បុគ្គលដទៃផង តើដោយហេតុដូចម្តេច ។ ម្នាលជីវក ទុបាសក អ្នកបរិបូណ៌ដោយសទ្ធា ដោយខ្លួនឯង តាំងបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យបរិបូណ៌ដោយសទ្ធា ១ អ្នកបរិបូណ៌ដោយសីល ដោយខ្លួនឯង តាំងបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យបរិបូណ៌ដោយសីល ១ អ្នកបរិបូណ៌ដោយចាគៈ ដោយខ្លួនឯង តាំងបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យបរិបូណ៌ដោយចាគៈ ១ អ្នកចង់ជួបប្រទះពួកភិក្ខុដោយខ្លួនឯង តាំងបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យជួបប្រទះពួកភិក្ខុ ១ អ្នកចង់ស្តាប់ព្រះសទ្ធម្មដោយខ្លួនឯង

ปรญฺจ สนฺธฺยสฺสเน สมาธเปตึ อตฺตนา จ สุตานํ ธมฺมานํ ธารกชาติกตา โหติ ปรญฺจ ธมฺมธารณาย สมาธเปตึ อตฺตนา จ สุตานํ ธมฺมานํ อตฺถูปปริกฺขึ โหติ ปรญฺจ อตฺถูปปริกฺขาย สมาธเปตึ อตฺตนา จ อตฺถูปปญฺญาย ธมฺมูปปญฺญาย ธมฺมานุธมฺมปฺปฏิปนฺโน โหติ ปรญฺจ ธมฺมานุธมฺมปฺปฏิปตฺติยา สมาธเปตึ ฯเปฯ ขตฺติยกุลูปโก อตฺตมนตาย จ ปฏิปนฺโน โหติ ปรมนตาย จาติ ฯ

(๒๗) อฏฺฐงฺคิโก กมฺมปโถ ๆลฯ กตมานิ อฏฺฐ ฯ ปาณาติปาตา เวรมณี กมฺมปโถ จารกา โกจิ ปาณาติปาตา มาตุปฏฺฐาคา อารุปฺปา ปาณาติปาตา ปรมา ๔ สปฺปุริสา ปาณาติปาตา ภยา ๒ ปฏิปตฺติ ปาณาติปาตา ปฏิปตฺติ ปณฺฑิตา ปฏิสนฺถารา พหุสฺสุตา ๑ ปฏิปตฺติ สมณ-พฺราหฺมณา ฯ ๔ มคฺคา โข กมฺมปโถ อฏฺฐ ปาณาติปาตา ฯ

ចាំឆបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យបានស្តាប់នូវព្រះសទ្ធម្ម ១ ជាអ្នកទ្រទ្រង់នូវធម៌ចាំឆឡាយ ដែលបានស្តាប់ហើយដោយខ្លួនឯង ចាំឆបបួលបុគ្គលដទៃឲ្យទ្រទ្រង់នូវធម៌ ១ អ្នកពិចារណានូវអត្ថនៃធម៌ចាំឆឡាយ ដែលបានស្តាប់ហើយ ដោយខ្លួនឯង ចាំឆបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យពិចារណានូវអត្ថ ១ អ្នកដឹងច្បាស់នូវអត្ថ ដឹងច្បាស់នូវធម៌ ហើយប្រតិបត្តិនូវធម៌ដ៏សមគួរដល់ធម៌ ដោយខ្លួនឯង ចាំឆបបួលបុគ្គលដទៃ ឲ្យប្រតិបត្តិនូវធម៌ដ៏សមគួរដល់ធម៌ ១ ដោយហេតុណា ម្នាលជីវក ។បា។ សក អ្នកប្រតិបត្តិដើម្បីប្រយោជន៍ផ្លូវខ្លួនផង ដើម្បីប្រយោជន៍បុគ្គលដទៃផង ដោយហេតុមានប្រមាណប៉ុណ្ណេះឯង ។

(៤៧) ម្នាលភិក្ខុចាំឆឡាយ កំឡាំងនេះមាន ៨ យ៉ាង ។ កំឡាំង ៨ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំឆឡាយ ពួកក្មេងមានការយំជាកំឡាំង ១ ពួកមាតុគ្រាមមានសេចក្តីក្រោធ ជាកំឡាំង ១ ពួកចោរមានគ្រឿងអាវុធ ជាកំឡាំង ១ ពួកព្រះរាជាមានឥស្សរិយៈ ជាកំឡាំង ១ ពួកជនពាលមានការលើកទោស ជាកំឡាំង ១ ពួកបណ្ឌិតមានការពិចារណាជាកំឡាំង ១ ពួកពហុស្សុតមានការពិចារណាជាកំឡាំង ១ ពួកសមណព្រាហ្មណ៍មានការអត់ធន់ ជាកំឡាំង ១ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំឆឡាយ កំឡាំងមាន ៨ យ៉ាងនេះឯង ។

(២៨) អថខោ អាយស្មា សារីបុត្តោ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នំ ខោ អាយស្មន្តំ សារីបុត្តំ ភគវា ឯតទវោច កតិ នុ ខោ សារីបុត្ត ឥណាសវាសច្ច កិត្តិយោ ពលានិ យេហិ ពលេហិ សមន្នាគតោ ឥណាសវោ កិត្តិ អាសវានំ ខយំ បដិជានាតិ ឥណា មេ អាសវាតិ ។ អដ្ឋ ភន្តេ ឥណាសវាសច្ច កិត្តិយោ ពលានិ យេហិ ពលេហិ សមន្នាគតោ ឥណាសវោ កិត្តិ អាសវានំ ខយំ បដិជានាតិ ឥណា មេ អាសវាតិ ។ កតមានិ អដ្ឋ ។ ឥធ ភន្តេ ឥណាសវាសច្ច កិត្តិយោ អនិច្ចតោ សព្ពេ សង្ខារ យថាភូតំ សម្មប្បញ្ញាយ សុទិដ្ឋា ហោន្តិ ។ យម្បិ ភន្តេ ឥណាសវាសច្ច កិត្តិយោ អនិច្ចតោ សព្ពេ សង្ខារ យថាភូតំ សម្មប្បញ្ញាយ សុទិដ្ឋា ហោន្តិ

(២៨) គ្រានោះ ព្រះសារីបុត្រដ៏មានអាយុ ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ រួចអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់យ៉ាងនេះថា ម្នាលសារីបុត្ត កិក្ខុជាខីណាស្រព ប្រកបដោយកំឡាំងពាំងឡាយណា រមែងប្តេជ្ញានូវការអស់ទៅនៃអាសវៈពាំងឡាយថា អាសវៈពាំងឡាយ របស់អាត្មាអញអស់ហើយ កំឡាំងពាំងនោះ របស់កិក្ខុជាខីណាស្រព តើមានប៉ុន្មានយ៉ាង ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន កិក្ខុជាខីណាស្រព ប្រកបដោយកំឡាំងពាំងឡាយណា រមែងប្តេជ្ញានូវការអស់ទៅនៃអាសវៈពាំងឡាយថា អាសវៈពាំងឡាយ របស់អាត្មាអញអស់ហើយ កំឡាំងពាំងនោះ របស់កិក្ខុជាខីណាស្រពមាន ៨ យ៉ាង ។ ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេច ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន កិក្ខុជាខីណាស្រព ក្នុងសាសនានេះ ឃើញច្បាស់នូវសង្ខារពាំងពួងថា មិនទៀង ដោយបញ្ញាដ៏ប្រពៃ គួរតាមពិត ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន កិក្ខុជាខីណាស្រព ឃើញច្បាស់នូវសង្ខារពាំងពួងថា មិនទៀង ដោយបញ្ញាដ៏ប្រពៃ គួរតាមពិត ដោយកំឡាំងណា

ឥធម្ម កន្តេ ខីណាសវស្ស កិក្ខុនោ ពលំ ហោតិ យំ ពលំ អាគម្ម ខីណាសវោ កិក្ខុ អាសវានំ ខយំ បដិជានាតិ ខីណា មេ អាសវាតិ ។ បុន ចបរំ កន្តេ ខីណាសវស្ស កិក្ខុនោ អដ្ឋារសាស្ស បមា ការមា យថាភូតំ សម្មប្បញ្ញាយ សុទិដ្ឋា ហោន្តិ ។ យម្ប កន្តេ ខីណាសវស្ស កិក្ខុនោ អដ្ឋារសាស្ស បមា ការមា យថាភូតំ សម្មប្បញ្ញាយ សុទិដ្ឋា ហោន្តិ ឥធម្ប កន្តេ ខីណាសវស្ស កិក្ខុនោ ពលំ ហោតិ យំ ពលំ អាគម្ម ខីណាសវោ កិក្ខុ អាសវានំ ខយំ បដិជានាតិ ខីណា មេ អាសវាតិ ។ បុន ចបរំ កន្តេ ខីណាសវស្ស កិក្ខុនោ វិវេកនិន្នំ ចិត្តំ ហោតិ វិវេកចោណំ វិវេកបព្ភារំ វិវេកដ្ឋំ នេក្ខម្មាភិរតំ ព្យន្តីភូតំ សព្វសោ អាសវដ្ឋានីយេហិ ធម្មេហិ ។

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន (ម្យ៉ាងទៀត) កិក្ខុជាខីណាស្រព ប្តេជ្ញានូវកិរិយាអស់ទៅនៃអាសវៈទាំងឡាយថា អាសវៈទាំងឡាយ របស់អាត្មាអញអស់ហើយ ព្រោះអាស្រ័យកំឡាំងណា កំឡាំងនេះ ជាកំឡាំងរបស់កិក្ខុជាខីណាស្រព។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មួយទៀត កិក្ខុជាខីណាស្រព ឃើញច្បាស់នូវតាមពាំងឡាយ មានឧបមាដូចជារណ្តៅ ដ៏ពេញដោយរងើកភ្លើង ដោយបញ្ញាដ៏ប្រពៃ គួរតាមពិត។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន កិក្ខុជាខីណាស្រពឃើញច្បាស់នូវតាមពាំងឡាយ ដែលមានឧបមាដូចជារណ្តៅដ៏ពេញដោយរងើកភ្លើង ដោយបញ្ញាដ៏ប្រពៃ គួរតាមពិត ដោយកំឡាំងណា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន (ម្យ៉ាងទៀត) កិក្ខុជាខីណាស្រព ប្តេជ្ញានូវកិរិយាអស់ទៅនៃអាសវៈទាំងឡាយថា អាសវៈទាំងឡាយ របស់អាត្មាអញអស់ហើយ ព្រោះអាស្រ័យកំឡាំងណា កំឡាំងនេះ ជាកំឡាំងរបស់កិក្ខុជាខីណាស្រព។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មួយទៀត ចិត្តរបស់កិក្ខុជាខីណាស្រព តែងនៅទៅរកវិវេក ឈានទៅរកវិវេក ចៃរទៅរកវិវេក ដំកល់នៅក្នុងវិវេក ត្រេកអរចំពោះក្នុងការចេញចាកកាម ជាចិត្តប្រាសចាកធម៌ទាំងឡាយ ដែលជាទីតាំងនៃអាសវៈដោយប្រការទាំងពួង។

យម្បិ ភន្តេ ខីណាសវស្សបិ តិក្ខិន្ទោ វិវេកនិន្នំ ចិត្តំ
ហោតិ វិវេកដ្ឋំ វិវេកបញ្ហារំ វិវេកដ្ឋំ នេក្ខម្មាភិរតំ
ព្យន្តីភូតំ សព្វសោ អាសវដ្ឋានីយេហិ ធម្មេហិ ឥទម្បិ
ភន្តេ ខីណាសវស្សបិ តិក្ខិន្ទោ ពលំ ហោតិ យំ ពលំ
អាគម្ម ខីណាសវោ តិក្ខិ អាសវានំ ខយំ បដិជានាតិ
ខីណា មេ អាសវាតិ ។ បុន ចបរំ ភន្តេ ខីណាសវស្ស
តិក្ខិន្ទោ ចត្តារោ សតិបដ្ឋានា ភាវិតា ហោន្តិ សុភា-
វិតា ។ យម្បិ ភន្តេ ខីណាសវស្សបិ តិក្ខិន្ទោ ចត្តារោ
សតិបដ្ឋានា ភាវិតា ហោន្តិ សុភាវិតា ឥទម្បិ ភន្តេ
ខីណាសវស្សបិ តិក្ខិន្ទោ ពលំ ហោតិ យំ ពលំ អាគម្ម
ខីណាសវោ តិក្ខិ អាសវានំ ខយំ បដិជានាតិ ខីណា
មេ អាសវាតិ ។ បុន ចបរំ ភន្តេ ខីណាសវស្ស
តិក្ខិន្ទោ ចត្តារោ ឥទ្ធិបាទា ភាវិតា ហោន្តិ សុភាវិតា
។ បេ ។ បញ្ចិន្ទ្រិយានិ ភាវិតានិ ហោន្តិ សុភាវិតានិ

បឋមាសក ឥរហបតីវគ្គ

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ចិត្តរបស់កិក្ខុ ជាខីណាស្រព តែងតែនៅរកវិវេក ឈានៅរកវិវេក បៃរៅរកវិវេក ជំកល់នៅក្នុងវិវេក ត្រេកអរចំពោះក្នុងការចេញចាកកាម ជាចិត្តប្រាសចាកធម៌ទាំងពួយ ដែលជាទីតាំងនៃអាសវៈ ដោយប្រការទាំងពួង ដោយកំឡាំងណា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មួយទៀត កិក្ខុជាខីណាស្រព ប្តេជ្ញានូវការអស់នៃអាសវៈទាំងពួយថា អាសវៈទាំងពួយ របស់អាត្មាអញអស់ហើយ ព្រោះអាស្រ័យកំឡាំងណា កំឡាំងនេះ ជាកំឡាំងរបស់កិក្ខុ ជាខីណាស្រព ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មួយទៀត កិក្ខុជាខីណាស្រព ចានចំរើន អប់រំល្អហើយ នូវសតិប្បដ្ឋានទាំង ៤ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន កិក្ខុជាខីណាស្រព ចានចំរើន អប់រំល្អហើយ នូវសតិប្បដ្ឋាន ៤ ដោយកំឡាំងណា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មួយទៀត កិក្ខុជាខីណាស្រព ប្តេជ្ញានូវការអស់នៃអាសវៈទាំងពួយថា អាសវៈទាំងពួយ របស់អាត្មាអញអស់ហើយ ព្រោះអាស្រ័យកំឡាំងណា កំឡាំងនេះ ជាកំឡាំងរបស់កិក្ខុ ជាខីណាស្រព ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មួយទៀត កិក្ខុជាខីណាស្រព ចានចំរើនអប់រំល្អហើយ នូវឥទ្ធិបាទ ៤ ។ បេ ។ ចានចំរើន អប់រំល្អហើយ នូវឥន្ទ្រិយ ៥

សត្ត ពោជ្ឈង្គា ភាវិតា ហោន្តិ សុភាវិតា អរិយោ អដ្ឋង្គិកោ មគ្គោ ភាវិតោ ហោតិ សុភាវិតោ ។ យម្បិ កន្តេ ខីណាសវស្ស កិក្ខុនោ អរិយោ អដ្ឋង្គិកោ មគ្គោ ភាវិតោ ហោតិ សុភាវិតោ ឥទម្បិ កន្តេ ខីណាសវស្ស កិក្ខុនោ ពលំ ហោតិ យំ ពលំ អាគម្ម ខីណាសវោ កិក្ខុ អាសវានំ ខយំ បដិជានាតិ ខីណា មេ អាសវាតិ ។ ឥមានិ ខោ កន្តេ អដ្ឋ ខីណាសវស្ស កិក្ខុនោ ពលានិ យេហិ ពលេហិ សមន្នាគតោ ខីណាសវោ កិក្ខុ អាសវានំ ខយំ បដិជានាតិ ខីណា មេ អាសវាតិ ។

(២៩) ខណាតីតោ លោកោតិ កិក្ខវេ អស្សុតវា បុថុជ្ជនោ ភាសតិ នោ ច ខោ សោ ជានាតិ ខណំ វា អក្ខណំ វា ។ អដ្ឋមេ កិក្ខវេ អក្ខណា អសមយា ព្រហ្មចរិយវាសាយ ។ កតមេ អដ្ឋ ។

បានចំពោះ អប់រំល្អហើយនូវពោជ្ឈង្គ ៧ បានចំពោះ អប់រំល្អហើយនូវមគ្គ ប្រកបដោយអង្គ ៨ ដ៏ប្រសើរ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន កិកុជាឱណាស្រេច បានចំពោះ អប់រំល្អហើយនូវមគ្គប្រកបដោយអង្គ ៨ ដ៏ប្រសើរ ដោយកំឡាំងណា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន (ម្ល៉ាងទៀត) កិកុជាឱណាស្រេច ប្តេជ្ញានូវការអស់ទៅ នៃអាសវៈទាំងឡាយថា អាសវៈទាំងឡាយរបស់អាត្មាអញអស់ហើយ ព្រោះអាស្រ័យកំឡាំងណា កំឡាំងនេះ ជាកំឡាំងរបស់កិកុជាឱណាស្រេច ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន កិកុជាឱណាស្រេចប្រកបដោយកំឡាំងទាំងឡាយណា រមែងប្តេជ្ញានូវការអស់ទៅ នៃអាសវៈទាំងឡាយថា អាសវៈទាំងឡាយ របស់អាត្មាអញអស់ហើយ កំឡាំងទាំងនោះ របស់កិកុជាឱណាស្រេច មាន ៨ យ៉ាងនេះឯង ។

(២៩) ម្នាលកិកុទាំងឡាយ ឫឫដ្ឋនមិនមានការចេះដឹង រមែងនិយាយថា សត្វលោកមានកិច្ចកង្ខាណៈ សត្វលោកមានកិច្ចកង្ខាណៈ តែឫឫដ្ឋននោះ មិនដឹងនូវខណៈឬអក្ខណៈទេ ។ ម្នាលកិកុទាំងឡាយ អក្ខណៈ អសម័យ នៃការនៅប្រព្រឹត្តព្រហ្មចារ្យនេះមាន ៨ យ៉ាង ។ ៨ យ៉ាងតើអ្វីខ្លះ ។

๙๘ តិក្ខវេ តថាគតោ ច លោកេ ឧប្បន្នោ ហោតិ អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ សុគតោ លោកវិទូ អនុត្តរោ បុរិសទម្មសារថិ សត្ថា ទេវមនុស្សានំ ពុទ្ធោ ភគវា ឥមញ្ច ទេសិយតិ ឧបសមិតោ បរិនិព្ពានិតោ សម្ពោធគាមី សុគត-ប្បវេទិតោ អយញ្ច បុគ្គលោ និរយំ ឧបបន្នោ ហោតិ ។ អយំ តិក្ខវេ បឋមោ អក្ខណោ អសមយោ ព្រហ្មចរិយវាសាយ ។ បុន ចបរំ តិក្ខវេ តថាគតោ ច លោកេ ឧប្បន្នោ ហោតិ ។ បេ ។ សត្ថា ទេវមនុស្សានំ ពុទ្ធោ ភគវា ឥមញ្ច ទេសិយតិ ឧបសមិតោ បរិនិព្ពានិតោ សម្ពោធគាមី សុគត-ប្បវេទិតោ អយញ្ច បុគ្គលោ តិរច្ឆានយោនិំ ឧបបន្នោ ហោតិ ។ បេ ។ អយញ្ច បុគ្គលោ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រះតថាគត ឆ្ងាយចាកកិលេស ទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវញេយ្យធម៌ទាំងពួង ដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយវិជ្ជានិងចរណៈ ទ្រង់មានដំណើរល្អ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ នូវត្រៃលោក ទ្រង់ប្រសើរដោយសីលាទិគុណ ឥតមានបុគ្គលណាស្មើ ទ្រង់ទូន្មាននូវបុរសដែលគួរទូន្មាន ដូចនាយសារថី ជាសាស្តានៃទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់នូវចតុរាយសច្ច ទ្រង់មានដំណើរទៅកាន់ត្រែកពន្លាក់ចេលហើយ បានកើតឡើង ក្នុងលោកនេះ ទាំងធម៌ដែលធ្វើកិលេសឲ្យស្ងួតរម្ងាប់ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីព្រះនិព្វាន ជាដំណើរដើម្បីត្រាស់ដឹង ជាធម៌ដែលព្រះសុគតទ្រង់ប្រកាសទុក ព្រះអង្គក៏បានសំដែងហើយ តែទាស់បុគ្គលនេះទៅកើតក្នុងនរក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាអក្ខណៈ អសម័យ នៃការនៅប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរ្យទី ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត ព្រះតថាគត ។ បេ ។ ជាសាស្តានៃទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់នូវចតុរាយសច្ច ទ្រង់មានដំណើរទៅកាន់ត្រែកពន្លាក់ចេលហើយ រមែងកើតឡើងក្នុងលោក ទាំងធម៌ដែលធ្វើកិលេសឲ្យស្ងួតរម្ងាប់ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីព្រះនិព្វាន ជាដំណើរដើម្បីត្រាស់ដឹង ជាធម៌ដែលព្រះសុគតទ្រង់ប្រកាសទុក ព្រះអង្គបានសំដែងហើយ តែទាស់បុគ្គលនេះ ទៅកើតក្នុងកំណើតតិរច្ឆាន ។ បេ ។ តែទាស់បុគ្គលនេះ

បដិវិសយំ ឧបបន្នោ ហោតិ ។បេ។ អយញ្ច បុគ្គលោ អញ្ញតរំ ទីឃាយុកំ ទេវនិកាយំ ឧបបន្នោ ហោតិ ។បេ។ អយញ្ច បុគ្គលោ បច្ចន្តិមេសុ ជនបទេសុ បច្ចាជាតោ ហោតិ សោ ច ហោតិ អវិញ្ញាតារេសុ មិលក្ខេសុ(๑) យត្ថ នត្ថិ កតំ កិញ្ចនំ កិញ្ចនីនំ ឧចាសកានំ ឧចាសិកានំ ។បេ។ អយញ្ច បុគ្គលោ មជ្ឈិមេសុ ជនបទេសុ បច្ចាជាតោ ហោតិ សោ ច ហោតិ មិច្ឆាទិដ្ឋិកោ វិបរីតទស្សនោ នត្ថិ ទិន្នំ នត្ថិ យិដ្ឋំ នត្ថិ ហុតំ នត្ថិ សុកតទុក្កដានំ កម្មានំ ផលំ វិបាកោ នត្ថិ អយំ លោកោ នត្ថិ បរោ លោកោ នត្ថិ មាតា នត្ថិ បិតា នត្ថិ សត្តា ឧបបាតិកា នត្ថិ លោកេ សមណព្រាហ្មណា សម្មគ្គតា សម្មាបដិបន្នា យេ ឥមញ្ច លោកំ បរញ្ច លោកំ សយំ អភិញ្ញា សច្ឆិកត្វា បវេទេន្តីតិ ។បេ។ អយញ្ច បុគ្គលោ មជ្ឈិមេសុ ជនបទេសុ បច្ចាជាតោ ហោតិ សោ ច ហោតិ ទុប្បញ្ញោ ជឡោ

---

๑ ម. មិលក្ខេសុ ។

ទៅកើតក្នុងបិត្តិវិស័យ ។បេ។ តែថាស់បុគ្គលនេះ ទៅកើតក្នុងពួកទេវតា
ណាមួយមានអាយុវែង ។ បេ ។តែថាស់បុគ្គលនេះ ជាអ្នកមកកើតក្នុងពួក-
បច្ចន្តិមជនបទ ទាំងជាអ្នកបានទៅកើតក្នុងពួកមិលក្ខជន ដែលមិនដឹងការ
ខុសត្រូវច្បាស់លាស់ ដែលជាប្រទេសគ្មានភិក្ខុ ភិក្ខុនី ឧបាសក ឧបាសិកា
ទៅដល់ ។ បេ ។ បុគ្គលនេះ បានមកកើត ក្នុងពួកមជ្ឈិមជនបទហើយ
ថាស់តែបុគ្គលនោះ ជាមិច្ឆាទិដ្ឋិ មានសេចក្តីឃើញវិបរិតថា ទានដែល
បុគ្គលឲ្យហើយគ្មានផល ការបូជាធំគ្មានផល ការបូជាតូចគ្មានផល ផល
នឹងវិបាករបស់កម្ម ដែលសត្វធ្វើល្អនឹងធ្វើអាក្រក់ មិនមាន លោកនេះ
ក៏មិនមាន លោកដទៃ ក៏មិនមាន មាតាក៏មិនមាន បិតាក៏មិនមាន
ពួកសត្វជាឧបបាតិក:ក៏មិនមាន ពួកសមណព្រាហ្មណ៍ក្នុងលោក ជាអ្នក
ព្រមព្រៀងគ្នា ប្រតិបត្តិដោយល្អ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវលោកនេះ នឹង
លោកខាងមុខ ព្រោះដឹងច្បាស់ដោយខ្លួនឯង ហើយញុំាងអ្នកដទៃឲ្យ
ត្រាស់ដឹងផង ក៏មិនមាន ។ បេ ។ បុគ្គលនេះ បានមកកើតក្នុងពួក
មជ្ឈិមជនបទហើយ ថាស់តែបុគ្គលនោះ ជាអ្នកអប្បឥតប្រាជ្ញា លង់ខ្លៅ

ฝឧ្បម្ងតោ ឆ បដិ៣លោ សុភាសិតទុព្ភាសិតស្ស អត្តមញ្ញាតុំ ។ អយំ កិក្ខវេ សត្តមោ អក្ខណោ អសមយោ ព្រហ្មចរិយវាសាយ ។ បុន ចបរំ កិក្ខវេ តថាគតោ ច លោកេ អនុប្បន្នោ ហោតិ អរហំ សម្មា-សម្ពុទ្ធោ ។បេ។ សត្តា ឌេវមនុស្សាឆំ ពុទ្ធោ ភគវា ឆម្មោ ច ឆ ឌេសិយតិ ឧបសមិតោ បរិនិព្ពានិតោ សម្ពោឆគាមី សុភតប្បវេឌិតោ អយញ្ច បុក្ខលោ មជ្ឈិមេសុ ឆនបឌេសុ បច្ចាជាតោ ហោតិ សោ ច ហោតិ បញ្ញវា អឆឌ្ឍោ អឌេឧ្បម្ងតោ បដិ៣លោ សុភាសិតទុព្ភាសិតស្ស អត្តមញ្ញាតុំ ។ អយំ កិក្ខវេ អដ្ឋមោ អក្ខណោ អសមយោ ព្រហ្មចរិយវាសាយ ។ ឥមេ ខោ កិក្ខវេ អដ្ឋ អក្ខណា អសមយា ព្រហ្ម-ចរិយវាសាយ ។ ឯកោ ច ខោ កិក្ខវេ ខណោ ច សមយោ ច ព្រហ្មចរិយវាសាយ ។ កតមោ ឯកោ ។

ជាមនុស្សគ្រ មិនអង់អាច ដើម្បីដឹងសេចក្តីនៃសុភាសិតនឹងទុញ្ញសិតបាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាអក្ខណៈ អសម័យ នៃការនៅប្រព្រឹត្តព្រហ្ម-
ចារ្យទី ៧ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត ព្រះតថាគត ឆ្ងាយ
ចាកកិលេស ទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវញេយ្យធម៌ទាំងពួង ចំពោះព្រះអង្គ ។បេ។
ជាសាស្តានៃទេវតានឹងមនុស្សទាំងឡាយ ទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវចតុរារិយសច្ច
មានដំណើរទៅកាន់ត្រែកពង្គាក់ចោលហើយ មិនកើតឡើងក្នុងលោក
ទាំងធម៌ដែលធ្វើកិលេសឲ្យស្ងប់រម្ងាប់ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីព្រះនិញ្វន ជា
ដំណើរ ដើម្បីត្រាស់ដឹង ជាធម៌ដែលព្រះសុគត ទ្រង់ប្រកាសទុក
ព្រះអង្គក៏មិនបានសំដែង បុគ្គលនេះ បានកើតក្នុងមជ្ឈិមជនបទ ក៏ឯបុគ្គល
នោះ ជាអ្នកមានប្រាជ្ញា មិនល្ងង់ខ្លៅ មិនជាមនុស្សគ្រ អង់អាច
ដើម្បីដឹងសេចក្តីនៃសុភាសិត នឹងទុញ្ញសិតបាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
នេះជាអក្ខណៈ អសម័យ នៃការនៅប្រព្រឹត្តព្រហ្មចារ្យទី ៨ ។ ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ អក្ខណៈ អសម័យ នៃការនៅប្រព្រឹត្តព្រហ្មចារ្យមាន
៨ យ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ខណៈ នឹងសម័យ
នៃការនៅប្រព្រឹត្តព្រហ្មចារ្យ មានតែមួយ ។ មួយតើដូចម្តេច ។

៥ ឆ កិត្តាវេ តថាគតោ លោកេ ឧប្បន្នោ ហោតិ អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ សុគតោ លោកវិទូ អនុត្តរោ បុរិសទម្មសារថិ សត្ថា ទេវមនុស្សានំ ពុទ្ធោ ភគវា ឆឡេ ច ឆេសិយតិ ឧបសមិតោ បរិនិព្ពានិតោ សម្ពោធគាមី សុគតប្បវេទិតោ អយញ្ច បុគ្គលោ មជ្ឈិមេសុ ជនបទេសុ បច្ចាជាតោ ហោតិ សោ ច ហោតិ បញ្ញវា អជឆេឡ អនេឡមូគោ បដិពលោ សុភាសិតទុព្ភាសិតស្ស អត្ថមញ្ញាតុំ ។ អយំ កិត្តាវេ ឯកោវ ខណោ ច សមយោ ច ព្រហ្មចរិយវាសាយាតិ ។

មនុស្សលោកំ លទ្ធាន សទ្ធម្មេ សុប្បវេទិតេ
យេ ខណំ នាតិក្កន្តិ អតិនាមេន្តិ តេ ខណំ
ពហូហិ អក្ខណា រិត្តា បុគ្គលស្សប្បភាយិកា

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រះតថាគត ឆ្ងាយចាកកិលេស ទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវ
ញេយ្យធម៌ទាំងពួងដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយវិជ្ជានិង
ចរណៈ ទ្រង់មានដំណើរល្អ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់នូវលោក ទ្រង់ប្រសើរដោយ
សីលាទិគុណឥតមានបុគ្គលណាស្មើ ទ្រង់ទូន្មាននូវបុរសដែលគួរទូន្មានដូច
នាយសារថី ជាសាស្តានៃទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់នូវ
ចតុរារិយសច្ច ទ្រង់មានដំណើរទៅកាន់ត្រែកពន្លាក់ចោលហើយ ឋានកើត
ឡើងក្នុងលោកនេះ ទាំងធម៌ ដែលធ្វើកិលេសឲ្យស្ងួតរម្ងាប់ ប្រព្រឹត្តទៅ
ដើម្បីព្រះនិព្វាន ជាដំណើរដើម្បីត្រាស់ដឹង ជាធម៌ដែលព្រះសុគតទ្រង់ប្រ-
កាសទុក ព្រះអង្គក៏បានសំដែងហើយ ទាំងបុគ្គលនេះបានកើតក្នុងពួកមនុស្ស-
ជនបទ ថែមទាំងបុគ្គលនោះ ជាអ្នកមានប្រាជ្ញា មិនល្ងង់ខ្លៅ មិនជាមនុស្សគ
អន់អាប ដើម្បីដឹងសេចក្តីនៃសុភាសិតនិងទុព្ភាសិតបាន ។ ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ នេះជាខណៈនិងសម័យ នៃការនៅប្រព្រឹត្តព្រហ្មចារ្យតែមួយ ។

ពួកជនណា បានទូរមនុស្សលោកហើយ (បានកើតជាមនុស្ស)
តែមិនចួបប្រទះនូវខណៈ ក្នុងព្រះសទ្ធម្ម ដែលព្រះតថាគត
ទ្រង់សំដែងដោយល្អ ជនទាំងនោះ ឈ្មោះថាកន្ទងបង់នូវ
ខណៈ អក្ខណៈទាំងឡាយ ដែលអ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយជា
ច្រើន បានពោលហើយថា ធ្វើនូវសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គល

បណ្ណាសកោ ឧហរបតិវត្ថោ

កកជាចំ ករហាចំ លោកេ ឧបប្បជ្ជន្តិ តថាគតា

តយិទំ សម្មុខីភូតំ យំ លោកស្មឹ សុទុល្លភំ

មនុស្សប្បដិលាភោ ច សទ្ធម្មស្ស ច ទេសនា

អលំ ភាយមិតុំ តត្ត អត្តកាមេន ជន្តុនា ។

កថំ វិជញ្ញា សទ្ធម្មំ ខណោ ភវោ ឧបច្ឆគា

ខណាតីតា ហិ សោចន្តិ និរយម្ហិ សមប្បិតា ។

ឥធ ចេ ន វិកាឆេតិ សទ្ធម្មស្ស និយាមិតំ

ភណាជាវ អតីតត្តោ ចិរត្តទុតមិស្សតិ

អវិជ្ជានិព្ភុតោ ចោសោ សទ្ធម្មំ អបរាជិតោ

ជាតិមរណសំសារំ ចិរំ បច្ឆានុភោស្សតិ

បណ្ណាសក គហបតិវគ្គ

ព្រះតថាគតទាំងឡាយ ទ្រង់កើតឡើង ក្នុងលោកម្ដង ។ ការកើតឡើង នៃព្រះតថាគតទាំងឡាយណា ដែលសត្វបានដោយកម្រក្នែរពេក ក្នុងលោក ការកើតឡើងនៃព្រះតថាគតទាំងឡាយនោះ ក៏កើតចំពោះមុខហើយ ការបានអត្តភាពជាមនុស្សផង ការសំដែងនូវព្រះសទ្ធម្មផង (ក៏បានកើតចំពោះមុខហើយ) ជនអ្នកមានសេចក្ដីប្រាថ្នានូវប្រយោជន៍គួរពន្យាយកក្នុងព្រះសទ្ធម្មនោះ ។ បុគ្គលគប្បីដឹងច្បាស់ នូវព្រះសទ្ធម្មដោយហេតុដូចម្ដេច ខណៈកុំកន្ធងនូវអ្នកទាំងឡាយឡើយ ព្រោះថា ពួកជនដែលខណៈកន្ធងហើយ រមែងសង្រេងសង្រែកក្នុងនរកត្រៀបត្រា ។ បើបុគ្គលណា ក្នុងលោកនេះ ញុំាងសេចក្ដីកំណត់នូវព្រះសទ្ធម្ម គឺអរិយមគ្គ មិនឲ្យសម្រេចទេ បុគ្គលនោះជាអ្នកកន្ធងបង់នូវប្រយោជន៍ រមែងសង្រេងសង្រែក អស់កាត្រីយូរ ដូចជាពាណិជ ដែលកន្ធងបង់នូវប្រយោជន៍ ដូច្នោះដែរ សត្វដែលអវិជ្ជា រួបរឹតហើយ មិនញុំាងព្រះសទ្ធម្ម ឲ្យសម្រេចបាន គង់នឹងត្រឡប់មកកាន់សង្សារ គឺការកើតនឹងការស្លាប់ អស់កាលជ័យូរ

យេ ច លទ្ធា មនុស្សត្តំ, សទ្ធម្មេ សុប្បវេទិតេ
អកំសុ សត្ថុ វចនំ ការំសច្ឆិ ការកេឆិ វ
ទ្វេឈំ បច្ចវិតុំ(១) លោកេ ព្រហ្មចរិយំ អនុត្តរំ
យេ មក្កំ បដិបជ្ជិំសុ តថាគតប្បវេទិតំ
យេ សំវរា ចក្ខុមតា នេសិតា ធិច្ចពន្ធុនា
តេសុ ភុត្តោ សទា សតោ វិហរេថ អនាសវោ
សព្ពេ អនុសយេ ឆេត្វា មារឆេយ្យសភានុកេ
តេវ ជារគតា លោកេ យេ បត្តា អាសវក្ខយន្តិ ។

(៣០) ឯកំ សមយំ ភគវា ភគ្គេសុ វិហរតិ សុំសុមារគិរេ ភេសកឡាវនេ មិគទាយេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា អនុរុទ្ធោ ចេតីសុ វិហរតិ ចាចីនវំសទាយេ ។ អថខោ អាយស្មតោ អនុរុទ្ធស្ស រហោគតស្ស បដិសល្លីនស្ស ឯវំ ចេតសោ បរិវិតក្កោ ឧទបាទិ អប្បិច្ឆស្សាយំ ធម្មោ

---

១. បច្ចវិទ្ធុំ បដិវិជ្ឈិតុំ អដ្ឋកថាយំ ទិស្សតិ ។

មួយទៀត ពួកជនណា ឱនទូរអត្តភាពជាមនុស្ស ក្នុងព្រះសទ្ធម្ម ដែលព្រះតថាគត សំដែងល្អហើយ ឱនធ្លុះហើយ ទំងធ្លុះ ឬកំពុងធ្លុះ តាមពាក្យនៃព្រះសាស្តា ពួកជនណា ដើរទៅកាន់ផ្លូវ ដែលព្រះតថាគត សំដែងទុកហើយ ពួកជននោះ ឈ្មោះថា ត្រាស់ដឹងនូវខណៈ ទំងព្រហ្មចារ្យដ៏ប្រសើរក្នុងលោក សេចក្តីសង្រ្គមណា ដែលព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចពន្ធុ ព្រះអង្គមានចក្ខុ ឱនសំដែងហើយ បុគ្គលមានចិត្តមិនទទឹកដោយកិលេស ជាអ្នកមានស្មារតីគ្រប់កាល គប្បីគ្រប់គ្រងក្នុងសេចក្តីសង្រ្គមទំងនោះ ពួកជនណា ឱនដល់នូវការអស់ទៅនៃអាសវៈ ជនទំងនោះ ឱនកាត់នូវអនុស័យទំងពួង ដែលទៅកាន់សង្សារ ជាលំនៅនៃមារហើយ ដល់នូវត្រើយ គឺព្រះនិព្វាន ក្នុងលោក ។

(៣០) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងកេសកម្ពលវន ជាទីឲ្យនូវអភ័យដល់សត្វទ្រឹគ ដ៏តក្រូងសុំសុមារគិរៈ ក្នុងភគ្គជនបទ ។ ក្នុងសម័យនោះ ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ គង់នៅក្នុងចាបីនវន្រ្តាយវន ក្នុងដែនចេតី ។ គ្រានោះ ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ នៅក្នុងទីស្ងាត់ពួនសម្ងំ មានចិត្តត្រិះរិះកើតឡើងយ៉ាងនេះថា នេះជាធម៌របស់អ្នកប្រាថ្នាតិច

ឆាយំ ឆម្ភោ មហិច្ឆស្ស, សន្តុដ្ឋស្សាយំ ឆម្ភោ ឆាយំ
ឆម្ភោ អសន្តុដ្ឋស្ស បវិវត្តស្សាយំ ឆម្ភោ ឆាយំ ឆម្ភោ
សង្គណិការាមស្ស អារទ្ធវិរិយស្សាយំ ឆម្ភោ ឆាយំ
ឆម្ភោ កុសីតស្ស ឧបដ្ឋិតស្សតិស្សាយំ ឆម្ភោ ឆាយំ
ឆម្ភោ មុដ្ឋស្សតិស្ស សមាហិតស្សាយំ ឆម្ភោ ឆាយំ
ឆម្ភោ អសមាហិតស្ស បញ្ញាតោ អយំ ឆម្ភោ ឆាយំ
ឆម្ភោ ឧប្បញ្ញស្សាតិ ។ អថខោ ភគវា អាយស្មតោ
អនុរុទ្ធស្ស ចេតសា ចេតោបរិវិតក្កមញ្ញាយ សេយ្យថាបិ
ឆាម ពលវា បុរិសោ សង្ខិញ្ជិតំ វា ពាហំ បសារេយ្យ
បសារិតំ វា ពាហំ សង្ខិញ្ជេយ្យ ឯវមេវ ភគ្គេសុ
សុំសុមារគិរេ ភេសកឡាវនេ មិគទាយេ អន្តរហិតោ
ចេតីសុ ចាចីនវំសទាយេ អាយស្មតោ អនុរុទ្ធស្ស សម្មុខេ
ចាតុរហោសិ ឯសីធិ ភគវា បញ្ញត្តេ អាសនេ ។

នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកប្រាថ្នាច្រើន នេះជាធម៌របស់អ្នកសន្តោស នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកមិនសន្តោស នេះជាធម៌របស់អ្នកស្ងាត់ នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកត្រេកអរ ក្នុងការច្របូកច្របល់ដោយពួក នេះជាធម៌របស់អ្នកប្រារព្ធព្យាយាម នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកខ្ជិលច្រអូស នេះជាធម៌របស់អ្នកមានស្មារតីខ្ជាប់ខ្ជួន នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកភ្លេចស្មារតី នេះជាធម៌របស់អ្នកមានចិត្តតាំងមាំ នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកមានចិត្តមិនតាំងមាំ នេះជាធម៌របស់អ្នកមានប្រាជ្ញា នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកឥតប្រាជ្ញា ។ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់នូវសេចក្តីត្រិះរិះក្នុងចិត្ត របស់ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ ដោយព្រះហឫទ័យនៃព្រះអង្គហើយ ក៏ប្រាត់អំពីកេសកម្ពលវន ជាទីឲ្យនូវអភ័យដល់សត្វម្ចឹគជិតក្រុងសុំសុមារគិរៈ ក្នុងភគ្គជនបទ ស្រាប់តែមកប្រាកដ ក្នុងទីចំពោះមុខនៃព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ ក្នុងប្បាចីនវំសទាយវន ក្នុងវែនចេតី ព្រះអង្គទ្រង់គង់លើអាសនៈដែលគេក្រាលថ្វាយ ដូចជាបុរសមានកំឡាំង លាននូវដៃដែលខ្ជួនបត់ចូល ឬបត់ចូលនូវដៃ ដែលខ្ជួនលាចេញ ដូច្នោះឯង ។

អាយស្មាបិ ខោ អនុរុទ្ធោ ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នំ ខោ អាយស្មន្តំ អនុរុទ្ធំ ភគវា ឯតទវោច សាធុ សាធុ អនុរុទ្ធ សាធុ ខោ តុំ អនុរុទ្ធ យន្តំ មហាបុរិសវិតក្កំ(១) វិតក្កេសិ អប្បិច្ឆ-សប្បាយំ ឆម្ភោ នាយំ ឆម្ភោ មហិច្ឆស្ស សន្តុដ្ឋសប្បាយំ ឆម្ភោ នាយំ ឆម្ភោ អសន្តុដ្ឋស្ស បវិវិត្តសប្បាយំ ឆម្ភោ នាយំ ឆម្ភោ សង្គណិការាមស្ស អារទ្ធវិរិយសប្បាយំ ឆម្ភោ នាយំ ឆម្ភោ កុសីតស្ស ឧបដ្ឋិតសតិសប្បាយំ ឆម្ភោ នាយំ ឆម្ភោ មុដ្ឋសតិស្ស សមាហិតសប្បាយំ ឆម្ភោ នាយំ ឆម្ភោ អសមាហិតស្ស បញ្ញវតោ អយំ ឆម្ភោ នាយំ ឆម្ភោ ទុប្បញ្ញស្សាតិ ។ តេនហិ តុំ អនុរុទ្ធ ឥមំ អដ្ឋមំ មហាបុរិសវិតក្កំ វិតក្កេសិ ឯកប្បមញ្ញារាមស្ស ឆម្ភោ ឯកប្បមញ្ញរតិនោ នាយំ ឆម្ភោ បមញ្ញារាមស្ស បមញ្ញរតិនោតិ ។

---

១ ម. សត្ត មហាបុរិសវិតក្កេ ។

ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់យ៉ាងនេះថា ម្នាលអនុរុទ្ធ ប្រពៃហើយ ។ ម្នាលអនុរុទ្ធ អ្នកបានត្រិះរិះ នូវមហាបុរិសវិតក្កៈប្រពៃហើយថា នេះជាធម៌របស់អ្នកប្រាថ្នាតិច នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកប្រាថ្នាច្រើន នេះជាធម៌របស់អ្នកសន្តោស នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកមិនសន្តោស នេះជាធម៌របស់អ្នកស្ងាត់ នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកត្រេកអរ ក្នុងការនៅប្រកបព្រមព្រៀងដោយពួក នេះជាធម៌របស់អ្នកប្រារព្ធព្យាយាម នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកខ្ជិលច្រអូស នេះជាធម៌របស់អ្នកមានស្មារតីខ្ជាប់ខ្ជួន នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកភ្លេចស្មារតី នេះជាធម៌របស់អ្នកមានចិត្តតាំងមាំ នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកមានចិត្តមិនតាំងមាំ នេះជាធម៌របស់អ្នកមានប្រាជ្ញា នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកឥតប្រាជ្ញា ។ ម្នាលអនុរុទ្ធ បើដូច្នោះ អ្នកត្រិះរិះនូវមហាបុរិសវិតក្កៈ ទី ៨ នេះថា នេះជាធម៌របស់អ្នកមានន័យប្រពៃធម៌គឺព្រះនិព្វាន ជាទីត្រេកអរ អ្នកត្រេកអរក្នុងន័យប្រពៃធម៌ នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកមានបបញ្ចធម៌(១) ជាទីត្រេកអរ អ្នកត្រេកអរក្នុងបបញ្ចធម៌ ។

១- តណ្ហា ទិដ្ឋិ មានៈ ។ អដ្ឋកថា ។

យតោ ខោ តុំ អនុរុទ្ធ ឥមេ អដ្ឋ មហាបុរិសវិតក្កេ វិតក្កេស្សសិ តតោ តុំ អនុរុទ្ធ យាវទេវ អាកង្ខិស្សសិ វិវិច្ចេវ កាមេហិ វិវិច្ច អកុសលេហិ ធម្មេហិ សវិតក្កំ សវិចារំ វិវេកជំ បីតិសុខំ បឋមជ្ឈានំ ឧបសម្បជ្ជ វិហរិស្សសិ ។ យតោ ខោ តុំ អនុរុទ្ធ ឥមេ អដ្ឋ មហាបុរិសវិតក្កេ វិតក្កេស្សសិ តតោ តុំ អនុរុទ្ធ យាវទេវ អាកង្ខិស្សសិ វិតក្កវិចារានំ វូបសមា អជ្ឈត្តំ សម្បសាទនំ ចេតសោ ឯកោទិភាវំ អវិតក្កំ អវិចារំ សមាធិជំ បីតិសុខំ ទុតិយជ្ឈានំ ឧបសម្បជ្ជ វិហរិស្សសិ ។ យតោ ខោ តុំ អនុរុទ្ធ ឥមេ អដ្ឋ មហាបុរិសវិតក្កេ វិតក្កេស្សសិ តតោ តុំ អនុរុទ្ធ យាវទេវ អាកង្ខិស្សសិ បីតិយា ច វិរាគា ឧបេក្ខកោ ច វិហរិស្សសិ សតោ ច សម្បជានោ សុខញ្ច កាយេន បដិសំវេទេស្សសិ យន្តំ អរិយា អាចិក្ខន្តិ ឧបេក្ខកោ សតិមា សុខវិហារីតិ តតិយជ្ឈានំ ឧបសម្បជ្ជ វិហរិស្សសិ ។

ម្នាលអនុរុទ្ធ កាលណា អ្នកនឹងត្រិះរិះនូវមហាបុរិសវិតក្កៈទាំង ៨ នេះ ម្នាលអនុរុទ្ធ កាលនោះ អ្នកនឹងច្រឡាំងថាជរាបណា អ្នកនឹងស្ងាត់ចាកកាមទាំងឡាយ ស្ងាត់ចាកអកុសលធម៌ទាំងឡាយ ដល់បឋមជ្ឈាន ប្រកបដោយវិតក្កៈ នឹងវិចារៈ មានបីតិនឹងសុខ កើតអំពីសេចក្តីស្ងប់ស្ងាត់ជាបនោះ ។ ម្នាលអនុរុទ្ធ កាលណា អ្នកនឹងត្រិះរិះនូវមហាបុរិសវិតក្កៈទាំង ៨ នេះ ម្នាលអនុរុទ្ធ កាលនោះ អ្នកនឹងច្រឡាំងថាជរាបណា ព្រោះរម្ងាប់នូវវិតក្កៈ នឹងវិចារៈ អ្នកនឹងដល់នូវទុតិយជ្ឈាន ជាធម្មជាត កើតមានកងសន្ដាននៃខ្លួន ប្រកបដោយសេចក្តីជ្រះថ្លា គឺសទ្ធាមានសភាពជាចិត្តខ្ពស់ឯក មិនមានវិតក្កៈ មិនមានវិចារៈ មានតែបីតិនឹងសុខដែលកើតអំពីសមាធិគឺបឋមជ្ឈាន (ជរាបនោះ) ។ ម្នាលអនុរុទ្ធ កាលណា អ្នកត្រិះរិះនូវមហាបុរិសវិតក្កៈទាំង៨ នេះ ម្នាលអនុរុទ្ធ កាលនោះ អ្នកនឹងច្រឡាំង ជរាបណា អ្នកនឹងប្រកបដោយឧបេក្ខា ព្រោះមានចិត្តនឿយណាយចាកបីតិ មានស្មារតីដឹងខ្លួន សោយនូវសេចក្តីសុខ ដោយនាមកាយ ព្រះអរិយៈទាំងឡាយតែងសរសើរនូវបុគ្គល ដែលកន្លងតតិយជ្ឈាននោះថា បុគ្គលនេះប្រកបដោយឧបេក្ខា មានស្មារតី មានធម៌ជាគ្រឿងនៅជាសុខដូច្នេះ ព្រោះតតិយជ្ឈាណា អ្នកនឹងដល់នូវតតិយជ្ឈាននោះ (ជរាបនោះ) ។

យតោ ខោ តុំ អនុរុទ្ធ ឥមេ អដ្ឋ មហាបុរិសវិតក្កេ វិតក្កេស្សសិ តតោ តុំ អនុរុទ្ធ យាវទេវ អាកង្ខិស្សសិ សុខស្ស ច បហានា ទុក្ខស្ស ច បហានា បុព្ពេវ សោមនស្សទោមនស្សានំ អដ្ឋង្គមា អទុក្ខមសុខំ ឧបេក្ខាសតិបារិសុទ្ធិំ ចតុត្ថជ្ឈានំ ឧបសម្បជ្ជ វិហរិស្សសិ ។ យតោ ខោ តុំ អនុរុទ្ធ ឥមេ ច អដ្ឋ មហាបុរិសវិតក្កេ វិតក្កេស្សសិ ឥមេសញ្ច ចតុន្នំ ឈានានំ អភិចេតសិកានំ ទិដ្ឋធម្មសុខវិហារានំ និកាមលាភី ភវិស្សសិ អកិច្ឆលាភី អកសិរលាភី តតោ តុយ្ហំ អនុរុទ្ធ សេយ្យថាបិ នាម កុមារស្ស វា កុមារិយា វា ជាតស្ស វា ជាតារត្តានំ ទុស្សានំ ទុស្សករណ្ឌោ ឯវមេវ តេ បំសុកូលចីវរំ ខាយិស្សតិ សន្តដ្ឋស្ស វិហារតោ រតិយា អបរិតស្សាយ ជាសុរិយាភាយ ទុក្កមជាយ និព្ពានស្ស ។ យតោ ខោ តុំ អនុរុទ្ធ ឥមេ ច អដ្ឋ មហាបុរិសវិតក្កេ វិតក្កេស្សសិ

ម្នាលអនុរុទ្ធ កាលណា អ្នកនឹងត្រិះរិះនូវមហាបុរិសវិតក្កៈទាំង ៨ នេះ ម្នាលអនុរុទ្ធ កាលនោះ អ្នកនឹងប្រាថ្នា ដរាបណា អ្នកនឹងដល់នូវចតុត្ថជ្ឈាន ជាធម្មជាត មានអារម្មណ៍មិនមែនជាទុក្ខ មិនមែនជាសុខ គឺឧបេក្ខា មានសតិជ័ម្រះដោយឧបេក្ខា ព្រោះលះបង់នូវសុខផង លះបង់នូវទុក្ខផង អស់ទៅនៃសោមនស្សនឹងទោមនស្សផង (ដរាបនោះ) ។ ម្នាលអនុរុទ្ធ កាលណា អ្នកនឹងត្រិះរិះនូវមហាបុរិសវិតក្កៈទាំង ៨ នេះផង ជាអ្នកបានតាមប្រាថ្នា បានមិនលំបាក បានដោយងាយនូវឈានទាំង ៤ នេះ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្តដ៏ថ្លៃថ្លា ជាគ្រឿងនៅជាសុខក្នុងបច្ចុប្បន្នផង ម្នាលអនុរុទ្ធ ដូចជាទូសម្រាប់ជាក់សំពត់ដ៏ពេញដោយសំពត់ទាំងឡាយ ដែលគេជ្រលក់ដោយពណ៌ផ្សេងៗ របស់គហបតី ឬ គហបតិបុត្ត យ៉ាងណាមិញ បំសុកូលចីវរ ក៏នឹងប្រាកដដល់អ្នកដែលសន្តោស ដើម្បីសេចក្តីត្រេកអរ ដើម្បីមិនតក់ស្លុត ដើម្បីនៅសប្បាយ ដើម្បីប្រកាន់ព្រះនិព្វាន កាលនោះក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្នាលអនុរុទ្ធ កាលណា អ្នកនឹងត្រិះរិះនូវមហាបុរិសវិតក្កៈទាំង ៨ នេះផង

ឥមេសញ្ច ចតុន្នំ ឈានានំ អាកិញ្ចញ្ញាយតនសមាបត្តិយា ឯកន្តបដិ-
ច្ចសុខវិហារានំ ឯកាមលាភី ភវិស្សសិ អកិញ្ចលាភី
អកសិរលាភី តតោ តុយ្ហំ អនុរុទ្ធ សេយ្យថាបិ នាម
ឧបាសកានំ ឧបាសកបុត្តានញ្ច សាលីនំ ឱទនោ
វិចិត្តកាឡកោ អនេកសូបោ អនេកព្យញ្ជនោ ឯវមេវ
តេ បដិសល្លីយតោ លោបភោជនំ ខាយិស្សតិ សន្តុដ្ឋស្ស
វិហារតោ រតិយា អបរិតស្សាយ ជាសុរិយាកាយ ឧក្កម-
ជាយ ឯញ្ជានស្ស ។ យតោ ខោ តំ អនុរុទ្ធ ឥមេ ច
អដ្ឋ មហាបុរិសវិតក្កេ វិតក្កេស្សសិ ឥមេសញ្ច ចតុន្នំ
ឈានានំ អាកិញ្ចញ្ញាយតនសមាបត្តិយា ឯកន្តបដិច្ចសុខវិហារានំ
ឯកាមលាភី ភវិស្សសិ អកិញ្ចលាភី អកសិរលាភី
តតោ តុយ្ហំ អនុរុទ្ធ សេយ្យថាបិ នាម ឧបាសកានំ ឧបាសក-
បុត្តានញ្ច ក្ខជ្ជការំ ឧល្លិត្តាវលិត្តំ ឯវមេវំ
ឥមស្មិំ ធម្មវិនយេ បដិបជ្ជិស្សតិ ឯវមេវ តេ រុក្ខមូល-
សេនាសនំ ខាយិស្សតិ សន្តុដ្ឋស្ស វិហារតោ រតិយា
អបរិតស្សាយ ជាសុរិយាកាយ ឧក្កមជាយ ឯញ្ជានស្ស ។

ជាអ្នកបានតាមប្រាថ្នា បានមិនលំបាក បានដោយងាយនូវឈានទាំង ៤ នេះ ប្រព្រឹត្តទៅកាន់ចិត្តដ៏ថ្លៃថ្លា ជាគ្រឿងនៅជាសុខ ក្នុងបច្ចុប្បន្នផង ម្នាលអនុរុទ្ធ ដូចជាបាយនៃស្រូវសាលីរបស់គហបតី ឬ គហបតិបុត្ត ដែលប្រាសចាកពណ៌ខ្មៅ មានសម្លប្រៃនមុខ មានម្ហូបក្រៀមប្រៃនមុខ យ៉ាងណាមិញ កោជន ជាដុំ ជាពំនូត ទំនប្រាកដដល់អ្នកដែលសន្តោស ដើម្បីសេចក្តីត្រេកអរ ដើម្បីមិនតក់ស្លុត ដើម្បីនៅសប្បាយ ដើម្បីបុះកាន់ព្រះនិព្វាន ក្នុងកាលនោះយ៉ាងនោះដែរ ។ ម្នាលអនុរុទ្ធ កាលណា អ្នកនឹងត្រិះរិះនូវមហាបុរិសវិតក្កៈទាំង ៨ នេះផង ជាអ្នកបានតាមប្រាថ្នា បានមិនលំបាក បានដោយងាយនូវឈានទាំង ៤ នេះដែលប្រព្រឹត្តទៅកាន់ចិត្តដ៏ថ្លៃថ្លា ជាគ្រឿងនៅសប្បាយ ក្នុងបច្ចុប្បន្នផង ម្នាលអនុរុទ្ធ ដូចជាផ្ទះកំពូល របស់គហបតី ឬគហបតិបុត្ត ដែលគេលាបខាងក្នុង នឹងខាងក្រៅ មិនមានខ្យល់ (ចេញចូល) មានគន្ធៈដ៏ជិតស្និទ្ធ មានបង្អួចបិទហើយ យ៉ាងណាមិញ រុក្ខមូលសេនាសនៈ ក៏នឹងប្រាកដដល់អ្នកដែលសន្តោស ដើម្បីសេចក្តីត្រេកអរ ដើម្បីមិនតក់ស្លុត ដើម្បីនៅសប្បាយ ដើម្បីបុះកាន់ព្រះនិព្វាន ក្នុងកាលនោះ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

យតោ ខោ តំ អនុរុទ្ធ ឥមេ ច អដ្ឋ មហាបុរិសវិតក្កា វិតក្កេស្សសិ ឥមេសញ្ច បតុន្នំ ឈានានំ អាភិចេតសិកានំ ទិដ្ឋធម្មសុខវិហារានំ និកាមលាភី អកិច្ឆលាភី អកសិរលាភី តតោ តុយ្ហំ អនុរុទ្ធ សេយ្យថាបិ នាម គហបតិស្ស វា គហបតិបុត្តស្ស វា បល្លង្កោ តោលកតូតោ បដិកតូតោ បដលិកតូតោ កទលិមិគបវរបច្চុត្ថរណោ សឧត្តរច្ឆទោ ឧភតោលោហិតកូបធានោ ឯវមេវ តេ តិណាសន្ថរកសយនាសនំ ខាយិស្សតិ សន្ថដ្ឋស្ស វិហារតោ រតិយា អវិតក្កស្សុយ្យ ជាសុវិហារាយ ឧក្កមនាយ និព្ពានស្ស ។

យតោ ខោ តំ អនុរុទ្ធ ឥមេ ច អដ្ឋ មហាបុរិសវិតក្កា វិតក្កេស្សសិ ឥមេសញ្ច បតុន្នំ ឈានានំ អាភិចេតសិកានំ ទិដ្ឋធម្មសុខវិហារានំ និកាមលាភី អកិច្ឆលាភី អកសិរលាភី

ម្នាលអនុរុទ្ធ កាលណា អ្នកនឹងត្រិះរិះនូវមហាបុរិសវិតក្កៈទាំង ៨ នេះផង ជាអ្នកបានតាមប្រាថ្នា បានមិនលំបាក បានដោយងាយ នូវឈានទាំង ៤ នេះ ដែលប្រព្រឹត្តទៅកនឹងចិត្តដ៏ថ្លៃថ្លា ជាគ្រឿងនៅជាសុខក្នុងបច្ចុប្បន្នផង ម្នាលអនុរុទ្ធ ដូចជាបល្ល័ង្ក (គ្រែដែលមានជើងខ្ពស់រិចត្រដោយរូបសត្វសាហាវ) របស់គហបតី ឬ គហបតិបុត្ត ដែលក្រាលដោយព្រំ មានពេមវែងជាន ៤ ជាន់ ដែលក្រាលដោយកម្រាលមានពណ៌ស ដែលធ្វើដោយពេមសត្វ ដែលក្រាលដោយកម្រាលធ្វើដោយពេមសត្វ ជាផ្ទាប់ក្រាមមានកម្រាលដ៏ទត្តម ដែលគេធ្វើដោយស្បែកសត្វឈ្មុស មានខ្នើយមានពណ៌ក្រហម ទាំងពីរខាង គឺខ្នើយក្បាលនឹងខ្នើយជើង ព្រមទាំងពិតាន មានពណ៌ក្រហមពីខាងលើ យ៉ាងណាមិញ ទីដេកនឹងទីអង្គុយដែលធ្វើដោយកម្រាលស្មៅ ក៏នឹងប្រាកដ ដល់អ្នកដែលសន្តោស ដើម្បីសេចក្តីត្រេកអរ ដើម្បីមិនតក់ស្លុត ដើម្បីនៅសប្បាយ ដើម្បីចុះកាន់ព្រះនិព្វាន ក្នុងកាលនោះ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្នាលអនុរុទ្ធ កាលណា អ្នកនឹងត្រិះរិះនូវមហាបុរិសវិតក្កៈទាំង ៨ នេះផង ជាអ្នកបានតាមប្រាថ្នា បានមិនលំបាក បានដោយងាយ នូវឈានទាំង ៤ នេះ ប្រព្រឹត្តទៅកនឹងចិត្តដ៏ថ្លៃថ្លា ជាគ្រឿងនៅជាសុខ ក្នុងបច្ចុប្បន្នផង

តតោ តុយ្ហំ អនុរុទ្ធ សេយ្យថាបិ នាម គហបតិស្ស វា គហបតិបុត្តស្ស វា នានាភេសជ្ជានិ សេយ្យថីទំ សប្បិ នវនីតំ តេលំ មធុ ផាណិតំ ឱវស្សេយ្យ តេ ឫតិមុត្តភេសជ្ជំ ខាយិស្សតិ សន្តដ្ឋស្ស វិហរតោ រតិយា អបរិតស្សាយ ផាសុវិហារាយ ឧក្កមនាយ និព្ពានស្ស ។ តេនហិ តុំ អនុរុទ្ធ អាយតិកម្បិ វស្សាវាសំ ឥធេវ ចេតីសុ ចាតីន-រំសនាយេ វិហរេយ្យាសីតិ ។ ឯវំ កន្តេតិ ខោ អាយស្មា អនុរុទ្ធោ ភគវតោ បច្ចស្សោសិ ។ អថខោ ភគវា អាយស្មន្តំ អនុរុទ្ធំ ឥមិនា ឱវាទេន ឱវទិត្វា សេយ្យថាបិ នាម ពលវា បុរិសោ សម្មិញ្ជិតំ វា ពាហំ បសារេយ្យ បសារិតំ វា ពាហំ សម្មិញ្ជេយ្យ ឱវមេវ ចេតីសុ ចាតីន-រំសនាយេ អន្តរហិតោ ភគ្គេសុ សុំសុមារគិរេ ភេស-កឡាវនេ មិគទាយេ ចាតុរហោសិ ឯសីឯ ភគវា បញ្ចត្តេ អាសនេ ។ ឯសជ្ជ ខោ ភគវា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ អជ្ជ ភិក្ខវេ មហាបុរិសវិតក្កោ នេសំ សប្បុរិសានំ តំ សុណាថ ។ បេ ។ តតមេ ច ភិក្ខវេ អជ្ជ មហាបុរិសវិតក្កា ។

បណ្ណាសក ឆហបតិវគ្គ

ម្នាលអនុរុទ្ធ ដូចជាកេសដ្ឋៈផ្សេងៗគឺទឹកដោះថ្លា ទឹកដោះខាប់ ប្រេង ទឹកឃ្មុំ ទឹកអំពៅ របស់គហបតី ឬគហបតិបុត្ត យ៉ាងណាមិញ ថ្នាំដែលត្រាំដោយទឹកមូតស្អុយ នឹងធ្វើកដល់អ្នកដែលសន្លោស ដើម្បីសេចក្តីត្រេកអរ ដើម្បីមិនតក់ស្លុត ដើម្បីនៅសប្បាយ ដើម្បីចុះកាន់ព្រះនិព្វាន ក្នុងកាលនោះ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្នាលអនុរុទ្ធ បើដូច្នោះ អ្នកគប្បីនៅចាំវស្សាតទៅទៀត ក្នុងចាបីនវិសាយវន ជិតដែនចេតីនេះចុះ ។ ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ ទទួលស្តាប់ព្រះពុទ្ធដីកាថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ទូន្មានព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ ដោយឧបាទាននេះ ហើយក៏ចាត់អំពីចាបីនវិសាយវន ក្នុងដែនចេតី មកធ្វើកដក្នុងកេសកម្ពលវន ជាទីឲ្យនូវអភ័យដល់ពួកសត្វម្រឹគ ជិតក្រុងសុំសុមារគិរៈ ក្នុងភគ្គជនបទ ព្រះអង្គគង់លើអាសនៈ ដែលគេក្រាលថ្វាយ ដូចជាបុរសមានកំឡាំង លាដៃដែលខ្ជួចបត់ចូលឬបត់ចូលនូវដៃ ដែលខ្ជួចលាចេញដូច្នោះឯង ។ លុះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ហើយ ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតនឹងសំដែងនូវមហាបុរិសវិតក្កៈ ៨ យ៉ាងដល់អ្នកទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយចូរស្តាប់នូវពាក្យនោះចុះ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះមហាបុរិសវិតក្កៈ ៨ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។

អប្បិច្ឆស្សាយំ កិក្ខវេ ធម្មោ ធាយំ ធម្មោ មហិច្ឆស្ស សន្តុដ្ឋស្សាយំ កិក្ខវេ ធម្មោ ធាយំ ធម្មោ អសន្តុដ្ឋស្ស បវិវិត្តស្សាយំ កិក្ខវេ ធម្មោ ធាយំ ធម្មោ សង្គណិ-ការាមស្ស អារទ្ធវីរិយស្សាយំ កិក្ខវេ ធម្មោ ធាយំ ធម្មោ កុសីតស្ស ឧបដ្ឋិតស្សតិស្សាយំ កិក្ខវេ ធម្មោ ធាយំ ធម្មោ មុដ្ឋស្សតិស្ស សមាហិតស្សាយំ កិក្ខវេ ធម្មោ ធាយំ ធម្មោ អសមាហិតស្ស បញ្ញវតោ អយំ កិក្ខវេ ធម្មោ ធាយំ ធម្មោ ទុប្បញ្ញស្ស និប្បបញ្ចារា-មស្សាយំ កិក្ខវេ ធម្មោ និប្បបញ្ចរតិនោ ធាយំ ធម្មោ បបញ្ចារាមស្ស បបញ្ចរតិនោ ។

អប្បិច្ឆស្សាយំ កិក្ខវេ ធម្មោ ធាយំ ធម្មោ មហិច្ឆស្សាតិ ឥតិ ខោ បនេតំ វុត្តំ កិញ្ចេតំ បដិច្ច វុត្តំ ។ ឥធ កិក្ខវេ កិក្ខុ អប្បិច្ឆោ សមានោ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកប្រាថ្នាតិច នេះមិនមែនជាធម៌
របស់អ្នកប្រាថ្នាច្រើន ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកមាន
សេចក្តីសន្តោស នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកមិនមានសេចក្តីសន្តោស ១
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកស្ងាត់ នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នក
ត្រេកអរដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកប្រារព្ធ
សេចក្តីព្យាយាម នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកខ្ជិលច្រអូស ១ ម្នាលភិក្ខុទាំង
ឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកមានស្មារតីខ្ជាប់ខ្ជួន នេះមិនមែនជាធម៌របស់
អ្នកភ្លេចស្មារតី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកមានចិត្តតាំង
មាំ នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកមានចិត្តមិនតាំងមាំ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំង
ឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកមានប្រាជ្ញា នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកឥត
ប្រាជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកមាននិប្បបញ្ចធម៌ គឺព្រះ
និព្វាន ជាទីត្រេកអរ អ្នកត្រេកអរក្នុងនិប្បបញ្ចធម៌ នេះមិនមែនជាធម៌
របស់អ្នកមានបបញ្ចធម៌ ជាទីត្រេកអរ អ្នកត្រេកអរ ក្នុងបបញ្ចធម៌ ១ ។

ឯពាក្យថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកប្រាថ្នាតិច
នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកប្រាថ្នាច្រើនដូច្នេះនេះ ដែលតថាគតពោល
ហើយ ពាក្យនុ៎ះដែលតថាគតពោលហើយ តើព្រោះអាស្រ័យហេតុដូច
ម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកប្រាថ្នាតិច

អប្បិច្ឆោតិ មំ ជានេយ្យុន្តិ ន ឥច្ឆតិ សន្តុដ្ឋោ សមានោ
សន្តុដ្ឋោតិ មំ ជានេយ្យុន្តិ ន ឥច្ឆតិ បវិវិត្តោ សមានោ
បវិវិត្តោតិ មំ ជានេយ្យុន្តិ ន ឥច្ឆតិ អារទ្ធវីរិយោ សមានោ
អារទ្ធវីរិយោតិ មំ ជានេយ្យុន្តិ ន ឥច្ឆតិ ឧបដ្ឋិតស្សតិ
សមានោ ឧបដ្ឋិតស្សតីតិ មំ ជានេយ្យុន្តិ ន ឥច្ឆតិ សមា-
ហិតោ សមានោ សមាហិតោតិ មំ ជានេយ្យុន្តិ ន ឥច្ឆតិ
បញ្ញវា សមានោ បញ្ញវាតិ មំ ជានេយ្យុន្តិ ន ឥច្ឆតិ
និប្បបញ្ចារាមោ សមានោ និប្បបញ្ចារាមោតិ មំ ជានេ-
យ្យុន្តិ ន ឥច្ឆតិ ។ អប្បិច្ឆស្សាយំ ភិក្ខវេ ធម្មោ ឆាយំ
ធម្មោ មហិច្ឆស្សាតិ ឥតិ យន្តំ វុត្តំ ឥទមេតំ បដិច្ច វុត្តំ ។

វមែងមិនប្រាថ្នាថា ពួកជន គប្បីដឹងនូវអាត្មាអញថាជាអ្នកប្រាថ្នាតិចដូច្នេះ ជាអ្នកមានសេចក្តីសន្តោស វមែងមិនប្រាថ្នាថា ពួកជន គប្បីដឹងនូវអាត្មាអញថាជាអ្នកមានសេចក្តីសន្តោសដូច្នេះ ជាអ្នកស្ងាត់ វមែងមិនប្រាថ្នាថា ពួកជន គប្បីដឹងនូវអាត្មាអញថាជាអ្នកស្ងាត់ដូច្នេះ ជាអ្នកប្រារព្ធសេចក្តីព្យាយាម វមែងមិនប្រាថ្នាថា ពួកជន គប្បីដឹងនូវអាត្មាអញថាជាអ្នកប្រារព្ធសេចក្តីព្យាយាម ដូច្នេះ ជាអ្នកមានស្មារតីខ្ជាប់ខ្ជួន វមែងមិនប្រាថ្នាថា ពួកជន គប្បីដឹងនូវអាត្មាអញថាជាអ្នកមានស្មារតីខ្ជាប់ខ្ជួនដូច្នេះ ជាអ្នកមានចិត្តតាំងមាំ វមែងមិនប្រាថ្នាថា ពួកជន គប្បីដឹងនូវអាត្មាអញថាជាអ្នកមានចិត្តតាំងមាំ ដូច្នេះ ជាអ្នកមានប្រាជ្ញា វមែងមិនប្រាថ្នាថា ពួកជន គប្បីដឹងនូវអាត្មាអញថាជាអ្នកមានប្រាជ្ញា ដូច្នេះ ជាអ្នកមាននិប្បបញ្ចធម៌ ជាទីត្រេកអរ វមែងមិនប្រាថ្នាថា ពួកជន គប្បីដឹងនូវអាត្មាអញថាជាអ្នកមាននិប្បបញ្ចធម៌ ជាទីត្រេកអរដូច្នេះ ។ ពាក្យណាថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកប្រាថ្នាតិច នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកប្រាថ្នាច្រើនដូច្នេះ ដែលតថាគតពោលហើយ ពាក្យនុ៎ះ តថាគតបានពោលហើយ ព្រោះអាស្រ័យហេតុនេះ ។

សន្តុដ្ឋស្សាយំ ភិក្ខវេ ឆម្ភោ ឆាយំ ឆម្ភោ អសន្តុដ្ឋស្សាតិ ឥតិ ខោ បនេតំ វុត្តំ កិញ្ចេតំ បដិច្ច វុត្តំ ។ ឥធ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សន្តុដ្ឋោ ហោតិ ឥតរីតរចីវរបិណ្ឌបាតសេនាសនគិលានប្បច្ចយភេសជ្ជបរិក្ខារេន សន្តុដ្ឋស្សាយំ ភិក្ខវេ ឆម្ភោ ឆាយំ ឆម្ភោ អសន្តុដ្ឋស្សាតិ ឥតិ យទំ វុត្តំ ឥទមេតំ បដិច្ច វុត្តំ ។

បវិវិត្តស្សាយំ ភិក្ខវេ ឆម្ភោ ឆាយំ ឆម្ភោ សង្គណិការាមស្សាតិ ឥតិ ខោ បនេតំ វុត្តំ កិញ្ចេតំ បដិច្ច វុត្តំ ។ ឥធ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បវិវិត្តស្ស វិហារតោ ភវន្តិ ឧបសង្កមិតារោ ភិក្ខូ ភិក្ខុនិយោ ឧបាសកា ឧបាសិកាយោ រាជានោ រាជមហាមត្តា តិត្ថិយា តិត្ថិយសាវកា ។ តត្រ ភិក្ខុ វិវេកនិន្នេន ចិត្តេន វិវេកោណេន វិវេកបព្ភារេន វិវេកដ្ឋេន នេក្ខម្មាភិរតេន

ពាក្យថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកមានសេចក្តីសន្តោស នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកមិនមានសេចក្តីសន្តោសដូច្នេះនេះ ដែលតថាគតពោលហើយ ពាក្យនុ៎ះ តថាគតពោលហើយ តើព្រោះអាស្រ័យហេតុដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកសន្តោសដោយចីវរ បិណ្ឌបាត សេនាសនៈ គិលានប្បច្ចយភេសជ្ជបរិក្ខារតាមមាន តាមបាន ពាក្យណាថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកមានសេចក្តីសន្តោស នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកមិនមានសេចក្តីសន្តោសដូច្នេះ ដែលតថាគតពោលហើយ ពាក្យនុ៎ះ តថាគតពោលហើយ ព្រោះអាស្រ័យហេតុនេះ ។

ពាក្យថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកស្ងាត់ នេះមិនមែនជាធម៌ របស់អ្នកត្រេកអរ ដោយពួកដូច្នេះនេះ ដែលតថាគតពោលហើយពាក្យនុ៎ះតថាគត ពោលហើយ តើព្រោះអាស្រ័យហេតុដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកស្ងប់ស្ងាត់នៅ មានពួកភិក្ខុ ភិក្ខុនី ឧបាសក ឧបាសិកា ព្រះរាជា មហាមាត្យរបស់ព្រះរាជា តិរ្ថិយ និងសាវករបស់តិរ្ថិយ រមែងចូលទៅរកភិក្ខុនោះ ។ ក្នុងកាលនោះ ភិក្ខុមានចិត្តខ្ពុនទៅរកវិវេក ឈានទៅរកវិវេក ចៃរទៅរកវិវេក ជំពប់នៅក្នុងវិវេក ត្រេកអរចំពោះក្នុងការចេញចាកកាម

អញ្ញទត្ថុ ឧយ្យោជនិកបដិសំយុត្តំយេវ កថំ កត្តា ហោតិ បរិវិត្តសច្ឆាយំ តិក្ខវ ឆម្នោ ឆាយំ ឆម្នោ សច្ចំណាកោរមសច្ចតិ ឥតិ យន្តំ វុត្តំ ឥទមេតំ បដិច្ច វុត្តំ ។

អារទ្ធវិរិយសច្ឆាយំ តិក្ខវ ឆម្នោ ឆាយំ ឆម្នោ កុសីតសច្ចតិ ឥតិ ខោ បនេតំ វុត្តំ កិញ្ចេតំ បដិច្ច វុត្តំ ។ ឥធ តិក្ខវ តិក្ខ អារទ្ធវិរិយោ វិហរតិ អកុសលានំ ឆម្នានំ បហានាយ កុសលានំ ឆម្នានំ ឧបសម្បទាយ ថាមវា ទឡ្ហបរក្កមោ អនិក្ខិត្តឆុរោ កុសលេសុ ធម្មេសុ អារទ្ធវិរិយសច្ឆាយំ តិក្ខវ ឆម្នោ ឆាយំ ឆម្នោ កុសីត-សច្ចតិ ឥតិ យន្តំ វុត្តំ ឥទមេតំ បដិច្ច វុត្តំ ។

ឧបដ្ឋិតសតិសច្ឆាយំ តិក្ខវ ឆម្នោ ឆាយំ ឆម្នោ មុដ្ឋ-សតិសច្ចតិ ឥតិ ខោ បនេតំ វុត្តំ កិញ្ចេតំ បដិច្ច វុត្តំ ។

ជាអ្នកធ្វើតាមនូវពាក្យ ដែលប្រកបចំពោះដោយពាក្យ ដែលគួរបញ្ជូនទៅ ដោយពិត ពាក្យណាថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកស្ងាត់ នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកត្រេកអរដោយពួកជូរច្នេះ ដែលតថាគតពោលហើយ ពាក្យនុ៎ះ តថាគតពោលហើយ ព្រោះអាស្រ័យហេតុនេះ ។

ពាក្យថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកប្រារព្ធព្យាយាម នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកខ្ជិលច្រអូសដូច្នេះនេះ ដែលតថាគតពោលហើយ ពាក្យនុ៎ះ តថាគតពោលហើយ តើព្រោះអាស្រ័យហេតុដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកប្រារព្ធសេចក្តីព្យាយាម ដើម្បីលះបង់នូវពួកអកុសលធម៌ ដើម្បីញុំាងពួកកុសលធម៌ឲ្យកើតឡើង ជាអ្នកមានកំឡាំង មានសេចក្តីប្រឹងប្រែងមាំ មិនដាក់ធុរៈចោលក្នុងកុសលធម៌ទាំងឡាយ ពាក្យណាថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកប្រារព្ធព្យាយាម នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកខ្ជិលច្រអូសដូច្នេះ ដែលតថាគតពោលហើយ ពាក្យនុ៎ះ តថាគតពោលហើយ ព្រោះអាស្រ័យហេតុនេះ ។

ពាក្យថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកមានស្មារតីខ្ជាប់ខ្ជួន នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកភ្លេចស្មារតីដូច្នេះនេះ ដែលតថាគតពោលហើយ ពាក្យនុ៎ះ តថាគតពោលហើយ តើព្រោះអាស្រ័យហេតុដូចម្តេច ។

៨ឆ កិត្តាវ កិត្តា សតិមា ហោតិ បរមេន សតិនេបក្កេន
សមន្នាគតោ ចិរកតម្បិ ចិរភាសិតម្បិ សរិតា អនុស្សរិតា
ឧបដ្ឋិតសតិសម្ពោជ្ឈង្គំ កិត្តាវ ឆម្ភោ ឆាយំ ឆម្ភោ
មុដ្ឋសតិសម្ពោជ្ឈង្គំ ឥតិ យន្តំ វុត្តំ ឥទមេតំ បដិច្ច វុត្តំ ។

សមាហិតសម្ពោជ្ឈង្គំ កិត្តាវ ឆម្ភោ ឆាយំ ឆម្ភោ
អសមាហិតសម្ពោជ្ឈង្គំ ឥតិ ខោ បនេតំ វុត្តំ កិញ្ចេតំ
បដិច្ច វុត្តំ ។ ៨ឆ កិត្តាវ កិត្តា ភិយ្យោ កាមេហិ ។ បេ ។
ចតុត្ថជ្ឈានំ ឧបសម្បជ្ជ វិហរតិ សមាហិតសម្ពោជ្ឈង្គំ
កិត្តាវ ឆម្ភោ ឆាយំ ឆម្ភោ អសមាហិតសម្ពោជ្ឈង្គំ ឥតិ
យន្តំ វុត្តំ ឥទមេតំ បដិច្ច វុត្តំ ។

បញ្ចវតោ អយំ កិត្តាវ ឆម្ភោ ឆាយំ ឆម្ភោ ឧបេក្ខា-
ញ្ញសម្ពោជ្ឈង្គំ ឥតិ ខោ បនេតំ វុត្តំ កិញ្ចេតំ បដិច្ច វុត្តំ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមានស្មារតី ប្រកបដោយស្មារតី ទំនាក់ទំនងជាអ្នកមានប្រាជ្ញាថ្លាឆ្លាតក្លាដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ទំកឃើញ រឭកបានរឿយ ។ នូវអំពើដែលធ្វើរួចយូរហើយផង នូវសំដីដែលនិយាយរួចយូរហើយផង ពាក្យណាថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកមានស្មារតីខ្លាប់ខ្ជួន នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកក្ងេចស្មារតីដូច្នេះ ដែលតថាគតពោលហើយ ពាក្យនុ៎ះ តថាគតពោលហើយ ព្រោះអាស្រ័យហេតុនេះ ។

ពាក្យថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកមានចិត្តតាំងមាំ នេះមិនមែនជាធម៌ របស់អ្នកមានចិត្តមិនតាំងមាំដូច្នេះនេះ ដែលតថាគតពោលហើយ ពាក្យនុ៎ះ តថាគតពោលហើយ តើព្រោះអាស្រ័យហេតុដូចម្តេច ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ សូម្បីស្ងាត់ចាកកាមទាំងឡាយ ។ បេ ។ ដល់នូវចតុត្ថជ្ឈាន ពាក្យណាថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកមានចិត្តតាំងមាំ នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកមានចិត្តមិនតាំងមាំដូច្នេះ ដែលតថាគតពោលហើយ ពាក្យនុ៎ះ តថាគតពោលហើយ ព្រោះអាស្រ័យហេតុនេះ ។

ពាក្យថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌ របស់អ្នកមានប្រាជ្ញា នេះមិនមែនជាធម៌ របស់អ្នកឥតប្រាជ្ញាដូច្នេះនេះ ដែលតថាគតពោលហើយ ពាក្យនុ៎ះ តថាគតពោលហើយ តើព្រោះអាស្រ័យហេតុដូចម្តេច ។

๙๘ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បញ្ចហ ភោគេ ខុទយត្ថគាមិនិយា បញ្ញាយ សមន្នាគតោ អរិយាយ និព្វេធិកាយ សម្មាទុក្ខក្ខយគាមិនិយា បញ្ញាយ អយំ ភិក្ខវេ ឆម្ហោ ឆាយំ ឆម្ហោ ទុប្បញ្ញស្សាតិ ๙តិ យត្ថំ វុត្តំ ๙ឆមេតំ បដិច្ច វុត្តំ ។

និប្បបញ្ចាភសប្បាយំ ភិក្ខវេ ឆម្ហោ និប្បបញ្ចាតោ ឆាយំ ឆម្ហោ បបញ្ចាភសប្ប បបញ្ចាតោតិ ๙តិ ខោ បនេតំ វុត្តំ កិញ្ចេតំ បដិច្ច វុត្តំ ។ ๙ឆ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បបញ្ចនិរោធេ ចិត្តំ បក្ខន្ទតិ បសីទតិ សន្តិដ្ឋតិ វិមុច្ចតិ និប្បបញ្ចាភសប្បាយំ ភិក្ខវេ ឆម្ហោ និប្បបញ្ចាតោ ឆាយំ ឆម្ហោ បបញ្ចាភសប្ប បប-ញ្ចាតោតិ ๙តិ យត្ថំ វុត្តំ ๙ឆមេតំ បដិច្ច វុត្តន្តិ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងឹសាសនានេះ ជាអ្នកមានប្រាជ្ញា ប្រកបដោយប្រាជ្ញា ជាដំណើរទៅកាន់សេចក្តីចំរើន នឹងសេចក្តីវិនាស ជាប្រាជ្ញាដ៏ប្រសើរ ជាគ្រឿងត្រាស់ដឹង ជាដំណើរទៅកាន់ការអស់ទៅនៃទុក្ខដោយប្រពៃ ពាក្យណាថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកមានប្រាជ្ញា នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកឥតប្រាជ្ញាដូច្នេះ ដែលតថាគតពោលហើយ ពាក្យនុ៎ះ តថាគតពោលហើយ ព្រោះអាស្រ័យហេតុនេះ ។

ពាក្យថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកមាននិប្បបញ្ចធម៌ ជាទីត្រេកអរ អ្នកត្រេកអរ ក្នុងនិប្បបញ្ចធម៌ នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកមានបបញ្ចធម៌ជាទីត្រេកអរ អ្នកត្រេកអរ ក្នុងបបញ្ចធម៌ដូច្នេះនេះ ដែលតថាគតពោលហើយ ពាក្យនុ៎ះ តថាគតពោលហើយ តើព្រោះអាស្រ័យហេតុដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចិត្តរបស់ភិក្ខុកងឹសាសនានេះ រមែងស្ទុះទៅ រមែងជ្រះថ្លា រមែងតាំងនៅ រមែងបង្អោនទៅក្នុងកិរិយារលត់នៃបបញ្ចធម៌ គឺព្រះនិព្វាន ពាក្យណាថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាធម៌របស់អ្នកមាននិប្បបញ្ចធម៌ ជាទីត្រេកអរ អ្នកត្រេកអរ ក្នុងនិប្បបញ្ចធម៌ នេះមិនមែនជាធម៌របស់អ្នកមានបបញ្ចធម៌ ជាទីត្រេកអរ អ្នកត្រេកអរ ក្នុងបបញ្ចធម៌ដូច្នេះ ដែលតថាគតពោលហើយ ពាក្យនុ៎ះ តថាគតពោលហើយ ព្រោះអាស្រ័យហេតុនេះ ។

អដ្ឋខោ អាយស្មា អនុរុទ្ធោ អាយតិកម្បិ វិស្សជ្ជាសិ តត្ថេវ ចេតីសុ ចាចីនវំសទាយេ វិហាសិ ។ អដ្ឋខោ អាយស្មា អនុរុទ្ធោ ឯកោ វូបកដ្ឋោ អប្បមត្តោ អាតាបី បហិតត្តោ វិហរន្តោ ន ចិរស្សេវ យស្សត្ថាយ កុលបុត្តា សម្មទេវ អគារស្មា អនគារិយំ បព្ភជន្តិ តទនុត្តរំ ព្រហ្មចរិយបរិយោសានំ ទិដ្ឋេវ ធម្មេ សយំ អភិញ្ញា សច្ឆិកត្វា ឧបសម្បជ្ជ វិហាសិ ខីណា ជាតិ វុសិតំ ព្រហ្មចរិយំ កតំ ករណីយំ នាបរំ ឥត្ថត្តាយាតិ អព្ភញ្ញាសិ អញ្ញតរោ ច បនាយស្មា អនុរុទ្ធោ អរហតំ អហោសិ ។ អដ្ឋខោ អាយស្មា អនុរុទ្ធោ អរហត្តប្បត្តោ តាយំ វេលាយំ ឥមា គាថាយោ អភាសិ

មម សង្កប្បមញ្ញាយ សត្ថា លោកេ អនុត្តរោ
មនោមយេន កាយេន ឥទ្ធិយា ឧបសង្កមិ

គ្រានោះ ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ កំនៅចាំវស្សាតទៅ ក្នុងជាចីនវាសៈ-
ភាយវន ក្នុងដែនចេតីនោះឯង ។ លំដាប់នោះ ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុតែម្នាក់
ឯង ចៀសចេញចាកពួក មិនមានសេចក្តីប្រមាទ មានព្យាយាមដុតកំដៅ
កិលេស មានចិត្តបញ្ជូនទៅកាន់ព្រះនិព្វាន ពួកកុលបុត្តចេញចាកផ្ទះចូល
កាន់ផ្នួសដោយប្រពៃ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់អនុត្តរធម៌ណា មិនយូរប៉ុន្មាន
លោកក៏បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនុត្តរធម៌ ដែលមានព្រហ្មចរិយៈជាទីបំផុត
នោះ ដោយបញ្ញាដ៏ឧត្តមរបស់ខ្លួនក្នុងបច្ចុប្បន្ន ក៏ដឹងច្បាស់ថា ជាតិអស់
ហើយ ព្រហ្មចរិយធម៌ បាននៅរួចហើយ សោឡសកិច្ច បានធ្វើរួច
ហើយ មគ្គភាវនាកិច្ចដទៃប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសោឡសកិច្ចនេះ មិនមាន
ទៀតឡើយ មានសេចក្តីសរសើរថា បណ្តាព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ព្រះអ-
នុរុទ្ធដ៏មានអាយុ ជាព្រះអរហន្តមួយអង្គដែរ ។ លុះព្រះអនុរុទ្ធដ៏មាន
អាយុ បានដល់ព្រះអរហត្តហើយ បានពោលគាថាទាំងឡាយនេះ
ក្នុងវេលានោះថា

ព្រះសាស្តា ជាបុគ្គលប្រសើរក្នុងលោក ព្រះអង្គទ្រង់
ជ្រាបច្បាស់នូវសេចក្តីត្រិះរិះ របស់អាត្មាអញ ទ្រង់មាន
កាយសម្រេចដោយចិត្ត ទ្រង់ស្តេចចូលមក ដោយឫទ្ធិ

បណ្ណាសកេ ឆហបតិវគ្គោ

យថា មេ អហុ សង្កប្បោ តតោ ឧត្តរិ នេសយិ
និប្បបញ្ចរតោ ពុទ្ធោ និប្បបញ្ចំ អនេសយិ
តស្សហំ ធម្មមញ្ញាយ វិហាសឹ សាសនេ រតោ
តិស្សោ វិជ្ជា អនុប្បត្តា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឆហបតិវគ្គោ តតិយោ ។

តស្សុទ្ទានំ ភវតិ

ទ្វេ ឧក្កា ទ្វេ ច ហត្ថកា មហានាមេន ជីវកោ
ទ្វេ ពលា អក្ខណា វុត្តា អនុរុទ្ធេន តេ ឧសាតិ ។

បណ្ណាសក ធម្មបតវគ្គ

តម្រិះរបស់អាត្មាអញ កើតមានយ៉ាងណា ព្រះអង្គក៏ទ្រង់សំដែងនូវធម៌ដ៏លើសលុបយ៉ាងនោះ ព្រះពុទ្ធទ្រង់ត្រេកអរក្នុងនិប្បបញ្ចធម៌ ក៏ទ្រង់សំដែងនូវនិប្បបញ្ចធម៌ អាត្មាអញបានដឹងច្បាស់នូវធម៌របស់ព្រះអង្គ ក៏ត្រេកអរ ក្នុងសាសនាវិជ្ជាទាំង ៣ អាត្មាអញក៏ប្រាសចេញហើយ សាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ អាត្មាអញ ក៏បានធ្វើហើយ ។

ចប់ ធម្មបតវគ្គ ទី ៣ ។

ទុកានដែលគម្ពីរគូសោះគឺ

និយាយអំពីទុគ្គតិ ពីរលើក ហត្ថកអាឡវកៈពីរលើក សក្កមហានាម ១ ជីវកកោមារភច្ច ១ កុមារកស្សបៈពីរលើក អក្ខណៈ ១ ជាតំរប់ ១០ នឹងព្រះអនុរុទ្ធ ។

ទានវគ្គោ

(៣១) អដ្ឋិមានិ កិត្តកវេ ទានានិ ។ កតមានិ អដ្ឋ ។ អាសជ្ជ ទានំ ទេតិ ភយា ទានំ ទេតិ អទាសិ មេតិ ទានំ ទេតិ ទស្សតិ មេតិ ទានំ ទេតិ សាធុ ទានន្តិ ទានំ ទេតិ អហំ បចាមិ ឥមេ ន បចន្តិ ឆារហាមិ បចន្តោ អបចន្តានំ ទានំ ន ទាតុន្តិ(១) ទានំ ទេតិ ឥមំ មេ ទានំ ទទតោ កល្យាណោ កិត្តិសទ្ទោ អព្ភុគ្គច្ឆតីតិ ទានំ ទេតិ ចិត្តាលង្ការចិត្តបរិក្ខារត្ថំ ទានំ ទេតិ ។ ឥមានិ ខោ កិត្តកវេ អដ្ឋ ទានានីតិ ។

(៣២) សទ្ធា ហិរិយំ កុសលញ្ច ទានំ
ធម្មា ឯតេ សប្បុរិសានុយាតា
ឯតញ្ហិ មគ្គំ ធិរិយំ វទន្តិ
ឯតេន ហិ គច្ឆតិ ទេវលោកន្តិ ។

(៣៣) អដ្ឋិមានិ កិត្តកវេ ទានវត្ថូនិ ។ កតមានិ អដ្ឋ ។ ធម្មោ ទានំ ទេតិ ធោសា ទានំ ទេតិ មោហា ទានំ ទេតិ ភយា ទានំ ទេតិ

---

១ ម. អទាតុន្តិ ។

ទានវត្ថុ

(៣១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទាននេះមាន ៨ យ៉ាង ។ ទាន ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺបុគ្គលឲ្យទាន ព្រោះបានចាត់ចែងទុកស្រេច ១ ឲ្យទាន ព្រោះភ័យ ១ ឲ្យទានដោយគិតថា គេបានឲ្យដល់អញ ១ ឲ្យទានដោយគិតថា គេនឹងឲ្យដល់អញវិញ ១ ឲ្យទានដោយគិតថា ទានជាការប្រពៃ ១ ឲ្យទានដោយគិតថា អញចំអិន បុគ្គលទាំងឡាយនេះ មិនទាន់ចំអិន អញកាលចំអិន មិនគួរ ដើម្បីមិនឲ្យទានដល់បុគ្គលមិនទាន់ចំអិន ១ ឲ្យទានដោយគិតថា កាលបើអញឲ្យនូវទាននេះ កិត្តិស័ព្ទដ៏ពីរោះរមែងខ្ចរខ្ចាយ ៧ ១ ឲ្យទានដើម្បីជាគ្រឿងប្រដាប់នៃចិត្ត នឹងជាបរិក្ខារនៃចិត្ត ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទានមាន ៨ យ៉ាងនេះឯង ។

(៣២) សទ្ធាទាន ហិរិទាន កុសលទាន ធម៌ទាំងនេះ

ជាធម៌តាំងនៅក្នុងពួកសប្បុរស សប្បុរសទាំងឡាយ តែង

ពោលនូវធម៌នេះថាជាផ្លូវទៅកាន់ទេវលោក ព្រោះថាបុគ្គល

តែងទៅកាន់ទេវលោកបានដោយធម៌នេះ ។

(៣៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទានវត្ថុនេះមាន ៨ យ៉ាង ។ ទានវត្ថុ ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺបុគ្គលឲ្យទាន ព្រោះសេចក្តីស្រឡាញ់ ១ ឲ្យទានព្រោះសេចក្តីឯង ១ ឲ្យទានព្រោះសេចក្តីល្ងង់ ១ ឲ្យទានព្រោះសេចក្តីភ័យ ១

និន្នបុព្ពំ កតបុព្ពំ បិតុបិតាមហោហិ ជារហាសិ ភោគណ្ហំ
កុលវំសំ ហាបេតុន្តិ ទានំ ទេតិ ឥមាហំ ទានំ ទត្វា
កាយស្ស ភេទា បរម្មរណា សុគតឹ សគ្គំ លោកំ
ឧបបជ្ជិស្សាមីតិ ទានំ ទេតិ ឥមំ មេ ទានំ ទទតោ
ចិត្តំ បសីទតិ អត្តមនតា សោមនស្សំ ឧបជាយតីតិ
ទានំ ទេតិ ចិត្តាលង្ការចិត្តបរិក្ខារត្តំ ទានំ ទេតិ ។
ឥមានិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋ ទានវត្ថូនីតិ ។

(៣៤) អដ្ឋង្គសមន្នាគតេ ភិក្ខវេ ខេត្តេ ពីជំ វុត្តំ ឧ
បហរច្ចលំ ហោតិ ឧ មហាសច្ចំ ឧ ជាតិសេយ្យន្តិ ។ កតំ
អដ្ឋង្គសមន្នាគតេ ។ ឥធ ភិក្ខវេ ខេត្តំ ឧច្ចមិនិច្ចាមិ ច
ហោតិ ទាសាណាសក្ខរិល្យញ្ច ហោតិ ឧសរញ្ច ហោតិ ឧ
ច កម្ពីរសិតំ ហោតិ ឧ អាយសម្បន្នំ ហោតិ ឧ អទាយ-
សម្បន្នំ ហោតិ ឧ មាតិកាសម្បន្នំ ហោតិ ឧ មរិយាទស-
ម្បន្នំ ហោតិ ។ ឯវំ អដ្ឋង្គសមន្នាគតេ ភិក្ខវេ ខេត្តេ ពីជំ
វុត្តំ ឧ មហប្ផលំ ហោតិ ឧ មហាសច្ចំ ឧ ជាតិសេយ្យន្តិ ។

ឲ្យទានព្រោះគិតថា ជីដូនជីតាទាំង៦ឆ្ងាយ (របស់អញ) ធ្លាប់ឲ្យ ធ្លាប់ធ្វើមក អញមិនគួរញុំាងវង្សត្រកូល ពីបូពាណ៌ុះឲ្យវិនាស ១ ឲ្យទានព្រោះគិតថា អញបានឲ្យទាននេះ លុះបែកធ្លាយពាង៥កាយ ស្ងាប់ទៅ ទើបទៅកើតក្នុងសុគតិ សួគ៌ ទេវលោក ១ ឲ្យទានព្រោះគិតថា កាលអញឲ្យទាននេះ ចិត្តរមែងជ្រះថ្លា ទាំងសេចក្តីពេញចិត្តទើបសោមនស្ស កំរមែងកើតឡើង ១ ឲ្យទាន ដើម្បីជាគ្រឿងប្រដាប់នៃចិត្តទើបជាបរិក្ខារនៃចិត្ត ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង៦ឆ្ងាយ ទានវត្ថុមាន ៨ យ៉ាងនេះឯង ។

(៣៤) ម្នាលភិក្ខុទាំង៦ឆ្ងាយ ពូជដែលបុគ្គលសាបព្រោះ ក្នុងស្រែប្រកបដោយអង្គ ៨ ជាពូជមិនមានផលច្រើន មិនមានសេចក្តីត្រេកអរច្រើន មិនចំរើន ។ ស្រែប្រកបដោយអង្គ ៨ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង៦ឆ្ងាយ ស្រែក្នុងលោកនេះ ជាស្រែមានទីលូខ្វះ ទីទំនាបខ្វះ ១ មានថ្មទឹងក្រួស ១ មានទំកប្រៃ ១ គន្ធង៨ន្លឹមិនជ្រៅ ១ មិនបរិបូណ៌ដោយផ្លូវទឹកសម្រាប់បញ្ចូល ១ មិនបរិបូណ៌ដោយផ្លូវទឹកសម្រាប់បញ្ចេញ ១ មិនបរិបូណ៌ដោយប្រឡាយទឹក ១ មិនបរិបូណ៌ដោយភ្ជឺ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង៦ឆ្ងាយ ពូជដែលបុគ្គលសាបព្រោះ ក្នុងស្រែប្រកបដោយអង្គ ៨ យ៉ាងនេះ ជាពូជមិនមានផលច្រើន មិនមានសេចក្តីត្រេកអរច្រើន មិនចំរើនទេ ។

ឃរមេវ ខោ តិក្ខវេ អដ្ឋង្គសមន្នាគតេសុ សមណ-ព្រាហ្មណេសុ ទានំ ទិន្នំ ន មហប្ផលំ ហោតិ ន មហានិសំសំ ន មហាជុតិកំ ន មហាវិប្ផារំ ។ កថំ អដ្ឋង្គសមន្នាគតេសុ ។ ឥធ តិក្ខវេ សមណព្រាហ្មណា មិច្ឆាទិដ្ឋិកា ហោន្តិ មិច្ឆាសង្កប្បា មិច្ឆាវាចា មិច្ឆា-កម្មន្តា មិច្ឆាអាជីវា មិច្ឆាវាយាមា មិច្ឆាសតិនោ មិច្ឆាសមាធិនោ ។ ឃរំ អដ្ឋង្គសមន្នាគតេសុ តិក្ខវេ សមណព្រាហ្មណេសុ ទានំ ទិន្នំ ន មហប្ផលំ ហោតិ ន មហានិសំសំ ន មហាជុតិកំ ន មហាវិប្ផារំ ។

អដ្ឋង្គសមន្នាគតេ ច តិក្ខវេ ខេត្តេ ពីជំ រុត្តំ មហប្ផលំ ហោតិ មហាវិប្ផារំ ជាតិសេយ្យន្តិ ។ កថំ អដ្ឋង្គសមន្នាគតេ ។ ឥធ តិក្ខវេ ខេត្តំ អនុទ្ធមិនិច្ចាមិច ហោតិ អចាសាណាសក្ខរិល្ឡញ្ច ហោតិ អន្ធសរញ្ច ហោតិ កម្ពីរសិតំ ហោតិ អាយសម្បន្នំ ហោតិ អចាយសម្បន្នំ ហោតិ មាតិកាសម្បន្នំ ហោតិ បរិយាទសម្បន្នំ ហោតិ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទានដែលបុគ្គលឲ្យ ចំពោះពួកសមណព្រាហ្មណ៍ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ ជាទានមិនមានផលច្រើន មិនមានអានិសង្សច្រើន មិនមានសេចក្តីរុងរឿងច្រើន មិនផ្សាយទៅច្រើន ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ សមណព្រាហ្មណ៍ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកសមណព្រាហ្មណ៍ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកយល់ឃើញខុស ១ ត្រិះរិះខុស ១ និយាយខុស ១ ធ្វើការងារខុស ១ ចិញ្ចឹមជីវិតខុស ១ ព្យាយាមខុស ១ នឹករលឹកខុស ១ តាំងចិត្តខុស ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទានដែលបុគ្គលឲ្យ ចំពោះសមណព្រាហ្មណ៍ដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ យ៉ាងនេះ ជាទានមិនមានផលច្រើន មិនមានអានិសង្សច្រើន មិនមានសេចក្តីរុងរឿងច្រើន មិនផ្សាយទៅច្រើន ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចំណែកខាងពូជដែលបុគ្គលសាបព្រោះ ក្នុងស្រែប្រកបដោយអង្គ ៨ ទើបជាពូជមានផលច្រើន មានសេចក្តីត្រេកអរច្រើន មានសេចក្តីចំរើន ។ ស្រែប្រកបដោយអង្គ ៨ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ស្រែក្នុងលោកនេះ មិនមានទីទួលខ្ទះប្តូទីទំនាបខ្ទះ ១ មិនមានថ្មទឹងក្រួស ១ មិនមានទឹកប្រៃ ១ មានគន្លងនង្គ័លជ្រៅ ១ បរិបូណ៌ដោយផ្លូវទឹក សម្រាប់បញ្ចូល ១ បរិបូណ៌ដោយផ្លូវទឹក សម្រាប់បញ្ចេញ ១ បរិបូណ៌ដោយប្រឡាយទឹក ១ បរិបូណ៌ដោយភ្ជឹ ១ ។

ឯវំ អដ្ឋង្គសមន្នាគតេ កិក្ខវេ ខេត្តេ ពីជំ វុត្តំ មហាផលំ ហោតិ មហានិសំសំ ជាតិសេយ្យន្តិ ។ ឯវមេវ ខោ កិក្ខវេ អដ្ឋង្គសមន្នាគតេសុ សមណព្រាហ្មណេសុ ទានំ ទិន្នំ មហាផលំ ហោតិ មហានិសំសំ មហាជុតិកំ មហាវិប្ផារំ ។ កតមំ អដ្ឋង្គសមន្នាគតេសុ ។ ឥធ កិក្ខវេ សមណព្រាហ្មណា សម្មាទិដ្ឋិកា ហោន្តិ សម្មាសង្កប្បា សម្មាវាចា សម្មាកម្មន្តា សម្មាអាជីវា សម្មាវាយាមា សម្មាសតិនោ សម្មាសមាធិនោ ។ ឯវំ អដ្ឋង្គសមន្នាគតេសុ កិក្ខវេ សមណព្រាហ្មណេសុ ទានំ ទិន្នំ មហាផលំ ហោតិ មហានិសំសំ មហាជុតិកំ មហាវិប្ផារន្តិ ។

យថាបិ ខេត្តេ សម្បន្នេ បវុត្តា ពីជសម្បទា
ទេវេ សម្មាធយន្តម្ហិ ហោតិ ឆញ្ញាយ សម្បទា
អនីតិសម្បទា ហោតិ រិទ្ធិ ភវតិ សម្បទា
វិបុលំ សម្បទា ហោតិ ផលំ ហោតិ សម្បទា ។

បណ្ណាសក ទានវគ្គ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួជដែលបុគ្គលសាបព្រោះ ក្នុងស្រែប្រកបដោយអង្គ ៨ យ៉ាងនេះ ជាពួជមានផលច្រើន មានសេចក្តីត្រេកអរច្រើន មានសេចក្តីចំរើន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទានដែលបុគ្គលឲ្យហើយ ចំពោះសមណព្រាហ្មណ៍ដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ ជាទានមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន មានសេចក្តីរុងរឿងច្រើន មានសេចក្តីផ្សុយសៅច្រើន ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ សមណព្រាហ្មណ៍ ប្រកបដោយអង្គ ៨ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកសមណព្រាហ្មណ៍ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកយល់ឃើញត្រូវ ១ ត្រិះរិះត្រូវ ១ និយាយត្រូវ ១ ធ្វើការងារត្រូវ ១ ចិញ្ចឹមជីវិតត្រូវ ១ ព្យាយាមត្រូវ ១ នឹកឃើញត្រូវ ១ តាំងចិត្តត្រូវ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទានដែលបុគ្គលឲ្យហើយ ចំពោះពួកសមណព្រាហ្មណ៍ដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ យ៉ាងនេះ ទើបជាទានមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន មានសេចក្តីរុងរឿងច្រើន មានសេចក្តីផ្សុយសៅច្រើន ។

ពួជដ៏បរិបូណ៌ ដែលគេសាបព្រោះ ក្នុងស្រែដ៏ល្អ កាលបើមានភ្លៀងស្រួល ការបរិបូណ៌ ដោយគ្រាប់ស្រូវ ក៏រមែងមាន គឺបរិបូណ៌ ដោយការមិនអន្តរាយ ១ ការចំរើនទ្បើង បរិបូណ៌ ១ ការលូតលាស់ បរិបូណ៌ ១ ផ្លែហ្មឹងឯង បរិបូណ៌ ១ មានឧបមាយ៉ាងណាមិញ ។

ឯវំ សម្បន្នសីលេសុ និដ្ឋា ភោជនសម្បទា

សម្បទានំ ឧបនេតិ សម្បន្នំ ហិស្ស តំ កតំ

តស្មា សម្បន្នមាកង្ខី សម្បន្នត្តញ បុក្កលោ(១)

សម្បន្នបញ្ញោ សេវេថ ឯវំ ឥជ្ឈន្តិ សម្បទា ។

វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ លទ្ធា ចិត្តស្ស សម្បទា

ករោតិ កម្មសម្បន្នំ លភតិ ចត្តសម្បន្នំ ។

លោកំ ញត្វា យថាភូតំ បបញ្ចយ្យ និដ្ឋិសម្បន្នំ

បក្កសម្បន្នមាកម្ម យាតិ សម្បន្នមានសោ ។

ខុជ្ជនិត្វា មលំ សព្ពំ បត្វា និព្ពានសម្បទំ

មុច្ចតិ សព្ពទុក្ខេហិ សា ហោតិ សព្ពសម្បទាតិ ។

(៣៩) អដ្ឋិមា កិក្ខវេ ធាត្វូបបត្តិយោ ។ កតមា អដ្ឋ ។

---

១ ម. សម្បន្នត្តោធ បុគ្គលោ ។

កោដនដ៏បរិបូណ៌ ដែលបុគ្គលឲ្យហើយ ចំពោះពួកបុគ្គលមានសីលបរិបូណ៌ រមែងញុំាងចំណែកកុសលឲ្យកើតឡើង កុសលកម្មដែលបុគ្គលនោះធ្វើហើយ ឈ្មោះថាកម្មដ៏បរិបូណ៌ មានទុបមេយ្យយ៉ាងនោះដែរ ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលកន្លងលោកនេះ ជាអ្នកបរិបូណ៌ មានប្រាថ្នាន្លួសេចក្តីបរិបូណ៌ គួរសេពគប់នូវបុគ្គលដែលមានបញ្ញាដ៏បរិបូណ៌ ការបរិបូណ៌ រមែងសម្រេចយ៉ាងនេះឯង ។ បុគ្គលអ្នកបរិបូណ៌ដោយវិជ្ជា និងចរណៈ បាននូវសេចក្តីបរិបូណ៌នៃចិត្ត រមែងធ្វើនូវកម្ម ដ៏បរិបូណ៌ផង បាននូវប្រយោជន៍ក៏បរិបូណ៌ ។ បុគ្គលដឹងច្បាស់នូវសត្វលោក តាមសេចក្តីពិត រមែងសម្រេចនូវវិមុត្តិសម្ញាដ៏ដ៏បរិបូណ៌ បុគ្គលអាស្រ័យនូវមគ្គដ៏បរិបូណ៌ មានចិត្តដ៏បរិបូណ៌ រមែងដល់នូវ (ព្រះអរហត្ត) ។ បុគ្គលកំចាត់បង់នូវមន្ទិលទាំងពួង ដល់នូវព្រះនិព្វាន ដ៏បរិបូណ៌ រមែងរួចចាកទុក្ខទាំងពួង ការរួចចាកទុក្ខនោះឯង ទើបឈ្មោះថា សេចក្តីបរិបូណ៌ត្រង់យ៉ាង ។

(៣៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការកើតឡើងនៃទាននេះ មាន ៨ យ៉ាង ។ ការកើតឡើងនៃទាន ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។

៩ឆ កិត្តាវេ ឯកច្ចោ ទានំ ទេតិ សមណាសប្ប ឯ ព្រាហ្មណាសប្ប ឯ អន្ធំ ទានំ វត្តំ យានំ មាលាគន្ធ-វិលេបនំ សេយ្យាវសថំ បទីបេយ្យំ សោ យំ ទេតិ តំ បច្ចាសីសតិ សោ បស្សតិ ខត្តិយមហាសាលេ ឯ ព្រាហ្មណមហាសាលេ ឯ គហបតិមហាសាលេ ឯ បញ្ចហិ កាមគុណេហិ សមប្បិតេ សមង្គីភូតេ បរិចារយមានេ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហោ វតាហំ កាយស្ស ភេទា បរម្មរណា ខត្តិយមហាសាលានំ ឯ ព្រាហ្មណមហាសាលានំ ឯ គហបតិមហាសាលានំ ឯ សហព្យតំ ឧបបជ្ជេយ្យន្តិ សោ តំ ចិត្តំ បឋមតំ តំ ចិត្តំ អនុដ្ឋាតិ តំ ចិត្តំ ភាវេតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ហីនេនិមុត្តំ ឧត្តរិ អភាវិតំ កាយស្ស ភេទា បរម្មរណា ខត្តិយមហាសាលានំ ឯ ព្រាហ្មណមហាសាលានំ ឯ គហបតិមហាសាលានំ ឯ សហព្យតំ ឧបបជ្ជតិ តញ្ហិ ខោ សីលវតោ វទាមិ នោ ទុស្សីលស្ស ។ ឆជ្ឈតិ កិត្តាវេ សីលវតោ ចេតោបណិធិ សុទ្ធត្តា[1] ។

---

១ ខ. វិសុទ្ធត្តា ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលពួកខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ឲ្យទានគឺបាយ ទឹក សំពត់ យានដំនិះ កំរងផ្កា គ្រឿងក្រអូប គ្រឿងលាប ទីដេក ទីអាស្រ័យ នៅ គ្រឿងប្រដាប់ ប្រទីប ជាទាន ដល់សមណៈឬព្រាហ្មណ៍ បុគ្គលនោះ ឲ្យនូវវត្ថុណា ក៏ប្រាថ្នានូវវត្ថុនោះ បុគ្គលនោះ ឃើញពួកទេវតាថ្នាក់ចាតុម្មហារាជិកា ត្រៃត្តឹង្សា យាមា តុសិតា និម្មានរតី បរនិម្មិតវសវត្តី ព្រហ្មកាយិកា ព្រហ្មបុរោហិតា មហាព្រហ្មា បរិត្តាភា អប្បមាណាភា អាភស្សរា បរិត្តសុភា អប្បមាណសុភា សុភកិណ្ហា វេហប្ផលា អសញ្ញសត្តា អវិហា អតប្បា សុទស្សា សុទស្សី អកនិដ្ឋា អាកាសានញ្ចាយតនូបគ វិញ្ញាណញ្ចាយតនូបគ អាកិញ្ចញ្ញាយតនូបគ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនូបគ ទេវតាទាំងនោះ ក៏ប្រាថ្នានូវវត្ថុនោះ បុគ្គលនោះ ឃើញពួកទេវតាថ្នាក់ចាតុម្មហារាជិកា ត្រៃត្តឹង្សា យាមា តុសិតា និម្មានរតី បរនិម្មិតវសវត្តី ព្រហ្មកាយិកា ព្រហ្មបុរោហិតា មហាព្រហ្មា បរិត្តាភា អប្បមាណាភា អាភស្សរា បរិត្តសុភា អប្បមាណសុភា សុភកិណ្ហា វេហប្ផលា អសញ្ញសត្តា អវិហា អតប្បា សុទស្សា សុទស្សី អកនិដ្ឋា អាកាសានញ្ចាយតនូបគ វិញ្ញាណញ្ចាយតនូបគ អាកិញ្ចញ្ញាយតនូបគ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនូបគ ដែលកំពុងដឹងច្បាស់ស្គាល់ មូលមត្រ បំពេញដោយគុណទាំង ៥ ។ បុគ្គលនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ឥហ អញលុះបែកធ្លាយរាងកាយ ស្លាប់ទៅ សូមឲ្យទៅកើតជាមួយនឹងទេវតាថ្នាក់ចាតុម្មហារាជិកា ត្រៃត្តឹង្សា យាមា តុសិតា និម្មានរតី បរនិម្មិតវសវត្តី ព្រហ្មកាយិកា ព្រហ្មបុរោហិតា មហាព្រហ្មា បរិត្តាភា អប្បមាណាភា អាភស្សរា បរិត្តសុភា អប្បមាណសុភា សុភកិណ្ហា វេហប្ផលា អសញ្ញសត្តា អវិហា អតប្បា សុទស្សា សុទស្សី អកនិដ្ឋា អាកាសានញ្ចាយតនូបគ វិញ្ញាណញ្ចាយតនូបគ អាកិញ្ចញ្ញាយតនូបគ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនូបគ ដែលជាមួយនឹងទេវតាថ្នាក់ចាតុម្មហារាជិកា ត្រៃត្តឹង្សា យាមា តុសិតា និម្មានរតី បរនិម្មិតវសវត្តី ព្រហ្មកាយិកា ព្រហ្មបុរោហិតា មហាព្រហ្មា បរិត្តាភា អប្បមាណាភា អាភស្សរា បរិត្តសុភា អប្បមាណសុភា សុភកិណ្ហា វេហប្ផលា អសញ្ញសត្តា អវិហា អតប្បា សុទស្សា សុទស្សី អកនិដ្ឋា អាកាសានញ្ចាយតនូបគ វិញ្ញាណញ្ចាយតនូបគ អាកិញ្ចញ្ញាយតនូបគ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនូបគ បុគ្គលនោះ ក៏ដំកល់ចិត្តនោះ អធិដ្ឋានចិត្តនោះ បំពេនចិត្តនោះ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ក៏ស៊ប់ក្នុងតាមគុណដ៏ថោកទាប មិនបានចំពេនគុណធម៌ដ៏លើសលុបឡើងទៅទៀត លុះបែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ ក៏រមែងទៅកើតជាមួយនឹងពួកទេវតាថ្នាក់ចាតុម្មហារាជិកា ត្រៃត្តឹង្សា យាមា តុសិតា និម្មានរតី បរនិម្មិតវសវត្តី ព្រហ្មកាយិកា ព្រហ្មបុរោហិតា មហាព្រហ្មា បរិត្តាភា អប្បមាណាភា អាភស្សរា បរិត្តសុភា អប្បមាណសុភា សុភកិណ្ហា វេហប្ផលា អសញ្ញសត្តា អវិហា អតប្បា សុទស្សា សុទស្សី អកនិដ្ឋា អាកាសានញ្ចាយតនូបគ វិញ្ញាណញ្ចាយតនូបគ អាកិញ្ចញ្ញាយតនូបគ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនូបគ ដែលជាមួយនឹងពួកទេវតាថ្នាក់ចាតុម្មហារាជិកា ត្រៃត្តឹង្សា យាមា តុសិតា និម្មានរតី បរនិម្មិតវសវត្តី ព្រហ្មកាយិកា ព្រហ្មបុរោហិតា មហាព្រហ្មា បរិត្តាភា អប្បមាណាភា អាភស្សរា បរិត្តសុភា អប្បមាណសុភា សុភកិណ្ហា វេហប្ផលា អសញ្ញសត្តា អវិហា អតប្បា សុទស្សា សុទស្សី អកនិដ្ឋា អាកាសានញ្ចាយតនូបគ វិញ្ញាណញ្ចាយតនូបគ អាកិញ្ចញ្ញាយតនូបគ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនូបគ ដោយចិត្តរបស់បុគ្គលមានសីល រមែងសម្រេចព្រោះចិត្តដ៏បរិសុទ្ធ ១ ។

៩ឆ បន ភិក្ខវេ ឯកច្ចេ ធានំ នេតិ សមណស្ស
វា ព្រាហ្មណស្ស វា អន្នំ ធានំ វត្ថំ យានំ មាលា-
គន្ធវិលេបនំ សេយ្យាវសថំ បទីបេយ្យំ សោ យំ នេតិ
តំ បច្ចាសីសតិ តស្ស សុតំ ហោតិ ចាតុម្មហារ-
ជិកា នេវ ទីឃាយុកា វណ្ណវន្តោ សុខពហុលាតិ
តស្ស ឯវំ ហោតិ អហោ វតាហំ កាយស្ស ភេទា
បរម្មរណា ចាតុម្មហារជិកានំ នេវនំ សហព្យតំ
ឧបបជ្ជេយ្យន្តិ សោ តំ ចិត្តំ បឧហតិ តំ ចិត្តំ អធិដ្ឋាតិ
តំ ចិត្តំ ភាវេតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ហីនេធិមុត្តំ ឧត្តរឹ អភា-
វិតំ កាយស្ស ភេទា បរម្មរណា ចាតុម្មហារជិកានំ
នេវនំ សហព្យតំ ឧបបជ្ជតិ តញ្ច ខោ សីលវតោ
វាធម៌ នោ ឧុស្សីលស្ស ឥជ្ឈតិ ភិក្ខវេ សីលវតោ
ចេតោបណិធិ សុទ្ធត្តា ។ ៩ឆ បន ភិក្ខវេ ឯកច្ចេ
ធានំ នេតិ សមណស្ស វា ព្រាហ្មណស្ស វា អន្នំ ធានំ
វត្ថំ យានំ មាលាគន្ធវិលេបនំ សេយ្យាវសថំ បទីបេយ្យំ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ឲ្យទានគឺបាយ ទឹក សំពត់ យានដំនិះ កម្រងផ្កា គ្រឿងក្រអូប គ្រឿងលាប ទីដេក ទីអាស្រ័យនៅ គ្រឿងប្រដាប់ប្រទីប ជាទានដល់សមណៈ ឬព្រាហ្មណ៍ បុគ្គលនោះឲ្យវត្ថុណា ក៏ប្រាថ្នាវត្ថុនោះ បុគ្គលនោះ ឮគេថា ពួកទេវតាចាតុម្មហារាជិកៈ មានអាយុវែង មានសម្បុរស្អ មានសេចក្តីសុខច្រើន បុគ្គលនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ឱហ្ន៎ អាត្មាអញ លុះបែកធ្លាយពងកាយស្លាប់ទៅ សូមឲ្យទៅកើតជាមួយនឹងពួកទេវតាចាតុម្មហារាជិកៈ បុគ្គលនោះ ដម្កល់ចិត្តនោះ អធិដ្ឋានចិត្តនោះ ចំរើនចិត្តនោះ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះក៏ចុះស៊ប់ក្នុងកាមគុណដ៏ថោកទាប មិនចំរើនគុណធម៌ដ៏លើសលុបឡើងទៅទៀត លុះបែកធ្លាយពងកាយស្លាប់ទៅ ក៏រមែងទៅកើតជាមួយនឹងពួកទេវតាចាតុម្មហារាជិកៈ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតពោលនូវការសម្រេចនោះឯង ចំពោះបុគ្គលមានសីល មិនចំពោះបុគ្គលទ្រុស្តសីលឡើយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេចក្តីប្រាថ្នាដោយចិត្តរបស់បុគ្គលមានសីលរមែងសម្រេច ព្រោះចិត្តបរិសុទ្ធ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលខ្លះក្នុងលោកនេះ ឲ្យទានគឺបាយ ទឹក សំពត់ យានដំនិះ កម្រងផ្កា គ្រឿងក្រអូប គ្រឿងលាប ទីដេក ទីអាស្រ័យនៅ គ្រឿងប្រដាប់ប្រទីប ជាទានដល់សមណៈ ឬព្រាហ្មណ៍

សោ យំ នេតំ តំ បច្ចាសីសតិ តស្ស សុតំ ហោតំ តាវត្តឹសា នេវ ។ បេ ។ យាមា នេវ... តុសិតា នេវ... និម្មានរតី នេវ... បរនិម្មិតវសវត្តី នេវ ធីយា-យុកោ វណ្ណវន្តោ សុខពហុលាតំ តស្ស វាំ ហោតំ អហោ វតាមំ កាយស្ស ភេទា បរម្មរណា បរនិ-ម្មិតវសវត្តីនំ នេវនំ សហព្យតំ ឧបបជ្ជេយ្យន្តិ សោ តំ ចិត្តំ បទហតិ តំ ចិត្តំ អធិដ្ឋាតិ តំ ចិត្តំ ភាវេតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ហីនេនិម្មុត្តំ ឧត្តរឹ អភាវិតំ កាយស្ស ភេទា បរម្មរណា បរនិម្មិតវសវត្តីនំ នេវនំ សហព្យតំ ឧបបជ្ជតិ តញ្ហ ខោ សីលវតោ វទាមិ នោ ទុស្សី-លស្ស ឥជ្ឈតិ កិក្ខវេ សីលវតោ ចេតោបណិធិ សុទ្ធត្តា ។ ឥធ បន កិក្ខវេ ឯកច្ចោ ឆានំ នេតិ សមណស្ស វា ព្រាហ្មណស្ស វា អន្នំ ឆានំ វត្ថំ យានំ មាលាគន្ធវិលេបនំ សេយ្យាវសថំ បទីបេយ្យំ

បុគ្គលនោះឲ្យវត្ថុណា ក៏ប្រាថ្នាវត្ថុនោះ បុគ្គលនោះ បានឮថា ពួកទេវតា តាវត្តិង្ស ។ បេ ។ ពួកទេវតាយាមៈ ... ពួកទេវតាតុសិត ... ពួកទេវតានិម្មានតី ... ពួកទេវតា បរនិម្មិតវសវត្តី មានអាយុវែង មានសម្បុរល្អ មានសេចក្តីសុខច្រើន បុគ្គលនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អាត្មាអញ លុះបែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ សូមឲ្យទៅកើតជាមួយនឹងពួកទេវតាបរនិម្មិតវសវត្តី បុគ្គលនោះ ដម្កល់ចិត្តនោះ អធិដ្ឋានចិត្តនោះ ចំរើនចិត្តនោះ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ក៏ចុះស៊ប់ក្នុងកាមគុណដ៏ថោកទាប មិនបានចំរើនគុណធម៌ ដ៏លើសលុបឡើងទៅទៀត លុះបែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ ក៏រមែងទៅកើតជាមួយនឹងពួកទេវតាបរនិម្មិតវសវត្តី ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតពោលនូវការសម្រេចនោះឯង ចំពោះបុគ្គលមានសីល មិនចំពោះបុគ្គលទ្រុស្តសីលឡើយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេចក្តីប្រាថ្នាដោយចិត្ត របស់បុគ្គលមានសីល រមែងសម្រេច ព្រោះចិត្តបរិសុទ្ធ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ឲ្យទានគឺ បាយ ទឹក សំពត់ យានដំនិះ កម្រងផ្កា គ្រឿងក្រអូប គ្រឿងលាប ទីដេក ទីអាស្រ័យនៅ គ្រឿងប្រដាប់ប្រទីប ជាទានដល់សមណៈ ឬព្រាហ្មណ៍

សោ យំ នេតំ តំ បច្ចាសីសតិ តស្ស សុតំ ហោតិ ព្រហ្មកាយិកា នេវ ទីឃាយុកា វណ្ណវន្តោ សុខពហុលាតិ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហោ វតាមំ កាយស្ស ភេទា បរម្មរណា ព្រហ្មកាយិកានំ នេវនំ សហព្យតំ ឧបបជ្ជេយ្យន្តិ សោ តំ ចិត្តំ បនេហិតិ តំ ចិត្តំ អធិដ្ឋាតិ តំ ចិត្តំ ភាវេតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ហីនេនិមុត្តំ ឧត្តរិំ អភាវិតំ កាយស្ស ភេទា បរម្មរណា ព្រហ្មកាយិកានំ នេវនំ សហព្យតំ ឧបបជ្ជតិ តញ្ហេ សីលវាតោ វទាមិ នោ ឧស្សីលស្ស វីតរាគស្ស នោ សរាគស្ស ឥជ្ឈតិ ភិក្ខវេ សីលវាតោ នេតោមណិនិ វីតរាគត្តា ។ ឥមា ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋ ទានូបបត្តិយោតិ ។

(៣៦) តីណិមានិ ភិក្ខវេ បុញ្ញកិរិយាវត្ថូនិ ។ កតមានិ តីណិ ។ ទានមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ(១)

---

១ ម. បុញ្ញកិរិយវត្ថុំ ។

បុគ្គលនោះឲ្យវត្ថុណា ក៏ឲ្យថាវត្ថុនោះ បុគ្គលនោះ ឈានឲ្យថា ពួកទេវតា ព្រហ្មកាយិក: មានអាយុវែង មានសម្បុរល្អ មានសេចក្តីសុខច្រើន បុគ្គលនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ឱហ្ន៎ អាត្មាអញលុះបែកធ្លាយពង់កាយ ស្លាប់ទៅ សូមឲ្យទៅកើតជាមួយនឹងពួកទេវតា ព្រហ្មកាយិក: បុគ្គលនោះ ដម្កល់ចិត្តនោះ តាំងចិត្តនោះ ចំរើនចិត្តនោះ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ក៏ចុះស៊ប់ក្នុងកាមគុណដ៏ថោកទាប មិនចំរើនគុណធម៌ ដ៏លើសលុបឡើងទៅទៀត លុះបែកធ្លាយពង់កាយស្លាប់ទៅរមែងទៅកើត ជាមួយនឹងពួកទេវតា ព្រហ្មកាយិក: តថាគតពោលនូវការសម្រេចនោះឯង ចំពោះបុគ្គលមានសីល មិនចំពោះបុគ្គលទ្រុស្តសីលទេ ទានចំពោះបុគ្គលប្រាសចាកពាគ: មិនចំពោះបុគ្គល ប្រកបដោយពាគ:ទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេចក្តីប្រាថ្នាដោយចិត្តរបស់បុគ្គលមានសីល រមែងសម្រេចព្រោះប្រាសចាកពាគ: ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការកើតឡើងនៃទានមាន ៨ ប្រការនេះឯង ។

[៣៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុញ្ញាភិសង្ខារនេះមាន ៣ យ៉ាង ។ បុញ្ញាភិសង្ខារ ៣ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺទានមយបុញ្ញាភិសង្ខារ (ត្រង់ថាទីតាំងនៃការបំពេញបុណ្យសម្រេចអំពីការឲ្យ) ១

សីលមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ ភាវនាមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ ។ ឥធ ភិក្ខវេ ឯកច្ចស្ស ទានមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ បរិត្តំ កតំ ហោតិ សីលមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ បរិត្តំ កតំ ហោតិ ភាវនាមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ នាភិសម្ភោតិ ។ សោ កាយស្ស ភេទា បរម្មរណា មនុស្សុនោកកូរំ(១) ឧបបជ្ជតិ ។ ឥធ បន ភិក្ខវេ ឯកច្ចស្ស ទានមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ មត្តសោ កតំ ហោតិ សីលមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ មត្តសោ កតំ ហោតិ ភាវនាមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ នាភិសម្ភោតិ ។ សោ កាយស្ស ភេទា បរម្មរណា មនុស្សុសោកកូរំ(២) ឧបបជ្ជតិ ។ ឥធ បន ភិក្ខវេ ឯកច្ចស្ស ទានមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ អធិមត្តំ កតំ ហោតិ សីលមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ អធិមត្តំ កតំ ហោតិ ភាវនាមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ នាភិសម្ភោតិ ។ សោ កាយស្ស ភេទា បរម្មរណា ចាតុម្មហារាជិកានំ ទេវានំ សហព្យតំ ឧបបជ្ជតិ ។

---

១ ម. មនុស្សុភោកកូរំ ។ ២ ម. មនុស្សុសោកកូរំ ។

សីលមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុ (វត្ថុជាទីតាំងនៃការបំពេញបុណ្យសម្រេចអំពីការរក្សាសីល) ១ ភាវនាមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុ (វត្ថុជាទីតាំងនៃការបំពេញបុណ្យសម្រេចអំពីការចំរើន) ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលខ្លះក្នុងលោកនេះ ធ្វើទានមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុ មានប្រមាណតិច ធ្វើសីលមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុ មានប្រមាណតិច ប៉ុន្តែ ភាវនាមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុ មិនទាន់សម្រេចនៅឡើយ ។ បុគ្គលនោះ លុះបែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ រមែងទៅកើតក្នុងត្រកូលមនុស្សថោកទាប ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ធ្វើទានមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុ ល្មមប្រមាណ ធ្វើសីលមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុ ក៏ល្មមប្រមាណ ប៉ុន្តែភាវនាមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុ មិនទាន់សម្រេចនៅឡើយ ។ បុគ្គលនោះ លុះបែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ រមែងកើតក្នុងត្រកូលមនុស្សជ័្ឍន់ខ្ពស់ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ធ្វើទានមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុដ៏ច្រើនក្រៃលែង ធ្វើសីលមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុដ៏ច្រើនក្រៃលែង ប៉ុន្តែភាវនាមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុ មិនទាន់សម្រេចនៅឡើយ ។ បុគ្គលនោះ លុះបែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ រមែងទៅកើតជាមួយនឹងពួកទេវតាចាតុម្មហារាជិកៈ ។

តត្រ កតមេ ចត្តារោ មហារាជានោ ទានមយំ បុញ្ញ-
កិរិយាវត្ថុំ អតិរេកំ ករិត្វា សីលមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុំ
អតិរេកំ ករិត្វា ចាតុម្មហារាជិកេ ទេវេ ឧសហិ
ហានេហិ អធិក្កណ្ហាន្តិ ទិព្វេន អាយុនា ទិព្វេន វណ្ណេន
ទិព្វេន សុខេន ទិព្វេន យសេន ទិព្វេន អាធិបតេយ្យេន
ទិព្វេហិ រូបេហិ ទិព្វេហិ សទ្ទេហិ ទិព្វេហិ គន្ធេហិ
ទិព្វេហិ រសេហិ ទិព្វេហិ ផោដ្ឋព្វេហិ ។ ឥធ បន
ភិក្ខវេ ឯកច្ចស្ស ទានមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ អធិមត្តំ
កតំ ហោតិ សីលមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ អធិមត្តំ
កតំ ហោតិ ភាវនាមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ ន កិ-
ញ្ចិទេវ ។ សោ កាយស្ស ភេទា បរម្មរណា
តាវត្តឹសានំ ទេវានំ សហព្យតំ ឧបបជ្ជតិ ។ តត្រ ភិក្ខវេ
សក្កោ ទេវានមិន្ទោ ទានមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុំ អតិរេកំ
ករិត្វា សីលមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុំ អតិរេកំ ករិត្វា
តាវត្តឹសេ ទេវេ ឧសហិ ហានេហិ អធិក្កណ្ហាតិ
ទិព្វេន អាយុនា ។ បេ ។ ទិព្វេហិ ផោដ្ឋព្វេហិ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តាទេវតាទាំងនោះ មហាឥសីទាំង ៤ អង្គ ឋានមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុ ច្រើនប្រៃពេក ធ្វើសីលមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុ ច្រើនប្រៃពេក រមែងខ្ពង់ខ្ពស់កន្ទុងនូវពួកទេវតាចាតុម្មហារាជិកៈ ដោយស្ថាន ១០ យ៉ាងគឺ អាយុជាទិព្យ ១ ពណ៌ជាទិព្យ ១ សុខជាទិព្យ ១ យសជាទិព្យ ១ អធិបតីជាទិព្យ ១ រូបជាទិព្យ ១ សំឡេងជាទិព្យ ១ ក្លិនជាទិព្យ ១ រសជាទិព្យ ១ ផោដ្ឋព្វៈជាទិព្យ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលខ្លះក្នុងលោកនេះ ធ្វើឋានមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុច្រើនប្រៃលែង ធ្វើសីលមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុច្រើនប្រៃលែងប៉ុន្តែភាវនាមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុ មិនឋានសម្រេចនៅឡើយ។ បុគ្គលនោះ លុះបែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ រមែងទៅកើតជាមួយនឹងពួកទេវតាតាវត្តឹង្ស ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តាទេវតាទាំងនោះ សក្កទេវរាជជាធំជាងទេវតា ឋានធ្វើឋានមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុដ៏ច្រើនប្រៃពេក ធ្វើសីលមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុដ៏ច្រើនប្រៃពេក រមែងខ្ពង់ខ្ពស់កន្ទុងទេវតាជាន់តាវត្តឹង្ស ដោយស្ថាន ១០ យ៉ាងគឺ អាយុជាទិព្យ ១ ។ បេ ។ ផោដ្ឋព្វៈជាទិព្យ ១ ។

៥ បន កិក្ខវេ ឯកច្ចស្ស ទានមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ
អធិមត្តំ ភវតិ ហោតិ សីលមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ
អធិមត្តំ ភវតិ ហោតិ ភាវនាមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ
ន កិសម្ភោតិ ។ សោ កាយស្ស ភេទា បរម្មរណា
យាមានំ ទេវានំ សហព្យតំ ឧបបជ្ជតិ ។ តត្រ
កិក្ខវេ សុយាមោ ទេវបុត្តោ ទានមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុំ
អតិរេកំ ភវត្វា សីលមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុំ អតិរេកំ
ភវត្វា យាមេ ទេវេ ឧសហិ ឋានេហិ អធិភុញ្ជតិ
ទិព្វេន អាយុនា ។បេ។ ទិព្វេហិ ផោដ្ឋព្វេហិ ។ ៥
បន កិក្ខវេ ឯកច្ចស្ស ទានមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ
អធិមត្តំ ភវតិ ហោតិ សីលមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ
អធិមត្តំ ភវតិ ហោតិ ភាវនាមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ
ន កិសម្ភោតិ ។ សោ កាយស្ស ភេទា បរម្មរណា
តុសិតានំ ទេវានំ សហព្យតំ ឧបបជ្ជតិ ។ តត្រ
កិក្ខវេ សន្តុសិតោ ទេវបុត្តោ ទានមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុំ
អតិរេកំ ភវត្វា សីលមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុំ អតិរេកំ
ភវត្វា តុសិតេ ទេវេ ឧសហិ ឋានេហិ អធិភុញ្ជតិ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលខ្លះក្នុងលោកនេះ ធ្វើទានមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុច្រើនប្រការ ធ្វើសីលមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុច្រើនប្រការ ប៉ុន្តែការនាមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុ មិនទាន់សម្រេចនៅឡើយ ។ បុគ្គលនោះ លុះបែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ ក៏រមែងទៅកើតជាមួយនឹងពួកទេវតាជាន់យាមៈ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តាទេវតាទាំងនោះ សុយាមទេវបុត្រ បានធ្វើទានមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុដ៏ច្រើនប្រការពេក បានធ្វើសីលមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុដ៏ច្រើនប្រការពេក រមែងឱនទន់ក្នុងទីនៃពួកទេវតាជាន់យាមៈ ដោយស្មាន ១០ យ៉ាងគឺ អាយុជាទិព្យ ១ ។ បេ ។ ផោដ្ឋព្វៈជាទិព្យ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលខ្លះក្នុងលោកនេះ ធ្វើទានមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុច្រើនប្រការ ធ្វើសីលមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុច្រើនប្រការ ប៉ុន្តែការនាមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុ មិនទាន់សម្រេចនៅឡើយ ។ បុគ្គលនោះ លុះបែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ ក៏រមែងទៅកើតជាមួយនឹងពួកទេវតាជាន់តុសិត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តាទេវតាទាំងនោះ សន្តុសិតទេវបុត្រ បានធ្វើទានមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុដ៏ច្រើនប្រការពេក បានធ្វើសីលមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុដ៏ច្រើនប្រការពេក រមែងឱនទន់ក្នុងទីនៃពួកទេវតា ជាន់តុសិតដោយស្មាន ១០ យ៉ាងគឺ

និព្ពេន អាយុនា ។ បេ ។ និព្ពេហិ ដោដ្ឋព្ពេហិ ។ ឥធ បន ភិក្ខវេ ឯកច្ចស្ស ទានមយំ បុញ្ញ-
កិរិយាវត្ថុ អតិវេកំ កតំ ហោតិ សីលមយំ បុញ្ញ-
កិរិយាវត្ថុ អតិវេកំ កតំ ហោតិ ភាវនាមយំ បុញ្ញ-
កិរិយាវត្ថុ នាភិសម្ភោតិ ។ សោ កាយស្ស ភេទា
បរម្មរណា និម្មានរតីនំ ទេវានំ សហព្យតំ ឧបបជ្ជតិ ។
តត្រ ភិក្ខវេ សុនិម្មិតោ ទេវបុត្តោ ទានមយំ បុញ្ញ-
កិរិយាវត្ថុំ អតិវេកំ ករិត្វា សីលមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុំ
អតិវេកំ ករិត្វា និម្មានរតី ទេវេ ឧសហា ឋានេហិ
អធិក្កណ្ហាតិ និព្ពេន អាយុនា ។ បេ ។ និព្ពេហិ
ដោដ្ឋព្ពេហិ ។ ឥធ បន ភិក្ខវេ ឯកច្ចស្ស ទានមយំ
បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ អធិមត្តំ កតំ ហោតិ សីលមយំ បុញ្ញ-
កិរិយាវត្ថុ អធិមត្តំ កតំ ហោតិ ភាវនាមយំ បុញ្ញ-
កិរិយាវត្ថុ នាភិសម្ភោតិ ។ សោ កាយស្ស ភេទា បរម្ម-
រណា បរនិម្មិតវសវត្តីនំ ទេវានំ សហព្យតំ ឧបបជ្ជតិ ។

អាយុជាទិព្យ ១ ។ បេ ។ ផោដ្ឋព្វៈជាទិព្យ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ធ្វើទានមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុច្រើនប្រការ ធ្វើសីលមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុ ច្រើនប្រការ ប៉ុន្តែភាវនាមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុ មិនសម្រេចនៅឡើយ ។ បុគ្គលនោះ លុះបែកធ្លាយពីកាយ ស្លាប់ទៅ ក៏រមែងទៅកើតជាមួយនឹងពួកទេវតា និម្មានរតី ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តាទេវតាទាំងនោះ សុនិមិតទេវបុត្រ ជាន ធ្វើទានមយបុញ្ញកិរិ-យាវត្ថុដ៏ច្រើនប្រការ ជាន ធ្វើសីលមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុដ៏ច្រើនប្រការ រមែងគ្គន់គ្គស់កង្វល់ពួកទេវតានិម្មានរតី ដោយស្ថាន ១០ យ៉ាងគឺ អាយុជាទិព្យ ១ ។ បេ ។ ផោដ្ឋព្វៈជាទិព្យ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ធ្វើទានមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុដ៏ច្រើនប្រការ ធ្វើសីលមយ-បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ ដ៏ច្រើនប្រការ ប៉ុន្តែភាវនាមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុ មិនទាន់សម្រេចនៅឡើយ ។ បុគ្គលនោះ លុះបែកធ្លាយពីកាយ ស្លាប់ទៅ ក៏រមែងទៅកើត ជាមួយនឹងពួកទេវតា បរនិម្មិតវសវត្តី ។

តត្រ កិក្ខវេ បរនិម្មិតវសវត្តី ទេវបុត្តោ(១) ទានមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុំ អតិរេកំ ករិត្វា សីលមយំ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុំ អតិរេកំ ករិត្វា បរនិម្មិតវសវត្តី ទេវេ ទសហិ ឋានេហិ អធិក្កណ្ហាតិ ទិព្វេន អាយុនា ទិព្វេន វណ្ណេន ទិព្វេន សុខេន ទិព្វេន យសេន ទិព្វេន អាធិបតេយ្យេន ទិព្វេហិ រូបេហិ ទិព្វេហិ សទ្ទេហិ ទិព្វេហិ គន្ធេហិ ទិព្វេហិ រសេហិ ទិព្វេហិ ផោដ្ឋព្វេហិ ។ ឥមានិ ខោ កិក្ខវេ តីណិ បុញ្ញកិរិយាវត្ថូនីតិ ។

(៣៧) អដ្ឋិមានិ កិក្ខវេ សប្បុរិសទានានិ ។ កតមានិ អដ្ឋ ។ សុចឹ ទេតិ បណីតំ ទេតិ កាលេន ទេតិ កប្បិយំ ទេតិ រាចេយ្យ ទេតិ អគិល្លោ ទេតិ ទនំ ចិត្តំ បសាទេតិ ទត្វា អត្តមនោ ហោតិ ។ ឥមានិ ខោ កិក្ខវេ អដ្ឋ សប្បុរិសទានានីតិ ។

សុចឹ បណីតំ កាលេន កប្បិយំ ទានភោជនំ
អគិល្លោ ទនាតិ ទានានិ សុខេត្តេសុ(២) ព្រហ្មចារីសុ
ទេវ វិប្បដិសារិយំ(៣) ចជិត្វា អាមិសំ ឥមំ
ឋវំ និដ្ឋានំ ទានានិ វណ្ណយន្តិ វិបស្សិនោ

---

១ ម. សវត្ថិ ទេវបុត្តោ ។ ២ ម. សុខេត្តេ ។ ៣ ម. ន ច វិប្បដិសារិស្ស ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តាទេវតាទាំងនោះ បរនិម្មិតវសវត្តីទេវបុត្រ បានធ្វើទានមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុ ដ៏ច្រើនក្រៃពេក បានធ្វើសីលមយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុ ដ៏ច្រើនក្រៃពេក រមែងខ្ពង់ខ្ពស់កន្ទុយជាងពួកទេវតាបរនិម្មិតវសវត្តី ដោយស្តាន ១០ យ៉ាង គឺ អាយុជាទិព្យ ១ ពណ៌ជាទិព្យ ១ សុខជាទិព្យ ១ យសជាទិព្យ ១ អធិបតីជាទិព្យ ១ រូបជាទិព្យ ១ សំឡេងជាទិព្យ ១ ក្លិនជាទិព្យ ១ រសជាទិព្យ ១ ផោដ្ឋព្វៈជាទិព្យ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុញ្ញកិរិយាវត្ថុ មាន ៣ យ៉ាងនេះឯង ។

[៣៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សប្បុរិសទាននេះមាន ៨ យ៉ាង ។ សប្បុរិសទាន ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺបុគ្គលឲ្យវត្ថុស្អាត ១ ឲ្យវត្ថុថ្លា ១ ឲ្យតាមកាល ១ ឲ្យវត្ថុគួរ ១ ជ្រើសរើសហើយទើបឲ្យ ១ ឲ្យទានរឿយៗ ១ កំពុងឲ្យញុំាងចិត្តឲ្យជ្រះថ្លា ១ លុះឲ្យផុតហើយ រមែងមានសេចក្តីពេញចិត្ត ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សប្បុរិសទាន ៨ យ៉ាងនេះឯង ។

បុគ្គល រមែងឲ្យនូវទានទាំងឡាយគឺ ទឹកនឹងកោជន ដ៏ស្អាត ថ្លៃថ្លា តាមកាល វត្ថុដ៏គួរ រឿយ ។ ចំពោះព្រហ្មចារីបុគ្គលទាំងឡាយ ដូចជាស្រែដ៏ល្អ ពួកអ្នកប្រាជ្ញ រមែងសរសើរនូវទានទាំងឡាយ ដែលបុគ្គលលះបង់នូវអាមិសៈជាច្រើន ដែលមិនគួរឲ្យកើតសេចក្តីក្តៅក្រហាយ ហើយឲ្យយ៉ាងនេះ

ឯវំ យដិត្ថា មេ ជាវី សទ្ធោ មុត្តេន ចេតសា
អព្យាបជ្ឈំ សុខំ លោកំ បណ្ឌិតោ ឧបបជ្ជតីតិ ។

[๓๘] សប្បុរិសោ កិត្តេវ កុលេ ជាយមានោ
ពហុនោ ជនស្ស អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ហោតិ
មាតាបិតូនំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ហោតិ
បុត្តទារស្ស អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ហោតិ
ទាសកម្មករោចិស្ស អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ
ហោតិ មិត្តាមច្ចានំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ
ហោតិ បុព្វបេតានំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ
ហោតិ រញ្ញោ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ហោតិ
ទេវតានំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ហោតិ សមណ-
ព្រាហ្មណានំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ហោតិ ។

អ្នកប្រាជ្ញមានបញ្ញា ជាអ្នកមានសទ្ធា បានបូជាយ៉ាងនេះ
ហើយ មានចិត្តរួចស្រឡះ រមែងចូលទៅកាន់ទេវលោក
ដែលមិនមានសេចក្តីទុក្ខ មានតែសេចក្តីសុខ ។

(៣៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សប្បុរស កាលកើតក្នុងត្រកូល រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់ជនច្រើន ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់មាតាបិតា ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់បុត្តភរិយា ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់បុរសជាទាសកម្មករ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់មិត្តនិងអាមាត្យទាំងឡាយ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់ពួកញាតិ ដែលចែកឋានទៅកាន់បរលោក ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់ព្រះរាជា ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់ពួកទេវតា ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់សមណព្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយ ។

សេយ្យថាបិ កិកូវេ មហាមេឃោ សព្ពសស្សានិ
សម្បាទេត្វោ ពហុនោ ជនស្ស អត្ថាយ ហិតាយ
។បេ។ ហោតិ ឯវមេវ ខោ កិកូវេ សប្បុរិសោ
កុលេ ជាយមានោ ពហុនោ ជនស្ស អត្ថាយ ហិតាយ
សុខាយ ហោតិ មាតាបិតូនំ អត្ថាយ ហិតាយ
សុខាយ ហោតិ បុត្តទារស្ស អត្ថាយ ហិតាយ
សុខាយ ហោតិ ទាសកម្មករោរិស្ស អត្ថាយ
ហិតាយ សុខាយ ហោតិ មិត្តាមច្ចានំ អត្ថាយ ហិតាយ
សុខាយ ហោតិ បុព្វបេតានំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ
ហោតិ រញ្ញោ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ហោតិ
ទេវតានំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ហោតិ សមណ-
ព្រាហ្មណានំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ហោតីតិ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មហាមេឃ កាលញាំងសំទូងទាំងអស់ ឲ្យស្រេចព្រម រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចំរើនដល់ជនច្រើន ។បេ។ មានឧបមាដូចម្តេចមិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សប្បុរស កាលកើតក្នុងត្រកូល រមែងប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីប្រយោជន៍ដើម្បីសេចក្តីចំរើនដើម្បីសេចក្តីសុខដល់ជនច្រើន ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចំរើនដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់មាតាឪពុកទាំងឡាយ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់បុត្តភរិយា ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់បុរសជាទាសកម្មករ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់មិត្តនឹងអាមាត្យទាំងឡាយ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់ពួកញាតិ ដែលចែកឋានទៅកាន់បរលោក ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់ព្រះរាជា ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់ពួកទេវតា ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់សមណព្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយ ក៏មានឧបមេយ្យដូច្នោះដែរ។

ពហូនំ វត អត្ថាយ សប្បញ្ញោ ឃរមាវសំ
មាតរំ បិតរំ បុព្ពេ រត្តិន្ទិវមតន្ទិតោ
ប្បវេតំ សហធម្មេន បុព្ពេ កតមន្តុសព្ពំ
អជាតាវេ បព្ពជិតេ អថាបេ ព្រហ្មចារិនោ(๑)
និវិដ្ឋសទ្ធោ ប្បវេតំ ញត្វា ធម្មេ បសាទលោ
រញ្ញោ ហិតោ នេវហិតោ ញាតីនំ សខិនំ ហិតោ
សព្ពេសំ សហិតោ ហោតិ សទ្ធម្មេ សុបតិដ្ឋិតោ
វិនេយ្យ មច្ឆេរមលំ សលោភំ ភជតេ សិវន្តិ ។

[๓๙] អដ្ឋិមេ ភិក្ខវេ បុញ្ញភិសន្ទា កុសលាភិសន្ទា សុខសញ្ញាហារា សោវគ្គិកា សុខវិបាកា សគ្គសំវត្តនិកា ឥដ្ឋាយ កន្តាយ មនាបាយ ហិតាយ សុខាយ សំវត្តន្តិ ។ កតមេ អដ្ឋ ។

---

๑ ម. អថបេ ព្រហ្មចារយោ ។

បុគ្គលប្រកបដោយបញ្ញា កាលនៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ រមែងប្រព្រឹត្ត
ទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ពួកជនច្រើន ជាអ្នកមិនខ្ជិលច្រអូស
កន្លងវេលាយប់ទំាងថ្ងៃ កាលនឹកឃើញដល់បុព្វការគុណដែល
មាតាទំាងបិតាធ្វើហើយ រមែងបូជាមាតាបិតាជាមុន ដោយ
ហេតុប្រកបដោយធម៌ រមែងកោតក្រែងចំពោះបព្វជិតជាអនា-
គារិកបុគ្គល ជាព្រហ្មចារីបុគ្គលមានសទ្ធាដម្កល់មំាមានសីល
ជាទីស្រឡាញ់ លុះដឹងច្បាស់នូវធម៌ទំាងឡាយហើយ រមែង
បូជា បុគ្គលណាដែលមានប្រយោជន៍ដល់ព្រះរាជា មានប្រ-
យោជន៍ដល់ទេវតា មានប្រយោជន៍ដល់ពួកញាតិ ដល់មិត្ត
សំឡាញ់ ដម្កល់ស៊ប់ក្នុងព្រះសទ្ធម្ម បុគ្គលនោះឈ្មោះថាមាន
ប្រយោជន៍ដល់បុគ្គលទំាងអស់ បុគ្គលណាកំចាត់បង់នូវមន្ទិល
គឺសេចក្តីកំណាញ់ បុគ្គលនោះ រមែងដួបប្រទះនូវលោកកម្រមក្បាន្តៗ

(៣៩) ម្នាលភិក្ខុទំាងឡាយ អានិសង្សនៃបុណ្យ អានិសង្សនៃកុសល
ជាអាហារនៃសេចក្តីសុខ ជាធម៌ទ្រទ្រង់នូវអារម្មណ៍ដ៏ល្អលើស ជាផលនៃសេចក្តី
សុខ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីស្ងួតនូវ៨យ៉ាងនេះ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីត្រេក
អរ ដើម្បីសេចក្តីរីករាយ ដើម្បីសេចក្តីពេញចិត្ត ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បី
សេចក្តីសុខៗ អានិសង្សនៃបុណ្យ អានិសង្សនៃកុសល៨ យ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ។

បណ្ណាសកេ ទានវគ្គោ

៨ ឆ ភិក្ខវេ អរិយសាវកោ ពុទ្ធំ សរណំ គតោ
ហោតិ អយំ ភិក្ខវេ បឋមោ បុញ្ញាភិសន្ទោ
កុសលាភិសន្ទោ សុខស្សាហារោ សោវគ្គិកោ សុខ-
វិបាកោ សគ្គសំវត្តនិកោ ឥដ្ឋាយ កន្តាយ មនាបាយ
ហិតាយ សុខាយ សំវត្តតិ ។ បុន ចបរំ ភិក្ខវេ
អរិយសាវកោ ធម្មំ សរណំ គតោ ហោតិ អយំ
ភិក្ខវេ ទុតិយោ បុញ្ញាភិសន្ទោ ។ បេ ។ សំវត្តតិ ។
បុន ចបរំ ភិក្ខវេ អរិយសាវកោ សង្ឃំ សរណំ
គតោ ហោតិ អយំ ភិក្ខវេ តតិយោ បុញ្ញាភិសន្ទោ
កុសលាភិសន្ទោ សុខស្សាហារោ សោវគ្គិកោ សុខ-
វិបាកោ សគ្គសំវត្តនិកោ ឥដ្ឋាយ កន្តាយ មនាបាយ
ហិតាយ សុខាយ សំវត្តតិ ។ បញ្ចិមានិ ភិក្ខវេ
ទានានិ មហាទានានិ អគ្គញ្ញានិ រត្នញ្ញានិ វំសញ្ញានិ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវក ក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកដល់នូវព្រះពុទ្ធជាទីពឹង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាអានិសង្សនៃបុណ្យ អានិសង្សនៃកុសល ជាអាហារនៃសេចក្តីសុខ ជាធម៌ឲ្យនូវអារម្មណ៍ដ៏ល្អលើស ជាផលនៃសេចក្តីសុខ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសួគ៌ទី ១ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីត្រេកអរ ដើម្បីសេចក្តីរីករាយ ដើម្បីសេចក្តីពេញចិត្ត ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីសេចក្តីសុខ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត អរិយសាវក ជាអ្នកដល់នូវព្រះធម៌ជាទីពឹង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាអានិសង្សនៃបុណ្យទី ២ ។ បេ ។ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត អរិយសាវក ជាអ្នកដល់នូវព្រះសង្ឃជាទីពឹង នេះជាអានិសង្សនៃបុណ្យ អានិសង្សនៃកុសល ជាអាហារនៃសេចក្តីសុខ ជាធម៌ឲ្យនូវអារម្មណ៍ដ៏ល្អលើស ជាផលនៃសេចក្តីសុខ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសួគ៌ទី ៣ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីត្រេកអរ ដើម្បីសេចក្តីរីករាយ ដើម្បីសេចក្តីពេញចិត្ត ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីសេចក្តីសុខ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទាន ទាំង ៥ យ៉ាងនេះ ចាត់ជាមហាទាន ដែលអ្នកប្រាជ្ញដឹងថាជារបស់ប្រសើរ ដឹងថាជារបស់ប្រព្រឹត្តទៅអស់កាលយូរ ដឹងថាជាវង្សនៃ (កល្យាណជន)

ចោរកណានំ អសន្តិណ្ហានំ អសន្តិណ្ហាបុព្ពានំ ន សន្តិយន្តិ ន សន្តិយិស្សន្តិ អប្បដិកុដ្ឋានំ សមណោហិ ព្រាហ្មណោហិ វិញ្ញូហិ ។ កតមានំ បញ្ច ។ ឥធ ភិក្ខវេ អរិយសាវកោ ចាគវាតិចាតំ បហាយ ចាគវាតិចាតា បដិវិរតោ ហោតិ ចាគវាតិចាតា បដិវិរតោ ភិក្ខវេ អរិយសាវកោ អបរិមាណានំ សត្តានំ អភយំ ទេតិ អវេរំ ទេតិ អព្យាបជ្ឈំ ទេតិ អបរិមាណានំ សត្តានំ អភយំ ទត្វា អវេរំ ទត្វា អព្យាបជ្ឈំ ទត្វា អបរិមាណស្ស អភយស្ស អវេរស្ស អព្យាបជ្ឈស្ស ភាគី ហោតិ ។ ឥទំ ភិក្ខវេ បឋមំ ទានំ មហាទានំ អក្ខញ្ញំ អត្តញ្ញំ វំសញ្ញំ ចោរកណំ អសន្តិណ្ហំ អសន្តិណ្ហាបុព្ពំ ន សន្តិយតិ ន សន្តិយិស្សតិ អប្បដិកុដ្ឋំ សមណោហិ ព្រាហ្មណោហិ វិញ្ញូហិ

ជារបស់មានមកកន្លងកាលមុន ជារបស់មិនពេយរាយ ជារបស់មិនធ្លាប់ពេយ
រាយហើយ រមែងមិនខ្ជាត់ខ្ជាយ (ក្នុងកាលឥឡូវនេះ) នឹងមិនខ្ជាត់ខ្ជាយ
(ក្នុងអនាគត) ពួកសមណព្រាហ្មណ៍ ជាវិញ្ញូជន ក៏មិនដៀលតិះដៀល
ឡើយ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវកក្នុងសាសនានេះ លះបង់ចោណតិចោត រៀរចាកចោណាតិចោត ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវក ជាអ្នករៀរចាកចោណាតិចោត ឈ្មោះថាឲ្យនូវ
អភ័យ ឲ្យនូវអំពើមិនមានពៀរ ឲ្យនូវអំពើមិនមានទុក្ខ ដល់សត្វទាំងឡាយ
មានប្រមាណមិនបាន លុះឲ្យនូវអភ័យ ឲ្យនូវអំពើមិនមានពៀរ ឲ្យនូវអំពើ
មិនមានទុក្ខ ដល់សត្វទាំងឡាយ មានប្រមាណមិនបានហើយ រមែងជាអ្នក
មានចំណែក នៃសេចក្តីមិនមានភ័យ មិនមានពៀរ មិនមានទុក្ខ មាន
ប្រមាណមិនបានវិញ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាទានទី ១ ចាត់ជាមហា-
ទាន ដែលអ្នកប្រាជ្ញដ៏ធំថាជារបស់ប្រសើរ ដ៏ធំថាជារបស់ប្រព្រឹត្តទៅតាមស
ប្បុរិសធម៌ ដ៏ធំថាជាវង្សនៃ (កល្យាណជន) ជារបស់មានមកកន្លងកាលមុន
ជារបស់មិនពេយរាយ មិនធ្លាប់ពេយរាយហើយ រមែងមិនខ្ជាត់ខ្ជាយ នឹងមិន
ខ្ជាត់ខ្ជាយ ពួកសមណព្រាហ្មណ៍ ជាវិញ្ញូជន ក៏មិនដៀលតិះដៀលឡើយ

បណ្ណាសកេ ទានវត្តេ

អយំ កិក្ខវេ ចតុន្នោ បុញ្ញកិរិយវត្ថូនំ ភុសលាកិរិយវត្ថូនំ សុខសញ្ញាភាគេ សោវគ្គិកោ សុខវិបាកោ សគ្គសំវត្តនិកោ ឥដ្ឋាយ កន្តាយ មនាបាយ ហិតាយ សុខាយ សំវត្តតិ ។ បុន ចបរំ កិក្ខវេ អរិយសាវកោ អនិដ្ឋានំ បហាយ អនិដ្ឋានាយ បដិបន្នោ ហោតិ ។បេ។ កាមេសុ មិច្ឆាចារំ បហាយ កាមេសុ មិច្ឆាចារា បដិវិរតោ ហោតិ ។បេ។ មុសាវាទំ បហាយ មុសាវាទា បដិវិរតោ ហោតិ ។បេ។ សុរាមេរយមជ្ជប្បមាទដ្ឋានំ បហាយ សុរាមេរយមជ្ជប្បមាទដ្ឋានា បដិវិរតោ ហោតិ សុរាមេរយមជ្ជប្បមាទដ្ឋានា បដិវិរតោ កិក្ខវេ អរិយសាវកោ អបរិមាណានំ សត្តានំ អភយំ ទេតិ អវេរំ ទេតិ អព្យាបជ្ឈំ ទេតិ អបរិមាណានំ សត្តានំ អភយំ ទត្វា អវេរំ ទត្វា អព្យាបជ្ឈំ ទត្វា អបរិមាណាសុ អភយសុ អវេរសុ អព្យាបជ្ឈសុ ភាគី ហោតិ ឥទំ កិក្ខវេ បញ្ចមំ ទានំ មហាទានំ អគ្គញ្ញំ រត្តញ្ញំ រំសញ្ញំ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាអានិសង្សនៃបុណ្យ អានិសង្សនៃកុសល ជាអាហារនៃសេចក្តីសុខ ជាធម៌ទ្បើនូវអារម្មណ៍ដ៏ល្អលើស ជាផលនៃសេចក្តីសុខ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសួគ៌ទី ៤ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីត្រេកអរ ដើម្បីសេចក្តីរីករាយ ដើម្បីសេចក្តីពេញចិត្ត ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីសេចក្តីសុខ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត អរិយសាវក លះបង់អទិន្នាទាន វៀរចាកអទិន្នាទាន ។ បេ ។ លះបង់កាមេសុមិច្ឆាចារ វៀរចាកកាមេសុមិច្ឆាចារ ។ បេ ។ លះបង់មុសាវាទ វៀរចាកមុសាវាទ ។ បេ ។ លះបង់សុរាមេរយមជ្ជប្បមាទដ្ឋាន វៀរចាកសុរាមេរយមជ្ជប្បមាទដ្ឋាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវក វៀរចាកសុរាមេរយមជ្ជប្បមាទដ្ឋាន ឈ្មោះថា ទ្បើនូវអភ័យ ទ្បើនូវអំពើមិនមានពៀរ ទ្បើនូវអំពើមិនមានទុក្ខ ដល់សត្វទាំងឡាយ មានប្រមាណមិនបាន លុះទ្បើនូវអភ័យ ទ្បើនូវអំពើមិនមានពៀរ ទ្បើនូវអំពើមិនមានទុក្ខ ដល់សត្វទាំងឡាយ មានប្រមាណមិនបានហើយ រមែងជាអ្នក មានចំណែក នៃសេចក្តីមិនមានភ័យ មិនមានពៀរ មិនមានទុក្ខ មានប្រមាណមិនបានវិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាទានទី ៥ ចាត់ជាមហាទាន ដែលអ្នកប្រាជ្ញដំណាលថាជារបស់ប្រសើរ ដំណាលថាជារបស់ប្រព្រឹត្តទៅអស់កាលយូរ ដំណាលថាជាវង្សនៃ (កល្យាណជន)

เจวาณิ อสงฺกิณฺณา อสงฺกิณฺณปุพฺพา น สงฺกิยติ น สงฺกิยิสฺสติ อปฺปฏิกุฏฺฐา สมณพฺราหฺมณาหิ วิญฺญูหิ อยํ กิกฺขาย อฏฺฐเม ปุญฺญกิริยวตฺถุ กุสลากิริยวตฺถุ สุขสฺสาหารเก สาวชฺชเก สุขวิปากเก สคฺคสังวตฺตนิเก ฐปฺปาย กปฺปาย มหาจาย หิตาย สุขาย สังวตฺตติ ฯ ฐเม เจ กิกฺขาย อฏฺฐ ปุญฺญกิริยวตฺถุ กุสลากิริยวตฺถุ สุขสฺสาหารเก สาวชฺชเก สุขวิปากเก สคฺคสังวตฺตนิเก ฐปฺปาย กปฺปาย มหาจาย หิตาย สุขาย สังวตฺตนฺติ ฯ

[๔๐] จาณกิตาจาเร กิกฺขาย อาเสวิเต ภาวิเต พหุลีกเต ยาวชีวสังวตฺตนิเก ตาวชฺชนเยน สังวตฺตนิเก ปิตฺติวิสเย สังวตฺตนิเก ฯ เย สงฺขลหุเก จาณกิตาจารสฺส วิจาเร มนุสฺสภูตสฺส อปฺปายุกสังวตฺตนิเก เหตุ ฯ อธิฏฺฐานงฺ กิกฺขาย

ជារបស់មានមកកាលមុន មិនរោយរាយ មិនផ្គាប់រោយរាយហើយ រមែងមិនខ្ជាត់ខ្ជាយ នឹងមិនខ្ជាត់ខ្ជាយ ពួកសមណព្រាហ្មណ៍ ជាវិញ្ញូជនក៏មិនដៃលតិះដៀលឡើយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាអានិសង្សនៃបុណ្យ អានិសង្សនៃកុសល ជាអាហារនៃសេចក្តីសុខ ជាធម៌ឲ្យនូវអារម្មណ៍ដ៏ល្អលើស ជាផលនៃសេចក្តីសុខ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសួគ៌ទី៨ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីត្រេកអរ ដើម្បីសេចក្តីរីករាយ ដើម្បីសេចក្តីពេញចិត្ត ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីសេចក្តីសុខ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អានិសង្សនៃបុណ្យ អានិសង្សនៃកុសល ជាអាហារនៃសេចក្តីសុខ ជាធម៌ឲ្យនូវអារម្មណ៍ដ៏ល្អលើស ជាផលនៃសេចក្តីសុខ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសួគ៌ ៨ ប្រការនេះឯង រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីត្រេកអរ ដើម្បីសេចក្តីរីករាយ ដើម្បីសេចក្តីពេញចិត្ត ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីសេចក្តីសុខ ។

(៤០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឫទ្ធិណាតិឫទ្ធ ដៃលបុគ្គលសេពច្បឹកហើយ ចំរើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីនរក ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីកំណើតតិរច្ឆាន ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបិត្តិវិស័យ ។ ផលនៃឫទ្ធិណាតិឫទ្ធ ដៃលស្រាលជាងផលទាំងអស់ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីមានអាយុខ្លី ផល់កើតជាមនុស្ស ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អនិន្ទាឫទ្ធ

អាសេវិតំ ភាវិតំ ពហុលីកតំ ឯវយសំវត្តនិកំ តំវត្ថាន-
យោនិសំវត្តនិកំ បិត្តំវិសយសំវត្តនិកំ ។ យោ សព្ព-
លហុសោ អនិដ្ឋាផលសទ្ធ វិចាកោ មនុស្សភូតសទ្ធ
ភោគព្យសនសំវត្តនិកោ ហោតិ ។ កាមេសុ មិច្ឆាចារេ
កិក្ខវេ អាសេវិតោ ភាវិតោ ពហុលីកតោ ឯវយសំវត្ត-
និកោ តំវត្ថានយោនិសំវត្តនិកោ បិត្តំវិសយសំវត្តនិកោ ។
យោ សព្ពលហុសោ កាមេសុ មិច្ឆាចារសទ្ធ វិចាកោ
មនុស្សភូតសទ្ធ សបត្តវេរសំវត្តនិកោ ហោតិ ។ មុសាវាទេ
កិក្ខវេ អាសេវិតោ ភាវិតោ ពហុលីកតោ ឯវយសំវត្ត-
និកោ តំវត្ថានយោនិសំវត្តនិកោ បិត្តំវិសយសំវត្តនិកោ ។
យោ សព្ពលហុសោ មុសាវាទផលសទ្ធ វិចាកោ មនុស្ស-
ភូតសទ្ធ អភូតព្ភក្ខានសំវត្តនិកោ ហោតិ ។ បិសុណាយ
កិក្ខវេ វាចាយ អាសេវិតាយ ភាវិតាយ ពហុលីកតាយ ឯវយ-
សំវត្តនិកាយ តំវត្ថានយោនិសំវត្តនិកាយ បិត្តំវិសយសំវត្ត-
និកាយ ។ យោ សព្ពលហុសោ បិសុណាយ វាចាយ
វិចាកោ មនុស្សភូតសទ្ធ មិត្តេហិ ភេទនសំវត្តនិកោ
ហោតិ ។ ផរុសាយ កិក្ខវេ វាចាយ អាសេវិតាយ ភាវិតាយ

ដែលបុគ្គលថ្នឹកហើយ ចំរើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីនរក ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីកំណើតតិរច្ឆាន ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបិត្តិវិស័យ ។ ផលនៃអទិន្នាទានដែលស្រាលជាងផលទាំងអស់ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីវិនាសនៃភោគៈ ដល់តែតជាមនុស្ស ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាមេសុមិច្ឆាចារ ដែលបុគ្គលថ្នឹកហើយ ចំរើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីនរក ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីកំណើតតិរច្ឆាន ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបិត្តិវិស័យ ។ ផលនៃកាមេសុមិច្ឆាចារ ដែលស្រាលជាងផលទាំងអស់ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសត្រូវនឹងពៀរ ដល់តែតជាមនុស្ស ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មុសាវាទ ដែលបុគ្គលថ្នឹកហើយ ចំរើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីនរក ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីកំណើតតិរច្ឆាន ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបិត្តិវិស័យ ។ ផលនៃមុសាវាទ ដែលស្រាលជាងផលទាំងអស់ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីគេពោលបង្កាច់ ដោយពាក្យមិនពិត ដល់តែតជាមនុស្ស ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បិសុណាវាចា ដែលបុគ្គលថ្នឹកហើយ ចំរើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីនរក ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីកំណើតតិរច្ឆាន ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបិត្តិវិស័យ ។ ផលនៃបិសុណាវាចា ដែលស្រាលជាងផលទាំងអស់ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបែកធ្លាក់ចាកមិត្រ ដល់តែតជាមនុស្ស ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ផរុសវាចា ដែលបុគ្គលថ្នឹកហើយ ចំរើនហើយ

ฅหาลีกตา นิรยสวตฺตนิกา ติรจฺฉานโยนิสวตฺตนิกา ปิตฺติวิสยสวตฺตนิกา ฯ โย สพฺพลหุสา ฉวุสาย ฯาจาย วิหาเรา มนุสฺสภูตสฺส อมนาปสงฺกปฺปสวตฺตนิเรา โหติ ฯ สมฺมปฺปลาเฅ ปกฺขเว อาสวิเรา ภาวิเรา ฅหาลีกเรา นิรยสวตฺตนิเรา ติรจฺฉานโยนิสวตฺตนิเรา ปิตฺติวิสยสวตฺตนิเรา ฯ โย สพฺพลหุสา สมฺมปฺปลาปสฺส วิหาเรา มนุสฺสภูตสฺส อมานุสฺสิยา ฯาจาสวตฺตนิเรา โหติ ฯ สุภมยาจาน ปกฺขเว อาสวิเ ภาวิเ ฅหาลีกเ นิรยสวตฺตนิเ ติรจฺฉานโยนิสวตฺตนิเ ปิตฺติวิสยสวตฺตนิเ ฯ โย สพฺพลหุสา สุภมยาจานสฺส วิหาเรา มนุสฺสภูตสฺส ทุปฺปตฺติสวตฺตนิเรา โหติ ฯ

ทานวคฺโค จตุตฺโถ ฯ

ตสฺสุทฺทานํ

เทฺว ฯาฯานิ วุตฺตานิ ทฺเว ปตฺถนา ทานูปปตฺติ กิริยา เทฺว สปฺปุริสา สพฺพลหุสา อกิสฺสโว จ วุตฺตาติ ฯ

ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីនរក ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីកំណើតតិរច្ឆាន ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបិត្តិវិស័យ ។ ផលនៃផរុសវាចា ដែលស្រាលជាងផលទាំងអស់ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសម្ងួនមិនជាទីគាប់ចិត្ត ដល់កើតជាមនុស្ស ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សម្ផប្បលាបៈដែលបុគ្គលថ្នឹកហើយ ចំរើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីនរក ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីកំណើតតិរច្ឆាន ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបិត្តិវិស័យ ។ ផលនៃសម្ផប្បលាបៈដែលស្រាលជាងផលទាំងអស់ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីពាក្យដែលមិនគួរកាន់យក ដល់កើតជាមនុស្ស ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការផឹកនូវសុរាទំនិងមេរ័យដែលបុគ្គលថ្នឹកហើយ ចំរើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីនរក ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីកំណើតតិរច្ឆាន ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបិត្តិវិស័យ ។ ផលនៃការផឹកនូវសុរាមេរ័យ ដែលស្រាលជាងផលទាំងអស់ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីភាពជាឆ្កួត ដល់កើតជាមនុស្ស ។

ចប់ ទានវគ្គ ទី ៤ ។

ឧទ្ទាននៃវគ្គនោះ គឺ

និយាយអំពីទានពីរលើក អំពីទានវត្ថុ ១ អំពីបុញ្ញកិរិយា ១ អំពីការកើតឡើងនៃទាន ១ អំពីបុញ្ញកិរិយាវត្ថុ ១ អំពីសប្បុរសពីរលើក អំពីផលដ៏ស្រាលជាងផលទាំងអស់ ១ អំពីអានិសង្ស ១ ។

ទុប្បោសបរិគ្គោ

(៤៧) ឯវម្មេ សុតំ ។ ឯកំ សមយំ ភគវា សាវត្ថិយំ
វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តត្រ
ខោ ភគវា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ ភិក្ខវោតិ ។ ភទន្តេតិ តេ
ភិក្ខូ ភគវតោ បច្ចស្សោសុំ ។ ភគវា ឯតទវោច អដ្ឋង្គ-
សមន្នាគតោ ភិក្ខវេ ទុច្ចោសយោ ទុប្បុត្តោ មហាបួឡោ
ហោតិ មហានិរយោ មហាជុតិកោ មហាវិប្ផារោ ។
កតមំ ទុប្បុត្តោ ច ភិក្ខវេ អដ្ឋង្គសមន្នាគតោ ទុច្ចោសយោ
មហាបួឡោ ហោតិ មហានិរយោ មហាជុតិកោ
មហាវិប្ផារោ ។ ឥធ ភិក្ខវេ អរិយសាវកោ ឥតិ
បដិសញ្ចិក្ខតិ យាវតីហំ អរហន្តោ ចាឡាតិចាតំ បហាយ
ចាឡាតិចាតា បដិវិរតា និហិតទណ្ឌា និហិតសត្ថា
លជ្ជី ទយាបន្នា សព្ពបាណភូតហិតានុកម្បិនោ វិហរន្តិ

ឧបោសថវគ្គ

(៤១) ខ្ញុំបានស្តាប់មកយ៉ាងនេះ ។ សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងវត្តជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ កាលនោះឯង ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ហៅពួកភិក្ខុថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ទទួលស្តាប់ព្រះពុទ្ធដីកាព្រះមានព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧបោសថ ប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ ដែលបុគ្គលចាំរក្សាហើយ រមែងមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន មានសេចក្តីរុងរឿងច្រើន មានសេចក្តីផ្សាយទៅច្រើន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះឧបោសថ ប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ ដែលបុគ្គល ចាំរក្សាហើយ រមែងមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន មានសេចក្តីរុងរឿងច្រើន មានសេចក្តីផ្សាយទៅច្រើន តើដោយប្រការដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវក ក្នុងសាសនានេះ ពិចារណាថា ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ លះបង់បាណាតិបាត វៀរចាកបាណាតិបាត មានអាជ្ញា ដាក់ចុះហើយ មានគ្រឿងសស្ត្រាដាក់ចុះហើយ ជាអ្នកមានសេចក្តីខ្មាសបាប មានសេចក្តីអាណិត មានសេចក្តីអនុគ្រោះ ដោយប្រយោជន៍ដល់សព្វសត្វ ដរាបអស់ជីវិត

អហំ បជ្ជ ឥមញ្ច រត្តិំ ឥមញ្ច ទិវសំ ចាណាតិចាតំ បហាយ ចាណាតិចាតា បដិវិរតោ និហិតទណ្ឌោ និហិ-តសត្ថោ លជ្ជី ទយាបន្នោ សព្ពបាណភូតហិតានុកម្បី វិហរាមិ ឥមិនាបង្គេន អរហតំ អនុករោមិ ឧបោសថោ ច មេ ឧបវុត្ថោ ភវិស្សតីតិ ។ ឥមិនា បឋមេន អង្គេន សមន្នាគតោ ហោតិ ។ បេ ។ យាវតីវំ អរហន្តោ អនិដ្ឋានានំ បហាយ អនិដ្ឋានានា បដិវិរតា និដ្ឋានាយី និដ្ឋបាដិកង្ខី អត្តេនេន សុចិភូតេន អត្តនា វិហរន្តិ អហំ-បជ្ជ ឥមញ្ច រត្តិំ ឥមញ្ច ទិវសំ អនិដ្ឋានានំ បហាយ អនិដ្ឋានានា បដិវិរតោ និដ្ឋានាយី និដ្ឋបាដិកង្ខី អត្តេនេន សុចិភូតេន អត្តនា វិហរាមិ ឥមិនាបង្គេន អរហតំ អនុករោមិ ឧបោសថោ ច មេ ឧបវុត្ថោ ភវិស្សតីតិ ។ ឥមិនា ឧត្តរិយេន អង្គេន សមន្នាគតោ ហោតិ ។ បេ ។ យាវតីវំ អរហន្តោ អព្រហ្មចរិយំ បហាយ ព្រហ្មចារិនោ អារកចារិនោ វិរតា មេថុនា គាមធម្មា

កន្លងថ្ងៃនេះ ចំណែកខ្ញុំនឹងអញ លះបង់នូវបាណាតិបាត វៀរចាកបាណាតិបាត មានអាជ្ញាដាក់ចុះហើយ មានគ្រឿងសស្ត្រាដាក់ចុះហើយ មានសេចក្តីខ្មាសបាប មានសេចក្តីអាណិត មានសេចក្តីអនុគ្រោះ ដោយប្រយោជន៍ដល់សព្វសត្វ អស់យប់នេះ នឹងថ្ងៃនេះដែរ យកតម្រាប់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយផង ខ្ញុំនឹងចំរើនឧបោសថផង ដោយអង្គនេះឯង ។ ឧបោសថ ប្រកបដោយអង្គ ១ នេះឯង ។ បេ ។ ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ លះបង់អទិន្នាទាន វៀរចាកអទិន្នាទាន កាន់យកតែវត្ថុដែលគេឲ្យ ប្រាថ្នាចំពោះតែវត្ថុដែលគេឲ្យ មានខ្ញុំជាស្អាត មិនមែនជាអ្នកលួចដកបអស់ជីវិត កន្លងថ្ងៃនេះ ចំណែកខ្ញុំនឹងអញ លះបង់អទិន្នាទាន វៀរចាកអទិន្នាទាន កាន់យកតែវត្ថុដែលគេឲ្យ ប្រាថ្នាចំពោះតែវត្ថុដែលគេឲ្យ មានខ្ញុំជាស្អាត មិនមែនជាអ្នកលួច អស់យប់នេះ នឹងថ្ងៃនេះដែរ យកតម្រាប់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយផង ខ្ញុំនឹងចំរើនឧបោសថផងដោយអង្គនេះឯង ។ ឧបោសថ ប្រកបដោយអង្គ ២ នេះឯង ។ បេ ។ ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ លះបង់អព្រហ្មចរិយៈ ជាអ្នកមានព្រហ្មចារ្យ ប្រព្រឹត្តឆ្ងាយ វៀរចាកមេថុន ដែលជាធម្មសម្អប់អ្នកស្រុក ដកបអស់ជីវិត

អហំបជ្ជ ឥមញ្ច រត្តិំ ឥមញ្ច ទិវសំ អព្រហ្មចរិយំ បហាយ ព្រហ្មចារី អាភចារី វិរតោ មេថុនា តាមធម្មា ឥមិនាបង្គេន អរហាតំ អនុកភេមិ ឧបោ-សថោ ច មេ ឧបវុត្ថោ ភវិស្សតីតិ ។ ឥមិនា តតិយេន អង្គេន សមន្នាគតោ ហោតិ ។ បេ ។ យាវជីវំ អរហន្តោ មុសាវាទំ បហាយ មុសាវាទា បដិវិរតា សច្ចវាទិនោ សច្ចសន្ធា បេតា បច្ចយិកា អវិសំវាទកា លោកស្ស អហំបជ្ជ ឥមញ្ច រត្តិំ ឥមញ្ច ទិវសំ មុសាវាទំ បហាយ មុសាវាទា បដិវិរតោ សច្ចវាទី សច្ចសន្ធោ បេតោ បច្ចយិកោ អវិសំវាទកោ លោកស្ស ឥមិនា-បង្គេន អរហាតំ អនុកភេមិ ឧបោសថោ ច មេ ឧបវុត្ថោ ភវិស្សតីតិ ។ ឥមិនា ចតុត្ថេន អង្គេន សមន្នាគតោ ហោតិ ។ បេ ។ យាវជីវំ អរហន្តោ សុរាមេរយមជ្ជប្បមាទ-ដ្ឋានំ បហាយ សុរាមេរយមជ្ជប្បមាទដ្ឋា បដិវិរតា

បណ្ណាសក ឧបោសថវគ្គ

ភិក្ខុទាំងឡាយ ចំណែកខ្លួនអញ លះបង់អព្រហ្មចរិយៈ ជាអ្នកមានព្រហ្មចារ្យ ប្រព្រឹត្តធ្លាយ រៀវចាកមេថុន ដែលជាធម៌បស់អ្នកស្រុក អស់យប់នេះ នឹងថ្ងៃនេះដែរ យកតម្រាប់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយផង ខ្លួនអញនឹងចំរើនក្បាទោបោសថផង ដោយអង្គនេះឯង ។ ទោបោសថប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។ ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ លះបង់មុសាវាទ រៀវចាកមុសាវាទ អ្នកពោលពាក្យពិត ទ្រទ្រង់ពាក្យពិត ពោលពាក្យខ្ជាប់ខ្ជួន គួរឲ្យគេជឿបាន មិនបានពោលពាក្យបង្កាច់លោក ភិក្ខុទាំងឡាយ ចំណែកខ្លួនអញលះបង់មុសាវាទ រៀវចាកមុសាវាទ ជាអ្នកពោលពាក្យពិត ទ្រទ្រង់ពាក្យពិត ពោលពាក្យខ្ជាប់ខ្ជួន គួរឲ្យគេជឿបាន មិនបានពោលពាក្យបង្កាច់លោក អស់យប់នេះ នឹងថ្ងៃនេះដែរ យកតម្រាប់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយផង ខ្លួនអញនឹងចំរើនក្បាទោបោសថផង ដោយអង្គនេះឯង ។ ទោបោសថប្រកបដោយអង្គ ៤ នេះឯង ។ បេ ។ ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ លះបង់ហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទគឺផឹកគ្រឿងស្រវឹងគឺសុរានឹងមេរ័យ រៀវចាកហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទគឺផឹកគ្រឿងស្រវឹងគឺសុរានឹងមេរ័យ ជាហេតុរស់ជីវិត

អមាំបជ្ជ ឥមញ្ច រត្តឺ ឥមញ្ច ទិវសំ សុភមេរយមជ្ឈប្ប-
មាទដ្ឋានំ បហាយ សុភមេរយមជ្ឈប្បមាទដ្ឋានា បដិវិរតោ
ឥមិនាបង្គេន អរហាតំ អនុភវេមិ ឧភោសហោ ច មេ
ឧបវុត្ថោ ភវិស្សតីតិ ។ ឥមិនា បញ្ចមេន អង្គេន សមន្នា-
គតោ ហោតិ ។បេ។ យាវជីវំ អរហាន្តោ ឯកភត្តិកោ
រត្តូបរតោ វិរតោ វិការលភោជនា អមាំបជ្ជ ឥមញ្ច រត្តឺ
ឥមញ្ច ទិវសំ ឯកភត្តិកោ រត្តូបរតោ វិរតោ វិការល-
ភោជនា ឥមិនាបង្គេន អរហាតំ អនុភវេមិ ឧភោសហោ
ច មេ ឧបវុត្ថោ ភវិស្សតីតិ ។ ឥមិនា ឆដ្ឋេន អង្គេន
សមន្នាគតោ ហោតិ ។បេ។ យាវជីវំ អរហាន្តោ នច្ចគីត-
វាទិតវិស្សុកទស្សនមាលាគន្ធវិលេបនធារណមណ្ឌន-
វិភូសនដ្ឋានំ បហាយ នច្ចគីតវាទិតវិស្សុកទស្សន-
មាលាគន្ធវិលេបនធារណមណ្ឌនវិភូសនដ្ឋានា បដិវិរតោ

ក្នុងថ្ងៃនេះ ចំណែកខ្ញុំនឹងអញ្ជើញ លះបង់ហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទ គឺធម៌គ្រឿងស្រវឹង គឺសុរានិងមេរ័យ រៀរាភកហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទគឺធម៌គ្រឿងស្រវឹង គឺសុរានិងមេរ័យ អស់យប់នេះនិងថ្ងៃនេះដែរ យកតម្រាប់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយផង ខ្ញុំនឹងចាំកាន់ឧបោសថផង ដោយអង្គនេះឯង ។ ឧបោសថ ប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។ បេ ។ ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ បរិភោគបាយតែម្តង រៀរបរិភោគ ក្នុងវេលាយប់ រៀរាភកភោជន ក្នុងវេលាវិកាល ជាពហុអស់ជីវិត ក្នុងថ្ងៃនេះ ចំណែកខ្ញុំនឹងអញ្ជើញ បរិភោគបាយតែម្តង រៀរបរិភោគ ក្នុងវេលាយប់ រៀរាភកភោជនក្នុងវេលាវិកាល អស់យប់នេះនិងថ្ងៃនេះដែរ យកតម្រាប់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយផង ខ្ញុំនឹងចាំកាន់ឧបោសថផង ដោយអង្គនេះឯង ។ ឧបោសថ ប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។ បេ ។ ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ លះបង់ការរាំ ច្រៀង ប្រគំ មើលល្បែង ដែលជាសត្រូវដល់កុសលធម៌ និងការទ្រទ្រង់ ប្រដាប់តាក់តែង ស្អិតស្អាងពាងកាយ ដោយផ្កាកម្រង គ្រឿងក្រអូប គ្រឿងលាបផ្សេងៗ រៀរាភកការរាំ ច្រៀង ប្រគំ មើលល្បែងដែលជាសត្រូវដល់កុសលធម៌ និងការទ្រទ្រង់ប្រដាប់តាក់តែង ស្អិតស្អាង ពាងកាយ ដោយផ្កាកម្រង គ្រឿងក្រអូប គ្រឿងលាបផ្សេងៗ ជាពហុអស់ជីវិត

អហំ បជ្ជ ឥមញ្ច រត្តឺ ឥមញ្ច ទិវសំ ឧច្ចាសយនមហាសយនំ-
ស្សុកនសុដ្ឋនមាលាកម្មវិលេបនធារណមណ្ឌនវិភូសន-
ដ្ឋានំ បហាយ ឧច្ចាសយនមហាសយនំ បហាយ ឧច្ចាសយន-
មហាសយនមាលាកម្ម វិលេបនធារណមណ្ឌនវិភូសនដ្ឋានា បដិវិរតោ ឥមិនា-
បង្គេន អរហាតំ អនុកកោមិ ពុទ្ធោសថោ ច មេ ឧបវុត្ថោ
ភវិស្សតីតិ ។ ឥមិនា សត្តមេន អង្គេន សមន្នាគតោ
ហោតិ។បេ។ យាវជីវំ អរហាន្តោ ឧច្ចាសយនមហាសយនំ
បហាយ ឧច្ចាសយនមហាសយនា បដិវិរតា នីចសេយ្យំ
កប្បេន្តិ មញ្ចកេ ឯ តិណាសន្ថរកេ ឯ អហំបជ្ជ ឥមញ្ច
រត្តឺ ឥមញ្ច ទិវសំ ឧច្ចាសយនមហាសយនំ បហាយ
ឧច្ចាសយនមហាសយនា បដិវិរតោ នីចសេយ្យំ កប្បេមិ
មញ្ចកេ ឯ តិណាសន្ថរកេ ឯ ឥមិនាបង្គេន អរហាតំ
អនុកកោមិ ពុទ្ធោសថោ ច មេ ឧបវុត្ថោ ភវិស្សតីតិ ។

កន្លងថ្ងៃនេះ ចំណែកខ្លួនអញ លះបង់ការពាំ ប្រៀង ប្រតំ មើលនូវល្បែង ដែលជាសត្រូវដល់កុសលធម៌ នឹងការទ្រទ្រង់ប្រដាប់តាក់តែង ស្អិតស្អាង ពងកាយ ដោយផ្កាកម្រង គ្រឿងក្រអូប គ្រឿងលាបផ្សែង ។ រៀបចាក ការពាំ ប្រៀង ប្រតំ មើលនូវល្បែង ដែលជាសត្រូវដល់កុសលធម៌ នឹងការ ទ្រទ្រង់ប្រដាប់តាក់តែង ស្អិតស្អាង ពងកាយដោយផ្កាកម្រងគ្រឿងក្រអូប គ្រឿងលាបផ្សែង ។ អស់យប់នេះនឹងថ្ងៃនេះដែរ យកតម្រាប់ព្រះអរហន្ត ទាំងឡាយផង ខ្លួនអញនឹងចាំរក្សាឧបោសថផង ដោយអង្គនេះឯង ។ ឧបោ-សថប្រកបដោយអង្គទី៧នេះឯង ។ បេ ។ ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ លះ បង់សេនាសនៈដ៏ខ្ពស់ហួសប្រមាណ នឹងសេនាសនៈដ៏ប្រសើរ រៀបចាក សេនាសនៈដ៏ខ្ពស់ហួសប្រមាណនឹងសេនាសនៈដ៏ប្រសើរ សម្រេចនូវ ទីដេក ដ៏ទាបលើគ្រែក្តី លើកម្រាល ដែលគេធ្វើដោយស្មៅក្តី ដរាបអស់ ជីវិតក្នុងថ្ងៃនេះ ចំណែកខ្លួនអញ លះបង់សេនាសនៈដ៏ខ្ពស់ហួសប្រមាណ នឹងសេនាសនៈដ៏ប្រសើរ រៀបចាកសេនាសនៈដ៏ខ្ពស់ហួសប្រមាណ នឹង សេនាសនៈដ៏ប្រសើរ សម្រេចនូវទីដេកដ៏ទាប លើគ្រែក្តី លើកម្រាលដែល គេធ្វើដោយស្មៅក្តី អស់យប់នេះនឹងថ្ងៃនេះដែរ យកតម្រាប់ព្រះអរហន្ត ទាំងឡាយផង ខ្លួនអញនឹងចាំរក្សាឧបោសថផង ដោយអង្គនេះឯង ។

ฯ มิตา อฑฺฒเมน อเฏฺฐน สมฺปาเทตา เหเตน ฯ ฆนํ อุปาทาย เหา กิตฺวา อฑฺฒฏฺฐสมฺปาเทตา อุเทสเต มหาปญฺโญ เหเตน มหาอตฺถโก มหาวิสโย มหาวิสยวา เหเตน ฯ

(๔๒) อฑฺฒฏฺฐสมฺปาเทตา กิตฺวา อุเทสเต อุปาทาย มหาปญฺโญ เหเตน มหาอตฺถโก มหาวิสโย มหาวิสยวา ฯ กถํ อุปาทาย จ กิตฺวา อฑฺฒฏฺฐสมฺปาเทตา อุเทสเต มหาปญฺโญ เหเตน มหาอตฺถโก มหาวิสโย มหาวิสยวา ฯ ๙๓ กิตฺวา อริยสาวโก ๙ติ ปฏิสญฺจิกฺขติ ยาวตา อรหนฺโต อตีตา ปหายปหาตพฺพา ปหายปหาตา ปฏิวิทฺธา ฉินฺนมูลกา ฉินฺนสีสา ลุทฺธา อยาปตฺตา สพฺพปฺปหีนกิเลสา ปหีนกิเลสา วิหรนฺติ อปฺปฏิสนฺธิกา ๙มญฺจ ๙ติ ๙มญฺจ ทิวสํ ปหายปหาตพฺพา ปหายปหาตา ปฏิวิทฺธา ฉินฺนมูลกา ฉินฺนสีสา ลุทฺธา อยาปตฺตา สพฺพปฺปหีนกิเลสา วิหรนฺติ

ទោសថប្រកបដោយអង្គ ៨នេះឯង។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទោសថ ប្រកបដោយអង្គ ៨ ដែលបុគ្គលចាំរក្សាយ៉ាងនេះឯង រមែងមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន មានសេចក្តីរុងរឿងច្រើន មានសេចក្តីផ្សាយច្រើន ។

(៤២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទោសថប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ ដែលបុគ្គលចាំរក្សាហើយ រមែងមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន មានសេចក្តីរុងរឿងច្រើន មានសេចក្តីផ្សាយទៅច្រើន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទោសថប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ ដែលបុគ្គលចាំរក្សាហើយ រមែងមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន មានសេចក្តីរុងរឿងច្រើន មានសេចក្តីផ្សាយទៅច្រើន តើដោយប្រការដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវក ក្នុងសាសនានេះ ពិចារណាថា ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ លះបង់បាណាតិបាត មានអាជ្ញាដាក់ចុះហើយ មានគ្រឿងសស្ត្រាដាក់ចុះហើយ មានសេចក្តីខ្មាសបាប មានសេចក្តីអាណិត មានសេចក្តីអនុគ្រោះ ដោយប្រយោជន៍ដល់សត្វសត្វ ដរាបអស់ជីវិតក្នុងថ្ងៃនេះ ចំណែកខ្លួនអញលះបង់បាណាតិបាត រៀរចាកបាណាតិបាត មានអាជ្ញាដាក់ចុះហើយ មានគ្រឿងសស្ត្រាដាក់ចុះហើយ មានសេចក្តីខ្មាសបាប មានសេចក្តីអាណិត មានសេចក្តីអនុគ្រោះ ដោយប្រយោជន៍ដល់សត្វសត្វ អស់យប់នេះនឹងថ្ងៃនេះ

ឥមិនាបង្គេន អរហតំ អនុកភោមិ ពុទោសថោ ច មេ ពុបវុត្ថោ ភវិស្សតីតិ ។ ឥមិនា បឋមេន អង្គេន សមន្នាគតោ ហោតិ ។ (បឋមេន យថា វិត្ថារោ) យាវជីវំ អរហង្គោ ពុទ្ធាសយនមហាសយនំ បហាយ ពុទ្ធាសយនមហាសយនា បដិវិរតោ ឆិចសេយ្យំ កប្បេន្តិ មញ្ចកោ វា តិណាសន្ថរកោ វា អហំបជ្ជ ឥមញ្ច រត្តិំ ឥមញ្ច ទិវសំ ពុទ្ធាសយនមហាសយនំ បហាយ ពុទ្ធាសយនមហាសយនា បដិវិរតោ ឆិចសេយ្យំ កប្បេមិ មញ្ចកោ វា តិណាសន្ថរកោ វា ឥមិនាបង្គេន អរហតំ អនុកភោមិ ពុទោសថោ ច មេ ពុបវុត្ថោ ភវិស្សតីតិ ។ ឥមិនា អដ្ឋមេន អង្គេន សមន្នាគតោ ហោតិ ។ ឯវំ ពុបវុត្ថោ ខោ កិក្ខវេ អដ្ឋង្គសមន្នាគតោ ពុទោសថោ មហប្ផលោ ហោតិ មហានិសំសោ មហាជុតិកោ មហាវិប្ផារោ ។

តីវមហប្ផលោ ហោតិ តីវមហានិសំសោ តីវមហាជុតិកោ តីវមហាវិប្ផារោ ។ សេយ្យថាបិ កិក្ខវេ យោ

យកតម្រាប់ព្រះអរហន្តទាំង៦ព្រះអង្គ ខ្លួនអញនឹងចាំរក្សាឧបោសថផង ដោយអង្គនេះឯង ។ ឧបោសថប្រកបដោយអង្គទី ១ នេះឯង ។ (សេចក្តីពិស្តារដូចអង្គទី ១) ព្រះអរហន្តទាំង៦ព្រះអង្គ លះបង់សេនាសនៈដ៏ខ្ពស់ហួសប្រមាណនឹងសេនាសនៈដ៏ប្រសើរ រៀរចាកសេនាសនៈដ៏ខ្ពស់ហួសប្រមាណនឹងសេនាសនៈដ៏ប្រសើរ សម្រេចនូវទីដេកដ៏ទាប លើត្រែក្តី លើកម្រាល ដែលគេធ្វើដោយស្មៅក្តី ដរាបអស់ជីវិត ក្នុងថ្ងៃនេះ ចំណែកខ្លួនអញ លះបង់សេនាសនៈដ៏ខ្ពស់ហួសប្រមាណ នឹងសេនាសនៈដ៏ប្រសើរ រៀរចាកសេនាសនៈដ៏ខ្ពស់ហួសប្រមាណ នឹងសេនាសនៈដ៏ប្រសើរ សម្រេចនូវទីដេកដ៏ទាប លើត្រែក្តី លើកម្រាល ដែលធ្វើដោយស្មៅក្តី អស់យប់នេះនឹងថ្ងៃនេះដែរ យកតម្រាប់ព្រះអរហន្តទាំង៦ព្រះអង្គផង អញនឹងចាំរក្សាឧបោសថផង ដោយអង្គនេះឯង ។ ឧបោសថប្រកបដោយអង្គទី ៨ នេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧបោសថប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការដែលបុគ្គលចាំរក្សាយ៉ាងនេះឯង រមែងមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន មានសេចក្តីរុងរឿងច្រើន មានសេចក្តីផ្សាយទៅច្រើន ។

ឧបោសថ មានផលច្រើន ដូចម្តេច មានអានិសង្សច្រើន ដូចម្តេច មានសេចក្តីរុងរឿងច្រើន ដូចម្តេច មានសេចក្តីផ្សាយទៅច្រើន ដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រៀបដូចបុគ្គល

ឥមេសំ សោឞ្ឋសន្នំ មហាជនបទានំ បហូតសត្ត-
រតនានំ ឥស្សរាធិបច្ចំ រជ្ជំ ការេយ្យ សេយ្យថីទំ អង្គានំ
មគធានំ កាសីនំ កោសលានំ វជ្ជីនំ មល្លានំ ចេតីនំ
វំសានំ កុរូនំ បញ្ចាលានំ មច្ឆានំ សូរសេនានំ អស្ស-
កានំ អវន្តីនំ គន្ធារានំ កម្ពោជានំ អដ្ឋន្នំ សមន្តាគតស្ស
ឧចោសជស្ស ឯតំ កលំ នាគ្ឃតិ សោឞ្ឋសឹ ។ តំ
កិស្ស ហេតុ ។ កមលាំ កិក្ខវេ មានុសកំ រជ្ជំ
ឥទ្ធំ សុខំ ឧបនិធាយ ។ យានិ កិក្ខវេ មានុសកានិ
បញ្ចាសំ វស្សានិ ចាតុម្មហារាជិកានំ ទេវានំ ឯសោ
ឯកោ រត្តិន្ទិវោ តាយ រត្តិយា តឹសរត្តិយោ មាសោ តេន
មាសេន ទ្វាទសមាសិយោ សំវច្ឆរោ តេន សំវច្ឆរេន
ទិព្វានិ បញ្ច វស្សសតានិ ចាតុម្មហារាជិកានំ ទេវានំ
អាយុប្បមាណំ ។ ឋានំ ខោ បនេតំ កិក្ខវេ វិជ្ជតិ
យំ ឥធេកច្ចោ ឥត្ថី វា បុរិសោ វា អដ្ឋន្នំ សមន្តាគតំ
ឧចោសថំ ឧបវសិត្វា កាយស្ស ភេទា បរម្មរណា
ចាតុម្មហារាជិកានំ ទេវានំ សហព្យតំ ឧបបជ្ជេយ្យ ។

សោយភាវ ជាឥស្សរាធិបតីនៃមហាជនបទទាំង ១៦ នេះ ដែលជាជនបទ សម្បូរដោយកែវ ៧ ប្រការ គឺមហាជនបទ ឈ្មោះអង្គៈ ១ មគធៈ១ កាសី ១ កោសលៈ ១ វជ្ជី ១ មល្លៈ ១ ចេតី ១ វង្សៈ ១ កុរុ ១ បញ្ចាលៈ ១ មច្ឆៈ ១ សូរសេនៈ ១ អស្សកៈ ១ អវន្តី ១ គន្ធារៈ ១ កម្ពោជៈ ១ រាជសម្បត្តិនៃមហាជនបទទាំងនុ៎ះ មិនដល់នូវចំណិត ១ ក្នុងចំណិតទី ១៦ ។ លើកនៃទោសថប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការឡើយ ។ ដំណើរនោះ ព្រោះហេតុអ្វី ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ រាជសម្បត្តិរបស់មនុស្ស ជារបស់ស្តួចស្តើង ហើយយកទៅប្រៀបធៀបនឹងសេចក្តីសុខជារបស់ទិព្យ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ៥០ ឆ្នាំរបស់មនុស្សត្រូវជា ១ យប់ ១ ថ្ងៃ របស់ចាតុម្មហារាជិកទេវតា រាប់រាត្រីនោះបាន ៣០ រាត្រីត្រូវជា ១ ខែ រាប់ខែនោះបាន ១២ ខែ ត្រូវជា ១ ឆ្នាំ រាប់ឆ្នាំនោះបាន ៥០០ ឆ្នាំទិព្យ ត្រូវជាប្រមាណនៃអាយុរបស់ចាតុម្មហារាជិកទេវតា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុនេះ រមែងមាន ត្រង់ដែលស្ត្រីឬបុរសពួកខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ចាំរក្សានូវទោសថដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ លុះបែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ រមែងទៅកើតជាមួយនឹងពួកចាតុម្មហារាជិកទេវតា ។

ឥធំ ខោ បន មេតំ កិក្ខវេ សង្ឃាយ កាសិតំ កបឍំ មានុសកំ វដ្ដំ និព្ពុំ សុខំ ឧបនិជាយ ។ យំ កិក្ខវេ មានុសកំ វស្សសតំ តាវត្តិំសានំ ទេវានំ ឯកាហំ ឯកោ រត្តិន្ទិវោ តាយ រត្តិយា តិំសរត្តិយោ មាសោ តេន មាសេន ទ្វាទសមាសិយោ សំវច្ឆរោ តេន សំវច្ឆរេន និព្ពុំ វស្ស-សហស្សំ តាវត្តិំសានំ ទេវានំ អាយុប្បមាណំ ។ ឋានំ ខោ បនេតំ កិក្ខវេ វិជ្ជតិ យំ ឥធេកច្ចោ ឥត្ថី វា បុរិសោ វា អដ្ឋង្គសមន្នាគតំ ឧបោសថំ ឧបវសិត្វា កាយស្ស ភេទា បរម្មរណា តាវត្តិំសានំ ទេវានំ សហព្យតំ ឧបបជ្ជេយ្យ ។ ឥធំ ខោ បន មេតំ កិក្ខវេ សង្ឃាយ កាសិតំ កបឍំ មានុសកំ វដ្ដំ និព្ពុំ សុខំ ឧបនិជាយ ។ យានិ កិក្ខវេ មានុសកានិ ទ្វេ វស្សសតានិ យាមានំ ទេវានំ ឯសោ ឯកោ រត្តិន្ទិវោ តាយ រត្តិយា តិំសរត្តិយោ មាសោ តេន មាសេន ទ្វាទសមាសិយោ សំវច្ឆរោ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពាជសម្បត្តិរបស់មនុស្ស ជារបស់ស្គួចស្តើង ហើយ
យកទៅប្រៀបធៀបនឹងសេចក្តីសុខ ជារបស់ទិព្យ ដែលតថាគតសំដែង
ហើយ ព្រោះអាស្រ័យហេតុនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ១០០ឆ្នាំ
របស់មនុស្សត្រូវជា ១ យប់ ១ ថ្ងៃ របស់តាវត្តិង្សទេវតា ពាក់ពាក្រឹនោះបាន
៣០ ត្រូវជា១ខែ ពាក់ខែនោះ បាន ១២ ខែត្រូវជា ១ ឆ្នាំ ពាក់ឆ្នាំនោះបាន
១០០០ ឆ្នាំទិព្យ ត្រូវជាប្រមាណនៃអាយុរបស់តាវត្តិង្សទេវតា ។ ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុនេះ រមែងមាន ត្រង់ដែលស្ត្រីឬបុរសពួកខ្លះ ក្នុង
លោកនេះ ចាំរក្សាន្ទូវឧបោសថ ប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ លុះបែកធ្លាយ
ពាងកាយស្លាប់ទៅ រមែងទៅកើតជាមួយនឹងពួកតាវត្តិង្សទេវតា ។ ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ ពាជសម្បត្តិរបស់មនុស្សនេះឯង ជារបស់ស្គួចស្តើង ហើយ
យកទៅប្រៀបធៀបនឹងសេចក្តីសុខ ជារបស់ទិព្យ ដែលតថាគតសំដែង
ហើយ ព្រោះអាស្រ័យហេតុនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ២០០ ឆ្នាំ
របស់មនុស្សត្រូវជា ១ យប់ ១ ថ្ងៃ របស់ពួកយាមទេវតា ពាក់ពាក្រឹនោះ
បាន ៣០ ពាក្រឹត្រូវជា ១ ខែ ពាក់ខែនោះបាន ១២ ខែត្រូវជា ១ ឆ្នាំ

តេន សំវច្ឆរេន ទិញ្ញានិ ទ្វេ វស្សសហស្សានិ យាមានំ
ទេវានំ អាយុប្បមាណំ ។ ឋានំ ខោ បនេតំ ភិក្ខវេ
វិជ្ជតិ យំ ឥធេកច្ចោ ឥត្ថី វា បុរិសោ វា អដ្ឋង្គសមន្នាគតំ
ឧបោសថំ ឧបវសិត្វា កាយស្ស ភេទា បរម្មរណា
យាមានំ ទេវានំ សហព្យតំ ឧបបជ្ជេយ្យ ។ ឥធ ខោ
បន មេតំ ភិក្ខវេ សង្ខាយ ភាសិតំ កបណំ
មានុសកំ វដ្ដំ ទិព្ពំ សុខំ ឧបនិធាយ ។ យានិ
ភិក្ខវេ មានុសកានិ ចត្តារិ វស្សសតានិ តុសិតានំ
ទេវានំ ឯសោ ឯកោ រត្តិន្ទិវោ តាយ រត្តិយា
តីសរត្តិយោ មាសោ តេន មាសេន ទ្វាទសមាសិយោ
សំវច្ឆរោ តេន សំវច្ឆរេន ទិញ្ញានិ ចត្តារិ វស្សសហស្សានិ
តុសិតានំ ទេវានំ អាយុប្បមាណំ ។ ឋានំ ខោ បនេតំ
ភិក្ខវេ វិជ្ជតិ យំ ឥធេកច្ចោ ឥត្ថី វា បុរិសោ វា
អដ្ឋង្គសមន្នាគតំ ឧបោសថំ ឧបវសិត្វា កាយស្ស ភេទា
បរម្មរណា តុសិតានំ ទេវានំ សហព្យតំ ឧបបជ្ជេយ្យ ។

កាលនោះបាន ២០០០ ឆ្នាំទិព្យ ត្រូវជាប្រមាណនៃអាយុរបស់យាមទេវតា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុនេះ រមែងមាន ត្រង់ដែលស្ត្រីប្តីបុរសពួកខ្លះ កន្លងលោកនេះ ចំរើនព្រហ្មចរិយធម៌ប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ លុះបែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ រមែងទៅកើតជាមួយនឹងពួកយាមទេវតា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពាក្យសម្តីរបស់មនុស្សនេះឯង ជារបស់ស្គប់ស្គើ ហើយយកទៅប្រៀបធៀបនឹងសេចក្តីសុខ ជារបស់ទិព្យ ដែលតថាគតសំដែងហើយ ព្រោះអាស្រ័យហេតុនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ៤០០ ឆ្នាំរបស់មនុស្ស ត្រូវជា ១ យប់ ១ ថ្ងៃ របស់ពួកតុសិតទេវតា កាលត្រីនោះបាន ៣០ រាត្រីត្រូវជា ១ ខែ កាលខែនោះបាន ១២ ខែត្រូវជា ១ ឆ្នាំ កាលឆ្នាំនោះបាន ៤០០០ ឆ្នាំទិព្យ ត្រូវជាប្រមាណនៃអាយុរបស់ពួកតុសិតទេវតា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុនេះ រមែងមានត្រង់ដែលស្ត្រី ឬ បុរសពួកខ្លះ កន្លងលោកនេះ ចំរើនព្រហ្មចរិយធម៌ ប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ លុះបែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ រមែងទៅកើតជាមួយនឹងពួកតុសិតទេវតា ។

ឥធំ ខោ បន មេតំ ភិក្ខវេ សង្ឃាយ ភាសិតំ កបណំ មានុសកំ រជ្ជំ ឥព្ភំ សុខំ ឧបធិជាយ ។ យានិ ភិក្ខវេ មានុសកានិ អដ្ឋ វស្សសតានិ ឥម្ហានរតីនំ ឧភាំ ឃសោ ឃកោ រត្តិន្ទិវេ តាយ រត្តិយា តីសរត្តិយោ មាសោ តេន មាសេន ទ្វាទសមាសិយោ សំវច្ឆរោ តេន សំវច្ឆរេន ទិព្យានិ អដ្ឋ វស្សសហស្សានិ ឥម្ហានរតីនំ ឧភាំ អាយុប្បមាណំ ។ ឋានំ ខោ បនេតំ ភិក្ខវេ វិជ្ជតិ យំ ឥធេកច្ចោ ឥត្ថី វា បុរិសោ វា អដ្ឋង្គសមន្នាគតំ ឧបោសថំ ឧបវសិត្វា កាយស្ស ភេទា បរម្មរណា ឥម្ហានរតីនំ ឧភាំ សហព្យតំ ឧបបជ្ជេយ្យ ។ ឥធំ ខោ បន មេតំ ភិក្ខវេ សង្ឃាយ ភាសិតំ កបណំ មានុសកំ រជ្ជំ ឥព្ភំ សុខំ ឧបធិជាយ ។ យានិ ភិក្ខវេ មានុសកានិ សោឡស វស្សសតានិ បរនិម្មិតវសវត្តីនំ ឧភាំ ឃសោ ឃកោ រត្តិន្ទិវេ តាយ រត្តិយា តីសរត្តិយោ មាសោ តេន មាសេន ទ្វាទសមាសិយោ សំវច្ឆរោ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពាជសម្បត្តិរបស់មនុស្សនេះឯង ជារបស់ស្គុបស្តើង ហើយយកទៅប្រៀបធៀបនឹងសេចក្តីសុខ ជារបស់ទិព្យ ដែលតថាគតសំដែងហើយ ព្រោះអាស្រ័យហេតុនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ៨០០ ឆ្នាំរបស់មនុស្ស ត្រូវជា ១ យប់ ១ ថ្ងៃ របស់ពួកនិម្មានរតីទេវតា ពាក់ព័ន្ធត្រីនោះបាន ៣០ ត្រូវជា ១ ខែ ពាក់ព័ន្ធខែនោះបាន ១២ ខែត្រូវជា ១ ឆ្នាំ ពាក់ព័ន្ធឆ្នាំនោះបាន ៨០០០ ឆ្នាំទិព្យ ត្រូវជាប្រមាណនៃអាយុរបស់ពួកនិម្មានរតីទេវតា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុនេះ រមែងមានត្រង់ដែលស្ត្រីឬបុរសពួកខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ចំរើនអង្គឧបោសថប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ លុះបែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ រមែងទៅកើតជាមួយនឹងពួកនិម្មានរតីទេវតា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពាជសម្បត្តិរបស់មនុស្សនេះឯង ជារបស់ស្គុបស្តើង ហើយយកទៅប្រៀបធៀបនឹងសេចក្តីសុខ ជារបស់ទិព្យ ដែលតថាគតសំដែងហើយ ព្រោះអាស្រ័យហេតុនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ១៦០០ ឆ្នាំរបស់មនុស្ស ត្រូវជា ១ យប់ ១ ថ្ងៃ របស់ពួកបរនិម្មិតវសវត្តីទេវតា ពាក់ព័ន្ធត្រីនោះបាន ៣០ ត្រូវជា ១ ខែ ពាក់ព័ន្ធខែនោះបាន ១២ ខែ ត្រូវជា ១ ឆ្នាំ

តេន សំវច្ឆរេន និញ្ញានំ សោឡស វស្សសហស្សានំ បរនិម្មិតវសវត្តីនំ ទេវានំ អាយុប្បមាណំ ។ ឋានំ ខោ បនេតំ កិក្ខវេ វិជ្ជតិ យំ ឥធេកច្ចោ ឥត្ថី វា បុរិសោ វា អដ្ឋង្គសមន្នាគតំ ឧបោសថំ ឧបវសិត្វា កាយស្ស ភេទា បរម្មរណា បរនិម្មិតវសវត្តីនំ ទេវានំ សហព្យតំ ឧបបជ្ជេយ្យ ។ ឥទំ ខោ បន មេតំ កិក្ខវេ សន្ធាយ ភាសិតំ កបណំ មាទុសកំ វដ្ដំ និព្ពុំ សុខំ ឧបនិជាយាតិ ។

ចាណំ ន ហញ្ញេ ន ចាទិន្នមាទិយេ
មុសា ន ភាសេ ន ច មជ្ជបោ សិយា
អព្រហ្មចរិយា វិរមេយ្យ មេថុនា
រត្តិំ ន ភុញ្ជេយ្យ វិកាលភោជនំ
មាលំ ន ធារេយ្យ ន ច គន្ធមាចរេ
មញ្ចេ ឆមាយំ វ សយេថ សន្ថតេ
ឯតញ្ហិ អដ្ឋង្គិកមាហុបោសថំ
ពុទ្ធេន ទុក្ខន្តកុនា បកាសិតំ

រាប់ឆ្នាំនោះបាន ១៦០០០ ឆ្នាំទៀត ត្រូវជាប្រមាណនៃអាយុរបស់ពួក
បវនិម្មិតវសវត្តីទេវតា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុនេះ រមែងមានត្រង់
ដែលស្ត្រី ឬបុរសពួកខ្លះ កាន់លោកនេះ ចាំរក្សានូវទោសថប្រកបដោយ
អង្គ ៨ ប្រការ លុះបែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ រមែងទៅកើតជាមួយនឹង
ពួកបវនិម្មិតវសវត្តីទេវតា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពាក្យសម្បត្តិរបស់មនុស្ស
នេះឯង ជារបស់ស្គួចស្តើង ហើយយកទៅប្រៀបធៀបនឹងសេចក្តីសុខ
ជារបស់ទិព្យ ដែលតថាគតសំដែងហើយ ព្រោះអាស្រ័យហេតុនេះឯង ។

បុគ្គលមិនគប្បីសម្លាប់សត្វ ១ មិនគប្បីកាន់យកវត្ថុដែលគេ
មិនបានឲ្យ ១ មិនគប្បីពោលពាក្យកុហក ១ មិនគប្បីផឹក
ទឹកស្រវឹង ១ គប្បីវៀរចាកការប្រព្រឹត្តិមិនប្រសើរ គឺមេថុន ១
មិនគប្បីបរិភោគភោជន ក្នុងវេលាពត្រី និងក្នុងវេលា
វិកាល ១ មិនគប្បីទ្រទ្រង់ផ្កាកម្រង មិនគប្បីប្រស់ព្រំដោយ
គ្រឿងក្រអូប ១ គប្បីដេកលើគ្រែ លើផែនដី ឬលើកម្រាល ១
ព្រះពុទ្ធព្រះអង្គ ដល់នូវទីបំផុតនៃទុក្ខ ទ្រង់ប្រកាស
ហើយ នូវទោសថដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការនេះឯង

បណ្ណាសកោ ឧបោសថវគ្គោ

ចន្ទោ ច សូរោ ច ឧភោ សុទស្សនា
ឧភាសយន្តា អនុយន្តិ(១) យាវតា
តមោនុទា តេ បន អន្តលិក្ខគា
ឧភោ បភាសន្តិ ទិសា វិរោចនា
ឯតម្ហិ យំ វិជ្ជតិ អន្តរេ ឆទំ
មុត្តា មណី វេឡុរិយញ្ច កញ្ចនំ
សិង្គី សុវណ្ណា អថវាបិ កាញនំ
យំ ជាតរូបំ មាឋកន្តិ វុច្ចតិ
អដ្ឋង្គុបេតស្ស ឧបោសថស្ស
កលម្ភិ តេ នានុភវន្តិ សោឡសឹ
ចន្ទប្បភា តារគណាវ សព្ពេ
តស្មា ហិ នារី ច នរោ ច សីលវា
អដ្ឋង្គុបេតំ ឧបវាស្សុបោសថំ
បុញ្ញានិ កត្វាន សុខុទ្រយានិ
អនិន្ទិតា សគ្គមុបេន្តិ ឋានន្តិ ។

---

១ ម. ឧភាសយំ អនុបរិយន្តិ ។

សការៈ៖ ចាំងឆ្ងាយពីរ គឺព្រះចន្ទ ១ ព្រះអាទិត្យ ១ ជា
សការៈល្អមើល កាលបំភ្លឺលោក រមែងចរទៅអស់ទីត្រឹមណា
ព្រះច័ន្ទនឹងព្រះអាទិត្យចាំងនោះ ដែលកំចាត់បង់នូវងងឹត ចរ
ទៅក្នុងអាកាស ញ៉ាំងទិសឲ្យរុងរឿងភ្លឺច្បាស់ ក្នុងអាកាស
អស់ទីត្រឹមនោះ ទ្រព្យណា មានក្នុងចន្លោះនេះ គឺកែវមុក្តាក្តី
កែវមណីក្តី កែវពិទូរ្យដ៏ល្អក្តី មាសឈ្មោះសិង្គីក្តី ឈ្មោះ
សុវណ្ណក្តី ឬមាសឈ្មោះកាញ្ចនៈក្តី ឈ្មោះជាតរូបក្តី ឈ្មោះ
ហាដកៈក្តី ទ្រព្យចាំងអម្បាលនោះ មិនដល់នូវចំណិតមួយ
ក្នុងចំណែក ១៦ ៗ លើកនៃទោសថវដែលប្រកបដោយអង្គ
៨ ប្រការឡើយ ដូចជាពួកផ្កាយចាំងអស់ មិនដល់នូវពន្លឺ
នៃព្រះចន្ទ ហេតុដូច្នោះ ស្ត្រីក្តី បុរសក្តី ជាអ្នកមានសីល
គួរចាំរក្សានូវទោសថប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ ពួកជន
ដែលមិនមានគេនិន្ទា បំពេញនូវបុណ្យចាំងឆ្ងាយ ដែលមាន
សេចក្តីសុខជាកម្រៃ រមែងចូលទៅកាន់ឋានសួគ៌បាន ៗ

(๘๓) ឯកំ សមយំ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ បុព្វារាមេ មិគារមាតុបាសាទេ ។ អថខោ វិសាខា មិគារមាតា យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នំ ខោ វិសាខំ មិគារមាតរំ ភគវា ឯតទវោច អដ្ឋង្គសមន្នាគតោ វិសាខេ ឧចោសថោ ឧបវុត្ថោ មហប្ផលោ ហោតិ មហានិសំសោ មហាជុតិកោ មហាវិប្ផារោ ។ កថំ ឧបវុត្ថោ ច វិសាខេ អដ្ឋង្គសមន្នាគតោ ឧចោសថោ មហប្ផលោ ហោតិ មហានិសំសោ មហាជុតិកោ មហាវិប្ផារោ ។ ឥធ វិសាខេ អរិយសាវកោ ឥតិ បដិសញ្ចិក្ខតិ យាវជីវំ អរហន្តោ ចាណាតិចាតំ បហាយ ចាណាតិចាតា បដិវិរតា និហិតទណ្ឌា និហិតសត្ថា លជ្ជី ទយាបន្នា សព្ពបាណភូតហិតានុកម្បិនោ វិហរន្តិ

(៤៣) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលគង់នៅនាក្រុង-
សាវត្ថីមិគារមាតា ក្នុងបុព្វារាម ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះ នាងវិសាខា
ជាមិគារមាតា ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ ក្រាប
ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះវិសាខា ជា
មិគារមាតា អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រង់ត្រាស់
ដូចនេះថា ម្នាលវិសាខា ទោះសង្ឃប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ ដែល
បុគ្គលចាំរក្សាហើយ រមែងមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន មាន
សេចក្តីរុងរឿងច្រើន មានសេចក្តីផ្សាយទៅច្រើន ។ ម្នាលវិសាខា
ចុះទោះសង្ឃប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ ដែលបុគ្គលចាំរក្សាហើយ រមែង
មានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន មានសេចក្តីរុងរឿងច្រើន មាន
សេចក្តីផ្សាយទៅច្រើន តើដោយប្រការដូចម្តេច ។ ម្នាលវិសាខា អរិយ-
សាវកក្នុងសាសនានេះ ពិចារណាថា ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ លះបង់ចោ-
ណាតិចាត រៀវចាកចោណាតិចាត មានអាជ្ញាដាក់ចុះហើយ មានគ្រឿង
សស្ត្រាដាក់ចុះហើយ មានសេចក្តីខ្មាសបាប មានសេចក្តីអាណិត មាន
សេចក្តីអនុគ្រោះ ដោយប្រយោជន៍ ដល់សព្វសត្វ ដរាបអស់ជីវិត

អហំ ឥមញ្ច រត្តឹ ឥមញ្ច ទិវសំ ចាណាតិចាតំ បហាយ ចាណាតិចាតា បដិវិរតោ ឯហិតទជ្ឈោ ឯហិតសត្តោ លជ្ជី ទយាបន្នោ សព្ពបាណាភូតហិតានុកម្បី វិហរាមិ ឥមិនាបង្គេន អរហតំ អនុករោមិ ឧបោសថោ ច មេ ឧបវុត្ថោ ភវិស្សតីតិ ។ ឥមិនា បឋមេន អង្គេន សមន្នាគតោ ហោតិ ។ បេ ។ យាវជីវំ អរហន្តោ ឧច្চាសយន-មហាសយនំ បហាយ ឧច្চាសយនមហាសយនា បដិវិរតា នីចសេយ្យំ កប្បេន្តិ មញ្ចកេ វា តិណសន្ថរកេ វា អហំ ឥមញ្ច រត្តឹ ឥមញ្ច ទិវសំ ឧច្চាសយន-មហាសយនំ បហាយ ឧច្চាសយនមហាសយនា បដិវិរតោ នីចសេយ្យំ កប្បេមិ មញ្ចកេ វា តិណ-សន្ថរកេ វា ឥមិនាបង្គេន អរហតំ អនុករោមិ ឧបោសថោ ច មេ ឧបវុត្ថោ ភវិស្សតីតិ ។ ឥមិនា អដ្ឋមេន អង្គេន សមន្នាគតោ ហោតិ ។ ឯវំ ឧបវុត្ថោ ខោ វិសាខេ អដ្ឋង្គសមន្នាគតោ ឧបោសថោ មហប្ផលោ ហោតិ មហានិសំសោ មហាជុតិកោ មហាវិប្ផារោ ។

បណ្ណាសក ឧបោសថវគ្គ

ក្នុងថ្ងៃនេះ ចំណែកខ្លួនអញលះបង់ប្រាណាតិបាត វៀរចាកប្រាណាតិបាត មានអាជ្ញាដាក់ចុះហើយ មានគ្រឿងសស្ត្រាដាក់ចុះហើយ មានសេចក្តីខ្មាសបាប មានសេចក្តីអាណិត មានសេចក្តីអនុគ្រោះដោយប្រយោជន៍ដល់សព្វសត្វ អស់យប់នេះនឹងថ្ងៃនេះដែរ យកតម្រាប់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយផង ខ្លួនអញនឹងចាំរក្សាឧបោសថផង ដោយអង្គនេះឯង។ ឧបោសថប្រកបដោយអង្គទី១ នេះឯង។បេ។ ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ លះបង់នូវសេនាសនៈដ៏ខ្ពស់ នឹងសេនាសនៈដ៏ប្រសើរ វៀរចាកសេនាសនៈដ៏ខ្ពស់ នឹងសេនាសនៈដ៏ប្រសើរ សម្រេចនូវទីដេកដ៏ឆាប លើគ្រែក្តី លើកម្រាលដែលគេធ្វើដោយស្មៅក្តី ដរាបអស់ជីវិត ក្នុងថ្ងៃនេះ ចំណែកខ្លួនអញ លះបង់សេនាសនៈដ៏ខ្ពស់ នឹងសេនាសនៈដ៏ប្រសើរ វៀរចាកសេនាសនៈដ៏ខ្ពស់នឹងសេនាសនៈដ៏ប្រសើរ សម្រេចនូវទីដេកដ៏ឆាប លើគ្រែក្តី លើកម្រាលដែលគេធ្វើដោយស្មៅក្តី អស់យប់នេះនឹងថ្ងៃនេះដែរ យកតម្រាប់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយផង ខ្លួនអញនឹងចាំរក្សាឧបោសថផង ដោយអង្គនេះឯង។ ឧបោសថប្រកបដោយអង្គទី ៨ នេះឯង។ ម្នាលវិសាខា ឧបោសថ ប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ ដែលបុគ្គលចាំរក្សាយ៉ាងនេះហើយ រមែងមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន មានសេចក្តីរុងរឿងច្រើន មានសេចក្តីផ្សាយទៅច្រើន។

កីវមហាបញ្ហោ ហោតិ កីវមហានិសំសោ កីវមហា-
ជុតិកោ កីវមហាវិប្ផារោ ។ សេយ្យថាបិ វិសាខេ យោ
អមេសំ សោឧ្បសន្នំ មហាជនបធានំ បហូតសត្តរតនានំ
អស្សរាធិបច្ចំ រជ្ជំ ការយ្យ សេយ្យថីទំ អដ្ឋានំ មតង្គានំ
ការីនំ កោសលានំ វជ្ជីនំ មល្លានំ ចេតីនំ វំសានំ
កុរូនំ បញ្ចាលានំ មច្ឆានំ សូរសេនានំ អស្សកានំ អវន្តីនំ
គន្ធារានំ កម្ពោជានំ អដ្ឋន្នំ សមណ្ណាគតស្ស ខុទោសជស្ស
ឱតំ កលំ ជាក្ឃតិ សោឧ្បសិ ។ តំ កិស្ស ហេតុ ។
កបណំ វិសាខេ មានុសកំ រជ្ជំ ឥតិ្ថ សុទំ ខុបធិជាយ ។
យានិ វិសាខេ មានុសកានិ បញ្ចសំ វស្សានិ ចាតុម្ម-
ហារាជិកានំ ទេវានំ ឯសោ ឯកោ រត្តិន្ទិវោ តាយ រត្តិយា
តីសរត្តិយោ មាសោ តេន មាសេន ទ្វាទសមាសិយោ
សំវច្ឆរោ តេន សំវច្ឆរេន និព្ពានិ បញ្ច វស្សសតានិ
ចាតុម្មហារាជិកានំ ទេវានំ អាយុប្បមាណំ ។

ទោសឋ មានផលច្រើន ដូចម្តេច មានអានិសង្សច្រើន ដូចម្តេច មានសេចក្តីរុងរឿងច្រើន ដូចម្តេច មានសេចក្តីផ្សាយទៅច្រើន ដូចម្តេច ។ ម្នាលវិសាខា ប្រៀបដូចបុគ្គល សោយរាជ្យ ជាឥស្សរាធិបតីនៃមហាជនបទទាំង ១៦ នេះ ដែលជាជនបទ សម្បូរដោយកែវ៧ ប្រការ គឺមហាជនបទឈ្មោះអង្គៈ ១ មគធៈ ១ កាសី ១ កោសលៈ ១ វជ្ជី ១ មល្លៈ ១ ចេតី ១ វំសៈ ១ កុរុ ១ បញ្ចាលៈ ១ មច្ឆៈ ១ សូរសេនៈ ១ អស្សកៈ ១ អវន្តី ១ គន្ធារៈ ១ កម្ពោជៈ ១ រាជសម្បត្តិ នៃមហាជនបទទាំងនុ៎ះ មិនដល់នូវចំណិត ១ ក្នុងចំណិតទី ១៦ ។ លើកនៃទោសឋ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការទៀយ ។ ដំណើរនោះព្រោះហេតុអ្វី ។ ម្នាលវិសាខា រាជសម្បត្តិ របស់មនុស្ស ជារបស់ស្តួចស្តើង ហើយយកទៅប្រៀបធៀបនឹងសេចក្តីសុខ ជារបស់ទិព្យ ។ ម្នាលវិសាខា ៥០ ឆ្នាំរបស់មនុស្ស ត្រូវជា ១ យប់ ១ ថ្ងៃ របស់ចាតុម្មហារាជិកទេវតា រាប់រាត្រីនោះបាន ៣០ រាត្រី ត្រូវជា ១ ខែ រាប់ខែនោះបាន ១២ ខែ ត្រូវជា ១ ឆ្នាំ រាប់ឆ្នាំនោះបាន ៥០០ ឆ្នាំទិព្យ ត្រូវជាប្រមាណនៃអាយុរបស់ពួកចាតុម្មហារាជិកទេវតា ។

ឯកំ ខោ បនេតំ វិសាខេ វិជ្ជតិ យំ ឥធេកច្ចោ
ឥត្ថី វា បុរិសោ វា អដ្ឋង្គសមន្នាគតំ ឧបោសថំ
ឧបវសិត្វា កាយស្ស ភេទា បរម្មរណា ចាតុម្មហារា-
ជិកានំ ទេវានំ សហព្យតំ ឧបបជ្ជេយ្យ ។ ឥធ ខោ
បន មេតំ វិសាខេ សង្ខាយ ភាសិតំ ភគវតា
អាឧសកំ វជ្ជំ ឥទំ សុខំ ឧបនិធាយ ។ យំ វិសាខេ
អាឧសកំ វស្សសតំ តាវត្តិំសានំ ទេវានំ ឯសោ
ឯកោ រត្តិន្ទិវោ តាយ រត្តិយា តឹសរត្តិយោ មាសោ
តេន មាសេន ទ្វាទសមាសិយោ សំវច្ឆរោ តេន
សំវច្ឆរេន ឥទំ វស្សសហស្សំ តាវត្តិំសានំ ទេវានំ
អាយុប្បមាណំ ។ ឯកំ ខោ បនេតំ វិសាខេ វិជ្ជតិ
យំ ឥធេកច្ចោ ឥត្ថី វា បុរិសោ វា អដ្ឋង្គសមន្នាគតំ
ឧបោសថំ ឧបវសិត្វា កាយស្ស ភេទា បរម្មរណា
តាវត្តិំសានំ ទេវានំ សហព្យតំ ឧបបជ្ជេយ្យ ។
ឥធ ខោ បន មេតំ វិសាខេ សង្ខាយ ភាសិតំ
ភគវតា អាឧសកំ វជ្ជំ ឥទំ សុខំ ឧបនិធាយ ។

បណ្ណាសក ឧបោសថវគ្គ

ម្នាលវិសាខា ហេតុនេះ រមែងមាន ត្រង់ដែលស្ត្រីឬបុរសពួកខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ចំរើនអុបោសថប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ លុះបែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ រមែងទៅកើតជាមួយនឹងពួកចាតុម្មហារាជិកទេវតា ។ ម្នាលវិសាខា រាជសម្បត្តិរបស់មនុស្សនេះឯង ជារបស់ស្តួចស្តើង ហើយយកទៅប្រៀបធៀបនឹងសេចក្តីសុខ ជារបស់ទិព្យ ដែលតថាគតសំដែងហើយ ព្រោះអាស្រ័យហេតុនេះ ។ ម្នាលវិសាខា ១០០ ឆ្នាំរបស់មនុស្ស ត្រូវជា ១ យប់១ថ្ងៃ របស់ពួកតាវត្តិង្សទេវតា រាប់រាត្រីនោះបាន ៣០ រាត្រី ត្រូវជា ១ ខែ រាប់ខែនោះបាន ១២ ខែត្រូវជា ១ ឆ្នាំ រាប់ឆ្នាំនោះបាន ១០០០ ឆ្នាំទិព្យ ត្រូវជាប្រមាណនៃអាយុ របស់តាវត្តិង្សទេវតា ។ ម្នាលវិសាខា ហេតុនេះ រមែងមាន ត្រង់ដែលស្ត្រីឬបុរសពួកខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ចំរើនអុបោសថប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ លុះបែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ រមែងចូលទៅកើតជាមួយនឹងពួកតាវត្តិង្សទេវតា ។ ម្នាលវិសាខា រាជសម្បត្តិរបស់មនុស្សនេះឯង ស្តួចស្តើង ហើយយកទៅប្រៀបធៀបនឹងសេចក្តីសុខ ជារបស់ទិព្យ ដែលតថាគតសំដែងហើយ ព្រោះអាស្រ័យហេតុនេះ ។

យានំ វិសាខេ មាឧសកានំ ទ្វេ វស្សសតានិ ។បេ។ ចត្តារិ វស្សសតានិ ។បេ។ អដ្ឋ វស្សសតានិ ។បេ។ សោឡស វស្សសតានិ បរនិម្មិតវសវត្តីនំ ទេវានំ ឯសោ ឯកោ រត្តិន្ទិវេ តាយ រត្តិយា តីស-រត្តិយោ មាសោ តេន មាសេន ទ្វាទសមាសិយោ សំវច្ឆរោ តេន សំវច្ឆរេន និញ្ញានិ សោឡស វស្សស-មាសសហស្សានិ បរនិម្មិតវសវត្តីនំ ទេវានំ អាយុប្បមាណំ ។ ឯវំ ខោ បនេតំ វិសាខេ វិជ្ជតិ យំ ឥត្ថេកច្ចោ ឥត្ថី វា បុរិសោ វា អដ្ឋង្គសមន្នាគតំ ឧបោសថំ ឧបវសិត្វា កាយស្ស ភេទា បរម្មរណា បរនិម្មិត-វសវត្តីនំ ទេវានំ សហព្យតំ ឧបបជ្ជេយ្យ ។ ឥទំ ខោ បន មេតំ វិសាខេ សន្ធាយ ភាសិតំ កបណំ មាឧសកំ វជ្ជំ និព្ភំ សុទ្ធំ ឧបនិធាយាតិ ។

ចាណំ ន ហាញ្ញ ន ចានិច្ចមានិយេ
មុសា ន ភាសេ ន ច មជ្ជបោ សិយា
អព្រហ្មចរិយា វិរមេយ្យ មេថុនា
រត្តិំ ន ភុញ្ជេយ្យ វិកាលភោជនំ

ម្នាលវិសាខា ๒๐๐ ឆ្នាំរបស់មនុស្ស ។ បេ ។ ๔๐๐ ឆ្នាំ ។ បេ ។ ๘๐๐ ឆ្នាំ ។ បេ ។ ๑๖๐๐ ឆ្នាំត្រូវជា ๑ យប់ ๑ ថ្ងៃរបស់ពួកបរនិម្មិតវសវត្តីទេវតា រាប់រាត្រីនោះបាន ๓๐ រាត្រី ត្រូវជា ๑ ខែ រាប់ខែនោះបាន ๑๒ ខែ ត្រូវជា ๑ ឆ្នាំ រាប់ឆ្នាំនោះបាន ๑๖๐๐๐ (មួយហ្មឺនប្រាំមួយពាន់) ឆ្នាំទិព្យ ត្រូវជាប្រមាណនៃអាយុ របស់ពួកបរនិម្មិតវសវត្តីទេវតា ។ ម្នាលវិសាខា ហេតុនេះ រមែងមាន ត្រង់ដែលស្ត្រីឬបុរសពួកខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ចាំរក្សាឧបោសថប្រកបដោយអង្គ ๘ ប្រការ លុះបែកធ្លាយរាងកាយ ស្ងាប់ទៅ រមែងទៅកើតជាមួយនឹងពួកបរនិម្មិតវសវត្តីទេវតា ។ ម្នាលវិសាខា ការ-សម្បត្តិរបស់មនុស្សនេះឯង ជារបស់សូចស្តើង ហើយយកទៅប្រៀបធៀបនឹងសេចក្តីសុខ ជារបស់ទិព្យ ដែលតថាគតសំដែងហើយ ព្រោះអាស្រ័យហេតុនេះ ។

បុគ្គលមិនគប្បីសម្លាប់សត្វ ๑ មិនគប្បីកាន់យកវត្ថុ ដែលគេមិនបានឲ្យ ๑ មិនគប្បីពោលពាក្យកុហក ๑ មិនគប្បីផឹកទឹកស្រវឹង ๑ គប្បីវៀរចាកការប្រព្រឹត្តិ មិនប្រសើរគឺមេថុន ๑ មិនគប្បី បរិភោគភោជន ក្នុងវេលារាត្រី និងក្នុងវេលាវិកាល ๑

បណ្ណាសកោ ឧបោសថវគ្គោ

មាលំ ឆ ឆារយេ ឆ ច កន្ធមាចរេ

មញ្ចេ ឆមាយំវ សយេថ សន្តតេ

ឯតញ្ចិ អដ្ឋង្គិកមាហុបោសថំ

ពុទ្ធេន ទុក្ខន្តកុនា បភាសិតំ

ចន្ទោ ច សូរោ ច ឧភោ សុទស្សនា

ឧភាសយន្តា អទុយន្តិ យាវតា

តមោនុទា តេ បន អន្តលិក្ខគា

ឆរេ បភាសន្តិ ទិសា វិរោចនា

ឯតម្ហិ យំ វិជ្ជតិ អន្តរេ ធនំ

មុត្តា មណី វេឡុរិយញ្ច កញ្ចនំ

សិង្គី សុវណ្ណំ អថវាបិ កាញ្ចនំ

យំ ជាតរូបំ ហដកន្តិ វុច្ចតិ

អដ្ឋង្គុបេតស្ស ឧបោសថស្ស

កលម្បិ តេ ឆានុភវន្តិ សោឡសឹ

ចន្ទប្បភា តារគណាវ សព្ពេ

មិនគប្បីទ្រទ្រង់នូវផ្កាកម្រង មិនគប្បីប្រស់ព្រំ ដោយគ្រឿងក្រអូប ១ គប្បីដេកលើគ្រែ លើផែនដី ឬ លើកម្រាល ១ ព្រះពុទ្ធ ព្រះអង្គដល់នូវទីបំផុតនៃទុក្ខ ទ្រង់ប្រកាសហើយ នូវឧបោសថប្រកបដោយអង្គ៨ប្រការនេះឯង សភាវៈទាំងឡាយពីរគឺ ព្រះចន្ទ ១ ព្រះអាទិត្យ ១ ជាសភាវៈល្អមើល កាលបំភ្លឺលោក រមែងចរទៅ អស់ទីត្រឹមណា ព្រះចន្ទនិងព្រះអាទិត្យទាំងនោះ ដែលកំចាត់បង់នូវងងឹត ចរទៅក្នុងអាកាស ញុំាងទិសឲ្យរុងរឿងភ្លឺច្បាស់ ក្នុងអាកាស អស់ទីត្រឹមនោះ ទ្រព្យណា មានក្នុងចន្លោះនេះ គឺកែវមុក្តាក្តី កែវមណីក្តី កែវពិទូរ្យដ៏ល្អក្តី មាសឈ្មោះសិង្គីក្តី ឈ្មោះសុវណ្ណក្តី ឬ មាសឈ្មោះកាញ្ចនៈក្តី ឈ្មោះជាតរូបក្តី ឈ្មោះហាដកៈក្តី ទ្រព្យទាំងអម្បាលនោះ មិនដល់នូវចំណិត ១ ក្នុងចំណែក ១៦ ៗ លើក នៃឧបោសថ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការឡើយ ដូចជាពួកផ្កាយ ទាំងអស់ មិនដល់នូវពន្លឺ នៃព្រះចន្ទ

តស្មា ហិ ឆារី ច ឆរោ ច សីលវា
អដ្ឋង្គុបេតំ ឧបវាស្សុបោសថំ
បុញ្ញានិ កត្វាន សុខុទ្រយានិ
អនិន្ទិតា សគ្គមុបេន្តិ ឋានន្តិ ។

(៤៤) ឯកំ សមយំ ភគវា វេសាលិយំ វិហរតិ មហាវនេ កូដាគារសាលាយំ ។ អថខោ ឯសេដ្ឋោ ឧបាសកោ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នំ ខោ ឯសេដ្ឋំ ឧបាសកំ ភគវា ឯតទវោច អដ្ឋង្គសមន្នាគតោ ឯសេដ្ឋ ឧបោសថោ ឧបវុត្ថោ មហប្ផលោ ហោតិ ។ បេ ។ អនិន្ទិតា សគ្គមុបេន្តិ ឋានន្តិ ។ ឯវំ វុត្តេ ឯសេដ្ឋោ ឧបាសកោ ភគវន្តំ ឯតទវោច បិយា មេ ភន្តេ ញាតិសាលោហិតា អដ្ឋង្គសមន្នាគតំ ឧបោសថំ ឧបវាសេយ្យុំ បិយានម្បិ មេ អស្ស ញាតិសាលោហិតានំ ទីឃរត្តំ ហិតាយ សុខាយ ។

ហេតុដូច្នោះ ស្ត្រីក្តី បុរសក្តី ជាអ្នកមានសីល គួរចាំរក្សានូវទោសថប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ ពួកជនដែលមិនមានគេនិន្ទា បំពេញនូវបុណ្យដែលមានសេចក្តីសុខជាកម្រៃរមែងចូលទៅកាន់ឋានសួគ៌បាន ។

[៤៤] សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលគង់នៅក្នុងកូដាគារសាលា នាព្រៃមហាវន ជិតក្រុងវេសាលី ។ គ្រានោះ វ៉ាសេដ្ឋទោសក (ទោសកឈ្មោះវ៉ាសេដ្ឋ) ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយក៏អង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះវ៉ាសេដ្ឋទោសក អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលវ៉ាសេដ្ឋ ទោសថប្រកបដោយអង្គ ៨ ដែលបុគ្គលចាំរក្សាហើយ រមែងមានផលច្រើន ។ បេ ។ ពួកជនដែលគេមិននិន្ទា តែងទៅកាន់ឋានសួគ៌ ។ កាលដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់យ៉ាងនេះហើយ វ៉ាសេដ្ឋទោសក បានក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ពួកញាតិសាលោហិត ជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំព្រះអង្គ គប្បីរក្សាទោសថប្រកបដោយអង្គ ៨ ការរក្សាទោសថនោះ គប្បីប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់ពួកញាតិសាលោហិត ជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំព្រះអង្គ អស់កាលយូរ ។

សព្វេ ចេបិ ភគ្គេ ទុត្តិយា អដ្ឋង្គសមន្នាគតំ ឧបោសថំ ឧបវសេយ្យុំ សព្វេសម្បិស្សុ ទុត្តិយានំ ទិយរត្តំ ហិតាយ សុខាយ ។ សព្វេ ចេបិ ភគ្គេ ព្រាហ្មណា ។បេ។ វេស្សា សុទ្ធា អដ្ឋង្គសមន្នាគតំ ឧបោសថំ ឧបវសេយ្យុំ សព្វេសម្បិស្សុ សុទ្ធានំ ទិយរត្តំ ហិតាយ សុខាយតំ ។ សព្វេ ចេបិ ភាសេដ្ឋ(១) ទុត្តិយា អដ្ឋង្គសមន្នាគតំ ឧបោសថំ ឧបវសេយ្យុំ សព្វេសម្បិស្សុ ទុត្តិយានំ ទិយរត្តំ ហិតាយ សុខាយ ។ សព្វេ ចេបិ ភាសេដ្ឋ ព្រាហ្មណា ។ បេ ។ វេស្សា សុទ្ធា អដ្ឋង្គសមន្នាគតំ ឧបោសថំ ឧបវសេយ្យុំ សព្វេសម្បិស្សុ សុទ្ធានំ ទិយរត្តំ ហិតាយ សុខាយ ។ សនេវកោ ចេបិ ភាសេដ្ឋ លោកោ សមារកោ សព្រហ្មកោ សស្សមណាព្រាហ្មណី បជា សនេវមនុស្សា(២) អដ្ឋង្គសមន្នាគតំ ឧបោសថំ ឧបវសេយ្យុំ

---

๑ ឧ. ឯវមេតំ ភាសេដ្ឋ ។ សព្វេ ចេបិ ភាសេដ្ឋាតិ ទិស្សន្តិ ๒ ឧ. ម. សស្សមណ-ព្រាហ្មណិយោ បជាយ សទេវមនុស្សាយ ។

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ប្រសិនបើ ពួកក្សត្រិយ៍ទាំងពួង គប្បីចាំរក្សាឧបោសថប្រកបដោយអង្គ ៨ ការរក្សាឧបោសថនោះ គប្បីប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់ពួកក្សត្រិយ៍ទាំងពួង អស់កាលយូរ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ប្រសិនបើ ពួកព្រាហ្មណ៍ទាំងពួង ។ បេ ។ ពួកវេស្សៈ សុទ្ទៈ គប្បីចាំរក្សាឧបោសថប្រកបដោយអង្គ ៨ ការរក្សាឧបោសថនោះ គប្បីប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់ពួកសុទ្ទៈទាំងពួង អស់កាលយូរ ។ ម្នាលវាសេដ្ឋ ប្រសិនបើ ពួកក្សត្រិយ៍ទាំងពួង គប្បីចាំរក្សាឧបោសថប្រកបដោយអង្គ ៨ ការរក្សាឧបោសថនោះ គប្បីប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់ពួកក្សត្រិយ៍ទាំងពួង អស់កាលយូរ ។ ម្នាលវាសេដ្ឋ ប្រសិនបើ ពួកព្រាហ្មណ៍ទាំងពួង ។ បេ ។ ពួកវេស្សៈសុទ្ទៈ គប្បីចាំរក្សាឧបោសថប្រកបដោយអង្គ ៨ ហើយ ការរក្សាឧបោសថនោះគប្បីប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់ពួកសុទ្ទៈទាំងពួង អស់កាលយូរ ។ ម្នាលវាសេដ្ឋ ប្រសិនបើលោក (នេះ) ព្រមទាំងទេវលោក មារលោក ព្រហ្មលោក ពពួកសត្វ ព្រមទាំងសមណព្រាហ្មណ៍ទាំងមនុស្ស ជាសម្មតិទេព និងមនុស្សជំនះស គប្បីចាំរក្សាឧបោសថប្រកបដោយអង្គ ៨

สเนฬกสฺส โลกสฺส สมารกสฺส สพฺรหฺมกสฺส สสฺสมณพฺราหฺมณิยา ปชาย สเทวมนุสฺสาย ทีฆรตฺตํ หิตาย สุขาย ฯ ส์เม เขม ภาเสฏฺฐ มหาสาลา อฏฺฐงฺคสมนฺนาคตา ขุทฺทาสขี ขุปวาเสยฺยุ์ ส์เม สมฺปสฺสนฺ มหาสาลานิ ทีฆรตฺตํ หิตาย สุขาย สเจ เขเตยฺยุ์(๑) เอวา ปน ภาเทา มนุสฺสภูตสฺสาติ ฯ

(๒๙) ฯกสฺมึ สมเย ภควา สาวตฺถิยา วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ อถโข เทวฺฆา ขุทฺทาสิกา เยน ภควา เตนุปสงฺกมิ ขุปสงฺกมิตฺวา ภควนฺตํ อภิวาเทตฺวา ฯเกมนฺตๆ นิสีทิ ฯ ฯเกมนฺตๆ นิสินฺนา โข เทวฺฆา ขุทฺทาสิกา ภควนฺตเมต อฏฺฐงฺคสมนฺนาคตา เทวฺฆา ขุทฺทาสิกา ขุปวาเสยฺยา มหาชนสฺส หิตาติ มหานิสสา มหาชุติกา มหาวิชฺชาเย ฯ

๑- สเจ เขเตยฺยุ์นฺติ ส์เม ปาฬิ มหาชนสฺเสว ตฺถิ ฯ อยญ นโย ยุตฺตเมว ฯ เต หิ นิรตฺถกา โหนฺติ ฯ

ការរក្សាទុកោសថនោះ គប្បីប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់លោក ព្រមទាំងទេវលោក មារលោក ព្រហ្មលោក ដល់ពពួកសត្វ ព្រមទាំងសមណព្រាហ្មណ៍ ទាំងមនុស្ស ជាសម្មតិទេព នឹងមនុស្សដ៏សេស អស់កាលយូរ ។ ម្នាលវាសេដ្ឋ ប្រសិនបើ ដើមមហាសាលព្រឹក្សទាំងនេះ គប្បីចាំរក្សាទុកោសថ ប្រកបដោយអង្គ ៨ ការរក្សាទុកោសថ នោះគប្បីប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់ដើមមហាសាលព្រឹក្សទាំងនេះ អស់កាលយូរ ប្រសិនបើ ឈើទាំងនេះចេះគិត ចាំបាច់ទៅនិយាយថ្វី ដល់មនុស្ស ។

(៤៩) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលគង់នៅក្នុងវត្តជេតពនរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះ នាងពោជ្ឈាទុបាសិកា (ទុបាសិកាឈ្មោះពោជ្ឈា) ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយ អង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះនាងពោជ្ឈាទុបាសិកា អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលនាងពោជ្ឈា ទុបោសថប្រកបដោយអង្គ ៨ ដែលបុគ្គលចាំរក្សាហើយ រមែងមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន មានការរុងរឿងច្រើន មានគុណផ្សាយទៅច្រើន ។

កតំ ខុបវុត្ថោ ច ពោជ្ឈ អដ្ឋង្គសមន្នាគតោ ខុបោសថោ
មហាបួលោ ហោតិ មហានិសំសោ មហាជុតិកោ មហា-
វិប្ផារោ ។ ឥធ ពោជ្ឈ អរិយសាវកោ ឥតិ បដិសញ្ចិ-
ក្ខតិ យាវជីវំ អរហន្តោ ចាណាតិចាតំ បហាយ ចាណា-
តិចាតា បដិវិរតា និហិតទណ្ឌា និហិតសត្ថា លជ្ជី ទយា-
បន្នា សព្វបាណភូតហិតានុកម្បិនោ វិហរន្តិ អហំបជ្ជ
រត្តិ រមញ្ច ទិវសំ ចាណាតិចាតំ បហាយ ចា-
ណាតិចាតា បដិវិរតោ និហិតទណ្ឌោ និហិតសត្ថោ លជ្ជី
ទយាបន្នោ សព្វបាណភូតហិតានុកម្បី វិហរាមិ ឥមិនា-
បង្គេន អរហតំ អនុការោមិ ខុបោសថោ ច មេ ខុបវុត្ថោ
ភវិស្សតីតិ ។ ឥមិនា បឋមេន អង្គេន សមន្នាគតោ ហោតិ
។ បេ ។ យាវជីវំ អរហន្តោ ខុទ្ទាសយនមហាសយនំ
បហាយ ខុទ្ទាសយនមហាសយនា បដិវិរតា នីចសេយ្យំ
កប្បេន្តិ មញ្ចកេ វា តិណសន្ថរកេ វា អហំបជ្ជ

ម្នាលនាងពោជ្ឈា ចុះឧបោសថប្រកបដោយអង្គ ៨ ដែលបុគ្គលចាំរក្សាហើយ រមែងមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន មានការរុងរឿងច្រើន មានការផ្សាយទៅច្រើន តើដូចម្តេច ។ ម្នាលនាងពោជ្ឈា អរិយសាវក ក្នុងសាសនានេះ ពិចារណាថា ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ លះបង់បាណាតិបាត វៀរចាកបាណាតិបាត ដាក់ចុះនូវអាជ្ញា ដាក់ចុះនូវគ្រឿងសស្ត្រា មានសេចក្តីអៀនខ្មាស ដល់នូវការអាណិត អនុគ្រោះដោយប្រយោជន៍ ដល់សត្វទាំងអស់ ជាបដល់អស់ដ៏វិត ក្នុងថ្ងៃនេះ ចំណែកអាត្មាអញបានលះបង់បាណាតិបាត វៀរចាកបាណាតិបាត ដាក់ចុះនូវអាជ្ញា ដាក់ចុះនូវគ្រឿងសស្ត្រា មានសេចក្តីអៀនខ្មាស ដល់នូវការអាណិត អនុគ្រោះដោយប្រយោជន៍ ដល់សត្វទាំងអស់ អស់យប់នេះនឹងថ្ងៃនេះដែរ ធ្វើតាមព្រះអរហន្តទាំងឡាយផង ឧបោសថអាត្មាអញនឹងចាំរក្សាហើយផង ដោយអង្គនេះ ។ អរិយសាវកប្រកបដោយអង្គ៨ នេះ ។ បេ ។ ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ លះបង់ទីដេក ទីអង្គុយដ៏ខ្ពស់ហួសប្រមាណនឹងទីដេកទីអង្គុយដ៏ប្រសើរ វៀរចាកទីដេក ទីអង្គុយដ៏ខ្ពស់ហួសប្រមាណនឹងទីដេកទីអង្គុយដ៏ប្រសើរ សម្រេចការដេកលើអាសនៈតាប គឺលើត្រែ ឬលើកម្រាលស្មៅ ជាបអស់ដ៏វិត ក្នុងថ្ងៃនេះ ចំណែកអាត្មាអញ

ឥមញ្ច រត្តឹ ឥមញ្ច ទិវសំ ខុជ្ជាសយនមហាសយនំ បហាយ ខុជ្ជាសយនមហាសយនា បដិវិរតោ ន៑ចសេយ្យំ កប្បេមិ មញ្ចកេ វា តិណាសន្ថរកេ វា ឥមិនាបច្ឆេទេន អរហតំ អនុករោមិ ខុទោសថោ ច មេ ខុបវុត្ថោ ភវិស្សតីតិ ។ ឥមិនា អដ្ឋមេន អង្គេន សមន្នាគតោ ហោតិ ។ ឯវំ ខុបវុត្ថោ ខោ ពោជ្ឈ អដ្ឋង្គសមន្នាគតោ ខុទោសថោ មហាបញ្ញោ ហោតិ មហាទិសំសោ មហាផុតិកោ មហាវិប្ផារោ ។ កីវមហាបញ្ញោ ហោតិ កីវមហាទិសំសោ កីវមហាផុតិកោ កីវមហាវិប្ផារោ ។ សេយ្យថាបិ ពោជ្ឈ យោ ឥមេសំ សោឡសន្នំ មហាជនបទានំ បហូតសត្តរតនានំ ឥស្សរាធិបច្ចំ រជ្ជំ ការយេយ្យ សេយ្យថីទំ អង្គានំ មគធានំ កាសីនំ កោសលានំ វជ្ជីនំ មល្លានំ ចេតីនំ វំសានំ កុរូនំ បញ្ចាលានំ មច្ឆានំ សូរសេនានំ អស្សកានំ អវន្តីនំ គន្ធារានំ កម្ពោជានំ អដ្ឋង្គសមន្នាគតស្ស ខុទោសថស្ស ឯតំ ការណំ ភាកុដតិ សោឡសិំ ។

បានលះបង់ទីដេកទីអង្គុយដ៏ខ្ពស់ហួសប្រមាណ នឹងទីដេក ទីអង្គុយដ៏ប្រសើរ រៀវចាកទីដេកទីអង្គុយខ្ពស់ហួសប្រមាណនឹងទីដេកទីអង្គុយដ៏ប្រសើរ សម្រេចការដេកលើអាសនៈពាប គឺ លើត្រែឬលើតម្រាលស្មៅ អស់យប់នេះ នឹងថ្ងៃនេះដែរ ធ្វើតាមព្រះអរហន្តទាំងឡាយនេះផង ។ចោសថ អាត្មាអញ នឹងចាំវក្ខាហើយផង ដោយអង្គនេះឯង ។ អរិយសាវកប្រកបដោយអង្គ ទី៨ នេះ ។ ម្នាលនាងពោជ្ឈា ។ចោសថប្រកបដោយអង្គ ៨ ដែលបុគ្គលចាំវក្ខាយ៉ាងនេះហើយ រមែងមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន មានការរុងរឿងច្រើន មានគុណផ្សាយទៅច្រើន ។ ។ចោសថមានផលច្រើនប៉ុន្មាណ មានអានិសង្សច្រើនប៉ុន្មាណ មានការរុងរឿងច្រើនប៉ុន្មាណ មានគុណផ្សាយទៅច្រើនប៉ុន្មាណ ។ ម្នាលនាងពោជ្ឈា ប្រៀបដូចជាបុគ្គលណា សោយរាជ្យ ជាឥស្សរាធិបតីលើមហាជនបទទាំង ១៦ នេះ ដែលសម្បូណ៌ដោយរតនៈ (ទ្រព្យជាគ្រឿងរីករាយ) ទាំង ៧ ប្រការ គឺមហាជនបទឈ្មោះអង្គៈ ១ មគធៈ ១ កាសី ១ កោសលៈ ១ វជ្ជី ១ មល្លៈ ១ ចេតី ១ វង្សៈ ១ កុរុ ១ បញ្ចាលៈ ១ មច្ឆៈ ១ សូរសេនៈ ១ អស្សកៈ ១ អវន្តី ១ គន្ធារៈ ១ កម្ពោជៈ ១ ឯកោគសម្បទាទាំងនុ៎ះ មិនដល់នូវចំណែកនៃចំណែក ១៦ ។ លើកនៃចោសថ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ ឡើយ ។

តំ កតិស្ស ហោតុ ។ កបណំ ពោជ្ឈ មានុសកំ រជ្ជំ
ឥទ្ធំ សុខំ ឧបនិជាយ ។ យានិ ពោជ្ឈ មានុសកានិ
បញ្ចាសំ វស្សានិ ចាតុម្មហារាជិកានំ ទេវានំ អហោ
រត្តិន្ទិវោ តាយ រត្តិយា តឹសរត្តិយោ មាសោ
តេន មាសេន ទ្វាទសមាសិយោ សំវច្ឆរោ តេន
សំវច្ឆរេន និព្ពានិ បញ្ច វស្សសតានិ ចាតុម្មហារាជិ-
កានំ ទេវានំ អាយុប្បមាណំ ។ ឋានំ ខោ បនេតំ
ពោជ្ឈ វិជ្ជតិ យំ ឥធេកច្ចោ ឥត្ថី វា បុរិសោ វា
អដ្ឋង្គសមន្នាគតំ ឧបោសថំ ឧបវសិត្វា កាយស្ស
ភេទា បរម្មរណា ចាតុម្មហារាជិកានំ ទេវានំ សហព្យតំ
ឧបបជ្ជេយ្យ ។ ឥទំ ខោ បន មេតំ ពោជ្ឈ
សន្ធាយ ភាសិតំ កបណំ មានុសកំ រជ្ជំ ឥទ្ធំ
សុខំ ឧបនិជាយ ។ យំ ពោជ្ឈ មានុសកំ
វស្សសតំ ។ បេ ។ យានិ ពោជ្ឈ មានុសកានិ
ទ្វេ វស្សសតានិ ។ បេ ។ ចត្តារិ វស្សសតានិ ។ បេ ។
អដ្ឋ វស្សសតានិ ។ បេ ។ សោឡស វស្សសតានិ

បណ្ណាសក ឧបោសថវិត្ត

ដំណើរនោះ ព្រោះហេតុអ្វី ។ ម្នាលនាងពោជ្ឈា (ព្រោះថា) រាជ-
សម្បត្តិរបស់មនុស្ស ជារបស់ស្ពឹចស្តើង ហើយប្រៀបផ្ទឹមនឹងសុខជាទិព្វ ។
ម្នាលនាងពោជ្ឈា ព្រោះថា ៥០ ឆ្នាំរបស់មនុស្ស ជា ១ យប់ ១ ថ្ងៃរបស់
ពួកទេវតាជាន់ចាតុម្មហារាជិក: រាប់រាត្រីនោះបាន ៣០ រាត្រី ត្រូវជា ១
ខែ រាប់ខែនោះបាន ១២ ខែត្រូវជា ១ ឆ្នាំ រាប់ឆ្នាំនោះ បាន ៥០០
ឆ្នាំទិព្វ ត្រូវជាប្រមាណនៃអាយុ របស់ពួកទេវតាជាន់ចាតុម្មហារាជិក: ។
ម្នាលនាងពោជ្ឈា ហេតុនេះរមែងមានប្រាកដ ត្រង់ដែលស្ត្រីឬបុរសពួកខ្លះ
ក្នុងលោកនេះ ចាំវក្កម្មឧបោសថប្រកបដោយអង្គ ៨ ហើយ លុះទំលាយ
រាងកាយស្លាប់ទៅ គប្បីទៅកើត ជាមួយនឹងពួកទេវតាជាន់ចាតុម្មហា-
រាជិក: ។ ម្នាលនាងពោជ្ឈា ពាក្យដែលតថាគត សំដែងហើយថា
រាជសម្បត្តិរបស់មនុស្ស ជារបស់ស្ពឹចស្តើង ប្រៀបផ្ទឹមដោយសុខ ជាទិព្វ
នេះ ព្រោះសំដៅនូវហេតុនុ៎ះ ។ ម្នាលនាងពោជ្ឈា ១០០ ឆ្នាំរបស់មនុស្ស
។ បេ ។ ម្នាលនាងពោជ្ឈា ២០០ ឆ្នាំរបស់មនុស្ស ។ បេ ។ ៤០០
ឆ្នាំ ។ បេ ។ ៨០០ ឆ្នាំ ។ បេ ។ ១៦០០ ឆ្នាំ (របស់មនុស្ស)

បរនិម្មិតវសវត្តីនំ ទេវានំ ឯសោ ឯកោ វត្តិទ្ធិកោ តាយ វត្តិយា តីសវត្តិយោ មាសោ តេន មាសេន ទ្វាទសមាសិយោ សំវច្ឆរោ តេន សំវច្ឆរេន ទិព្ពានំ សោឡសវស្សសហស្សានំ បរនិម្មិតវសវត្តីនំ ទេវានំ អាយុប្បមាណំ ។ ឋានំ ខោ បនេតំ ពោជ្ឈ វិជ្ជតិ យំ ឥធេកច្ចោ ឥត្ថី វា បុរិសោ វា អដ្ឋង្គសមន្នាគតំ ឧបោសថំ ឧបវសិត្វា កាយស្ស ភេទា បរម្មរណា បរនិម្មិតវសវត្តីនំ ទេវានំ សហព្យតំ ឧបបជ្ជេយ្យ ។ ឥទំ ខោ បន មេតំ ពោជ្ឈ សន្ធាយ ភាសិតំ កបណំ មានុសកំ វជ្ជំ ទិពុំ សុខំ ឧបនិធាយាតំ

ចាណំ ន ហាញ្ញេ ន ចានិន្ទមានិយេ
មុសា ន ភាសេ ន ច មជ្ជបោ សិយា
អព្រហ្មចរិយា វិរមេយ្យ មេថុនា
រត្តិំ ន ភុញ្ជេយ្យ វិកាលភោជនំ
មាលំ ន ធារេយ្យ ន ច គន្ធមាចរេ
មញ្ចេ ឆមាយំវ សេយ្យ សន្ថតេ

ត្រូវជា ១ យប់ ១ ថ្ងៃរបស់ពួកទេវតាជាន់បរនិម្មិតវសវត្តី ពាក់ព័ន្ធត្រីនោះបាន ៣០ ពាក្យត្រូវជា ១ ខែ ពាក់ព័ន្ធខែនោះបាន ១២ ត្រូវជា ១ ឆ្នាំ ពាក់ព័ន្ធឆ្នាំនោះ បាន ១៦០០០ ឆ្នាំទិព្វត្រូវជាប្រមាណនៃអាយុរបស់ពួកទេវតាជាន់បរនិម្មិតវសវត្តី ។ ម្នាលនាងពោជ្ឈា ហេតុនេះ រមែងមានពិតប្រាកដ ត្រង់ដែលស្ត្រីឬបុរសពួកខ្លះកន្លងលោកនេះ ចាំរក្សាទោសថប្រកបដោយអង្គ ៨ហើយ លុះធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ តប្បីទៅកើត ជាមួយនឹងពួកទេវតាជាន់បរនិម្មិតវសវត្តី ។ ម្នាលនាងពោជ្ឈា ពាក្យដែលតថាគត សំដែងហើយថា ពាជសម្បត្តិរបស់មនុស្ស ជារបស់ស្ពឹកស្ពើង ប្រៀបផ្ទឹមដោយសុខ ជាទិព្វនេះ ព្រោះសំដៅនូវហេតុនុ៎ះ ។

បុគ្គលកុំគប្បីសម្លាប់សត្វ ១ កុំគប្បីកាន់យកទ្រព្យដែលគេមិនបានឲ្យ ១ កុំគប្បីពោលពាក្យកុហក ១ កុំគប្បីផឹកទឹកស្រវឹង ១ គប្បីវៀរចាកអព្រហ្មចរិយៈគឺមេថុន ១ កុំគប្បីបរិភោគភោជនកន្លងវេលា ពាក្យនឹងវេលាវិកាល ១ កុំគប្បីទ្រទ្រង់ផ្កាកម្រងកុំគប្បីលាបគ្រឿងក្រអូប ១ គប្បីដេកលើគ្រែលើផែនដី ឬលើកម្រាល ១

បណ្ណាសពេ ខដោសចរត្តោ

ឯតញ្ហិ អដ្ឋង្គិកមាហុចោសថំ
ពុទ្ធេន ទុក្ខន្តគុនា បកាសិតំ
ចន្ទោ ច សូរោ(๑) ច ខុរោ សុទស្សនា
ឧភាសយន្តា អនុយន្តិ(๒) យាវតា
តមោនុទា តេ បន អន្តលិក្ខគា
នរេ បភាសន្តិ ទិសា វិរោចនា
ឯតម្ហិ យំ វិជ្ជតិ អន្តរេ ធនំ
មុត្តា មណី វេឡុរិយញ្ច កញ្ចនំ
សិង្គី សុវណ្ណំ អថវាបិ កាញ្ចនំ
យំ ជាតរូបំ មាដកន្តិ វុច្ចតិ
អដ្ឋង្គុបេតស្ស ខុចោសថស្ស
កលម្បិ តេ នាគុភវន្តិ សោឡសិំ
ចន្ទប្បភា តារគណាវ សព្ពេ
តស្មា ហិ ជារិំ ច នរេ ច សីលវា
អដ្ឋង្គុបេតំ ខុបវាសុចោសថំ
បុញ្ញានិ កត្វាន សុខុទ្រយានិ
អនិន្ទិតា សគ្គមុបេន្តិ ឋានន្តិ ។

---

๑ ខ. សុរិយោ ។ ๒ ខ. ខភាសយំ អនុបរិយន្តិ ។

ព្រោះថា ឧបោសថប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះ ព្រះពុទ្ធទ្រង់ដល់នូវទីបំផុតនៃទុក្ខ ទ្រង់ប្រកាសហើយ ព្រះចន្ទនឹងព្រះអាទិត្យទាំង ២ ជារបស់ល្អមើល កាលបរវៀបំភ្លឺត្រឹមណា ព្រះចន្ទ នឹងព្រះអាទិត្យទាំងពីរនោះ តែងកំចាត់បង់នូវងងឹតត្រាច់ទៅក្នុងអាកាស ភ្លឺក្នុងអាកាស រុងរឿងសព្វទិស ទ្រព្យណាដែលមាន ក្នុងបន្ទោះនុ៎ះ គឺកែវមុក្តា កែវមណី កែវពិទូរ្យ ដ៏ល្អ ម្យ៉ាងទៀត មាសឈ្មោះសិង្គី ឈ្មោះសុវណ្ណ ឬមាសឈ្មោះកាញ្ចនៈ ឈ្មោះជាតរូប ឈ្មោះហាដកៈ របស់ទាំងអស់នោះ ក៏មិនដល់នូវ ១ ចំណែកនៃចំណែក ១៦ ។ លើកនៃឧបោសថ ប្រកបដោយអង្គ ៨ ដូចជាពួកផ្កាយទាំងអស់មិនដល់នូវពន្លឺនៃព្រះចន្ទ ព្រោះហេតុនោះ ជនស្រីប្រុសអ្នកមានសីល គួរតែរក្សាឧបោសថ ប្រកបដោយអង្គ ៨ ពួកជនដែលគេមិននិន្ទាហើយ បំពេញបុណ្យដែលជាកម្រៃនៃសេចក្តីសុខ រមែងចូលទៅកាន់ឋានសួគ៌បាន ។

(๘๖) ឯកំ សមយំ ភគវា កោសម្ពិយំ វិហរតិ ឃោសិតារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា អនុរុទ្ធោ និវាតវិហារំ កតោ ហោតិ បដិសល្លីនោ ។ អថខោ សម្ពហុលា មជាបភាយិកា ទេវតា យេនាយស្មា អនុរុទ្ធោ តេនុបសង្កមិំសុ ឧបសង្កមិត្វា អាយស្មន្តំ អនុរុទ្ធំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ អដ្ឋំសុ ។ ឯកមន្តំ ឋិតា ខោ តា ទេវតា អាយស្មន្តំ អនុរុទ្ធំ ឯតទវោចុំ មយំ ភន្តេ អនុរុទ្ធ មជាបភាយិកា ជាម ទេវតា តីសុ ឋានេសុ ឥស្សរិយំ ការេម វសំ វត្តេម មយំ ភន្តេ អនុរុទ្ធ យាធិសកំ វស្សំ អាភង្ខាម តាធិសកំ វស្សំ ឋានសោ បដិលភាម យាធិសកំ សទ្ធំ (๑) អាភង្ខាម តាធិសកំ សទ្ធំ (๒) ឋានសោ បដិលភាម យាធិសកំ សុខំ អាភង្ខាម តាធិសកំ សុខំ ឋានសោ បដិលភាម មយំ ភន្តេ អនុរុទ្ធ មជាបភាយិកា ជាម ទេវតា ឥមេសុ តីសុ ឋានេសុ ឥស្សរិយំ ការេម វសំ វត្តេមាតិ ។

๑.๒ ម.ម សរ ។

(๘๖) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគកាលគង់នៅ ឃោសិតារាម ទៀបក្រុងកោសម្ពី ។ សម័យនោះឯង ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ ចូលទៅកាន់ទីនៅកំណែវេលាថ្ងៃ សម្ងំនៅ ។ គ្រានោះ ពួកទេវតាឈ្មោះមនាបកាយិកា ជាច្រើនអង្គនាំគ្នាចូលទៅរកព្រះអនុរុទ្ធ លុះចូលទៅជល់ថ្វាយបង្គំព្រះអនុរុទ្ធ ហើយឋិតនៅកន្លែងសមគួរ ។ លុះទេវតាទាំងនោះ ឋិតនៅកន្លែងសមគួរហើយ ក៏ពោលទៅនឹងព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ ដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអនុរុទ្ធដ៏ចំរើន យើងខ្ញុំជាពួកទេវតា ឈ្មោះមនាបកាយិកា ធ្វើឥស្សរិយភាព ញុំាងអំណាចឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងហេតុទាំង ៣ បពិត្រព្រះអនុរុទ្ធដ៏ចំរើន យើងខ្ញុំប្រាថ្នានូវវណ្ណៈបែបណា ក៏បាននូវវណ្ណៈបែបនោះមួយរំពេច ១ ប្រាថ្នានូវសំឡេងបែបណា ក៏បាននូវសំឡេងបែបនោះមួយរំពេច ១ ប្រាថ្នានូវសុខបែបណា ក៏បាននូវសុខបែបនោះមួយរំពេច ១ បពិត្រព្រះអនុរុទ្ធដ៏ចំរើន យើងខ្ញុំជាពួកទេវតាឈ្មោះមនាបកាយិកា ធ្វើនូវឥស្សរិយភាព ញុំាងអំណាចឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងហេតុទាំង ៣ នេះ ។

អថខោ អាយស្មតោ អនុរុទ្ធស្ស ឯតទហោសិ អហោ វតិមា ទេវតា សព្ពាវ ធីលា អស្សុ ធីលវណ្ណា ធីលវត្តា ធីលាលង្ការតិ ។ អថខោ តា ទេវតា អាយស្មតោ អនុរុទ្ធស្ស ចិត្តមញ្ញាយ សព្ពាវ ធីលា អហេសុំ ធីលវណ្ណា ធីលវត្តា ធីលាលង្ការា ។ អថខោ អាយស្មតោ អនុរុទ្ធស្ស ឯតទហោសិ អហោ វតិមា ទេវតា សព្ពាវ បីតា អស្សុ ។ បេ ។ សព្ពាវ លោហិតកា អស្សុ សព្ពាវ កុធាតា អស្សុ កុធាតវណ្ណា កុធាតវត្តា កុធាតាលង្ការតិ ។ អថខោ តា ទេវតា អាយស្មតោ អនុរុទ្ធស្ស ចិត្តមញ្ញាយ សព្ពាវ កុធាតា អហេសុំ កុធាតវណ្ណា កុធាតវត្តា កុធាតាលង្ការា ។ អថខោ តា ទេវតា ឯកាវ តាយិ ឯកាវ ឧច្ចំ ឯកាវ អច្ឆរិកំ វាទេសិ ។ សេយ្យថាបិ នាម បញ្ចង្គិកស្ស តុរិយស្ស សុវិនីតស្ស សុបព្ពដិបព្ពតាឧព្ភិតស្ស កុសលេហិ សុសមង្គាហតស្ស សង្កោ ហោតិ វគ្គូ ច រជនីយោ ច កមនីយោ(๑) ច មេមនីយោ ច រមណីយោ(๒) ច

---

๑. ទមនីយោតិបិ ជាហិ ។ ๒ ឧ,អ. មទនីយោ ច ។

លំដាប់នោះ ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ មានសេចក្តីត្រិះរិះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ ទើបបានទេវតាទាំងនេះ ទៅជាខៀវទាំងអស់ គឺមានសម្បុរ ក៏ខៀវ មានសំពត់ ក៏ខៀវ មានគ្រឿងអលង្ការ ក៏ខៀវ ។ ឯលានោះ ទេវតាទាំងនោះ បានដឹងចិត្តនៃព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ ហើយក៏ទៅជាខៀវទាំងអស់ គឺមានសម្បុរ ក៏ខៀវ មានសំពត់ ក៏ខៀវ មានគ្រឿងអលង្ការ ក៏ខៀវ ។ លំដាប់នោះ ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ ទើបបានទេវតាទាំងនេះ ទៅជាលឿងទាំងអស់ ។ បេ ។ ទៅជាក្រហមទាំងអស់ ទៅជាសទាំងអស់ គឺមានសម្បុរ ក៏ស មានសំពត់ ក៏ស មានគ្រឿងអលង្ការ ក៏ស ។ ឯលានោះ ទេវតាទាំងនោះ បានដឹងចិត្តនៃព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុហើយ ក៏ទៅជាស ទាំងអស់ គឺមានសម្បុរ ក៏ស មានសំពត់ ក៏ស មានគ្រឿងអលង្ការ ក៏ស ។ លំដាប់នោះ ទេវតាទាំងនោះ ១ អង្គក្រៀង ១ អង្គកំ ១ អង្គទះដៃ ។ ប្រៀបដូចតូរ្យតន្ត្រីប្រកបដោយអង្គ ៥ ដែលបុគ្គលអ្នកឈ្លាសវៃ បានសិក្សាស្ទាត់ប្រគំដោយប្រពៃ ដេញដំដោយប្រពៃ មានសំឡេងពីរោះផង គួរត្រេកអរផង គួរហ្វាំហ្វាផង គួរស្រឡាញ់ផង គួរតែកយផង យ៉ាងណាមិញ

ឱរមេវ តាសំ ទេវតានំ អលង្ការកំ សង្ហោ ហោតិ វក្ខ ច វេឌនីយោ ច កេមនីយោ ច បេមនីយោ ច រមណីយោ ច ។ អដ្ឋមោ អាយស្មា អនុរុទ្ធោ ឥទ្ធិយានិ ករិត្វាបិ ។ អដ្ឋមោ តា ទេវតា ច ខ្វាយ្យា អនុរុទ្ធោ សានិយតីតិ តត្ថេវ អន្តរធាយីសុ ។ អដ្ឋមោ អាយស្មា អនុរុទ្ធោ សាយណ្ហសមយំ បដិសល្លានា វុដ្ឋិតោ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ អាយស្មា អនុរុទ្ធោ ភគវន្តំ ឯតទវោច ឥធាហំ ភន្តេ ទិវាវិហារំ កតោ ហោមិ បដិសល្លីនោ ។ អដ្ឋមោ ភន្តេ សម្ពហុលា មធាបកាយិកា ទេវតា យេនាហំ តេនុបសង្កមិំសុ ឧបសង្កមិត្វា មំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ អដ្ឋំសុ ។ ឯកមន្តំ ឋិតា ខោ ភន្តេ តា ទេវតា មំ ឯតទវោចុំ មយំ ភន្តេ អនុរុទ្ធ មធាបកាយិកា នាម ទេវតា តីសុ ឋានេសុ ឥស្សរិយំ ការេម វសំ វត្តេម

សំឡេងនៃគ្រឿងអលង្ការ របស់ពួកទេវតាទាំងនោះ ពីរោះផង គួរត្រេកអរផង គួរប្លាប្លាផង គួរស្រឡាញ់ផង គួរពីរពាយផង ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ គ្រានោះ ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ ជាក់ចុះនូវឥន្ទ្រិយទាំងឡាយ គឺធ្វើព្រងើយ ។ លំដាប់នោះ ទេវតាទាំងនោះដឹងថា ព្រះអនុរុទ្ធជាម្ចាស់មិនត្រេកអរហើយបាត់កង្ខីនោះទៅ ។ គ្រានោះ ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ ចេញចាកទីសម្ងំនៅ ក្នុងសាយណ្ហសម័យ ហើយចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ក្នុងទីឯណោះ ខ្ញុំព្រះអង្គចូលទៅកាន់ទីនៅ ក្នុងវេលាថ្ងៃ ហើយសម្ងំនៅ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន លំដាប់នោះ ពួកទេវតា ឈ្មោះ មនាបកាយិកា ជាច្រើនអង្គ ចូលទៅរកខ្ញុំព្រះអង្គ លុះចូលទៅដល់ ថ្វាយបង្គំខ្ញុំព្រះអង្គ ហើយឋិតនៅក្នុងទីសមគួរ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន លុះទេវតាទាំងនោះ ឋិតនៅក្នុងទីសមគួរហើយ ក៏ពោលទៅនឹងខ្ញុំព្រះអង្គដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអនុរុទ្ធដ៏ចំរើន យើងខ្ញុំជាពួកទេវតាឈ្មោះមនាបកាយិកា ធ្វើនូវឥស្សរិយភាពញុំាងអំណាចឲ្យប្រព្រឹត្តទៅក្នុងហេតុ ៣ យ៉ាង

មយំ ភន្តេ អនុរុទ្ធ យាធិសកំ វណ្ណំ អាភកង្ខាម តាធិសកំ វណ្ណំ ហាធនសោ បដិលភាម យាធិសកំ សទ្ទំ អាភកង្ខាម តាធិសកំ សទ្ទំ ហាធនសោ បដិលភាម យាធិសកំ សុខំ អាភកង្ខាម តាធិសកំ សុខំ ហាធនសោ បដិលភាម មយំ ភន្តេ អនុរុទ្ធ មនាបកាយិកា ជាម ទេវតា ឥមេសុ តីសុ ហានេសុ ឥស្សរិយំ ការេម វសំ វត្តេមាតិ ។ តស្ស មយ្ហំ ភន្តេ ឯតទហោសិ អហោ វតិមា ទេវតា សញ្ជាវ ធិលា អស្សុ ធិលាវណ្ណា ធិលាវត្តា ធិលាលង្ការតិ ។ អថខោ ភន្តេ តា ទេវតា មម ចិត្តមញ្ញាយ សញ្ជាវ ធិលា អហោសុំ ធិលាវណ្ណា ធិលាវត្តា ធិលាលង្ការ តស្ស មយ្ហំ ភន្តេ ឯតទហោសិ អហោ វតិមា ទេវតា សញ្ជាវ បិតា អស្សុ ។ បេ ។ សញ្ជាវ លោហិតកា អស្សុ ។ បេ ។ សញ្ជាវ ធុជាតា អស្សុ ធុជាតាវណ្ណា ធុជាតាវត្តា ធុជាតាលង្ការតិ ។

បពិត្រព្រះអនុរុទ្ធដ៏ចំរើន យើងខ្ញុំប្រាថ្នានូវណ្ហៈបែបណា ក៏បាននូវណ្ហៈបែបនោះមួយរំពេច ១ ប្រាថ្នានូវសំឡេងបែបណា ក៏បាននូវសំឡេងបែបនោះមួយរំពេច ១ ប្រាថ្នានូវសុខបែបណា ក៏បាននូវសុខបែបនោះមួយរំពេច ១ បពិត្រព្រះអនុរុទ្ធដ៏ចំរើន យើងខ្ញុំជាពួកទេវតា ឈ្មោះមនោមយកាយិកា ធ្វើនូវឥស្សរិយភាព ញ៉ាំងអំណាចឲ្យប្រព្រឹត្តទៅក្នុងហេតុទាំង ៣ នេះ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ នឹងបានទេវតាទាំងនេះ ទៅជាខ្ញែវទាំងអស់ គឺមានសម្បុរ ក៏ខ្ញែវ មានសំពត់ ក៏ខ្ញែវ មានគ្រឿងអលង្ការ ក៏ខ្ញែវ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន វេលានោះ ទេវតាទាំងនោះ បានដឹងចិត្តខ្ញុំព្រះអង្គហើយ ក៏ទៅជាខ្ញែវទាំងអស់គឺ មានសម្បុរ ក៏ខ្ញែវ មានសំពត់ ក៏ខ្ញែវ មានគ្រឿងអលង្ការ ក៏ខ្ញែវ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ នឹងបានទេវតាទាំងនេះ ទៅជាលឿងទាំងអស់ ។ បេ ។ ទៅជាក្រហមទាំងអស់ ។ បេ ។ ទៅជាសទាំងអស់ គឺមានសម្បុរ ក៏ស មានសំពត់ ក៏ស មានគ្រឿងអលង្ការ ក៏ស ។

អថខោ ភគ្គវោ តាយ ទេវតាយ មម ចិត្តមញ្ញាយ សញ្ញាយ
ចេតសា អបោសុំ ចេតសាវណ្ណា ចេតសាវដ្ដា ចេតសា-
លង្ការ ។ អថខោ ភគ្គវោ តាយ ទេវតាយ វិការ តាយ
វិការ ឆច្ចិ វិការ អច្ចរំកំ ភាវេសិ ។ សេយ្យថាបិ
ជាម បញ្ចង្គិកស្ស តុរិយស្ស សុវិនីតស្ស សុបប្បដិប្បតា-
ឥតស្ស កុសលេហិ សុសមង្គាហតស្ស សទ្ទោ ហោតិ
វគ្គូ ច រជនីយោ ច កមនីយោ ច មេមនីយោ ច
រមណីយោ ច ឯវមេវ តាសំ ទេវតានំ អលង្ការានំ សទ្ទោ
ហោតិ វគ្គូ ច រជនីយោ ច កមនីយោ ច មេមនីយោ ច
រមណីយោ ច ។ អថខោហំ ភគ្គវ ឥត្ថិយាធំ ចក្ខិបឹ ។
អថខោ ភគ្គវ តា ទេវតា ធ ខ្វយ្យោ អច្ចុទ្ទោ សាធិយតីតិ
តត្ថេវ អន្តរធាយឹសុ កតីហិ ឆុ ខោ ភគ្គវ ឆម្ភេហិ
សមង្គាភតោ មាតុគ្គាមោ កាយស្ស ភេទា បរម្មរណា
មធាបកាយិកានំ ទេវានំ សហព្យតំ ឧបបជ្ជតីតិ ។

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន លុះទេវតាចាំងនោះ បានដឹងចិត្តខ្ញុំព្រះអង្គហើយ ក៏ទៅជាសចាំងអស់ គឺមានសម្បុរក៏ស មានសំពត់ក៏ស មានគ្រឿងអលង្ការក៏ស ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន វេលានោះ ទេវតាចាំងនោះ ១ អង្គប្រៀង ១ អង្គកាំ ១ អង្គទះដៃ ។ ប្រៀបដូចតូរ្យតន្ត្រី ប្រកបដោយអង្គ ៥ ដែលគេរៀបចំល្អហើយ បុគ្គលឈ្លាសវៃ បានប្រគំដោយប្រពៃ បានដេញដំដោយប្រពៃ មានសំឡេងពីពោះផង គួរត្រេកអរផង គួរប្រាថ្នាផង គួរស្រឡាញ់ផង គួររីករាយផង យ៉ាងណាមិញ សំឡេងគ្រឿងអលង្ការ របស់ទេវតាចាំងនោះ ក៏ពីពោះផង គួរត្រេកអរផង គួរប្រាថ្នាផង គួរស្រឡាញ់ផង គួររីករាយផង ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ឯខ្ញុំព្រះអង្គ ក៏ជាក់ចុះនូវឥន្ទ្រិយចាំងឡាយ គឺធ្លើព្រឹងឯយ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន វេលានោះ ទេវតាចាំងនោះ គិតគ្នាថា ព្រះអនុរុទ្ធជាម្ចាស់ មិនត្រេកអរហើយ ក៏ប្រាត់កង់ទីនោះទៅ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ចុះមាតុគ្រាម ប្រកបដោយធម៌ប៉ុន្មានយ៉ាង លុះបែកធ្លាយកាយស្លាប់ទៅ បានទៅកើតជាមួយនឹងពួកទេវតាឈ្មោះមនាបកាយិកា ។

អដ្ឋមិ ខោ អនុរុទ្ធ ឧម្មេមិ សមដ្ឋកតោ មាតុក្តាមោ
កាយស្ស ភេទា បរម្មរណា មជាបកាយេ កាន ឧទបាន
សមាឮតំ ឧបបជ្ជតិ ។ កតមេមិ អដ្ឋមិ ។ ឥធ អនុរុទ្ធ
មាតុក្តាមោ យស្ស មាតាបិតរោ ភវន្តោ ឧទ្ធំ អត្តកាមា
មហាតេសិនោ អនុកម្បកា អនុកម្បំ ឧបាទាយ តស្ស
ហោតិ បុព្ពុដ្ឋាយិនី បច្ឆានិបាតិនី កិតការប្បដិស្សាវិនី
មនាបចារិនី បិយវាទិនី យេ ភវន្តិ ករុណោ ហោន្តិ មាតាតិ
វា បិតាតិ វា សមណព្រាហ្មណាតិ វា តេ សក្កច្ចំ
ករុកាតិ មានេតិ បូជេតិ អញ្ញតរេ ច អាសនោ-
ឧកេន បដិបូជេតិ យេ តេ ភវន្តិ អញ្ញទត្ថុ កម្មញ្ញា
ខុណ្ណាតិ វា កម្បាសាតិ វា តន្តវាយា ហោតិ អនលសា
តត្រុបាយាយ វីមំសាយ សមដ្ឋកតា អលំ កាតុំ
អលំ សំវិធាតុំ យេ តេ ភវន្តិ អញ្ញទត្ថុ អន្តោជនា
ឆាសាតិ វា បេស្សាតិ វា កម្មករាតិ វា តេសំ កតញ្ច
កតតោ ជានាតិ អកតញ្ច អកតតោ ជានាតិ

ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលអនុរុទ្ធ មាតុគ្រាមប្រកបដោយធម៌ ៨ ប្រការ លុះបែកធ្លាយរាងកាយ ស្វាប់ទៅ រមែងទៅកើតជាមួយនឹងពួកទេវតាឈ្មោះមនាបកាយិកា ។ ប្រកបដោយធម៌ ៨ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលអនុរុទ្ធ មាតុគ្រាម ក្នុងលោកនេះ ដែលមានាបិតា ប្រាថ្នាសេចក្តីចំរើន ស្វែងរកប្រយោជន៍ ជាអ្នកអនុគ្រោះ អាស្រ័យនូវសេចក្តីអនុគ្រោះ បានរៀបចំឲ្យដល់ស្វាមីណាហើយ ជាស្រីក្រោកមុន ដេកក្រោយ ទទួលស្តាប់តិច្ចការអ្វី ។ ប្រព្រឹត្តនូវអំពើជាទីគាប់ចិត្ត ពោលពាក្យជាទីស្រឡាញ់ចំពោះស្វាមីនោះ ๑ ពួកជនណាជាទីគោរព របស់ស្វាមី ទោះមាតាក្តី បិតាក្តី សមណព្រាហ្មណ៍ក្តី មាតុគ្រាម តែងធ្វើសក្ការៈ គោរព រាប់អាន បូជាចំពោះជនទាំងនោះផង តែងបូជាពួកជន ដែលទើបមកដល់ថ្មី ដោយអាសនៈទឹកផង ๑ ការងារទាំងឡាយណា ជាបន្ទុករបស់ស្វាមី ទោះជាពេមសត្វក្តី កប្បាសក្តី ជាស្រីប៉ិនប្រសប់ក្នុងការងារទាំងនោះ មិនខ្ជិលច្រអូសប្រកបដោយការពិចារណា ដោយទុកជាយក្នុងកិច្ចទាំងនោះ ថា គួរធ្វើ គួរចាត់ចែង ๑ ពួកជនណានៅខាងក្នុង ជាបន្ទុករបស់ស្វាមី ទោះជាខ្ញុំក្តី ជាអ្នកបម្រើក្តី ជាកម្មករក្តី មាតុគ្រាម តែងដឹងនូវអំពើដែលជនទាំងនោះធ្វើថា ធ្វើ ដឹងនូវអំពើដែលជនទាំងនោះមិនបានធ្វើថា មិនបានធ្វើ

តំ លាភគ្គយសគ្គំ ឥមាយ បដិបទាយ ខាទនីយភោជនី-
យញ្ចស្ស បច្ចយំ សេន សំវិភជតិ យំ កត្តា អាហារតំ
ឆន្ទំ វា ឆញ្ចំ វា រជនំ វា ជាតរូបំ វា តំ អារក្ខេន
កុត្តិយា សមន្នាគតំ តត្ត ច ហោតិ អជុត្តំ អត្តនី
អសោណ្ឌី អរិយាសិកា ខុទាសិកា ខោ បន ហោតិ
ពុទ្ធំ សរណំ គតា ធម្មំ សរណំ គតា សង្ឃំ
សរណំ គតា សីលវតី ខោ បន ហោតិ ចាណាតិចាតា
បដិវិរតា អទិន្នាទានា បដិវិរតា កាមេសុ មិច្ឆាចារ
បដិវិរតា មុសាវាទា បដិវិរតា សុរាមេរយមជ្ជប្បមា-
ទដ្ឋានា បដិវិរតា ចាគវតី ខោ បន ហោតិ វិគតម-
លមច្ឆេរេន ចេតសា អគារំ អជ្ឈាវសតិ មុត្តចាគី
បយតបាណី វោសគ្គរតា យាចយោគា ទានសំ-
វិភាគរតា ។ ឥមេហិ ខោ អង្គេហិ អដ្ឋហិ ធម្មេហិ
សមន្នាគតោ មាតុគ្គាមោ កាយស្ស ភេទា បរម្មរណា
មនាបកាយិកានំ ទេវានំ សហព្យតំ ឧបបជ្ជតីតិ ។

ដ៏ធំនូវកំឡាំងតិចនឹងកំឡាំងច្រើនរបស់អ្នកឈឺ ពាំងចេះចាត់ចែងនូវខាទនីយភោជនីយាហារ តាមចំណែកដែលគួរដល់ជនជាខាងក្នុងបន្តុកនោះ ១ ស្វាមីបាននាំមក នូវទ្រព្យណាក្តី ស្រូវណាក្តី ប្រាក់ណាក្តី មាសណាក្តី មាតុគ្រាមនោះ តែងសម្រេចដោយការរក្សា គ្រប់គ្រងនូវទ្រព្យជាដើមនោះនឹងជាអ្នកមិនលេង មិនលួច មិនទិលខូច មិនផ្ងើសម្បត្តិពាំងនោះឲ្យវិនាស ๑ ជាទុប្បាសិកាដល់នូវព្រះពុទ្ធជាទីពឹង ដល់នូវព្រះធម៌ជាទីពឹង ដល់នូវព្រះសង្ឃជាទីពឹង ๑ ជាស្ត្រីមានសីល វៀរចាកប្បាណាតិបាត វៀរចាកអទិន្នាទាន វៀរចាកកាមេសុមិច្ឆាចារ វៀរចាកមុសាវាទ វៀរចាកការផឹកទឹកស្រវឹងគឺសុរានឹងមេរ័យ ដែលជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទ ๑ ជាស្ត្រីមានចាគៈ មានចិត្តប្រាសចាកមន្ទិលគឺសេចក្តីកំណាញ់ នៅគ្រប់គ្រងផ្ទះមានទានបរិច្ចាគស្រឡះហើយ មានដៃលាងហើយ ត្រេកអរក្នុងការលះបង់គួរដល់ពួកសង្ឃ ត្រេកអរក្នុងការចែកវិលែកនូវទាន ๑ ฯ ម្នាលអនុរុទ្ធ មាតុគ្រាម ប្រកបដោយធម៌ពាំង ๘ នេះឯង លុះបែកធ្លាយពង្គកាយស្ងាប់ទៅតែងទៅកើតជាមួយនឹងពួកទេវតាឈ្មោះមនាបកាយិកា ฯ

បណ្ណាសកេ ខគោសចរវគ្គោ

យោ នំ ភរតិ សព្ពទា និច្ចំ អតាបិ ខុស្សុកោ
តំ សព្ពកាមហរំ ទោសំ កត្តារំ ជាតិមញ្ជតិ
ន ចាបិ សោត្ថិ កត្តារំ ឥស្សរាធេន ភោសយេ
កត្តុញ្ហ ករុណោ សព្ពេ បដិបូជេតិ បណ្ឌិតា
ខុដ្ឌាហិកា អនលសា សន្ថហិតបវត្តិនា
កត្តុ មធាបញ្ហរតិ សម្ភតំ អន្តរត្ថតិ
យា ឯវំ វត្តតិ ជាវី កត្តុ ឆន្ទវសានុគា
មធាថា ជាម តេ នេវ យត្ត សា ឧបបជ្ជតិ។

(៤៧) ឯកំ សមយំ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ បុព្វារាមេ មិគារមាតុបាសាទេ ។ អថខោ វិសាខា មិគារមាតា ។បេ។ ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នំ ខោ វិសាខំ មិគារមាតរំ ភគវា ឯតទវោច អដ្ឋហិ ខោ វិសាខេ ឆម្ភេហិ សមន្នាគតោ មាតុគ្គាមោ កាយស្ស ភេទា បរម្មរណា អបាយំ កាយំ នេរយិកានំ នេរយិកំ សហព្យតំ ឧបបជ្ជតិ។

មាតុគ្រាមណា មានព្យាយាម ខ្ជល់ខ្ជាយចិញ្ចឹមស្វាមីនោះ សព្វកាលជានិច្ច មិនមើលងាយបុរសជាស្វាមី ដែលនាំមកនូវសេចក្តីប្រាថ្នាគ្រប់យ៉ាងនោះ ជាស្ត្រីល្អមិនធ្វើស្វាមីឲ្យក្តៅក្រហាយ ដោយពាក្យច្រណែន ជាស្ត្រីមានបញ្ញា តែងបូជាស្វាមីនឹងបុគ្គល ដែលជាទីគោរពទាំងអស់ ជាស្ត្រីមានសេចក្តីខ្មៅខ្មែង មិនឱ្លែលច្រអូស សង្រ្គោះជនជាបរិសទ្យ តែងប្រព្រឹត្តនូវអំពើ ជាទីគាប់ចិត្តនៃស្វាមី ថែទាំសម្បត្តិដែលស្វាមីរកបានមក នារីណា ជាស្ត្រីលុះ ក្នុងអំណាចសេចក្តីប្រាថ្នារបស់ស្វាមី ហើយប្រព្រឹត្តយ៉ាងនេះ នារីនោះ រមែងទៅកើតកក្នុងពួកទេវតាឈ្មោះមនាបកាយិកា ។

(๔๗) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគកាលគង់នៅក្នុងមិគារមាតុប្រាសាទ ក្នុងវត្តបុព្វារាម ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះ នាងវិសាខមិគារមាតា ។ បេ ។ អង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះនាងវិសាខមិគារមាតាអង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលនាងវិសាខា មាតុគ្រាមប្រកបដោយធម៌ ๘ ប្រការ លុះបែកធ្លាយរាងកាយ ស្លាប់ទៅ រមែងទៅកើតជាមួយនឹងពួកទេវតាមនាបកាយិកា ។

កតមេហិ អដ្ឋហិ ។ ឥធ វិសាខេ មាតុគ្គាមោ យស្ស មាតាបិតរោ ភគ្គវោ ខេត្តិ អត្តកាមា ហិតេសិនោ អនុ-កម្បកា អនុកម្បំ ឧបាទាយ តស្ស ហោតិ បុព្ពុដ្ឋាយិនី បច្ចាឧដ្ឋាតិនី កិំការប្បដិស្សាវិនី មធុរបដិវាទិនី បិយភាណិនី ។បេ។ ចាករវតី ខោ បន ហោតិ វិគតមលមច្ឆេរេន ចេតសា អគារំ អជ្ឈាវសតិ មុត្តចាគី បយតបាណី វោសគ្គរតា យាចយោគា ទានសំវិភាគរតា ។ ឥមេហិ ខោ វិសាខេ អដ្ឋហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ មាតុគ្គាមោ កាយស្ស ភេទា បរម្មរណា មធុរបកាយិកានំ ទេវានំ សហព្យតំ ឧបបជ្ជតីតិ ។

យោ ធំ ករតិ សព្ពទា ធិរត្ថុំ អាតាបិ ឧស្សុកោ
តំ សព្ពកាមហារំ ទោសំ ភគ្គវំ ជាតិមញ្ញតិ
ន ចាបិ សោត្ថិ ភគ្គវំ ឥស្សាវិនេន ភេសយេ
ភគ្គញ្ច ភរោ សព្ពេ បដិបូជេតិ បណ្ឌិតា
ឧដ្ឋាហិកា អនលសា សង្គហិតបរិជ្ជនា

ប្រកបដោយធម៌៨ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលនាងវិសាខា មាតុគ្រាម
ក្នុងលោកនេះ ដែលមានាបិតា មានប្រាថ្នាសេចក្តីចំរើន ស្វែងរក
ប្រយោជន៍ ជាអ្នកអនុគ្រោះ អាស្រ័យនូវសេចក្តីអនុគ្រោះ បានរៀបចំឲ្យ
ដល់ស្វាមីណាហើយ ជាស្ត្រីក្រោកមុន ដេកក្រោយ ទទួលស្តាប់កិច្ចការ
អ្វី ។ ប្រព្រឹត្តនូវអំពើជាទីគាប់ចិត្ត ពោលពាក្យជាទីស្រឡាញ់ ចំពោះស្វាមី
នោះ ១ ។ បេ ។ ជាស្ត្រីមានចាគៈ មានចិត្តប្រាសចាកមន្ទិលគឺសេចក្តី
កំណាញ់ នៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ មានទានបរិច្ចាគស្រឡះហើយ មានដៃលាងហើយ
ត្រេកអរក្នុងការលះបង់ គួរដល់ពួកសមណៈ ត្រេកអរក្នុងការចែករំលែក
នូវទាន ១ ។ ម្នាលនាងវិសាខា មាតុគ្រាមប្រកបដោយធម៌ ៨ ប្រការ
នេះឯង លុះបែកធ្លាយកាយស្លាប់ទៅ រមែងទៅកើតជាមួយនឹងពួក
ទេវតាមនាបកាយិកា ។

មាតុគ្រាមណា មានឫទ្ធិយាម ខ្វល់ខ្វាយចិញ្ចឹមស្វាមីនោះ
សព្វកាល ជានិច្ច មិនមើលងាយបុរស ជាស្វាមី ដែលនាំ
មកនូវសេចក្តីប្រាថ្នាគ្រប់យ៉ាងនោះ ជាស្ត្រីល្អ មិនបានធ្វើ
ស្វាមីឲ្យក្តៅក្រហាយ ដោយពាក្យប្រណែន ជាស្ត្រីមានបញ្ញា
តែងបូជាស្វាមីនឹងបុគ្គល ដែលជាទីគោរពតាំងអស់ ជាស្ត្រី
មានសេចក្តីខ្នះខ្នែង មិនខ្ជិលច្រអូស សង្គ្រោះដនជាបរិសទ្យ

កត្តុ មនាបញ្ហតំ សម្ភតំ អនុរក្ខតិ

យា ឃរំ វត្តតិ នារី កត្តុ ឆន្ទវសានុគា

មនាបា នាម តេ នេកា យត្ថ សា ឧបបជ្ជតីតិ ។

(๒๘) ឯកំ សមយំ ភគវា ភគ្គេសុ វិហរតិ សុំសុមារគិរេ ភេសកឡាវនេ មិគទាយេ ។ អថខោ នកុលមាតា គហបតានី យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ។ បេ ។ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នំ ខោ នកុលមាតរំ គហបតានឹ ភគវា ឯតទវោច អដ្ឋហិ ខោ នកុលមាតេ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ មាតុក្តាមោ កាយស្ស ភេទា បរម្មរណា មនាបកាយិកានំ ទេវានំ សហព្យតំ ឧបបជ្ជតិ ។ កតមេហិ អដ្ឋហិ ។ ឥធ នកុ-លមាតេ មាតុក្តាមោ យស្ស មាតាបិតរោ ភត្តុនោ ទេន្តិ អត្តកាមា ហិតេសិនោ អនុកម្បកា អនុកម្បំ ឧបា-ទាយ តស្ស ហោតិ បុព្ពុដ្ឋាយិនី បច្ចានិចារិនី កិំការ-ប្បដិសាវិនី មនាបចារិនី បិយភាណិនី ។ បេ ។ ចាគវតី

តែងប្រព្រឹត្តនូវអំពើជាទីគាប់ចិត្តនៃស្វាមី ថែទាំសម្បត្តិ ដែលស្វាមីរកបានមក នារីណា ជាស្ត្រី លុះក្នុងអំណាចសេចក្តីប្រាថ្នារបស់ស្វាមី ប្រព្រឹត្តយ៉ាងនេះ នារីនោះ រមែងទៅកើតក្នុងពួកទេវតា ឈ្មោះមនាបកាយិកា ។

(៤៨) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលគង់នៅក្នុងកេសកម្ពលវន ជាទីឲ្យអភ័យដល់សត្វម្រឹគ ទៀបក្រុងសុំសុមារគិរៈ ក្នុងដែនភគ្គៈ។ គ្រានោះ នកុលមាតាគហបតានី (នាងគហបតានីឈ្មោះនកុលមាតា) ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ។ បេ ។ ក៏អង្គុយនៅ ។ លុះនកុលមាតាគហបតានី អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលនកុលមាតា មាតុគ្រាមប្រកបដោយធម៌ ៨ ប្រការ លុះបែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ តែងទៅកើតជាមួយនឹងពួកទេវតាមនាបកាយិកា ។ ប្រកបដោយធម៌ ៨ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលនកុលមាតា មាតុគ្រាមក្នុងលោកនេះ ដែលមាតាបិតា មានប្រាថ្នាសេចក្តីចំរើន ស្វែងរកប្រយោជន៍ ជាអ្នកអនុគ្រោះ អាស្រ័យនូវសេចក្តីអនុគ្រោះ បានរៀបចំឲ្យដល់ស្វាមីណាហើយ ជាស្ត្រីក្រោកមុន ដេកក្រោយ ទទួលស្តាប់កិច្ចការអ្វី ។ ប្រព្រឹត្តនូវអំពើជាទីគាប់ចិត្ត ពោលពាក្យជាទីស្រឡាញ់ ចំពោះស្វាមីនោះ ១ ។ បេ ។ ជាស្ត្រីមានចាគៈ

เอวา มยา สุตนฺติ อายสฺมา อานนฺโท ยถาสุตเมว ปฏิชานาติ ตตฺถ ภควาติ ภาคฺยวา ภคฺคราคาทีหิ สมนฺนาคโตติ ภควา ตสฺส ภควโต ปุพฺพภาคปฏิปทา ปฏิวิชฺฌนฺตสฺส ปฏิวิชฺฌนฺตสฺส ปฏิปทาปิ ปากฏา โหติ ปฏิวิทฺธาปิ ปฏิวิทฺธาปิ ปากฏา โหติ ปฏิวิทฺธา ปฏิปทา ปฏิวิทฺธา ปฏิปทาติ ปฏิปทาปิ ปากฏา โหติ ปฏิวิทฺธาปิ ปากฏา โหติ ปฏิปทา ปฏิวิทฺธา ปฏิวิทฺธ

មានចិត្តប្រាសចាកមន្ទិល គឺសេចក្តីកំណាញ់នៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ មានទាន
បរិច្ចាគស្រឡះហើយ មានដៃលាងហើយ ត្រេកអរក្នុងការលះបង់ គួរ
ដល់ពួកសួម ត្រេកអរក្នុងការចែករំលែកនូវទាន ១ ។ ម្នាលនកុលមាតា
មាតុគ្រាម ប្រកបដោយធម៌ ៨ ប្រការនេះឯង លុះបែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់
ទៅ តែងទៅកើតជាមួយនឹងពួកទេវតាមនាបកាយិកា ។

មាតុគ្រាមណា មានព្យាយាម ខ្វល់ខ្វាយចិញ្ចឹមស្វាមីនោះ
សព្វកាលជានិច្ច មិនមើលងាយបុរសជាស្វាមី ដែលនាំមកនូវ
សេចក្តីប្រាថ្នាគ្រប់យ៉ាងនោះ ជាស្ត្រីល្អ មិនបានធ្វើស្វាមីឲ្យ
ក្តៅក្រហាយ ដោយពាក្យច្រណែន ជាស្ត្រីមានបញ្ញា តែង
ចូលជាស្វាមីនឹងបុគ្គល ដែលជាទីគោរពទាំងអស់ ជាស្ត្រីមាន
សេចក្តីខ្មៅខ្មែង មិនឱ្យលប្រអូស សង្រ្គោះដនជាបរិសទ្យ
ប្រព្រឹត្តនូវអំពើជាទីគាប់ចិត្តនៃស្វាមី ថែទាំសម្បត្តិដែលស្វាមី
រកបានមក នារីណា ជាស្ត្រីលុះ ក្នុងអំណាចសេចក្តីប្រាថ្នា
របស់ស្វាមី ប្រព្រឹត្តយ៉ាងនេះ នារីនោះ រមែងទៅកើតក្នុងពួក
ទេវតាឈ្មោះមនាបកាយិកា ។

(៤៩) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលគង់នៅក្នុងវត្តបុព្វារាម
ជាប្រាសាទរបស់មិគារមាតា ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះ នាងវិសាខា

មិតាវមាតា យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ។ បេ ។ ឯសីនិ ។ ឯកមន្តំ ឯសិន្នំ ខោ វិសាខំ មិតាវមាតរំ ភគវា ឯតទវោច ចតូហិ ខោ វិសាខេ ឆម្មេហិ សមន្នាគតោ មាតុគ្គាមោ ឥធលោកវិជយាយ បដិបន្នោ ហោតិ អយំ ស លោកោ អារទ្ធោ ហោតិ ។ កតមេហិ ចតូហិ ។ ឥធ វិសាខេ មាតុគ្គាមោ សុសំវិហិតកម្មន្តោ ហោតិ សង្គហិតបរិជនោ ភត្តុ មជាបំ ចរតិ សម្ភតំ អនុរក្ខតិ ។ កថញ្ច វិសាខេ មាតុគ្គាមោ សុសំវិហិតកម្មន្តោ ហោតិ ។ ឥធ វិសាខេ មាតុគ្គាមោ យេ តេ ភត្តុ អព្ភន្តរា កម្មន្តា ទក្ខា តេ តត្ថ ន កាហិ ហោតិ អនលសា តត្រុដ្ឋាយាយ វីមំសាយ សមន្នាគតា អលំ កាតុំ អលំ សំវិធាតុំ ។ ឯវំ ខោ វិសាខេ មាតុគ្គាមោ សុសំវិហិតកម្មន្តោ ហោតិ ។ កថញ្ច វិសាខេ មាតុគ្គាមោ សង្គហិតបរិជនោ ហោតិ ។ ឥធ វិសាខេ មាតុគ្គាមោ យេ តេ ភត្តុ អព្ភន្តរា អន្តោជនា ជានាតិ វា

មិគារមាតា ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ។ បេ ។ ក៏អង្គុយនៅ ។ លុះនាងវិសាខាមិគារមាតា អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលវិសាខា មាតុគ្រាមប្រកបដោយធម៌ ៤ ប្រការ ឈ្មោះថាប្រតិបត្តិ ដើម្បីឈ្នះនូវលោកនេះ លោកនេះ ក៏ឈ្មោះថា មាតុគ្រាមនោះ ប្រារព្ធហើយ ។ ប្រកបដោយធម៌ ៤ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលវិសាខា មាតុគ្រាមក្នុងលោកនេះ ជាស្ត្រីចេះចាត់ចែងការងារ ដោយប្រពៃ ១ ចេះសង្គ្រោះពួកជនជាបរិសទ្យ ១ ចេះប្រព្រឹត្តនូវអំពើជាទីគាប់ចិត្តរបស់ស្វាមី ១ ចេះថែរក្សាភណ្ឌៈដែលស្វាមីរកបានមក ១ ។ ម្នាលវិសាខា ចុះមាតុគ្រាមជាស្ត្រីចេះចាត់ចែងការងារដោយប្រពៃ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលវិសាខា មាតុគ្រាមក្នុងលោកនេះ ការតាំងឡាយណា ជាបន្ទុករបស់ស្វាមី ពោះពេមសត្វក្តី កប្បាសក្តី ជាស្ត្រីធ្វើវឌ្ឍនៈ មិនខ្ជិលច្រអូស ក្នុងការងារតាំងនោះ ប្រកបដោយការពិចារណា ដោយឧបាយក្នុងការងារនោះថា គួរធ្វើ គួរចាត់ចែង ។ ម្នាលវិសាខា មាតុគ្រាម ជាស្ត្រីចេះចាត់ចែងការងារ ដោយប្រពៃយ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលវិសាខា ចុះមាតុគ្រាម ជាស្ត្រីចេះសង្គ្រោះពួកជនជាបរិសទ្យ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលវិសាខា មាតុគ្រាមក្នុងលោកនេះ ពួកជនណា ជាខាងក្នុង ជាបន្ទុករបស់ស្វាមី ពោះពួកនោះ

បេសប្បតំ វា កម្មករណតំ វា តេសំ កតញ្ច កតតោ ជានាតិ អកតញ្ច អកតតោ ជានាតិ តិលានកានញ្ច ពលាពលំ ជានាតិ **ខាទនីយភោជនីយញ្ច**ស្ស បច្ចយំ-សេន សំវិភជតិ ។ ឯវំ ខោ វិសាខេ មាតុគ្គាមោ សង្គហិតបរិជនោ ហោតិ ។ កថញ្ច វិសាខេ មាតុគ្គាមោ ភត្តុ មជាបំ ចរតិ ។ ឥធ វិសាខេ មាតុគ្គាមោ យំ ភត្តុ អមជាបសង្គាតំ តំ ជីវិតហេតុបិ ន អជ្ឈាចរតិ ។ ឯវំ ខោ វិសាខេ មាតុគ្គាមោ ភត្តុ មជាបំ ចរតិ ។ កថញ្ច វិសាខេ មាតុគ្គាមោ សម្ភតំ អនុរក្ខតិ ។ ឥធ វិសាខេ មាតុគ្គាមោ យំ ភត្តា អាហរតិ ឆនំ វា ឆញ្ញំ វា រជតំ វា ជាតរូបំ វា តំ អារក្ខេន កុត្តិយា សម្បាទេតិ តត្ត ច ហោតិ អដ្ឋត្តី អត្តេនី អសោណ្ឌី អវិជាសិកា ។ ឯវំ ខោ វិសាខេ មាតុគ្គាមោ សម្ភតំ អនុរក្ខតិ ។ ឥមេហិ ខោ វិសាខេ ចតូហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ មាតុគ្គាមោ

អ្នកបំរើក្តី កម្មករក្តី តែងដឹងនូវអំពើដែលជនទាំងនោះធ្វើថា ធ្វើ ដឹងនូវអំពើដែលជនទាំងនោះមិនបានធ្វើថា មិនបានធ្វើ ដឹងនូវកំឡាំងតិចនឹងកំឡាំងច្រើននៃពួកជនអ្នកឈឺ ចេះចាត់ថែងភាគនីយភោជនីយាហារ តាមចំណែកដែលគួរដល់ពួកជនខាងក្នុងបន្ទុកនោះ ។ ម្នាលវិសាខា មាតុគ្រាម ជាស្ត្រីចេះសង្គ្រោះពួកជន ជាបរិសទ្យយ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលវិសាខា ចុះមាតុគ្រាម ចេះប្រព្រឹត្តនូវអំពើជាទីគាប់ចិត្តនៃស្វាមី តើដូចម្តេច ។ ម្នាលវិសាខា មាតុគ្រាម ក្នុងលោកនេះ អំពើណា មិនជាទីគាប់ចិត្តរបស់ស្វាមី បើទុកជា មានហេតុដល់ជីវិត ក៏មិនប្រព្រឹត្តកន្លងនូវអំពើនោះ ។ ម្នាលវិសាខា មាតុគ្រាម ចេះប្រព្រឹត្តអំពើ ជាទីគាប់ចិត្តនៃស្វាមីយ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលវិសាខា ចុះមាតុគ្រាម ចេះថែរក្សាសម្បត្តិ ដែលស្វាមីរកបានមក តើដូចម្តេច ។ ម្នាលវិសាខា ទ្រព្យណាក្តី ស្រូវណាក្តី ប្រាក់ណាក្តី មាសណាក្តី ដែលស្វាមីរកបានមក មាតុគ្រាម ក្នុងលោកនេះ តែងសម្រេច ដោយការរក្សា គ្រប់គ្រងនូវទ្រព្យជាដើមនោះ ទាំងជាស្ត្រីអ្នកមិនលេង មិនលួច មិនខិលខូច មិនធ្វើសម្បត្តិទាំងនោះ ឲ្យវិនាស ។ ម្នាលវិសាខា មាតុគ្រាម ចេះថែរក្សាសម្បត្តិ ដែលស្វាមី រកបានមក យ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលវិសាខា មាតុគ្រាមប្រកបដោយធម៌ ៤ ប្រការនេះឯង

ឥធលោកវិជយាយ បដិបន្នោ ហោតិ អយំ សោតោ អារទ្ធោ ហោតិ ។ ចតូហិ ខោ វិសាខេ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ មាតុគ្គាមោ បរលោកវិជយាយ បដិបន្នោ ហោតិ បរស្ស សោតោ អារទ្ធោ ហោតិ ។ កតមេហិ ចតូហិ ។ ឥធ វិសាខេ មាតុគ្គាមោ សទ្ធាសម្បន្នោ ហោតិ សីលសម្បន្នោ ហោតិ ចាគសម្បន្នោ ហោតិ បញ្ញាសម្បន្នោ ហោតិ ។ កថញ្ច វិសាខេ មាតុគ្គាមោ សទ្ធាសម្បន្នោ ហោតិ ។ ឥធ វិសាខេ មាតុគ្គាមោ សទ្ធោ ហោតិ សទ្ទហតិ តថាគតស្ស ពោធិ ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ សុគតោ លោកវិទូ អនុត្តរោ បុរិសទម្មសារថិ សត្ថា ទេវមនុស្សានំ ពុទ្ធោ ភគវាតិ ។ ឥតិ ខោ វិសាខេ មាតុគ្គាមោ សទ្ធាសម្បន្នោ ហោតិ ។ កថញ្ច វិសាខេ មាតុគ្គាមោ សីលសម្បន្នោ ហោតិ ។ ឥធ វិសាខេ មាតុគ្គាមោ ចាណាតិចាតា បដិវិរតោ ហោតិ ។ បេ ។ សុរាមេរយមជ្ជប្បមាទដ្ឋានា បដិវិរតោ ហោតិ ។

ឈ្មោះថាប្រតិបត្តិ ដើម្បីឈ្នះនូវលោកនេះ លោកនេះក៏ឈ្មោះថាមាតុគ្រាម
នោះ ប្រាសចាកហើយ ។ ម្នាលវិសាខា មាតុគ្រាមប្រកបដោយធម៌ ៤
ប្រការ ឈ្មោះថាប្រតិបត្តិ ដើម្បីឈ្នះនូវលោកខាងមុខ លោកខាងមុខក៏
ឈ្មោះថាមាតុគ្រាមនោះ ប្រាសចាកហើយ ។ ប្រកបដោយធម៌ ៤ ប្រការ
តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលវិសាខា មាតុគ្រាម ក្នុងលោកនេះ បរិបូណ៌ដោយ
សទ្ធា ១ បរិបូណ៌ដោយសីល ១ បរិបូណ៌ដោយចាគៈ ១ បរិបូណ៌ដោយ
បញ្ញា ១ ។ ម្នាលវិសាខា ចុះមាតុគ្រាម បរិបូណ៌ដោយសទ្ធា តើដូចម្តេច ។
ម្នាលវិសាខា មាតុគ្រាម ក្នុងលោកនេះ ជាស្ត្រីមានសទ្ធា ដឿកាត្រាស់
ដឹងរបស់ព្រះតថាគតថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ
ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយវិជ្ជាទីឆរណៈ ជាព្រះសុគត ជ្រាបច្បាស់នូវត្រៃលោក
ទ្រង់ប្រសើរបំផុត ទ្រង់ទូន្មាននូវបុរស ដែលគួរទូន្មានបាន ជាសាស្តា
នៃទេវតានឹងមនុស្សទាំងឡាយ ទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវអរិយសច្ច ៤ ទ្រង់
ញុំាក់ចោលនូវត្រៃភព គឺលែងវិលត្រឡប់មកកើតទៀតហើយ ។ ម្នាល
វិសាខា មាតុគ្រាម បរិបូណ៌ដោយសទ្ធាយ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលវិសាខា
ចុះមាតុគ្រាម បរិបូណ៌ដោយសីល តើដូចម្តេច ។ ម្នាលវិសាខា មាតុ-
គ្រាម ក្នុងលោកនេះ ជាស្ត្រីវៀរចាកបាណាតិបាត ។ បេ ។ វៀរចាក
ហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទ គឺ ផឹកនូវទឹកស្រវឹងគឺសុរានឹងមេរ័យ ។

ឃវំ ខោ វិសាខេ មាតុគ្គាមោ សីលសម្បន្នោ ហោតិ ។ កថញ្ច វិសាខេ មាតុគ្គាមោ ចាគសម្បន្នោ ហោតិ ។ ឥធ វិសាខេ មាតុគ្គាមោ វិគតមលមច្ឆេរេន ចេតសា អគារំ អជ្ឈាវសតិ មុត្តចាគី បយតបាណី វោស្សគ្គរតោ យាចយោគោ ទានសំវិភាគរតោ ។ ឯវំ ខោ វិសាខេ មាតុគ្គាមោ ចាគសម្បន្នោ ហោតិ ។ កថញ្ច វិសាខេ មាតុគ្គាមោ បញ្ញាសម្បន្នោ ហោតិ ។ ឥធ វិសាខេ មាតុគ្គាមោ បញ្ញវា ហោតិ ខុទយត្ថគាមិនិយា បញ្ញាយ សមន្នាគតោ អរិយាយ និព្វេធិកាយ សម្មាទុក្ខក្ខយ-គាមិនិយា ។ ឯវំ ខោ វិសាខេ មាតុគ្គាមោ បញ្ញាសម្បន្នោ ហោតិ ។ ឥមេហិ ខោ វិសាខេ ចតូហិ ឆហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ មាតុគ្គាមោ បរលោកវិជយាយ បដិបន្នោ ហោតិ បរស្ស លោកោ អារទ្ធោ ហោតីតិ ។

សុសំវិហិតកម្មន្តោ　　សច្ចធិតបរិជ្ជនោ
ភត្តុ មនាបំ ចរតិ　　សម្មតំ អនុរក្ខតិ
សទ្ធាសីលេន សម្បន្នោ　　វទញ្ញូ វីតមច្ឆរោ

ម្នាលវិសាខា មាតុគ្រាម បរិបូណ៌ដោយសីលយ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលវិសាខា ចុះមាតុគ្រាម បរិបូណ៌ដោយចាគៈ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលវិសាខា មាតុគ្រាម ក្នុងលោកនេះ មានចិត្តប្រាសចាកមន្ទិល គឺសេចក្តីកំណាញ់នៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ មានខានបរិច្ចាគរួចស្រឡះហើយ មានដៃលាងហើយ ត្រេកអរក្នុងការលះបង់ គួរដល់ពួកសមណៈ ត្រេកអរក្នុងការចែករំលែកទូទាន ។ ម្នាលវិសាខា មាតុគ្រាម បរិបូណ៌ដោយចាគៈ យ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលវិសាខា មាតុគ្រាម បរិបូណ៌ដោយបញ្ញា តើដូចម្តេច ។ ម្នាលវិសាខា ចុះមាតុគ្រាមក្នុងលោកនេះ ជាស្ត្រីមានបញ្ញា ប្រកបដោយបញ្ញាជាដំណើរទៅកាន់សេចក្តីចំរើន ទីសេចក្តីវិនាស ជាបញ្ញាដ៏ប្រសើរមុតដល់នូវការអស់ទៅនៃទុក្ខដោយប្រពៃ ។ ម្នាលវិសាខា មាតុគ្រាមបរិបូណ៌ដោយបញ្ញាយ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលវិសាខា មាតុគ្រាម បរិបូណ៌ដោយធម៌ ៤ប្រការនេះ ឈ្មោះថាប្រតិបត្តិ ដើម្បីឈ្នះនូវលោកខាងមុខ លោកខាងមុខ ក៏ឈ្មោះថា មាតុគ្រាមនោះ បានប្រារព្ធហើយ ។

មាតុគ្រាមចាត់ចែងការងារដោយប្រពៃ ១ សង្គ្រោះពួកជនជាបរិសទ្យ ១ ប្រព្រឹត្តនូវអំពើជាទីគាប់ចិត្តនៃស្វាមី ១ ថែរក្សាសម្បត្តិដែលស្វាមីរកបានមក ១ បរិបូណ៌ដោយសទ្ធា ១ សីល ១ ដឹងនូវពាក្យពោល ១ ប្រាសចាកសេចក្តីកំណាញ់ ១

ឯវំ មត្តំ វិសោធេតំ សោត្តានំ សម្បរាយិកំ
ឥច្ចេតេ អដ្ឋ ធម្មា ច យេសញ្ច វិជ្ជតិ ជាវយោ
តម្បិ សីលវតំ អាហុ ធម្មដ្ឋំ សច្ចវាទិនំ
សោឧប្បសាការសម្បន្នា អដ្ឋង្គំសុសមាគតា
តាទិសី សីលវតី ឧបាសិកា ឧបបជ្ជតិ
នេរាលោកំ មនាបត្តិ ។

[៥០] ចតូហិ ភិក្ខវេ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ មាតុក្កាមោ
ឥធ លោកវិជយាយ បដិបន្នោ ហោតិ អយំ ស លោកោ
អារទ្ធោ ហោតិ ។ កតមេហិ ចតូហិ ។ ឥធ ភិក្ខវេ
មាតុក្កាមោ សុសំវិហិតកម្មន្តោ ហោតិ សង្គហិតបរិជនោ
ភត្តុ មនាបំ ចរតិ សម្ភតំ អនុរក្ខតិ ។ កថញ្ច ភិក្ខវេ
មាតុក្កាមោ សុសំវិហិតកម្មន្តោ ហោតិ ។ ឥធ ភិក្ខវេ
មាតុក្កាមោ យេ តេ ភត្តុ អព្ភន្តរកកម្មន្តា ។បេ។ យំ
ខោ ភិក្ខវេ មាតុក្កាមោ សុសំវិហិតកម្មន្តោ ហោតិ ។

ជម្រះផ្លូវជាទីទៅកាន់បរលោក ឲ្យស្អាតជានិច្ច ១ ធម៌ទាំង ៨ នេះ មានដល់នារីណា អ្នកប្រាជ្ញពោលថា នារីនោះមានសីល បិតនៅក្នុងធម៌ ពោលនូវពាក្យពិត ជាឧបាសិកាដែលបរិបូណ៌ដោយអាការ ១៦ (១) ប្រកបដោយអង្គទាំង ៨ ប្រការ មានសីលបែបនោះ រមែងទៅកើត ក្នុងទេវលោក ឈ្មោះមនាបកាយិកា ។

(៩០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុគ្រាមប្រកបដោយធម៌ ៤ ប្រការ ឈ្មោះថាប្រតិបត្តិ ដើម្បីឈ្នះនូវលោកនេះ លោកនេះ ក៏ឈ្មោះថាមាតុគ្រាមនោះ បានប្រារព្ធហើយ ។ ប្រកបដោយធម៌ ៤ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុគ្រាម ក្នុងលោកនេះ ជាស្ត្រីចេះចាត់ចែងការងារដោយប្រពៃ ១ ចេះសង្គ្រោះពួកជនជាបរិសេស្យ ១ ចេះប្រព្រឹត្តនូវអំពើជាទីគាប់ចិត្តនៃស្វាមី ១ ចេះថែទាំសម្បត្តិដែលស្វាមីរកបានមក ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះមាតុគ្រាម ជាស្ត្រីចេះចាត់ចែងការងារដោយប្រពៃតើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុគ្រាម ក្នុងលោកនេះ ការងារទាំងឡាយណា ជាបន្ទុករបស់ស្វាមី ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុគ្រាម ជាស្ត្រីចេះចាត់ចែង ការងារដោយប្រពៃ យ៉ាងនេះឯង ។

---

๑ អាការ ๑๖ នោះ សំដៅយកបបួលអ្នកនៅថ្ងៃ ៨ ចូលមកទៀតផង ។ អដ្ឋកថា ។

កថញ្ច កិកូវ មាតុគ្គាមោ សង្គហិតបរិជនោ ហោតិ ។
ឥធ កិកូវ មាតុគ្គាមោ យេ តេ ភត្តុ អព្ភន្តរា
អាណាជនា ។បេ។ ឯវំ ខោ កិកូវ មាតុគ្គាមោ
សង្គហិតបរិជនោ ហោតិ ។ កថញ្ច កិកូវ មាតុគ្គាមោ
ភត្តុ មជាបំ ចរតិ ។ ឥធ កិកូវ មាតុគ្គាមោ យំ
ភត្តុ អមជាបសង្ហាតំ តំ ជីវិតហេតុបិ ន អជ្ឈាចរតិ ។
ឯវំ ខោ កិកូវ មាតុគ្គាមោ ភត្តុ មជាបំ ចរតិ ។
កថញ្ច កិកូវ មាតុគ្គាមោ សម្ភតំ អនុរក្ខតិ ។
ឥធ កិកូវ មាតុគ្គាមោ យំ ភត្តា អាហរតិ ។បេ។
ឯវំ ខោ កិកូវ មាតុគ្គាមោ សម្ភតំ អនុរក្ខតិ ។
ឥមេហិ ខោ កិកូវ ចតូហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ
មាតុគ្គាមោ ឥធលោកវិជយាយ បដិបន្នោ ហោតិ
អយំស លោកោ អារទ្ធោ ហោតិ ។ ចតូហិ កិកូវ
ធម្មេហិ សមន្នាគតោ មាតុគ្គាមោ បរលោកវិជយាយ
បដិបន្នោ ហោតិ បរស្សុ លោកោ អារទ្ធោ ហោតិ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះមាតុគ្រាម ចេះសង្គ្រោះពួកជនជាបរិសទ្យ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុគ្រាម ក្នុងលោកនេះ ពួកជនណាជាខាងក្នុង ជាបន្ទុករបស់ស្វាមី ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុគ្រាមចេះសង្គ្រោះពួកជនជាបរិសទ្យយ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះមាតុគ្រាម ចេះប្រព្រឹត្តអំពើជាទីគាប់ចិត្តរបស់ស្វាមីតើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុគ្រាម ក្នុងលោកនេះ អំពើណាដែលមិនជាទីគាប់ចិត្តនៃស្វាមី បើទុកជាមានហេតុដល់ជីវិត ក៏មិនប្រព្រឹត្តកន្ទួងន្ទូវអំពើនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុគ្រាមប្រព្រឹត្តអំពើជាទីគាប់ចិត្តនៃស្វាមីយ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះមាតុគ្រាម ចេះថែទាំសម្បត្តិ ដែលស្វាមីរកបានមក តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុគ្រាមក្នុងលោកនេះ ស្វាមីនាំមកនូវទ្រព្យណា ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុគ្រាម ចេះថែទាំសម្បត្តិដែលស្វាមីរកបានមកយ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុគ្រាមប្រកបដោយធម៌ ៤ ប្រការនេះឯង ឈ្មោះថាប្រតិបត្តិ ដើម្បីឈ្នះលោកនេះ លោកនេះក៏ឈ្មោះថា មាតុគ្រាមនោះ បានប្រាវឲ្យហើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុគ្រាមប្រកបដោយធម៌ ៤ ប្រការ ឈ្មោះថាប្រតិបត្តិ ដើម្បីឈ្នះលោកខាងមុខ លោកខាងមុខ ក៏ឈ្មោះថាមាតុគ្រាមនោះ បានប្រាវឲ្យហើយ ។

កតមេហិ ចតូហិ ។ ឥធ កិក្ខវេ មាតុត្តាមោ សទ្ធា-
សម្បន្នោ ហោតិ សីលសម្បន្នោ ហោតិ ចាគសម្បន្នោ
ហោតិ បញ្ញាសម្បន្នោ ហោតិ ។ កតមញ្ច កិក្ខវេ
មាតុត្តាមោ សទ្ធាសម្បន្នោ ហោតិ ។ ឥធ កិក្ខវេ
មាតុត្តាមោ សទ្ធោ ហោតិ ។ បេ ។ ឯវំ ខោ កិក្ខវេ
មាតុត្តាមោ សទ្ធាសម្បន្នោ ហោតិ ។ កតមញ្ច កិក្ខវេ
មាតុត្តាមោ សីលសម្បន្នោ ហោតិ ។ ឥធ កិក្ខវេ
មាតុត្តាមោ ចាណាតិចាតា បដិវិរតោ ហោតិ ។ បេ ។
សុរាមេរយមជ្ជប្បមាទដ្ឋានា បដិវិរតោ ហោតិ ។ ឯវំ ខោ
កិក្ខវេ មាតុត្តាមោ សីលសម្បន្នោ ហោតិ ។ កតមញ្ច
កិក្ខវេ មាតុត្តាមោ ចាគសម្បន្នោ ហោតិ ។ ឥធ កិក្ខវេ
មាតុត្តាមោ វិគតមលមច្ឆេរេន ចេតសា អគារំ អជ្ឈាវសតិ
។ បេ ។ ឯវំ ខោ កិក្ខវេ មាតុត្តាមោ ចាគសម្បន្នោ
ហោតិ ។ កតមញ្ច កិក្ខវេ មាតុត្តាមោ បញ្ញាសម្បន្នោ
ហោតិ ។ ឥធ កិក្ខវេ មាតុត្តាមោ បញ្ញវា ហោតិ ។ បេ ។
ឯវំ ខោ កិក្ខវេ មាតុត្តាមោ បញ្ញាសម្បន្នោ ហោតិ ។
ឥមេហិ ខោ កិក្ខវេ ចតូហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ

ប្រកបដោយធម៌ ៤ ប្រការ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុគ្រាម
ក្នុងលោកនេះ បរិបូណ៌ដោយសទ្ធា ១ បរិបូណ៌ដោយសីល ១ បរិបូណ៌
ដោយចាគៈ ១ បរិបូណ៌ដោយបញ្ញា ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះមាតុគ្រាម
បរិបូណ៌ដោយសទ្ធា តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុគ្រាមក្នុង
លោកនេះ មានសទ្ធា ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុគ្រាម បរិបូណ៌
ដោយសទ្ធាយ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះមាតុគ្រាម បរិបូណ៌
ដោយសីល តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុគ្រាមក្នុងលោកនេះ
វៀរចាកបាណាតិបាត ។ បេ ។ វៀរចាកហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទ
គឺផឹកនូវទឹកស្រវឹងគឺសុរាទាំងមេរ៉ៃ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុគ្រាមបរិ-
បូណ៌ដោយសីលយ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះមាតុគ្រាមបរិ-
បូណ៌ដោយចាគៈ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុគ្រាមក្នុង
លោកនេះ មានចិត្តប្រាសចាកមន្ទិលគឺសេចក្តីកំណាញ់ នៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ
។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុគ្រាម បរិបូណ៌ដោយចាគៈយ៉ាងនេះ
ឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះមាតុគ្រាម បរិបូណ៌ដោយបញ្ញា តើដូច
ម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុគ្រាមក្នុងលោកនេះ ជាស្ត្រីមានបញ្ញា
។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុគ្រាម បរិបូណ៌ដោយបញ្ញាយ៉ាងនេះ
ឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុគ្រាមប្រកបដោយធម៌ ៤ ប្រការនេះឯង

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស អដ្ឋកនិបាតោ

មាតុត្តាមោ បរលោកវិជយាយ បដិបន្នោ ហោតិ បរស្ស លោកោ អារទ្ធោ ហោតីតិ ។

សុសំវិហិតកម្មន្តោ សន្តហិតបវិដ្ឋចោ
កតុ មជាបំ ចរតិ សម្ភតំ អនុរក្ខតិ
សទ្ធាសីលេន សម្បន្នោ វទញ្ញូ វីតមច្ឆរោ
និច្ចំ មក្កំ វិសោធេតិ សោត្ថានំ សម្បរាយិកំ
ឥច្ចេតេ អដ្ឋ ធម្មា ច យស្សត្ថា វិដ្ឋិ ជាយតេ
តម្បិ សីលវតី អាហុ ធម្មដ្ឋំ សច្ចវាទិនិំ
សោឧប្បសាការសម្បន្នោ អដ្ឋង្គំសុសមាគតា
តាទិសី សីលវតី ឧភាសិកា ឧបបជ្ជតិ
ទេវលោកំ មជាមន្តិ ។

ឧភោសចរិត្តោ បញ្ចមោ ។

តត្រុត្តរិំ

សង្ខិត្តេ វិត្ថតេ វិសាខេ វាសេដ្ឋោ ពោជ្ឈាយ បញ្ចមំ
អនុរុទ្ធំ បន វិសាខេ ឧកុលា ឥធលោកិកា ទ្វេតិ ។

បណ្ណាសកោ សមត្តោ ។

ឈ្មោះថាប្រតិបត្តិ ដើម្បីឈ្នះលោកខាងមុខ លោកខាងមុខ ក៏ឈ្មោះថា មាតុគ្រាមនោះ ឋានប្រាកដហើយ ។

មាតុគ្រាមចាត់ចែងការងារដោយប្រពៃ ១ សង្គ្រោះពួកជនជាបរិសទ្យ ១ ប្រព្រឹត្តអំពើ ជាទីគាប់ចិត្តនៃស្វាមី ១ ថែរក្សាសម្បត្តិដែលស្វាមីរកបានមក ១ បរិបូណ៌ដោយសទ្ធា ១ សីល ១ ដឹងនូវពាក្យពោល ១ ប្រាសចាកសេចក្តីកំណាញ់ជម្រះផ្លូវជាទីទៅកាន់បរលោកឲ្យស្អាតជានិច្ច ១ ធម៌ទាំង ៨ នេះ មានដល់នារីណា អ្នកប្រាជ្ញពោលថា នារីនោះ មានសីលបិតនៅ ក្នុងធម៌ ពោលនូវពាក្យពិត ។ ឋានសិការដែលបរិបូណ៌ដោយអាការ ១៦ ប្រកបដោយអង្គទាំង ៨ មានសីលបែបនោះ រមែងទៅកើតក្នុងទេវលោកឈ្មោះមនាបកាយិកា ។

ចប់ ឧបោសថវគ្គ ទី ៥ ។

ឧទ្ទាននៃឧបោសថវគ្គនោះគឺ

និយាយអំពីការរក្សាឧបោសថយ៉ាងសង្ខេប ១ ពិស្តារ ១ អំពីនាងវិសាខា ១ អំពីវាសេដ្ឋព្រាហ្មណ៍ ១ ជាគំរប់ ៥ នឹងនាងពោជ្ឈា អំពីព្រះអនុរុទ្ធ ១ អំពីនាងវិសាខា ១ អំពីនកុលមាតា ១ អំពីការឈ្នះលោកនេះ មានពីរលើក ។

ចប់ បណ្ណាសក ។

បណ្ណាសកាសង្គហិតា វគ្គ

សង្ខារវគ្គោ

(៩១) ឯកំ សមយំ ភគវា សក្កេសុ វិហរតិ កបិលវត្ថុស្មឹ និគ្រោធារាមេ ។ អថខោ មហាបជាបតី គោតមី យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ អដ្ឋាសិ ។ ឯកមន្តំ ឋិតា ខោ មហាបជាបតី គោតមី ភគវន្តំ ឯតទវោច សាធុ ភន្តេ លភេយ្យ មាតុក្កាមោ តថាគតប្បវេទិតេ ធម្មវិនយេ អគារស្មា អនគារិយំ បព្ពជ្ជន្តិ ។ អលំ គោតមិ មា តេ រុច្ចិ មាតុក្កាមស្ស តថាគតប្បវេទិតេ ធម្មវិនយេ អគារស្មា អនគារិយំ បព្ពជ្ជាតិ ។ ទុតិយម្បិ ខោ មហាបជាបតី គោតមី ភគវន្តំ ឯតទវោច សាធុ ភន្តេ លភេយ្យ មាតុក្កាមោ តថាគតប្បវេទិតេ ធម្មវិនយេ អគារស្មា អនគារិយំ បព្ពជ្ជន្តិ ។

បណ្ណាសកាសង្គហិតវគ្គ

សង្ខារវគ្គ

(៥១) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលគង់ក្នុងនិគ្រោធារាម ក្បែរក្រុងកបិលពស្តុ ក្នុងដែនសក្កៈ ។ គ្រានោះ ព្រះនាងមហាបជាបតិគោតមី ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយឋិតនៅ ក្នុងទីសមគួរ ។ លុះព្រះនាងមហាបជាបតិគោតមី ឋិតនៅ ក្នុងទីសមគួរហើយ ទើបក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំម្ចាស់សូមអង្វរមាតុគ្រាម គួរចេញចាកផ្ទះ ឋានបព្វជ្ជាមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិន័យ ដែលព្រះតថាគត ទ្រង់សំដែងហើយ ។ ព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់ឃាត់ថា ម្នាលនាងគោតមី ណ្ហើយនាង កុំគាប់ចិត្តឲ្យមាតុគ្រាមចេញចាកផ្ទះ ហើយបព្វជ្ជា មិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិន័យ ដែលតថាគតឋានសំដែងទៀយ ។ ព្រះនាងមហាបជាបតិគោតមី ក្រាបថ្វាយបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះ ជាគំរប់ពីរដងថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំម្ចាស់សូមអង្វរ មាតុគ្រាម គួរចេញចាកផ្ទះ ឋានបព្វជ្ជា មិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិន័យ ដែលព្រះតថាគតទ្រង់សំដែងហើយ ។

អលំ គោតមំ មា តេ រុច្ចិ មាតុគ្គាមស្ស តថាគត-
ប្បវេទិតេ ធម្មវិនយេ អគារស្មា អនគារិយំ បព្ពជ្ជាតិ ។
តតិយម្បិ ខោ មហាបជាបតី គោតមី កកវន្តំ ឯតទវោច
សាធុ កន្តេ លភេយ្យ មាតុគ្គាមោ តថាគតប្បវេទិតេ
ធម្មវិនយេ អគារស្មា អនគារិយំ បព្ពជ្ជន្តិ ។ អលំ
គោតមំ មា តេ រុច្ចិ មាតុគ្គាមស្ស តថាគតប្បវេទិតេ
ធម្មវិនយេ អគារស្មា អនគារិយំ បព្ពជ្ជាតិ ។ អថខោ
មហាបជាបតី គោតមី ន កកវា អនុជានាតិ មាតុគ្គា-
មស្ស តថាគតប្បវេទិតេ ធម្មវិនយេ អគារស្មា អនគារិយំ
បព្ពជ្ជន្តិ ទុក្ខី ទុម្មនា អស្សុមុខី រុទមានា កកវន្តំ
អភិវាទេត្វា បទក្ខិណំ កត្វា បក្កាមិ ។ អថខោ
កកវា កបិលវត្ថុស្មឹ យថាភិរន្តំ វិហរិត្វា យេន
វេសាលី តេន ចារិកំ បក្កាមិ អនុបុព្ពេន ចារិកំ
ចរមានោ យេន វេសាលី តទវសរិ តត្រ សុទំ កកវា
វេសាលិយំ វិហរតិ មហាវនេ កូដាគារសាលាយំ ។

ម្នាលនាងគោតមី ណ្ហើយនាង កុំគាប់ចិត្តឲ្យមាតុគ្រាម ចេញចាកផ្ទះ បព្វជ្ជា មិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះក្នុងធម្មវិន័យដែលតថាគតបានសំដែងឡើយ។ ព្រះនាងមហាបជាបតីគោតមី ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគដូច្នេះជាគំរប់បីដងថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំម្ចាស់សូមអង្វរ មាតុគ្រាមគួរចេញចាកផ្ទះ បានបព្វជ្ជាមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិន័យ ដែលព្រះតថាគតសំដែងហើយ។ ម្នាលនាងគោតមី ណ្ហើយនាងកុំគាប់ចិត្តឲ្យមាតុគ្រាមចេញចាកផ្ទះ បព្វជ្ជាមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិន័យ ដែលតថាគតបានសំដែងឡើយ។ លំដាប់នោះឯង ព្រះនាងមហាបជាបតីគោតមី បានជ្រាបថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ មិនទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យមាតុគ្រាមចេញចាកផ្ទះ បព្វជ្ជាមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិន័យ ដែលព្រះតថាគតសំដែងហើយ ក៏តើតទុក្ខតូចព្រះទ័យ ស្រក់ទឹកព្រះនេត្រទ្រង់ព្រះកន្សែងហើយ ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ធ្វើប្រទក្សិណរួចចៀសចេញទៅ។ គ្រានោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់សម្រេចសម្រាន្ត ក្នុងក្រុងកបិលពស្តុ តាមគួរដល់ពុទ្ធអធ្យាស្រ័យ ហើយស្តេចចៀសចេញទៅកាន់ចារិក ក្រុងវេសាលី កាលទ្រង់ស្តេចទៅកាន់ចារិក តាមលំដាប់ ក៏បានទៅដល់ក្រុងវេសាលីនោះឯង។ មានសេចក្តីដំណាលថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់សម្រេចសម្រាន្ត ក្នុងកូដាគារសាលា នាមហាវន ទៀបក្រុងវេសាលីនោះ។

អថខោ មហាបជាបតី គោតមី កេសេ ឆេត្វា កាសាយានិ វត្ថានិ អច្ឆាទេត្វា សម្ពហុលាហិ សាកិ-យាហិ(๑) សទ្ធិំ យេន វេសាលី តេន បក្កាមិ អនុបុព្ពេន យេន វេសាលី មហាវនំ កូដាគារសាលា តេនុបសង្កមិ។ អថខោ មហាបជាបតី គោតមី សុនេហិ ចានេហិ រជោកិណ្ណេន កត្តេន ទុក្ខី ទុម្មុខា អស្សុមុខី រុទមានា ពហិទ្វារកោដ្ឋកេ អដ្ឋាសិ ។ អទ្ទសា ខោ អាយស្មា អានន្ទោ មហាបជាបតឹ គោតមឹ សុនេហិ ចានេហិ រជោកិណ្ណេន កត្តេន ទុក្ខឹ ទុម្មុខំ អស្សុមុខឹ រុទមានំ ពហិទ្វារកោដ្ឋកេ ឋិតំ ឯវញ្ច អមហាបជាបតឹ គោតមឹ ឯតទវោច កឹ ឥទ្ធិ តុវំ គោតមិ សុនេហិ ចានេហិ រជោកិ-ណ្ណេន កត្តេន ទុក្ខី ទុម្មុខា អស្សុមុខី រុទមានា ពហិ-ទ្វារកោដ្ឋកេ ឋិតាតិ ។ តថា ហិ បន កត្តេ អានន្ទ ន ភគវា អនុជានាតិ មាតុគ្គាមស្ស តថាគតប្បវេទិតេ ធម្ម-វិនយេ អគារស្មា អនគារិយំ បព្ពជ្ជន្តិ ។ តេនហិ គោតមិ

๑ ឱ. ម. សាកិយានិហិ ។

លំដាប់នោះឯង ព្រះនាងមហាបជាបតិគោតមី ឲ្យគេកោរព្រះកេសា ហើយស្លៀកសំពត់ជ្រលក់ ដោយទឹកអម្ចត់ ទ្រង់យាងសំដៅទៅក្រុងវេសាលី ជាមួយនឹងពួកនាងសាក្យានីជាច្រើន យាងចូលទៅកាន់កូដាគារសាលា នាមហាវន ទៀបក្រុងវេសាលីនោះ តាមលំដាប់ ។ លោនោះ ព្រះនាងមហាបជាបតិគោតមី មានព្រះបាទចាំងគូ ពុរពង មានព្រះអង្គប្រឡាក់ដោយធូលី កើតទុក្ខតូចព្រះទ័យ ស្រក់ទឹកព្រះនេត្រ ឈរទ្រង់ព្រះកន្សែង ទៀបក្លោងទ្វារខាងក្រៅ ។ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ បានឃើញព្រះនាងមហាបជាបតិគោតមី មានព្រះបាទចាំងគូ ពុរពង មានព្រះអង្គប្រឡាក់ដោយធូលី កើតទុក្ខតូចព្រះទ័យ ស្រក់ទឹកព្រះនេត្រ កំពុងតែឈរទ្រង់ព្រះកន្សែង ទៀបក្លោងទ្វារខាងក្រៅ លុះបានឃើញហើយ ក៏ពោលទៅនឹងព្រះនាងមហាបជាបតិគោតមីដូច្នេះថា បពិត្រព្រះនាងគោតមី ហេតុអ្វីបានជាព្រះនាងមានព្រះបាទចាំងគូពុរពង មានព្រះអង្គព្រះឡាក់ដោយធូលី កើតទុកតូចព្រះទ័យ ស្រក់ទឹកព្រះនេត្រឈរទ្រង់ព្រះកន្សែងទៀបក្លោងទ្វារខាងក្រៅដូច្នេះ ។ បពិត្រព្រះអានន្ទដ៏ចំរើន បានជាដូច្នោះ ព្រោះតែព្រះដ៏មានព្រះភាគ មិនទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យមាតុគ្រាមចេញចាកផ្ទះ បព្វជ្ជា មិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិន័យ ដែលព្រះតថាគតទ្រង់សំដែងហើយផងសោះ ។ បពិត្រព្រះនាងគោតមី បើដូច្នោះ

ឥធេវ តាវ ភោមហិ យាវហំ ភគវន្តំ យាចាមិ មាតុគ្គាមស្ស តថាគតប្បវេទិតេ ធម្មវិនយេ អគារស្មា អនគារិយំ បព្ពជ្ជន្តិ ។ អថខោ អាយស្មា អនន្ទោ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ អាយស្មា អនន្ទោ ភគវន្តំ ឯតទវោច ឯសា ភន្តេ មហាបជាបតី គោតមី សុនេហិ ចានេហិ រជោកិណ្ណេន កត្តេន ទុក្កី ទុម្មុខា អស្សុមុខី រុទមានា ពហិទ្វារកោដ្ឋកេ ឋិតា ន ភគវា អនុជានាតិ មាតុគ្គាមស្ស តថាគតប្បវេទិតេ ធម្មវិនយេ អគារស្មា អនគារិយំ បព្ពជ្ជន្តិ ។ សាធុ ភន្តេ លភេយ្យ មាតុគ្គាមោ តថាគតប្បវេទិតេ ធម្មវិនយេ អគារស្មា អនគារិយំ បព្ពជ្ជន្តិ ។ អលំ អានន្ទ មា តេ រុច្ចិ មាតុគ្គាមស្ស តថាគតប្បវេទិតេ ធម្មវិនយេ អគារស្មា អនគារិយំ បព្ពជ្ជាតិ ។

សូមព្រះនាងទ្រង់រង់ចាំកន្លះទីនេះសិនចុះ ទំរាំអាត្មាភាព ទៅក្រាបបង្គំទូលសុំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ឲ្យមាតុគ្រាម ចានចេញចាកផ្ទះ បព្វជ្ជាមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិន័យ ដែលព្រះតថាគតទ្រង់សំដែងហើយ ។ លំដាប់នោះ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយ ក៏អង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ទើបក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ព្រះនាងមហាបជាបតិគោតមីនុ៎ះ មានព្រះហឫទ័យគាំងគួ ពុរពេង មានព្រះអង្គប្រឡាក់ធូលី កើតទុក្ខកួចព្រះទ័យ ស្រក់ទឹកព្រះនេត្រ ឈរទ្រង់ព្រះកន្ទុយទ្វារ ទៀបក្រៅទ្វារខាងក្រៅ ដោយក្រាបថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគមិនទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យមាតុគ្រាមចេញចាកផ្ទះ បព្វជ្ជាមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិន័យ ដែលព្រះតថាគតទ្រង់សំដែងហើយ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ឲ្យមាតុគ្រាមចេញចាកផ្ទះ ចានបព្វជ្ជា មិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិន័យ ដែលព្រះតថាគតទ្រង់សំដែងហើយ ។ ម្នាលអានន្ទ ណ្ហើយអ្នក កុំគាប់ចិត្តឲ្យមាតុគ្រាមចេញចាកផ្ទះ បព្វជ្ជាមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិន័យ ដែលតថាគតសំដែងឡើយ ។

ទុតិយម្បិ ខោ ។បេ។ តតិយម្បិ ខោ អាយស្មា អានន្ទោ ភគវន្តំ ឯតទវោច សាធុ ភន្តេ លភេយ្យ មាតុគ្គាមោ តថាគតម្បវេទិតេ ធម្មវិនយេ អគារស្មា អនគារិយំ បព្ពជ្ជន្តិ ។ អលំ អានន្ទ មា តេ រុច្ចិ មាតុគ្គាមស្ស តថាគតម្បវេទិតេ ធម្មវិនយេ អគារស្មា អនគារិយំ បព្ពជ្ជាតិ ។ អថខោ អាយស្មាតោ អានន្ទស្ស ឯតទហោសិ ន ភគវា អនុជានាតិ មាតុគ្គាមស្ស តថាគតម្បវេទិតេ ធម្មវិនយេ អគារស្មា អនគារិយំ បព្ពជ្ជំ យន្នូនាហំ អញ្ញេនបិ បរិយាយេន ភគវន្តំ យាចេយ្យំ មាតុគ្គាមស្ស តថាគតម្បវេទិតេ ធម្មវិនយេ អគារស្មា អនគារិយំ បព្ពជ្ជន្តិ ។ អថខោ អាយស្មា អានន្ទោ ភគវន្តំ ឯតទវោច ភព្ភោ នុ ខោ ភន្តេ មាតុគ្គាមោ តថាគតម្បវេទិតេ ធម្មវិនយេ អគារស្មា អនគារិយំ បព្ពជិត្វា សោតាបត្តិផលំ វា សកទាគាមិផលំ វា អនាគាមិផលំ វា អរហត្តផលំ វា សច្ឆិកាតុន្តិ ។

ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ ក្រាបបង្គំទូល ជាគំរប់ពីរដងដដែល ។ បេ ។ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះ ជាគំរប់ ៣ ដងដដែលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ឲ្យមាតុគ្រាមចេញចាកផ្ទះ ចាកបព្វជ្ជាមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិន័យ ដែលព្រះតថាគតទ្រង់សំដែងហើយផង ។ ម្នាលអានន្ទ ណ្ហើយអ្នកកុំគាប់ចិត្ត ឲ្យមាតុគ្រាមចេញចាកផ្ទះ បព្វជ្ជាមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិន័យ ដែលតថាគតសំដែងឡើយ ។ លំដាប់នោះ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ឥទ្ធរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ មិនទ្រង់អនុញ្ញាត ឲ្យមាតុគ្រាមចេញចាកផ្ទះ បព្វជ្ជាមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិន័យ ដែលព្រះតថាគតទ្រង់សំដែងហើយទេ បើដូច្នោះ គួរតែអាត្មាអញក្រាបបង្គំទូលសុំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដោយបរិយាយដទៃទៀត ដើម្បីឲ្យមាតុគ្រាមចេញចាកផ្ទះ បព្វជ្ជាមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិន័យ ដែលព្រះតថាគតទ្រង់សំដែងហើយ ។ លំដាប់នោះ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ បានក្រាបបង្គំទូលសួរព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មាតុគ្រាម បើចេញចាកផ្ទះ បព្វជ្ជាមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិន័យ ដែលព្រះតថាគតទ្រង់សំដែងហើយ គួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសោតាបត្តិផលក្តី សកទាគាមិផលក្តី អនាគាមិផលក្តី អរហត្តផលក្តី បានដែរឬ ។

កញ្ចោ អានន្ទ មាតុគ្គាមោ តថាគតប្បវេទិតេ ធម្មវិនយេ
អគារស្មា អនគារិយំ បព្ពជិត្វា សោតាបត្តិផលម្បិ
សកទាគាមិផលម្បិ អនាគាមិផលម្បិ អរហត្តផលម្បិ
សច្ឆិកាតុន្តិ ។ សចេ កន្តេ កញ្ចោ មាតុគ្គាមោ តថាគ-
តប្បវេទិតេ ធម្មវិនយេ អគារស្មា អនគារិយំ បព្ពជិត្វា
សោតាបត្តិផលម្បិ ។បេ។ អរហត្តផលម្បិ សច្ឆិកាតុំ
ពហុការា កន្តេ មហាបជាបតី គោតមី កកុវតោ
មាតុច្ឆា អាចារិកា ធោសិតា កកុវន្តំ ជនេត្តិយា
ការិកាយ ខញ្ញំ ចាយេសិ ។ សាធុ កន្តេ
លភេយ្យ មាតុគ្គាមោ តថាគតប្បវេទិតេ ធម្មវិនយេ
អគារស្មា អនគារិយំ បព្ពជ្ជន្តិ ។ សចេ អានន្ទ
មហាបជាបតី គោតមី អដ្ឋ ការុធម្មេ បដិក្ខិត្តា
សា វស្សា ហោតុ ឧបសម្បទា ។ វស្សសតូប-
សម្បន្នាយ ភិក្ខុនិយា តទហុបសម្បន្នស្ស ភិក្ខុនោ
អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ កត្តព្ពំ

ម្នាលអានន្ទ មាតុគ្រាម បើចេញចាកផ្ទះ បព្វជ្ជាមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិន័យ ដែលតថាគតសំដែងហើយ ក៏គួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសោតាបត្តិផលផង សកទាគាមិផលផង អនាគាមិផលផង អរហត្តផលផង ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន បើមាតុគ្រាម ចេញចាកផ្ទះ បព្វជ្ជាមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិន័យ ដែលព្រះតថាគតសំដែងហើយ គួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសោតាបត្តិផលផង ។ បេ ។ អរហត្តផលផង បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ព្រះនាងមហាបជាបតិគោតមី មានឧបការៈច្រើន ជាព្រះមាតុច្ឆារបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ជាន់បីជាប់ចិញ្ចឹម កាលព្រះមាតាទ្រង់ទិវង្គតទៅ ជាន់បំបៅព្រះដ៏មានព្រះភាគ តរៀងមក ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ឲ្យមាតុគ្រាម ចេញចាកផ្ទះ ជាន បព្វជ្ជាមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិន័យ ដែលព្រះតថាគតទ្រង់សំដែងហើយផង ។ ម្នាលអានន្ទ បើព្រះនាងមហាបជាបតិគោតមី ទទួលប្រតិបត្តិតាមគរុធម៌ ៨ ប្រការជាន ឧបសម្បទានោះ ចូរសម្រេចដល់ព្រះនាងចុះ ។ (ឯគរុធម៌ ៨ ប្រការនោះគឺ) ភិក្ខុនីសូម្បីឧបសម្បទាជានមួយរយវស្សាហើយ ក៏ត្រូវតែថ្វាយបង្គំ ក្រោកទទួល ធ្វើអញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ចំពោះភិក្ខុ ដែលទើបនឹងឧបសម្បទាកនៃថ្ងៃនោះ

អយម្បិ ឆម្ភោ សក្កត្វា ករុកត្វា មានេត្វា ឫជេត្វា យាវជីវំ អនតិក្កមនីយោ ។ ឯ កិក្ខនិយា អភិក្ខុកេ អារាសេ វស្សំ ឧបគន្តព្ពំ អយម្បិ ឆម្ភោ សក្កត្វា ករុកត្វា មានេត្វា ឫជេត្វា យាវជីវំ អនតិក្កមនីយោ ។ អន្ធវ្ហ-មាសំ កិក្ខនិយា កិក្ខុសង្ឃតោ ឧភោសឋបុច្ឆកញ្ច តាឯទុបសង្កមនញ្ច បរិយេសិតព្ពំ អយម្បិ ឆម្ភោ សក្កត្វា ករុកត្វា មានេត្វា ឫជេត្វា យាវជីវំ អនតិក្កម-នីយោ ។ វស្សំ វុត្ថាយ កិក្ខនិយា ឧភតោសង្ឃេ តីហិ ឋានេហិ បវារេតព្ពំ ទិដ្ឋេន សុតេន បរិសង្កាយ អយម្បិ ឆម្ភោ សក្កត្វា ករុកត្វា មានេត្វា ឫជេត្វា យាវជីវំ អន-តិក្កមនីយោ ។ ករុឆម្មំ អជ្ឈាបន្នាយ កិក្ខនិយា ឧភតោ-សង្ឃេ បក្ខមានត្តំ បរិតព្ពំ អយម្បិ ឆម្ភោ សក្កត្វា ករុកត្វា មានេត្វា ឫជេត្វា យាវជីវំ អនតិក្កមនីយោ ។ ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ឆម្មេសុ សិក្ខិតសិក្ខាយ សិក្ខមានាយ ឧភតោសង្ឃេ ឧបសម្បទា បរិយេសិតព្ពា

បណ្ណាសកាសង្គហិត សង្ឃនវគ្គ

នេះជាធម៌ដែលភិក្ខុនីត្រូវធ្វើសក្ការៈ គោរព រាប់អាន បូជា កុំគប្បីប្រព្រឹត្ត កន្ទុះដ៏ជាបអស់ជីវិត ๑ ฯ ភិក្ខុនី មិនត្រូវនៅចាំវស្សាក្នុងអាវាសដែលគ្មានភិក្ខុឡើយ នេះជាធម៌ដែលភិក្ខុនីត្រូវធ្វើសក្ការៈ គោរព រាប់អាន បូជា កុំគប្បីប្រព្រឹត្តកន្ទុះដ៏ជាបអស់ជីវិត ๑ ฯ ភិក្ខុនីត្រូវស្វែងរកសួរទោសឋានចូលទៅស្តាប់ឧវាទផង អំពីសំណាក់ភិក្ខុសង្ឃរាល់កន្ទុះ๑ នេះជាធម៌ដែលភិក្ខុនីត្រូវធ្វើសក្ការៈ គោរព រាប់អាន បូជា កុំគប្បីប្រព្រឹត្តកន្ទុះ ដ៏ជាបអស់ជីវិត ๑ ฯ ភិក្ខុនីនៅចាំវស្សារួចហើយ ត្រូវបវារណាក្នុងសំណាក់សង្ឃទាំង ๒ ពួក (គឺភិក្ខុសង្ឃ ๑ ភិក្ខុនីសង្ឃ ๑) ដោយឋាន ๓ យ៉ាង គឺ ឃើញ ឮ រង្កៀស នេះជាធម៌ដែលភិក្ខុនីត្រូវធ្វើសក្ការៈ គោរព រាប់អាន បូជា កុំគប្បីប្រព្រឹត្តកន្ទុះ ដ៏ជាបអស់ជីវិត ๑ ฯ ភិក្ខុនីត្រូវគារុកាបត្តិហើយ គប្បីប្រព្រឹត្តបក្ខមានត្តក្នុងសំណាក់សង្ឃទាំង ๒ ពួកនេះ ជាធម៌ដែលភិក្ខុនីត្រូវធ្វើសក្ការៈ គោរព រាប់អាន បូជា កុំគប្បីប្រព្រឹត្តកន្ទុះ ដ៏ជាបអស់ជីវិត ๑ ฯ ភិក្ខុនីត្រូវជួយស្វែងរកឧបសម្បទា ក្នុងសំណាក់សង្ឃទាំង ๒ ពួក ដល់សិក្ខមានាដែលបានសិក្សាសិក្ខាបទទាំង ๖ (๑) ប្រការគ្រប់ ๒ ឆ្នាំហើយ

---

๑ សំដៅយកសិក្ខាបទ ๖ ពីឆក្កនិបាត ឆសុវិកាសភោជនៈ ฯ

អយម្បិ ជម្ហោ សក្កត្វា ករុកត្វា មានេត្វា បូជេត្វា យាវ-
ជីវំ អនតិក្កមនីយោ ។ ន កេនចិ បរិយាយេន កិក្ខុនិ-
យា កិក្ខុ អក្កោសិតព្ពោ បរិភាសិតព្ពោ អយម្បិ ជម្ហោ
សក្កត្វា ករុកត្វា មានេត្វា បូជេត្វា យាវជីវំ អនតិក្កម-
នីយោ ។ អជ្ជតគ្គេ ឥវជោ កិក្ខុនីនំ កិក្ខុសុ វចនបថោ
អនោវជោ កិក្ខូនំ កិក្ខុនីសុ វចនបថោ អយម្បិ ជម្ហោ
សក្កត្វា ករុកត្វា មានេត្វា បូជេត្វា យាវជីវំ អនតិក្កម-
នីយោ ។ សចេ អានន្ទ មហាបជាបតី គោតមី ឥមេ អដ្ឋ
ករុជម្មេ បដិក្ខណ្ហាតិ សាវសប្បា ហោតុ ឧបសម្បទាតិ ។
អថខោ អាយស្មា អានន្ទោ ភគវតោ សន្តិកេ
ឥមេ អដ្ឋ ករុជម្មេ ឧក្ខហេត្វា យេន មហាបជាបតី
គោតមី តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា មហាបជាបតឹ
គោតមឹ ឯតទវោច សចេ ខោ ត្វំ គោតមិ អដ្ឋ ករុជម្មេ
បដិក្ខណ្ហាយ្យាសិ សាវ តេ ករិស្សតិ ឧបសម្បទា ។

នេះជាធម៌ដែលកិក្ខុនីត្រូវធ្វើសក្ការៈ គោរព រាប់អាន បូជា កុំគប្បីប្រព្រឹត្ត
កន្ទុងឆ ដរាបអស់ជីវិត ១ ។ កិក្ខុនីមិនត្រូវជេរ មិនត្រូវប្រទេចកិក្ខុ ដោយ
បរិយាយណាមួយឡើយ នេះជាធម៌ដែលកិក្ខុនីត្រូវធ្វើសក្ការៈ គោរព
រាប់អាន បូជា កុំគប្បីប្រព្រឹត្តកន្ទុងឆ ដរាបអស់ជីវិត ១ ។ តាំងពីថ្ងៃ ដែល
បានឧបសម្បទានេះទៅ កិក្ខុនីត្រូវតែស្តាប់បង្គាប់កិក្ខុ ឯកិក្ខុមិនត្រូវស្តាប់
បង្គាប់កិក្ខុនីវិញទេឡើយ នេះជាធម៌ដែលកិក្ខុនីត្រូវធ្វើសក្ការៈ គោរព រាប់
អាន បូជា កុំគប្បីប្រព្រឹត្តកន្ទុងឆ ដរាបអស់ជីវិត ១ ។ ម្នាលអានន្ទ
បើព្រះនាងមហាបជាបតិគោតមី ទទួលប្រព្រឹត្តតាមគរុធម៌ទាំង ៨ នេះ
បាន ឧបសម្បទានោះ ចូរសម្រេចដល់ព្រះនាងចុះ ។ លំដាប់នោះ
ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ បានរៀនគរុធម៌ ៨ ប្រការ ក្នុងសំណាក់ព្រះ
ដ៏មានព្រះភាគ (ចាំស្ងាត់ហើយ) ក៏ចូលទៅរកព្រះនាងមហាបជាបតិ-
គោតមី លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ពោលទៅនឹងព្រះនាងមហាបជាបតិ-
គោតមីដូច្នេះថា បពិត្រព្រះនាងគោតមី បើព្រះនាងទទួលប្រតិបត្តិតាម
គរុធម៌ ៨ ប្រការបាន ឧបសម្បទានោះ នឹងសម្រេចដល់ព្រះនាង ។

វស្សសតូបសម្បន្នាយ កិក្ខុនិយា តទហុបសម្បន្នស្ស
កិក្ខុនោ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិ-
កម្មំ កត្តព្ពំ អយម្បិ ធម្មោ សក្កត្វា ករុកត្វា
មានេត្វា បូជេត្វា យាវជីវំ អនតិក្កមនីយោ ។ បេ ។
អដ្ឋតក្កេ ឧវាដោ កិក្ខុនីនំ កិក្ខូសុ វចនបថោ
អនោវាដោ កិក្ខូនំ កិក្ខុនីសុ វចនបថោ អយម្បិ ធម្មោ
សក្កត្វា ករុកត្វា មានេត្វា បូជេត្វា យាវជីវំ អនតិក្ក-
មនីយោ ។ សចេ ខោ តុំ កោតមិ ឥមេ អដ្ឋ ករុធម្មេ
បដិក្ខណ្ណោយ្យាសិ សារេ តេ ករិស្សតិ ឧបសម្បទាតិ ។
សេយ្យថាបិ កន្តេ អានន្ទ ឥត្ថី វ បុរិសោ វ ឧមារេ
យុវា មណ្ឌនកជាតិកោ សីសន្ហាតោ ឧប្បលមាលំ
វ វស្សិកមាលំ វ អធិមុត្តកមាលំ វ លភិត្វា
ឧភោហិ ហត្ថេហិ បដិគ្គហេត្វា ឧត្តមង្គេ សិរស្មិំ
បតិដ្ឋាបេយ្យ ឯវមេវ ខោ អហំ កន្តេ ឥមេ អដ្ឋ
ករុធម្មេ បដិក្ខិបាមិ យាវជីវំ អនតិក្កមនីយេតិ ។

(ឯគរុធម៌ ៨ ប្រការនោះគឺ) កិកុនីសូម្បីឧបសម្បទា បានមួយរយវស្សា ហើយ ក៏ត្រូវតែថ្វាយបង្គំ ក្រោកទទួល ធ្វើអញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ចំពោះកិកុ ដែលទើបនឹងបួសហើយក្នុងថ្ងៃនោះ នេះជាធម៌ដែលកិកុនីត្រូវធ្វើ សក្ការៈ គោរព រាប់អាន បូជា កុំគប្បីប្រព្រឹត្តកន្លង ដរាបអស់ជីវិត ๑ ។បេ។ ចាប់ដើមតាំងពីថ្ងៃ (ដែលបានឧបសម្បទា) នេះទៅ កិកុនីត្រូវតែស្តាប់បង្គាប់កិកុ ឯកិកុមិនត្រូវស្តាប់បង្គាប់កិកុនីវិញឡើយ នេះជាធម៌ដែលកិកុនីត្រូវធ្វើសក្ការៈ គោរព រាប់អាន បូជា កុំគប្បីប្រព្រឹត្តកន្លង ដរាបអស់ជីវិត ๑ ។ បពិត្រព្រះនាងគោតមី បើព្រះនាងទទួលប្រតិបត្តិគរុធម៌ ๘ ប្រការនេះបាន ។ ឧបសម្បទានោះ នឹងសម្រេចដល់ព្រះនាងបាន ។ ព្រះនាងមហាបជាបតិគោតមី ធ្វើយតបថា បពិត្រព្រះអានន្ទដ៏ចំរើន ស្ត្រីឬបុរសនៅក្រុមុំកំឡោះប្រកបដោយជាតិជាអ្នកស្អិតស្អាងខ្លួន មានក្បាលលប់លាងហើយ បានកម្រងផ្កាឧប្បលក្តី កម្រងផ្កាម្ទេះក្តី កម្រងផ្កាដែលមានក្លិនក្រអូបណាស់ក្តី ហើយទទួលយកដោយដៃទាំងពីរ ដំកល់ទុកលើអវយវៈដ៏ឧត្តមគឺក្បាល យ៉ាងណាមិញ បពិត្រព្រះអានន្ទដ៏ចំរើន ខ្ញុំនឹងទទួលប្រតិបត្តិតាមគរុធម៌ ๘ ប្រការនេះ មិនប្រព្រឹត្តកន្លង ដរាបអស់ជីវិត ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស អដ្ឋកនិបាតោ

អដ្ឋខោ អាយស្មា អានន្ទោ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ
ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។
ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ អាយស្មា អានន្ទោ ភគវន្តំ
ឯតទវោច បដិក្កមតិ ភន្តេ មហាបជាបតិយា គោត-
មិយា អដ្ឋ ករុណម្មា យាវជីវំ អនតិក្កមនីយានិ ។ សចេ
អានន្ទ ជាលកិស្ស មាតុក្កាមោ តថាគតប្បវេទិតេ
ធម្មវិនយេ អគារស្មា អនគារិយំ បព្ពជ្ជំ ចរដ្ឋិតកំ
អានន្ទ ព្រហ្មចរិយំ អភិសម្ភវិស្សវិស្សសហស្សមេវ សន្ទម្មោ
តិដ្ឋេយ្យ ។ យតោ ច ខោ អានន្ទ មាតុក្កាមោ តថាគត-
ប្បវេទិតេ ធម្មវិនយេ អគារស្មា អនគារិយំ បព្ពជិតោ
ឧឡារំ អានន្ទ ព្រហ្មចរិយំ ចិរដ្ឋិតិកំ ភវិស្សតិ បញ្ចេវាឡារំ
អានន្ទ វស្សសតានិ សទ្ធម្មោ ឋស្សតិ សេយ្យថាបិ អានន្ទ
យានិ កានិចិ កុលានិ ពហុឥត្ថិកានិ អប្បបុរិសកានិ
តានិ សុប្បធំសិយានិ ហោន្តិ ចោរេហិ កុម្ភត្ថេនកេហិ

លំដាប់នោះ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ រួចអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន គរុធម៌ទាំង ៨ ប្រការ ព្រះនាងមហាបជាបតិគោតមីព្រមទទួលហើយ មិនប្រព្រឹត្តឱ្យកន្ទុងដរាបអស់ជីវិតទេ ។ ម្នាលអានន្ទ ប្រសិនបើ មាតុគ្រាម មិនបានចេញចាកផ្ទះ បព្វជ្ជាមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិន័យ ដែលតថាគតសំដែងហើយទេ ម្នាលអានន្ទ ព្រហ្មចរិយធម៌នឹងបានតាំងនៅជាអង្វែង ព្រះសទ្ធម្មគឺអរហត្តផលនឹងបានតាំងនៅអស់ ១ ពាន់ឆ្នាំ ។ ម្នាលអានន្ទ តែកាលណា មាតុគ្រាមចេញចាកផ្ទះ បព្វជ្ជាមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិន័យ ដែលតថាគតសំដែងហើយ ម្នាលអានន្ទ ឥឡូវនេះ ព្រហ្មចរិយធម៌មិនតាំងនៅយូរអង្វែងទេ ម្នាលអានន្ទឥឡូវនេះ ព្រះសទ្ធម្មនឹងបិតនៅ បានត្រឹមតែប្រាំរយឆ្នាំវិញ ម្នាលអានន្ទ ត្រកូលតាំងច្បាស់ណាមួយ ដែលមានស្ត្រីច្រើន មានប្រុសតិច ត្រកូលតាំងនោះ ពួកចោរលួចឧដ្ឋិតក្នុងទីបក្ខដ៏កម្ចាត់ ហើយគន់មើលទ្រព្យក្នុងផ្ទះអកដៃដោយពន្ធឺនោះ អាចចូលមកបំផ្លាញបានដោយងាយ យ៉ាងណាមិញ

ឯវមេវ ខោ អានន្ទ យស្មឹ ធម្មវិនយេ លភតិ ភាតុគ្គាមោ
អគារស្មា អនគារិយំ បព្វជ្ជំ ន តំ ព្រហ្មចរិយំ ចិរដ្ឋិតិកំ
ហោតិ ។ សេយ្យថាបិ អានន្ទ សម្ពន្ធេ សាលិក្ខេត្តេ
សេតដ្ឋិកា នាម ភេកជាតិ ឯបតតិ ឯវំ តំ សាលិក្ខេត្តំ
ន ចិរដ្ឋិតិកំ ហោតិ ឯវមេវ ខោ អានន្ទ យស្មឹ ធម្មវិនយេ
លភតិ ភាតុគ្គាមោ អគារស្មា អនគារិយំ បព្វជ្ជំ ន តំ
ព្រហ្មចរិយំ ចិរដ្ឋិតិកំ ហោតិ ។ សេយ្យថាបិ អានន្ទ
សម្ពន្ធេ ឧច្ចក្ខេត្តេ មញ្ជេដ្ឋិកា នាម ភេកជាតិ ឯបតតិ
ឯវំ តំ ឧច្ចក្ខេត្តំ ន ចិរដ្ឋិតិកំ ហោតិ ឯវមេវ ខោ អានន្ទ
យស្មឹ ធម្មវិនយេ លភតិ ភាតុគ្គាមោ អគារស្មា អនគារិយំ
បព្វជ្ជំ ន តំ ព្រហ្មចរិយំ ចិរដ្ឋិតិកំ ហោតិ ។ សេយ្យថាបិ
អានន្ទ បុរិសោ មហាតោ តឧប្បាកស្ស បដិកច្ឆេ
ទាន្ធឹ ពន្ធេយ្យ យាវនេវ ឧទកស្ស អនតិក្កមនាយ
ឯវមេវ ខោ អានន្ទ មយា បដិកច្ឆេ ភិក្ខុនីនំ
អដ្ឋ គរុធម្មា បញ្ញត្តា យាវជីវំ អនតិក្កមនីយាតិ ។

ម្នាលអានន្ទ មាតុគ្រាមចេញចាកផ្ទះ ឋានបព្វជ្ជាមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិន័យ គឺព្រហ្មចរិយធម៌ណា ព្រហ្មចរិយធម៌នោះ មិនឋានតាំងនៅយូរអង្វែងទេ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្នាលអានន្ទ ពោគជាតិឈ្មោះសេតដ្ឋិកា (ក្រា-ស) ផ្ងាប់ចុះក្នុងស្រែស្រូវណា ដែលកំពុងតែលូតលាស់ល្អ ស្រែស្រូវនោះមិនឋានតាំងនៅយូរអង្វែង ដោយប្រការយ៉ាងនេះ យ៉ាងណាមិញ ម្នាលអានន្ទ មាតុគ្រាម ចេញចាកផ្ទះ ឋានបព្វជ្ជាមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិន័យ គឺព្រហ្មចរិយធម៌ណា ព្រហ្មចរិយធម៌នោះ មិនឋានតាំងនៅយូរអង្វែងទេ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្នាលអានន្ទ ពោគជាតិឈ្មោះមញ្ជដ្ឋិកា (ក្រាក្រហម) ផ្ងាក់ចុះក្នុងច្បារអំពៅណា ដែលកំពុងលូតលាស់ល្អ ច្បារអំពៅនោះ មិនឋានតាំងនៅយូរអង្វែង ដោយប្រការយ៉ាងនេះ យ៉ាងណាមិញ ម្នាលអានន្ទ មាតុគ្រាមចេញចាកផ្ទះ ឋានបព្វជ្ជាមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ក្នុងធម្មវិន័យ គឺព្រហ្មចរិយធម៌ណា ព្រហ្មចរិយធម៌នោះ មិនឋានតាំងនៅយូរអង្វែងទេ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្នាលអានន្ទ បុរសប្រញាប់លើកទំនប់ទប់ទឹកស្រះដ៏ធំជាមុន ដើម្បីមិនឲ្យទឹកហូរចេញទៅជាកំណត់ យ៉ាងណាមិញ ម្នាលអានន្ទ គរុធម៌ ៨ ប្រការ ដែលតថាគត ឋានបញ្ញត្តហើយ ចំពោះកិកុនីជាដម្បូង ដើម្បីមិនឲ្យ (កិកុនី) ប្រព្រឹត្តកន្លង ដរាបដល់អស់ជីវិត ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

สุตฺตนฺตปิฏกេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស អដ្ឋកនិបាតោ

(๔๒) ឯកំ សមយំ ភគវា វេសាលិយំ វិហរតិ មហាវនេ កូដាគារសាលាយំ ។ អថខោ អាយស្មា អានន្ទោ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ អាយស្មា អានន្ទោ ភគវន្តំ ឯតទវោច កតីហិ នុ ខោ ភន្តេ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ កិក្ខុ កិក្ខុនោវាទកោ សម្មន្និតព្ពោតិ ។ អដ្ឋហិ ខោ អានន្ទ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ កិក្ខុ កិក្ខុនោវាទកោ សម្មន្និតព្ពោ ។ កតមេហិ អដ្ឋហិ ។ ឥធានន្ទ កិក្ខុ សីលវា ហោតិ ។បេ។ សមាធាយ សិក្ខតិ សិក្ខាបទេសុ ពហុស្សុតោ ហោតិ ។បេ។ ទិដ្ឋិយា សុប្បដិវិទ្ធា ឧភយានិ ខោ បនស្ស ជាតិមោក្ខានិ វិត្ថារេន ស្វាគតានិ ហោន្តិ សុវិភត្តានិ សុប្បវត្តិតានិ សុវិនិច្ឆិតានិ សុត្តសោ អនុព្យញ្ជនសោ កល្យាណវាចោ ហោតិ កល្យាណវាក្ករណោ ចេវ យោ

(๕๒) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលគង់ក្នុងកូដាគារ-សាលា នាមហាវន ក្បែរក្រុងវេសាលី ។ គ្រានោះ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ទើបក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន កិក្ខុប្រកបដោយធម៌ប៉ុន្មាន ដែលសង្ឃគួរសន្មត ជាអ្នកឲ្យទុកចដល់នាងកិក្ខុនីបាន ។ ម្នាលអានន្ទ កិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៨ ប្រការ ទើបសង្ឃគួរសន្មត ជាអ្នកឲ្យទុកចដល់នាងកិក្ខុនីបាន ។ ប្រកបដោយធម៌ចំនួន ៨ ប្រការ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលអានន្ទ កិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមានសីល ។ បេ ។ សមាទានសិក្សាក្នុងសិក្ខាបទចំនួនឯង ១ ជាអ្នកចេះចាំច្រើន ។ បេ ។ យល់ត្រឹមត្រូវដោយទិដ្ឋិ ១ ឱវាទមោក្ខចំនួនពីរកិក្ខុនោះ កំចេះចាំដោយសេចក្តីពិស្តារ ចែកចេញដោយប្រពៃ ចាំស្ទាត់រត់មាត់ កាត់សេចក្តីបានដោយល្អ តាមសូត្រ តាមអនុព្យញ្ជនៈ ១ ជាអ្នកមានវាចាពីរោះ ពោលពាក្យពីរោះ ប្រកបដោយវាចាអ្នកត្រង់

ភគវាយ សមត្ថាកតោ វិស្សដ្ឋាយ អនេលកទ្បាយ អត្តស្សវិញ្ញាបនិយា បដិពលោ ហោតិ កិត្តិសទ្ទស្សវ ឆម្មិយា កថាយ សន្តុស្សិតុំ សមាទបេតុំ សមុត្តេជេតុំ សម្បហំសេតុំ យេកុយ្យេន កិត្តិនិធំ បិយោ ហោតិ មនាបោ ន ខោ បនេតំ ភគវន្តំ ឧទ្ទិស្សវ បព្វជិតាយ កោសាយវត្តនិវសនាយ ករុណម្មមជ្ឈាបន្នបុព្វោ ហោតិ វិសតិវស្សោ ហោតិ អតិរេកវីសតិវស្សោ ។ ឥមេហិ ខោ អានន្ទ អដ្ឋហិ ឆម្មេហិ សមត្ថាកតោ កិត្តិ កិត្តិនោភនកោ សម្មន្និតព្វោតិ ។

(៥៣) ឯកំ សមយំ ភគវា វេសាលិយំ វិហរតិ មហាវនេ កូដាគារសាលាយំ ។ អថខោ មហាបជាបតី គោតមី យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ អដ្ឋាសិ ។ ឯកមន្តំ ឋិតា ខោ មហាបជាបតី គោតមី ភគវន្តំ ឯតទវោច សាធុ មេ ភន្តេ ភគវា សង្ខិត្តេន ធម្មំ ទេសេតុ យមហំ ភគវតោ ធម្មំ សុត្វា ឯកា វូបកដ្ឋា

ជាវេចាកេ្សកេ្សាយមិនមានទោស អាចញុំាងអ្នកផងឲ្យដឹងច្បាស់សេចក្តី ១ ជាអ្នកអង់អាច ដើម្បីញុំាងភិក្ខុនីសង្ឃ ឲ្យយល់ ឲ្យប្រតិបត្តិតាម ឲ្យក្សាហាន ឲ្យជ្រះថ្លាដោយធម្មីកថា ១ ជាទីស្រឡាញ់ ជាទីគាប់ចិត្តនៃនាងភិក្ខុនីពាំងឆ្ងាយដោយច្រើន ១ ជាអ្នកមិនធ្ងាប់ត្រូវគេរុកោបត្តិ(១) ដោយនាងភិក្ខុនី ដែលស្ងៀកសំពត់ជ្រលក់ដោយទឹកអមួត្ត បួសចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនុ៎ះ ១ ជាអ្នកមានវស្សា ២០ ឬមានវស្សាច្រើនជាង ២០ ឆ្នើងទៅ ១ ។ ម្នាលអានន្ទ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ពាំង ៨ ប្រការនេះឯង ទើបសង្ឃគួរសន្មតជាអ្នកឲ្យ ឧបាទដល់នាងភិក្ខុនីបាន ។

(៩៣) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលគង់ក្នុងកូដាគារសាលា នាមហាវន ក្បែរក្រុងវេសាលី ។ គ្រានោះ ព្រះនាងមហាបជាបតិគោតមី ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ រួចហើយក៏បិតនៅ ក្នុងទីសមគួរ ។ លុះព្រះនាងមហាបជាបតិគោតមី បិតនៅក្នុងទីសមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ សំដែងធម៌ដោយសង្ខេបដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ព្រោះថា ខ្ញុំព្រះអង្គបានស្តាប់ធម៌ព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយ គប្បីចៀសចេញទៅតែម្នាក់ឯង

---

๑ សំដៅយកកាយសំសគ្គៈ ការចាប់ពាល់ត្រូវកាយភិក្ខុនី ។ អដ្ឋកថា ។

អប្បមត្តា អាតាបិនី បហិតត្តា វិហរេយ្យន្តិ ។ យេ
ខោ តុំ គោតមំ ជម្ពូ ជានេយ្យាសិ ឥមេ ជម្ពា
សរកាយ សំវត្តន្តិ នោ វិភង្គាយ សំយោគាយ
សំវត្តន្តិ នោ វិសំយោគាយ អាចយាយ សំវត្តន្តិ នោ
អបចយាយ មហិច្ឆតាយ សំវត្តន្តិ នោ អប្បិច្ឆតាយ
អសន្តុដ្ឋិយា សំវត្តន្តិ នោ សន្តុដ្ឋិយា សង្គណិកាយ
សំវត្តន្តិ នោ បវិវេកាយ កោសជ្ជាយ សំវត្តន្តិ នោ
វីរិយារម្ភាយ ទុព្ភរតាយ សំវត្តន្តិ នោ សុភរតាយាតិ ។
ឯវំសេន គោតមំ ជានេយ្យាសិ នេសោ ជម្ពូ នេសោ
វិនយោ នេតំ សត្ថុសាសនន្តិ ។ យេ ច ខោ តុំ គោតមំ
ជម្ពូ ជានេយ្យាសិ ឥមេ ជម្ពា វិភង្គាយ សំវត្តន្តិ នោ
សរកាយ វិសំយោគាយ សំវត្តន្តិ នោ សំយោគាយ

មិនប្រមាទ មានសេចក្តីព្យាយាមជាគ្រឿងដុតកំដៅកិលេស មានចិត្តបញ្ជូនទៅកាន់ព្រះនិព្វាន(មិនខាន)។ ម្នាលនាងគោតមី នាងគប្បីដឹងនូវធម៌ទាំង៤យ៉ាងណា ធម៌ទាំងនេះ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រកបដោយតម្រេក មិនប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រាសចាកតម្រេក ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រកបក្នុងវដ្ត: មិនប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រាសចាកការប្រកបក្នុងវដ្ត: ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីការសន្សំកិលេសវដ្ត: មិនប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីមិនមានការសន្សំកិលេសវដ្ត: ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីប្រាថ្នាច្រើន មិនប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីប្រាថ្នាតិចប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីមិនសន្តោស មិនប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីសន្តោស ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីច្រឡូកច្រឡំដោយពួក មិនប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីស្ងាត់ចាកពួក ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីខ្ជិលច្រអូស មិនប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រារព្ធសេចក្តីព្យាយាម ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីឲ្យគេចិញ្ចឹមក្រ មិនប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីឲ្យគេចិញ្ចឹមងាយ ។ ម្នាលនាងគោតមី នាងគប្បីចាំទុកដោយពិតចុះថា នេះមិនមែនជាធម៌ នេះមិនមែនជាវិន័យ នេះមិនមែនជាពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តាទេ ។ ម្នាលនាងគោតមី មួយទៀត នាងគប្បីដឹងនូវធម៌ទាំង៤យ៉ាងណា ធម៌ទាំងនេះ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រាសចាកតម្រេក មិនប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រកបដោយតម្រេក ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រាសចាកការប្រកបក្នុងវដ្ត: មិនប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីការប្រកបក្នុងវដ្ត:

អបចយាយ សំវត្តន្តិ នោ អាចយាយ អប្បិច្ឆតាយ សំវត្តន្តិ នោ មហិច្ឆតាយ សន្តុដ្ឋិយា សំវត្តន្តិ នោ អសន្តុដ្ឋិយា បវិវេកាយ សំវត្តន្តិ នោ សង្គណិកាយ វីរិយារម្ភាយ សំវត្តន្តិ នោ កោសជ្ជាយ សុភរតាយ សំវត្តន្តិ នោ ទុព្ភរតាយាតិ ។ ឯកំសេន តោតមិ ជាវេយ្យាសិ ឯសោ ឆម្មោ ឯសោ វិនយោ ឯតំ សត្ថុសាសនន្តិ ។

(៥៤) ឯកំ សមយំ ភគវា កោឌ្ឍិយេសុ វិហរតិ កក្ករបត្តំ នាម កោឌ្ឍិយានំ និគមោ ។ អថខោ ទីឃជាណុ កោឌ្ឍិយបុត្តោ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ ទីឃជាណុ កោឌ្ឍិយបុត្តោ ភគវន្តំ ឯតទវោច មយំ ភន្តេ តិហ៑ កាមភោគី បុត្ត-សម្ពាធសយនំ អជ្ឈាវសាម កាសិកចន្ទនំ បច្ចនុភោម

ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីមិនមានការសន្សំកិលេសវដ្ដៈ មិនប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីការសន្សំកិលេសវដ្ដៈ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីប្រាថ្នាតិច មិនប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រាថ្នាច្រើន ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីសន្តោស មិនប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីមិនសន្តោស ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីស្ងាត់ចាកពួក មិនប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីច្រឡូកច្រឡំដោយពួក ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រារព្ធសេចក្តីព្យាយាម មិនប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីធ្លិលច្រអូស ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីឲ្យគេចិញ្ចឹមងាយ មិនប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីឲ្យគេចិញ្ចឹមក្រ ។ ម្នាលនាងគោតមី នាងគប្បីចាំទុក ដោយពិតចុះថា នេះជាធម៌ នេះជាវិន័យ នេះជាពាក្យប្រៀនប្រដៅ របស់ព្រះសាស្តាហើយ ។

[៥៤] សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ក្នុងនិគមឈ្មោះកក្កវបត្តៈ របស់កោឡិយក្សត្រក្នុងដែនកោឡិយៈ ។ គ្រានោះ ទីឃជាណុកោឡិយបុត្រ (កោឡិយបុត្រឈ្មោះទីឃជាណុ) ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ក្រាបថ្វាយបង្គំ ព្រះដ៏មានព្រះភាគរួចហើយ អង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះទីឃជាណុកោឡិយបុត្រ អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន យើងខ្ញុំព្រះអង្គជាគ្រហស្ថ បរិភោគកាម តែងគ្រប់គ្រងទីដំណេកបង្អែតបង្អល់ដោយកូន ប្រស់ព្រំនូវលំអិតនៃទឹមចន្ទន៍ ពីដែនកាសី

មាលាកន្ធវិលេបនំ ធារយាម ជាតរូបរជតំ សាទិយាម
តេសំ ឆោ ភន្តេ ភគវា អម្ហាកំ តថា ធម្មំ ទេសេតុ យេ
អម្ហាកំ អស្សុ ធម្មា ទិដ្ឋធម្មហិតាយ ទិដ្ឋធម្មសុខាយ
សម្បរាយហិតាយ សម្បរាយសុខាយាតិ ។ ចត្តារោមេ
ព្យក្ខបជ្ជ ធម្មា កុលបុត្តស្ស ទិដ្ឋធម្មហិតាយ សំវត្តន្តិ
ទិដ្ឋធម្មសុខាយ ។ កតមេ ចត្តារោ ។ ឧដ្ឋានសម្បទា
អារក្ខសម្បទា កល្យាណមិត្តតា សមជីវិតា ។ កតមា
ច ព្យក្ខបជ្ជ ឧដ្ឋានសម្បទា ។ ឥធ ព្យក្ខបជ្ជ កុលបុត្តោ
យេន កម្មដ្ឋានេន(๑) ជីវិតំ កប្បេតិ យទិ កសិយា
យទិ វណិជ្ជាយ យទិ គោរក្ខេន យទិ ឥស្សត្តេន យទិ
រាជហោរិសេន យទិ សិប្បញ្ញតរេន តត្ថ ទក្ខោ ហោតិ
អនលសោ តត្រុបាយាយ វីមំសាយ សមន្នាគតោ អលំ
កាតុំ អលំ សំវិធាតុំ អយំ វុច្ចតិ ព្យក្ខបជ្ជ ឧដ្ឋាន-
សម្បទា ។ កតមា ច ព្យក្ខបជ្ជ អារក្ខសម្បទា ។

---

๑ ម. កម្មដ្ឋានេន ។

ទ្រទ្រង់នូវផ្កាកម្រង គ្រឿងក្រអូប គ្រឿងលាប ត្រេកអរនូវមាសនឹងប្រាក់ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងធម៌ បែបនោះ ដល់យើងខ្ញុំចាំងឡាយនោះ ជាធម៌ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ដើម្បីសេចក្តីសុខក្នុងបច្ចុប្បន្ន ដើម្បីប្រយោជន៍កងបរលោកក្នុង ដើម្បីសេចក្តីសុខកងបរលោក ដល់យើងខ្ញុំព្រះអង្គ ។ ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ (๑) ធម៌ចាំង៤ ប្រការនេះ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍កងបច្ចុប្បន្ន ដើម្បីសេចក្តីសុខកងបច្ចុប្បន្ន ដល់កុលបុត្រ ។ ធម៌៤ ប្រការ តើដូចម្តេច ។ គឺ ឧដ្ឋានសម្បទា ๑ អារក្ខសម្បទា ๑ កល្យាណមិត្តតា ๑ សមជីវិតា ๑ ។ ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ ចុះឧដ្ឋានសម្បទា តើដូចម្តេច ។ ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ កុលបុត្រ កងលោកនេះ ចិញ្ចឹមជីវិត ដោយការប្រឹងប្រែង កងការងារណា គឺកសិកម្ម ជួញប្រែក្តី រក្សាគោក្តី ការងាររបស់ខ្មាន់ធ្នូក្តី ការងាររបស់ពាជបុរសក្តី សិល្បៈណាមួយក្តី ជាអ្នកប៉ិនប្រសប់ កងការងារទាំងនោះ មិនខ្ជិលច្រអូស ប្រកបដោយឧប្បាយ ជាគ្រឿងពិចារណាកងការងារទាំងនោះថា គួរធ្វើ គួរចាត់ចែង ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ នេះហៅថា ឧដ្ឋានសម្បទា ។ ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ ចុះអារក្ខសម្បទា តើដូចម្តេច ។

---

๑ ហៅថាមហាវេណី ព្រោះបុព្វបុរសទាំងត្រកូលរបស់បុរសនោះ កើតក្នុងវង្សនេះ ។ អដ្ឋកថា ។

ឥធ ព្យក្ឃបជ្ជ កុលបុត្តស្ស កោតា ហោន្តិ ឧដ្ឋានវីរិ-
យាធិគតា ពាហាពលបរិចិតា សេទាវក្ខិត្តា ធម្មិកា
ធម្មលទ្ធា តេ អារក្ខេន កុត្តិយា សម្បាទេតិ កិន្តិ
មេ ឥមេ កោតេ នេវ ពជ្ឈាតោ ហាយេយ្យុំ ន ចោរ
ហាយេយ្យុំ ន អគ្គិ ឌហេយ្យ ន ឧទកំ វហេយ្យ ន
អប្បិយា ទាយាទា ហាយេយ្យុន្តិ អយំ វុច្ចតិ ព្យក្ឃបជ្ជ
អារក្ខសម្បទា ។ **តតិយា** ច ព្យក្ឃបជ្ជ កល្យា-
ណមិត្តតា ។ ឥធ ព្យក្ឃបជ្ជ កុលបុត្តោ យស្មឹ
គាមេ វា និគមេ វា បដិវសតិ តត្រ យេ តេ
ហោន្តិ គហបតិ វា គហបតិបុត្តា វា ឧហាក វា
វុឌ្ឍសីលិនោ វុឌ្ឍា វា វុឌ្ឍសីលិនោ សទ្ធាសម្បន្នា
សីលសម្បន្នា ចាគសម្បន្នា បញ្ញាសម្បន្នា តេហិ
សទ្ធឹ សន្តិដ្ឋតិ សល្លបតិ សាកច្ឆំ សមាបជ្ជតិ
យថាវុឌ្ឍានំ សទ្ធាសម្បន្នានំ សទ្ធាសម្បទំ អនុសិក្ខតិ
យថាវុឌ្ឍានំ សីលសម្បន្នានំ សីលសម្បទំ អនុសិក្ខតិ

ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ កោគៈទាំងឡាយ ដែលកុលបុត្រក្នុងលោកនេះ បានមកដោយកំឡាំងព្យាយាម ប្រឹងប្រែង សន្សំដោយកំឡាំងដៃ បែកញើសហូរញើស ជាកោគៈប្រកបដោយធម៌ បានមកដោយធម៌ កុលបុត្រនោះ បានញុំាងកោគៈទាំងនោះ ឲ្យសម្រេចដោយការរក្សាគ្រប់គ្រង ដោយគិតថា ធ្វើដូចម្តេច កុំឲ្យស្តេចទាំងឡាយ នាំយកកោគៈទាំងនេះ របស់អាត្មាអញទៅបាន កុំឲ្យពួកចោរលួចទៅបាន កុំឲ្យភ្លើងឆេះបាន កុំឲ្យទឹកបន្ទាត់ទៅបាន កុំឲ្យពួកទាយាទ មិនជាទីស្រឡាញ់ ដណ្តើមយកទៅបាន ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ នេះហៅថា អារក្ខសម្បទា ។ ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ ចុះកល្យាណមិត្តតា តើដូចម្តេច ។ ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ កុលបុត្រក្នុងលោកនេះ នៅអាស្រ័យក្នុងស្រុក ឬ និគមណា ពួកជនណា ពោះគហបតីក្តី គហបតិបុត្រក្តី ក្លៀវក្លៃតែចំរើនដោយសីលក្តី ចាស់ហើយតែចំរើនដោយសីលក្តី បរិបូណ៌ដោយសទ្ធា បរិបូណ៌ដោយសីល បរិបូណ៌ដោយចាគៈ បរិបូណ៌ដោយបញ្ញា ដែលនៅក្នុងស្រុក ឬ និគមនោះ កុលបុត្រនោះ តែងឈរ ចរចា សាកច្ចាជាមួយនឹងពួកជនទាំងនោះ តែងសិក្សានូវសទ្ធាសម្បទា នឹងពួកជនអ្នកបរិបូណ៌ ដោយសទ្ធា តាមសមគួរ សិក្សានូវសីលសម្បទា នឹងពួកជនអ្នកបរិបូណ៌ ដោយសីល តាមសមគួរ

យថារូបានំ ចាគសម្បន្នានំ ចាគសម្បទំ អនុសិក្ខតិ
យថារូបានំ បញ្ញាសម្បន្នានំ បញ្ញាសម្បទំ អនុសិក្ខតិ
អយំ វុច្ចតិ ព្យក្ខបជ្ជ កល្យាណមិត្តតា ។ កតមា
ច ព្យក្ខបជ្ជ សមជីវិតា ។ ឥធ ព្យក្ខបជ្ជ កុលបុត្តោ
អាយញ្ច កោសានំ វិទិត្វា វយញ្ច កោសានំ វិទិត្វា
សមជីវិកំ កប្បេតិ ជាច្ចោភគ្ឃំ ជាតិហីនំ ឃរំ មេ
អាយោ វយំ បរិយោធាយ ឋស្សតិ ន ច មេ វយោ អាយំ
បរិយោធាយ ឋស្សតីតិ ។ សេយ្យថាបិ ព្យក្ខបជ្ជ តុលា-
ធារោ វា តុលាធារន្តេវាសី វា តុលំ បគ្គហេត្វា ជានាតិ
ឱនតំ ឧន្នតន្តិ ឯវមេវំ ខោ
ព្យក្ខបជ្ជ កុលបុត្តោ អាយញ្ច កោសានំ វិទិត្វា វយញ្ច
កោសានំ វិទិត្វា សមជីវិកំ កប្បេតិ ជាច្ចោភគ្ឃំ
ជាតិហីនំ ឃរំ មេ អាយោ វយំ បរិយោធាយ ឋស្សតិ
ន ច មេ វយោ អាយំ បរិយោធាយ ឋស្សតីតិ ។

សិក្ខានុវិចាគសម្បទា នឹងពួកជនអ្នកបរិបូណ៌ ដោយចាគៈ តាមសមគួរ សិក្ខានុវិបញ្ញាសម្បទា នឹងពួកជនអ្នកបរិបូណ៌ ដោយបញ្ញាតាមសមគួរ ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ នេះហៅថា កល្យាណមិត្តតា ។ ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ ចុះសមជីវិតា តើដូចម្តេច ។ ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ កុលបុត្រក្នុងលោកនេះ ដឹងច្បាស់នូវការចំរើននៃកោគៈទាំង៣យ៉ាង ដឹងច្បាស់នូវការវិនាស៣ នៃកោគៈទាំង៣យ៉ាង ហើយចិញ្ចឹមជីវិតស្មើ មិនខ្ជះខ្ជាយពេក មិនក្រិតក្រៀតពេក ដោយគិតថា សេចក្តីចំរើនរបស់អាត្មាអញ នឹងគ្របសង្កត់សេចក្តីវិនាសយ៉ាងនេះ ឯសេចក្តីវិនាសរបស់អាត្មាអញ នឹងកុំគ្របសង្កត់សេចក្តីចំរើនបានឡើយ ។ ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ ប្រៀបដូចជនអ្នកថ្វឹងជញ្ជីងក្តី កូនសិស្សនៃជនអ្នកថ្វឹងជញ្ជីងក្តី លើកនូវជញ្ជីង ថ្វឹងហើយក៏ដឹងថា ទន់ខាងម្ខាងផង បះឡើងខាងម្ខាងផង យ៉ាងណាមិញ ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ កុលបុត្រអ្នកដឹងច្បាស់នូវការចំរើន នៃកោគៈទាំង៣យ៉ាង ដឹងច្បាស់នូវការវិនាស៣ នៃកោគៈទាំង៣យ៉ាង ហើយចិញ្ចឹមជីវិតស្មើ មិនខ្ជះខ្ជាយពេក មិនក្រិតក្រៀតពេក ដោយគិតថា សេចក្តីចំរើនរបស់អាត្មាអញនឹងគ្របសង្កត់សេចក្តីវិនាសយ៉ាងនេះ ឯសេចក្តីវិនាសរបស់អាត្មាអញ នឹងកុំគ្របសង្កត់សេចក្តីចំរើនបានឡើយ ក៏យ៉ាងនោះដែរ។

សចាយំ ព្យក្ឃបជ្ជ កុលបុត្តោ អបប្បាយោ សមានោ ពុទ្ធរំ ជីវិតំ កប្បេតិ តស្ស ភវន្តិ វត្តារោ ពុទ្ធុម្ពរខាទកញ្ញាយំ កុលបុត្តោ កោកេ ខាទតីតិ ។ សចេ បនាយំ ព្យក្ឃបជ្ជ កុលបុត្តោ មហាយោ សមានោ កសិរំ ជីវិតំ កប្បេតិ តស្ស ភវន្តិ វត្តារោ អន្ធមារកញ្ញាយំ កុលបុត្តោ មរិស្សតីតិ(១) ។ យតោ ច ខោយំ ព្យក្ឃបជ្ជ កុលបុត្តោ អាយញ្ច កោសានំ វិនិត្វា វយញ្ច កោសានំ វិនិត្វា សមជីវិតំ កប្បេតិ ឆាទ្វោសានុ្ឃ ឆាតិហីនំ ឃរំ មេ អាយោ វយំ បរិយោទាយ ឋស្សតិ ន ច មេ វយោ អាយំ បរិយោទាយ ឋស្សតីតិ អយំ វុច្ចតិ ព្យក្ឃបជ្ជ សមជីវិតា ។ ឃរំ សមុប្បន្នានំ ព្យក្ឃបជ្ជ កោសានំ ចត្តារិ អចាយមុខានិ ហោន្តិ ឥត្ថីធុត្តោ សុរាធុត្តោ អក្ខធុត្តោ ចាបមិត្តោ ចាបសហាយោ ចាបសម្ផវន្ថោ ។

---

๑ ម. អធិទ្ធមរិកំ វាយំ កុលបុត្តោ មរិស្សតីតិ ។ ម. អធិដ្ឋមរណំ វាយំ កុលបុត្តោ មរិស្សតីតិ ។

ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ ប្រសិនបើ កុលបុត្រនេះមានសេចក្តីចំរើនតិច ហើយ ចិញ្ចឹមជីវិតច្រើនលើសលុប អ្នកផងតែងនិយាយ ដល់កុលបុត្រនោះថា កុលបុត្រនេះ បរិភោគនូវភោគៈទាំងឡាយ ដូចជាគេស៊ីផ្លែល្វា(១) ។ ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ ប្រសិនបើ កុលបុត្រនេះ មានសេចក្តីចំរើនធំ ហើយចិញ្ចឹមជីវិតដោយក្បិតក្បៀត អ្នកផងតែងនិយាយដល់កុលបុត្រនោះថា កុលបុត្រនេះមុខជានឹងស្លាប់ ។ ដោយឥតឱពាទ ។ ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ កាលណាកុលបុត្រនេះ ដឹងច្បាស់នូវសេចក្តីចំរើន នៃភោគៈទាំងឡាយផង ដឹងច្បាស់នូវសេចក្តីវិនាសនៃភោគៈទាំងឡាយផង ហើយចិញ្ចឹមជីវិតស្មើ មិនខ្ពះខ្ពាយពេក មិនក្បិតក្បៀតពេក ដោយគិតថា សេចក្តីចំរើនរបស់អាត្មាអញ នឹងគ្របសង្កត់នូវសេចក្តីវិនាសយ៉ាងនេះ ឯសេចក្តីវិនាសរបស់អាត្មាអញ នឹងកុំគ្របសង្កត់សេចក្តីចំរើនបានឡើយ ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ នេះហៅថា សមជីវិតា ។ ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ កាលដែលភោគៈទាំងឡាយ ចំរើនឡើងយ៉ាងនេះហើយ រមែងមានផ្លូវនៃសេចក្តីវិនាស ៤ យ៉ាងគឺ ជាអ្នកលេងស្រី ១ លេងសុក ១ លេងល្បែងភ្នាល់ ១ មានមិត្តដ៏លាមក មានសំឡាញ់ដ៏លាមក សមគប់នឹងបុគ្គលដ៏លាមក ១ ។

---

๑ អ្នកចង់ស៊ីផ្លែល្វា មិនបេះឲ្យល្មមតែបរិភោគផ្លែត ទៅជាប់ដើមអង្រែង ឲ្យជ្រុះផ្លែទាំងអស់នោះតែម្តង ហើយរើសយកតែផ្លែណាដែលគួរស៊ីបាន ផ្លែក្រៅពីនោះ ទៅសល់ចោលជាច្រើន ។ អដ្ឋកថា ។

សេយ្យថាបិ ព្យក្ខបជ្ជ មហាតោ តទុភយកស្ស ចត្តារិ ចេវ អាយមុខានិ ចត្តារិ ច អបាយមុខានិ តស្ស បុរិសោ យានិ ចេវ អាយមុខានិ តានិ បិទហេយ្យ យានិ ច អបាយមុខានិ តានិ វិវរេយ្យ ទេវកោ ច ន សម្មា ជារំ អនុប្បវេច្ឆេយ្យ ឯវញ្ហិ តស្ស ព្យក្ខបជ្ជ មហាតោ តទុភយកស្ស បរិហានិយេវ បាដិកង្ខា នោ វុឌ្ឍិ ឯវមេវ ខោ ព្យក្ខបជ្ជ ឯវំ សមុប្បន្នានំ កោធានំ ចត្តារិ អបាយមុខានិ ហោន្តិ ឥត្ថីឆុត្តោ សុរាឆុត្តោ អក្ខឆុត្តោ បាបមិត្តោ បាបសហាយោ បាបសម្បវង្កោ ។ ឯវំ សមុ-ប្បន្នានំ ព្យក្ខបជ្ជ កោធានំ ចត្តារិ អាយមុខានិ ហោន្តិ ន ឥត្ថីឆុត្តោ ន សុរាឆុត្តោ ន អក្ខឆុត្តោ កល្យា-ណមិត្តោ កល្យាណសហាយោ កល្យាណសម្បវង្កោ ។

ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ ដូចស្រះទឹកដ៏ធំ មានផ្លូវនៃសេចក្តីចំរើន ៤ យ៉ាងផង មានប្រធាននៃសេចក្តីវិនាស ៤ យ៉ាងផង បុរសគប្បីបិទខ្ទប់នូវផ្លូវនៃសេចក្តីវិនាសទាំងនោះ របស់ស្រះនោះក្តី គប្បីបើកបង្ហូរនូវផ្លូវនៃសេចក្តីវិនាសទាំងនោះ របស់ស្រះនោះក្តី ទាំងភ្លៀង ក៏មិនបង្អោនទូវាទឹកដោយប្រពៃក្តី ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ កាលបើយ៉ាងនេះហើយ ស្រះដ៏ធំនោះនឹងមានសេចក្តីសាបសូន្យជាប្រាកដ មិនមានសេចក្តីចំរើនឡើយ យ៉ាងណាមិញ ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ កាលកោគៈទាំងឡាយ ចំរើនឡើងយ៉ាងនេះហើយ រមែងមានផ្លូវនៃសេចក្តីវិនាស ៤ យ៉ាងគឺ ជាអ្នកលេងស្រី ១ លេងសុរា ១ លេងល្បែងភ្នាល់ ១ មានមិត្រដ៏លាមក មានសំឡាញ់ដ៏លាមក សមគប់នឹងបុគ្គលដ៏លាមក ១ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ កាលបើកោគៈទាំងឡាយ ចំរើនឡើងយ៉ាងនេះហើយ ប្រធាននៃសេចក្តីចំរើន ៤ យ៉ាងគឺ ជាអ្នកមិនលេងស្រី ១ មិនលេងសុរា ១ មិនលេងល្បែងភ្នាល់ ១ មានមិត្រល្អ មានសំឡាញ់ល្អ សមគប់នឹងបុគ្គលល្អ ១ ក៏មានឡើង ។

សេយ្យថាបិ ព្យក្ឃបជ្ជ មហាតោ តទ្ឆាកស្ស ចត្តារំ
ថេវ អាយមុខានិ ចត្តារិ ច អថាយមុខានិ តស្ស
បុរិសោ យានិ ថេវ អាយមុខានិ តានិ វិវរេយ្យ យានិ
ច អថាយមុខានិ តានិ បិទហេយ្យ ទេវោ ច សម្មា
ធារំ អនុប្បវេច្ឆេយ្យ ឯវញ្ហិ តស្ស ព្យក្ឃបជ្ជ មហាតោ
តទ្ឆាកស្ស វុឌ្ឍិយេវ ថាដិកថ្ងា នោ បរិហានិ
ឯវមេវ ខោ ព្យក្ឃបជ្ជ ឯវំ សមុប្បន្នានំ ភោគានំ ចត្តារិ
អាយមុខានិ ហោន្តិ ឧ ឋ្ឋានវុដ្ឋោ ឧ សុកចវុដ្ឋោ ឧ
អក្ខធុដ្ឋោ កល្យាណមិត្តោ កល្យាណសហាយោ
កល្យាណសម្ប្បវង្កោ ។ ឥមេ ខោ ព្យក្ឃបជ្ជ ចត្តារោ
ធម្មា កុលបុត្តស្ស ទិដ្ឋធម្មហិតាយ សំវត្តន្តិ ទិដ្ឋធម្ម-
សុខាយ ។ ចត្តារោមេ ព្យក្ឃបជ្ជ ធម្មា កុលបុត្តស្ស
សម្បរាយហិតាយ សំវត្តន្តិ សម្បរាយសុខាយ ។ កតមេ
ចត្តារោ ។ សទ្ធាសម្បទា សីលសម្បទា ចាគសម្បទា
បញ្ញាសម្បទា ។ កតមា ច ព្យក្ឃបជ្ជ សទ្ធាសម្បទា ។
ឥធ ព្យក្ឃបជ្ជ កុលបុត្តោ សទ្ធោ ហោតិ សទ្ធហតិ

បណ្ណាសកាសង្គហិត សង្ខារវគ្គ

ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ ដូចស្រះដ៏ធំ មានផ្លូវនៃសេចក្តីចំរើន ៤ យ៉ាងផង មានប្រធាននៃសេចក្តីវិនាស ៤ យ៉ាងផង បុរសគប្បីបើកបង្ហូរទូទ្លំផ្លូវនៃសេចក្តីចំរើនទាំងនោះ របស់ស្រះនោះផង គប្បីបិទនូវផ្លូវនៃសេចក្តីវិនាសទាំងនោះ របស់ស្រះនោះផង ទាំងភ្លៀង ក៏បង្អោរចុះនូវធារទឹក ដោយប្រពៃផង ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ កាលបើយ៉ាងនេះហើយ សេចក្តីចំរើនរបស់ស្រះនោះនឹងមានប្រាកដ មិនមានសេចក្តីសាបសូន្យឡើយ យ៉ាងណាមិញ ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ កាលបើភោគៈទាំងឡាយ ចំរើនឡើងយ៉ាងនេះហើយ រមែងមានផ្លូវ នៃសេចក្តីចំរើន៤យ៉ាងគឺ អ្នកមិនលេងស្រី ១ មិនលេងសុរា ១ មិនលេងល្បែងភ្នាល់ ១ មានមិត្រល្អ មានសំឡាញ់ល្អ សមគប់នឹងបុគ្គលដ៏ល្អ ១ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ ធម៌ទាំងឡាយ ៤ ប្រការនេះឯង ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍កុងបច្ចុប្បន្ន ដើម្បីសេចក្តីសុខកុងបច្ចុប្បន្ន ដល់កុលបុត្រ ។ ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ ធម៌ទាំងឡាយ៤ប្រការនេះ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍កុងបរលោក ដើម្បីសេចក្តីសុខកុងបរលោក ដល់កុលបុត្រ ។ ធម៌ ៤ ប្រការ តើដូចម្តេច ។ គឺសទ្ធាសម្បទា ១ សីលសម្បទា ១ ចាគសម្បទា ១ បញ្ញាសម្បទា ១ ។ ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ ចុះសទ្ធាសម្បទា តើដូចម្តេច ។ ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ កុលបុត្រក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកមានសទ្ធា ជឿការត្រាស់ដឹងនៃព្រះតថាគតថា

តថាគតស្ស ពោធិ ឥតិបិ សោ ភគវា ។ បេ ។ សត្ថា
ទេវមនុស្សានំ ពុទ្ធោ ភគវាតិ អយំ វុច្ចតិ ព្យក្ខបជ្ជ
សទ្ធាសម្បទា ។ កតមា ច ព្យក្ខបជ្ជ សីលសម្បទា ។
ឥធ ព្យក្ខបជ្ជ កុលបុត្តោ ទាឡាតិទាតា បដិវិរតោ
ហោតិ ។ បេ ។ សុរាមេរយមជ្ជបមាទដ្ឋានា បដិវិរតោ
ហោតិ អយំ វុច្ចតិ ព្យក្ខបជ្ជ សីលសម្បទា ។ កតមា
ច ព្យក្ខបជ្ជ ចាគសម្បទា ។ ឥធ ព្យក្ខបជ្ជ កុលបុត្តោ
វិគតមលមច្ឆេរេន ចេតសា អគារំ អជ្ឈាវសតិ មុត្តចាគោ
បយតបាណី វោសគ្គរតោ យាចយោគោ ទានសំវិភាគ-
រតោ អយំ វុច្ចតិ ព្យក្ខបជ្ជ ចាគសម្បទា ។ កតមា
ច ព្យក្ខបជ្ជ បញ្ញាសម្បទា ។ ឥធ ព្យក្ខបជ្ជ កុលបុត្តោ
បញ្ញវា ហោតិ ឧទយត្ថគាមិនិយា បញ្ញាយ សមន្នាគតោ
អរិយាយ និព្វេធិកាយ សម្មាទុក្ខក្ខយគាមិនិយា អយំ
វុច្ចតិ ព្យក្ខបជ្ជ បញ្ញាសម្បទា ។ ឥមេ ខោ ព្យក្ខបជ្ជ
ចត្តារោ ធម្មា កុលបុត្តស្ស សម្បរាយមហិតាយ សំវត្តន្តិ
សម្បរាយសុខាយាតិ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ។បេ។ ជាសាស្តានៃទេវតានឹងមនុស្សទាំងឡាយ ទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវចតុរារិយសច្ច ទ្រង់លែងវិលត្រឡប់មកកាន់កំណើតថ្មីទៀតហើយ ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ នេះហៅថាសទ្ធាសម្បទា ។ ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ ចុះសីលសម្បទា តើដូចម្តេច ។ ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ កុលបុត្រក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកវៀរចាកបាណាតិបាត ។បេ។ វៀរចាកសុរាមេរយមជ្ជប្បមាទដ្ឋាន ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ នេះហៅថា សីលសម្បទា ។ ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ ចុះចាគសម្បទា តើដូចម្តេច ។ ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ កុលបុត្រក្នុងលោកនេះ មានចិត្តប្រាសចាកមន្ទិលគឺសេចក្តីកំណាញ់ នៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ មានទានបរិច្ចាគរួចស្រឡះហើយ មានដៃលាងហើយ ត្រេកអរក្នុងការលះបង់ គួរដល់សម ត្រេកអរ ក្នុងការចែករំលែកនូវទាន ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ នេះហៅថា ចាគសម្បទា ។ ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ ចុះបញ្ញាសម្បទា តើដូចម្តេច ។ ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ កុលបុត្រក្នុងលោកនេះ មានប្រាជ្ញាប្រកបដោយប្រាជ្ញា ជាដំណើរយល់ការសេចក្តីចំរើន និងសេចក្តីវិនាស ជាប្រាជ្ញាដ៏ប្រសើរ មុះមុត ជាដំណើរយល់ការដែលអស់ទៅនៃទុក្ខដោយប្រពៃ ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ នេះហៅថា បញ្ញាសម្បទា ។ ម្នាលព្យគ្ឃបជ្ជៈ ធម៌ទាំង ៤ យ៉ាងនេះឯង រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ក្នុងលោក ដើម្បីសេចក្តីសុខក្នុងលោក ដល់កុលបុត្រ ។

ទុជ្ជាតា កម្មធេយ្យេសុ អប្បមត្តោ វិជានតា
សមំ កាយេន វាចាយ សម្មតំ អនុរក្ខតិ
សន្ធោ សីលេន សម្បន្នោ វន្ទញ្ញូ វីតមច្ឆរោ
និច្ចំ មគ្គំ វិសោធេតិ សោត្ថានំ សម្បរាយិកំ
ឥច្ចេតេ អដ្ឋ ធម្មា ច សន្ទិស្សា ឃរមេសិនោ
អក្ខាតា សច្ចជាមេន ទុភយត្ថ សុខាវហា
និដ្ឋធម្មហិតត្ថាយ សម្បរាយសុខាយ ច
ឯវមេតំ កមាជ្ជានំ ចាតោ បុញ្ញំ បវឌ្ឍតីតិ ។

(៥៥) អថខោ ទុជ្ជយោ ព្រាហ្មណោ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវតា សទ្ធឹ សម្មោទិ សម្មោទនីយំ កថំ សារណីយំ វីតិសារេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ ទុជ្ជយោ ព្រាហ្មណោ ភគវន្តំ ឯតទវោច មយំ ភោ គោតម(១) បឋមំ គន្ធកាមា

---

๑ ម. មយំ អស្សុ ភោ គោតម ។

កុលបុត្រ អ្នកមានឫទ្ធិយ៉ាមប្រឹងប្រែង ក្នុងទីនៃការងារទាំងឡាយ ១ មិនប្រហែសធ្វេសមានការចាត់ចែង ១ ចិញ្ចឹមដឹងស្មើ ១ ចេះថែរក្សាទ្រព្យ ដែលរកបានមក ១ មានសទ្ធា ១ បរិបូណ៌ ដោយសីល ១ ជំងន់នូវពាក្យពេចន៍ ១ ប្រាសចាកសេចក្តីកំណាញ់ រមែងជំរះនូវផ្លូវមានសួស្តី ជាផ្លូវទៅកាន់បរលោកជានិច្ច ១ ធម៌ទាំង ៨ ប្រការនេះ តែងនាំមកនូវសេចក្តីសុខក្នុងលោកទាំងពីរដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគព្រះអង្គជាសច្ចនាម ទ្រង់សំដែងហើយ ដល់កុលបុត្រអ្នកមានសទ្ធា ស្វែងរកផ្លែ ដើម្បីប្រយោជន៍ ក្នុងបច្ចុប្បន្នផង ដើម្បីសេចក្តីសុខក្នុងបរលោកផង ដោយប្រការដូច្នេះ ការបរិច្ចាគនឹងបុណ្យនេះ តែងចំរើន ដល់គ្រហស្ថទាំងឡាយយ៉ាងនេះឯង ។

(៥៥) លំដាប់នោះ ទុដ្ឋយព្រាហ្មណ៍ ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏និយាយរីករាយជាមួយនឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះបញ្ចប់ពាក្យ ដែលគួររីករាយ នឹងពាក្យដែលគួរលឹកហើយ ក៏អង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះទុដ្ឋយព្រាហ្មណ៍ អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដូច្នេះថា បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន យើងខ្ញុំមានប្រាថ្នា ដើម្បីទៅឃ្វាតចេញអំពីស្រុក

តេសញ្ញេ ភវំ គោតមោ អម្ហាកំ តថា ធម្មំ ទេសេតុ យេ
អម្ហាកំ អស្សុ ធម្មា ទិដ្ឋធម្មហិតាយ ទិដ្ឋធម្មសុខាយ
សម្បរាយហិតាយ សម្បរាយសុខាយាតិ ។ ចត្តារោមេ
ព្រាហ្មណ ធម្មា កុលបុត្តស្ស ទិដ្ឋធម្មហិតាយ សំវត្តន្តិ
ទិដ្ឋធម្មសុខាយ ។ កតមេ ចត្តារោ ។ ឧដ្ឋានសម្បទា
អារក្ខសម្បទា កល្យាណមិត្តតា សមជីវិតា ។ កតមា
ច ព្រាហ្មណ ឧដ្ឋានសម្បទា ។ ឥធ ព្រាហ្មណ កុល-
បុត្តោ យេន កម្មដ្ឋានេន ជីវិកំ កប្បេតិ យទិ កសិយា
យទិ វណិជ្ជាយ យទិ គោរក្ខេន យទិ ឥស្សត្តេន យទិ
រាជហោរសេន យទិ សិប្បញ្ញតរេន តត្ថ ទក្ខោ ហោតិ
អនលសោ តត្រុបាយាយ វីមំសាយ សមន្នាគតោ អលំ
កាតុំ អលំ សំវិធាតុំ អយំ វុច្ចតិ ព្រាហ្មណ ឧដ្ឋាន-
សម្បទា ។ កតមា ច ព្រាហ្មណ អារក្ខសម្បទា ។
ឥធ ព្រាហ្មណ កុលបុត្តស្ស ភោគា ហោន្តិ ឧដ្ឋានវីរិ-
យាធិគតា ពាហាពលបរិចិតា សេទាវក្ខិត្តា ធម្មិកា

ធម៌ទាំង៤ប្រការណា ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ដើម្បីសេចក្តីសុខ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ដើម្បីប្រយោជន៍ ក្នុងបរលោក ដើម្បីសេចក្តីសុខ ក្នុងបរលោក គប្បីមានដល់ពួកយើងខ្ញុំ សូមព្រះគោតមដ៏ចំរើន ទ្រង់សំដែងនូវធម៌នោះដល់យើងខ្ញុំ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ធម៌ទាំង៤ប្រការ ៤ប្រការនេះ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ដើម្បីសេចក្តីសុខ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ដល់កុលបុត្រ ។ ធម៌ ៤ ប្រការ តើដូចម្តេច ។ គឺ ទដ្ឋានសម្បទា ១ អារក្ខសម្បទា ១ កល្យាណមិត្តតា ១ សមជីវិតា ១ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ចុះទដ្ឋានសម្បទា តើដូចម្តេច ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ កុលបុត្រក្នុងលោកនេះ ចិញ្ចឹមជីវិតដោយការប្រឹងប្រែងក្នុងការងារណា ទោះក្សត្តិ ជួញប្រែក្តី រក្សាគោក្តី ការងាររបស់ខ្ញាន់ធ្នូក្តី ការងាររបស់ពាជបុរសក្តី សិល្បៈណាមួយក្តី ជាអ្នកប៉ិនប្រសប់ក្នុងការងារទាំងនោះ មិនខ្ជិលច្រអូស ប្រកបដោយទប្បាយជាគ្រឿងពិចារណា ក្នុងការងារទាំងនោះថា គួរធ្វើ គួរចាត់ចែង ម្នាលព្រាហ្មណ៍ នេះហៅថា ទដ្ឋានសម្បទា ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ចុះអារក្ខសម្បទា តើដូចម្តេច ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ កោគៈទាំងឡាយ ដែលកុលបុត្រក្នុងលោកនេះ បានមកដោយកំឡាំងព្យាយាម ប្រឹងប្រែង សន្សំដោយកំឡាំងដៃ បែកញើស ហូរញើស ជាកោគៈ ប្រកបដោយធម៌

ឧម្មុលទ្ធា តេ អារក្ខេន កុត្តិយា សម្បាទេតំ កិន្តិ មេ
ឥមេ តោតេ នេវ ភជាតោ ហាវេយ្យុំ ន ចោរ ហាវេយ្យុំ
ន អគ្គិ ឌហេយ្យ ន ឧទកំ វហេយ្យ ន អប្បិយា
ធាយាធា ហាវេយ្យុន្តិ អយំ វុច្ចតិ ព្រាហ្មណ អារក្ខស-
ម្បទា ។ កតមា ច ព្រាហ្មណ កល្យាណមិត្តតា ។
ឥធ ព្រាហ្មណ កុលបុត្តោ យស្មឹ តាមេ ភ ឯកមេ ភ
បដិវិសតិ តត្រយេ តេ ហោន្តិ គហបតិ ភ គហបតិបុត្តា
ភ ឧហាក ភ វុឌ្ឍសីលិនោ វុឌ្ឍា ភ វុឌ្ឍសីលិនោ
សទ្ធាសម្បន្នា សីលសម្បន្នា ចាគសម្បន្នា បញ្ញាសម្បន្នា
តេហិ សទ្ធឹ សន្តិដ្ឋតិ សល្លបតិ សាកច្ឆំ សមាបជ្ជតិ
យថាវុឌ្ឍានំ សទ្ធាសម្បន្នានំ សទ្ធាសម្បន្នំ អនុ-
សិក្ខតិ យថាវុឌ្ឍានំ សីលសម្បន្នានំ សីលសម្បន្នំ
អនុសិក្ខតិ យថាវុឌ្ឍានំ ចាគសម្បន្នានំ ចាគសម្បន្នំ
អនុសិក្ខតិ យថាវុឌ្ឍានំ បញ្ញាសម្បន្នានំ បញ្ញាសម្បន្នំ
អនុសិក្ខតិ អយំ វុច្ចតិ ព្រាហ្មណ កល្យាណមិត្តតា ។

បណ្ណាសកាសង្គហិត សត្វានវត្ត

កុលបុត្រនោះ រមែងញ៉ាំងកោគៈទាំងនោះ ឲ្យសម្រេចដោយការរក្សាគ្រប់គ្រងដោយគតិថាធ្វើដូចម្តេច កុំឲ្យស្តេចទាំងឡាយ នាំយកកោគៈទាំងនេះរបស់អាត្មាអញទៅបាន កុំឲ្យពួកចោរលួចយកទៅបាន កុំឲ្យភ្លើងឆេះបាន កុំឲ្យទឹកបន្សាត់ទៅបាន កុំឲ្យពួកទាយាទ មិនជាទីស្រឡាញ់ ដណ្តើមយកទៅបាន ម្នាលព្រាហ្មណ៍ នេះហៅថាអារក្ខសម្បទា ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ចុះកល្យាណមិត្តតាតើដូចម្តេច ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ កុលបុត្រក្នុងលោកនេះ នៅអាស្រ័យក្នុងស្រុកឬនិគមណា ពួកជនណា ទោះគហបតីក្តី គហបតិបុត្រក្តី ក្មេងតែចំរើនដោយសីល ចាស់ហើយតែចំរើនដោយសីល បរិបូណ៌ដោយសទ្ធា បរិបូណ៌ដោយសីល បរិបូណ៌ដោយចាគៈ បរិបូណ៌ដោយបញ្ញា មាននៅក្នុងស្រុក ឬនិគមនោះ (កុលបុត្រនោះ) រមែងឈរចរចា សាកច្ចាជាមួយនឹងពួកជនទាំងនោះ តែងសិក្សាទូរស័ព្ទសម្បទា នឹងពួកជនអ្នកបរិបូណ៌ ដោយសទ្ធា តាមសមគួរ សិក្សាទូរសីលសម្បទា នឹងពួកជនអ្នកបរិបូណ៌ ដោយសីល តាមសមគួរ សិក្សាទូរចាគសម្បទា នឹងពួកជន អ្នកបរិបូណ៌ ដោយចាគៈ តាមសមគួរ សិក្សាទូរបញ្ញាសម្បទា នឹងពួកជន អ្នកបរិបូណ៌ ដោយបញ្ញា តាមសមគួរ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ នេះហៅថា កល្យាណមិត្តតា ។

กตมา จ ព្រាហ្មណ សមជីវិតា ។ ឥធ ព្រាហ្មណ
កុលបុត្តោ អាយញ្ច កោតានំ វិទិត្វា វយញ្ច កោតានំ
វិទិត្វា សមជីវិកំ កប្បេតិ ជាឡ្ហោតន្តិ ជាតិហីនំ
ឯវំ មេ អាយោ វយំ បរិយាធាយ ឋស្សតិ ន ច
មេ វយោ អាយំ បរិយាធាយ ឋស្សតីតិ ។ សេយ្យថាបិ
ព្រាហ្មណ តុលាធារោ វា តុលាធារន្តេវាសី វា តុលំ
បគ្គហេត្វា ជានាតិ ឯត្តកេន វា ឧន្នតំ ឯត្តកេន វា
ឱនតន្តិ ឯវមេវ ខោ ព្រាហ្មណ កុលបុត្តោ អាយញ្ច
កោតានំ វិទិត្វា វយញ្ច កោតានំ វិទិត្វា សមជីវិកំ
កប្បេតិ ជាឡ្ហោតន្តិ ជាតិហីនំ ឯវំ មេ អាយោ វយំ
បរិយាធាយ ឋស្សតិ ន ច មេ វយោ អាយំ បរិយាធាយ
ឋស្សតីតិ ។ សចាយំ ព្រាហ្មណ កុលបុត្តោ អបរាយោ
សមានោ ឧឡារំ ជីវិកំ កប្បេតិ តស្ស ភវន្តិ វត្តារោ
ឧឡារាយ ឧបដ្ឋាយិកាយ កុលបុត្តោ កោកេ ខាទតីតិ ។
សចេ បនាយំ ព្រាហ្មណ កុលបុត្តោ មហាយោ សមានោ

ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ចុះសមជីវិតាតើដូចម្តេច ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ កុលបុត្រក្នុងលោកនេះ ដឹងច្បាស់នូវការចំរើន នៃកោគៈទាំងឡាយផង ដឹងច្បាស់នូវការវិនាសទៅ នៃកោគៈទាំងឡាយផង ហើយចិញ្ចឹមជីវិតស្មើ មិនខ្ជះខ្ជាយពេក មិនក្រិតក្រៀតពេក ដោយគិតថា សេចក្តីចំរើនរបស់អាត្មាអញ នឹងគ្របសង្កត់សេចក្តីវិនាសយ៉ាងនេះ ឯសេចក្តីវិនាស របស់អាត្មាអញ នឹងកុំគ្របសង្កត់សេចក្តីចំរើនបានឡើយ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ប្រៀបដូចជនអ្នកថ្វឹងជញ្ជីងក្តី កូនសិស្សនៃជនអ្នកថ្វឹងជញ្ជីងក្តី លើកនូវជញ្ជីងថ្វឹងហើយ ក៏ដឹងថា ទន់ទៅខាងម្ខាង បះឡើងខាងម្ខាងផង យ៉ាងណាមិញ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ កុលបុត្រអ្នកដឹងច្បាស់នូវការចំរើន នៃកោគៈទាំងឡាយផង ដឹងច្បាស់នូវការវិនាសទៅ នៃកោគៈទាំងឡាយផង ហើយចិញ្ចឹមជីវិតស្មើ មិនខ្ជះខ្ជាយពេក មិនក្រិតក្រៀតពេក ដោយគិតថា សេចក្តីចំរើនរបស់អាត្មាអញ នឹងគ្របសង្កត់សេចក្តីវិនាសយ៉ាងនេះ ឯសេចក្តីវិនាសរបស់អាត្មាអញ នឹងកុំគ្របសង្កត់សេចក្តីចំរើនបានឡើយ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ប្រសិនបើ កុលបុត្រនេះមានសេចក្តីចំរើនតិច តែចិញ្ចឹមជីវិតច្រើនលើសលុប អ្នកផងទាំងឡាយ តែងនិយាយដល់កុលបុត្រនោះថា កុលបុត្រនេះ បរិភោគនូវកោគៈទាំងឡាយ ដូចជាគេស៊ីផ្លែល្វា ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ប្រសិនបើ កុលបុត្រនេះ មានសេចក្តីចំរើនធំ

កសិរំ ជីវិកំ កប្បេតិ តស្ស ភវន្តិ វត្តារោ អទ្ធមារ-
កញ្ញាយំ កុលបុត្តោ មរិសត្តតីតិ ។ យតោ ច ខោយំ
ព្រាហ្មណ កុលបុត្តោ អាយញ្ច ភោគានំ វិនិត្វា វយញ្ច
ភោគានំ វិនិត្វា សមជីវិកំ កប្បេតិ ឆាដ្ឋោភត្តិ
ឆាតិហីនំ ឱរំ មេ អាយោ វយំ បរិយោធាយ ឋស្សតិ ន
ច មេ វយោ អាយំ បរិយោធាយ ឋស្សតីតិ អយំ វុច្ចតិ
ព្រាហ្មណ សមជីវិតា ។ ឱរំ សមុប្បន្នានំ ព្រាហ្មណ
ភោគានំ ចត្តារិ អចាយមុខានិ ហោន្តិ ឥត្ថីឃុត្តោ សុរា-
ឃុត្តោ អក្ខឃុត្តោ ចាបមិត្តោ ចាបសហាយោ ចាបសម្ប-
វង្កោ ។ សេយ្យថាបិ ព្រាហ្មណ មហាតោ តឧព្ភកស្ស
ចត្តារិ ចេវ អាយមុខានិ ចត្តារិ ច អចាយមុខានិ
តស្ស បុរិសោ យានិ ចេវ អាយមុខានិ តានិ បិទហេយ្យ
យានិ ច អចាយមុខានិ តានិ វិវរេយ្យ ទេវោ ច ន សម្មា
ធារំ អនុប្បវេច្ឆេយ្យ ឱរញ្ចិ តស្ស ព្រាហ្មណ មហាតោ
តឧព្ភកស្ស បរិហានិយេវ ចាដិកង្ខា នោ វុឌ្ឍិ

តែចិញ្ចឹមជីវិត ដោយក្បិតក្បៀត អ្នកផងតាំងឡាយ រមែងនិយាយដល់កុលបុត្រនោះថា កុលបុត្រនេះ មុខជាទំនឹងស្ងាប់ៗ ដោយឥតពីងឹៗ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ កាលណាកុលបុត្រនេះ ដឹងច្បាស់នូវការចំរើន នៃកោគៈតាំងឡាយផង ដឹងច្បាស់នូវការវិនាសទៅ នៃកោគៈតាំងឡាយផង ហើយចិញ្ចឹមជីវិតស្មើ មិនខ្ជះខ្ជាយពេក មិនក្បិតក្បៀតពេក ដោយគិតថា សេចក្តីចំរើនរបស់អាត្មាអញ នឹងគ្របសង្កត់នូវសេចក្តីវិនាស យ៉ាងនេះ ឯសេចក្តីវិនាសរបស់អាត្មាអញ នឹងកុំគ្របសង្កត់សេចក្តីចំរើន បានឡើយ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ នេះហៅថា សមជីវិតា ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ កាលដែលកោគៈតាំងឡាយ ចំរើនឡើងយ៉ាងនេះហើយ រមែងមានផ្លូវនៃសេចក្តីវិនាស ៤ ប្រការ គឺជាអ្នកលេងស្រី ១ លេងសុរា ១ លេងល្បែងភ្នាល់ ១ មានមិត្រលាមក មានសំឡាញ់លាមក សមគប់នឹងបុគ្គលលាមក ១ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ដូចស្រះធំមានផ្លូវនៃសេចក្តីចំរើន ៤ ផង មានផ្លូវនៃសេចក្តីវិនាស ៤ ផង បុរសគប្បីបិទខ្ទប់នូវផ្លូវនៃសេចក្តីចំរើនតាំងនោះរបស់ស្រះនោះផង គប្បីបើកបង្ហូរ នូវផ្លូវនៃសេចក្តីវិនាស តាំងនោះរបស់ស្រះនោះផង តាំងក្វៀងសោត ក៏មិនបង្អោនទៅរកទឹក ដោយប្រពៃផង ម្នាលព្រាហ្មណ៍ កាលបើយ៉ាងនេះ ស្រះដ៏ធំនោះ នឹងមានសេចក្តីសាបសូន្យ ជាប្រាកដ មិនមានសេចក្តីចំរើនឡើយ យ៉ាងណាមិញ

ฯลฯ เอวเมว โข ព្រាហ្មណ ឥធ សមុប្បន្នោ តោតาทิ
ចតฺตาริ អចាយមุขานิ ហោนฺติ ฯ ឥตฺถีឆุฏฺโฐ សุราឆุฏฺโฐ
អกฺขឆุฏฺโฐ ចาបមิฏฺโฐ ចาបសหาเยา ចาបสมฺปវงฺโก ฯ
ឥธ สมุប្បន្នោ ព្រាហ្មណ តោតาทิ ចตฺตาริ អាយมุขานิ
ហោนฺติ ฯ ឥตฺถីឆุฏฺโฐ ฯ សุราឆุฏฺโฐ ฯ អกฺขឆุฏฺโฐ
กลฺยาณมิฏฺโฐ กลฺยาณสหาเยา กลฺยาณ-
สมฺปวงฺโก ฯ សេยฺยถาปิ ព្រាហ្មណ មหาតោ
តឬากสฺส ចตฺตาริ ចេว អាយมุขานิ ចตฺตาริ จ អចา-
យมุขานิ តสฺส បุริสោ យานิ ចេว អាយមุขานิ តานิ
វិវរេยฺย យานิ จ អចាយមุขานิ តานิ បិទเหยฺย เอวเมว
จ សฺវาหំ ជារ អនุប្បវេច្ឆេយฺย ឥតฺถិ តสฺส ព្រាហ្មណ
មหาតោ តឬាកสฺส វុฑฺฒิเยว ปาฏิกงฺขา โน បរิหานิ

ម្នាលព្រាហ្មណ៍ កាលដែលភោគៈទាំងឡាយ ចំរើនឡើង យ៉ាងនេះ
ហើយ រមែងមានផ្លូវនៃសេចក្តីវិនាស ៤ យ៉ាង គឺ ជាអ្នកលេងស្រី ១
លេងសុរា ១ លេងល្បែងភ្នាល់ ១ មានមិត្រលាមក មានសំឡាញ់
លាមក សមគប់នឹងបុគ្គលលាមក ១ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្នាល
ព្រាហ្មណ៍ កាលដែលភោគៈទាំងឡាយ ចំរើនឡើង យ៉ាងនេះហើយ
រមែងមានផ្លូវនៃសេចក្តីចំរើន ៤ ប្រការ គឺជាអ្នកមិនលេងស្រី ១
មិនលេងសុរា ១ មិនលេងល្បែងភ្នាល់ ១ មានមិត្រល្អ មានសំឡាញ់ល្អ
សមគប់នឹងបុគ្គលល្អ ១ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ស្រះធំមានផ្លូវនៃសេចក្តីចំរើន
៤ ផង មានផ្លូវនៃសេចក្តីវិនាស ៤ ផង បុរសគប្បីបើកបង្ហូរទៅផ្លូវនៃសេចក្តី
ចំរើនទាំងនោះ របស់ស្រះនោះផង គប្បីបិទនូវផ្លូវនៃសេចក្តីវិនាសទាំង
នោះ របស់ស្រះនោះផង ទាំងភ្លៀងសោត ក៏បង្អោរចុះនូវជាវទឹកដោយ
ប្រពៃផង ម្នាលព្រាហ្មណ៍ កាលបើយ៉ាងនេះហើយ សេចក្តីចំរើនរបស់ស្រះ
នោះនឹងមានប្រាកដ មិនមានសេចក្តីសាបសូន្យឡើយ យ៉ាងណាមិញ

ឯវមេវ ខោ ព្រាហ្មណ ឯវំ សមុប្បន្នានំ ភោគានំ ចត្តារិ អាយមុខានិ ហោន្តិ ន ឥត្តីធុត្តោ ។បេ។ កល្យាណសម្បវង្កោ ។ ឥមេ ខោ ព្រាហ្មណ ចត្តារោ ធម្មា កុលបុត្តស្ស ទិដ្ឋធម្មហិតាយ សំវត្តន្តិ ទិដ្ឋធម្ម-សុខាយ ។ ចត្តារោមេ ព្រាហ្មណ ធម្មា កុលបុត្តស្ស សម្បរាយហិតាយ សំវត្តន្តិ សម្បរាយសុខាយ ។ កតមេ ចត្តារោ ។ សទ្ធាសម្បទា សីលសម្បទា ចាគសម្បទា បញ្ញាសម្បទា ។ កតមា ច ព្រាហ្មណ សទ្ធាសម្បទា ។ ឥធ ព្រាហ្មណ កុលបុត្តោ សទ្ធោ ហោតិ សទ្ទហតិ តថាគតស្ស ពោធិំ ឥតិបិ សោ ភគវា ។បេ។ សត្ថា ទេវមនុស្សានំ ពុទ្ធោ ភគវាតិ អយំ វុច្ចតិ ព្រាហ្មណ សទ្ធាសម្បទា ។ កតមា ច ព្រាហ្មណ សីលសម្បទា ។ ឥធ ព្រាហ្មណ កុលបុត្តោ ចាណាតិ-ចាតា បដិវិរតោ ហោតិ ។បេ។ សុរាមេរយមជ្ជប្បមាទ-ដ្ឋានា បដិវិរតោ ហោតិ អយំ វុច្ចតិ ព្រាហ្មណ សីល-សម្បទា ។ កតមា ច ព្រាហ្មណ ចាគសម្បទា ។

ម្នាលព្រាហ្មណ៍ កាលបើកោគៈទាំង៣ឆ្ងាយ ចំពោះឡើង យ៉ាងនេះហើយ រមែងមានផ្លូវនៃសេចក្តីចំរើន ៤ ប្រការ គឺជាអ្នកមិនលេងស្ត្រី ១ ។ បេ ។ សមគប់នឹងបុគ្គលល្អ ១ យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ធម៌ទាំង៣ឆ្ងាយ ៤ ប្រការនេះឯង តែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ដើម្បីសេចក្តីសុខ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ដល់កុលបុត្រ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ធម៌ទាំង៣ឆ្ងាយ ៤ ប្រការនេះ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ ក្នុងបរលោក ដើម្បីសេចក្តីសុខ ក្នុងបរលោក ដល់កុលបុត្រ ។ ធម៌ ៤ ប្រការ តើដូចម្តេច ។ គឺសទ្ធាសម្បទា ១ សីលសម្បទា ១ ចាគសម្បទា ១ បញ្ញាសម្បទា ១ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ចុះសទ្ធាសម្បទា តើដូចម្តេច ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ កុលបុត្រក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកមានសទ្ធា ជឿនូវការត្រាស់ដឹងនៃព្រះតថាគតថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ។ បេ ។ ជាសាស្តានៃទេវតា និងមនុស្សទាំង៣ឆ្ងាយ ទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវចតុរារិយសច្ច ទ្រង់លែងវិលត្រឡប់មកកាន់កំពង់ទៀតហើយ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ នេះហៅថា សទ្ធាសម្បទា ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ចុះសីលសម្បទា តើដូចម្តេច ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ កុលបុត្រក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកវៀរចាកបាណាតិបាត ។ បេ ។ វៀរចាកសុរាមេរយមជ្ជប្បមាទដ្ឋាន ម្នាលព្រាហ្មណ៍ នេះហៅថា សីលសម្បទា ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ចុះចាគសម្បទា តើដូចម្តេច ។

៩ ឆ ព្រាហ្មណា កោលបុត្តោ វិតតមលមច្ឆរេន ចេតសា
អគារំ អជ្ឈាវសតិ មុត្តច្ចាគោ បយតបាណិ វោ-
សគ្គរតោ យាចយោគោ ឆានសំវិភាគរតោ អយំ វុច្ចតិ
ព្រាហ្មណា ចាតុសម្មធា ។ តតមា ច ព្រាហ្មណា
បញ្ចាសម្មធា ។ ៩ ឆ ព្រាហ្មណា កោលបុត្តោ បញ្ចាវ
ហោតិ ។ បេ ។ សម្ចាធុក្ខក្ខយតាមិនិយា អយំ វុច្ចតិ
ព្រាហ្មណា បញ្ចាសម្មធា ។ ៩មេ ខោ ព្រាហ្មណា
ចត្តារោ ឆម្មា កោលបុត្តស្ស សម្ប្រាយយហិតាយ សំវត្តន្តិ
សម្ប្រាយសុខាយាតិ ។

ឧដ្ឋានា កម្មឆេយ្យេសុ អប្បមត្តោ វិជានវ
សមំ កប្បេតិ ជីវិតំ សម្ភតំ អនុរក្ខតិ
សទ្ធោ សីលេន សម្បន្នោ វទញ្ញូ វីតមច្ឆរោ
និច្ចំ មគ្គំ វិសោធេតិ សោត្ថានំ សម្ប្រាយិកំ
៩ច្ចេតេ អដ្ឋ ឆម្មា ច សន្ធុស្ស យរមេសិនោ
អក្ខាតា សច្ចនាមេន ឧភយត្ថ សុខាវហា

ម្នាលព្រាហ្មណ៍ កុលបុត្រក្នុងលោកនេះ មានចិត្តប្រាសចាកមន្ទិលគឺសេចក្តីកំណាញ់ នៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ មានទានបរិច្ចាគរួបស្រេចហើយ មានដៃលាងហើយ ត្រេកអរក្នុងការលះបង់ ជាអ្នកគួរដល់សូម ត្រេកអរក្នុងការចែករំលែកនូវទាន ម្នាលព្រាហ្មណ៍ នេះហៅថាចាគសម្បទា ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ បុរេបញ្ញាសម្បទា តើដូចម្តេច ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ កុលបុត្រក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកមានប្រាជ្ញា ។បេ។ ជាដំណើរយល់ការដែលអស់ទៅនៃទុក្ខដោយប្រពៃ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ នេះហៅថា បញ្ញាសម្បទា ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ធម៌ទាំង៤ប្រការនេះឯង តែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ក្នុងបរលោក ដើម្បីសេចក្តីសុខ ក្នុងបរលោកដល់កុលបុត្រ ។

កុលបុត្រអ្នកមានព្យាយាម ប្រឹងប្រែង ក្នុងទីនៃការងារទាំងឡាយ ១ មិនប្រហែសធ្វេសមានការចាត់ចែង ១ ចិញ្ចឹមដឹងតែស្មើ ១ ចេះថែរក្សាទ្រព្យដែលរកបានមក ១ មានសទ្ធា ១ បរិបូណ៌ដោយសីល ១ ដឹងនូវពាក្យពេចន៍ ១ ប្រាសចាកសេចក្តីកំណាញ់ ដំរះនូវផ្លូវមានសួស្តី ជាផ្លូវទៅកាន់បរលោកជានិច្ច ១ ធម៌ទាំង ៨ ប្រការនេះ តែងនាំមកនូវសេចក្តីសុខក្នុងលោកទាំងពីរ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ព្រះអង្គជាសច្ចនាម ទ្រង់សំដែងដល់កុលបុត្រអ្នកមានសទ្ធា ស្វែងរកផ្លូវ

ទិដ្ឋធម្មហិតត្ថាយ សម្បរាយសុខាយ ច
ឯវមេតំ គហដ្ឋានំ ចាគោ បុញ្ញំ បវឌ្ឍតីតិ ។

(៥៦) កយន្តិ កិត្តកេ កាមាធមេតំ អធិវចនំ ទុក្ខន្តិ កិត្តកេ កាមាធមេតំ អធិវចនំ ភេគោតិ កិត្តកេ កាមាធមេតំ អធិវចនំ គណ្ហាតិ កិត្តកេ កាមាធមេតំ អធិវចនំ សល្លន្តិ កិត្តកេ កាមាធមេតំ អធិវចនំ សង្កោតិ កិត្តកេ កាមាធមេតំ អធិវចនំ បង្កោតិ កិត្តកេ កាមាធមេតំ អធិវចនំ គញ្ហោតិ កិត្តកេ កាមាធមេតំ អធិវចនំ ។ កស្មា ច កិត្តកេ កយន្តិ កាមាធមេតំ អធិវចនំ ។ យស្មា ច កាមភាគរត្ថាយំ កិត្តកេ ធនូភាគរវិនិធនោ ធិដ្ឋធម្មិកាបិ កយា ធ បរិមុច្ចតិ សម្បរាយិកាបិ កយា ធ បរិមុច្ចតិ តស្មា កយន្តិ កាមាធមេតំ អធិវចនំ ។ កស្មា ច កិត្តកេ ទុក្ខន្តិ ។បេ។ ភេគោតិ គណ្ហាតិ សល្លន្តិ សង្កោតិ បង្កោតិ ។

ដើម្បីប្រយោជន៍ កុងឯបច្ចុប្បន្នផង ដើម្បីសេចក្តីសុខ កុងឯបរលោកផង ដោយប្រការដូច្នេះ ការបរិច្ចាគនឹងបុណ្យនេះ តែងចំរើន ដល់គ្រហស្ថទាំងឡាយ យ៉ាងនេះឯង ។

(៥៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពាក្យថា ភ័យនេះ ជាឈ្មោះរបស់កាម ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពាក្យថា ទុក្ខនេះ ជាឈ្មោះរបស់កាម ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពាក្យថា រោគនេះ ជាឈ្មោះរបស់កាម ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពាក្យថា ពកនេះ ជាឈ្មោះរបស់កាម ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពាក្យថា ព្រួញនេះ ជាឈ្មោះរបស់កាម ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពាក្យថា ជាប់ដំពាក់នេះ ជាឈ្មោះរបស់កាម ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពាក្យថា កក់នេះ ជាឈ្មោះរបស់កាម ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពាក្យថា គគិនេះ ជាឈ្មោះរបស់កាម ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុដូចម្តេច ទើបជាពាក្យថា ភ័យនេះ ជាឈ្មោះរបស់កាម ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កុលបុត្រនេះត្រេកអរដោយអំណាចកាមរាគ ជាប់ដំពាក់ដោយឆន្ទរាគ រមែងមិនរួចចាកភ័យកុងឯបច្ចុប្បន្នផង មិនរួចចាកភ័យកុងឯបរលោកផង ហេតុនោះទើបជាពាក្យថា ភ័យនេះ ជាឈ្មោះរបស់កាម ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុដូចម្តេច ទើបជាពាក្យថាទុក្ខ ។ បេ ។ ថារោគ ថាពក ថាព្រួញ ថាជាប់ដំពាក់ ថាកក់(នេះជាឈ្មោះរបស់កាម)។

កស្មា ច ភិក្ខវេ កញ្ញោតិ តាមានមេតំ អធិវចនំ ។ យស្មា ច តាមរាគរត្តាយំ ភិក្ខវេ ឆន្ទរាគវិនិពន្ធោ និដ្ឋតម្ចិតាមិ កញ្ញា ន បរិមុច្ចតិ សម្ឆរាយិតាមិ កញ្ញា ន បរិមុច្ចតិ តស្មា កញ្ញោតិ តាមានមេតំ អធិវចនន្តិ ។

អយំ ខុក្ខញ្ហ ភេតោ ច តណ្ហោ សល្លញ្ហ សង្កោ ច បង្កោ កញ្ញោ ច ឯកយំ

ឯតេ តាមា បវុច្ចន្តិ យត្ត សត្តោ បុថុជ្ជនោ ឯតិណ្ណោ សាតរូបេន បុន តញ្ញាយ តច្ចតិ យតោ ច ភិក្ខុ អាតាបី សម្បជញ្ញេន រញ្ចតិ សោមំ បលិបថំ ខុក្ខំ អតិក្កម្ម តថាវិធោ បជំ ជាតិជរូបេតំ ជន្តុមានំ អវេក្ខតីតិ ។

[៥៧] អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ អាហុនេយ្យោ បហោតិ តាហុនេយ្យោ ទក្ខិណេយ្យោ អញ្ជលិករណីយោ អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្ស ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុដូចម្តេច ឬបានជាពាក្យថា គតិនេះ ជាឈ្មោះរបស់តាម ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កុលបុត្រនេះ ត្រេកអរដោយអំណាចតាម.ពាត ជាប់ដំពាក់ដោយតណ្ហាពាត រមែងមិនរួចចាកគតិ ក្នុងបច្ចុប្បន្នផង មិនរួចចាកគតិ ក្នុងបរលោកផង ហេតុនោះឬបានជា ពាក្យថា គតិនេះ ជាឈ្មោះរបស់តាម ។

ប៉ុន្តែ ជាប់ដំពាក់ក្នុងតាមណា តាមទាំងពីរនុ៎ះ លោកហៅថា ភ័យ ថាទុក្ខ ថាពេត ថាពក ថាព្រួញ ថាការជាប់ដំពាក់ ថាកត់ ថាគតិ ប៉ុន្តែ ជនត្រូវសេចក្តីសុខ ក្នុងតាមត្រូបសង្កត់ហើយ រមែងទៅកាន់គតិទៀត លុះតែភិក្ខុ មានព្យាយាមដុតកំដៅ តិលេស ត្រេកអរដោយសម្បជញ្ញៈក្នុងវេលាណា ភិក្ខុនោះ បែបនោះ កន្ទុងនូវផ្លូវវដ្តៈនេះ ដែលគេឆ្លងបានដោយក្រ រមែងមើលឃើញនូវពួកសត្វ ដែលបួលទៅកាន់ជាតិនឹងជរា កំពុងតែញាប់ញ័រ (ក្នុងកាលទាំង ៣ ក្នុងវេលានោះ) ។

[៥៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៨ យ៉ាង ជាអ្នកគួរទទួលនូវចតុប្បច្ច័យដែលគេនាំមកបូជា គួរទទួលនូវចតុប្បច្ច័យដែលគេតាក់តែង ដើម្បីភ្ញៀវ គួរទទួលនូវទក្ខិណាទាន គួរដល់អញ្ជលិកម្មដែលសត្វលោកគប្បីធ្វើ ជាបុញ្ញក្ខេត្តនៃសត្វលោក រកខេត្តដទៃក្រៃលែងជាងគ្មាន ។

កតមេហិ អដ្ឋហិ ។ ឥធ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សីលវា ហោតិ ។ បេ ។ សមាធាយ សិក្ខតិ សិក្ខាបទេសុ ពហុស្សុតោ ហោតិ ។ បេ ។ ឥដ្ឋិយា សុប្បដិវិទ្ធា កល្យាណមិត្តោ ហោតិ កល្យាណសហាយោ កល្យាណសម្បវង្កោ សម្មាទិដ្ឋិកោ ហោតិ សម្មាទស្សនេន សមន្នាគតោ ចតុន្នំ ឈានានំ អភិចេតសិកានំ ទិដ្ឋធម្មសុខវិហារានំ និកាមលាភី ហោតិ អកិច្ឆលាភី អកសិរលាភី អនេកវិហិតំ បុព្ពេនិវាសំ អនុស្សរតិ សេយ្យថីទំ ឯកម្បិ ជាតិំ ទ្វេបិ ជាតិយោ ។ បេ ។ ឥតិ សាការំ សឧទ្ទេសំ អនេកវិហិតំ បុព្ពេនិវាសំ អនុស្សរតិ និព្ពេធភាគិយា វិសុទ្ធេន អតិក្កន្តមានុសកេន ។ បេ ។ យថាកម្មូបគេ សត្តេ បជានាតិ អាសវានំ ខយា ។ បេ ។ សច្ឆិកត្វា ឧបសម្បជ្ជ វិហរតិ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ អាហុនេយ្យោ ហោតិ ។ បេ ។ អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្សាតិ ។

ប្រកបដោយធម៌ចាំង ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុចាំងខ្លាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមានសីល ។បេ។ សមាធានសិក្សា ក្នុងសិក្ខាបទចាំងខ្លាយ ១ ជាអ្នកចេះចាំច្រើន ១ ។បេ។ យល់ត្រឹមត្រូវដោយទិដ្ឋ ១ ជាអ្នកមានមិត្រល្អ មានសំឡាញ់ល្អ សមគប់នឹងបុគ្គលល្អ ១ ជាអ្នកសម្ចទិដ្ឋិ ប្រកបដោយសម្ចទស្សនៈ ១ ជាអ្នកបានតាមប្រាថ្នា បានដោយមិនលំបាក បានដោយទូលាយនូវឈានចាំង ៤ ដែលអាស្រ័យនូវចិត្តដ៏ប្រសើរ ជាគ្រឿងនៅសប្បាយ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ១ តែងរឭកឃើញនូវបុព្វេនិវាសគឺ ការនៅក្នុងកាលមុន មានប្រការជាច្រើនគឺ រឭកឃើញ ១ ជាតិខ្លះ ២ ជាតិខ្លះ ។បេ។ រលឹកឃើញនូវបុព្វេនិវាស ព្រមចាំងអាការៈ ព្រមចាំងឧទ្ទេស មានប្រការជាច្រើន ដោយប្រការដូច្នេះ ១ បានដ៏ចក្សាស់នូវភួតសត្វ ដែលអន្លោលទៅតាមកម្ម ។បេ។ ទិព្វចក្ខុដ៏ស្អាតកន្លងបង់នូវចក្ខុរបស់មនុស្សធម្មតា ។បេ។ ដឹងច្បាស់នូវភួតសត្វ ដែលអន្លោលទៅតាមកម្ម ១ បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ បានដល់ ។បេ។ ព្រោះអស់ទៅនៃអាសវៈ ចាំងខ្លាយ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំងខ្លាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ចាំង ៨ យ៉ាងនេះឯង ជាអ្នកគួរទទួលចតុប្បច្ច័យដែលគេនាំមកបូជា ។បេ។ ជាបុញ្ញក្ខេត្តនៃសត្វលោក រកខេត្តដទៃ ក្រៃលែងជាងគ្មាន ។

(๙๘) อฏฺฐหิ ภิกฺขเว ធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ អាហុเนยฺโย ហោติ ฯ เป ฯ อนุตฺตรំ បុញฺญกฺเขตฺตំ លោกสฺส ฯ กតเมหิ อฏฺฐหิ ฯ ๙ធ ภิกฺขเว ภิกฺขุ สีลวา ហោติ ฯ เป ฯ สមាธิยา สំวត្តติ สំวាมเนสุ ពហุสฺสุโต ហោติ ฯ เป ฯ ธิដ្ឋิยา สุปฏิวิទฺธา អารទฺธวิริยោ ហោติ ปាមกา ธនฺปรกฺกโม អនิกฺขิตฺตធុเร กุสเลสุ ធម្មេสุ អារញฺญโก ហោติ បន្តសេនาสនោ អารតិรតิสโห ហោติ ឧปฺปន្នំ អរតឹ អភิភុยฺย วิหรតិ ภยភេរว-สโห ហោติ ឧปฺปន្នំ ภยភេរวំ អភิភុยฺย วิหรតិ ចតុนฺនំ ឈានានំ អភិเจតสิกានំ ទิដ្ឋធម្មសុខวิหา-รานំ និกามលาภี ហោติ អកิจฺฉលาภี អกสิรលาภี អាសវានំ ខยา ฯ เป ฯ สច្ឆิกត្វา ឧបสម្បជ្ជ วิหរតិ ฯ ๙មេหิ ខោ ภิกฺขเว អฏฺฐหิ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ ภิกฺขុ អាហុเนยฺโย ហោติ ฯ เป ฯ អនุตฺตรំ បុញฺญกฺเขตฺตំ លោกสฺสាតិ ฯ

(๙๘) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ๘ យ៉ាង ជាអ្នកគួរទទួលចតុប្បច្ច័យដែលគេនាំមកបូជា ฯ បេ ฯ ជាបុញ្ញក្ខេត្តនៃសត្វលោក រកខេត្តដទៃក្រៃលែងជាងគ្មាន ฯ ប្រកបដោយធម៌ទាំង ๘ យ៉ាង តើដូចម្តេច ฯ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមានសីល ฯ បេ ฯ សមាទានសិក្សា ក្នុងសិក្ខាបទទាំងឡាយ ๑ ជាអ្នកចេះចាំច្រើន ๑ ฯ បេ ฯ យល់ត្រឹមត្រូវដោយទិដ្ឋិ ๑ ជាអ្នកប្រាថ្នាសេចក្តីព្យាយាម មានកំឡាំងប្រឹងប្រែងដ៏មាំ មិនដាក់ធុរៈចោលក្នុងកុសលធម៌ទាំងឡាយ ๑ ជាអ្នកនៅក្នុងព្រៃ មានទីសេនាសនៈស្ងាត់ ๑ អត់ទ្រាំនូវសេចក្តីអផ្សុកនឹងសេចក្តីត្រេកអរ តែងគ្របសង្កត់នូវសេចក្តីអផ្សុកដែលកើតឡើងហើយ ๑ ជាអ្នកអត់ទ្រាំនូវភ័យគួរស្បប់ស្បើង តែងគ្របសង្កត់នូវភ័យ គួរស្បប់ស្បើងដែលកើតឡើងហើយ ๑ ជាអ្នកបានតាមប្រាថ្នា បានដោយមិនលំបាក បានដោយងូលាយ នូវឈានទាំង ๔ ដែលអាស្រ័យនូវចិត្តដ៏ប្រសើរ ជាគ្រឿងនៅជាសុខ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ๑ បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ បានដល់ ฯ បេ ฯ ព្រោះអស់ទៅនៃអាសវៈទាំងឡាយ ๑ ฯ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ទាំង ๘ យ៉ាងនេះឯង ជាអ្នកគួរទទួលនូវចតុប្បច្ច័យដែលគេនាំមកបូជា ฯ បេ ฯ ជាបុញ្ញក្ខេត្តនៃសត្វលោក រកខេត្តដទៃក្រៃលែងជាងគ្មាន ฯ

(๕๙) អដ្ឋមេ ភិក្ខវេ បុគ្គលា អាហុនេយ្យា បាហុនេយ្យា ទក្ខិណេយ្យា អញ្ជលិករណីយា អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្ស ។ កតមេ អដ្ឋ ។ សោតាបន្នោ សោតាបត្តិផលសច្ឆិកិរិយាយ បដិបន្នោ សកទាគាមី សកទាគាមិផលសច្ឆិកិរិយាយ បដិបន្នោ អនាគាមី អនាគាមិផលសច្ឆិកិរិយាយ បដិបន្នោ អរហា អរហត្តាយ បដិបន្នោ ។ ឥមេ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋ បុគ្គលា អាហុនេយ្យា ។ បេ ។ អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្សាតិ ។

ចត្តារោ ច បដិបន្នា ចត្តារោ ច ផលេ ឋិតា
ឯស សង្ឃោ ឧជុភូតោ បញ្ញាសីលសមាហិតោ

[๕๙] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គល ๘ ពួកនេះ ជាអ្នកគួរទទួលទក្ខិ
ណាទាន គួរទទួលទក្ខិណាទាន គួរទទួលទក្ខិណាទាន គួរទទួលនូវចតុប្បច្ច័យ ដែលគេនាំមកបូជា គួរទទួលនូវចតុប្បច្ច័យដែលគេតាក់តែង
ដើម្បីក្បៀវ គួរទទួលនូវទក្ខិណាទាន គួរដល់អញ្ជលិកម្មដែលសត្វលោក
គប្បីធ្វើ ជាបុញ្ញក្ខេត្តនៃសត្វលោក រកខេត្តដទៃ ក្រៃលែងជាងគ្មាន ។
បុគ្គលទាំង ๘ ពួក តើដូចម្តេច ។ គឺបុគ្គលជាសោតាបន្ន ๑ បុគ្គលអ្នក
ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់សោតាបត្តិផល ๑ បុគ្គលជាសកទាគាមី ๑
បុគ្គលអ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់សកទាគាមិផល ๑ បុគ្គលជា
អនាគាមី ๑ បុគ្គលអ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់អនាគាមិផល ๑
បុគ្គលជាអរហន្ត ๑ បុគ្គលជាអ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីអរហត្ត ๑ ។ ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ បុគ្គលទាំង ๘ ពួកនេះឯង ជាអ្នកគួរទទួលនូវចតុបច្ច័យដែល
គេនាំមកបូជា ។ បេ ។ ជាបុញ្ញក្ខេត្តនៃសត្វលោក រកខេត្តដទៃ ក្រៃ
លែងជាងគ្មាន ។

បុគ្គល ๔ ពួក ជាអ្នកប្រតិបត្តិផង ๔ ពួកតាំងនៅក្នុងផលផង
នេះ ជាសង្ឃមានសភាពដ៏ត្រង់ ប្រកបដោយបញ្ញានិងសីល

ยเททานิ มนุสฺสานํ ปุญฺญเขตฺตานิ จาลานิ กเวตานิ ขุปฺปฏิกานิ ปุญฺ(๑) สเมฺป นิฏฺฐํ ปหาปฺปลฺลานิ ฯ

(๖๐) อฏฺฐเม ภิกฺขเว ปุคฺคลา อาหุเนยฺยา ฯเป ฯ อนุตฺตรํ ปุญฺญเขตฺตํ โลกสฺส ฯ กตเม อฏฺฐ ฯ โสตาปนฺโน โสตาปตฺติผลสจฺฉิกิริยาย ปฏิปนฺโน สกทาคามี สกทาคามิผลสจฺฉิกิริยาย ปฏิปนฺโน อนาคามี อนาคามิผลสจฺฉิกิริยาย ปฏิปนฺโน อรหา อรหตฺตาย ปฏิปนฺโน ฯ อิเม เขา ภิกฺขเว อฏฺฐ ปุคฺคลา อาหุเนยฺยา ฯเป ฯ อนุตฺตรํ ปุญฺญเขตฺตํ โลกสฺสาติ ฯ

---

๑ ม.ม. กเวตา ขุปฺปฏิกา ปุญฺ ฯ

រមែងធ្វើនូវបុណ្យដ៏ក្រៃលែង ដល់ពួកសត្វតិ៍ មនុស្សក្រោល
ស្មែងរកនូវបុណ្យហើយបូជា ព្រោះទានដែលបុគ្គលឲ្យហើយ
ចំពោះសង្ឃ រមែងមានផលច្រើន ។

(๖๐) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គល ៨ ពួកនេះ ជាអ្នកគួរទទួលនូវ
ចតុបច្ច័យ ដែលគេនាំមកបូជា ។ បេ ។ ជាបុញ្ញក្ខេត្តនៃសត្វលោក រកខេត្ត
ដទៃក្រៃលែងជាងគ្មាន ។ បុគ្គលទាំង ៨ ពួក តើដូចម្តេច ។ គឺបុគ្គលជា
សោតាបន្ន ๑ បុគ្គលអ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សោតាបត្តិ-
ផល ๑ បុគ្គលជាសកទាគាមី ๑ បុគ្គលអ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់
ច្បាស់សកទាគាមិផល ๑ បុគ្គលជាអនាគាមី ๑ បុគ្គលអ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បី
ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិផល ๑ បុគ្គលជាអរហន្ត ๑ បុគ្គលអ្នកប្រតិបត្តិ
ដើម្បីអរហត្ត ๑ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលទាំង ៨ ពួកនេះឯង ជាអ្នក
គួរទទួលនូវចតុបច្ច័យ ដែលគេនាំមកបូជា ។ បេ ។ ជាបុញ្ញក្ខេត្តនៃសត្វ
លោក រកខេត្តដទៃក្រៃលែងជាងគ្មាន ។

បណ្ណាសកាសង្គហិតោ សទ្ធានវគ្គោ

ចត្តារោ ច បដិមន្ថា ចត្តារោ ច ផលេ ឋិតា
ឯស សង្ឃោ សមុក្កដ្ឋោ សត្តាធំ អដ្ឋ បុក្គលា
យដ្ឋមានំ មនុស្សានំ បុញ្ញបេក្ខាន ទាណិធំ
ករោតំ នុបធិកំ បុញ្ញំ ឯត្ថ ធិន្នំ មហប្ផលន្តិ ។

សទ្ធានវគ្គោ បឋមោ ។

តត្រុទ្ធានំ

កោតមី ធាធំ សំទិត្តំ ធីយជាណុញ្ញ ទុដ្ឋយោ
ភយា ទ្វេ អាហុនេយ្យា ទ្វេ ច អដ្ឋបុក្គលាតិ ។

បុគ្គល ៤ ពួក ជាអ្នកប្រតិបត្តិផង ៤ ពួកជាអ្នកតាំងនៅក្នុងផលផង នេះ ជាសង្ឃដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ជាឯសត្វទាំងពួង បុគ្គល ៨ ពួក រមែងធ្វើបុណ្យដ៏ក្រៃលែង ដល់ពួកសត្វគឺ មនុស្ស កាលស្វែងរកនូវបុណ្យហើយបូជា ព្រោះទានដែលបុគ្គលឲ្យ ហើយចំពោះសង្ឃនុ៎ះ រមែងមានផលច្រើន ។

ចប់ សង្ខារវគ្គ ទី ១ ។

ឧទ្ទាននៃសង្ខារវគ្គនោះ គឺ

និយាយអំពីវឿនាឯមហាបជាបតិគោតមី ១ អំពីកិកុគ្គវឱ្យឧបាទដល់កិកុនី ១ អំពីធម្មិដ៏សង្ខេប ១ អំពីទីឃជាណុកោឡិយបុត្ត ១ អំពីទដ្ឋយព្រាហ្មណ៍ ១ អំពីភ័យ ១ អំពីអាហុនេយ្យបុគ្គលមាន ២ លើក អំពីបុគ្គល ៨ ពួកមាន ២ លើក ។

[៦១] អដ្ឋិមេ ភិក្ខវេ បុគ្គលា សន្តោ សំវិជ្ជមានា លោកស្មឹ ។ កតមេ អដ្ឋ ។ ឥធ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បរិត្តេសុ វិមារនោ ឯកយត្តវុត្តិនោ ឥច្ចា ឧប្បជ្ជតិ លាភាយ ។ សោ ឧដ្ឋហតិ ឃដតិ វាយមតិ លាភាយ ។ តស្ស ឧដ្ឋហនោ ឃដនោ វាយមនោ លាភាយ លាភោ ឧប្បជ្ជតិ ។ សោ តេន អលាភេន សោចតិ កិលមតិ បរិទេវតិ ឧរត្តាឥឌ្ឍី(១) កន្ទតិ សម្មោហំ អាបជ្ជតិ ។ អយំ វុច្ចតិ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឥច្ឆោ វិមារតិ លាភាយ ឧដ្ឋហតិ ឃដតិ វាយមតិ លាភាយ ន ច លាភី សោចំ ច បរិទេវំ ច ចុតោ ច សទ្ធម្មា ។ ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បរិត្តេសុ វិមារនោ ឯកយត្តវុត្តិនោ ឥច្ចា ឧប្បជ្ជតិ លាភាយ ។ សោ ឧដ្ឋហតិ ឃដតិ វាយមតិ លាភាយ ។ តស្ស ឧដ្ឋហនោ ឃដនោ វាយមនោ លាភាយ លាភោ ឧប្បជ្ជតិ ។ សោ តេន លាភេន មជ្ជតិ បមជ្ជតិ បមាទមាបជ្ជតិ ។

---

១ វ.ម. ឧរត្តាឡឹ ។

(៦១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គល ៨ ពួកនេះ រមែងមានប្រាកដក្នុងលោក។ បុគ្គល ៨ ពួក តើដូចម្តេចខ្លះ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកស្ងាត់ តែប្រព្រឹត្តមិនជាប់លាប់ សេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីលាភ ក៏តើតឡើង។ ភិក្ខុនោះ ខំសង្វាត ខ្ជិលច្រអូស ព្យាយាម ដើម្បីលាភ។ កាលភិក្ខុនោះ ខំសង្វាត ខ្ជិលច្រអូស ព្យាយាម ដើម្បីលាភ លាភក៏មិនតើតឡើង។ ភិក្ខុនោះ រមែងសោកស្តាយ លំបាក ខ្សឹកខ្សួល គក់ទ្រូង កន្ទក់កន្ទេញ ដល់នូវសេចក្តីវង្វេង ព្រោះមិនមានលាភនោះ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា ភិក្ខុអកប្រាថ្នា ដើម្បីលាភ ខំសង្វាត ខ្ជិលច្រអូស ព្យាយាម ដើម្បីលាភ ប៉ុន្តែជាអ្នកមិនមានលាភផង សោកស្តាយផង ខ្សឹកខ្សួលផង ឃ្លាតចាកព្រះសទ្ធម្មផង (១)។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកស្ងាត់ ប្រព្រឹត្តមិនជាប់លាប់ សេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីលាភ ក៏តើតឡើង។ ភិក្ខុនោះខំសង្វាត ខ្ជិលច្រអូស ព្យាយាម ដើម្បីលាភ។ កាលភិក្ខុនោះ ខំសង្វាត ខ្ជិលច្រអូស ព្យាយាម ដើម្បីលាភ លាភក៏តើតឡើង។ ភិក្ខុនោះ ស្រវឹងជ្រុលជ្រប់ ដល់នូវសេចក្តីប្រមាទ ព្រោះលាភនោះ។

អយំ បុច្ឆតិ កិត្តាវ កិត្តុ ឥច្ចោ វិហរតិ លាភាយ ឧដ្ឋហតិ ឃដតិ វាយមតិ លាភាយ លាភី ច មនី ច បមាទី ច ចុតោ ច សទ្ធម្មា ។ ឥធ បន កិត្តាវ កិត្តុនោ បរិបុណ្ណស្ស វិហារតោ ឯកយត្តវុត្តិនោ ឥច្ចា ឧប្បជ្ជតិ លាភាយ ។ សោ ន ឧដ្ឋហតិ ន ឃដតិ ន វាយមតិ លាភាយ ។ តស្ស អនុដ្ឋហតោ អឃដតោ អវាយមតោ លាភាយ លាភោ នុប្បជ្ជតិ ។ សោ តេន អលាភេន សោចតិ កិលមតិ បរិទេវតិ ឧរត្តាឡឺ កន្ទតិ សម្មោហំ អាបជ្ជតិ ។ អយំ បុច្ឆតិ កិត្តាវ កិត្តុ ឥច្ចោ វិហរតិ លាភាយ ន ឧដ្ឋហតិ ន ឃដតិ ន វាយមតិ លាភាយ ន ច លាភី សោចតិ ច បរិទេវិ ច ចុតោ ច សទ្ធម្មា ។ ឥធ បន កិត្តាវ កិត្តុនោ បរិបុណ្ណស្ស វិហារតោ ឯកយត្តវុត្តិនោ ឥច្ចា ឧប្បជ្ជតិ លាភាយ ។ សោ ន ឧដ្ឋហតិ ន ឃដតិ ន វាយមតិ លាភាយ ។ តស្ស អនុដ្ឋហតោ អឃដតោ អវាយមតោ លាភាយ លាភោ ឧប្បជ្ជតិ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា ភិក្ខុអកប្បិយាថាដើម្បីលាភខំសង្វាត ខ្វីឃ្នាត ឲ្យាយាម ដើម្បីលាភ ជាអ្នកមានលាភផង ស្រេរឆែផង ប្រមាទផង ឃ្លាតចាកព្រះសទ្ធម្មផង(២)។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកស្ងាត់ ប្រព្រឹត្តមិនជាប់លាប់ សេចក្តីប្រាថ្នា ដើម្បីលាភក៏តើតឡើង។ ភិក្ខុនោះ មិនខំសង្វាត មិនខ្វីឃ្នាត មិនឲ្យាយាម ដើម្បីលាភទេ។ កាលភិក្ខុនោះ មិនខំសង្វាត មិនខ្វីឃ្នាត មិនឲ្យាយាម ដើម្បីលាភទេ លាភក៏មិនតើតដែរ។ ភិក្ខុនោះ រមែងសោកស្តាយ លំបាក ខ្សឹកខ្សួលគក់ទ្រូង កន្ធក់កន្ធេញ ដល់នូវសេចក្តីវង្វេង ព្រោះមិនមានលាភនោះ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា ភិក្ខុអកប្បិយាថាដើម្បីលាភ តែមិនខំសង្វាត មិនខ្វីឃ្នាត មិនឲ្យាយាម ដើម្បីលាភ ប៉ុន្តែជាអ្នកមិនមានលាភផង សោកស្តាយផង ខ្សឹកខ្សួលផង ឃ្លាតចាកព្រះសទ្ធម្មផង(៣)។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកស្ងាត់ ប្រព្រឹត្តមិនជាប់លាប់ សេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីលាភ ក៏តើតឡើង។ ភិក្ខុនោះ មិនខំសង្វាត មិនខ្វីឃ្នាត មិនឲ្យាយាម ដើម្បីលាភទេ។ កាលភិក្ខុនោះ មិនសង្វាត មិនខ្វីឃ្នាត មិនឲ្យាយាម ដើម្បីលាភទេ ប៉ុន្តែលាភក៏តើតឡើងបាន។

សោ តេន លាភេន មជ្ឈតិ បមជ្ជតិ បមាទមាបជ្ជតិ ។ អយំ វុច្ចតិ កិក្ខវេ កិក្ខុ ឥដ្ឋោ វិហរតិ លាភាយ ន ទុដ្ឋហតិ ន ឃដតិ ន វាយមតិ លាភាយ លាភី ច មនី ច បមាទី ច ទុតោ ច សទ្ធម្មា ។ ឥធ បន កិក្ខវេ កិក្ខុនោ បរិត្តស្ស វិហារតោ និរយត្តាត្តិនោ ឥដ្ឋោ ឧប្បជ្ជតិ លាភាយ ។ សោ ទុដ្ឋហតិ ឃដតិ វាយមតិ លាភាយ ។ តស្ស ទុដ្ឋហតោ ឃដតោ វាយមតោ លាភាយ លាភោ ទុប្បជ្ជតិ ។ សោ តេន អលាភេន ន សោចតិ ន កិលមតិ ន បរិទេវតិ ន ឧរត្តាឡឺ កន្ទតិ ន សម្មោហំ អាបជ្ជតិ ។ អយំ វុច្ចតិ កិក្ខវេ កិក្ខុ ឥដ្ឋោ វិហរតិ លាភាយ ទុដ្ឋហតិ ឃដតិ វាយមតិ លាភាយ ន ច លាភី ន ច សោចិ ន ច បរិទេវិ អទុតោ ច សទ្ធម្មា ។ ឥធ បន កិក្ខវេ កិក្ខុនោ បរិត្តស្ស វិហារតោ និរយត្តាត្តិនោ ឥដ្ឋោ ឧប្បជ្ជតិ លាភាយ ។ សោ ទុដ្ឋហតិ ឃដតិ វាយមតិ លាភាយ ។

កិកូនោះ ស្រេវឆ្ងែជ្រុលជ្រប់ ដល់នូវសេចក្តីប្រមាទ ព្រោះលាភនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា កិកូអកប្រាថ្នា ដើម្បីលាភ មិនខំសង្វាត មិនខ្ចីឃ្នាត មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភទេ ប៉ុន្តែជាអ្នកមានលាភផង ស្រេវឆ្ងែផង ប្រមាទផង ឃ្លាតចាកព្រះសទ្ធម្មផង (៤) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត កិកូកងសាសនានេះ ជាអ្នកស្ងាត់ ប្រព្រឹត្តមិនជាប់លាប់ សេចក្តីប្រាថ្នា ដើម្បីលាភ កំកើតឡើង ។ កិកូនោះ ខំសង្វាត ខ្ចីឃ្នាត ព្យាយាម ដើម្បីលាភ ប៉ុន្តែលាភមិនកើតឡើង ។ កិកូនោះ មិនសោកស្តាយ មិនលំបាក មិនខ្សឹកខ្សួល មិនគក់ទ្រូង កន្ទក់កន្ទេញ មិនដល់នូវសេចក្តីវង្វេង ព្រោះមិនមានលាភនោះទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា កិកូអកប្រាថ្នា ដើម្បីលាភ ខំសង្វាត ខ្ចីឃ្នាត ព្យាយាម ដើម្បីលាភ ប៉ុន្តែជាអ្នកមិនមានលាភផង មិនសោកស្តាយផង មិនខ្សឹកខ្សួលផង មិនឃ្លាតចាកព្រះសទ្ធម្មផង (៥) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត កិកូកងសាសនានេះ ជាអ្នកស្ងាត់ ប្រព្រឹត្តមិនជាប់លាប់ សេចក្តីប្រាថ្នា ដើម្បីលាភ កំកើតឡើង ។ កិកូនោះខំសង្វាត ខ្ចីឃ្នាត ព្យាយាម ដើម្បីលាភ ។

តស្ស ឧដ្ឋហតោ យដតោ ឝយមតោ លាភាយ លាភោ ឧប្បជ្ជតិ ។ សោ តេន លាភេន ន មជ្ជតិ ន បមជ្ជតិ ន បមាទមាបជ្ជតិ ។ អយំ វុច្ចតិ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឥច្ឆោ វិហរតិ លាភាយ ឧដ្ឋហតិ យដតិ ឝយមតិ លាភាយ លាភី ច ន ច មនី ន ច បមាទី អត្ថុតោ ច សទ្ធម្មា ។ ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បរិត្តស្ស វិហារតោ ឯវយត្តាវត្តិនោ ឥច្ឆា ឧប្បជ្ជតិ លាភាយ ។ សោ ន ឧដ្ឋហតិ ន យដតិ ន ឝយមតិ លាភាយ ។ តស្ស អនុដ្ឋ-ហតោ អយដតោ អឝយមតោ លាភាយ លាភោ នុប្ប-ជ្ជតិ ។ សោ តេន អលាភេន ន សោចតិ ន កិលមតិ ន បរិទេវតិ ន ឧរត្តាឡិំ កន្ទតិ ន សម្មោហំ អាបជ្ជតិ ។ អយំ វុច្ចតិ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឥច្ឆោ វិហរតិ លាភាយ ន ឧដ្ឋហតិ ន យដតិ ន ឝយមតិ លាភាយ ន ច លាភី ន ច សោចិ ន ច បរិទេវិ អត្ថុតោ ច សទ្ធម្មា ។

កាលកិកូនោះ ខំសង្វាត ព្យាយាម ដើម្បីលាភ លាភក៏កើតឡើង ។ កិកូនោះមិនស្រេវឆឺ មិនជ្រុលជ្រប់ មិនដល់នូវសេចក្តីប្រមាទ ព្រោះលាភនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា កិកូអកប្រាថ្នា ដើម្បីលាភ ខំសង្វាត ខ្វល់ខ្វាយ ព្យាយាម ដើម្បីលាភ ជាអ្នកមានលាភផង មិនស្រេវឆឺផង មិនប្រមាទផង មិនឃ្លាតចាកព្រះសទ្ធម្មផង (៦) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត កិកូកឆ្កសាសនានេះ ជាអ្នកសូត់ ប្រព្រឹត្តមិនជាប់លាប់ សេចក្តីប្រាថ្នា ដើម្បីលាភ ក៏កើតឡើង ។ កិកូនោះមិនខំសង្វាត មិនខ្វល់ខ្វាយ មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភទេ ។ កាលកិកូនោះ មិនខំសង្វាត មិនខ្វល់ខ្វាយ មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភទេ លាភក៏មិនកើតឡើងដែរ ។ កិកូនោះរាមឆឺមិនសោកស្តាយ មិនលំបាក មិនខ្សឹកខ្សួល មិនគក់ទ្រូង កន្ទក់កន្ទេញ មិនដល់នូវសេចក្តីវង្វេង ព្រោះមិនមានលាភនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា កិកូអកប្រាថ្នាដើម្បីលាភ មិនខំសង្វាត មិនខ្វល់ខ្វាយ មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភ ទាំងជាអ្នកមិនមានលាភផង មិនសោកស្តាយផង មិនខ្សឹកខ្សួលផង មិនឃ្លាតចាកព្រះសទ្ធម្មផង (៧) ។

ឥធ បន កិក្ខវេ កិក្ខុនោ បរវិត្តស្ស វិហរតោ ឯវាយត្តវុត្តិនោ ឥច្ចា ឧប្បជ្ជតិ លាភាយ ។ សោ ន ឧដ្ឋហតិ ន ឃដតិ ន វាយមតិ លាភាយ ។ តស្ស អនុដ្ឋហតោ អឃដតោ អវាយមតោ លាភាយ លាភោ ឧប្បជ្ជតិ ។ សោ តេន លាភេន ន មជ្ជតិ ន បមជ្ជតិ ន បមាទមាបជ្ជតិ ។ អយំ វុច្ចតិ កិក្ខវេ កិក្ខុ ឥច្ឆោ វិហរតិ លាភាយ ន ឧដ្ឋហតិ ន ឃដតិ ន វាយមតិ លាភាយ លាភី ច ន ច មនី ន ច បមាទី អក្ខតោ ច សន្ទិដ្ឋា ។ ឥមេ ខោ កិក្ខវេ អដ្ឋ បុគ្គលា សន្តោ សំវិជ្ជមានា លោកស្មិន្តិ ។

(៦៧) ឆហិ កិក្ខវេ ឆម្ភេហិ សមន្នាគតោ កិក្ខុ អលំ អត្តនោ អលំ បរេសំ ។ កតមេហិ ឆហិ ។ ឥធ កិក្ខវេ កិក្ខុ ខិប្បនិសន្តិ ច ហោតិ តុសលេសុ ឆម្ភេសុ សុតានញ្ច ឆម្ភានំ ជារកជាតិកោ ហោតិ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត ភិក្ខុកងឹសាសនានេះ ជាអ្នកសូត្រ ប្រព្រឹត្ត មិនជាប់លាប់ សេចក្តីប្រាថ្នា ដើម្បីលាភ តិចតួចឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ មិនខំ សង្វាត មិនខ្វល់ខ្វាយ មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភទេ ។ កាលភិក្ខុនោះ មិន ខំសង្វាត មិនខ្វល់ខ្វាយ មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភទេ ប៉ុន្តែលាភតិចតួច ឡើងបាន ។ ភិក្ខុនោះ មិនស្រេកឆ ឆ មិនជ្រួលជ្រប់ មិនដល់នូវសេចក្តី ប្រមាទ ព្រោះលាភនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា ភិក្ខុអក ប្រាថ្នា ដើម្បីលាភ មិនខំសង្វាត មិនខ្វល់ខ្វាយ មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភ តិចជាអ្នកមានលាភផង មិនស្រេកឆផង មិនប្រមាទផង មិនឃ្លាតចាកព្រះ សទ្ធម្មផង (៨) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គល ៨ ពួកនេះឯង រមែង មានប្រាកដ ក្នុងលោក ។

[៦២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៦ យ៉ាង ទើបគួរដល់ខ្លួន គួរដល់ពួកជនដទៃ ។ ៦ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។ ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងឹសាសនានេះ ជាអ្នកចេះដឹងធាប់ កងឹកុសលធម៌ ទាំងឡាយ ១ ជាអ្នកទ្រទ្រង់ធម៌ទាំងឡាយ ដែលខ្លួនស្តាប់ហើយ ១

ឯតានញ្ច ឯម្ហានំ អត្តបបវាទ្ធី ហោតិ អត្តមញ្ញាយ ឯម្ហមញ្ញាយ ឯម្ហាទុឯម្ហប្បដិបន្នោ ច ហោតិ កល្យាណវាចោ ច ហោតិ កល្យាណវាក្ករណោ ចោវាយ វាចាយ សមន្នាគតោ វិសទ្ធាយ អនេលគឡាយ អត្ថស្សវិញ្ញាបនិយា សន្ទស្សកោ ច ហោតិ សមាទបកោ សមុត្តេជកោ សម្បហំសកោ សព្រហ្មចារីនំ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ឆហិ ឯម្ហេហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ អលំ អត្តនោ អលំ បរេសំ ។

(៦៣) បញ្ចហិ ភិក្ខវេ ឯម្ហេហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ អលំ អត្តនោ អលំ បរេសំ ។ កតមេហិ បញ្ចហិ ។ ឥធ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ន ហោវ ខោ ទិប្បដិសន្ធិ ច ហោតិ ភាុសលេសុ ឯម្ហេសុ សុតានញ្ច ឯម្ហានំ ជារកជាតិកោ ហោតិ ឯតានញ្ច ឯម្ហានំ អត្តបបវាទ្ធី ហោតិ អត្តមញ្ញាយ ឯម្ហមញ្ញាយ ឯម្ហាទុឯម្ហប្បដិបន្នោ ច ហោតិ កល្យាណវាចោ ច ហោតិ ។បេ។ អត្ថស្សវិញ្ញាបនិយា សន្ទស្សកោ ច ហោតិ សមាទបកោ សមុត្តេជកោ សម្បហំសកោ សព្រហ្មចារីនំ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហិ ឯម្ហេហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ អលំ អត្តនោ អលំ បរេសំ ។

ជាអ្នកពិចារណា នូវអត្ថនៃធម៌ចាំឆ្ងាយ ដែលខ្លួនទ្រទ្រង់ហើយ ๑ ជាអ្នកដឹងនូវអត្ថ ដឹងនូវធម៌ ហើយប្រតិបត្តិធម៌ដ៏សមគួរដល់ធម៌ ๑ ជាអ្នកមានវាចាល្អ មានពាក្យពីរោះ ប្រកបដោយវាចាអ្នកគ្រូ ជាវាចាច្បាស់លាស់ ជាវាចាឥតទោស ជាគ្រឿងញុំាងជនឲ្យដឹងច្បាស់នូវសេចក្តី ๑ ជាអ្នកញុំាងពួកសព្រហ្មចារីឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់យក ឲ្យក្លាហាន ឲ្យរីករាយ ๑ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំឆ្ងាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ๖ យ៉ាងនេះឯង ទើបគួរដល់ខ្លួន គួរដល់ពួកជនដទៃ ។

(๖๓) ម្នាលភិក្ខុចាំឆ្ងាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ๙ យ៉ាង ទើបគួរដល់ខ្លួន គួរដល់ពួកជនដទៃ ។ ๙ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំឆ្ងាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមិនបេះដើមធាប់ គឺកុសលធម៌ចាំឆ្ងាយទេ តែជាអ្នកទ្រទ្រង់ធម៌ចាំឆ្ងាយ ដែលខ្លួនស្តាប់ ๑ ជាអ្នកពិចារណានូវអត្ថនៃធម៌ដែលខ្លួនទ្រទ្រង់ ๑ ជាអ្នកដឹងនូវអត្ថ ដឹងនូវធម៌ ហើយប្រតិបត្តិធម៌ ដ៏សមគួរដល់ធម៌ ๑ ជាអ្នកមានវាចាល្អ ។ បេ ។ ជាគ្រឿងញុំាងជនឲ្យដឹងច្បាស់នូវសេចក្តី ๑ ជាអ្នកញុំាងពួកសព្រហ្មចារីឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់យក ឲ្យក្លាហាន ឲ្យរីករាយ ๑ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំឆ្ងាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ๙ យ៉ាងនេះឯង ទើបគួរដល់ខ្លួន គួរដល់ពួកជនដទៃ ។

[๖๔] ចតូហិ កិក្ខវេ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ កិក្ខុ អលំ អត្តនោ នោ បរេសំ ។ កតមេហិ ចតូហិ ។ ឥធ កិក្ខវេ កិក្ខុ ទិប្បដិសន្ធិ ច ហោតិ កុសលេសុ ធម្មេសុ សុតានញ្ច ធម្មានំ ធារកជាតិកោ ហោតិ ធតានញ្ច ធម្មានំ អត្ថូបបរិក្ខី ហោតិ អត្ថមញ្ញាយ ធម្មមញ្ញាយ ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នោ ច ហោតិ នោ ច កល្យាណវាចោ ហោតិ កល្យាណវាក្ករណោ ទោវិយាវាចាយ សមន្នាគតោ វិស្សដ្ឋាយ អនេលគឡាយ អត្ថស្ស វិញ្ញាបនិយា នោ ច សន្ទស្សកោ ហោតិ សមាទបកោ សមុត្តេជកោ សម្បហំសកោ សព្រហ្មចារីនំ ។ ឥមេហិ ខោ កិក្ខវេ ចតូហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ កិក្ខុ អលំ អត្តនោ នោ បរេសំ ។

[๖๕] ចតូហិ កិក្ខវេ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ កិក្ខុ អលំ បរេសំ នោ អត្តនោ ។ កតមេហិ ចតូហិ ឥធ កិក្ខវេ កិក្ខុ ទិប្បដិសន្ធិ ច ហោតិ កុសលេសុ ធម្មេសុ សុតានញ្ច ធម្មានំ ធារកជាតិកោ ហោតិ នោ ច ធតានំ ធម្មានំ អត្ថូបបរិក្ខី ហោតិ នោ ច

(๖๘) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ๔ យ៉ាង រមែងគួរដល់ខ្លួន តែមិនគួរដល់ពួកជនដទៃទេ ។ ๔ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកចេះដឹងធាប់ក្នុងកុសលធម៌ទាំងឡាយ ๑ ជាអ្នកទ្រទ្រង់ធម៌ទាំងឡាយ ដែលខ្លួនបានស្តាប់ហើយ ๑ ជាអ្នកពិចារណានូវអត្ថនៃធម៌ទាំងឡាយ ដែលខ្លួនទ្រទ្រង់ហើយ ๑ ជាអ្នកដឹងនូវអត្ថ ដឹងនូវធម៌ហើយ ប្រតិបត្តិធម៌ដ៏សមគួរដល់ធម៌ តែជាអ្នកមានវាចាមិនល្អ ជាអ្នកមានពាក្យមិនពីរោះ ជាអ្នកមិនប្រកបដោយវាចាអ្នកត្រូវ ដែលជាវាចាច្បាស់លាស់ ជាវាចាឥតទោស ជាគ្រឿងញុំាងជនឲ្យដឹងច្បាស់នូវសេចក្តី ទាំងជាអ្នកមិនញុំាងពួកសព្រហ្មចារី ឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់យក ឲ្យក្លាហាន ឲ្យរីករាយ ๑ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ๔ យ៉ាងនេះឯង រមែងគួរដល់ខ្លួន តែមិនគួរដល់ពួកជនដទៃឡើយ ។

(๖๙) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ๔ យ៉ាង រមែងគួរដល់ពួកជនដទៃ តែមិនគួរដល់ខ្លួនទេ ។ ๔ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកចេះដឹងធាប់ ក្នុងកុសលធម៌ទាំងឡាយ ๑ ជាអ្នកទ្រទ្រង់នូវធម៌ទាំងឡាយ ដែលខ្លួនស្តាប់ហើយ តែជាអ្នកមិនពិចារណានូវអត្ថនៃធម៌ទាំងឡាយ ដែលខ្លួនទ្រទ្រង់ហើយ

អត្តមញ្ញាយ ធម្មមញ្ញាយ ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នោ ហោតិ កល្យាណវាចោ ច ហោតិ កល្យាណវក្ករណោ ។ បេ ។ អត្ថស្ស វិញ្ញាបនិយា សន្ទស្សកោ ច ហោតិ ។ បេ ។ សព្រហ្មចារីនំ ។ ឥមេហិ ខោ កិក្ខវេ ចតូហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ កិក្ខុ អលំ បរេសំ ញោ អត្តោ ។

[๖๖] តីហិ កិក្ខវេ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ កិក្ខុ អលំ អត្តនោ ញោ បរេសំ ។ កតមេហិ តីហិ ។ ឥធ កិក្ខវេ កិក្ខុ ន ហេវ ខោ ទិប្បនិសន្តិ ច ហោតិ កុសលេសុ ធម្មេសុ សុតានញ្ច ធម្មានំ ធារកជាតិកោ ហោតិ ធតានញ្ច ធម្មានំ អត្ថូបបរិក្ខី ហោតិ អត្តមញ្ញាយ ធម្មមញ្ញាយ ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នោ ច ហោតិ ញោ ច កល្យាណវាចោ ហោតិ កល្យាណវក្ករណោ ចោរិយោ កថាយ សមន្នាគតោ វិស្សដ្ឋាយ អនេលគឡាយ អត្ថស្ស វិញ្ញាបនិយា ញោ ច សន្ទស្សកោ ហោតិ សមាទបកោ សមុត្តេជកោ សម្បហំសកោ សព្រហ្មចារីនំ ។ ឥមេហិ ខោ កិក្ខវេ តីហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ កិក្ខុ អលំ អត្តនោ ញោ បរេសំ ។

ចាំធ៌ជាអ្នកមិនដឹងនូវអត្ថ មិនដឹងនូវធម៌ ហើយប្រតិបត្តិនូវធម៌ដ៏សមគួរ ដល់ធម៌ ១ ជាអ្នកមានវាចាល្អ ជាអ្នកមានពាក្យពីរោះ ។បេ។ ជាគ្រឿងញុំាងជនឲ្យដឹងច្បាស់នូវសេចក្តី ១ ជាអ្នកញុំាងពួកសព្រហ្មចារី ឲ្យឃើញច្បាស់ ១ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំធ៌ឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៤ យ៉ាងនេះឯង រមែងគួរដល់ពួកជនដទៃ តែមិនគួរដល់ខ្លួនឡើយ ។

(៦៦) ម្នាលភិក្ខុចាំធ៌ឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៣ យ៉ាង រមែងគួរដល់ខ្លួន តែមិនគួរដល់ពួកជនដទៃទេ ។ ៣ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំធ៌ឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ មិនចេះដឹងនាប់ ក្នុងកុសលធម៌ចាំធ៌ឡាយទេ តែជាអ្នកទ្រទ្រង់នូវធម៌ចាំធ៌ឡាយ ដែលខ្លួនស្តាប់ហើយ ១ ជាអ្នកពិចារណានូវអត្ថនៃធម៌ចាំធ៌ឡាយ ដែលខ្លួនទ្រទ្រង់ហើយ ១ ជាអ្នកដឹងនូវអត្ថ ដឹងនូវធម៌ ហើយប្រតិបត្តិនូវធម៌ដ៏សមគួរដល់ធម៌ តែជាអ្នកមានវាចាមិនល្អ ជាអ្នកមានពាក្យមិនពីរោះ ជាអ្នកមិនប្រកបដោយវាចាអ្នកត្រូវ ដែលជាវាចាច្បាស់លាស់ ជាវាចាឥតទោស ជាគ្រឿងញុំាងជន ឲ្យដឹងច្បាស់នូវសេចក្តី ចាំធ៌មិនញុំាងពួកសព្រហ្មចារី ឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់យក ឲ្យស្ទាបហាន ឲ្យរីករាយ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំធ៌ឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៣ យ៉ាងនេះ រមែងគួរដល់ខ្លួន តែមិនគួរដល់ពួកជនដទៃឡើយ ។

(๖๗) តីហិ កិក្ខវេ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ អលំ បវេសំ នោ អត្តនោ ។ កតមេហិ តីហិ ។ ឥធ កិក្ខវេ ភិក្ខុ ន ហោវ ខោ ទិប្បនិសន្តិ ច ហោតិ កុសលេសុ ធម្មេសុ សុតានញ្ច ធម្មានំ ធារកជាតិកោ ហោតិ នោ ច ឆតានំ ធម្មានំ អត្ថុបបរិក្ខី ហោតិ នោ ច អត្តមញ្ញយ ធម្មមញ្ញយ ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នោ ហោតិ កល្យាណវាចោ ច ហោតិ ។បេ។ អត្តស្សវិញ្ញាបនិយោ សន្តុស្សកោ ច ហោតិ សមាធបកោ សមុត្តេជកោ សម្បហំសកោ សព្រហ្មចារីនំ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ អលំ បវេសំ នោ អត្តនោ ។

(๖๗) ទ្វីហិ ភិក្ខវេ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ អលំ អត្តនោ នោ បវេសំ ។ កតមេហិ ទ្វីហិ ។ ឥធ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ន ហោវ ខោ ទិប្បនិសន្តិ ច ហោតិ កុសលេសុ ធម្មេសុ នោ ច សុតានំ ធម្មានំ ធារកជាតិកោ ហោតិ ឆតានញ្ច ធម្មានំ អត្ថុបបរិក្ខី ហោតិ

(๖๗) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ๓ យ៉ាង រមែងគួរដល់ពួកជនដទៃ តែមិនគួរដល់ខ្លួនទេ ។ ๓ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមិនចេះដឹងធាប់ ក្នុងកុសលធម៌ទាំងឡាយទេ តែជាអ្នកទ្រទ្រង់នូវធម៌ទាំងឡាយ ដែលខ្លួនស្តាប់ហើយ ๑ ជាអ្នកមិនពិចារណានូវអត្ថនៃធម៌ទាំងឡាយ ដែលខ្លួនទ្រទ្រង់ហើយ ទាំងជាអ្នកមិនដឹងនូវអត្ថ មិនដឹងនូវធម៌ ហើយប្រតិបត្តិ នូវធម៌ដ៏សមគួរដល់ធម៌ តែជាអ្នកមានវាចាល្អ ។ បេ ។ ជាគ្រឿងញុំាងជនឲ្យដឹងច្បាស់នូវសេចក្តី ๑ ជាអ្នកញុំាងពួកសព្រហ្មចារី ឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់យក ឲ្យក្លាហាន ឲ្យរីករាយ ๑ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ๓ យ៉ាងនេះ រមែងគួរដល់ពួកជនដទៃ តែមិនគួរដល់ខ្លួនឡើយ ។

(๖๘) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ๒ យ៉ាង រមែងគួរដល់ខ្លួន តែមិនគួរដល់ពួកជនដទៃទេ ។ ๒ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមិនចេះដឹងធាប់ ក្នុងកុសលធម៌ទាំងឡាយ ថែមទាំងមិនជាអ្នកទ្រទ្រង់នូវធម៌ទាំងឡាយ ដែលខ្លួនស្តាប់ហើយផង តែជាអ្នកពិចារណានូវអត្ថនៃធម៌ទាំងឡាយ ដែលខ្លួនទ្រទ្រង់ហើយ ๑

អត្តមញ្ញាយ ធម្មមញ្ញាយ ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នោ ច
ហោតិ តោ ច កល្យាណវាចោ ហោតិ ។ បេ ។
អត្តស្ស វិញ្ញាបនិយា តោ ច សន្ទស្សកោ ហោតិ
។ បេ ។ សព្រហ្មចារីនំ ។ ឥមេហិ ខោ កិក្ខវេ ទ្វីហិ
ធម្មេហិ សមន្នាគតោ កិក្ខុ អលំ អត្តនោ តោ បវេសុំ។

(៦៩) ទ្វីហិ កិក្ខវេ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ កិក្ខុ អលំ
បវេសុំ តោ អត្តនោ ។ កតមេហិ ទ្វីហិ ។ ឥធ កិក្ខវេ
កិក្ខុ ន ហោវ ខោ ទិប្បនិសន្តិ ច ហោតិ កុសលេសុ
ធម្មេសុ តោ ច សុតានំ ធម្មានំ ជារកជាតិកោ ហោតិ
តោ ច ឆតានំ ធម្មានំ អត្ថុបបរិក្ខី ហោតិ តោ ច
អត្តមញ្ញាយ ធម្មមញ្ញាយ ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នោ ហោតិ
កល្យាណវាចោ ច ហោតិ កល្យាណវាក្ករណោ ហោ-
រិយា ភាយ សមន្នាគតោ វិស្សដ្ឋាយ អនេលកយ្យាយ
អត្តស្ស វិញ្ញាបនិយា សន្ទស្សកោ ច ហោតិ សមាទ-
បកោ សមុត្តេជកោ សម្បហំសកោ សព្រហ្មចារីនំ ។
ឥមេហិ ខោ កិក្ខវេ ទ្វីហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ កិក្ខុ
អលំ បវេសុំ តោ អត្តនោតិ ។

ជាអ្នកដឹងនូវអត្ថ ដឹងនូវធម៌ ហើយប្រតិបត្តិនូវធម៌ដ៏សមគួរដល់ធម៌ តែជាអ្នកមានវាចាមិនល្អ ។ បេ ។ ជាគ្រឿងញុំាងជនឲ្យដឹងច្បាស់នូវសេចក្តី ជាអ្នកមិនញុំាងពួកសព្រហ្មចារី ឲ្យឃើញច្បាស់ ១ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ២ យ៉ាងនេះឯង រមែងគួរដល់ខ្នែង តែមិនគួរដល់ពួកជនដទៃឡើយ ។

(៦៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ២ យ៉ាង រមែងគួរដល់ពួកជនដទៃ តែមិនគួរដល់ខ្នែងទេ ។ ២ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមិនចេះដឹងធាប់ ក្នុងកុសលធម៌ទាំងឡាយ ថែមទាំងជាអ្នកមិនទ្រទ្រង់នូវធម៌ទាំងឡាយ ដែលខ្លួនស្តាប់ហើយ ទាំងជាអ្នកមិនពិចារណានូវអត្ថនៃធម៌ទាំងឡាយ ដែលខ្លួនទ្រទ្រង់ហើយ ជាអ្នកមិនដឹងនូវអត្ថ មិនដឹងនូវធម៌ ហើយមិនប្រតិបត្តិនូវធម៌ដ៏សមគួរដល់ធម៌ផង តែជាអ្នកមានវាចាល្អ ជាអ្នកមានពាក្យពីរោះ ប្រកបដោយវាចាអ្នកក្រុង ដែលជាវាចាច្បាស់លាស់ ជាវាចាឥតទោស ជាគ្រឿងញុំាងជនឲ្យដឹងច្បាស់នូវសេចក្តី ១ ជាអ្នកញុំាងពួកសព្រហ្មចារី ឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់យក ឲ្យក្លាហាន ឲ្យរីករាយ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ២ យ៉ាងនេះឯង រមែងគួរដល់ពួកជនដទៃ តែមិនគួរដល់ខ្នែងឡើយ ។

សុត្តន្តបិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស អដ្ឋកនិបាតេ

[๗๐] អថខោ អញ្ញតរោ ភិក្ខុ យេន ភគវា តេនុប-
សង្កមិ ។បេ។ ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ សោ ភិក្ខុ
ភគវន្តំ ឯតទវោច សាធុ មេ ភន្តេ ភគវា សង្ខិត្តេន ធម្មំ
ទេសេតុ យមហំ ភគវតោ ធម្មំ សុត្វា ឯកោ វូបកដ្ឋោ
អប្បមត្តោ អាតាបី បហិតត្តោ វិហរេយ្យន្តិ ។ ឯវមេវ
បនិធេកច្ចេ មោឃបុរិសា មញ្ញេ(๑) អញ្ញាសន្តិ ធម្មេ ច
ភាសិតេ មមញ្ញេវ អនុពន្ធិតព្ពំ មញ្ញន្តិ ។ ទេសេតុ
មេ ភន្តេ ភគវា សង្ខិត្តេន ធម្មំ ទេសេតុ សុគតោ
សង្ខិត្តេន ធម្មំ អប្បោ្ជាមាហំ ភគវតោ ភាសិតស្ស
អត្ថំ អាជានេយ្យំ អប្បោ្ជាមាហំ ភគវតោ ភាសិតស្ស
ធាយោ អស្សន្តិ ។ តស្មាតិហ តេ ភិក្ខុ ឯវំ
សិក្ខិតព្ពំ អជ្ឈត្តំ មេ ចិត្តំ ឋិតំ ភវិស្សតិ សុសណ្ឋិតំ ឧ
ប្បន្នា ចាបកា អកុសលា ធម្មា ចិត្តំ បរិយាទាយ
ឋស្សន្តីតិ ។ ឯវញ្ហិ តេ ភិក្ខុ សិក្ខិតព្ពំ ។

---

๑ ម.ម. មមញ្ញេវ ។

(๗๐) គ្រានោះ ភិក្ខុមួយរូប បានចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ បេ ។ លុះភិក្ខុនោះ អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងធម៌ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ដោយសេចក្តីបំប្រួញឲ្យខ្លាន ដែលខ្ញុំព្រះអង្គបានស្តាប់ធម៌ របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយ ជាបុគ្គលម្នាក់ឯង ចៀសចេញទៅ ជាអ្នកមិនធ្វេសប្រហែស មានព្យាយាមដុតកំដៅកិលេស មានចិត្តបញ្ជូនទៅកាន់ព្រះនិព្វាន ។ មោឃបុរសពួកខ្លះ ក្នុងលោកនេះ គ្រាន់តែអារាធនាតថាគតយ៉ាងនេះ កាលធម៌ដែលតថាគតសំដែងហើយ សំគាល់តែត្រង់ដើមតាមតថាគតប៉ុណ្ណោះ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងធម៌ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ដោយសេចក្តីបំប្រួញឲ្យខ្លាន សូមព្រះសុគតទ្រង់សំដែងធម៌ ដោយសេចក្តីបំប្រួញឲ្យខ្លាន គិតធ្វើដូចម្តេច សូមឲ្យខ្ញុំព្រះអង្គ បានយល់នូវអត្ថនៃភាសិតរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ គិតធ្វើដូចម្តេច សូមឲ្យខ្ញុំព្រះអង្គបានទទួលនូវភាសិតរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ម្នាលភិក្ខុ ហេតុដូច្នោះ ក្នុងសាសនានេះ អ្នកគប្បីសិក្សាយ៉ាងនេះថា ចិត្តរបស់អាត្មាអញ នឹងតាំងនៅក្នុងសន្តាន តាំងនៅដោយល្អ ពាំងពួកអកុសលធម៌ដ៏លាមក ក៏មិនកើតឡើងគ្របសង្កត់ចិត្តបានឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុ អ្នកគប្បីសិក្សាយ៉ាងនេះចុះ ។

យតោ ខោ តេ ភិក្ខូ អឌ្ឍតិំ ចិត្តំ ឋិតំ ហោតិ សុស-
ណ្ឋិតំ ន ចុប្បដ្ឋា ចាបកា អកុសលា ធម្មា ចិត្តំ
បរិយាទាយ តិដ្ឋន្តិ តតោ តេ ភិក្ខូ ឯវំ សិក្ខិតព្ពំ មេត្តា
មេ ចេតោវិមុត្តិ ភាវិតា ភវិស្សតិ ពហុលីកតា យានីកតា
វត្ថុកតា អនុដ្ឋិតា បរិចិតា សុសមារទ្ធាតិ ។ ឯវញ្ហិ តេ
ភិក្ខូ សិក្ខិតព្ពំ ។ យតោ ខោ តេ ភិក្ខូ អយំ សមាធិ
ឯវំ ភាវិតោ ហោតិ ពហុលីកតោ តតោ តុំ ភិក្ខូ ឥមំ
សមាធឺ សវិតក្កម្បិ សវិចារំ ភាវេយ្យាសិ អវិតក្កម្បិ
វិចារមត្តំ ភាវេយ្យាសិ អវិតក្កម្បិ អវិចារំ ភាវេយ្យាសិ
សប្បីតិកម្បិ ភាវេយ្យាសិ និប្បីតិកម្បិ ភាវេយ្យាសិ
សាតសហគតម្បិ ភាវេយ្យាសិ ឧបេក្ខាសហគតម្បិ
ភាវេយ្យាសិ ។ យតោ ខោ តេ ភិក្ខូ អយំ សមាធិ
ឯវំ ភាវិតោ ហោតិ សុភាវិតោ តតោ តេ ភិក្ខូ ឯវំ
សិក្ខិតព្ពំ ករុណា មេ ចេតោវិមុត្តិ ។ បេ ។ មុទិតា មេ
ចេតោវិមុត្តិ ។ បេ ។ ឧបេក្ខា មេ ចេតោវិមុត្តិ

ម្នាលភិក្ខុ កាលណា ចិត្តរបស់អ្នកតាំងនៅក្នុងសន្តាន តាំងនៅល្អហើយ ចាំងពួកអកុសលធម៌ដ៏លាមក ក៏មិនកើតឡើង គ្របសង្កត់ចិត្តបាន ម្នាលភិក្ខុ កាលនោះអ្នកគប្បីសិក្សាយ៉ាងនេះថា បេតោវិមុត្តិ ប្រកបដោយមេត្តា អាត្មាអញ បានចំរើនហើយ បានធ្វើឲ្យច្រើនហើយ បានធ្វើឲ្យដូចជាយាន បានដំកល់ស៊ប់ បានប្រព្រឹត្តរឿយ ៗ បានសន្សំទុក បានប្រារព្ធល្អហើយ ។ ម្នាលភិក្ខុ អ្នកគប្បីសិក្សាយ៉ាងនេះចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុ កាលណា សមាធិនេះ អ្នកបានចំរើនហើយ បានធ្វើឲ្យច្រើនហើយយ៉ាងនេះ ម្នាលភិក្ខុ កាលនោះ អ្នកគួរចំរើនន្ទ្រិយសមាធិនេះ ដែលប្រកបដោយវិតក្កៈនឹងវិចារៈផង គួរចំរើនន្ទ្រិយសមាធិដែលមិនមានវិតក្កៈផង មានតែវិចារៈប៉ុណ្ណោះ គួរចំរើនន្ទ្រិយសមាធិ ដែលមិនមានវិតក្កៈ មិនមានវិចារៈផង គួរចំរើនន្ទ្រិយសមាធិ ដែលប្រកបដោយបីតិផង គួរចំរើនន្ទ្រិយសមាធិ ដែលមិនមានបីតិផង គួរចំរើនន្ទ្រិយសមាធិ ដែលប្រកបដោយសេចក្តីសប្បាយផង គួរចំរើនន្ទ្រិយសមាធិដែលប្រកបដោយឧបេក្ខាផង ។ ម្នាលភិក្ខុ កាលណា សមាធិនេះ អ្នកបានចំរើនហើយ បានចំរើនល្អហើយយ៉ាងនេះ ម្នាលភិក្ខុ កាលនោះ អ្នកគប្បីសិក្សាយ៉ាងនេះថា បេតោវិមុត្តិប្រកបដោយកុណា អាត្មាអញ ។ បេ ។ បេតោវិមុត្តិ ប្រកបដោយមុទិតា អាត្មាអញ ។ បេ ។ បេតោវិមុត្តិ ប្រកបដោយឧបេក្ខា

ការិតា ការិស្សតិ ពហុលីកតា យានីកតា វត្ថុកតា អនុដ្ឋិតា បរិចិតា សុសមារទ្ធាតិ ។ ឯវញ្ហិ តេ ភិក្ខុ សិក្ខិតព្ពំ ។ យតោ ខោ តេ ភិក្ខុ អយំ សមាធិ ឯវំ ការិតោ ហោតិ ពហុលីកតោ តតោ តុំ ភិក្ខុ ឥមំ សមាធិំ សរិតក្កម្បិ សរិចារំ ការេយ្យាសិ អរិតក្កម្បិ វិចារមត្តំ ការេយ្យាសិ អរិតក្កម្បិ អរិចារំ ការេយ្យាសិ សប្បីតិកម្បិ ការេយ្យាសិ និប្បីតិកម្បិ ការេយ្យាសិ សាតសហគតម្បិ ការេយ្យាសិ ឧបេក្ខាសហគតម្បិ ការេយ្យាសិ ។ យតោ ខោ តេ ភិក្ខុ អយំ សមាធិ ឯវំ ការិតោ ហោតិ សុការិតោ តតោ តេ ភិក្ខុ ឯវំ សិក្ខិតព្ពំ កាយេ កាយានុបស្សី វិហរិស្សាមិ អាតាបី សម្បជានោ សតិមា វិនេយ្យ លោកេ អភិជ្ឈាទោមនស្សន្តិ ។ ឯវញ្ហិ តេ ភិក្ខុ សិក្ខិតព្ពំ ។ យតោ ខោ តេ ភិក្ខុ អយំ សមាធិ ឯវំ ការិតោ ហោតិ ពហុលីកតោ

អាត្មាអញបានចំរើនហើយ បានធ្វើឲ្យច្រើនហើយ បានធ្វើឲ្យដូចជាយាន បានដំកល់សិប់ បានប្រព្រឹត្តរឿយៗ បានសន្សំទុក បានប្រារព្ធល្អហើយ ។ ម្នាលភិក្ខុ អ្នកគប្បីសិក្សាយ៉ាងនេះចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុ កាលណា សមាធិនេះ អ្នកបានចំរើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយយ៉ាងនេះ ម្នាលភិក្ខុ កាលនោះ អ្នកគួរចំរើនទូវសមាធិនេះ ដែលប្រកបដោយវិតក្កៈវិចារៈផង អ្នកគួរចំរើនសមាធិ ដែលមិនមានវិតក្កៈមានតែវិចារៈផង អ្នកគួរចំរើនសមាធិ ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈផង អ្នកគួរចំរើនសមាធិ ដែលប្រកបដោយបីតិផង អ្នកគួរចំរើនសមាធិ ដែលមិនមានបីតិផង អ្នកគួរចំរើនសមាធិដែលប្រកបដោយសេចក្តីសប្បាយផង អ្នកគួរចំរើនសមាធិ ដែលប្រកបដោយឧបេក្ខាផង ។ ម្នាលភិក្ខុ កាលណា សមាធិនេះ អ្នកបានចំរើនហើយ បានចំរើនល្អហើយ យ៉ាងនេះ ម្នាលភិក្ខុ កាលនោះ អ្នកគប្បីសិក្សាយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងពិចារណា នូវកាយក្នុងកាយជាប្រក្រតី មានព្យាយាម ជាគ្រឿងដុតកំដៅកិលេស ជាអ្នកដឹងខ្លួន មានស្មារតី កំចាត់បង់នូវអភិជ្ឈានឹងទោមនស្សក្នុងលោកចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុ អ្នកគប្បីសិក្សាយ៉ាងនេះចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុ កាលណា សមាធិនេះ អ្នកបានចំរើនហើយ បានធ្វើឲ្យច្រើនហើយ យ៉ាងនេះ

តតោ ភុំ ភិក្ខុ ឥមំ សមាធិំ សវិតក្កម្បិ សវិចារំ ភាវេយ្យាសិ អវិតក្កម្បិ វិចារមត្តំ ភាវេយ្យាសិ អវិតក្កម្បិ អវិចារំ ភាវេយ្យាសិ សប្បីតិកម្បិ ភាវេយ្យាសិ និប្បីតិកម្បិ ភាវេយ្យាសិ សាតសហគតម្បិ ភាវេយ្យាសិ ឧបេក្ខាសហគតម្បិ ភាវេយ្យាសិ ។ យតោ ខោ តេ ភិក្ខុ អយំ សមាធិ ឯវំ ភាវិតោ ហោតិ សុភាវិតោ តតោ តេ ភិក្ខុ ឯវំ សិក្ខិតព្ពំ វេទនាសុ ។ បេ ។ ចិត្តេ ។ បេ ។ ធម្មេសុ ធម្មា-ធិបតេយ្យំ នាម វិហារំ សុញ្ញតំ អានិមិត្តំ សម្មាធានេ សតិមា វិនេយ្យ លោកេ អភិជ្ឈាទោមនស្សន្តិ ។ ឯវញ្ហិ តេ ភិក្ខុ សិក្ខិតព្ពំ ។ យតោ ខោ តេ ភិក្ខុ អយំ សមាធិ ឯវំ ភាវិតោ ហោតិ ពហុលីកតោ តតោ ភុំ ភិក្ខុ ឥមំ សមាធិំ សវិតក្កម្បិ សវិចារំ ភាវេយ្យាសិ អវិតក្កម្បិ វិចារមត្តំ ភាវេយ្យាសិ អវិតក្កម្បិ អវិចារំ ភាវេយ្យាសិ សប្បីតិកម្បិ ភាវេយ្យាសិ

ម្នាលភិក្ខុ កាលនោះ អ្នកគួរចំរើនសមាធិនេះ ដែលប្រកបដោយវិតក្កៈ វិចារៈផង អ្នកគួរចំរើនសមាធិ ដែលមិនមានវិតក្កៈ មានតែវិចារៈផង អ្នកគួរចំរើនសមាធិ ដែលមិនមានវិតក្កៈ មិនមានវិចារៈផង អ្នកគួរចំរើនសមាធិ ដែលប្រកបដោយបីតិផង អ្នកគួរចំរើនសមាធិ ដែលមិនមានបីតិផង អ្នកគួរចំរើនសមាធិ ដែលប្រកបដោយសេចក្តីសប្បាយផង អ្នកគួរចំរើនសមាធិ ដែលប្រកបដោយឧបេក្ខាផង។ ម្នាលភិក្ខុ កាលណា សមាធិនេះ អ្នកបានចំរើនហើយ បានចំរើនល្អហើយ យ៉ាងនេះ ម្នាលភិក្ខុ កាលនោះ អ្នកគប្បីសិក្សាយ៉ាងនេះថា កុងវេទនាទាំងឡាយ ។ បេ ។ ក្នុងចិត្ត ។ បេ ។ អាត្មាអញនឹងពិចារណាឃើញ នូវធម៌ក្នុងធម៌ទាំងឡាយជាប្រក្រតី មានព្យាយាមជាគ្រឿងដុតកំដៅកិលេស ជាអ្នកដឹងខ្លួន មានស្មារតី កំចាត់បង់នូវអភិជ្ឈាទឹងចោមនស្ស ក្នុងលោកចេញ។ ម្នាលភិក្ខុ អ្នកគប្បីសិក្សាយ៉ាងនេះចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុ កាលណា សមាធិនេះ អ្នកបានចំរើនហើយ បានធ្វើឲ្យច្រើនហើយយ៉ាងនេះ ម្នាលភិក្ខុ កាលនោះ អ្នកគួរចំរើនសមាធិនេះ ដែលប្រកបដោយវិតក្កៈវិចារៈផង អ្នកគួរចំរើនសមាធិ ដែលមិនមានវិតក្កៈ មានតែវិចារៈផង អ្នកគួរចំរើនសមាធិ ដែលមិនមានវិតក្កៈ មិនមានវិចារៈផង អ្នកគួរចំរើសមាធិ ដែលប្រកបដោយបីតិផង

និប្បរិយាយកម្មំ ភាវេយ្យាសិ សាតសហគតម្បិ ភាវេយ្យាសិ
ឧបេក្ខាសហគតម្បិ ភាវេយ្យាសិ ។ យតោ ខោ តេ
ភិក្ខុ អយំ សមាធិ ឯវំ ភាវិតោ ហោតិ សុភាវិតោ
តតោ តុវំ ភិក្ខុ យេន យេនេវ តក្កសិ(๑) ជាសុយេវ
តក្កសិ(๒) យត្ត យត្ត ឋស្សសិ ជាសុយេវ ឋស្សសិ
យត្ត យត្ត និសីទិស្សសិ យត្ត យត្ត សេយ្យំ
កប្បិស្សសិ ជាសុយេវ សេយ្យំ កប្បិស្សសីតិ ។

អថខោ សោ ភិក្ខុ ភគវតា ឥមិនា ឱវាទេន
ឱវទិតោ ឧដ្ឋាយាសនា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា បទក្ខិណំ
កត្វា បក្កាមិ ។ អថខោ សោ ភិក្ខុ ឯកោ វូបកដ្ឋោ
អប្បមត្តោ អាតាបី បហិតត្តោ វិហរន្តោ ន ចិរស្សេ
យេវ យស្សត្ថាយ កុលបុត្តា សម្មទេវ អគារស្មា អនគារិយំ
បព្វជន្តិ តទនុត្តរំ ព្រហ្មចរិយបរិយោសានំ ទិដ្ឋេវ
ធម្មេ សយំ អភិញ្ញា សច្ឆិកត្វា ឧបសម្បជ្ជ វិហាសិ

๑-๒ ម. តប្បសិ ។ ម. តឋ្ឋសិ ។

អ្នកគួរចំរើនសមាធិ ដែលមិនមានប៉ីតិផង៏ អ្នកគួរចំរើនសមាធិ ដែលប្រកបដោយសេចក្តីសប្បាយផង៏ អ្នកគួរចំរើនសមាធិ ដែលប្រកបដោយឧបេក្ខាផង៏ ។ ម្នាលភិក្ខុ កាលណា សមាធិនេះ អ្នកបានចំរើនហើយ បានចំរើនល្អហើយយ៉ាងនេះ ម្នាលភិក្ខុ កាលនោះ អ្នកនឹងឋេ កង៏ទីណា ។ អ្នកនឹងនៅសប្បាយ ក្នុងទីនោះ ។ អ្នកនឹងឈរនៅ ក្នុងទីណា ។ អ្នកនឹងឈរនៅសប្បាយ ក្នុងទីនោះ ។ អ្នកនឹងអង្គុយ ក្នុងទីណា ។ អ្នកនឹងអង្គុយសប្បាយ ក្នុងទីនោះ ។ អ្នកនឹងសម្រេចការដេក ក្នុងទីណា ។ អ្នកនឹងសម្រេចការដេកសប្បាយ ក្នុងទីនោះ ។ ។

គ្រានោះ ភិក្ខុនោះ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទូន្មានដោយឧបាយនេះហើយ ក៏ក្រោកចាកអាសនៈ ហើយក្រាបថ្វាយបង្គំលាព្រះដ៏មានព្រះភាគ ធ្វើប្រទក្សិណចៀសចេញឋេ ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុនោះ តែម្នាក់ឯងចៀសចេញឋេ មិនធ្វេសប្រហែស មានព្យាយាមជាគ្រឿងដុតកំដៅកិលេស មានចិត្តបញ្ជូនទៅកាន់ព្រះនិព្វាន កុលបុត្តចេញចាកផ្ទះ ចូលទៅកាន់ផ្ទះដោយប្រពៃ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់អនុត្តរធម៌ណា មិនយូរប៉ុន្មាន លោកក៏ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនុត្តរធម៌ ដែលមានព្រហ្មចរិយៈជាទីបំផុតនោះ ដោយប្រាជ្ញាដ៏ប្រសើរបស់ខ្លួនក្នុងបច្ចុប្បន្ននេះ

ទីឃា ជាតិ វុសិតំ ព្រហ្មចរិយំ កតំ ភារណីយំ ជាបរំ ឥត្ថត្តាយាតិ អព្ភញ្ញាសិ ។ អញ្ញតរោ ច បន សោ ភិក្ខុ អរហតំ អហោសីតិ ។

(๗๑) ឯកំ សមយំ ភគវា កយាយំ វិហរតិ កយាសីរេ ។ តត្រ ខោ ភគវា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ ភិក្ខវោតិ ។បេ។ ភគវា ឯតទវោច បុញ្ញាហំ ភិក្ខវេ សម្ពោធា អនភិសម្ពុទ្ធោ ពោធិសត្តោវ សមានោ ឥភាសំបិ ខោ សញ្ញាភិ ជោ ច វូទានិ បស្សាមិ ។ តស្ស មយ្ហំ ភិក្ខវេ ឯតទហោសិ សចេ ខោ អហំ ឥភាសញ្ញំ សញ្ញាជេយ្យំ វូទានិ ច បស្សេយ្យំ ឯវម្មេ ឥទំ ញាណទស្សនំ បរិសុទ្ធតរំ អស្សាតិ ។ សោ ខោ អហំ ភិក្ខវេ អបរេន សមយេន អប្បមត្តោ អាតាបី បហិតត្តោ វិហរន្តោ ឥភាសញ្ញំ សញ្ញាភិ

ដ៏ឆ្ងាស់ថា ជាតិរបស់អាត្មាអញអស់ហើយ ព្រហ្មចរិយធម៌អាត្មាអញបានប្រព្រឹត្តគ្រប់គ្រាន់ហើយ សោឡសកិច្ច អាត្មាអញបានធ្វើរួចហើយ មគ្គភាវនាកិច្ចដទៃទៀត ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសោឡសកិច្ចនេះមិនមានឡើយ ។ មានសេចក្តីសរសើរថា បណ្តាព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ក៏ជាព្រះអរហន្ត មួយអង្គដែរ ។

(๗๑) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលគង់នៅក្នុងឆគយាសីសប្រទេស ទៀបស្រុកគយា ។ ក្នុងទីនោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ពាក្យនេះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលមុនអំពីការត្រាស់ដឹង តថាគតនៅជាពោធិសត្វ មិនទាន់ត្រាស់ដឹងនៅឡើយ ស្គាល់នូវពន្លឺដោយច្បាស់លាស់ តែមិនឃើញនូវរូបទាំងឡាយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ប្រសិនបើ តថាគតស្គាល់នូវពន្លឺផង ឃើញច្បាស់នូវរូបទាំងឡាយផង ញាណទស្សនៈរបស់តថាគតនេះ គប្បីបរិសុទ្ធយ៉ាងក្រៃលែង យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សម័យដទៃទៀត តថាគតនោះ ជាអ្នកមិនប្រមាទ មានព្យាយាមជាគ្រឿងដុតកំដៅកិលេស មានចិត្តបញ្ជូនទៅកាន់ព្រះនិព្វាន ស្គាល់ច្បាស់នូវពន្លឺផង

វុច្ចាន ច បសដ្ឋមិ នោ ច ខោ តាហំ នេវតាហំ សទ្ធឹ
សន្តិដ្ឋាមិ សល្ហចាមិ សាកច្ឆំ សមាបជ្ជាមិ ។ តស្ស
មយ្ហំ កិក្ខវេ ឯតទហោសិ សចេ ខោ អហំ តុណ្ហាសញ្ញេវ
សញ្ញានេយ្យំ វុច្ចាន ច បសេ្សយ្យំ តាហំ ច នេវតាហំ
សទ្ធឹ សន្តិដ្ឋេយ្យំ សល្ហបេយ្យំ សាកច្ឆំ សមាបជ្ជេយ្យំ
ឯវម្ម ឥទំ ញាណានស្សនំ បរិសុទ្ធតរំ អស្សាតំ ។
សោ ខោ អហំ កិក្ខវេ អបរេន សមយេន អប្បមត្តោ
អាតាបី បហិតត្តោ វិហរន្តោ តុណ្ហាសញ្ញេវ សញ្ញានាមិ
វុច្ចាន ច បសដ្ឋមិ តាហំ ច នេវតាហំ សទ្ធឹ សន្តិដ្ឋាមិ
សល្ហចាមិ សាកច្ឆំ សមាបជ្ជាមិ នោ ច ខោ តា
នេវតា ជាតាមិ ឥមា នេវតា អមុកម្ហា ភ អមុកម្ហា ភ
នេវនិកាយាតិ ។ តស្ស មយ្ហំ កិក្ខវេ ឯតទហោសិ
សចេ ខោ អហំ តុណ្ហាសញ្ញេវ សញ្ញានេយ្យំ វុច្ចាន ច
បសេ្សយ្យំ តាហំ ច នេវតាហំ សទ្ធឹ សន្តិដ្ឋេយ្យំ សល្ហ-
បេយ្យំ សាកច្ឆំ សមាបជ្ជេយ្យំ តា ច នេវតា ជានេយ្យំ

ឃើញច្បាស់នូវរូបទាំងឡាយផង តែមិនបិតនៅជាមួយ មិនចរចាជាមួយ មិនដល់នូវការសាកច្ចា ជាមួយនឹងទេវតាទាំងឡាយនោះ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះ យ៉ាងនេះថា ប្រសិនបើ តថាគត ស្គាល់ច្បាស់នូវពន្លឺផង ឃើញច្បាស់នូវរូបទាំងឡាយផង គប្បីបិតនៅជាមួយ គប្បីចរចាជាមួយ គប្បីដល់នូវការសាកច្ចា ជាមួយនឹងទេវតាទាំងឡាយផង ញាណទស្សនៈរបស់តថាគតនេះ គប្បីបរិសុទ្ធក្រៃលែង យ៉ាងនោះដែរ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សម័យមួយទៀត តថាគតនោះ ជាអ្នកមិនប្រមាទ មានព្យាយាមជាគ្រឿងដុតកំដៅកិលេស មានចិត្តបញ្ជូនទៅកាន់ព្រះនិព្វាន ស្គាល់ច្បាស់នូវពន្លឺផង ឃើញច្បាស់នូវរូបទាំងឡាយផង ក៏បិតនៅជាមួយ ចរចាជាមួយ ដល់នូវការសាកច្ចា ជាមួយនឹងទេវតាទាំងឡាយនោះផង តែមិនស្គាល់នូវទេវតាទាំងឡាយនោះថា ទេវតាទាំងឡាយនេះ មកអំពីទេវនិកាយឯណោះ។ ដូច្នេះផង។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ប្រសិនបើ តថាគត ស្គាល់ច្បាស់នូវពន្លឺផង ឃើញច្បាស់នូវរូបទាំងឡាយផង ក៏បិតនៅជាមួយ ចរចាជាមួយ ដល់នូវការសាកច្ចា ជាមួយនឹងទេវតាទាំងឡាយនោះផង តថាគតស្គាល់នូវទេវតាទាំងឡាយនោះថា

ឥមា ទេវតា អមុកម្ហា ឋ អមុកម្ហា ឋ ទេវនិកាយាតិ
ឃវម្មេ ឥទំ ញាណទស្សនំ បរិសុទ្ធតរំ អស្សាតិ ។
សោ ខោ អហំ តិក្ខត្តុំ អបវេន សមយេន អប្បមត្តោ
អាតាបី បហិតត្តោ វិហរាត្តោ តុកាសញ្ញេវ សញ្ញាមិ
វុចាន ច បស្សាមិ តាហិ ច ទេវតាហិ សទ្ធិំ សន្តិដ្ឋាមិ
សល្លបាមិ សាកច្ឆំ សមាបជ្ជាមិ តា ច ទេវតា ជានាមិ
ឥមា ទេវតា អមុកម្ហា ឋ អមុកម្ហា ឋ ទេវនិកាយាតិ
ឯតោ ច ខោ តា ទេវតា ជានាមិ ឥមា ទេវតា ឥមស្ស
កម្មស្ស វិបាកេន ឥតោ ចុតា ឥត្ថ ឧបបជ្ជាតិ តា ច
ទេវតា ជានាមិ ឥមា ទេវតា ឥមស្ស កម្មស្ស វិបាកេន
ឥតោ ចុតា ឥត្ថ ឧបបជ្ជាតិ ឯតោ ច ខោ តា ទេវតា
ជានាមិ ឥមា ទេវតា ឃវមាយាក ឃវំសុខទុក្ខប្បដិសំវេទិ-
និយោតិ តា ច ទេវតា ជានាមិ ឥមា ទេវតា ឃវមាយាក
ឃវំសុខទុក្ខប្បដិសំវេទិនិយោតិ ឯតោ ច ខោ តា ទេវតា
ជានាមិ ឥមា ទេវតា ឃវំធីយាយុកា ឃវំចរដ្ឋិតិកាតិ

បណ្ណាសកាសង្គហិត ចាលវគ្គ

ទេវតាចាំដណ្ឌាយនេះ មកអំពីទេវនិកាយឯណោះ ។ ដូច្នេះផង ញាណ-ទស្សនៈរបស់តថាគតនោះ គប្បីបរិសុទ្ធក្រៃលែងយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំដណ្ឌាយ សម័យខាងក្រោយមក តថាគតនោះឯង ជាអ្នកមិនមានសេចក្តីប្រមាទ មានព្យាយាម ជាគ្រឿងដុតកំដៅកិលេស មានចិត្តបញ្ជូនទៅកាន់ព្រះនិព្វាន ស្គាល់ច្បាស់នូវពន្ធឹងផង យើញច្បាស់នូវរូបចាំដណ្ឌាយផង កំបិតនៅជាមួយ ចរចាជាមួយ ដល់នូវការសាកច្ចា ជាមួយនឹងទេវតាចាំដនោះផង ស្គាល់នូវទេវតាចាំដនោះថា ទេវតាចាំដណ្ឌាយនេះ មកអំពីទេវនិកាយឯណោះ ។ ដូច្នេះផង តែមិនស្គាល់នូវទេវតាចាំដនោះថា ទេវតាចាំដណ្ឌាយនេះ ច្យុតអំពីទីនេះ ទៅកើតក្នុងទីនោះ ដោយផលកម្មនេះ ដូច្នេះផង ស្គាល់នូវទេវតាចាំដនោះថា ទេវតាចាំដណ្ឌាយនេះ ច្យុតអំពីទីនេះ ទៅកើតក្នុងទីនោះ ដោយផលកម្មនេះដូច្នេះផង តែមិនស្គាល់ទេវតាចាំដនោះថា ទេវតាចាំដណ្ឌាយនេះមានអាហារយ៉ាងនេះ សោយសុខទុក្ខយ៉ាងនេះដូច្នេះផង ស្គាល់ទេវតាចាំដនោះថា ទេវតាចាំដណ្ឌាយនេះ មានអាហារយ៉ាងនេះ សោយសុខទុក្ខយ៉ាងនេះ ដូច្នេះផង តែមិនស្គាល់ទេវតាចាំដនោះថា ទេវតាចាំដនេះ មានអាយុវែងយ៉ាងនេះ បិតនៅអស់កាលយូរយ៉ាងនេះ ដូច្នេះផង

តា ច ទេវតា ជានាមិ ឥមា ទេវតា ឱរំធីយាយុកា ឱរំចរដ្ឋិ-
តិកាតិ ឯោ ច ខោ តា ទេវតា ជានាមិ យនិ ឥ មេ ឥមាហិ
ទេវតាហិ សទ្ធឹ សន្ធិវុត្តបុព្ពំ យនិ ឥ ន សន្ធិវុត្តបុព្ពន្តិ ។
តស្ស មយ្ហំ តិក្ខត្តេ ឯតទហោសិ សចេ ខោ អហំ
តុណ្ហាសញ្ញេវ សញ្ញាទេយ្យំ រុទានិ ច បវេទេយ្យំ តាហិ
ច ទេវតាហិ សទ្ធឹ សន្តិដ្ឋេយ្យំ សល្លបេយ្យំ សាកច្ឆំ
សមាបជ្ជេយ្យំ តា ច ទេវតា ជានេយ្យំ ឥមា ទេវតា
អមុកម្ហា ឥ អមុកម្ហា ឥ ទេវនិកាយាតិ តា ច ទេវតា
ជានេយ្យំ ឥមា ទេវតា ឥមស្ស កម្មស្ស វិបាកេន ឥតោ
ចុតា ឥត្ថ ឧបបជ្ជាតិ តា ច ទេវតា ជានេយ្យំ ឥមា
ទេវតា ឱរមាហាក ឱរំសុខុក្ខបដិសំវេទនិយោតិ តា
ច ទេវតា ជានេយ្យំ ឥមា ទេវតា ឱរំធីយាយុកា ឱរំចរ-
ដ្ឋិតិកាតិ តា ច ទេវតា ជានេយ្យំ យនិ ឥ មេ ឥមាហិ
ទេវតាហិ សទ្ធឹ សន្ធិវុត្តបុព្ពំ យនិ ឥ ន សន្ធិវុត្តបុព្ពន្តិ
ឱរម្ហេ ឥនំ ញាណទស្សនំ បរិសុទ្ធនុ អសុទ្ធនុ ។

ស្គាល់ទេវតាពាំងនោះថា ទេវតាពាំងឡាយនេះ មានអាយុវែងយ៉ាងនេះ បិតនៅអស់កាលយូរយ៉ាងនេះ ដូច្នេះផង តែមិនស្គាល់ទេវតាពាំងនោះថា អាត្មាអញ ធ្លាប់នៅជាមួយនឹងទេវតាពាំងឡាយនេះ ឬថា មិនធ្លាប់នៅជាមួយ ដូច្នេះផង ។ ម្នាលភិក្ខុពាំងឡាយ តថាគតនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ប្រសិនបើ អាត្មាស្គាល់ចរិយាសន្ទុះវិតក្កទាំងឡាយផង ឃើញចរិយាសន្ទុះវិតក្កពាំងឡាយផង បិតនៅជាមួយ ចរចាជាមួយ ដល់នូវការសាកច្ចា ជាមួយនឹងទេវតាពាំងនោះផង គប្បីស្គាល់នូវទេវតាពាំងនោះថា ទេវតាពាំងឡាយនេះ មកអំពីទេវនិកាយឯណោះ ។ ដូច្នេះផង គប្បីស្គាល់ទេវតាពាំងនោះថា ទេវតាពាំងឡាយនេះ ច្យុតអំពីទីនេះទៅកើតក្នុងទីនោះ ដោយផលកម្មនេះដូច្នេះផង គប្បីស្គាល់ទេវតាពាំងនោះថា ទេវតាពាំងឡាយនេះ មានអាហារយ៉ាងនេះ សោយសុខទុក្ខយ៉ាងនេះ ដូច្នេះផង គប្បីស្គាល់នូវទេវតាពាំងនោះថា ទេវតាពាំងឡាយនេះ មានអាយុវែងយ៉ាងនេះ បិតនៅអស់កាលយូរយ៉ាងនេះ ដូច្នេះផង គប្បីស្គាល់នូវទេវតាពាំងនោះថា អាត្មាអញ ធ្លាប់នៅជាមួយនឹងទេវតាពាំងឡាយ ឬថា មិនធ្លាប់នៅជាមួយទេ ដូច្នេះផង ញាណទស្សនៈរបស់តថាគតនេះ គប្បីបរិសុទ្ធក្រៃលែងយ៉ាងនេះ ។

សោ ខោ អហំ តិក្ខត្តុំ អបវេន សមយេន អប្បមត្តោ អាតាបី បហិតត្តោ វិហរន្តោ ទុភាសញ្ហេវ សញ្ញាមិ រួចាមិ ច បស្សាមិ តាហិ ច ទេវតាហិ សទ្ធិំ សន្តិដ្ឋាមិ សល្លបាមិ សាកច្ឆំ សមាបជ្ជាមិ តា ច ទេវតា ជានាមិ ឥមា ទេវតា អមុកម្ហា ឯ អមុកម្ហា ឯ ទេវនិកាយោតិ តា ច ទេវតា ជានាមិ ឥមា ទេវតា ឥមស្ស កម្មស្ស វិបាកេន ឥតោ ចុតា តត្ថ ឧបបជ្ជាតិ តា ច ទេវតា ជានាមិ ឥមា ទេវតា ឱរិមាហារា ឱរិំសុ ខុឌ្ដកប្បដិសំវេទិនិយោតិ តា ច ទេវតា ជានាមិ ឥមា ទេវតា ឱរិំ-ឃាយុកា ឱរិំវិរដ្ឋិតិកាតិ តា ច ទេវតា ជានាមិ យតិ ឯ មេ តាហិ ទេវតាហិ សទ្ធិំ សន្ថិរ្ហេតុបុព្ពំ យតិ ឯ ន សន្ថិរ្ហេតុបុព្ពន្តិ ។ យាវតីវញ្ហេ មេ តិក្ខត្តុំ ឱរិំ អជ្ឈភវិំសុ អតិទេវញ្ញាណទស្សនំ ន សុវិសុទ្ធំ អហោសិ

ម្នាលភិក្ខុ ចាំដ៏ឡាយ សម័យដទៃទៀត តថាគតនោះ ជាអ្នកមិនប្រមាទ មានព្យាយាមជាគ្រឿងកំដៅកិលេស មានចិត្តបញ្ជូនទៅកាន់ព្រះនិព្វាន ស្គាល់ច្បាស់នូវពន្លឺផង ឃើញច្បាស់នូវរូបចាំដ៏ឡាយផង បិតនៅជាមួយ ចរចាជាមួយ ដល់នូវការសាកច្ចា ជាមួយនឹងទេវតាចាំដ៏ឡាយនោះផង ស្គាល់ទេវតាចាំដ៏នោះថា ទេវតាចាំដ៏ឡាយនេះ មកអំពីទេវនិកាយ ឯណោះ។ ដូច្នេះផង ស្គាល់ទេវតាចាំដ៏ឡាយនោះថា ទេវតាចាំដ៏ឡាយ នេះ ច្យុតអំពីទីនេះ ទៅកើតកន្លែងនោះ ដោយផលកម្មនេះ ដូច្នេះផង ស្គាល់ទេវតាចាំដ៏នោះថា ទេវតាចាំដ៏ឡាយនេះ មានអាហារយ៉ាងនេះ សោយសុខទុក្ខយ៉ាងនេះ ដូច្នេះផង ស្គាល់ទេវតាចាំដ៏នោះថា ទេវតាចាំដ៏ឡាយនេះ មានអាយុវែងយ៉ាងនេះ បិតនៅអស់កាលយូរយ៉ាងនេះ ដូច្នេះផង ស្គាល់ទេវតាចាំដ៏នោះថា អាត្មាអញក្តាប់នៅជាមួយនឹងទេវតាចាំដ៏ឡាយនោះ ឬថា មិនក្តាប់នៅជាមួយទេ ដូច្នេះផង។ ម្នាលភិក្ខុចាំដ៏ឡាយ អធិទេវញ្ញាណទស្សនៈ (ការដឹងនឹងការឃើញនូវទេវតាដ៏ក្រៃលែង) របស់តថាគតមានបរិវដ្ដ ៨ ប្រការយ៉ាងនេះ មិនបរិសុទ្ធដោយណា

នេវ តាវហំ ភិក្ខវេ សនេវតេ លោកេ សមារកេ សព្រហ្មកេ សស្សមណព្រាហ្មណិយា បជាយ សទេវមនុស្សាយ អនុត្តរំ សម្មាសម្ពោធិំ អភិសម្ពុទ្ធោ បច្ចញ្ញាសិំ ។ យតោ ច ខោ មេ ភិក្ខវេ ឃវំ អដ្ឋមកំ ឧបាទាយ អនិទេវញ្ញាណទស្សនំ សុវិសុទ្ធំ អហោសិ អថាហំ ភិក្ខវេ សនេវតេ លោកេ សមារកេ សព្រហ្មកេ សស្សមណព្រាហ្មណិយា បជាយ សទេវមនុស្សាយ អនុត្តរំ សម្មាសម្ពោធិំ អភិសម្ពុទ្ធោ បច្ចញ្ញាសិំ ។ ញាណញ្ច បន មេ ទស្សនំ ឧទបាទិ អកុប្បា មេ ចេតោវិមុត្តិ អយមន្តិមា ជាតិ នត្ថិទានិ បុនព្ភវោតិ ។

[๗๒] អដ្ឋិមានិ ភិក្ខវេ អភិភាយតនានិ ។ កតមានិ អដ្ឋ ។ អជ្ឈត្តំ រូបសញ្ញី ឯកោ ពហិទ្ធា រូបានិ បស្សតិ បរិត្តានិ សុវណ្ណទុព្ពណ្ណានិ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត ក៏មិនថាន់ប្តេជ្ញាខ្លួនថាជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវអនុត្តរសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ ក្នុងលោក ព្រមទាំងទេវលោក មារលោក នឹងព្រហ្មលោក ក្នុងពពួកសត្វ ព្រមទាំងសមណព្រាហ្មណ៍ ទេវតានឹងមនុស្សជាតិបាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត កាលណា អធិទេវញ្ញាណទស្សនៈ របស់តថាគតមានបរិវដ្ត ៨ ប្រការយ៉ាងនេះ បរិសុទ្ធហើយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលនោះ តថាគតប្តេជ្ញាខ្លួន ថាជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវអនុត្តរសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ ក្នុងលោក ព្រមទាំងទេវលោក មារលោក ព្រហ្មលោក ក្នុងពពួកសត្វ ព្រមទាំងសមណព្រាហ្មណ៍ ទេវតានឹងមនុស្ស ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះសោត ញាណទស្សនៈក៏កើតឡើងដល់តថាគតថា ចេតោវិមុត្តិរបស់តថាគតមិនកម្រើក ជាតិនេះជាជាតិចុងក្រោយ ក្នុងកាលឥឡូវនេះ ភពថ្មីមិនមានទៀតឡើយ ។

(๗๒) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អកិរិយាតនៈ (ហេតុជាគ្រឿងគ្របសង្កត់នូវធម៌ជាសត្រូវផង នូវអកុសលកម្មណ៍ផង) នេះមាន ๘ យ៉ាង ។ ๘ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។ គឺបុគ្គលពួកមួយ មានសេចក្តីសំគាល់នូវរូបខាងក្នុង ឃើញនូវរូបខាងក្រៅ ជារូបមានប្រមាណតិច មានសម្បុរល្អ ឬ សម្បុរអាក្រក់

តានិ អភិក្កុយ្យ ជានាមិ បស្សាមីតិ ฌាំសញ្ញី ហោតិ ๕ំ
បឋមំ អភិភាយតនំ ។ អជ្ឈត្តំ រូបសញ្ញី ฌាកោ ពហិទ្ធា
រូបានិ បស្សតិ អប្បមាណានិ សុវណ្ណទុព្ពណ្ណានិ តានិ
អភិក្កុយ្យ ជានាមិ បស្សាមីតិ ฌាំសញ្ញី ហោតិ ๕ំ
ទុតិយំ អភិភាយតនំ ។ អជ្ឈត្តំ អរូបសញ្ញី ฌាកោ
ពហិទ្ធា រូបានិ បស្សតិ បរិត្តានិ សុវណ្ណទុព្ពណ្ណានិ តានិ
អភិក្កុយ្យ ជានាមិ បស្សាមីតិ ฌាំសញ្ញី ហោតិ ๕ំ
តតិយំ អភិភាយតនំ ។ អជ្ឈត្តំ អរូបសញ្ញី ฌាកោ ពហិទ្ធា
រូបានិ បស្សតិ អប្បមាណានិ សុវណ្ណទុព្ពណ្ណានិ តានិ
អភិក្កុយ្យ ជានាមិ បស្សាមីតិ ฌាំសញ្ញី ហោតិ ๕ំ
ចតុត្ថំ អភិភាយតនំ ។ អជ្ឈត្តំ អរូបសញ្ញី ฌាកោ ពហិទ្ធា
រូបានិ បស្សតិ នីលានិ នីលវណ្ណានិ នីលនិទស្សនានិ
នីលនិភាសានិ តានិ អភិក្កុយ្យ ជានាមិ បស្សាមីតិ
ฌាំសញ្ញី ហោតិ ๕ំ បញ្ចមំ អភិភាយតនំ ។

គ្រប់សង្កត់នូវរូបទាំងនោះ ហើយមានសេចក្តីសំគាល់យ៉ាងនេះថា អាត្មាអញដឹង អាត្មាអញឃើញដូច្នេះ នេះជាអកិរិយាតនៈទី ១ ។ បុគ្គលពួកមួយ មានសេចក្តីសំគាល់នូវរូបខាងក្នុង ឃើញនូវរូបខាងក្រៅ ជារូបមានប្រមាណច្រើន មានសម្បុរល្អ ឬ សម្បុរអាក្រក់ គ្រប់សង្កត់នូវរូបទាំងនោះ ហើយមានសេចក្តីសំគាល់យ៉ាងនេះថា អាត្មាអញដឹង អាត្មាអញឃើញដូច្នេះ នេះជាអកិរិយាតៈទី ២ ។ បុគ្គលពួកមួយ មិនមានសេចក្តីសំគាល់នូវរូបខាងក្នុង ឃើញនូវរូបខាងក្រៅ ជារូបមានប្រមាណតិច មានសម្បុរល្អ ឬ សម្បុរអាក្រក់ គ្រប់សង្កត់នូវរូបទាំងនោះ ហើយមានសេចក្តីសំគាល់យ៉ាងនេះថា អាត្មាអញដឹង អាត្មាអញឃើញដូច្នេះ នេះជាអកិរិយាតនៈទី ៣ ។ បុគ្គលពួកមួយ មិនមានសេចក្តីសំគាល់នូវរូបខាងក្នុង ឃើញនូវរូបខាងក្រៅ ជារូបមានប្រមាណច្រើន មានសម្បុរល្អ ឬ សម្បុរអាក្រក់ គ្រប់សង្កត់នូវរូបទាំងនោះ ហើយមានសេចក្តីសំគាល់យ៉ាងនេះថា អាត្មាអញដឹង អាត្មាអញឃើញដូច្នេះ នេះជាអកិរិយាតនៈទី ៤ ។ បុគ្គលពួកមួយ មិនមានសេចក្តីសំគាល់នូវរូបខាងក្នុង ឃើញនូវរូបខាងក្រៅ ជារូបខៀវ មានសម្បុរខៀវ ដូចជាផ្កាឡចង្កឹលច្រាប់ថា នេះមានសម្បុរខៀវ មានពន្លឺខៀវ គ្រប់សង្កត់នូវរូបទាំងនោះ ហើយមានសេចក្តីសំគាល់យ៉ាងនេះថា អាត្មាអញដឹង អាត្មាអញឃើញដូច្នេះ នេះជាអកិរិយាតនៈទី ៥ ។

អដ្ឋត្តំ អរូបសញ្ញី ឍកោ ពហិទ្ធា រូបានិ បស្សតិ បីតានិ បីតវណ្ណានិ បីតនិទស្សនានិ បីតនិភាសានិ តានិ អភិភុយ្យ ជានាមិ បស្សាមីតិ ឍវំសញ្ញី ហោតិ ឥទំ ឆដ្ឋំ អភិភាយតនំ ។ អដ្ឋត្តំ អរូបសញ្ញី ឍកោ ពហិទ្ធា រូបានិ បស្សតិ លោហិតានិ លោហិតកវណ្ណានិ លោហិត-កនិទស្សនានិ លោហិតកនិភាសានិ តានិ អភិភុយ្យ ជានាមិ បស្សាមីតិ ឍវំសញ្ញី ហោតិ ឥទំ សត្តមំ អភិភាយតនំ ។ អដ្ឋត្តំ អរូបសញ្ញី ឍកោ ពហិទ្ធា រូបានិ បស្សតិ ឱទាតានិ ឱទាតវណ្ណានិ ឱទាតនិទស្ស-នានិ ឱទាតនិភាសានិ តានិ អភិភុយ្យ ជានាមិ បស្សាមីតិ ឍវំសញ្ញី ហោតិ ឥទំ អដ្ឋមំ អភិភាយ-តនំ ។ ឥមានិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋ អភិភាយតនានីតិ ។

បុគ្គលពួកមួយ មិនមានសេចក្តីសំគាល់នូវរូបខាងក្នុង ឃើញនូវរូបខាងក្រៅ ជារូបលឿង មានសម្បុរលឿង ជាទីចង្អុលប្រាប់ថា នេះមានសម្បុរលឿង មានពន្លឺលឿង គ្របសង្កត់នូវរូបទាំងនោះ ហើយមានសេចក្តីសំគាល់យ៉ាងនេះថា អាត្មាអញដឹង អាត្មាអញឃើញដូច្នេះ នេះជាអតិកាយតនៈទី ៦ ។ បុគ្គលពួកមួយ មិនមានសេចក្តីសំគាល់នូវរូបខាងក្នុង ឃើញនូវរូបខាងក្រៅ ជារូបក្រហម មានសម្បុរក្រហម ជាទីចង្អុលប្រាប់ថា នេះមានសម្បុរក្រហម មានពន្លឺក្រហម គ្របសង្កត់នូវរូបទាំងនោះ ហើយមានសេចក្តីសំគាល់យ៉ាងនេះថា អាត្មាអញដឹង អាត្មាអញឃើញដូច្នេះ នេះជាអតិកាយតនៈទី ៧ ។ បុគ្គលពួកមួយ មិនមានសេចក្តីសំគាល់នូវរូបខាងក្នុង ឃើញនូវរូបខាងក្រៅ ជារូបស មានសម្បុរស ជាទីចង្អុលប្រាប់ថា នេះមានសម្បុរស មានពន្លឺស គ្របសង្កត់នូវរូបទាំងនោះហើយមានសេចក្តីសំគាល់យ៉ាងនេះថា អាត្មាអញដឹង អាត្មាអញឃើញដូច្នេះ នេះជាអតិកាយតនៈទី ៨ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អតិកាយតនៈមាន ៨ យ៉ាងនេះឯង ។

(๗๓) អដ្ឋមេ តិក្ខវ៎ វិមោក្ខា ។ កតមេ អដ្ឋ ។ រូបី រូបានិ បស្សតិ អយំ បឋមោ វិមោក្ខោ ។ អជ្ឈត្តំ អរូបសញ្ញី ឯកោ ពហិទ្ធា រូបានិ បស្សតិ អយំ ទុតិយោ វិមោក្ខោ ។ សុភន្តេ៎ អធិមុត្តោ ហោតិ អយំ តតិយោ វិមោក្ខោ ។ សព្ពសោ រូបសញ្ញានំ សមតិក្កមា បដិឃសញ្ញានំ អដ្ឋង្គមា នានត្តសញ្ញានំ អមនសិការា អនន្តោ អាកាសោតិ អាកាសានញ្ចា-យតនំ ឧបសម្បជ្ជ វិហរតិ អយំ ចតុត្ថោ វិមោក្ខោ ។ សព្ពសោ អាកាសានញ្ចាយតនំ សមតិក្កម្ម អនន្តំ វិញ្ញាណន្តិ វិញ្ញាណញ្ចាយតនំ ឧបសម្បជ្ជ វិហរតិ អយំ បញ្ចមោ វិមោក្ខោ ។ សព្ពសោ វិញ្ញាណញ្ចាយតនំ សម-តិក្កម្ម នត្ថិ កិញ្ចីតិ អាកិញ្ចញ្ញាយតនំ ឧបសម្បជ្ជ វិហរតិ អយំ ឆដ្ឋោ វិមោក្ខោ ។ សព្ពសោ អាកិញ្ចញ្ញាយតនំ សមតិក្កម្ម នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនំ ឧបសម្បជ្ជ វិហរតិ អយំ សត្តមោ វិមោក្ខោ ។

(๗๓) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វិមោក្ខនេះមាន ๘ យ៉ាង ។ ๘ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។ គឺបុគ្គលមានរូបឈ្មាន រមែងឃើញនូវរូបគឺកសិណទាំងឡាយ (មាននីលកសិណជាដើម) នេះជាវិមោក្ខទី ๑ ។ បុគ្គលពួកមួយ មិនមានសេចក្តីសំគាល់នូវរូបខាងក្នុង (មានសក់ជាដើម) រមែងឃើញនូវរូបខាងក្រៅទាំងឡាយគឺកសិណ (មាននីលកសិណជាដើម) នេះជាវិមោក្ខទី ๒ ។ បុគ្គលមានចិត្តចុះស៊ប់ថា វណ្ណកសិណដ៏បរិសុទ្ធ នេះជាវិមោក្ខទី ๓ ។ ព្រោះកន្លងនូវរូបសញ្ញា ដោយប្រការទាំងពួង ដល់នូវសេចក្តីវិនាសនៃបដិឃសញ្ញា មិនបានធ្វើទុកក្នុងចិត្តនូវនានត្តសញ្ញា បានដល់នូវអាកាសានញ្ចាយតនឈ្មាន ដោយការធ្វើទុកក្នុងចិត្តថា អាកាសមិនមានទីបំផុតដូច្នេះ នេះជាវិមោក្ខទី ๔ ។ ព្រោះកន្លងនូវអាកាសានញ្ចាយតនឈ្មាន ដោយប្រការទាំងពួង បានដល់នូវវិញ្ញាណញ្ចាយតនឈ្មាន ដោយការធ្វើទុកក្នុងចិត្តថា វិញ្ញាណមិនមានទីបំផុតដូច្នេះ នេះជាវិមោក្ខទី ๕ ។ ព្រោះកន្លងនូវវិញ្ញាណញ្ចាយតនឈ្មាន ដោយប្រការទាំងពួង បានដល់នូវអាកិញ្ចញ្ញាយតនឈ្មាន ដោយការធ្វើទុកក្នុងចិត្តថា អ្វីតិចតួចក៏មិនមានដូច្នេះ នេះជាវិមោក្ខទី ๖ ។ ព្រោះកន្លងនូវអាកិញ្ចញ្ញាយតនឈ្មាន ដោយប្រការទាំងពួង បានដល់នូវនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនឈ្មាន នេះជាវិមោក្ខទី ๗ ។

សព្វសោ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនំ សមតិក្កម្ម សញ្ញាវេទយិតនិរោធំ ឧបសម្បជ្ជ វិហរតិ អយំ អដ្ឋមោ វិមោក្ខោ ។ ឥមេ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋ វិមោក្ខាតិ ។

(๗๔) អដ្ឋិមេ ភិក្ខវេ អនវយភោហារា ។ កតមេ អដ្ឋ ។ អនិដ្ឋេ និដ្ឋាគតិតា អស្សុតេ សុតវាគតិតា អមុតេ មុតវាគតិតា អវិញ្ញាតេ វិញ្ញាតវាគតិតា និដ្ឋេ អនិដ្ឋាគតិតា សុតេ អស្សុតវាគតិតា មុតេ អមុតវាគតិតា វិញ្ញាតេ អវិញ្ញាតវាគតិតា ។ ឥមេ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋ អនវយភោហារាតិ ។

(๗๕) អដ្ឋិមេ ភិក្ខវេ អវយភោហារា ។ កតមេ អដ្ឋ ។ អនិដ្ឋេ អនិដ្ឋាគតិតា អស្សុតេ អស្សុតវាគតិតា អមុតេ អមុតវាគតិតា អវិញ្ញាតេ អវិញ្ញាតវាគតិតា និដ្ឋេ និដ្ឋាគតិតា សុតេ សុតវាគតិតា មុតេ មុតវាគតិតា វិញ្ញាតេ វិញ្ញាតវាគតិតា ។ ឥមេ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋ អវយភោហារាតិ ។

ព្រោះកន្ទងន្ទូវនៃវិសញ្ញានាសញ្ញាយតនដ្ឋាន ដោយប្រការទាំងពួង បាន
ដល់នូវសញ្ញាវេទយិតនិរោធ (សេចក្តីរលត់នៃសញ្ញានឹងវេទនា) នេះជា
វិមោក្ខទី ៨ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វិមោក្ខមាន ៨ យ៉ាងនេះឯង ។

(៧៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អនរិយវោហារ (វោហារមិនប្រសើរ)
នេះមាន ៨ យ៉ាង ។ ៨ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។ គឺមិនឃើញនិយាយថា ឃើញ ១
មិន ឮ និយាយថា ឮ ១ មិនបានហិតក្លក់ និយាយថា បានហិតក្លក់ ១
មិនដឹងនិយាយថា ដឹង ១ ឃើញនិយាយថា មិនឃើញ ១ ឮ និយាយថា
មិនឮ ១ បានហិតក្លក់ និយាយថា មិនបានហិតក្លក់ ១ ដឹង និយាយថា
មិនដឹង ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អនរិយវោហារ មាន ៨ យ៉ាងនេះ
ឯង ។

(៧៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយវោហារ (វោហារដ៏ប្រសើរ) នេះ
មាន ៨ យ៉ាង ។ ៨ យ៉ាង តើអ្វីខ្លះ ។ គឺមិនឃើញ និយាយថា មិនឃើញ
១ មិន ឮ និយាយថា មិនឮ ១ មិនបានហិតក្លក់និយាយថា មិនបានហិត
ក្លក់ ១ មិនដឹង និយាយថា មិនដឹង ១ ឃើញ និយាយថា ឃើញ ១ ឮ
និយាយថា ឮ ១ បានហិតក្លក់ និយាយថា បានហិតក្លក់ ១ ដឹង និយាយ
ថាដឹង ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយវោហារមាន ៨ យ៉ាងនេះឯង ។

(๗๖) អដ្ឋិមា ភិក្ខវេ បរិសា ។ កតមា អដ្ឋ ។ ខត្តិយបរិសា ព្រាហ្មណបរិសា គហបតិបរិសា សមណបរិសា ចាតុម្មហារាជិកបរិសា តាវតឹ្តសបរិសា មារបរិសា ព្រហ្មបរិសា ។ អភិជានាមិ ខោ បនាហំ ភិក្ខវេ អនេកសតំ ខត្តិយបរិសំ ឧបសង្កមិតា(๑) ។ តត្របិ មយា សន្ទិដ្ឋបុព្វញ្ចេវ សល្លបិតបុព្វញ្ច សាកច្ឆា ច សមាបន្នបុព្វា តត្ត យាទិសកោ តេសំ វណ្ណោ ហោតិ តាទិសកោ មយ្ហំ វណ្ណោ ហោតិ យាទិសកោ តេសំ សរោ ហោតិ តាទិសកោ មយ្ហំ សរោ ហោតិ ធម្មិយា ច កថាយ សន្ទស្សេមិ សមាទបេមិ សមុត្តេជេមិ សម្បហំសេមិ ភាសមានញ្ច មំ ន ជានន្តិ កោ នុ ខោ អយំ ភាសតិ ទេវោ វា មនុស្សោ វាតិ ធម្មិយា ច កថាយ សន្ទស្សេត្វា សមាទបេត្វា សមុត្តេជេត្វា សម្បហំសេត្វា អន្តរធាយាមិ អន្តរហិតញ្ច មំ ន ជានន្តិ កោ នុ ខោ អយំ អន្តរហិតោ ទេវោ វា មនុស្សោ វាតិ ។

๑ ឧបសង្កមិតាតិបិ ។

(๗๖) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិសទ្យមាន ๘ ពួក ។ ๘ ពួក តើអ្វីខ្លះ ។ គឺខត្តិយបរិសទ្យ ๑ ព្រាហ្មណបរិសទ្យ ๑ គហបតិបរិសទ្យ ๑ សមណបរិសទ្យ ๑ ចាតុម្មហារាជិកបរិសទ្យ ๑ តាវត្តឹង្សបរិសទ្យ ๑ មារបរិសទ្យ ๑ ព្រហ្មបរិសទ្យ ๑ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតធ្លាប់បានចូលទៅរកខត្តិយបរិសទ្យ ជាច្រើនរយ ។ ក្នុងបរិសទ្យនោះ តថាគតធ្លាប់អង្គុយជាមួយផង ធ្លាប់ចរចាជាមួយផង ធ្លាប់ដល់នូវការសាកច្ចាជាមួយផង សម្បុររបស់ជនទាំងនោះ ក្នុងបរិសទ្យនោះ យ៉ាងណា សម្បុររបស់តថាគតក៏យ៉ាងនោះដែរ សំឡេងរបស់ជនទាំងនោះ យ៉ាងណា សំឡេងរបស់តថាគត ក៏យ៉ាងនោះដែរ មួយទៀត តថាគត បានញុំាងជនទាំងនោះ ឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់យក ឲ្យអាចហ៊ាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មីកថា កាលដែលតថាគតកំពុងនិយាយ ជនទាំងនោះ មិនស្គាល់ថា ជនដែលកំពុងនិយាយនេះ ជាអ្វីហ្ន៎ ជាទេវតា ឬមនុស្សដូច្នេះឡើយ លុះតថាគតញុំាងជនទាំងនោះ ឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់យក ឲ្យអាចហ៊ាន ឲ្យរីករាយ ដោយធម្មីកថាហើយ ក៏បាត់ទៅ កាលដែលតថាគតបាត់ទៅហើយ ចំណែកជនទាំងនោះ នៅតែមិនស្គាល់ថា ជនដែលបាត់ទៅហើយនេះ ជាអ្វីហ្ន៎ ជាទេវតា ឬជាមនុស្សដូច្នេះឡើយ ។

អកិដ្ឋាឆាមិ ខោ បឆាមាំ កិស្ហេ អនេកាសតំ ព្រាហ្មណាបរិសំ ។ បេ ។ គហាបតិបរិសំ សមណាបរិសំ ចាតុម្មហារាជិកបរិសំ តាវតិំសបរិសំ មារបរិសំ ព្រហ្មបរិសំ ឧបសង្កមិត្វា ។ តត្រាបិ មយា សន្ធិសន្ធបុព្វញ្ហេ សល្ហបិតបុព្វញ្ហ សាកច្ឆា ច សមាបន្នបុព្វ តត្ថ យានិសកោ តេសំ វណ្ណោ ហោតិ តានិសកោ មយ្ហំ វណ្ណោ ហោតិ យានិសកោ តេសំ សរោ ហោតិ តានិសកោ មយ្ហំ សរោ ហោតិ ឆដ្ឋិយា ច កថាយ សន្ធស្សេមិ សមាទបេមិ សមុត្តេជេមិ សម្បហំសេមិ ភាសមានញ្ហ មំ ន ជានន្តិ កោ នុ ខោ អយំ ភាសតិ ទេវោ វា មនុស្សោ វាតិ ។ ឆដ្ឋិយា ច កថាយ សន្ធស្សេត្វា សមាទបេត្វា សមុត្តេជេត្វា សម្បហំសេត្វា អន្តរធាយាមិ អន្តរហិតញ្ហ មំ ន ជានន្តិ កោ នុ ខោ អយំ អន្តរហិតោ ទេវោ វា មនុស្សោ វាតិ ។ ឥមា ខោ កិស្ហេ អដ្ឋ បរិសាតិ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត ធ្លាប់ចូលទៅរកព្រាហ្មណបរិសទ្យ ជាច្រើនវារ ។ បេ ។ ចូលទៅរក គហបតិបរិសទ្យ សមណបរិសទ្យ ចាតុម្មហារាជិកបរិសទ្យ តាវត្តឹង្សបរិសទ្យ មារបរិសទ្យ ព្រហ្មបរិសទ្យ ។ ក្នុងព្រហ្មបរិសទ្យនោះ តថាគតធ្លាប់អង្គុយជាមួយផង ធ្លាប់ចរចាជាមួយផង ធ្លាប់ដល់នូវការសោកច្ឆាជាមួយផង សម្បុរបស់ព្រហ្មទាំងនោះ ក្នុងបរិសទ្យនោះយ៉ាងណា សម្បុរបស់តថាគត ក៏យ៉ាងនោះដែរ សំឡេងរបស់ព្រហ្មទាំងនោះយ៉ាងណា សំឡេងរបស់តថាគត ក៏យ៉ាងនោះដែរ មួយទៀត តថាគតបានញុំាងព្រហ្មទាំងនោះឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់យក ឲ្យអាចហ៊ាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មីកថា កាលដែលតថាគតកំពុងនិយាយ ចំណែកព្រហ្មទាំងនោះមិនស្គាល់ថា ជនដែលកំពុងនិយាយនេះ ជាអ្វីហ្ន៎ ជាទេវតា ឬជាមនុស្សដូច្នេះឡើយ ។ លុះតថាគតញុំាងព្រហ្មទាំងនោះ ឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់យក ឲ្យអាចហ៊ាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មីកថាហើយ ក៏បាត់ទៅ កាលដែលតថាគត បាត់ទៅហើយ ចំណែកព្រហ្មទាំងនោះ នៅតែមិនស្គាល់ថា ជនដែលបាត់ទៅហើយនេះ ជាអ្វីហ្ន៎ ជាទេវតា ឬជាមនុស្សដូច្នេះឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិសទ្យ ៨ ពួកនេះឯង ។

បណ្ណាសកាសង្គហិតោ ចាលវគ្គោ

(๗๗) ឯកំ សមយំ ភគវា វេសាលិយំ វិហរតិ មហាវនេ កូដាគារសាលាយំ ។ អថខោ ភគវា បុព្ពណ្ហសមយំ និវាសេត្វា បត្តចីវរមាទាយ វេសាលឹ បិណ្ឌាយ បាវិសិ ។ វេសាលិយំ បិណ្ឌាយ ចរិត្វា បច្ឆាភត្តំ បិណ្ឌបាតប្បដិក្កន្តោ អាយស្មន្តំ អានន្ទំ អាមន្តេសិ គណ្ហាហិ អានន្ទ និសីទនំ យេន ចាលវេតិយំ(๑) តេនុបសង្កមិស្សាម ទិវាវិហារាយាតិ ។ ឯវំ ភន្តេតិ ខោ អាយស្មា អានន្ទោ ភគវតោ បដិស្សុណិត្វា និសីទនំ អាទាយ ភគវន្តំ បិដ្ឋិតោ បិដ្ឋិតោ អនុពន្ធិ ។

អថខោ ភគវា យេន ចាលវេតិយំ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា បញ្ញត្តេ អាសនេ និសីទិ ។ និសជ្ជ ខោ ភគវា អាយស្មន្តំ អានន្ទំ អាមន្តេសិ រមណីយា អានន្ទ វេសាលី រមណីយំ ឧទេនចេតិយំ រមណីយំ គោតមកចេតិយំ រមណីយំ ពហុបុត្តកចេតិយំ រមណីយំ សត្តម្ពចេតិយំ រមណីយំ សារន្ទទចេតិយំ រមណីយំ ចាលវេតិយំ ។

---

๑ ម.ម. ចាបាលចេតិយំ ។

(๗๗) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលគង់ក្នុងក្រុងកូដាគារ-សាលា នាមហាវន ជិតក្រុងវេសាលី ។ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ស្បង់ប្រដាប់បាត្រចីវរ ក្នុងបុព្វណ្ហសម័យ ហើយចូលទៅកាន់ក្រុងវេសាលី ដើម្បីបិណ្ឌបាត ។ លុះទ្រង់ត្រាច់ទៅបិណ្ឌបាតក្នុងក្រុងវេសាលីហើយ ត្រឡប់អំពីបិណ្ឌបាត ក្នុងវេលាខាងក្រោយភត្ត ហើយទ្រង់ត្រាស់ហៅព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុថា ម្នាលអានន្ទ ចូរអ្នកកាន់យកនិសីទនៈទៅ យើងនឹងចូលទៅសម្រាក ក្នុងវេលាថ្ងៃឯបាវាលចេតិយ ។ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ បានទទួលព្រះពុទ្ធដីកា នៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដោយពាក្យថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ហើយក៏កាន់និសីទនៈទៅតាមខាងក្រោយៗព្រះដ៏មានព្រះភាគទៅ ។

គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលស្តេចចូលទៅកាន់បាវាល-ចេតិយ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏គង់លើអាសនៈ ដែលព្រះអានន្ទក្រាលថ្វាយ ។ លុះព្រះដ៏មានព្រះភាគគង់ហើយ ក៏ទ្រង់ត្រាស់នឹងព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុថា ម្នាលអានន្ទ ក្រុងវេសាលី ជាទីគួរត្រេកអរ ឧទេនចេតិយ ជាទីគួរត្រេកអរ គោតមកចេតិយ ជាទីគួរត្រេកអរ ពហុបុត្តកចេតិយ ជាទីគួរត្រេកអរ សត្តម្ពចេតិយ ជាទីគួរត្រេកអរ សារន្ទទចេតិយ ជាទីគួរត្រេកអរ បាវាលចេតិយ ជាទីគួរត្រេកអរ ។

យស្ស កស្សចិ អានន្ទ ចត្តារោ ឥទ្ធិបាទា ភាវិតា ពហុលីកតា យានីកតា វត្ថុកតា អនុដ្ឋិតា បរិចិតា សុសមារទ្ធា អាកង្ខមានោ សោ អានន្ទ កប្បំ វា តិដ្ឋេយ្យ កប្បាវសេសំ វា ។ តថាគតស្ស ខោ អានន្ទ ចត្តារោ ឥទ្ធិបាទា ភាវិតា ពហុលីកតា យានីកតា វត្ថុកតា អនុដ្ឋិតា បរិចិតា សុសមារទ្ធា អាកង្ខមានោ អានន្ទ តថាគតោ កប្បំ វា តិដ្ឋេយ្យ កប្បាវសេសំ វាតិ ។ ឯវម្បិ ខោ អាយស្មា អានន្ទោ ភគវតា នុន្នរីកោ ឯឡមូគោ ករិយមានេ នុន្នរីកោ នុភាសេ ករិយមានេ ជាសក្ខិំ បដិវិជ្ឈិតុំ ន ភគវន្តំ យាចិ តិដ្ឋតុ ភន្តេ ភគវា កប្បំ តិដ្ឋតុ ភន្តេ សុគតោ កប្បំ ពហុជនហិតាយ ពហុជនសុខាយ លោកានុកម្បាយ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ទេវមនុស្សានន្តិ យថាតំ មារេន បរិយុដ្ឋិតចិត្តោ ។ ឥតិយម្បិ ខោ ភគវា ។

ម្នាលអានន្ទ ឥទ្ធិបាទទាំង ៤ បើបុគ្គលណាមួយ បានចំរើនហើយ បានធ្វើឲ្យច្រើន បានធ្វើឲ្យដូចជាយាន បានដម្កល់ស៊ប់ បានប្រព្រឹត្តរឿយ ។ បានសន្សំទុក បានប្រារព្ធល្អហើយ ម្នាលអានន្ទ បុគ្គលនោះ គោះបើប្រាថ្នានឹងគប្បីបិតនៅអស់ ១ អាយុកល្ប ឬ លើសជាង ១ អាយុកល្បក៏បាន ។ ម្នាលអានន្ទ ឯឥទ្ធិបាទទាំង ៤ តថាគតបានចំរើនហើយ បានធ្វើឲ្យច្រើន បានធ្វើឲ្យដូចជាយាន បានដម្កល់ស៊ប់ បានប្រព្រឹត្តរឿយ ។ បានសន្សំទុក បានប្រារព្ធល្អហើយ ម្នាលអានន្ទ តថាគត បើប្រាថ្នាគប្បីបិតនៅអស់ ១ អាយុកល្ប ឬ លើសជាង ១ អាយុកល្បក៏បាន ។ ឯព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ ទុកជាព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ធ្វើនិមិត្តជាខ្មៅ-រកែ ទ្រង់ធ្វើទុកាសជាខ្មៅរកែយ៉ាងនេះហើយ ក៏មិនអាចនឹងយល់សេចក្តីច្បាស់លាស់បាន មិនបានអាពាធនាព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ បិតនៅអស់ ១ អាយុកល្ប បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះសុគត បិតនៅអស់ ១ អាយុកល្ប ដើម្បីប្រយោជន៍ ដល់ជនច្រើន ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់ជនច្រើន ដើម្បីអនុគ្រោះ ដល់សត្វលោក ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់ពួកទេវតា នឹងមនុស្សដូច្នេះសោះ ព្រោះមារចូលមកផ្ទៃកំនិត ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់មានព្រះពុទ្ធដីកា ជាគំរប់ពីរដងផង ។

តតិយម្បិ ខោ ភគវា អាយស្មន្តំ អានន្ទំ អាមន្តេសិ រមណីយា អានន្ទ វេសាលី រមណីយំ ឧទេនចេតិយំ រមណីយំ គោតមកចេតិយំ រមណីយំ ពហុបុត្តកចេតិយំ រមណីយំ សត្តម្ពចេតិយំ រមណីយំ សារន្ទទចេតិយំ រមណីយំ ចាបាលចេតិយំ ។ យស្ស កស្សចិ អានន្ទ ចត្តារោ ឥទ្ធិបាទា ភាវិតា ពហុលីកតា យានីកតា វត្ថុកតា អនុដ្ឋិតា បរិចិតា សុសមារទ្ធា ។ បេ ។ អាកង្ខមានោ អានន្ទ តថាគតោ កប្បំ វា តិដ្ឋេយ្យ កប្បាវសេសំ វា តំ ។ ឃាវម្បិ ខោ អាយស្មា អានន្ទោ ភគវតា ឥង្ឃារិកេ ឯមិត្តេ ការិយមានេ ឥង្ឃារិកេ ឥការសេ ការិយមានេ ឆាសក្ខិ បដិវិជ្ឈិតុំ ន ភគវន្តំ យាចិ តិដ្ឋតុ ភគ្គេ ភគវា កប្បំ តិដ្ឋតុ ភគ្គេ សុគតោ កប្បំ ពហុជនហិតាយ ពហុជនសុខាយ លោកានុកម្បាយ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ទេវមនុស្សានន្តិ យថាតំ មារេន បរិយុដ្ឋិតចិត្តោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់មានព្រះពុទ្ធដីកានឹងព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ ជាគំរប់៣ដងដ៏ផងថា ម្នាលអានន្ទ ក្រុងវេសាលី ជាទីគួរត្រេកអរ ចេតិយ ជាទីគួរត្រេកអរ គោតមកចេតិយ ជាទីគួរត្រេកអរ ពហុបុត្តកចេតិយ ជាទីគួរត្រេកអរ សត្តម្ពចេតិយ ជាទីគួរត្រេកអរ សារន្ទទចេតិយ ជាទីគួរត្រេកអរ ចាបាលចេតិយ ជាទីគួរត្រេកអរ ។ ម្នាលអានន្ទ អ្នកចំពោះតាំង ៤ បើបុគ្គលណាមួយ បានចំរើនហើយ បានធ្វើឲ្យច្រើន បានធ្វើឲ្យដូចជាយាន បានដម្កល់ស៊ប់ បានប្រព្រឹត្តរឿយ ។ បានសន្សំទុក បានប្រារព្ធល្អហើយ ។ បេ ។ ម្នាលអានន្ទ តថាគត បើប្រាថ្នា គប្បីបិតនៅ អស់ ១ អាយុកល្ប ឬ លើសជាង ១ អាយុកល្បក៏បាន ។ ឯព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុទុកជាព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ធ្វើនិមិត្តជាខ្មៅកៃយ៉ាងនេះហើយ ក៏នៅតែមិនអាចយល់សេចក្តីច្បាស់លាស់ បានឡើយ ហើយមិនបានអាភតនាព្រះដ៏មានព្រះភាគ ថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ បិតនៅអស់ ១ អាយុកល្ប បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះសុគត បិតនៅអស់ ១ អាយុកល្ប ដើម្បីប្រយោជន៍ ដល់ជនច្រើន ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់ជនច្រើន ដើម្បីអនុគ្រោះ ដល់សត្វលោក ដើម្បីសេចក្តីចំរើន ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់ទេវតា និងមនុស្សទាំងឡាយដូច្នេះសោះឡើយ ព្រោះមារចូលមកវាត់គំនិត ។

អថខោ ភគវា អាយស្មន្តំ អានន្ទំ អាមន្តេសិ តគ្ឃ ត្វំ អានន្ទ យស្សទានិ កាលំ មញ្ញសីតិ ។ ឯវំ ភន្តេតិ ខោ អាយស្មា អានន្ទោ ភគវតោ បដិស្សុណិត្វា ឧដ្ឋាយាសនា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា បទក្ខិណំ កត្វា ភគវតោ អវិទូរេ អញ្ញតរស្មឹ រុក្ខមូលេ និសីទិ ។

អថខោ មារោ បាបិមា អចិរប្បក្កន្តេ អាយស្មន្តេ អានន្ទេ ភគវន្តំ ឯតទវោច បរិនិព្ពាតុទានិ ភន្តេ ភគវា បរិនិព្ពាតុ សុគតោ បរិនិព្ពានកាលោទានិ ភន្តេ ភគវតោ ភាសិតា ខោ បនេសា ភន្តេ ភគវតា វាចា ន តាវាហំ បាបិម បរិនិព្ពាយិស្សាមិ យាវ មេ ភិក្ខូ ន សាវកា ភវិស្សន្តិ វិយត្តា វិនីតា វិសារទា បត្តយោគក្ខេមា ពហុស្សុតា ធម្មធរា ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នា សាមីចិប្បដិបន្នា អនុធម្មចារិនោ សកំ អាចរិយកំ ឧក្ខបេត្វា អាចិក្ខិស្សន្តិ ទេសិស្សន្តិ បញ្ញបេស្សន្តិ បដ្ឋបេស្សន្តិ វិវរិស្សន្តិ វិភជិស្សន្តិ ឧត្តានីករិស្សន្តិ

លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់នឹងព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុថា ម្នាលអានន្ទ អ្នកចូលទៅចុះ អ្នកចូលសំគាល់នូវកាលដែលគួរនឹងទៅតឥឡូវនេះចុះ។ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ បានទទួលព្រះពុទ្ធដីកាព្រះមានព្រះភាគដោយពាក្យថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ រួចក៏ក្រោកចាកអាសនៈ ហើយថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ធ្វើប្រទក្សិណ រួចអង្គុយទៀបគល់ឈើមួយជិតព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

គ្រានោះ កាលបើព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ ចៀសចេញទៅ មិនយូរប៉ុន្មាន មារមានចិត្តបាប ក៏បានពោលពាក្យនេះ នឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគបរិនិព្វានក្នុងកាលឥឡូវនេះ សូមព្រះសុគតបរិនិព្វានទៅ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើនឥឡូវនេះ ជាកាលគួរនឹងបរិនិព្វានរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ព្រោះថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ បានត្រាស់វាចានេះហើយថា នែមារមានចិត្តបាប ពួកភិក្ខុ ជាសាវ័ករបស់តថាគត ដែលឈ្លាសវៃឆ្លៀវឆ្លាស ភ្លឺរឹងក្លា ដល់នូវការកៀរកោចាកយោគៈ ជាពហុស្សូត ទ្រទ្រង់ធម៌ ប្រតិបត្តិធម៌សមគួរដល់ធម៌ ប្រតិបត្តិដ៏សមគួរ ប្រព្រឹត្តតាមធម៌ បានរៀនសូត្រនូវអត្ថៈនៃអាចារ្យរបស់ខ្លួនហើយ ទ្រាប់ សំដែង បញ្ញត្ត តាំងទុក បើក ចែក ធ្វើឲ្យងាយបាន

ឧបវុដ្ឋំ បរបុរាណំ សហធម្មេន សុនិក្កហិតំ និក្កហេតុ-
សបុរិសាហរិយំ ធម្មំ ទេសិស្សន្តីតិ ។ ឯតរហិ កន្តេ
កិក្ខូ កកវតោ សាវកា វិយត្តា វិនិតា វិសារទា បត្ត-
យោគក្ខេមា ពហុស្សុតា ធម្មធរ ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នា
សាមីចិប្បដិបន្នា អនុធម្មចារិនោ សកំ អាចរិយកំ
ឧក្កហេត្វា អាចិក្ខន្តិ ទេសេន្តិ បញ្ញបេន្តិ បដ្ឋបេន្តិ
វិវរន្តិ វិភជន្តិ ឧត្តានីករោន្តិ ឧបវុដ្ឋំ បរបុរាណំ
សហធម្មេន សុនិក្កហិតំ និក្កហេត្វា សបុរិសាហរិយំ
ធម្មំ ទេសេន្តិ ។ បរិនិព្វាតុកាន កន្តេ កកវា បរិនិព្វាតុ
សុកតោ បរិនិព្វានកាលោ ធាន កន្តេ កកវតោ
សាសនា ខោ បនេសា កន្តេ កិក្ខវោ ឯ
តាវមំ ចាបិម បរិនិព្វាយិស្សាមិ យាវ មេ
ភិក្ខុនិយោ ន សាវិកា ភវិស្សន្តិ ។ បេ ។ យាវ

ចានសង្កត់សង្កិនបរបក្សាទ ដែលកើតឡើងហើយ ឲ្យជាកិច្ចដែលខ្លួនបាន
សង្កត់សង្កិនដោយល្អតាមពាក្យ ដែលសមហេតុ ហើយសំដែងធម៌ ប្រកប
ដោយប្បាដិហារ្យ នៅមិនទាន់មាន ដរាបណាទេ តថាគតនឹងមិនទាន់
បរិនិព្វានដរាបនោះដូច្នេះ ។ បពិត្រព្រះអគ្គដ៏ចំរើន ឥឡូវនេះ ពួកភិក្ខុជា
សាវិការបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ចានឈ្លាសវៃ ភ្លៀវភ្លា ដល់នូវការក្សេម
ចាកយោគៈ ជាពហុស្សូត ទ្រទ្រង់ធម៌ ប្រតិបត្តិធម៌ សមគួរដល់ធម៌ ប្រតិបត្តិ
ដ៏សមគួរ ប្រព្រឹត្តតាមធម៌ ចាំធ៌ចានរៀនទូវាទៈនៃអាចារ្យរបស់ខ្លួន ហើយ
ច្រាប់ សំដែង បញ្ញត្ត តាំងទុក បើក ចែក ធ្វើឲ្យងាយចានហើយ ចាំធ
សង្កត់សង្កិនបរបក្សាទ ដែលកើតឡើងហើយ ឲ្យជាកិច្ចដែលចានសង្កត់
សង្កិនដោយល្អ តាមពាក្យដែលសមហេតុ ហើយសំដែងធម៌ប្រកបដោយ
ប្បាដិហារ្យចានហើយ ។ បពិត្រព្រះអគ្គដ៏ចំរើន ឥឡូវនេះ សូមព្រះ
ដ៏មានព្រះភាគចរិនិព្វានទៅ សូមព្រះសុគតចរិនិព្វានទៅ បពិត្រព្រះអគ្គ
ដ៏ចំរើន ឥឡូវនេះ ជាកាលគួរនឹងចរិនិព្វាន របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ
ហើយ បពិត្រព្រះអគ្គដ៏ចំរើន ព្រោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ត្រាស់វាចានេះ
ហើយថា ម្នាលមារមានចិត្តចាប ពួកភិក្ខុនី ជាសាវិកា របស់តថាគត
មិនទាន់មានដរាបណា តថាគតនឹងមិនទាន់បរិនិព្វានដរាបនោះ ។ បេ ។

មេ ឧបាសកា ន សាវកា ភវិស្សន្តិ ។ បេ ។ យាវ មេ ឧបាសិកា ន សាវិកា ភវិស្សន្តិ វិយត្តា វិនីតា វិសារទា បត្តយោគក្ខេមា ពហុស្សុតា ធម្មធរា ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នា សាមីចិប្បដិបន្នា អនុធម្មចារិនិយោ សកំ អាចរិយកំ ឧក្កហេត្វា អាចិក្ខិស្សន្តិ ទេសិស្សន្តិ បញ្ញបេស្សន្តិ បដ្ឋបេស្សន្តិ វិវរិស្សន្តិ វិភជិស្សន្តិ ឧត្តានីករិស្សន្តិ ឧប្បន្នំ បរប្បវាទំ សហធម្មេន សុនិគ្គហិតំ និគ្គហេត្វា សប្បដិហារិយំ ធម្មំ ទេសិស្សន្តីតិ ។ ឯតរហិ កន្តេ ឧបាសិកា អភវត្តោ សាវិកា វិយត្តា វិនីតា វិសារទា បត្តយោគក្ខេមា ពហុស្សុតា ធម្មធរា ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នា សាមីចិប្បដិបន្នា អនុធម្មចារិនិយោ សកំ អាចរិយកំ ឧក្កហេត្វា អាចិក្ខន្តិ ទេសេន្តិ បញ្ញបេន្តិ បដ្ឋបេន្តិ វិវរន្តិ វិភជន្តិ ឧត្តានីករោន្តិ ឧប្បន្នំ បរប្បវាទំ សហធម្មេន សុនិគ្គហិតំ និគ្គហេត្វា សប្បដិហារិយំ ធម្មំ ទេសេន្តិ ។ បរិនិព្ពុតានិ កន្តេ ភគវា បរិនិព្ពុតំ សុគតោ

ពួកឧបាសក ជាសាវក របស់តថាគត មិនខាន់មាន ដរាបណា ។បេ។ ពួកឧបាសិកា ជាសាវិកា របស់តថាគត ដែលឈ្លាសវាងវៃ ក្លៀវក្លា ដល់នូវការក្សេមចាកយោគៈ ជាពហុស្សូត ទ្រទ្រង់ធម៌ ប្រតិបត្តិធម៌សមគួរ ដល់ធម៌ ប្រតិបត្តិដ៏សមគួរ ប្រព្រឹត្តតាមធម៌ ចាំនូវវៀនទូវាទៈនៃអាចារ្យ របស់ខ្លួន ហើយប្រាប់ សំដែង បញ្ញត្ត តាំងទុក បើក ចែក ធ្វើឲ្យ ងាយបាន បានសង្កត់សង្កិនទូវបរប្បវាទដែលកើតឡើងហើយ ឲ្យជាកិច្ច ដែលសង្កត់សង្កិនដោយល្អ តាមពាក្យដែលសមហេតុ សំដែងធម៌ ប្រកបដោយចាដិហារ្យ នៅមិនខាន់មាន ដរាបណាទេ ។ បពិត្រព្រះអគ្គដ៏ចំរើន ឥឡូវនេះ ពួកឧបាសិកា ជាសាវិកា របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដែលឈ្លាសវាងវៃ ក្លៀវក្លា ដល់នូវការក្សេមចាកយោគៈ ជាពហុស្សូត ទ្រទ្រង់ធម៌ ប្រតិបត្តិធម៌ សមគួរដល់ធម៌ ប្រតិបត្តិដ៏សមគួរ ប្រព្រឹត្តតាមធម៌ហើយ ចាំងបានវៀនទូវាទៈនៃអាចារ្យរបស់ខ្លួន ហើយប្រាប់ សំដែង បញ្ញត្ត តាំងទុក បើក ចែក ធ្វើឲ្យងាយបានហើយ ចាំងសង្កត់សង្កិនទូវបរប្បវាទដែលកើតឡើងហើយ ឲ្យជាកិច្ចដែលសង្កត់ សង្កិនដោយល្អ តាមពាក្យដែលសមហេតុ ហើយសំដែងធម៌ ប្រកបដោយចាដិហារ្យបានហើយ ។ បពិត្រព្រះអគ្គដ៏ចំរើន ឥឡូវនេះ សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ បរិនិព្វានទៅ សូមព្រះសុគត បរិនិព្វានទៅ

បរិនិព្ពានកាលោ នាធិ ភន្តេ ភគវតោ អាសិតា ខោ បនេសា ភន្តេ ភគវតា វុចតិ តាវមហំ ថាបិម បរិនិព្ពាយិស្សាមិ យាវ មេ ឥទំ ព្រហ្មចរិយំ ន ឥទ្ធញ្ចេវ ភវិស្សតិ ផីតញ្ច វិត្ថារិកំ ពាហុជញ្ញំ បុថុភូតំ យាវ ទេវមនុស្សេហិ សុប្បកាសិតន្តិ ។ ឯតរហិ ភន្តេ ភគវតោ ព្រហ្មចរិយំ ឥទ្ធញ្ចេវ ផីតញ្ច វិត្ថារិកំ ពាហុជញ្ញំ បុថុភូតំ យាវ ទេវមនុស្សេហិ សុប្បកាសិតំ ។ បរិនិព្ពានធាតុ ភន្តេ ភគវា បរិនិព្ពាតុ សុគតោ បរិនិព្ពានកាលោ នាធិ ភន្តេ ភគវតោតិ ។ អបេក្ខាសុរោ ភូ ថាបិម ហោហិ ន ចិរំ តថាគតស្ស បរិនិព្ពានំ ភវិស្សតិ ឥតោ តិណ្ណំ មាសានំ អច្ចយេន តថាគតោ បរិនិព្ពាយិស្សតីតិ ។ អថខោ ភគវា ចាតុលេតិយេ សតោ សម្បជានោ អាយុសង្ខារំ ឱស្សជ្ជិ ។

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ឥឡូវនេះ ជាកាលគួរនឹងបរិនិព្វានរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មួយទៀត ព្រះដ៏មានព្រះភាគបានត្រាស់វាចានេះហើយថា ម្នាលមារមានចិត្តបាប ព្រហ្មចារ្យរបស់តថាគតនេះ នៅមិនទាន់ខ្ជាប់ខ្ជួន មិនទាន់ចំរើន មិនទាន់ផ្សាយទៅសព្វទិស គេមិនទាន់ដឹងច្រើនគ្នា នឹងមិនទាន់ពេញបរិបូណ៌ដរាបណា មួយទៀត ពួកទេវតានឹងមនុស្ស មិនទាន់ចេះសំដែងបាន ដោយប្រពៃ ដរាបណា តថាគតនឹងមិនបរិនិព្វាន ដរាបនោះដូច្នេះ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ឥឡូវនេះ ព្រហ្មចារ្យរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគនេះ បានខ្ជាប់ខ្ជួនហើយ បានចំរើនហើយ បានផ្សាយទៅសព្វទិសហើយ គេបានដឹងច្រើនគ្នាហើយ បានពេញបរិបូណ៌ហើយ ពួកទេវតានឹងមនុស្ស ចេះសំដែងបានដោយល្អហើយ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ឥឡូវនេះ សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគបរិនិព្វានទៅ សូមព្រះសុគត បរិនិព្វានទៅ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ឥឡូវនេះ ជាកាលគួរនឹងបរិនិព្វាន របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយ ។ ម្នាលមារមានចិត្តបាប ចូរអ្នកមានសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយតិចចុះ ការបរិនិព្វានរបស់តថាគត មិនយូរប៉ុន្មានទេ កន្លង ៣ ខែអំពីថ្ងៃនេះទៅ តថាគតនឹងបរិនិព្វានហើយ ។ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់មានសតិសម្បជញ្ញៈ ទ្រង់ដាក់អាយុសង្ខារ ឰដ៏បារាលចេតិយ ។

ตุสฺมิญฺเจ กจฺจายน อายุสฺมา เอวมาห มหากจฺจายโน
อโหสิ ภิกฺขนฺตเรน สเลเขน ปาฏิปทิเกน
จ ปณฺฑิเตน ฯ อถโข กจฺจาย ปจฺจตฺตญฺเว ปฏิสงฺขา
ยโย เอกมนฺตเ นิสีทิ นิสีทเนสิ

ตุมฺเหตุมฺเหปิ สพฺเพ กจฺจายนมาสชฺชิ มุนิ
อฏฺฐงฺคตเ สมาหิเต อกิญฺจิ จกฺขุมิตฺตสมฺปนฺเน ฯ
อถโข อายสฺมเต อานนฺทสฺส เอตทโหสิ มหา
ยโย ภิกฺขเว สุมหา ยโย ภิกฺขเว
ภิกฺขนฺตเรน สเลเขน ปาฏิปทิเกน จ
ปณฺฑิเตน ฯ เอกา นุ โข เหตุ เอกา ปจฺจโย
มหเต ภิกฺขเว สฺส ชาตุกามยาติ ฯ อถโข
อายสฺมา อานนฺโท เยน ภควา เตนุปสงฺกมิ
อุปสงฺกมิตฺวา ภควนฺตเ อภิวาเทตฺวา เอกมนฺตเ นิสีทิ ฯ

លុះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ជាក់អាយុសង្ខារហើយ កំកើតការភ្ញាក់ផ្អើលដ៏ធំ គួរឲ្យភ្ញក់ភ្ញឹកព្រឺព្រួចរោម ទាំងផ្គរកំណាន់ឮឡើង ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់នូវសេចក្តីនេះហើយ កំបន្ទឺនូវឧទាននេះ ក្នុងវេលានោះថា

ព្រះពុទ្ធ ជាអ្នកប្រាជ្ញ ទ្រង់ពិចារណាឃើញ នូវព្រះនិព្វាន ដែលមានគុណថ្លឹងមិនបានផង នូវកពផង ទ្រង់លះបង់នូវសង្ខារ ដែលនាំសត្វទៅកាន់កំណើត ទ្រង់គ្រែកអានូវអាវុធ ខាងក្នុង (ដោយអំណាចវិបស្សនា) មានព្រះហឫទ័យតាំងមាំហើយ (ដោយអំណាចសមថៈ) ទ្រង់បានទំលាយនូវបណ្តាញគឺតិលេស ដែលកើតមាននៅ ក្នុងព្រះអង្គដូចជាក្រោះ ។

លំដាប់នោះ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អើហ្ន៎ការកក្រើកផែនដីនេះជាយ៉ាងធំ ការកក្រើកផែនដីនេះធំណាស់តើ គួរឲ្យភ្ញក់ភ្ញឹក ឲ្យព្រឺព្រួចរោម ទាំងផ្គរកំណាន់ឮឡើង ។ ហេតុដូចម្តេច បច្ច័យដូចម្តេចហ្ន៎ ដែលនាំឲ្យការកក្រើកផែនដី ជាយ៉ាងធំម្ល៉េះ ។ ទើបព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយគង់ក្នុងទីដ៏សមគួរ ។

ឯកមន្តំ ឆិសិង្ឃោ ខោ អាយស្មា អានន្ទោ ភគវន្តំ ឯតទវោច មហា វតាយំ ភន្តេ ភូមិចាលោ សុមហា វតាយំ ភន្តេ ភូមិចាលោ ភីសនកោ សលោមហំសោ ទេវទុន្ទភិយោ ច ផលឹសុ ។ កោ នុ ខោ ភន្តេ ហេតុ កោ បច្ចយោ មហាតោ ភូមិចាលស្ស ចាតុភាវយាតំ ។

អដ្ឋមេ អានន្ទ ហេតូ អដ្ឋ បច្ចយា មហាតោ ភូមិចាលស្ស ចាតុភាវយ ។ កតមេ អដ្ឋ ។ យំ អានន្ទ មហាបឋវី ឧទកេ បតិដ្ឋិតា ឧទកំ វាតេ បតិដ្ឋិតំ វាតោ អាកាសដ្ឋោ ហោតិ សោ អានន្ទ សមយោ យំ មហាវាតា វាយន្តិ មហាវាតា វាយន្តា ឧទកំ កម្បេន្តិ ឧទកំ កម្បិតំ បឋវីំ កម្បេតិ អយំ អានន្ទ បឋមោ ហេតុ បឋមោ បច្ចយោ មហាតោ ភូមិចាលស្ស ចាតុភាវយ ។ បុន ចបរំ អានន្ទ សមណោ វា ព្រាហ្មណោ វា ឥទ្ធិមា ចេតោវសិប្បត្តោ ទេវតា មហិទ្ធិកា មហានុភាវា

លុះព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ គង់កន្លងទីសមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ការកក្រើកផែនដីនេះជាយ៉ាងធំ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ការកក្រើកផែនដីនេះ ធំពេកណាស់តើ គួរឲ្យភ្ញក់ភ្ញឹក គួរឲ្យព្រឺព្រួចរោម ទាំងផ្គរកំលាន់ឮម្ល៉ើង ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ហេតុដូចម្តេច បច្ច័យដូចម្តេចហ្ន៎ ដែលនាំឲ្យកើតការកក្រើកផែនដី ជាយ៉ាងធំម្ល៉ះ ។

ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលអានន្ទ ហេតុបច្ច័យដែលនាំឲ្យកើតការកក្រើកផែនដីនេះមាន ៨ យ៉ាង ។ ហេតុបច្ច័យទាំង ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលអានន្ទ មហាប្រឋពីនេះ ប្រតិស្ឋាននៅលើទឹក ឯទឹកប្រតិស្ឋាននៅលើខ្យល់ ខ្យល់ប្រតិស្ឋាននៅលើអាកាស ម្នាលអានន្ទ សម័យដែលមានខ្យល់បក់ ខ្យល់ធំដែលបក់នោះ រមែងធ្វើទឹកឲ្យកក្រើក ឯទឹកដែលកក្រើកមកហើយ ក៏ធ្វើផែនដី ឲ្យកក្រើកដែរ ម្នាលអានន្ទ នេះជាហេតុ ជាបច្ច័យទី ១ ដែលនាំឲ្យកើតការកក្រើកផែនដី ជាយ៉ាងធំ ។ ម្នាលអានន្ទ មួយទៀត សមណៈក្តី ព្រាហ្មណ៍ក្តី ដែលមានឫទ្ធិដល់នូវការស្គាត់ជំនាញ ក្នុងចិត្តឬទេវតាដែលមានឫទ្ធិធំ មានអានុភាពធំ

ตสฺส ปริตฺตา ปภาสญฺา ภาวิตา โหติ อปฺปมาณา อาโภสญฺา โส ๙มํ ปภาๆ กเรติ สหเรติ สมฺปกเรติ อยํ อานนฺท ทุติโย โหตุ ทุติโย ปฏิโย มหาโส ภูมิจาลสฺส ตาตุภาวาย ฯ ปุน จปรํ อานนฺท ยถา เจตสา จิตฺตา สโต สมฺปชาโน มาตุ กุจฺฉิ ๆกฺกมติ ตถายํ ปภาๆ กเรติ สหเรติ สมฺปกเรติ อยํ อานนฺท ตติโย โหตุ ตติโย ปฏิโย มหาโส ภูมิจาลสฺส ตาตุภาวาย ฯ ปุน จปรํ อานนฺท ยถา เจตสา สโต สมฺปชาโน มาตุ กุจฺฉิสฺมา นิกฺกมติ ตถายํ ปภาๆ กเรติ สหเรติ สมฺปกเรติ อยํ อานนฺท จตุตฺโถ โหตุ จตุตฺโถ ปฏิโย มหาโส ภูมิจาลสฺส ตาตุภาวาย ฯ ปุน จปรํ อานนฺท ยถา ตถาคโส อนุตฺตรํ สมฺมาสมฺโพธึ อภิสมฺพุชฺฌติ ตถายํ ปภาๆ กเรติ สหเรติ สมฺปกเรติ

បុគ្គលនោះ ឋានចំរើនបឋវីសញ្ញា ឲ្យមានកំឡាំងតិច ចំរើនអាបោសញ្ញា ឲ្យមានកំឡាំងច្រើន បុគ្គលនោះ រមែងធ្លើផែនដីនេះ ឲ្យកក្រើករំពើប ញាប់ញ័រឋាន ម្នាលអានន្ទ នេះជាហេតុ ជាបច្ច័យទី ២ ដែលនាំឲ្យកើតការកក្រើកផែនដី ជាយ៉ាងធំ ។ ម្នាលអានន្ទ មួយទៀត កាលណាដែលព្រះពោធិសត្វ ច្យុតចាកពួកទេវតា ដែលឋិតនៅក្នុងឋានតុសិតមានសតិនឹងសម្បជញ្ញៈ ចាប់បដិសន្ធិក្នុងព្រះមាតុទេវី ក្នុងកាលនោះផែនដីនេះ តែងកក្រើករំពើប ញាប់ញ័រ ម្នាលអានន្ទ នេះជាហេតុ ជាបច្ច័យទី ៣ ដែលនាំឲ្យកក្រើកផែនដី ជាពន្លឹងធំ ។ ម្នាលអានន្ទ មួយទៀត កាលណាដែលពោធិសត្វ មានសតិនឹងសម្បជញ្ញៈ ទ្រង់ប្រសូតចាកព្រះមាតុទេវី ក្នុងកាលនោះ ផែនដីនេះ តែងកក្រើករំពើបញាប់ញ័រ ម្នាលអានន្ទ នេះជាហេតុ ជាបច្ច័យទី ៤ ដែលនាំឲ្យកក្រើកផែនដី ជាយ៉ាងធំ ។ ម្នាលអានន្ទ មួយទៀត កាលណា ដែលព្រះតថាគត ត្រាស់ដឹងនូវអនុត្តរសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ ក្នុងកាលនោះ ផែនដីនេះ តែងកក្រើករំពើបញាប់ញ័រ

អយំ អានន្ទ បញ្ចមោ ហេតុ បញ្ចមោ បច្ចយោ មហតោ ភូមិជាលស្ស ជាតុភាវាយ ។ បុន ចបរំ អានន្ទ យថា តថាគតោ អនុត្តរំ ធម្មចក្កំ បវត្តេតិ តថាយំ បឋវី កម្បតិ សំកម្បតិ សម្បកម្បតិ អយំ អានន្ទ ឆដ្ឋោ ហេតុ ឆដ្ឋោ បច្ចយោ មហតោ ភូមិជាលស្ស ជាតុភាវាយ ។ បុន ចបរំ អានន្ទ យថា តថាគតោ សតោ សម្បជានោ អាយុសង្ខារំ ឱស្សជ្ជតិ តថាយំ បឋវី កម្បតិ សំកម្បតិ សម្បកម្បតិ អយំ អានន្ទ សត្តមោ ហេតុ សត្តមោ បច្ចយោ មហតោ ភូមិជាលស្ស ជាតុភាវាយ ។ បុន ចបរំ អានន្ទ យថា តថាគតោ អនុបាទិសេសាយ និព្ពានធាតុយា បរិនិព្ពាយតិ តថាយំ បឋវី កម្បតិ សំកម្បតិ សម្បកម្បតិ អយំ អានន្ទ អដ្ឋមោ ហេតុ អដ្ឋមោ បច្ចយោ មហតោ ភូមិជាលស្ស ជាតុភាវាយ ។

ម្នាលអានន្ទ នេះជាហេតុ ជាបច្ច័យទី ៥ ដែលនាំឲ្យកើតការកក្រើកផែនដី ជាយ៉ាងធំ ។ ម្នាលអានន្ទ មួយទៀត កាលណាដែលព្រះតថាគត ញុំាងអនុត្តរធម្មចក្រ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ កាលនោះផែនដីនេះ តែងកក្រើករំពើបញ្ជាប់ញ័រ ម្នាលអានន្ទ នេះជាហេតុ ជាបច្ច័យទី ៦ ដែលនាំឲ្យកើតការកក្រើកផែនដីជាយ៉ាងធំ ។ ម្នាលអានន្ទ មួយទៀត កាលណា ដែលព្រះតថាគតមានសតិនឹងសម្បជញ្ញៈ ដាក់ចុះនូវអាយុសង្ខារ ក្នុងកាលនោះ ផែនដីនេះ តែងកក្រើករំពើបញ្ជាប់ញ័រ ម្នាលអានន្ទ នេះជាហេតុ ជាបច្ច័យទី ៧ ដែលនាំឲ្យកក្រើកផែនដី ជាយ៉ាងធំ ។ ម្នាលអានន្ទ មួយទៀត កាលណាដែលព្រះតថាគត បរិនិព្វាន ដោយអនុបាទិសេសនិព្វានជាតុ ក្នុងកាលនោះផែនដីនេះ តែងកក្រើករំពើបញ្ជាប់ញ័រ ម្នាលអានន្ទ នេះជាហេតុ ជាបច្ច័យទី ៨ ដែលនាំឲ្យការកក្រើកផែនដី ជាយ៉ាងធំ ។

ឥមេ ខោ អានន្ទ អដ្ឋ ហេតូ អដ្ឋ បច្ចយា មហតោ ភូមិចាលស្ស ចាតុភាវាយាតិ ។

ចាលវគ្គោ ទុតិយោ[1] ។

តតិយវគ្គោ

ឥច្ឆា អលញ្ច សំវិត្តំ កយា អកិរុជា តេ សហ វិមោក្ខោ ទ្វេ ច ភេមាភ បវិសា ភូមិចាលេន ចាតិ ។

---

១ ម. ព្រូមិចាលវគ្គោ ទុតិយោ ។

ម្នាលអានន្ទ ហេតុបច្ច័យ ដែលនាំឲ្យកើតការកក្រើកផែនដី ជាយ៉ាងធំ
មាន ៨ យ៉ាងនេះឯង ។

ចប់ ចាលវគ្គទី ២ ។

ឧទ្ទាននៃចាលវគ្គនោះ គឺ

និយាយអំពីសេចក្តីប្រាថ្នា ១ កិកុដែលគួរ ១ ព្រះដ៏មានព្រះ
ភាគទ្រង់សំដែងធម៌ ដោយសង្ខេប ១ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ
ទ្រង់គង់ក្នុងគយាសីសប្រទេស ១ អកិកាយតនៈ ១ វិមោក្ខ ១
អាហារ ៤លើក បរិសទ្យ ១ ផែនដីកក្រើក ១ ។

(៧៨) សទ្ធោ កិក្ខវេ កិក្ខុ ហោតិ នោ សីលវា ឯវំ សោ តេន អង្គេន អបរិបូរោ ហោតិ តេន តំ អង្គំ បរិបូរេតុំ កិត្តាមហំ(១) សទ្ធោ ច អស្សទ្ធំ សីលវា ចាតិ យតោ ច ខោ កិក្ខវេ កិក្ខុ សទ្ធោ ច ហោតិ សីលវា ច ឯវំ សោ តេន អង្គេន បរិបូរោ ហោតិ ។ សទ្ធោ ច កិក្ខវេ កិក្ខុ ហោតិ សីលវា ច នោ ពហុស្សុតោ ឯវំ សោ តេន អង្គេន អបរិបូរោ ហោតិ តេន អង្គំ បរិបូរេតុំ កិត្តាមហំ សទ្ធោ ច អស្សទ្ធំ សីលវា ច ពហុស្សុតោ ចាតិ យតោ ច ខោ កិក្ខវេ កិក្ខុ សទ្ធោ ច ហោតិ សីលវា ច ពហុស្សុតោ ច ឯវំ សោ តេន អង្គេន បរិបូរោ ហោតិ ។ សទ្ធោ ច កិក្ខវេ កិក្ខុ ហោតិ សីលវា ច ពហុស្សុតោ ច នោ ធម្មកថិកោ ។បេ។ ធម្មកថិកោ ច នោ បរិសាវចរោ ។ បេ ។ បរិសាវចរោ ច នោ វិសារទោ បរិសាយ ធម្មំ ទេសេតិ ។ បេ ។

---

១ ម.ម. កិត្តាហំ ។

យមកវគ្គ

(៧៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុជាអ្នកមានសទ្ធា តែមិនមានសីលទេ យ៉ាងនេះ ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា មិនបរិបូរដោយអង្គនោះ ភិក្ខុនោះ គួរបំពេញអង្គនោះ ដោយបំណងថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ ឲ្យអាត្មាអញគប្បីជាអ្នកមានសទ្ធាផង មានសីលផង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលណា ភិក្ខុជាអ្នកមានសទ្ធាផង មានសីលផង យ៉ាងនេះ ទើបភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា បរិបូរដោយអង្គនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុជាអ្នកមានសទ្ធាផង មានសីលផង តែមិនមែនជាពហុស្សុតទេ យ៉ាងនេះ ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា មិនបរិបូរដោយអង្គនោះ ភិក្ខុនោះគួរបំពេញអង្គនោះ ដោយបំណងថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ ឲ្យអាត្មាអញ គប្បីជាអ្នកមានសទ្ធាផង មានសីលផង ជាពហុស្សុតផង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលណា ភិក្ខុជាអ្នកមានសទ្ធាផង មានសីលផង ជាពហុស្សុតផងហើយ យ៉ាងនេះ ទើបភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា បរិបូរដោយអង្គនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុជាអ្នកមានសទ្ធាផង មានសីលផង ជាពហុស្សុតផង តែមិនមែនធម្មកថិកទេ ។ បេ ។ ជាធម្មកថិកផង តែមិនមែនជាអ្នកចូលទៅកាន់បរិសទ្យទេ ។ បេ ។ ជាអ្នកចូលទៅកាន់បរិសទ្យផង តែមិនមែនជាអ្នកភ្លៀវក្លា ខាងសំដែងធម៌កណ្តាលបរិសទ្យទេ ។ បេ ។

វិសារទោ ច បវិសារទេ ឆម្ចំ ទេសេតិ នោ ចតុន្នំ ឈានានំ អភិចេតសិកានំ ទិដ្ឋធម្មសុខវិហារានំ និកាមលាភី ហោតិ អកិច្ឆលាភី អកសិរលាភី ។បេ។ ចតុន្នំ ឈានានំ អភិចេតសិកានំ ទិដ្ឋធម្មសុខវិហារានំ និកាមលាភី ហោតិ អកិច្ឆលាភី អកសិរលាភី នោ អាសវានំ ខយា អនាសវំ ចេតោវិមុត្តិំ បញ្ញាវិមុត្តិំ ទិដ្ឋេវ ធម្មេ សយំ អភិញ្ញា សច្ឆិកត្វា ឧបសម្បជ្ជ វិហរតិ ឯវំ សោ តេន អង្គេន អបរិហីនោ ហោតិ តេន តំ អង្គំ បរិហីនត្តំ កិញ្ចាបិ សទ្ធោ ច អស្ស សីលវា ច ពហុស្សុតោ ច ធម្មកថិកោ ច បវិសារទោ ច វិសារទោ ច បវិសាយ ធម្មំ ទេសេយ្យំ ចតុន្នំ ឈានានំ អភិចេតសិកានំ ទិដ្ឋធម្មសុខវិហារានំ និកាមលាភី អស្ស អកិច្ឆលាភី អកសិរលាភី អាសវានំ ខយា អនាសវំ ចេតោវិមុត្តិំ បញ្ញាវិមុត្តិំ ទិដ្ឋេវ ធម្មេ សយំ អភិញ្ញា សច្ឆិកត្វា ឧបសម្បជ្ជ វិហរេយ្យន្តិ

ជាអ្នកភ្ញៀវភ្លា ខាងសំដែងធម៌កណ្តាលបរិសទ្យផង តែជាអ្នកមិនបានតាមប្រាថ្នា មិនបានដោយងាយ មិនបានដោយស្រួល នូវឈានទាំង៤ដែលជាធម៌អាស្រ័យនៅនឹងចិត្តដ៏ថ្លៃថ្លា ជាគ្រឿងនៅជាសុខ ក្នុងបច្ចុប្បន្នទេ។បេ។ ជាអ្នកបានតាមប្រាថ្នា បានដោយងាយ បានដោយស្រួល នូវឈានទាំង៤ដែលជាធម៌អាស្រ័យនៅនឹងចិត្តដ៏ថ្លៃថ្លា ជាគ្រឿងនៅជាសុខ ក្នុងបច្ចុប្បន្នផង តែមិនធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេចនូវចេតោវិមុត្តិ នឹងបញ្ញាវិមុត្តិ ដែលមិនមានអាសវៈ ព្រោះអស់អាសវៈទាំងឡាយដោយប្រាជ្ញាដ៏ឧត្តមដោយខ្លួនឯង ក្នុងបច្ចុប្បន្នទេ យ៉ាងនេះ ទើបកិរិយានោះ ឈ្មោះថាមិនបរិបូរដោយអង្គនោះ កិរិយានោះ គួរបំពេញអង្គនោះ ដោយបំណងថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ ឲ្យអាត្មាអញ គប្បីជាអ្នកមានសទ្ធាផង មានសីលផង ជាពហុស្សូតផង ជាធម្មកថិកផង ជាអ្នកចូលទៅកាន់បរិសទ្យផង ជាអ្នកភ្ញៀវភ្លាខាងសំដែងធម៌កណ្តាលបរិសទ្យផង ជាអ្នកបានតាមប្រាថ្នា បានដោយងាយ បានដោយស្រួល នូវឈានទាំង៤ដែលជាធម៌អាស្រ័យនៅនឹងចិត្តដ៏ថ្លៃថ្លា ជាគ្រឿងនៅជាសុខ ក្នុងបច្ចុប្បន្នផង ហើយធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេចនូវចេតោវិមុត្តិ នឹងបញ្ញាវិមុត្តិ ដែលមិនមានអាសវៈ ព្រោះអស់អាសវៈទាំងឡាយ ដោយប្រាជ្ញាដ៏ឧត្តម ដោយខ្លួនឯង ក្នុងបច្ចុប្បន្នផង

យតោ ច ខោ កិក្ខវៃ កិក្ខុ សង្ខោ ច ហោតិ សីលវា ច ពហុស្សុតោ ច ធម្មកថិកោ ច បវិសារជពៃ ច វិសារទោ ច បវិសាយ ធម្មំ ទេសេតិ ចតុន្នំ ឈានានំ អភិចេតសិកានំ ទិដ្ឋធម្មសុខវិហារានំ និកាមលាភី ហោតិ អកិច្ឆលាភី អកសិរលាភី អាសវានំ ខយា អនាសវំ ចេតោវិមុត្តិំ បញ្ញាវិមុត្តិំ ទិដ្ឋេវ ធម្មេ សយំ អភិញ្ញា សច្ឆិកត្វា ឧបសម្បជ្ជ វិហរតិ ឯវំ សោ តេន អង្គេន បវិប្ផរោ ហោតិ ។ ឥមេហិ ខោ កិក្ខវៃ អដ្ឋហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ កិក្ខុ សមន្តប្បាសាទិកោ ច ហោតិ សញ្ញាការបវិប្ផរោ ចាតិ ។

[៧៩] សង្ខោ កិក្ខវៃ កិក្ខុ ហោតិ នោ សីលវា ឯវំ សោ តេន អង្គេន អបវិប្ផរោ ហោតិ តេន តំ អង្គំ បវិប្ផរេតព្ពំ កិន្នាហំ សង្ខោ ច អស្សុំ សីលវា ចាតិ យតោ ច ខោ កិក្ខវៃ កិក្ខុ សង្ខោ ច ហោតិ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលណា ភិក្ខុជាអ្នកមានសទ្ធាផង មានសីលផង ជាពហុស្សូតផង ជាធម្មកថិកផង ជាអ្នកចូលទៅកាន់បរិសទ្យផង ជាអ្នកភ្លៀវភ្លាខាងសំដែងធម៌កណ្តាលបរិសទ្យផង ជាអ្នកបានតាមប្រាថ្នាបានដោយងាយ បានដោយស្រួល នូវឈានទាំង ៤ ដែលជាធម៌អាស្រ័យនៅនឹងចិត្តដ៏ថ្លៃថ្លា ជាគ្រឿងនៅជាសុខ ក្នុងបច្ចុប្បន្នផង ហើយបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេចនូវចេតោវិមុត្តិ ទិដ្ឋធម្មវិមុត្តិ ដែលមិនមានអាសវៈ ព្រោះអស់អាសវៈទាំងឡាយ ដោយប្រាជ្ញាដ៏ឧត្តម ដោយខ្លួនឯង ក្នុងបច្ចុប្បន្នផង យ៉ាងនេះ ទើបភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា បរិបូរ ដោយអង្គនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុបរិបូរ ដោយធម៌ទាំង ៨ យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថា ជាអ្នកបណ្តុះសេចក្តីជ្រះថ្លា ឲ្យកើតដោយត្រប់ត្រាន់ផង ឈ្មោះថា ជាអ្នកបរិបូរ ដោយអាការៈ គឺចំណែកនៃសមណធម៌សព្វត្រប់ផង ។

(៧៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុជាអ្នកមានសទ្ធា តែមិនមានសីលទេ យ៉ាងនេះ ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា មិនបរិបូរ ដោយអង្គនោះ ភិក្ខុនោះគួរបំពេញអង្គនោះ ដោយបំណងថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ អាត្មាអញ គប្បីជាអ្នកមានសទ្ធាផង មានសីលផង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលណាភិក្ខុជាអ្នកមានសទ្ធាផង

សីលវា ច ឃវំ សោ តេន អង្គេន បរិបូរោ ហោតិ ។ សទ្ធោ ច កិត្តាវ កិត្តុ ហោតិ សីលវា ច នោ ពហុស្សុតោ ។បេ។ ពហុស្សុតោ ច នោ ធម្មកថិកោ ។បេ។ ធម្មកថិកោ ច នោ បរិសាវចរោ ។បេ។ បរិសាវចរោ ច នោ វិសារទោ បរិសាយ ធម្មំ ទេសេតិ ។ បេ ។ វិសារទោ ច បរិសាយ ធម្មំ ទេសេតិ(๑)យេ ច តេ សទ្ធា វិមោក្ខា អតិក្កម្ម រូបេ អរូបា តេ កាយេន ផុសិត្វា វិហរតិ នោ អាសវានំ ខយា អនាសវំ ចេតោវិមុត្តិំ បញ្ញាវិមុត្តិំ ទិដ្ឋេវ ធម្មេ សយំ អភិញ្ញា សច្ឆិកត្វា ឧបសម្បជ្ជ វិហរតិ ឃវំ សោ តេន អង្គេន អបរិបូរោ ហោតិ តេន តំ អង្គំ បរិបូរេតុំ កិត្តាហំ សទ្ធោ ច អស្សំ សីលវា ច ពហុស្សុតោ ច ធម្មកថិកោ ច បរិសាវចរោ ច វិសារទោ ច បរិសាយ ធម្មំ ទេសេយ្យំ យេ ច តេ សទ្ធា វិមោក្ខា អតិក្កម្ម រូបេ អរូបា តេ កាយេន ផុសិត្វា វិហរេយ្យំ

---

๑ ម. ម. ឯត្ថន្តរេ នោ ចាតិ អបំ ជាហោ ទិស្សតិ ។

មានសីលផង យ៉ាងនេះ ទើបភិក្ខុនោះឈ្មោះថា បរិបូរ ដោយអង្គនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុជាអ្នកមានសទ្ធាផង មានសីលផង តែមិនមែនជាពហុស្សុតទេ ។ បេ ។ ជាពហុស្សុតផង តែមិនមែនជាធម្មកថិកទេ ។ បេ ។ ជាធម្មកថិកផង តែមិនមែនជាអ្នកចូលទៅកាន់បរិសទ្យទេ ។ បេ ។ ជាអ្នកចូលទៅកាន់បរិសទ្យផង តែមិនមែនជាអ្នកភ្លៀវភ្លាខាងសំដែងធម៌តណ្ហាលបរិសទ្យទេ ។ បេ ។ ជាអ្នកភ្លៀវភ្លាខាងសំដែងធម៌តណ្ហាលបរិសទ្យផង ជាអ្នកពាល់ត្រូវនូវពួកវិមោក្ខដ៏ល្អិត ជាអរូបដ្ឋានដែលកន្លងផុតនូវរូបដ្ឋាន ដោយនាមកាយផង តែមិនទាន់ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេចនូវចេតោវិមុត្តិ ប្បញ្ញាវិមុត្តិ ដែលមិនមានអាសវៈ ព្រោះអស់អាសវៈទាំងឡាយ ដោយប្រាជ្ញាដ៏ឧត្តម ដោយខ្លួនឯង ក្នុងបច្ចុប្បន្ននៅឡើយ យ៉ាងនេះ ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា មិនទាន់បរិបូរ ដោយអង្គនោះ ភិក្ខុនោះគួរបំពេញអង្គនោះ ដោយបំណងថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ ឲ្យអាត្មាអញ គប្បីជាអ្នកមានសទ្ធាផង មានសីលផង ជាពហុស្សុតផង ជាធម្មកថិកផង ជាអ្នកចូលទៅកាន់បរិសទ្យផង ជាអ្នកភ្លៀវភ្លាខាងសំដែងធម៌តណ្ហាលបរិសទ្យផង ជាអ្នកពាល់ត្រូវនូវពួកវិមោក្ខដ៏ល្អិត ជាអរូបដ្ឋាន ដែលកន្លងផុតរូបដ្ឋាន ដោយនាមកាយផង

អាសវានំ ខយា អនាសវំ ចេតោវិមុត្តិំ បញ្ញាវិមុត្តិំ ឥដ្ឋេវ ធម្មេ សយំ អភិញ្ញា សច្ឆិកត្វា ឧបសម្បជ្ជ វិហរេយ្យន្តិ យតោ ច ខោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សទ្ធោ ច ហោតិ សីលវា ច ពហុស្សុតោ ច ធម្មកថិកោ ច បវិសារទចរោ ច វិសារទោ ច បវិសាយ ធម្មំ ទេសេតិ យេ ច តេ សត្តា វិមោក្ខា អតិក្កម្ម រូបេ អរូបា តេ កាយេន ផុសិត្វា វិហរតិ អាសវានំ ខយា ។បេ។ សច្ឆិកត្វា ឧបសម្បជ្ជ វិហរតិ ឯវំ សោ តេន អង្គេន បវិបូរោ ហោតិ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ សមន្ត-បាសាទិកោ ច ហោតិ សញ្ញាការបវិបូរោ ចាតិ ។

(๘๐) ឯកំ សមយំ កកវា ជាតិកេ វិហរតិ កិញ្ជក្កវាសេ ។ តត្រ ខោ កកវា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ ភិក្ខវោតិ ។ ភទន្តេតិ តេ ភិក្ខូ កកវតោ បច្ចស្សោសុំ ។ កកវា ឯតទវោច មរណស្សតិ ភិក្ខវេ ភាវិតា ពហុលីកតា មហប្ផលា ហោតិ

ជានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេចនូវចេតោវិមុត្តិ ទំនឹងបញ្ញាវិមុត្តិ ដែលមិនមានអាសវៈ ព្រោះអស់អាសវៈទាំងឡាយ ដោយប្រាជ្ញាដ៏ឧត្តម ដោយខ្លួនឯង ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលណា ភិក្ខុជាអ្នកមានសទ្ធាផង មានសីលផង ជាពហុស្សូតផង ជាធម្មកថិកផង ជាអ្នកចូលទៅកាន់បរិសទ្យផង ជាអ្នកក្លៀវក្លាខាងសំដែងធម៌ណាមេបរិសទ្យផង ជាអ្នកពាល់ត្រូវនូវពួកវិមោក្ខដ៏ល្អិត ជាអរូបផង ដែលកន្លងផុតនូវរូបផង ដោយនាមកាយផង ជានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ។ ល ។ ព្រោះអស់អាសវៈទាំងឡាយ យ៉ាងនេះ ទើបភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា បរិបូរ ដោយអង្គនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុបរិបូរ ដោយធម៌ទាំង ៨ យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថា ជាអ្នកបណ្តុះសេចក្តីជ្រះថ្លា ឲ្យកើតដោយគ្រប់គ្រាន់ផង ឈ្មោះថា ជាអ្នកបរិបូរ ដោយអាការៈ គឺចំណែកនៃសមណធម៌សព្វគ្រប់ផង ។

(๘๐) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលគង់នៅក្នុងឥតិញ្ញកាសេដ្ឋៈ (ប្រាសាទឥដ្ឋ) ដ៏តនាទិកគ្រាម ។ ក្នុងទីនោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ហៅពួកភិក្ខុថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ទទួលព្រះពុទ្ធដីកា របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់យ៉ាងនេះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មរណស្សតិ ដែលភិក្ខុចំរើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ មានផលច្រើន

មហានិសំសា អមតោគធា អមតបរិយោសានា តាវជ
ញ្ញោ តុម្ហេ កិត្តាវ មរណាសតិត្ថ ។

ឯវំ វុត្តេ អញ្ញតរោ កិត្តុ តថាវំ ឯតទវោច អហំ
ខោ អាវុ តាវមិ មរណាសតិត្ថ ។ យថាតថំ បន តុម្ភំ
កិត្តុ តាវសិ មរណាសតិត្ថ ។ ឥធ មយ្ហំ អាវុ ឯវំ
ហោតិ អហោ វតាហំ រត្តិន្ទិវំ ជីវេយ្យំ តថាគតោ សាសនំ
មនសិតាវេយ្យំ ពហុ វត មេ តតមស្សាតិ ឯវំ ខោ
អហំ អាវុ តាវមិ មរណាសតិត្ថ ។

អញ្ញតរោបិ ខោ កិត្តុ តថាវំ ឯតទវោច អហំបិ
ខោ អាវុ តាវមិ មរណាសតិត្ថ ។ យថាតថំ បន តុម្ភំ
កិត្តុ តាវសិ មរណាសតិត្ថ ។ ឥធ មយ្ហំ អាវុ ឯវំ
ហោតិ អហោ វតាហំ ទិវសំ ជីវេយ្យំ តថាគតោ សាសនំ
មនសិតាវេយ្យំ ពហុ វត មេ តតមស្សាតិ ឯវំ ខោ
អហំ អាវុ តាវមិ មរណាសតិត្ថ ។

មានអានិសង្សច្រើន ឈមចុះទាន់អមតៈ មានអមតៈជាទីបំផុត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ចូរចំរើនមរណស្សតិ ចុះ ។

កាលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់យ៉ាងនេះហើយ ភិក្ខុមួយរូបក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គចំរើនមរណស្សតិ ។ ម្នាលភិក្ខុ ចុះអ្នកចំរើនមរណស្សតិ ដូចម្តេច ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ឥឡូវនេះ ខ្ញុំព្រះអង្គមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ អាត្មាអញ គប្បីរស់នៅ អស់យប់ទំងឹថ្ងៃ អាត្មាអញ គប្បីធ្វើទុកតាមចិត្តនូវពាក្យប្រៀនប្រដៅ របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ អាត្មាអញ គប្បីធ្វើកិច្ចការ ឲ្យបានច្រើន (តាមសាសនារបស់ព្រះអង្គ) បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គ ចំរើនមរណស្សតិ យ៉ាងនេះ ។

មានភិក្ខុមួយរូបទៀត ក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ យ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គ ចំរើនមរណស្សតិដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុ ចុះអ្នកចំរើនមរណស្សតិដូចម្តេច ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ឥឡូវនេះ ខ្ញុំព្រះអង្គមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ អាត្មាអញ គប្បីរស់នៅអស់ ១ ថ្ងៃ អាត្មាអញ ធ្វើទុកតាមចិត្តនូវពាក្យប្រៀនប្រដៅ របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ អាត្មាអញ គប្បីធ្វើកិច្ចការ ឲ្យបានច្រើន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គ ចំរើនមរណស្សតិយ៉ាងនេះ ។

អញ្ញតរោបិ ខោ តិត្ថ្ថ កតវន្តំ ឯតទវោច អហំបិ ខោ កន្តេ ភាវមិ មរណាស្សតិន្តិ ។ យថាកថំ បន ត្វំ តិត្ថ្ថ ភាវេសិ មរណាស្សតិន្តិ ។ ឥធ មយ្ហំ កន្តេ ឯវំ ហោតិ អហោ វតាហំ ឧបឌ្ឍធិវសំ ជីវេយ្យំ តថាគតោ សាសនំ មនសិករេយ្យំ ពហុ វត មេ តតមស្សាតិ ឯវំ ខោ អហំ កន្តេ ភាវមិ មរណាស្សតិន្តិ ។

អញ្ញតរោបិ ខោ តិត្ថ្ថ តតវន្តំ ឯតទវោច អហំបិ ខោ កន្តេ ភាវមិ មរណាស្សតិន្តិ ។ យថាកថំ បន ត្វំ តិត្ថ្ថ ភាវេសិ មរណាស្សតិន្តិ ។ ឥធ មយ្ហំ កន្តេ ឯវំ ហោតិ អហោ វតាហំ តទន្តរំ ជីវេយ្យំ យទន្តរំ ឯតំ បិណ្ឌាចាតំ កុញ្ជមិ តថាតោ សាសនំ មនសិករេយ្យំ ពហុ វត មេ តតមស្សាតិ ឯវំ ខោ អហំ កន្តេ ភាវមិ មរណាស្សតិន្តិ ។

អញ្ញតរោបិ ខោ តិត្ថ្ថ តតវន្តំ ឯតទវោច អហំបិ ខោ កន្តេ ភាវមិ មរណាស្សតិន្តិ ។

មានភិក្ខុមួយរូបទៀត ក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គ ចំរើនមរណស្សតិដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុ ចុះអ្នកចំរើនមរណស្សតិដូចម្តេច ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ឥឡូវនេះ ខ្ញុំព្រះអង្គមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ធ្លើដូចម្តេចហ្ន៎ អាត្មាអញ គប្បីរស់នៅអស់កន្លះថ្ងៃ អាត្មាអញ គប្បីធ្លើទុកក្នុងចិត្តនូវពាក្យប្រៀនប្រដៅ របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ អាត្មាអញ គប្បីធ្លើកិច្ចការ ឲ្យបានច្រើន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គចំរើនមរណស្សតិ យ៉ាងនេះ ។

មានភិក្ខុមួយរូបទៀត ក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គ ចំរើនមរណស្សតិដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុ ចុះអ្នកចំរើនមរណស្សតិ ដូចម្តេច ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ឥឡូវនេះ ខ្ញុំព្រះអង្គ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ធ្លើដូចម្តេចហ្ន៎ អាត្មាអញ គប្បីរស់នៅត្រឹមខណៈធាន់ចង្ហាន់បិណ្ឌបាតមួយ អាត្មាអញ គប្បីធ្លើទុកក្នុងចិត្តនូវពាក្យប្រៀនប្រដៅ របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ អាត្មាអញ គប្បីធ្លើកិច្ចការ ឲ្យបានច្រើន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គចំរើនមរណស្សតិយ៉ាងនេះ ។

មានភិក្ខុមួយរូបទៀត ក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ យ៉ាងនេះ ថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គ ចំរើនមរណស្សតិដែរ ។

ยถากถំ បន ភិក្ខុ ភាវេសិ មរណសฺสតិន្តិ ។ ឥធ មយ្ហំ កន្តេ ឯវំ ហោតិ អហោ វតាหំ តទន្តរំ ជីវេยฺยំ យទន្តរំ ឧបឌ្ឍបិណ្ឌបាតំ ភុញ្ជាមិ តាវតោ សាសនំ មនសិការេยฺยំ ពហុ វត មេ តតមសฺสតិ ឯវំ ខោ អหំ កន្តេ ភាវេមិ មរណសฺสតិន្តិ ។

អញ្ញតរោបิ ខោ ភិក្ខុ តាវន្តំ ឯតទហោ អหំបิ ខោ កន្តេ ភាវេមិ មរណសฺสតិន្តិ ។ យถากถំ បន ភិក្ខុ ភាវេសិ មរណសฺสតិន្តិ ។ ឥធ មយ្ហំ កន្តេ ឯវំ ហោតិ អហោ វតាหំ តទន្តរំ ជីវេยฺยំ យទន្តរំ ចតฺตาរោ បញ្ច អาលោបេ សង្ខាទិតฺวา(๑) អជฺឈោหរามิ តាវតោ សាសនំ មនសិការេยฺยំ ពហុ វត មេ តតមសฺสតิ ឯវំ ខោ អหំ កន្តេ ภาវេมิ มรณสฺสติន្តิ ។

๑ ម. សង្ខาទิตฺวา ។

ម្នាលភិក្ខុ ចុះអ្នកចំរើនមរណស្សតិ ដូចម្តេច ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ឥឡូវនេះ ខ្ញុំព្រះអង្គមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ អាត្មាអញ គប្បីរស់នៅបានត្រឹមខណៈ ឆាន់បង្ហាន់បិណ្ឌបាតតាក់តណ្ហាល អាត្មាអញ គប្បីធ្វើទុកក្នុងចិត្តនូវពាក្យប្រៀនប្រដៅ របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ អាត្មាអញគប្បីធ្វើកិច្ចការ ឲ្យបានច្រើន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គ ចំរើនមរណស្សតិ យ៉ាងនេះ ។

មានភិក្ខុមួយរូបទៀត ក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ យ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គចំរើនមរណស្សតិដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុ ចុះអ្នកចំរើនមរណស្សតិ ដូចម្តេច ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ឥឡូវនេះ ខ្ញុំព្រះអង្គមានសេចក្តីត្រិះរិះ យ៉ាងនេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ ឲ្យអាត្មាអញ គប្បីរស់នៅបានត្រឹមខណៈ ដែលទំពាំនូតបាយ ៤ ឬ ៥ ពំនូត លេបបូល ៧ អាត្មាអញគប្បីធ្វើទុកក្នុងចិត្តនូវពាក្យប្រៀនប្រដៅ របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ អាត្មាអញ គប្បីធ្វើកិច្ចការ ឲ្យបានច្រើន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គ ចំរើនមរណស្សតិ យ៉ាងនេះ ។

អញ្ញតរោបិ ខោ ភិក្ខុ ភគវន្តំ ឯតទវោច អហំបិ ខោ ភន្តេ ភាវេមិ មរណាស្សតិន្តិ ។ យថាកថំ បន ត្វំ ភិក្ខុ ភាវេសិ មរណាស្សតិន្តិ ។ ឥធ មយ្ហំ ភន្តេ ឯវំ ហោតិ អហោ វតាហំ តទន្តរំ ជីវេយ្យំ យទន្តរំ ឯតំ អាលោបំ សង្ហរិត្វា អជ្ឈោហរាមិ ភគវតោ សាសនំ មនសិការេយ្យំ ពហុ វត មេ កតមស្សាតំ ឯវំ ខោ អហំ ភន្តេ ភាវេមិ មរណាស្សតិន្តិ ។

អញ្ញតរោបិ ខោ ភិក្ខុ ភគវន្តំ ឯតទវោច អហំបិ ខោ ភន្តេ ភាវេមិ មរណាស្សតិន្តិ ។ យថាកថំ បន ត្វំ ភិក្ខុ ភាវេសិ មរណាស្សតិន្តិ ។ ឥធ មយ្ហំ ភន្តេ ឯវំ ហោតិ អហោ វតាហំ តទន្តរំ ជីវេយ្យំ យទន្តរំ អស្សសិត្វា វ បស្សសាមិ បស្សសិត្វា វ អស្សសាមិ ភគវតោ សាសនំ មនសិការេយ្យំ ពហុ វត មេ កតមស្សាតំ ឯវំ ខោ អហំ ភន្តេ ភាវេមិ មរណាស្សតិន្តិ ។

បណ្ណាសកាង្គហិត យមកវគ្គ

មានភិក្ខុមួយរូបទៀត ក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ យ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គចំរើនមរណស្សតិដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុ ចុះអ្នកចំរើនមរណស្សតិដូចម្តេច ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ឥឡូវនេះខ្ញុំព្រះអង្គ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ អាត្មាអញ គប្បីរស់នៅត្រឹមខណៈ តំណាលបអស់ ១ ពំនូត អាត្មាអញ គប្បីធ្វើទុកក្នុងចិត្តនូវពាក្យប្រៀនប្រដៅ របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ អាត្មាអញ គប្បីធ្វើតិចតួចការ ឲ្យបានច្រើនបពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គចំរើនមរណស្សតិយ៉ាងនេះ ។

មានភិក្ខុមួយរូបទៀត ក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ យ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គចំរើនមរណស្សតិដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុ ចុះអ្នកចំរើនមរណស្សតិ ដូចម្តេច ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ឥឡូវនេះ ខ្ញុំព្រះអង្គមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ អាត្មាអញគប្បីរស់នៅត្រឹមខណៈដែលដកដង្ហើមចូល ហើយចេញ ឬដកដង្ហើមចេញ ហើយចូល អាត្មាអញ គប្បីធ្វើទុកក្នុងចិត្តនូវពាក្យប្រៀនប្រដៅ របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ អាត្មាអញគប្បីធ្វើតិចតួចការ ឲ្យបានច្រើន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គ ចំរើនមរណស្សតិ យ៉ាងនេះ ។

ឃំ វុត្តេ ភគវា តេ ភិក្ខូ ឯតទវោច យ្វាយំ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឃំ មរណាសប្បតិំ ភាវេតិ អហោ វតាហំ រត្តិន្ទិវំ ជីវេយ្យំ ភគវតោ សាសនំ មនសិករេយ្យំ ពហុ វត មេ កតមស្សាតិ ។ យោ ចាយំ(๑) ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឃំ មរណាសប្បតិំ ភាវេតិ អហោ វតាហំ ទិវសំ ជីវេយ្យំ ភគវតោ សាសនំ មនសិករេយ្យ ពហុ វត មេ កតមស្សាតិ ។ យោ ចាយំ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឃំ មរណាសប្បតិំ ភាវេតិ អហោ វតាហំ ឧបឌ្ឍទិវសំ ជីវេយ្យំ ភគវតោ សាសនំ មនសិករេយ្យំ ពហុ វត មេ កតមស្សាតិ ។ យោ ចាយំ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឃំ មរណាសប្បតិំ ភាវេតិ អហោ វតាហំ តទន្តរំ ជីវេយ្យំ យទន្តរំ ឯកំ បិណ្ឌបាតំ ភុញ្ជាមិ ភគវតោ សាសនំ មនសិករេយ្យំ ពហុ វត មេ កតមស្សាតិ ។ យោ ចាយំ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឃំ មរណាសប្បតិំ ភាវេតិ អហោ វតាហំ តទន្តរំ ជីវេយ្យំ យទន្តរំ ឧបឌ្ឍបិណ្ឌបាតំ ភុញ្ជាមិ ភគវតោ សាសនំ មនសិករេយ្យំ ពហុ វត មេ កតមស្សាតិ ។

---

๑ ម.ន. យោបាយំ ។

កាលបើ ពួកភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបទូលយ៉ាងនេះហើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់នឹងពួកភិក្ខុទាំងនោះយ៉ាងនេះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុណា ចំរើនមរណស្សតិ ដោយសេចក្តីត្រិះរិះ យ៉ាងនេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ ទើបអាត្មាអញ គប្បីរស់នៅ អស់យប់នឹងថ្ងៃ អាត្មាអញ គប្បីធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវពាក្យប្រៀនប្រដៅ របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ អាត្មាអញ គប្បីធ្វើកិច្ចការ ឲ្យបានច្រើន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុណា ចំរើនមរណស្សតិដោយសេចក្តីត្រិះរិះ យ៉ាងនេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ ទើបអាត្មាអញ គប្បីរស់នៅអស់ ១ថ្ងៃ អាត្មាអញ គប្បីធ្វើទុកក្នុងចិត្តនូវពាក្យប្រៀនប្រដៅ របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ អាត្មាអញ គប្បីធ្វើកិច្ចការឲ្យបានច្រើន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុណា ចំរើនមរណស្សតិ ដោយសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ អាត្មាអញ គប្បីរស់នៅ អស់កន្លះថ្ងៃ អាត្មាអញ គប្បីធ្វើទុកក្នុងចិត្តនូវពាក្យប្រៀនប្រដៅ របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ អាត្មាអញ គប្បីធ្វើកិច្ចការ ឲ្យបានច្រើន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុណាចំរើនមរណស្សតិ ដោយសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ ទើបអាត្មាអញគប្បីរស់នៅត្រឹមខណៈធាន់ចង្ហាន់បិណ្ឌបាតមួយ អាត្មាអញគប្បីធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវពាក្យប្រៀនប្រដៅ របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ អាត្មាអញគប្បីធ្វើកិច្ចការ ឲ្យបានច្រើន ។

យោ ចាយំ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឥមំ មរណាសតិំ ភាវេតិ អហោ វតាហំ តទន្តរំ ជីវេយ្យំ យទន្តរំ ចតុរោ បញ្ច អាលោបេ សង្ខាទិត្វា អជ្ឈោហរាមិ កល្លចិតោ សាសនំ មនសិករេយ្យំ ពហុ វត មេ កតមស្សតិ ។ ឥមេ ត្វេវន្តិ ភិក្ខវេ ភិក្ខូ បមត្តា វិហរន្តិ ទន្ធំ មរណាសតិំ ភាវេន្តិ អាសវានំ ខយាយ ។

យោ ចាយំ(๑) ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឥមំ មរណាសតិំ ភាវេតិ អហោ វតាហំ តទន្តរំ ជីវេយ្យំ យទន្តរំ ឯកំ អាលោបំ សង្ខាទិត្វា អជ្ឈោហរាមិ កល្លចិតោ សាសនំ មនសិករេយ្យំ ពហុ វត មេ កតមស្សតិ ។ យោ ចាយំ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ឥមំ មរណាសតិំ ភាវេតិ

๑ ឧ.ម. យោ ច ភុយំ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុណា ចំរើនមរណស្សតិ ដោយសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ ទ្បើអាត្មាអញ គប្បីរស់នៅត្រឹមខណៈឆាន់ចង្ហាន់បិណ្ឌបាតពាក់កណ្តាល អាត្មាអញ គប្បីធ្វើទុកក្នុងចិត្តនូវពាក្យប្រៀនប្រដៅ របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ អាត្មាអញ គប្បីធ្វើកិច្ចការ ទ្បើបានច្រើន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុណា ចំរើនមរណស្សតិ ដោយសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ ទ្បើអាត្មាអញ គប្បីរស់នៅត្រឹមខណៈទំពាំនូតបាយ ៤ ឬ ៥ ពំនូត លេបចូលទៅ អាត្មាអញគប្បីធ្វើទុកក្នុងចិត្តនូវពាក្យប្រៀនប្រដៅ របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ អាត្មាអញ គប្បីធ្វើកិច្ចការ ទ្បើបានច្រើន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនេះ ហៅថា មានសេចក្តីប្រមាទនៅឡើយ ចំរើនមរណស្សតិ ដើម្បីធ្វើទ្បើអស់អាសវៈទាំងឡាយ យឺតយូរទេ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុណា ចំរើនមរណស្សតិ ដោយសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ ទ្បើអាត្មាអញ គប្បីរស់នៅត្រឹមខណៈទំពាលេបបាយ ១ ពំនូត អាត្មាអញ គប្បីធ្វើទុកក្នុងចិត្តនូវពាក្យប្រៀនប្រដៅ របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ អាត្មាអញ គប្បីធ្វើកិច្ចការ ទ្បើបានច្រើន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុណា ចំរើនមរណស្សតិ ដោយសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា

អយោ វតាហំ តនុត្តំ ជីវយ្យំ យនុត្តំ អស្សុសិត្វា វា បស្សុសាមិ បស្សុសិត្វា វា អស្សុសាមិ កតរោ សាសនំ មនសិករេយ្យំ ពហុ វត មេ កតមស្សតិ ។ ឥមេ ទ្វេធ្ទ្ធិ កិក្ខវេ កិក្ខូ អប្បមត្តា វិហរន្តិ(๑) មរណស្សតិ ភាវេន្តិ អាសវានំ ខយាយ ។ តស្មាតិហ កិក្ខវេ ឯវំ សិក្ខិតព្ពំ អប្បមត្តា វិហរិស្សាម មរណស្សតិ ភាវេស្សាម អាសវានំ ខយាយាតិ ឯវញ្ហិ វោ កិក្ខវេ សិក្ខិតព្ពន្តិ ។

(៨១) ឯកំ សមយំ ភគវា ជានិកេ វិហរតិ កិញ្ជ-ការសេ ។ តត្រ ខោ ភគវា កិក្ខូ អាមន្តេសិ ។ បេ ។ មរណស្សតិ កិក្ខវេ ភាវិតា ពហុលីកតា មហប្ផលា ហោតិ មហានិសំសា អមតោគធា អមតបរិយោសានា ។

---

๑ ម.ម. ឯតទគ្គវគ្គ តិកទ្ធិ អយំ ឥមេ ទិស្សតិ ។

ឆ្អើដូចម្តេចហ្ន៎ អាត្មាអញគប្បីរស់នៅត្រឹមខណៈដែលដកដង្ហើមចូលហើយ ចេញឬដកដង្ហើមចេញ ហើយចូល អាត្មាអញគប្បីធ្វើទុកក្នុងចិត្តនូវពាក្យប្រៀនប្រដៅ របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ អាត្មាអញ គប្បីធ្វើកិច្ចការឲ្យបានច្រើន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនេះ ហៅថាមិនមានសេចក្តីប្រមាទ ចំពោះមរណស្សតិ ដើម្បីឲ្យអស់អាសវៈទាំងឡាយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះហេតុនោះ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវសិក្សាយ៉ាងនេះថា ពួកយើងនឹងមិនមានសេចក្តីប្រមាទ នឹងចំពោះមរណស្សតិ ដើម្បីធ្វើឲ្យអស់អាសវៈទាំងឡាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ត្រូវសិក្សា យ៉ាងនេះណា ។

(๘๑) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ គាលគង់នៅក្នុងគិញ្ជកាវសថៈ ជិតនាទិកគ្រាម ។ ក្នុងទីនោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់នឹងភិក្ខុទាំងឡាយថា ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មរណស្សតិ ដែលភិក្ខុចំរើនហើយ សន្សំរឿយៗហើយ មានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន ឈរមុខកាន់អមតៈ មានអមតៈជាទីបំផុត ។

កតំ ភាវិតា ច កិត្តេវ មរណាសត្តិ កតំ ពហុលីកតា
មហាបលា ហោតិ មហានិសំសា អមតោគធា អមត-
បរិយោសានា ។ ឥធ កិត្តេវ កិត្តុ ធិវសេ និត្តេន្ត
រត្តិយា បដិហិតាយ ឥតិ បដិសញ្ចិក្ខតិ ពហុកា ខោ
មេ បច្ចយា មរណាសត្ត អហិ ភ មំ ខុំសេយ្យ វិច្ឆិកា ភ
មំ ខុំសេយ្យ សតបទី ភ មំ ខុំសេយ្យ តេន មេ អស្ស
កាលកិរិយោ សោ មមស្សន្តរាយោ ខុបក្ខលិត្វា ភ
បបតេយ្យំ ភត្តំ ភ មេ កុត្តំ ព្យាបជ្ជេយ្យ បិត្តំ ភ មេ
កុប្បេយ្យ សេម្ហំ ភ មេ កុប្បេយ្យ សត្តកា ភ
មេ ភតា កុប្បេយ្យុំ មនុស្សា ភ មំ ខុបក្កមេយ្យុំ
អមនុស្សា ភ មំ ខុបក្កមេយ្យុំ តេន មេ អស្ស
កាលកិរិយោ សោ មមស្សន្តរាយោតិ តេន កិត្តេវ
កិត្តុនា ឥតិ បដិសញ្ចិក្ខិតព្ពំ អត្ថិ ខុ ខោ មេ
បាបកា អកុសលា ធម្មា អប្បហីនា យេ មេ
អស្ស រត្តឹ កាលំ ករេយ្យុំ អន្តរាយាយាតិ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះមរណសូត្រ ដែលភិក្ខុចំរើនហើយ តើដូចម្តេច សន្សំរឿយៗហើយ មានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន ឈមចុះកាន់អមតៈ មានអមតៈជាទីបំផុត តើដូចម្តេច ? ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កាលបើថ្ងៃកន្លងទៅហើយ យប់មកដល់វិញ តែងពិចារណាដូច្នេះថា ហេតុនៃសេចក្តីស្លាប់ របស់អាត្មាអញ មានច្រើនណាស់តើ (ដូចជា) ពស់ចឹកអាត្មាអញក្តី ខ្លួយទិចអាត្មាអញក្តី កែបខាំអាត្មាអញក្តី អាត្មាអញនឹងស្លាប់ អន្តរាយ (១) នោះនឹងមានដល់អាត្មាអញ ព្រោះហេតុតែពស់ចឹកជាដើមនោះ អាត្មាអញភ្លាត់ដួលក្តី កត្តដែលអាត្មាអញ បរិភោគហើយហល់ក្តី ប្រមាត់របស់អាត្មាអញកម្រើកក្តី ស្លេសរបស់អាត្មាអញកម្រើកក្តី កង៏ខ្យល់ដូចសស្ត្រាវុធរបស់អាត្មាអញកម្រើកក្តី ពួកមនុស្សព្យាយាមសម្លាប់អាត្មាអញក្តី ពួកអមនុស្សព្យាយាមសម្លាប់អាត្មាអញក្តី អាត្មាអញនឹងស្លាប់ អន្តរាយនោះ នឹងមានដល់អាត្មាអញ ព្រោះហេតុតែភ្លាត់ដួលជាដើមនោះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះត្រូវពិចារណាថា អកុសលធម៌ទាំងឡាយ ដ៏លាមកណា នាំឲ្យអន្តរាយដល់អាត្មាអញ ដែលធ្វើមរណកាល ក្នុងវេលាត្រី អកុសលធម៌ដ៏លាមកនោះ អាត្មាអញ មិនទាន់បានលះបង់នៅឡើយ មានដែរឬទេ

១-អន្តរាយមាន៣យ៉ាងគឺ ជីវិតន្តរាយ ១ សមណធម្មន្តរាយ ១ សគ្គមគ្គន្តរាយ ១ ។ អដ្ឋកថា។

សចេ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បច្ចវេក្ខមានោ ឯវំ ជានាតិ អត្ថិ មេ ចាបកា អកុសលា ធម្មា អប្បហីនា យេ មេ អស្សុ វត្តិំ កាលំ ករេយ្យ តត្ថេវ ភិក្ខុនា តេសញ្ញេវ ចាបកានំ អកុសលានំ ធម្មានំ បហានាយ អធិមត្តោ ឆន្ទោ ច វាយាមោ ច ឧស្សាហោ ច ឧស្សោឡ្ហី ច អប្បដិវានី ច សតិ ច សម្បជញ្ញំ ករណីយំ សេយ្យថាបិ ភិក្ខវេ អាទិត្តចេលោ វា អាទិត្តសីសោ វា តស្សេវ ចេលស្ស វា សីសស្ស វា និព្ពាបនាយ អធិមត្តំ ឆន្ទញ្ច វាយាមញ្ច ឧស្សាហញ្ច ឧស្សោឡ្ហិញ្ច អប្បដិវានិញ្ច សតិញ្ច សម្បជញ្ញញ្ច ករេយ្យ ឯវមេវ ខោ ភិក្ខវេ តេន ភិក្ខុនា តេសញ្ញេវ ចាបកានំ អកុសលានំ ធម្មានំ បហានាយ អធិមត្តោ ឆន្ទោ ច វាយាមោ ច ឧស្សាហោ ច ឧស្សោឡ្ហី ច អប្បដិវានី ច សតិ ច សម្បជញ្ញញ្ច ករណីយំ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រសិនបើ ភិក្ខុពិចារណាដ៏យ៉ាងនេះថា អកុសលធម៌ទាំងឡាយដ៏លាមកណា នាំឲ្យអន្តរាយដល់អាត្មាអញ ដែលធ្វើមរណៈកាល ក្នុងរាត្រី អកុសលធម៌ដ៏លាមកទាំងនោះ អាត្មាអញមិនទាន់បានលះបង់ហើយ នៅមានមែន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ត្រូវធ្វើឆន្ទៈផង សេចក្តីព្យាយាមផង ឧស្សាហៈផង សេចក្តីខ្នះខ្នែងផង សេចក្តីមិនរួញរាផង សតិផង សម្បជញ្ញៈផង ឲ្យខ្លាំង ដើម្បីលះបង់នូវអកុសលធម៌ដ៏លាមកទាំងនោះចេញឲ្យឆាប់ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដូចបុគ្គលមានសំពត់ឆេះភ្លើ មានក្បាលឆេះភ្លើ ត្រូវធ្វើឆន្ទៈផង សេចក្តីព្យាយាមផង ឧស្សាហៈផង សេចក្តីខ្នះខ្នែងផង សេចក្តីមិនរួញរាផង សតិផង សម្បជញ្ញៈផង ឲ្យខ្លាំង ដើម្បីនឹងលត់សំពត់នោះផង លត់ក្បាលនោះផង យ៉ាងណាមិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះត្រូវធ្វើឆន្ទៈផង សេចក្តីព្យាយាមផង ឧស្សាហៈផង សេចក្តីខ្នះខ្នែងផង សេចក្តីមិនរួញរាផង សតិផង សម្បជញ្ញៈផង ឲ្យខ្លាំង ដើម្បីនឹងលះអកុសលធម៌ ដ៏លាមកទាំងនោះចេញ ឲ្យឆាប់យ៉ាងនោះដែរ

សចេ បន កិត្តិវេ កិត្តិ បច្ចវេក្ខមានោ ឯវំ ជានាតិ ឧត្តិ មេ ចាបកា អកុសលា ធម្មា អប្បហីនា យេ មេ អស្សុ រត្តិំ ការំ ការោន្តស្ស អន្តរាយាយាតិ តេន កិត្តិវេ កិត្តិនា តេនេវ បីតិបាមោជ្ជេន វិហាតព្ពំ អហោរត្តានុសិក្ខិនា កុសលេសុ ធម្មេសុ ។

៩ឧ បន កិត្តិវេ កិត្តិ រត្តិយា ឧក្កច្ចាយ ទិវសេ បដិហាតេ ៩តិ បដិសញ្ចិក្ខតិ ពហុកា ខោ មេ បច្ចយា មរណស្ស អហិ វ មំ ឌំសេយ្យ វិច្ឆិកា វ មំ ឌំសេយ្យ សតបទី វ មំ ឌំសេយ្យ តេន មេ អស្ស ការកិរិយា សោ មមស្សន្តរាយោ ឧបក្ខលិត្វា វ បបតេយ្យំ កត្តំ វ មេ ភុត្តំ ព្យាបជ្ជេយ្យ បិត្តំ វ មេ ការេយ្យ សេម្ហំ វ មេ ការេយ្យ សត្តកា វ មេ វាតា ការេយ្យុំ មនុស្សា វ មំ ឧបក្កមេយ្យុំ អមនុស្សា វ មំ ឧបក្កមេយ្យុំ តេន មេ អស្ស ការកិរិយា សោ មមស្សន្តរាយោតិ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រសិនបើ ភិក្ខុពិចារណាដ៏ឃ្លាតឆ្ងាយនេះថា អកុសលធម៌ទាំងឡាយ ដ៏លាមកណា នាំឲ្យអន្តរាយ ដល់អាត្មាអញ ដែលធ្វើមរណកាល ក្នុងកាលត្រឹម អកុសលធម៌ដ៏លាមកទាំងនោះ អាត្មាអញមិនទាន់បានលះហើយ មិនមានទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះគប្បីជាអ្នកសិក្សារឿយ ៗ ទាំងថ្ងៃទាំងយប់ ក្នុងកុសលធម៌ទាំងឡាយ ដោយប៉ឺតិនឹងបានមោជ្ឈនោះចុះ ។

មួយទៀត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកន្លងបានសាសនានេះ កាលបើយប់កន្លងទៅហើយ ថ្ងៃមកដល់វិញ តែងពិចារណាដូច្នេះថា ហេតុនៃសេចក្តីស្លាប់ របស់អាត្មាអញមានច្រើនណាស់តើ (ដូនជា)ពស់ចឹកអាត្មាអញក្តី ខ្លួយទិចអាត្មាអញក្តី ក្អែបចាំអាត្មាអញក្តី អាត្មាអញធ្លាក់ស្លាប់អន្តរាយនោះ នឹងមានដល់អាត្មាអញ ព្រោះហេតុតែពស់ចឹកជាដើមនោះ (ឬមួយ)អាត្មាអញភ្លាត់ដួលក្តី កត្តដែលអាត្មាអញ បរិភោគហើយហាលក្តី ប្រមាត់របស់អាត្មាអញកម្រើកក្តី ស្លេស្មរបស់អាត្មាអញកម្រើកក្តី កដ៏ខ្យល់ដូចសស្លាដៃរបស់អាត្មាអញកម្រើកក្តី ពួកមនុស្សព្យាយាមសម្លាប់អាត្មាអញក្តី ពួកអមនុស្សព្យាយាម សម្លាប់អាត្មាអញក្តី អាត្មាអញធ្លាក់ស្លាប់អន្តរាយនោះ នឹងមានដល់អាត្មាអញ ព្រោះហេតុតែភ្លាត់ដួលជាដើមនោះ

តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា ឥតិ បដិសញ្ចិក្ខិតព្ពំ អត្ថិ នុ ខោ មេ ចាបការោ អកុសលោ ធម្មោ អប្បហីនោ យេ មេ អស្ស ឋិតស្ស កាលំ ករោន្តស្ស អន្តរាយាយាតិ សចេ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បច្ចវេក្ខមានោ ឯវំ ជានាតិ អត្ថិ មេ ចាបការោ អកុសលោ ធម្មោ អប្បហីនោ យេ មេ អស្ស ឋិតស្ស កាលំ ករោន្តស្ស អន្តរាយាយាតិ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា តេសញ្ញេវ ចាបការានំ អកុសលានំ ធម្មានំ បហានាយ អធិមត្តោ ឆន្ទោ ច វាយាមោ ច ឧស្សាហោ ច ឧស្សោឡ្ហី ច អប្បដិវានី ច សតិ ច សម្បជញ្ញំ ករណីយំ សេយ្យថាបិ ភិក្ខវេ អាទិត្តចេលោ វា អាទិត្តសីសោ វា តស្សេវ ចេលស្ស វា សីសស្ស វា និព្ពាបនាយ អធិមត្តំ ឆន្ទំ វាយាមំ ឧស្សាហំ ឧស្សោឡ្ហិំ អប្បដិវានិំ សតិំ សម្បជញ្ញំ ករេយ្យ ឯវមេវ ខោ ភិក្ខវេ តេន ភិក្ខុនា តេសញ្ញេវ ចាបការានំ អកុសលានំ ធម្មានំ បហានាយ អធិមត្តោ ឆន្ទោ ច វាយាមោ ច ឧស្សាហោ ច ឧស្សោឡ្ហី ច អប្បដិវានី ច សតិ ច សម្បជញ្ញំ ករណីយំ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះត្រូវពិចារណាថា អកុសលធម៌ទាំងឡាយដ៏លាមកណា នាំឲ្យអន្តរាយដល់អាត្មាអញ ដែលធ្វើមរណកាលក្នុងវេលាថ្ងៃ អកុសលធម៌ដ៏លាមកទាំងនោះ អាត្មាអញមិនទាន់បានលះបង់ហើយ មានដែរឬទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រសិនបើ ភិក្ខុពិចារណាដ៏ឃ្លាតនេះថា អកុសលធម៌ទាំងឡាយដ៏លាមកណា នាំឲ្យអន្តរាយដល់អាត្មាអញ ដែលធ្វើមរណកាល ក្នុងវេលាថ្ងៃ អកុសលធម៌ដ៏លាមកទាំងនោះ អាត្មាអញមិនទាន់បានលះនៅឡើយ នៅមានមែន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះត្រូវធ្វើឆន្ទៈផង សេចក្តីព្យាយាមផង ឧស្សាហៈផង សេចក្តីខ្នះខ្នែងផង សេចក្តីមិនរួញរាផង សតិផង សម្បជញ្ញៈផង ឲ្យខ្លាំង ដើម្បីនឹងលះអកុសលធម៌ដ៏លាមកទាំងនោះចេញ ឲ្យឆាប់ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដូចបុគ្គលមានសំពត់ឆេះក្តី មានក្បាលឆេះក្តី ត្រូវធ្វើឆន្ទៈផង សេចក្តីព្យាយាមផង ឧស្សាហៈផង សេចក្តីខ្នះខ្នែងផង សេចក្តីមិនរួញរាផង សតិផង សម្បជញ្ញៈផង ឲ្យខ្លាំង ដើម្បីនឹងលត់សំពត់ ឬក្បាលនោះ យ៉ាងណាមិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះត្រូវធ្វើឆន្ទៈផង សេចក្តីព្យាយាមផង ឧស្សាហៈផង សេចក្តីខ្នះខ្នែងផង សេចក្តីមិនរួញរាផង សតិផង សម្បជញ្ញៈផង ឲ្យខ្លាំង ដើម្បីនឹងលះអកុសលធម៌ដ៏លាមកទាំងនោះចេញ ឲ្យឆាប់ យ៉ាងនោះដែរ

សចេ បន តិក្ខវេ តិក្ខំ បច្ចវេក្ខមានោ ឯវំ ជានាតិ ឧត្តំ មេ ចាបកា អកុសលា ធម្មា អប្បហីនា យេ មេ អស្ស ឯវំ កាលំ ករោន្តស្ស អន្តរាយាយាតិ តេន តិក្ខវេ តិក្ខំ នោ តេនេវ បីតិបាមោជ្ជេន វិហរតព្ពំ អហោរត្តានុសិក្ខិនា កុសលេសុ ធម្មេសុ ។ ឯវំ ការិតា ខោ តិក្ខវេ មរណស្សតិ ឯវំ ពហុលីកតា មហប្ផលា ហោតិ មហានិសំសា អមតោគធា អមតបរិយោសានាតិ ។

(៨២) អដ្ឋិមា តិក្ខវេ សម្បទា ។ កតមា អដ្ឋ ។ ឧដ្ឋានសម្បទា អារក្ខសម្បទា កល្យាណមិត្តតា សមជីវិតា សទ្ធាសម្បទា សីលសម្បទា ចាគសម្បទា បញ្ញាសម្បទា ។ ឥមា ខោ តិក្ខវេ អដ្ឋ សម្បទាតិ ។

ឧដ្ឋាតា កម្មធេយ្យេសុ អប្បមត្តោ វិធានវា
សមំ កប្បេតិ ជីវិតំ សម្ភតំ អនុរក្ខតិ
សទ្ធោ សីលេន សម្បន្នោ វទញ្ញូ វីតមច្ឆរោ
និច្ចំ មគ្គំ វិសោធេតិ សោត្ថានំ សម្បរាយិកំ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រសិនបើ ភិក្ខុពិចារណាដ៏ឃ្លាតនេះថា អកុសលធម៌ទាំងឡាយដ៏លាមកណា នាំឲ្យអន្តរាយដល់អាត្មាអញ ដែលឆ្លើមរណៈកាល ក្នុងវេលាថ្ងៃ អកុសលធម៌ដ៏លាមកទាំងនោះ អាត្មាអញមិនទាន់បានលះហើយ មិនមានទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះគប្បីជាអ្នកសិក្សារឿយ ។ ទាំងថ្ងៃទាំងយប់ ក្នុងកុសលធម៌ទាំងឡាយ ដោយបីតិនឹងបាមោជ្ជនោះចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មរណសតិ ដែលភិក្ខុចំរើនហើយយ៉ាងនេះ សន្សំរឿយៗហើយយ៉ាងនេះ មានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន ឈមចុះកាន់អមតៈ មានអមតៈជាទីបំផុត ។

(៨២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សម្បទានេះមាន ៨ យ៉ាង ។ ៨ យ៉ាង គឺអ្វីខ្លះ ។ គឺទិដ្ឋានសម្បទា ១ អាភតសម្បទា ១ កល្យាណមិត្តតា ១ សមជីវិតា ១ សទ្ធាសម្បទា ១ សីលសម្បទា ១ ចាគសម្បទា ១ បញ្ញាសម្បទា ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះសម្បទា ៨ យ៉ាង ។

បុគ្គលអ្នកប្រឹងប្រែង មានវិធានការ មិនបណ្តែតបណ្តោយ
ក្នុងការងារទាំងឡាយ តែងចិញ្ចឹមជីវិតស្មើ រក្សាទ្រព្យ
ដែលខ្លួនរកបានមក មានសទ្ធា ចរិបូណ៌ ដោយសីល
ឈ្មោះ ក្នុងសំដី លះចោលសេចក្តីកំណាញ់ ដំរះនូវផ្លូវ
សម្រាប់ទៅកាន់លោកខាងមុខ ឲ្យមានសួស្តី ជានិច្ច

ឥច្ចេតេ អដ្ឋ ធម្មា ច សទ្ធស្ស ឃរមេសិនោ
អក្ខាតា សច្ចនាមេន ឧភយត្ថ សុខាវហា
និដ្ឋធម្មហិតត្ថាយ សម្បរាយសុខាយ ច
ឯវមេតំ ភគវាធំ ចាតោ ប្បញ្ចំ បវឌ្ឍតីតិ។

(៨៣) អដ្ឋិមា ភិក្ខវេ សម្បទា ។ កតមា អដ្ឋ ។ ឧដ្ឋានសម្បទា អារក្ខសម្បទា កល្យាណមិត្តតា សមជីវិតា សទ្ធាសម្បទា សីលសម្បទា ចាគសម្បទា បញ្ញាសម្បទា ។

កតមា ច ភិក្ខវេ ឧដ្ឋានសម្បទា ។ ឥធ ភិក្ខវេ កុលបុត្តោ យេន កម្មដ្ឋានេន ជីវិតំ កប្បេតិ យទិ កសិយា យទិ វណិជ្ជាយ យទិ គោរក្ខេន យទិ ឥស្សត្ថេន យទិ រាជបោរិសេន យទិ សិប្បញ្ញតរេន តត្ថ ទក្ខោ ហោតិ អនលសោ តត្រុបាយាយ វីមំសាយ សមន្នាគតោ អលំ កាតុំ អលំ សំវិធាតុំ អយំ វុច្ចតិ ភិក្ខវេ ឧដ្ឋានសម្បទា ។

ធម៌ទាំង ៨ យ៉ាងនេះ នាំមកនូវសេចក្តីសុខ ក្នុងលោកទាំង ពីរ ដែលព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមថាសច្ចៈ ទ្រង់សំដែងហើយ ដល់កុលបុត្តអ្នកមានសទ្ធា នៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ មួយទៀត ការ បរិច្ចាគនឹងបុណ្យដ៏សេសនេះ តែងចម្រើនដល់ពួកគ្រហស្ថ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើនទី៨ប្រយោជន៍ ក្នុងបច្ចុប្បន្នផង ដើម្បី សេចក្តីសុខ ក្នុងលោកខាងមុខផង យ៉ាងនេះ ។

(៨៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សម្បទានេះមាន ៨ យ៉ាង ។ ៨ យ៉ាង គឺអ្វីខ្លះ ។ គឺទដ្ឋានសម្បទា ១ អារក្ខសម្បទា ១ កល្យាណ-មិត្តតា ១ សមជីវិតា ១ សទ្ធាសម្បទា ១ សីលសម្បទា ១ ចាគសម្បទា ១ បញ្ញាសម្បទា ១ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះទដ្ឋានសម្បទា តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង ឡាយ កុលបុត្តក្នុងលោកនេះ ចិញ្ចឹមជីវិតដោយទំនើងការងារ គឺបើ ធ្វើស្រែចម្ការក្តី ជំនួញក្តី រក្សាគោក្តី ធ្វើសេនាយោធាក្តី ធ្វើជារាជបុរសក្តី ចេះសិល្បៈណាមួយក្តី ជាអ្នកឈ្លាស ក្នុងអំពើនោះៗ មិនខ្ជិលច្រអូស បរិ-ភូណដោយការលែលក មានលទ្ធិចក្ខុក្នុងការនោះថា គួរធ្វើ គួរចាត់ចែង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា ទដ្ឋានសម្បទា ។

កតមា ច កិង្ករ អារក្ខសម្បទា ។ ឥធ កិង្ករ
កុលបុត្តស្ស កោតា ហោន្តិ ឧដ្ឋានវីរិយាធិគតា ពាហា-
ពលបរិចិតា សេទាវក្ខិត្តា ធម្មិកា ធម្មលទ្ធា តេ
អារក្ខេន កុត្តិយា សម្បាទេតិ កិន្តិ មេ ឥមេ កោតេ
នេវ រាជានោ ហរេយ្យុំ ន ចោរ ហរេយ្យុំ ន អគ្គិ
ឌហេយ្យ ន ឧទកំ វហេយ្យ ន អប្បិយា ទាយាទា
ហរេយ្យុន្តិ អយំ វុច្ចតិ កិង្ករ អារក្ខសម្បទា ។

កតមា ច កិង្ករ កល្យាណមិត្តតា ។ ឥធ កិង្ករ
កុលបុត្តោ យស្មឹ គាមេ វ និគមេ វ បដិវសតិ តត្រ
យេ តេ ហោន្តិ គហបតិ វ គហបតិបុត្តា វ ឧភោ
វ វុឌ្ឍសីលិនោ វុឌ្ឍា វ វុឌ្ឍសីលិនោ សទ្ធាសម្បន្នា
សីលសម្បន្នា ចាគសម្បន្នា បញ្ញាសម្បន្នា តេហិ
សទ្ធឹ សន្និដ្ឋតិ សល្លបតិ សាកច្ឆំ សមាបជ្ជតិ
យថារូបានំ សទ្ធាសម្បន្នានំ សទ្ធាសម្បទំ អនុសិក្ខតិ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះអារក្ខសម្បទា តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កុលបុត្តក្នុងលោកនេះ មានភោគៈច្រើនដែលខ្លួនរកបានមកដោយការប្រឹងប្រែង ព្យាយាម សន្សំដោយកំឡាំងដៃ បែកញើសហូរញើស ប្រកបដោយធម៌ បានមកដោយធម៌ ហើយថែទាំភោគៈទាំងនោះដោយការរក្សា គ្រប់គ្រង ដោយបំណងថា ធ្វើដូចម្តេចហ្ន៎ កុំឲ្យព្រះរាជាទាំងឡាយ រឹបជាន់យក កុំឲ្យពួកចោរលួចយក កុំឲ្យភ្លើងឆេះ កុំឲ្យទឹកលិច កុំឲ្យពួកទាយាទ មិនជាទីគាប់ចិត្តយកទៅបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា អារក្ខសម្បទា ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះកល្យាណមិត្តតា តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កុលបុត្តក្នុងលោកនេះ នៅក្នុងស្រុកណាក្តី និគមណាក្តី ក្នុងស្រុក ឬនិគមនោះ មានពួកគហបតី ឬពួកគហបតិបុត្ត ដោះបីនៅក្មេងតែជាអ្នកចំរើនដោយសីល ដោះបីចាស់ក៏ចំរើនដោយសីល មានសទ្ធាបរិបូណ៌ មានសីលបរិបូណ៌ មានចាគៈបរិបូណ៌ មានបញ្ញាបរិបូណ៌ កុលបុត្តតែងចូលទៅរកចរចា សាកសួរ ជាមួយនឹងពួកគហបតីទាំងនោះ ហើយសិក្សារឿយៗនូវសទ្ធាសម្បទា នឹងពួកបុគ្គលដែលជាអ្នកមានសទ្ធាបរិបូណ៌ តាមសមគួរ

យថារូបានំ សីលសម្បន្នានំ សីលសម្បទំ អនុសិក្ខតិ

យថារូបានំ ចាគសម្បន្នានំ ចាគសម្បទំ អនុសិក្ខតិ

យថារូបានំ បញ្ញាសម្បន្នានំ បញ្ញាសម្បទំ អនុសិក្ខតិ

អយំ វុច្ចតិ ភិក្ខវេ កល្យាណមិត្តតា ។

កតមា ច ភិក្ខវេ សមជីវិតា ។ ឥធ ភិក្ខវេ

កុលបុត្តោ អាយញ្ច កោសានំ វិទិត្វា វយញ្ច កោសានំ

វិទិត្វា សមជីវិកំ កប្បេតិ ជានេ្ជាតនុំ្ជ ជានតិមានំ ឃរំ

មេ អាយោ វយំ បរិយោទាយ ឋស្សតិ ន ច មេ

វយោ អាយំ បរិយោទាយ ឋស្សតីតិ សេយ្យថាបិ ភិក្ខវេ

តុលាធារោ វា តុលាធារន្តេវាសី វា តុលំ បគ្គហេត្វា

ជានាតិ ឯត្តកេន វា ឱនតំ ឯត្តកេន វា ឧន្នតន្តិ

សិក្ខាវឿយ ។ នូវសីលសម្បទា នឹងពួកបុគ្គល ជាអ្នកមានសីលបរិបូណ៌តាមសមគួរ សិក្ខាវឿយ ។ នូវចាគសម្បទា នឹងពួកអ្នកមានចាគៈបរិបូណ៌តាមសមគួរ សិក្ខាវឿយ ។ នូវបញ្ញាសម្បទា នឹងពួកបុគ្គលអ្នកមានបញ្ញាបរិបូណ៌តាមសមគួរ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា កល្យាណមិត្តតា ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះសមជីវិតា តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កុលបុត្តក្នុងលោកនេះស្គាល់សេចក្តីចំរើនគោគៈទាំងឡាយផង ស្គាល់សេចក្តីសាបសូន្យគោគៈទាំងឡាយផង ហើយចិញ្ចឹមជីវិតតាមសមគួរមិនខ្ជិលយ ពេក មិនក្តិតក្តៀតពេក ដោយបំណងយ៉ាងនេះថា សេចក្តីចំរើនរបស់អាត្មាអញ នឹងគ្របសង្កត់សេចក្តីវិនាសបាន ឯសេចក្តីវិនាសរបស់អាត្មាអញនឹងមិនគ្របសង្កត់ សេចក្តីចំរើនយ៉ាងនេះបានទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រៀបដូចអ្នកថ្វឹងក្តី សិស្សរបស់អ្នកថ្វឹងក្តី លើកដញ្ជើងឡើងហើយដឹងថា ស្រាល ព្រោះ (ខ្លះ) ប៉ុណ្ណោះឬទ្ធន់ព្រោះ (លើស) ប៉ុណ្ណោះយ៉ាងណាមិញ

ឯវមេវំ ខោ កិក្ខវេ កុលបុត្តោ អាយញ្ច កោសានំ វិនិគ្ឃា វយញ្ច កោសានំ វិនិគ្ឃា សមធិវិកំ កប្បេតិ ជាឡោតន្តិ ជាតិហីនំ ឯវំ មេ អាយោ វយំ បរិយោទាយ ឋស្សតិ ន ច មេ វយោ អាយំ បរិយោទាយ ឋស្សតីតិ ។ សចាយំ កិក្ខវេ កុលបុត្តោ អប្បាយោ សមានោ ខុឌ្ឌាវំ ជីវិកំ កប្បេតិ តស្ស ភវន្តិ វត្តារោ ខុឌ្ឌមារ-ខាទកញ្ញាយំ កុលបុត្តោ កោកេ ខាទតីតិ ។ សចេ បនាយំ កិក្ខវេ កុលបុត្តោ មហាយោ សមានោ កសិវំ ជីវិកំ កប្បេតិ តស្ស ភវន្តិ វត្តារោ អទ្ធមារកញ្ញាយំ កុលបុត្តោ បរិស្សតីតិ ។ យតោ ច ខោយំ កិក្ខវេ កុលបុត្តោ អាយញ្ច កោសានំ វិនិគ្ឃា វយញ្ច កោសានំ វិនិគ្ឃា សមធិវិកំ កប្បេតិ ជាឡោតន្តិ ជាតិហីនំ ឯវំ មេ អាយោ វយំ បរិយោទាយ ឋស្សតិ ន ច មេ វយោ អាយំ បរិយោទាយ ឋស្សតីតិ អយំ វុច្ចតិ កិក្ខវេ សមធិវិតា ។

ម្នាលភិក្ខុ ពាលបុគ្គលស្គាល់សេចក្តីចំរើន នូវកោគៈ ពាលបុគ្គលផង ស្គាល់សេចក្តីសាបសូន្យកោគៈ ពាលបុគ្គលផង ហើយចិញ្ចឹមជីវិតតាមសមគួរ មិនចូលាយដៃពេក មិនក្បិតក្បៀតពេក ដោយបំណងយ៉ាងនេះថា សេចក្តីចំរើនរបស់អាត្មាអញ នឹងគ្របសង្កត់សេចក្តីវិនាសបាន ឯសេចក្តីវិនាសរបស់អាត្មាអញ នឹងមិនអាចគ្របសង្កត់សេចក្តីចំរើន យ៉ាងនេះបានទេ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុ ពាលបុគ្គលប្រសិនបើ បុគ្គលនេះ មានសេចក្តីចំរើនតិច គឺខ្វត់ខ្វៃ ហើយចិញ្ចឹមជីវិតលើសលុប អ្នកផងតែងតិះដៀលបុគ្គលនោះថា បុគ្គលនេះស៊ីកោគៈ ដូចគេស៊ីផ្លែល្វា ។ ម្នាលភិក្ខុ ពាលបុគ្គលប្រសិនបើ បុគ្គលនេះ មានសេចក្តីចំរើនច្រើន គឺមានខ្វៃ ហើយចិញ្ចឹមជីវិតរលើបរលោច អ្នកផងតែងតិះដៀលបុគ្គលនោះថា បុគ្គលនេះ មុខតែនឹងស្លាប់ឥតមានទីពឹង ។ ម្នាលភិក្ខុ ពាលបុគ្គលណា បើបុគ្គលនេះ ស្គាល់សេចក្តីចំរើនកោគៈ ពាលបុគ្គលផង ស្គាល់សេចក្តីវិនាសកោគៈ ពាលបុគ្គលផង ហើយចិញ្ចឹមជីវិតស្មើ មិនចូលាយដៃពេក មិនក្បិតក្បៀតពេក ដោយបំណងថា សេចក្តីចំរើនរបស់អាត្មាអញ នឹងគ្របសង្កត់សេចក្តីវិនាសបាន ឯសេចក្តីវិនាសរបស់អាត្មាអញនឹងមិនអាចគ្របសង្កត់សេចក្តីចំរើន យ៉ាងនេះបានទេ ម្នាលភិក្ខុ ពាលបុគ្គលនេះហៅថា សមជីវិតា ។

កតមា ច ភិក្ខវេ សង្ខារសម្បទា ។ ឥធ ភិក្ខវេ កុលបុត្តោ សទ្ធោ ហោតិ សទ្ទហតិ តថាគតស្ស ពោធឹ ឥតិបិ សោ ភគវា ។បេ។ សត្ថា ទេវមនុស្សានំ ពុទ្ធោ ភគវាតិ អយំ វុច្ចតិ ភិក្ខវេ សង្ខារសម្បទា ។

កតមា ច ភិក្ខវេ សីលសម្បទា ។ ឥធ ភិក្ខវេ កុលបុត្តោ ចាណាតិចាតា បដិវិរតោ ហោតិ ។បេ។ សុរាមេរយមជ្ជប្បមាទដ្ឋានា បដិវិរតោ ហោតិ អយំ វុច្ចតិ ភិក្ខវេ សីលសម្បទា ។

កតមា ច ភិក្ខវេ ចាគសម្បទា ។ ឥធ ភិក្ខវេ កុលបុត្តោ វិគតមលមច្ឆេរេន ចេតសា អគារំ អជ្ឈាវសតិ ។បេ។ យាចយោគោ ទានសំវិភាគរតោ អយំ វុច្ចតិ ភិក្ខវេ ចាគសម្បទា ។

កតមា ច ភិក្ខវេ បញ្ញាសម្បទា ។ ឥធ ភិក្ខវេ កុលបុត្តោ បញ្ញវា ហោតិ ។ បេ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះសទ្ធាសម្បទា តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កុលបុត្ត កុដិលោកនេះ ជាអ្នកមានសទ្ធា ជឿការត្រាស់ដឹងរបស់ព្រះតថាគតថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ។ បេ ។ ជាគ្រូនៃទេវតា និងមនុស្សទាំងឡាយ ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈទាំង ៤ លៃងរំលែងត្រឡប់មកកាន់កពថ្មីទៀត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា សទ្ធាសម្បទា ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះសីលសម្បទា តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កុលបុត្ត កុដិលោកនេះ ជាអ្នកវៀរចាកកិរិយាសម្លាប់សត្វ ។ បេ ។ ជាអ្នកវៀរចាកហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទ គឺការផឹកនូវទឹកស្រវឹង ជានខាងឯសុរានិងមេរ័យ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា សីលសម្បទា ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះចាគសម្បទា តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កុលបុត្ត កុដិលោកនេះ មានចិត្តប្រាសចាកមន្ទិល គឺសេចក្តីកំណាញ់ ហើយនៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ ។ បេ ។ ជាអ្នកគួរឱ្យគេសូមបានត្រេកអរ ក្នុងការឱ្យ និងការចែករំលែក ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា ចាគសម្បទា ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះបញ្ញាសម្បទា តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កុលបុត្ត កុដិលោកនេះ ជាអ្នកមានបញ្ញា ។ បេ ។

សម្មាទុក្ខក្ខយគាមិនិយា អយំ វុច្ចតិ ភិក្ខវេ
បញ្ញាសម្បទា ។ ឥមា ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋ សម្បទាតិ ។

ឧដ្ឋានា កម្មធេយ្យេសុ អប្បមត្តោ វិជានតា
សមំ កាបេតិ ជីវិតំ សម្ភតំ អនុរក្ខតិ
សទ្ធោ សីលេន សម្បន្នោ វទញ្ញូ វីតមច្ឆរោ
និក្ខំ មក្កំ វិសោធេតិ សោត្តានំ សម្បរាយិកំ
ឥច្ចេតេ អដ្ឋ ធម្មា ច សទ្ធស្ស ឃរមេសិនោ
អក្ខាតា សច្ចនាមេន ឧភយត្ថ សុខាវហា
ទិដ្ឋធម្មហិតត្ថាយ សម្បរាយសុខាយ ច
ឯវមេតំ កមាជ្ជានំ ចាគោ បុញ្ញំ បវឌ្ឍតីតិ ។

(៨៤) តត្រ ខោ អាយស្មា សារីបុត្តោ ភិក្ខូ
អាមន្តេសិ អាវុសោ ភិក្ខវោតិ ។ អាវុសោតិ
ខោ តេ ភិក្ខូ អាយស្មតោ សារីបុត្តស្ស បច្ចស្សោសុំ ។

ជាដំណើរអាចយល់សេចក្តីអស់ទៅ នៃទុក្ខដោយប្រពៃ ម្នាលភិក្ខុទាំង
ឡាយ នេះហៅថា បញ្ញាសម្បទា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះ
សម្បទាទាំង ៨ យ៉ាង ។

បុគ្គលអ្នកប្រឹងប្រែង មានវិជានការ មិនបណ្តែតបណ្តោយ
ក្នុងការងារទាំងឡាយ តែងចិញ្ចឹមជីវិតស្មើ រក្សាទ្រព្យ
ដែលខ្លួនរកបានមក មានសទ្ធា បរិបូណ៌ដោយសីល ឈ្លាស
ក្នុងសំដី លះចោលសេចក្តីកំណាញ់ ដំរះនូវផ្លូវសម្រាប់ទៅ
កាន់លោកខាងមុខ ឲ្យមានសួស្តីជានិច្ច ធម៌ទាំង ៨ យ៉ាងនេះ
នាំមកនូវសេចក្តីសុខ ក្នុងលោកទាំងពីរ ដែលព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់
ព្រះនាមថាសច្ចៈ ទ្រង់សំដែងហើយ ដល់កុលបុត្តអ្នកមាន
សទ្ធា នៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ មួយទៀត ការបរិច្ចាគនឹងបុណ្យ
ដ៏សេសនេះ តែងចម្រើនដល់ពួកត្រហស្ថ ដើម្បីសេចក្តី
ចម្រើននឹងប្រយោជន៍ ក្នុងបច្ចុប្បន្នផង ដើម្បីសេចក្តីសុខ
ក្នុងលោកខាងមុខផង យ៉ាងនេះ ។

(៨៤) ក្នុងទីនោះ ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ មានថេរវាចានឹងពួកភិក្ខុ
ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដ៏មានអាយុ ។ ពួកភិក្ខុទាំងនោះ ទទួល
ថេរវាចា របស់ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុថា បពិត្រលោកដ៏មានអាយុ ។

อายสฺมา สารีปุตฺโต เอตทเวจ อฏฺฐเมเ อาวุโสเ ปุคฺคลา สนฺตา สำวิชฺชมานา โลกสฺมึ ฯ กตเมเ อฏฺฐ ฯ

๙ อาวุโสเ กิกฺขุโน ปาฏิปทสฺส วิหารโต ฉนฺทชาตสฺส วายมโต วิริยชาตสฺส อุปฺปชฺชติ ลาภายเ โน อนุปฺปชฺชติ ลาภายเ ปาฏิปทสฺส วิหารโต ฉนฺทชาตสฺส วายมโต วิริยชาตสฺส อุปฺปชฺชติ ยสายเ โน อนุปฺปชฺชติ ยสายเ ปาฏิปทสฺส วิหารโต ฉนฺทชาตสฺส วายมโต วิริยชาตสฺส อุปฺปชฺชติ ปสสายเ โน อนุปฺปชฺชติ ปสสายเ ปาฏิปทสฺส วิหารโต ฉนฺทชาตสฺส วายมโต วิริยชาตสฺส อุปฺปชฺชติ สุขายเ โน อนุปฺปชฺชติ สุขายเ ปาฏิปทสฺส วิหารโต ฉนฺทชาตสฺส วายมโต วิริยชาตสฺส อุปฺปชฺชติ ปฏิภานายเ โน อนุปฺปชฺชติ ปฏิภาน

ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ មានថេរវាចាដូច្នេះថា ម្នាលលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ បុគ្គល ៨ ពួកនេះ មានពាសក្នុងលោក ។ ៨ ពួក តើដូចម្តេចខ្លះ ។

ម្នាលលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ ភិក្ខុជាអ្នកស្ងាត់កាយ តែប្រព្រឹត្តមិនជាប់លាប់ សេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីលាភ តើតឡើងភិក្ខុនោះប្រឹងប្រែង ខ្ជល់ខ្ជាយ ព្យាយាម ដើម្បីលាភ កាលភិក្ខុនោះប្រឹងប្រែង ខ្ជល់ខ្ជាយ ព្យាយាម ដើម្បីលាភហើយ លាភក៏មិនតើតឡើងភិក្ខុនោះ ក៏ក្រៀមក្រំ លំបាក ខ្សឹកខ្សួល គក់ទ្រូង យំ កន្ទក់កន្ទេញ ដល់នូវសេចក្តីវង្វេង ព្រោះតែឥតលាភនោះ ម្នាលលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះហៅថា អ្នកមានសេចក្តីប្រាថ្នា ដើម្បីលាភ ប្រឹងប្រែង ខ្ជល់ខ្ជាយ ព្យាយាម ដើម្បីលាភ តែជាអ្នកឥតលាភផង ក្រៀមក្រំផង ខ្សឹកខ្សួលផង ឃ្លាតចាកព្រះសទ្ធម្មផង ។

ម្នាលលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ ភិក្ខុជាអ្នកស្ងាត់កាយ តែប្រព្រឹត្តមិនជាប់លាប់ សេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីលាភតើតឡើងភិក្ខុនោះ ប្រឹងប្រែង ខ្ជល់ខ្ជាយ ព្យាយាម ដើម្បីលាភ កាលភិក្ខុនោះប្រឹងប្រែង ខ្ជល់ខ្ជាយ ព្យាយាម ដើម្បីលាភហើយ លាភក៏តើតឡើងភិក្ខុនោះក៏ស្រាំធំ ផើងផោង ដល់នូវសេចក្តីប្រមាទ ព្រោះតែលាភនោះ

អយំ ពុទ្ធតារុសោ ភិក្ខុ ឥច្ឆោ វិហរតិ លាភាយ ឧដ្ឋហតិ
ឃដតិ វាយមតិ លាភាយ លាភី ច មនី ច បមាទី ច
ចុតោ ច សទ្ធម្មា ។

៥ ច បនាវុសោ ភិក្ខុនោ បរិត្តសារ វិហរតោ និក-
យត្តវុត្តិនោ ឥច្ឆា ឧប្បជ្ជតិ លាភាយ សោ ន ឧដ្ឋហតិ
ន ឃដតិ ន វាយមតិ លាភាយ តស្ស អនុដ្ឋហតោ
អឃដតោ អវាយមតោ លាភាយ លាភោ ន ឧប្បជ្ជតិ
សោ តេន អលាភេន សោចតិ កិលមតិ បរិទេវតិ
ឧរត្តាឌ្ឍី កន្ទតិ សម្មោហំ អាបជ្ជតិ អយំ ពុទ្ធតារុសោ
ភិក្ខុ ឥច្ឆោ វិហរតិ លាភាយ ន ឧដ្ឋហតិ ន ឃដតិ
ន វាយមតិ លាភាយ ន ច លាភី សោចិ ច
បរិទេវិ ច ចុតោ ច សទ្ធម្មា ។

៥ ច បនាវុសោ ភិក្ខុនោ បរិត្តសារ វិហរតោ
និកយេត្តវុត្តិនោ ឥច្ឆា ឧប្បជ្ជតិ លាភាយ សោ
ន ឧដ្ឋហតិ ន ឃដតិ ន វាយមតិ លាភាយ

ម្នាលលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះហៅថា អ្នកមានសេចក្តីប្រាថ្នា ដើម្បីលាភ ប្រឹងប្រែង ខ្ជិលខ្ជាយ ព្យាយាម ដើម្បីលាភ ជាអ្នកមានលាភផង ស្រាវឆែវផង ឆើងឆោងផង ឃ្លាតចាកព្រះសទ្ធម្មផង ។

ម្នាលលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ ភិក្ខុជាអ្នកស្ងាត់កាយ តែប្រព្រឹត្តមិនជាប់លាប់ សេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីលាភ តើតឡើង ភិក្ខុនោះមិនប្រឹងប្រែង មិនខ្ជិលខ្ជាយ មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភទេ កាលភិក្ខុនោះ មិនប្រឹងប្រែង មិនខ្ជិលខ្ជាយ មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភហើយ លាភក៏មិនតើតឡើង ភិក្ខុនោះក៏ក្រៀមក្រំ លំបាក ខ្វក់ខ្វួល គក់ទ្រូង យំកន្ទក់កន្ទេញ ដល់នូវសេចក្តីវង្វេង ព្រោះតែឥតលាភនោះ ម្នាលលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះហៅថា អ្នកមានសេចក្តីប្រាថ្នា ដើម្បីលាភ តែមិនប្រឹងប្រែង មិនខ្ជិលខ្ជាយ មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភទេ ជាអ្នកឥតលាភផង ក្រៀមក្រំផង ខ្វក់ខ្វួលផង ឃ្លាតចាកព្រះសទ្ធម្មផង ។

ម្នាលលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ ភិក្ខុជាអ្នកស្ងាត់កាយ តែប្រព្រឹត្តមិនជាប់លាប់ សេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីលាភ តើតឡើង ភិក្ខុនោះ មិនប្រឹងប្រែង មិនខ្ជិលខ្ជាយ មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភទេ

តស្ស អនុដ្ឋហាតោ អឃដតោ អវាយមតោ លាភាយ លាភោ ឧប្បជ្ជតិ សោ តេន លាភេន មជ្ជតិ បមជ្ជតិ បមាទមាបជ្ជតិ អយំ ភិក្ខុ ឥច្ចេវាហារតិ លាភាយ ន ឧដ្ឋហតិ ន ឃដតិ ន វាយមតិ លាភាយ លាភី ច មនី ច បមានី ច ហុតោ ច សន្ទិដ្ឋោ ។

ឥធ បនាវុសោ ភិក្ខុនោ បរិត្តស្ស វិហារតោ និកាយត្តវុត្តិនោ ឥច្ចេវ ឧប្បជ្ជតិ លាភាយ សោ ឧដ្ឋហតិ ឃដតិ វាយមតិ លាភាយ តស្ស ឧដ្ឋហតោ ឃដតោ វាយមតោ លាភាយ លាភោ នុប្បជ្ជតិ សោ តេន អលាភេន ន សោចតិ ន កិលមតិ ន បរិទេវតិ ន ឧរត្តាឡឺ កន្ទតិ ន សម្មោហំ អាបជ្ជតិ អយំ ភិក្ខុ ឥច្ចេវាហារតិ លាភាយ ឧដ្ឋហតិ ឃដតិ វាយមតិ លាភាយ ន ច លាភី ន ច សោចិ ន ច បរិទេវិ អកុតោ ច សន្ទិដ្ឋោ ។

កិក្ខុនោះ មិនប្រឹងប្រែង មិនខ្ជិលខ្ជាយ មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភហើយ លាភក៏កើតឡើង កិក្ខុនោះក៏ស្រេវឆ្ងែ ឆេងឆោង ដល់នូវសេចក្តីប្រមាទ ព្រោះតែលាភនោះ ម្នាលលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ កិក្ខុនេះហៅថា អ្នកមានសេចក្តីប្រាថ្នា ដើម្បីលាភ តែមិនប្រឹងប្រែង មិនខ្ជិលខ្ជាយ មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភ ជាអ្នកមានលាភផង ស្រេវឆ្ងែផង ឆេងឆោងផង ឃ្លាតចាកព្រះសទ្ធម្មផង ។

ម្នាលលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ កិក្ខុជាអ្នកសូត់កាយ តែប្រព្រឹត្តមិនជាប់លាប់ សេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីលាភ កើតឡើង កិក្ខុនោះប្រឹងប្រែង ខ្ជិលខ្ជាយ ព្យាយាម ដើម្បីលាភ កាលកិក្ខុនោះ ប្រឹងប្រែង ខ្ជិលខ្ជាយ ព្យាយាម ដើម្បីលាភហើយ លាភក៏មិនកើតឡើង កិក្ខុនោះ ក៏មិនក្រៀមក្រំ មិនលំបាក មិនខ្សឹកខ្សួល មិនគក់ទ្រូងយំ កន្ទក់កន្ទេញ មិនដល់នូវសេចក្តីវង្វេង ព្រោះតែឥតលាភនោះទេ ម្នាលលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ កិក្ខុនេះហៅថា អ្នកមានសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីលាភ ប្រឹងប្រែង ខ្ជិលខ្ជាយ ព្យាយាម ដើម្បីលាភ ជាអ្នកឥតលាភផង មិនក្រៀមក្រំផង មិនខ្សឹកខ្សួលផង មិនឃ្លាតចាកព្រះសទ្ធម្មផង ។

๙๘ បជាវុសោ កិក្ខុនោ បរិវិត្តស្ស វិហារតោ និក-
ឃន្តវុត្តិនោ ๙ឆ្ញា ឧប្បជ្ជតិ លាភាយ សោ ឧដ្ឋហតិ
ឃដតិ វាយមតិ លាភាយ តស្ស ឧដ្ឋហតោ ឃដតោ
វាយមតោ លាភាយ លាភោ ឧប្បជ្ជតិ សោ តេន
លាភេន ន មជ្ជតិ ន បមជ្ជតិ ន បមាទមាបជ្ជតិ អយំ
បុច្ឆតាវុសោ កិក្ខុ ๙ច្ឆោ វិហរតិ លាភាយ ឧដ្ឋហតិ
ឃដតិ វាយមតិ លាភាយ លាភី ច ន ច មទី ន
ច បមាទី អដ្ឋតោ ច សទ្ធម្មា ។

๙๘ បជាវុសោ កិក្ខុនោ បរិវិត្តស្ស វិហារតោ និក-
ឃន្តវុត្តិនោ ๙ឆ្ញា ឧប្បជ្ជតិ លាភាយ សោ ន ឧដ្ឋហតិ
ន ឃដតិ ន វាយមតិ លាភាយ តស្ស អនុដ្ឋហតោ
អឃដតោ អវាយមតោ លាភាយ លាភោ នុប្បជ្ជតិ
សោ តេន អលាភេន ន សោចតិ ន កិលមតិ ន
បរិទេវតិ ន ឧរត្តាឡឺ កន្ទតិ ន សម្មោហំ អាបជ្ជតិ

ម្នាលលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ ភិក្ខុជាអ្នកស្ងប់កាយ តែប្រព្រឹត្តមិនជាប់លាប់សេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីលាភ តើតណ្ហៀងភិក្ខុនោះប្រឹងប្រែង ខ្ជល់ខ្ជាយ ព្យាយាម ដើម្បីលាភ កាលភិក្ខុនោះប្រឹងប្រែង ខ្ជល់ខ្ជាយ ព្យាយាម ដើម្បីលាភហើយ លាភក៏តើតណ្ហៀងតែភិក្ខុនោះ មិនស្រេរឹង មិនឆេងឆោង មិនដល់នូវសេចក្តីប្រមាទ ព្រោះតែលាភនោះទេ ម្នាលលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះហៅថាអ្នកមានសេចក្តីប្រាថ្នា ដើម្បីលាភ ប្រឹងប្រែង ខ្ជល់ខ្ជាយ ព្យាយាម ដើម្បីលាភ ជាអ្នកមានលាភផង ជាអ្នកមិនស្រេរឹងផង មិនឆេងឆោងផង មិនឃ្លាតចាកព្រះសទ្ធម្មផង ។

ម្នាលលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ ភិក្ខុជាអ្នកស្ងប់កាយ តែប្រព្រឹត្តមិនជាប់លាប់សេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីលាភតើតណ្ហៀង ភិក្ខុនោះមិនប្រឹងប្រែង មិនខ្ជល់ខ្ជាយ មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភទេ កាលភិក្ខុនោះមិនប្រឹងប្រែង មិនខ្ជល់ខ្ជាយ មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភហើយ លាភក៏មិនតើតណ្ហៀងដែរ ភិក្ខុនោះមិនគ្រឿមក្រំ មិនលំបាក មិនខ្ឹកខ្ជួល មិនគក់ទ្រូងយំ កន្ទក់កន្ទេញ មិនដល់នូវសេចក្តីវង្វេង ព្រោះតែឥតលាភនោះឡើយ

អយំ ពុទ្ធតាវុសោ ភិក្ខុ ឥច្ឆា វិហារតិ លាភាយ ន ឧដ្ឋហតិ ន ឃដតិ ន វាយមតិ លាភាយ ន ច លាភី ន ច សោចិ ន ច បរិទេវិ អត្ថតោ ច សន្ទិដ្ឋា ។

ឥធ បនាវុសោ ភិក្ខុនោ បរិត្តស្ស វិហារតោ និកាយត្តវុត្តិនោ ឥច្ឆា ឧប្បជ្ជតិ លាភាយ សោ ន ឧដ្ឋហតិ ន ឃដតិ ន វាយមតិ លាភាយ តស្ស អនុដ្ឋហតោ អឃដតោ អវាយមតោ លាភាយ លាភោ ឧប្បជ្ជតិ សោ តេន លាភេន ន មជ្ជតិ ន បមជ្ជតិ ន បមាទមាបជ្ជតិ អយំ ពុទ្ធតាវុសោ ភិក្ខុ ឥច្ឆា វិហារតិ លាភាយ ន ឧដ្ឋហតិ ន ឃដតិ ន វាយមតិ លាភាយ លាភី ច ន ច មនី ន ច បមានី អត្ថតោ ច សន្ទិដ្ឋា ។ ឥមេ ខោ អាវុសោ អដ្ឋ បុគ្គលា សន្តោ សំវិជ្ជមានា លោកស្មិន្តិ ។

ម្នាលលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ កិក្ខុនេះហៅថា អ្នកមានសេចក្តីប្រាថ្នា ដើម្បីលាភ តែមិនប្រឹងប្រែង មិនខ្វល់ខ្វាយ មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភ ជាអ្នកមិនមានលាភផង មិនក្រៀមក្រំផង មិនខ្វែកខ្វួលផង មិនឃ្លាតចាកព្រះសទ្ធម្មផង ។

ម្នាលលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ កិក្ខុជាអ្នកស្ងាត់កាយ តែប្រព្រឹត្តមិនជាប់លាប់ សេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីលាភ កើតឡើងកិក្ខុនោះមិនប្រឹងប្រែង មិនខ្វល់ខ្វាយ មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភទេ កាលកិក្ខុនោះ មិនប្រឹងប្រែង មិនខ្វល់ខ្វាយ មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភហើយ លាភក៏កើតឡើង តែកិក្ខុនោះ មិនស្រេកឆ្អែង មិនឆេងឆោង មិនដល់នូវសេចក្តីប្រមាទ ព្រោះតែលាភនោះទេ ម្នាលលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ កិក្ខុនេះហៅថា អ្នកមានសេចក្តីប្រាថ្នា ដើម្បីលាភ មិនប្រឹងប្រែង មិនខ្វល់ខ្វាយ មិនព្យាយាម ដើម្បីលាភ ជាអ្នកមានលាភផង មិនស្រេកឆ្អែងផង មិនឆេងឆោងផង មិនឃ្លាតចាកព្រះសទ្ធម្មផង ។ ម្នាលលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ បុគ្គលទាំង ៨ ពួកនេះ មានពាសកងលោក ។

(๘๕) តត្រ ខោ អាយស្មា សារីបុត្តោ ភិក្ខូ អាម-
ន្តេសិ ។បេ។ ឧបាវុសោ ឧម្មេហិ សមណ្ឌកតោ ភិក្ខុ
អលំ អត្តនោ អលំ បរេសំ ។ កតមេហិ ឆហិ ។
ឥធាវុសោ ភិក្ខុ ខិប្បនិសន្តិ ច ហោតិ កុសលេសុ
ធម្មេសុ សុតានញ្ច ធម្មានំ ធារកជាតិកោ ហោតិ
ធតានញ្ច ធម្មានំ អត្ថុបបរិក្ខី ហោតិ អត្ថមញ្ញាយ
ធម្មមញ្ញាយ ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នោ ច ហោតិ កល្យា-
ណវាចោ ច ហោតិ កល្យាណវាក្ករណោ ចោរិយោ
ភាចាយ សមណ្ឌកតោ វិស្សដ្ឋាយ អនេលកឡាយ
អត្ថស្ស វិញ្ញាបនិយា សន្ទស្សកោ ច ហោតិ សមា-
ទបកោ សមុត្តេជកោ សម្បហំសកោ សព្រហ្មចារីនំ។
ឥមេហិ ខោ អាវុសោ ឆហិ ឆម្មេហិ សមណ្ឌកតោ
ភិក្ខុ អលំ អត្តនោ អលំ បរេសំ ។

(๘๖) បញ្ចហាវុសោ ឆម្មេហិ សមណ្ឌកតោ ភិក្ខុ
អលំ អត្តនោ អលំ បរេសំ ។ កតមេហិ បញ្ចហិ ។

[๘๕] ក្នុងទីនោះ ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ មានថេរវាចានឹងពួកភិក្ខុថា ។ បេ ។ ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុបរិបូណ៌ដោយធម៌ ៦ យ៉ាង គួរដល់ខ្លួន (ផង) គួរដល់ពួកជនដទៃ (ផង) ។ ៦ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកចុះចិត្តក្នុងកងធម៌ ជាកុសលដោយឆាប់១ ជាអ្នកចាំកងធម៌ ដែលខ្លួនស្តាប់ហើយ ១ ជាអ្នករំពឹងនូវសេចក្តីនៃកងធម៌ ដែលខ្លួនចាំហើយ ១ ជាអ្នកយល់អត្ថ យល់ធម៌ ហើយប្រតិបត្តិធម៌សមគួរតាមធម៌ ១ ជាអ្នកមានសំដីពីរោះ មានសំឡេងពីរោះ ប្រកបដោយវាចា របស់អ្នកក្រុង ជាវាចាក្បោះក្បាយ មិនរអាក់រអួល អាចបំភ្លឺសេចក្តីឲ្យបុគ្គលដទៃដឹងច្បាស់ ១ ជាអ្នកសំដែងធម៌ ពន្យល់ ណែនាំ ឲ្យពួកសព្រហ្មចារី យល់ប្រយោជន៍ ក្នុងបច្ចុប្បន្ននឹងបរលោក ឲ្យដឿងជាក់ក្នុងកុសលធម៌ ឲ្យរីករាយ ១ ។ ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុបរិបូណ៌ ដោយធម៌ទាំង ៦ យ៉ាងនេះ គួរដល់ខ្លួនឯង (ផង) គួរដល់ពួកជនដទៃ (ផង) ។

[๘๖] ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុបរិបូណ៌ដោយធម៌ ៥ យ៉ាង គួរដល់ខ្លួនឯង(ផង)គួរដល់ពួកជនដទៃ(ផង) ។ ៥ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។

ส์ ชานาวุโส ภิกฺขุ ฉ ผสฺสายตนานิ อภิญฺญาย สมยญฺจ ปฏิจฺจ สมุทยญฺจ อตฺถงฺคมญฺจ อสฺสาทญฺจ อาทีนวญฺจ นิสฺสรณญฺจ ยานิ จ ปน ตานิ ฉ ผสฺสายตนานิ อภิญฺญาย สมยญฺจ ปฏิจฺจ สมุทยญฺจ อตฺถงฺคมญฺจ อสฺสาทญฺจ อาทีนวญฺจ นิสฺสรณญฺจ ยานิ จ ปน ตานิ ฉ ผสฺสายตนานิ อภิญฺญาย สมยญฺจ ปฏิจฺจ สมุทยญฺจ อตฺถงฺคมญฺจ อสฺสาทญฺจ อาทีนวญฺจ นิสฺสรณญฺจ ยานิ จ ปน ตานิ ฉ ผสฺสายตนานิ อภิญฺญาย สมยญฺจ ปฏิจฺจ สมุทยญฺจ อตฺถงฺคมญฺจ อสฺสาทญฺจ อาทีนวญฺจ นิสฺสรณญฺจ ตทนุตฺตริยา วิมุตฺติ ฯ ส์ ชานาวุโส ภิกฺขุ ฉ ผสฺสายตนานิ อภิญฺญาย สมยญฺจ ปฏิจฺจ สมุทยญฺจ อตฺถงฺคมญฺจ อสฺสาทญฺจ อาทีนวญฺจ นิสฺสรณญฺจ ยานิ จ ปน ตานิ ฉ ผสฺสายตนานิ อภิญฺญาย สมยญฺจ ปฏิจฺจ สมุทยญฺจ อตฺถงฺคมญฺจ อสฺสาทญฺจ อาทีนวญฺจ นิสฺสรณญฺจ ตทนุตฺตริยา วิมุตฺติ ฯ ส์ ชานาวุโส ภิกฺขุ ฉ ผสฺสายตนานิ อภิญฺญาย สมยญฺจ ปฏิจฺจ สมุทยญฺจ อตฺถงฺคมญฺจ อสฺสาทญฺจ อาทีนวญฺจ นิสฺสรณญฺจ ยานิ จ ปน ตานิ ฉ ผสฺสายตนานิ อภิญฺญาย สมยญฺจ ปฏิจฺจ สมุทยญฺจ อตฺถงฺคมญฺจ อสฺสาทญฺจ อาทีนวญฺจ นิสฺสรณญฺจ ตทนุตฺตริยา วิมุตฺติ ฯ ส์ ชานาวุโส ภิกฺขุ ฉ ผสฺสายตนานิ อภิญฺญาย สมยญฺจ ปฏิจฺจ สมุทยญฺจ อตฺถงฺคมญฺจ อสฺสาทญฺจ อาทีนวญฺจ นิสฺสรณญฺจ ยานิ จ ปน ตานิ ฉ ผสฺสายตนานิ อภิญฺญาย สมยญฺจ ปฏิจฺจ สมุทยญฺจ อตฺถงฺคมญฺจ อสฺสาทญฺจ อาทีนวญฺจ นิสฺสรณญฺจ ตทนุตฺตริยา วิมุตฺติ ฯ ส์ ชานาวุโส ภิกฺขุ ฉ ผสฺสายตนานิ อภิญฺญาย สมยญฺจ ปฏิจฺจ สมุทยญฺจ อตฺถงฺคมญฺจ อสฺสาทญฺจ อาทีนวญฺจ นิสฺสรณญฺจ ยานิ จ ปน ตานิ ฉ ผสฺสายตนานิ อภิญฺญาย สมยญฺจ ปฏิจฺจ สมุทยญฺจ อตฺถงฺคมญฺจ อสฺสาทญฺจ อาทีนวญฺจ นิสฺสรณญฺจ ตทนุตฺตริยา วิมุตฺติ ฯ ส์ ชานาวุโส ภิกฺขุ ฉ ผสฺสายตนานิ อภิญฺญาย สมยญฺจ ปฏิจฺจ สมุทยญฺจ อตฺถงฺคมญฺจ อสฺสาทญฺจ อาทีนวญฺจ นิสฺสรณญฺจ ยานิ จ ปน ตานิ ฉ ผสฺสายตนานิ อภิญฺญาย สมยญฺจ ปฏิจฺจ สมุทยญฺจ อตฺถงฺคมญฺจ อสฺสาทญฺจ อาทีนวญฺจ นิสฺสรณญฺจ ตทนุตฺตริยา วิมุตฺติ ฯ

(๘๗) ฉสฺวาวุโส ภิกฺขุ ผสฺสายตนานิ อภิญฺญาย สมยญฺจ ปฏิจฺจ สมุทยญฺจ อตฺถงฺคมญฺจ อสฺสาทญฺจ อาทีนวญฺจ นิสฺสรณญฺจ ยานิ จ ปน ตานิ ฉ ผสฺสายตนานิ อภิญฺญาย สมยญฺจ ปฏิจฺจ สมุทยญฺจ อตฺถงฺคมญฺจ อสฺสาทญฺจ อาทีนวญฺจ นิสฺสรณญฺจ ตทนุตฺตริยา วิมุตฺติ ฯ ส์ ชานาวุโส ภิกฺขุ ฉ ผสฺสายตนานิ อภิญฺญาย สมยญฺจ ปฏิจฺจ สมุทยญฺจ อตฺถงฺคมญฺจ อสฺสาทญฺจ อาทีนวญฺจ นิสฺสรณญฺจ ยานิ จ ปน ตานิ ฉ ผสฺสายตนานิ อภิญฺญาย สมยญฺจ ปฏิจฺจ สมุทยญฺจ อตฺถงฺคมญฺจ อสฺสาทญฺจ อาทีนวญฺจ นิสฺสรณญฺจ ตทนุตฺตริยา วิมุตฺติ ฯ ส์ ชานาวุโส ภิกฺขุ ฉ ผสฺสายตนานิ อภิญฺญาย สมยญฺจ ปฏิจฺจ สมุทยญฺจ อตฺถงฺคมญฺจ อสฺสาทญฺจ อาทีนวญฺจ นิสฺสรณญฺจ ยานิ จ ปน ตานิ ฉ ผสฺสายตนานิ อภิญฺญาย สมยญฺจ ปฏิจฺจ สมุทยญฺจ อตฺถงฺคมญฺจ อสฺสาทญฺจ อาทีนวญฺจ นิสฺสรณญฺจ ตทนุตฺตริยา วิมุตฺติ ฯ ส์ ชานาวุโส ภิกฺขุ ฉ ผสฺสายตนานิ อภิญฺญาย สมยญฺจ ปฏิจฺจ สมุทยญฺจ อตฺถงฺคมญฺจ อสฺสาทญฺจ อาทีนวญฺจ นิสฺสรณญฺจ ยานิ จ ปน ตานิ ฉ ผสฺสายตนานิ อภิญฺญาย สมยญฺจ ปฏิจฺจ สมุทยญฺจ อตฺถงฺคมญฺจ อสฺสาทญฺจ อาทีนวญฺจ นิสฺสรณญฺจ ตทนุตฺตริยา วิมุตฺติ ฯ ส์ ชานาวุโส ภิกฺขุ ฉ ผสฺสายตนานิ อภิญฺญาย สมยญฺจ ปฏิจฺจ สมุทยญฺจ อตฺถงฺคมญฺจ อสฺสาทญฺจ อาทีนวญฺจ นิสฺสรณญฺจ ยานิ จ ปน ตานิ ฉ ผสฺสายตนานิ อภิญฺญาย สมยญฺจ ปฏิจฺจ สมุทยญฺจ อตฺถงฺคมญฺจ อสฺสาทญฺจ อาทีนวญฺจ นิสฺสรณญฺจ ตทนุตฺตริยา วิมุตฺติ ฯ

ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ កិក្ខុក្នុងសាសនានេះ មិនជាអ្នកចុះចិត្តក្នុងកុសលធម៌ដោយធាប់ តែជាអ្នកចាំកងធម៌ ដែលខ្លួនស្តាប់ហើយ ១ ជាអ្នករំពឹងសេចក្តីនៃកងធម៌ ដែលខ្លួនចាំហើយ ១ ជាអ្នកយល់អត្ថ យល់ធម៌ហើយប្រតិបត្តិធម៌សមគួរតាមធម៌ ១ ជាអ្នកមានសំដីពីរោះ ១ ។ បេ ។ ជាអ្នកសំដែងធម៌ ពន្យល់ណែនាំឲ្យពួក ។ បេ ។ របស់សព្រហ្មចារីទាំងឡាយ ១ ។ ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ កិក្ខុបរិបូណ៌ ដោយធម៌ទាំង ៥ យ៉ាងនេះ គួរដល់ខ្លួនឯង (ផង) គួរដល់ពួកជនដទៃ (ផង) ។

(៨៧) ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ កិក្ខុបរិបូណ៌ដោយធម៌ ៤ យ៉ាង គួរដល់ខ្លួនឯង តែមិនគួរដល់ពួកជនដទៃទេ ។ ៤ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ កិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកចុះចិត្តក្នុងកងកុសលធម៌ ដោយធាប់ផង ចាំកងធម៌ដែលខ្លួនស្តាប់ហើយផង ១ ជាអ្នករំពឹងសេចក្តីនៃកងធម៌ ដែលខ្លួនចាំហើយផង យល់អត្ថ យល់ធម៌ហើយប្រតិបត្តិធម៌សមគួរតាមធម៌ផង ១ តែជាអ្នកមិនមានសំដីពីរោះ ១ ។ បេ ។ ជាអ្នកមិនសំដែងធម៌ ពន្យល់ ណែនាំ ។ បេ ។ របស់សព្រហ្មចារី ១ ។ ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ កិក្ខុបរិបូណ៌ដោយធម៌ ៤ យ៉ាងនេះ គួរដល់ខ្លួនឯង តែមិនគួរដល់ជនដទៃទេ ។

(๘๘) ឆត្ថមោវុសោ ឆម្មេហិ សមង្គាគតោ កិត្តិ អលំ បវេសំ នោ អត្តនោ ។ កតមេហិ ឆត្ថមេហិ ។ ឥធាវុសោ កិត្តិ ទិព្ពនិសន្តិ ច ហោតិ កុសលេសុ ឆម្មេសុ សុតានញ្ច ឆម្មានំ ជារកជាតិកោ ហោតិ នោ ច ឆតានំ ឆម្មានំ អត្ថុបបរិក្ខី ហោតិ នោ ច អត្តមញ្ញាយ ឆម្មមញ្ញាយ ឆម្មានុឆម្មប្បដិបន្នោ ហោតិ កល្យាណកាតោ ច ហោតិ ។បេ។ សន្ធស្សកោ ច ហោតិ ។បេ។ សព្រហ្មចារីនំ ។ ឥមេហិ ខោ អាវុសោ ឆត្ថមេហិ ឆម្មេហិ សមង្គាគតោ កិត្តិ អលំ បវេសំ នោ អត្តនោ ។

(๘๙) តីហាវុសោ ឆម្មេហិ សមង្គាគតោ កិត្តិ អលំ អត្តនោ នោ បវេសំ ។ កតមេហិ តីហិ ។ ឥធាវុសោ កិត្តិ ឆ ហោរ ខោ ទិព្ពនិសន្តិ ច ហោតិ កុសលេសុ ឆម្មេសុ សុតានញ្ច ឆម្មានំ ជារក-ជាតិកោ ហោតិ ឆតានញ្ច ឆម្មានំ អត្ថុបបរិក្ខី ហោតិ

[៨៨] ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ កិក្ខុបរិបូណ៌ដោយធម៌ ៤ យ៉ាង គួរដល់ពួកជនដទៃ តែមិនគួរដល់ខ្លួនឯងឡើយ ។ ៤ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ កិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកចុះចិត្តក្នុងកុសលធម៌ ដោយឆាប់ផង ចាំកងធម៌ ដែលខ្លួនស្តាប់ហើយផង ១ មិនរំពឹងសេចក្តីវៃកងធម៌ ដែលខ្លួនចាំហើយផង យល់អត្ថ យល់ធម៌ ហើយមិនប្រតិបត្តិធម៌សមគួរតាមធម៌ផង ១ មានសំដីពីពោះ ១ ។ បេ ។ សំដែងធម៌ ពន្យល់ ណែនាំ ។ បេ ។ របស់ពួកសព្រហ្មចារី ១ ។ ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ កិក្ខុបរិបូណ៌ដោយធម៌ទាំង ៤ យ៉ាងនេះ គួរដល់ពួកជនដទៃ តែមិនគួរដល់ខ្លួនឯងឡើយ ។

[៨៩] ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ កិក្ខុបរិបូណ៌ ដោយធម៌ ៣ យ៉ាង គួរដល់ខ្លួនឯង តែមិនគួរដល់ពួកជនដទៃឡើយ ។ ៣ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ កិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមិនចុះចិត្តក្នុងកងកុសលធម៌ ដោយឆាប់ផង ជាអ្នកចាំកងធម៌ ដែលខ្លួនស្តាប់ហើយផង ជាអ្នករំពឹងសេចក្តីកងធម៌ ដែលខ្លួនចាំហើយផង

อตฺตมญฺ ญาย ธมฺมมญฺ ญาย ธมฺมานุธมฺมปฺปฏิปนฺโน จ โหตา
โน จ กลฺยาณกาโร โหตา ฯเปฯ โน จ สทฺ-
ธสฺสโก โหตา ฯเปฯ สทฺรหฺมจารีนำ ฯ ส์เมหิ โข
อาวุโส ตีหิ ธมฺเมหิ สมนฺนาคโต ภิกฺขุ อลำ อตฺตโน
โน ปเรสำ ฯ

(๙๐) ตีหาวุโส ธมฺเมหิ สมนฺนาคโต ภิกฺขุ
อลำ ปเรสำ โน อตฺตโน ฯ กตเมหิ ตีหิ ฯ
ส์ธาวุโส ภิกฺขุ น หโว โข จิรฏฺฐิติโก จ โหตา
กุสเลสุ ธมฺเมสุ สุตาธาโร ธมฺมานำ ธารก-
ชาติโก โหตา โน จ ตสานำ ธมฺมานำ อตฺถูปปริกฺขี
โหตา โน จ อตฺตมญฺ ญาย ธมฺมมญฺ ญาย ธมฺมานุธมฺม-
ปฺปฏิปนฺโน โหตา กลฺยาณกาโร จ โหตา ฯเปฯ
อตฺตสฺส วิญฺ ญาปนิยา สทฺธสฺสโก จ โหตา ฯเปฯ
สทฺรหฺมจารีนำ ฯ ส์เมหิ โข อาวุโส ตีหิ ธมฺเมหิ
สมนฺนาคโต ภิกฺขุ อลำ ปเรสำ โน อตฺตโน ฯ

(๙๑) ทฺวีหาวุโส ธมฺเมหิ สมนฺนาคโต ภิกฺขุ
อลำ อตฺตโน โน ปเรสำ ฯ กตเมหิ ทฺวีหิ ฯ

ជាអ្នកយល់អត្ថ យល់ធម៌ ហើយប្រតិបត្តិធម៌ សមគួរតាមធម៌ផង ๑ ជាអ្នកមិនមានសំដីពីពេះ ๑ ฯ បេ ฯ ជាអ្នកមិនសំដែងធម៌ ពន្យល់ ណែនាំ ฯ បេ ฯ របស់ពួកសព្រហ្មចារី ๑ ฯ ម្នាលអាវុសោទាំង៣ឆ្នាយ កិក្ខុបរិបូណ៌ដោយធម៌ទាំង ๓ យ៉ាងនេះ គួរដល់ខ្លួនឯង តែមិនគួរដល់ពួកជនដទៃឡើយ ฯ

[๙๐] ម្នាលអាវុសោទាំង៣ឆ្នាយ កិក្ខុបរិបូណ៌ ដោយធម៌ ๓ យ៉ាង គួរដល់ជនដទៃ តែមិនគួរដល់ខ្លួនឯងឡើយ ฯ ๓ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ฯ ម្នាលអាវុសោទាំង៣ឆ្នាយ កិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកមិនប្រុងចិត្តក្នុងកុសលធម៌ ដោយធាប់ផង ជាអ្នកចាំកងធម៌ ដែលខ្លួនស្តាប់ហើយផង តែជាអ្នកមិនរំពឹងនូវសេចក្តីនៃកងធម៌ ដែលខ្លួនចាំហើយផង យល់អត្ថ យល់ធម៌ហើយមិនប្រតិបត្តិធម៌សមគួរតាមធម៌ផង ๑ ជាអ្នកមានសំដីពីពេះ ฯ បេ ฯ ជាវាចាបំភ្លឺនូវសេចក្តីឲ្យអ្នកដទៃដឹងច្បាស់ ๑ ជាអ្នកសំដែងធម៌ ពន្យល់ ណែនាំ ฯ បេ ฯ របស់ពួកសព្រហ្មចារី ๑ ฯ ម្នាលអាវុសោទាំង៣ឆ្នាយ កិក្ខុបរិបូណ៌ដោយធម៌ ๓ យ៉ាងនេះ គួរដល់ពួកជនដទៃ តែមិនគួរដល់ខ្លួនឯងឡើយ ฯ

[๙๑] ម្នាលអាវុសោទាំង៣ឆ្នាយ កិក្ខុបរិបូណ៌ដោយធម៌ពីរយ៉ាង គួរដល់ខ្លួនឯង តែមិនគួរដល់ពួកជនដទៃឡើយ ฯ ๒ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ฯ

ឥធាវុសោ ភិក្ខុ ឯវមេវ ខោ ទិប្បដិសន្ធិ ច ហោតិ កុសលេសុ ធម្មេសុ សុតានញ្ច ធម្មានំ ជារកជាតិកោ ហោតិ ធតានញ្ច ធម្មានំ អត្ថបរិក្ខី ហោតិ អត្ថមញ្ញាយ ធម្មមញ្ញាយ ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នោ ច ហោតិ សោ ច កល្យាណវាចោ ហោតិ ។ បេ ។ សោ ច សន្ធុសវាចោ ហោតិ ។ បេ ។ សព្រហ្មចារីនំ ។ ឥមេហិ ខោ អាវុសោ ទ្វីហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ អលំ អត្តនោ សោ បរេសំ ។

(๙๒) ទ្វីហាវុសោ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ អលំ បរេសំ សោ អត្តនោ ។ កតមេហិ ទ្វីហិ ។ ឥធាវុសោ ភិក្ខុ ឯវមេវ ខោ ទិប្បដិសន្ធិ ច ហោតិ កុសលេសុ ធម្មេសុ សោ ច សុតានំ ធម្មានំ ជារកជាតិកោ ហោតិ សោ ច ធតានំ ធម្មានំ អត្ថបរិក្ខី ហោតិ សោ ច អត្ថមញ្ញាយ ធម្មមញ្ញាយ ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នោ ហោតិ កល្យាណវាចោ ច ហោតិ

ម្នាលអាវុសោតាំងឡាយ តិក្ខុកងឺសាសនានេះ ជាអ្នកមិនតាន់ប្ដុះចិត្តកងឺ
កុសលធម៌ដោយធាប់ផងឺ ជាអ្នកចាំកងឺធម៌ដែលខ្លួនស្ដាប់ហើយផងឺ រំពឹង
សេចក្ដីនៃកងឺធម៌ ដែលខ្លួនចាំហើយផងឺ យល់អត្ថ យល់ធម៌ ហើយប្រតិ-
បត្តិធម៌សមគួរតាមធម៌ផងឺ ๑ ជាអ្នកមិនមានសំជីពីរោះ ฯ បេ ฯ ផងឺ
ជាអ្នកមិនសំដែងធម៌ ពន្យល់ ណែនាំ ฯ បេ ฯ របស់ពួកសព្រហ្ម-
ចារី ๑ ฯ ម្នាលអាវុសោតាំងឡាយ តិក្ខុបរិបូរដោយធម៌តាំងពីរយ៉ាងឺ
នេះ គួរដល់ខ្លួនឯងឺ តែមិនគួរដល់ពួកជនដទៃឡើយ ฯ

(๙๒) ម្នាលអាវុសោតាំងឡាយ តិក្ខុបរិបូរដោយធម៌ពីរយ៉ាងឺ
គួរដល់ពួកជនដទៃ តែមិនគួរដល់ខ្លួនឯងឺឡើយ ฯ ๒យ៉ាងឺ តើដូចម្ដេច
ខ្លះ ฯ ម្នាលអាវុសោតាំងឡាយ តិក្ខុកងឺសាសនានេះ ជាអ្នកមិនតាន់ប្ដុះ
ចិត្តកងឺកងឺកុសលធម៌ដោយធាប់ផងឺ មិនចាំកងឺធម៌ដែលខ្លួនស្ដាប់ហើយផងឺ
មិនបានរំពឹងសេចក្ដីនៃកងឺធម៌ ដែលខ្លួនចាំហើយផងឺ យល់អត្ថ យល់
ធម៌ ហើយមិនប្រតិបត្តិធម៌សមគួរតាមធម៌ផងឺ ๑ ជាអ្នកមានសំជីពីរោះ

កល្យាណវាក្ករណោ ភោវរិយោ វាចាយ សមន្នាគតោ វិសទាយ អនេលគឡាយ អត្ថស្ស វិញ្ញាបនិយា សន្ទស្សកោ ច ហោតិ សមាទបកោ សមុត្តេជកោ សម្បហំសកោ សទ្ធម្មចារីនំ ។ ឥមេហិ ខោ អាវុសោ ទ្វីហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតោ ភិក្ខុ អលំ បរេសំ ហោ អត្តនោបិ ។

(๙๓) អដ្ឋិមេ ភិក្ខវេ ធម្មា សេក្ខស្ស ភិក្ខុនោ បរិហានាយ សំវត្តន្តិ ។ កតមេ អដ្ឋ ។ កម្មារាមតា ភស្សារាមតា និទ្ទារាមតា សង្គណិការាមតា ឥន្ទ្រិយេសុ អគុត្តទ្វារតា ភោជនេ អមត្តញ្ញុតា សំសគ្គារាមតា បមាទារាមតា ។ ឥមេ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋ ធម្មា សេក្ខស្ស ភិក្ខុនោ បរិហានាយ សំវត្តន្តិ ។

មានសំឡេងពីកេះ ប្រកបដោយវាចារបស់អ្នកត្រូវ ជាវាចាគ្មានកង្វល់ មិនរអាក់រអួល ជាវាចាបំភ្លឺសេចក្តីឲ្យអ្នកដទៃដឹងច្បាស់ផង ជាអ្នកពន្យល់ណែនាំ ពួកសព្រហ្មចារី ឲ្យដឿឿជាក់ ក្នុងកុសលធម៌ ឲ្យរីករាយ១ ។ ម្នាលអាវុសោ ធម៌ទាំង៩ប្រការ កិក្ខុបរិបូរដោយធម៌ទាំង៩ពីរយ៉ាងនេះ គួរដល់ពួកជនដទៃ តែមិនគួរដល់ខ្លួនឯងឡើយ ។

(៩៣) ម្នាលភិក្ខុទាំង៩ប្រការ ធម៌ ៩ យ៉ាងនេះ តែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីសាបសូន្យ ដល់សេក្ខភិក្ខុ ។ ៩យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺ សេចក្តីត្រេកអរ ក្នុងការងារ១ សេចក្តីត្រេកអរ ក្នុងតិរច្ឆានកថា ១ សេចក្តីត្រេកអរ ក្នុងការដេក ១ សេចក្តីត្រេកអរ ក្នុងពួក ១ សេចក្តីមិនគ្រប់គ្រងទ្វារ ក្នុងពួកឥន្ទ្រិយ ១ សេចក្តីមិនស្គាល់ប្រមាណ ក្នុងភោជន ១ សេចក្តីត្រេកអរ ក្នុងការជាប់ដំពាក់(១)១ សេចក្តីត្រេកអរ ក្នុងធម៌ ជាគ្រឿងយឺតយូរ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង៩ប្រការ ធម៌ទាំង ៩ យ៉ាងនេះ តែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីសាបសូន្យ ដល់សេក្ខភិក្ខុ ។

១-ធម៌សម្រាប់ជាប់ជំពាក់មាន ៥ យ៉ាងគឺ សវនេសំសគ្គៈ ជាប់ពាក់ដោយការឮសំឡេង ១ ទស្សនេសំសគ្គៈ ជាប់ជំពាក់ដោយការឃើញរូប ១ សមុល្លបសំសគ្គៈ ជាប់ជំពាក់ដោយពាក្យសំដី ១ សម្ភោគសំសគ្គៈ ជាប់ជំពាក់ដោយការប្រើប្រាស់ភិក្ខុ-ភិក្ខុនី ១ កាយសំសគ្គៈ ជាប់ជំពាក់ដោយកាយសម្ផស្ស ១ ។ អដ្ឋកថា មជ្ឈិមនិកាយ មូលបណ្ណាសក្រង់ចេញនូវតែសូត្រ ។

(๙๔) អដ្ឋមេ ភិក្ខវេ ធម្មា សេក្ខស្ស ភិក្ខុនោ អបរិហានាយ សំវត្តន្តិ ។ កតមេ អដ្ឋ ។ ឧកម្មាភមតា ឧកស្សាភមតា ឧធិច្ចាភមតា ឧសង្កណិកាភមតា ឥន្ទ្រិ-យេសុ កុត្តទ្វារតា ភោជនេ មត្តញ្ញុតា អសំសគ្គាភមតា ឯបប្បញ្ញាភមតា ។ ឥមេ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋ ធម្មា សេក្ខស្ស ភិក្ខុនោ អបរិហានាយ សំវត្តន្តិ ។

(๙๕) អដ្ឋិមានិ ភិក្ខវេ កុសីតវត្ថូនិ ។ កតមានិ អដ្ឋ ។ ឥធ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា កម្មំ កត្តព្ពំ ហោតិ តស្ស ឯវំ ហោតិ កម្មំ ខោ មេ កត្តព្ពំ ភវិស្សតិ កម្មំ ខោ បន មេ ករោន្តស្ស កាយោ កិលមិស្សតិ ហន្ទាហំ និបជ្ជាមីតិ សោ និបជ្ជតិ ន វីរិយំ អារភតិ អប្បត្តស្ស បត្តិយា អនធិគតស្ស អធិគមាយ អសច្ឆិកតស្ស សច្ឆិកិរិយាយ ឥទំ ភិក្ខវេ បឋមំ កុសីតវត្ថុ ។

(៨៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ ៨ យ៉ាងនេះ តែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីមិនសាបសូន្យ ដល់សេក្ខភិក្ខុ ។ ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺសេចក្តីមិនត្រេកអរ ក្នុងការងារ ១ សេចក្តីមិនត្រេកអរ ក្នុងតិរច្ឆានកថា ១ សេចក្តីមិនត្រេកអរ ក្នុងការដេក ១ សេចក្តីមិនត្រេកអរ ក្នុងពួកគណៈ ១ សេចក្តីត្រាប់ត្រេងទ្វារ ក្នុងពួកឥន្ទ្រិយ ១ សេចក្តីស្គាល់ប្រមាណ ក្នុងភោជន ១ សេចក្តីមិនត្រេកអរ ក្នុងការជាប់ដំពាក់ ១ សេចក្តីមិនត្រេកអរ ក្នុងធម៌ជាគ្រឿងយឺតយូរ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ទាំង ៨ យ៉ាងនេះ តែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីមិនសាបសូន្យ ដល់សេក្ខភិក្ខុ ។

(៨៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កុសីតវត្តនេះ មាន ៨ យ៉ាង ។ ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើ គឺការលែលកាស់ កាត់ចីវរជាដើម ដែលភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរធ្វើក៏មាន ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អំពើដែលអាត្មាអញ គួរធ្វើ គង់នឹងមាន តែបើអាត្មាអញធ្វើអំពើ (នោះហើយ) កាយក៏នឹងលំបាក បើដូច្នេះ អាត្មាអញដេកសិន ភិក្ខុនោះក៏ដេក មិនផ្គងព្យាយាម ដើម្បីឲ្យដល់នូវគុណគឺឈាន វិបស្សនា មគ្គ ផលដែលខ្លួនមិនទាន់ដល់ ដើម្បីដឹងនូវគុណដែលខ្លួនមិនទាន់បានដឹង ដើម្បីធ្វើឲ្យច្បាស់លាស់ នូវគុណដែលខ្លួនមិនទាន់បានធ្វើឲ្យច្បាស់លាស់ទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាកុសីតវត្តទី ១ ។

បុន ចបរំ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា កម្មំ កតំ ហោតិ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ កម្មំ អការសឹ កម្មំ ខោ បន មេ ភោគេន្តស្ស ភាយោ កិលន្តោ ហាន្តាហំ ឯបជ្ជាមីតិ សោ ឯបជ្ជតិ ន ភីយំ អារភតិ អប្បត្តស្ស បត្តិយា អនធិគតស្ស អធិគមាយ អសច្ឆិកតស្ស សច្ឆិកិរិយាយ ឥទំ ភិក្ខវេ ទុតិយំ ការណំ ។

បុន ចបរំ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា មគ្គោ ភន្តព្ពោ ហោតិ តស្ស ឯវំ ហោតិ មគ្គោ ខោ មេ ភន្តព្ពោ ភវិស្សតិ មគ្គំ ខោ បន មេ ភច្ចន្តស្ស ភាយោ កិលមិស្សតិ ហាន្តាហំ ឯបជ្ជាមីតិ សោ ឯបជ្ជតិ ន ភីយំ អារភតិ អប្បត្តស្ស បត្តិយា អនធិគតស្ស អធិគមាយ អសច្ឆិកតស្ស សច្ឆិកិរិយាយ ឥទំ ភិក្ខវេ តតិយំ ការណំ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀតអំពើដែលភិក្ខុធ្វើរួចហើយក៏មាន ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញ បានធ្វើអំពើ(នោះ)រួចហើយ តែកាលដែលអាត្មាអញ ធ្វើអំពើនោះ ពងកាយលំបាកហើយ បើដូច្នោះអាត្មាអញដេកសិន ភិក្ខុនោះក៏ដេក មិនផ្គងព្យាយាម ដើម្បីឲ្យដល់នូវគុណ ដែលខ្លួនមិនទាន់បានដល់ ដើម្បីឲ្យដឹងនូវគុណដែលខ្លួនមិនទាន់បានដឹង ដើម្បីធ្វើឲ្យច្បាស់លាស់នូវគុណ ដែលខ្លួនមិនទាន់បានធ្វើឲ្យច្បាស់លាស់ទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាកុសីតវត្ថុទី ២ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀតផ្លូវដែលភិក្ខុគួរដើរទៅក៏មាន ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ផ្លូវដែលអាត្មាអញ គួរដើរទៅ គង់នឹងមាន តែថាកាលបើអាត្មាអញ ដើរទៅកាន់ផ្លូវ(នោះហើយ) ពងកាយនឹងលំបាក បើដូច្នោះ អាត្មាអញដេកសិន ភិក្ខុនោះក៏ដេក មិនផ្គងព្យាយាម ដើម្បីឲ្យដល់នូវគុណ ដែលខ្លួនមិនទាន់បានដល់ ដើម្បីឲ្យដឹងនូវគុណ ដែលខ្លួនមិនទាន់បានដឹង ដើម្បីធ្វើឲ្យច្បាស់លាស់នូវគុណដែលខ្លួនមិនទាន់បានធ្វើឲ្យច្បាស់លាស់ទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាកុសីតវត្ថុទី ៣ ។

បុន ចបរំ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា មត្តេ ករតោ ហោតិ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ មត្តំ អតមាសឹ មត្តំ ខោ បន មេ កច្ចតោ ការយោ កិលន្តោ ហាភ្ជាហំ ឯបជ្ជាមីតិ សោ ឯបជ្ជតិ ន ភីយំ អារភតិ អប្បត្តស្ស បត្តិយា អនធិគតស្ស អធិគមាយ អសច្ឆិកតស្ស សច្ឆិកិរិយាយ ឥទំ ភិក្ខវេ ចតុត្ថំ កុសីតវត្ថុ ។

បុន ចបរំ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ តាមំ វា ឯកមំ វា បិណ្ឌាយ ចរន្តោ ន លភតិ លូខស្ស វា បណីតស្ស វា កោដនស្ស យាវទត្ថំ ចារិប្ជរំ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ តាមំ វា ឯកមំ វា បិណ្ឌាយ ចរន្តោ ន លភាមិ លូខស្ស វា បណីតស្ស វា កោដនស្ស យាវទត្ថំ ចារិប្ជរំ តស្ស មេ ការយោ កិលន្តោ អកម្មញ្ញោ ហាភ្ជាហំ ឯបជ្ជាមីតិ សោ ឯបជ្ជតិ ន ភីយំ អារភតិ ។បេ។ ឥទំ ភិក្ខវេ បញ្ចមំ កុសីតវត្ថុ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត ផ្លូវដែលភិក្ខុដើរទៅហើយក៏មានភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញ បានដើរទៅកាន់ផ្លូវ (នោះ) រួចហើយ តែថាកាលអាត្មាអញ ដើរទៅកាន់ផ្លូវ រាងកាយលំបាកហើយ បើដូច្នោះ អាត្មាអញដេកសិន ភិក្ខុនោះក៏ដេក មិនផ្គងព្យាយាម ដើម្បីឲ្យដល់នូវគុណ ដែលខ្លួនមិនទាន់បានដល់ ដើម្បីឲ្យដឹងនូវគុណ ដែលខ្លួនមិនទាន់បានដឹង ដើម្បីធ្វើឲ្យច្បាស់លាស់នូវគុណ ដែលខ្លួនមិនទាន់បានធ្វើឲ្យច្បាស់លាស់ទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាកុសីតវត្ថុទី ៤ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត កាលភិក្ខុត្រាច់ទៅកាន់ស្រុក ឬនិគម ដើម្បីបិណ្ឌបាត ក៏មិនបាននូវកោជនថោកទាប ឬថ្លៃថ្លា គ្រាន់តែ១ចំអែតខ្សោយ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះ ថា កាលអាត្មាអញត្រាច់ទៅកាន់ស្រុក ឬនិគម ដើម្បីបិណ្ឌបាត ក៏មិនបានកោជនថោកទាប ឬ ថ្លៃថ្លា គ្រាន់តែ ១ ចំអែតសោះ អាត្មាអញនោះមានរាងកាយលំបាកហើយ មិនគួរដល់សមណកម្ម បើដូច្នោះ អាត្មាអញដេកសិន ភិក្ខុនោះក៏ដេក មិនផ្គងព្យាយាមឡើយ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាកុសីតវត្ថុទី ៥ ។

បុន ចបរំ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ តាមំ វា ឯកមំ វា បិណ្ឌាយ
ចរន្តោ លភតិ លូខស្ស វា បណីតស្ស វា កោដនស្ស
យាវទត្ថំ ចាបិប្ហរំ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ តាមំ វា
ឯកមំ វា បិណ្ឌាយ ចរន្តោ អលត្ថំ លូខស្ស វា បណីតស្ស
វា កោដនស្ស យាវទត្ថំ ចាបិប្ហរំ តស្ស មេ កាយោ
គរុកោ អកម្មញ្ញោ មាសាចិតំ មញ្ញេ ហាភ្ជាហំ
ឯបជ្ជាមីតិ សោ ឯបជ្ជតិ ន ភីយ្យំ អារភតិ ។បេ។
៨ធំ ភិក្ខវេ ជដ្ឋំ កុសីតវត្ថុ ។

បុន ចបរំ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ ឧប្បជ្ជោ ហោតិ
អប្បមត្តកោ អាពាធោ តស្ស ឯវំ ហោតិ ឧប្បជ្ជោ ខោ
មេ អយំ អប្បមត្តកោ អាពាធោ អត្តំ កយេ្យ ឯបជ្ជិតុំ
ហាភ្ជាហំ ឯបជ្ជាមីតិ សោ ឯបជ្ជតិ ន ភីយ្យំ អារភតិ
។បេ។ ៨ធំ ភិក្ខវេ សត្តមំ កុសីតវត្ថុ ។

បុន ចបរំ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ តិលាជា វុដ្ឋិតោ ហោតិ
អចិរវុដ្ឋិតោ គេលញ្ញា តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ តិលាជា
វុដ្ឋិតោ អចិរវុដ្ឋិតោ គេលញ្ញា តស្ស មេ កាយោ ទុព្ពលោ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត កាលភិក្ខុត្រាច់ទៅកាន់ស្រុក ឬនិគម ដើម្បីបិណ្ឌបាត ក៏បាននូវភោជនថោកទាប ឬថ្លៃថ្លា ល្មម ១ ចំអែត ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា កាលអាត្មាអញ ត្រាច់ទៅកាន់ស្រុក ឬនិគម ដើម្បីបិណ្ឌបាត ហើយបាននូវភោជនថោកទាប ឬថ្លៃថ្លា ល្មម ១ ចំអែតដែរ អាត្មាអញនោះមានកាយធ្ងន់ ដូចសណ្តែកពពាសទឹក មិនគួរដល់សមណកម្ម បើដូច្នោះអាត្មាអញដេកសិន ភិក្ខុនោះក៏ដេក មិនផ្គងព្យាយាមឡើយ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាកុសីតវត្ថុ ទី ៦ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត ភិក្ខុមានអាពាធតិចតួចកើតឡើង ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញ មានអាពាធតិចតួចនេះកើតឡើង ហើយគួរតែដេកសិន បើដូច្នោះអាត្មាអញដេកសិន ភិក្ខុនោះក៏ដេក មិនផ្គងព្យាយាមឡើយ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាកុសីតវត្ថុ ទី ៧ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត ភិក្ខុចេញចាកដម្បី ទើបតែស្បើយដម្បីថ្មី ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញចេញចាកដម្បី ទើបតែស្បើយដម្បីថ្មី ។ អាត្មាអញនោះ មានរាងកាយ ឋមឋយកំឡាំង

អកម្មញ្ញោ ហាន្ថាមាំ ឯបជ្ជាមីតិ សោ ឯបជ្ជតិ ន វីរិយំ
អារភតិ អប្បត្តស្ស បត្តិយា អនធិគតស្ស អធិគមាយ
អសច្ឆិកតស្ស សច្ឆិកិរិយាយ ឥទំ កិច្ចវេ អដ្ឋមំ
កុសីតវត្ថុ ។ ឥមានិ ទ្វេ កិច្ចវេ អដ្ឋ កុសីតវត្ថូនីតិ ។

(៤០) អដ្ឋិមានិ កិច្ចវេ អារព្ភវត្ថូនិ ។ កតមានិ
អដ្ឋ ។ ឥធ កិច្ចវេ កិច្ចកា កម្មំ កត្តព្ពំ ហោតិ
តស្ស ឍវំ ហោតិ កម្មំ ខោ មេ កត្តព្ពំ កាសុតិ
កម្មំ ខោ បន មេ កតវោនន ន សុករំ ពុទ្ធានំ
សាសនំ មនសិកាតុំ ហាន្ថាមាំ បដិកច្ចេវ វីរិយំ
អារភាមិ អប្បត្តស្ស បត្តិយា អនធិគតស្ស អធិគមាយ
អសច្ឆិកតស្ស សច្ឆិកិរិយាយាតិ សោ វីរិយំ អារភតិ
អប្បត្តស្ស បត្តិយា អនធិគតស្ស អធិគមាយ អសច្ឆិក-
តស្ស សច្ឆិកិរិយាយ ឥទំ កិច្ចវេ បឋមំ អារព្ភវត្ថុ ។

មិនគួរដល់សមណកម្ម បើដូច្នោះ អាត្មាអញដេកសិន កិកូនោះក៏ដេក មិនផ្គងព្យាយាម ដើម្បីឲ្យដល់នូវគុណ ដែលខ្លួនមិនទាន់បានដល់ ដើម្បីឲ្យដឹងនូវគុណ ដែលខ្លួនមិនទាន់បានដឹង ដើម្បីធ្វើឲ្យច្បាស់លាស់នូវគុណ ដែលខ្លួនមិនទាន់បានធ្វើឲ្យច្បាស់លាស់ទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាកុសីតវត្ថុទី ៨ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះឯងកុសីតវត្ថុ ៨ យ៉ាង ។

(៩៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អារព្ភវត្ថុនេះ មាន ៨ យ៉ាង ។ ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើដែលភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរធ្វើក៏មាន ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អំពើដែលអាត្មាអញ គួរធ្វើគង់តែធំមាន តែថា កាលអាត្មាអញធ្វើអំពើ (នោះហើយ) មិនងាយនឹងធ្វើពុទ្ធសាសនាឲ្យតាំងនៅក្នុងចិត្តបានឡើយ បើដូច្នោះអាត្មាអញ ផ្គងព្យាយាមមុនសិន ដើម្បីឲ្យដល់នូវគុណគឺឈាន វិបស្សនា មគ្គ ផលដែលអាត្មាអញមិនទាន់បានដល់ ដើម្បីឲ្យដឹងនូវគុណ ដែលអាត្មាអញមិនទាន់បានដឹង ដើម្បីធ្វើឲ្យច្បាស់លាស់នូវគុណ ដែលអាត្មាអញមិនទាន់បានធ្វើឲ្យច្បាស់លាស់ កិកូនោះក៏ផ្គងព្យាយាម ដើម្បីឲ្យដល់នូវគុណ ដែលខ្លួនមិនទាន់បានដល់ ដើម្បីឲ្យដឹងនូវគុណ ដែលខ្លួនមិនទាន់បានដឹង ដើម្បីធ្វើឲ្យច្បាស់លាស់នូវគុណ ដែលខ្លួនមិនទាន់បានធ្វើឲ្យច្បាស់លាស់ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាអារព្ភវត្ថុទី ១ ។

បុន ចបរំ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា កម្មំ កតំ ហោតិ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ កម្មំ អកាសឹ កម្មំ ខោ បនាហំ កាយេន្តោ ជានិស្សំ ពុទ្ធានំ សាសនំ មនសិកាតុំ ហាបេហិ វីរិយំ អារភតិ អប្បត្តស្ស បត្តិយា អនធិគតស្ស អធិគមាយ អសច្ឆិកតស្ស សច្ឆិកិរិយាយាតិ សោ វីរិយំ អារភតិ ។ បេ ។ ឥទំ ភិក្ខវេ ទុតិយំ អារព្ភវត្ថុ ។

បុន ចបរំ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា មត្តោ កន្តារេ ហោតិ តស្ស ឯវំ ហោតិ មត្តោ ខោ មេ កន្តារេ ភវិស្សតិ មគ្គំ ខោ បន មេ កប្បេន្តេន ន សុករំ ពុទ្ធានំ សាសនំ មនសិកាតុំ ហាបេហិ វីរិយំ អារភតិ ។ បេ ។ ឥទំ ភិក្ខវេ តតិយំ អារព្ភវត្ថុ ។

បុន ចបរំ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា មត្តោ កតោ ហោតិ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ មគ្គំ អគមាសឹ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត អំពើដែលភិក្ខុធ្លាប់ហើយក៏មាន ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះ យ៉ាងនេះថា អាត្មាអញ បានធ្វើអំពើរួចហើយតែថា កាលអាត្មាអញ ធ្វើអំពើ (នោះ) មិនអាចនឹងធ្វើពុទ្ធសាសនាឲ្យតាំងនៅក្នុងចិត្តបានឡើយ បើដូច្នោះ អាត្មាអញគួរផ្គងពាយាម ដើម្បីឲ្យដល់នូវគុណ ដែលអាត្មាអញមិនទាន់បានដល ដើម្បីឲ្យដឹងនូវគុណដែលខ្លួនមិនទាន់បានដឹង ដើម្បីធ្វើឲ្យច្បាស់លាស់នូវគុណ ដែលអាត្មាអញមិនទាន់បានធ្វើឲ្យច្បាស់លាស់ ភិក្ខុនោះ ក៏ផ្គងពាយាម ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាអាវុត្តិទី ២ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត ផ្លូវដែលភិក្ខុ គួរដើរទៅក៏មាន ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ផ្លូវដែលអាត្មាអញ គួរដើរទៅគង់នឹងមាន តែថាអាត្មាអញដើរទៅកាន់ផ្លូវ (នោះ) មិនងាយនឹងធ្វើពុទ្ធសាសនាឲ្យតាំងនៅក្នុងចិត្តបានឡើយ បើដូច្នោះអាត្មាអញផ្គងពាយាម ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាអាវុត្តិទី ៣ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត ផ្លូវដែលភិក្ខុដើរទៅហើយក៏មានភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញ បានដើរទៅកាន់ផ្លូវហើយ

មត្តំ ខោ បនាហំ កច្ចឆ្ពោ ជាសក្ខឹ ពុទ្ធានំ សាសនំ
មនសិកាតុំ ហាភ្ជាហំ ភិយ្យំ អារភាមិ ។បេ។ ឥទំ
ភិក្ខវេ បឋមំ អារព្ភវត្ថុ ។

បុន ចបរំ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ តាមំ វា ឯកមំ វា
បិណ្ឌាយ ចរន្តោ ន លភតិ លូខស្ស វា បណីតស្ស
វា ភោជនស្ស យាវទត្ថំ ថាវិប្ឋរំ តស្ស ឯវំ ហោតិ
អហំ ខោ តាមំ វា ឯកមំ វា បិណ្ឌាយ ចរន្តោ ជាលត្ថំ
លូខស្ស វា បណីតស្ស វា ភោជនស្ស យាវទត្ថំ ថាវិប្ឋរំ
តស្ស មេ តាយោ លហុតោ កម្មញ្ញោ ហាភ្ជាហំ
ភិយ្យំ អារភាមិ ។បេ។ ឥទំ ភិក្ខវេ បញ្ចមំ អារព្ភវត្ថុ ។

បុន ចបរំ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ តាមំ វា ឯកមំ វា បិណ្ឌាយ
ចរន្តោ លភតិ លូខស្ស វា បណីតស្ស វា ភោជ-
នស្ស យាវទត្ថំ ថាវិប្ឋរំ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ
តាមំ វា ឯកមំ វា បិណ្ឌាយ ចរន្តោ អលត្ថំ លូខស្ស
វា បណីតស្ស វា ភោជនស្ស យាវទត្ថំ ថាវិប្ឋរំ

តែថាកាលណា អាត្មាអញដើរទៅកាន់ផ្លូវ មិនអាចធ្វើពុទ្ធសាសនាឲ្យតាំងនៅក្នុងចិត្តបានឡើយ បើដូច្នោះ អាត្មាអញផ្គងពាក្យយាម ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាអាវុត្តិទី ៤ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត កាលភិក្ខុត្រាច់ទៅកាន់ស្រុក ឬនិគម ដើម្បីបិណ្ឌបាត ក៏មិនបានទូវៅជនថោកជាប ឬថ្ងៃថ្ងូ លុម ១ ចំអែតទេ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា កាលអាត្មាអញត្រាច់ទៅកាន់ស្រុក ឬនិគម ដើម្បីបិណ្ឌបាត ក៏មិនបានទូវៅជនថោកជាប ឬថ្ងៃថ្ងូ លុម ១ ចំអែតឡើយ អាត្មាអញនោះ មានកាយស្រាលគួរដល់សមណកម្ម បើដូច្នោះ អាត្មាអញ ផ្គងពាក្យយាម ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាអាវុត្តិទី ៥ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត កាលភិក្ខុត្រាច់ទៅកាន់ស្រុក ឬនិគម ដើម្បីបិណ្ឌបាត ក៏បានទូវៅជនថោកជាប ឬថ្ងៃថ្ងូ លុម ១ ចំអែតភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា កាលអាត្មាអញ ត្រាច់ទៅកាន់ស្រុក ឬនិគម ដើម្បីបិណ្ឌបាត ក៏បានទូវៅជនថោកជាប ឬថ្ងៃថ្ងូ លុម ១ ចំអែតហើយ

ตสฺส เม ภาเยยฺย ลหุภกา ภเยฺยน ภาเยยฺยุ ภีรุกชาติกา ภีรุกชาติกสฺส เม ภยปฺปหานาย ธมฺมา เทสิตา ภวนฺติ ฯเปฯ ปฐมํ ภิกฺขเว ฐานํ อาคจฺฉติ ฯ

ปุน จปรํ ภิกฺขเว ภิกฺขุโน อุปฺปชฺเชยฺย โหติ อปฺปมตฺตโก อาพาโธ ตสฺส เม ภยปฺปหานาย ธมฺมา เทสิตา ภวนฺติ อยมฺปิ เม อปฺปมตฺตโก อาพาโธ ฐานเมตฺถ วิชฺชติ ยนฺนูนาหเมว ปหีนาย ปฏิปชฺเชยฺยนฺติ ปหีนาย ปฏิปชฺชติ ภีรุกชาติกสฺส เม ภยปฺปหานาย ธมฺมา เทสิตา ภวนฺติ ฯเปฯ ทุติยมฺปิ ภิกฺขเว ฐานํ อาคจฺฉติ ฯ

ปุน จปรํ ภิกฺขเว ภิกฺขุ ตีหิ ฐาเนหิ ปุคฺคโล โหติ อตีตปุคฺคโล เกลญฺญา ตสฺส เม ภยปฺปหานาย ธมฺมา เทสิตา ภวนฺติ อหมฺปิ เม ตีหิ ฐาเนหิ ปุคฺคโล อตีตปุคฺคโล เกลญฺญา ฐานเมตฺถ วิชฺชติ ยนฺนูนาหเมว ปหีนาย ปฏิปชฺเชยฺยนฺติ ปหีนาย ปฏิปชฺชติ ภีรุกชาติกสฺส ปตฺตยา

អាត្មាអញនោះមានរាងកាយស្រាល គួរដល់សមណកម្ម បើដូច្នោះ អាត្មាអញ ផ្គងព្យាយាម ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាអាវុត្តិ ទី ៦ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត ភិក្ខុមានអាពាធតិចតួចកើតឡើង ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញ កើតអាពាធតិចតួចនេះហើយ អាពាធចំរើនដល់អាត្មាអញ ដោយហេតុណា ហេតុនុ៎ះ ជាហេតុតែងមាន ជាធម្មតាទេ បើដូច្នោះ អាត្មាអញ ផ្គងព្យាយាមឲ្យបានមុនសិន ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាអាវុត្តិ ទី ៧ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយវិញទៀត ភិក្ខុចេញចាកជម្ងឺ ទើបតែស្បើយជម្ងឺថ្មី ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញចេញចាកជម្ងឺ ទើបតែស្បើយជម្ងឺថ្មី ។ អាពាធរបស់អាត្មាអញ រើឡើងវិញ ដោយហេតុណា ហេតុនុ៎ះ ជាហេតុតែងមាន ជាធម្មតាទេ បើដូច្នោះ អាត្មាអញផ្គងព្យាយាមឲ្យបានមុន ដើម្បីឲ្យដល់នូវគុណ ដែលអាត្មាអញមិនទាន់បានដល់ ដើម្បីឲ្យដឹងនូវគុណ ដែលអាត្មាអញមិនទាន់បានដឹង ដើម្បីធ្វើឲ្យច្បាស់លាស់នូវគុណ ដែលអាត្មាអញមិនទាន់បានធ្វើឲ្យច្បាស់លាស់សិន ភិក្ខុនោះក៏ផ្គងព្យាយាម ដើម្បីឲ្យដល់នូវគុណ ដែលខ្លួនមិនទាន់បានដល់

បណ្ណាសកាសង្គហំតោ យមកវគ្គោ

អនធិកតស្ស អធិកមាយ អសង្ខិកតស្ស សង្ខិការំ-
យាយាតំ សោ ភិយ្យំ អារភតិ អប្បត្តស្ស បត្តិយា
អនធិកតស្ស អធិកមាយ អសង្ខិកតស្ស
សង្ខិការិយាយ ឥទំ កិក្ខវេ អដ្ឋមំ អារព្ភវត្ថុ ។ ឥមានិ
ខោ កិក្ខវេ អដ្ឋ អារព្ភវត្ថូនិ ។

យមកវគ្គោ តតិយោ ។

តត្រុទ្ទានំ

ទ្វេ បដិបទា អបរេ(๑) ឥច្ឆា លជ្ជា(๒) បរិហានំ
កុសីតំ អារព្ភវត្ថូនិ ។

---

๑ ឆ.ម. ទ្វេ សទ្ធា ទ្វេ មរណេស្សតិ ទ្វេ សម្បជ អថាបរេ ។ ๒ ឥច្ឆា អលំ ។

ដើម្បីឲ្យដឹងនូវគុណដែលខ្លួនមិនទាន់ឃានដឹង ដើម្បីធ្វើឲ្យច្បាស់លាស់នូវគុណដែលខ្លួនមិនទាន់ឃានធ្វើឲ្យច្បាស់លាស់ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាអាវុត្តិ ៨ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះឯងអាវុត្តិទាំង ៨ យ៉ាង ។

ចប់ យមកវគ្គ ទី ៣ ។

ខុទ្ទកវត្ថុនៃយមកវគ្គគោះគឺ

និយាយពីភិក្ខុបរិបូរ ដោយអង្គពីរលើក សម្បទា ១ ភិក្ខុចំពោះមរណស្សតិដទៃទៀត ១ សេចក្តីប្រាថ្នាលាភ ១ គួរដល់ខ្លួនឯងអ្នកដទៃ ១ សេចក្តីសាបសូន្យ របស់សេក្ខភិក្ខុ ១ កុសីតវត្តុ ១ អាវុត្តិ ១ ។

(៩៧) សតិសម្បជញ្ញេ កិច្ចវសេ អសតិ សតិសម្ប-
ជញ្ញវិបន្នស្ស ហត្ថបធិសំ ហោតិ ហិរោត្តប្បំ ហិរោត្តប្ប
អសតិ ហិរោត្តប្បវិបន្នស្ស ហត្ថបធិសោ ហោតិ ឥន្ទ្រិ-
យសំវរេ ឥន្ទ្រិយសំវរេ អសតិ ឥន្ទ្រិយសំវរវិបន្នស្ស
ហត្ថបធិសំ ហោតិ សីលំ សីលេ អសតិ សីលវិបន្នស្ស
ហត្ថបធិសោ ហោតិ សម្មាសមាធិ សម្មាសមាធិម្ហិ
អសតិ សម្មាសមាធិវិបន្នស្ស ហត្ថបធិសំ ហោតិ យថា-
ភូតញាណទស្សនំ យថាភូតញាណទស្សនេ អសតិ
យថាភូតញាណទស្សនវិបន្នស្ស ហត្ថបធិសោ ហោតិ
និព្ពិទាវិរាគេ និព្ពិទាវិរាគេ អសតិ និព្ពិទាវិរាគវិបន្នស្ស
ហត្ថបធិសំ ហោតិ វិមុត្តិញាណទស្សនំ ។ សេយ្យថាបិ
កិច្ចវេ រុក្ខោ សាខាបលាសវិបន្នោ តស្ស បច្ឆិមោបិ
ន ថាវិប្ផរិកត្តតិ តថោបិ ផេគ្គុបិ សារោបិ ន ថាវិប្ផរិកត្តតិ

(៨៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសតិនិទ្ទេសសម្បជញ្ញៈ មិនមាន ហិរិនិទ្ទេសចិត្តប្បៈ របស់បុគ្គលរបៀតបៀនចាកសតិនិទ្ទេសសម្បជញ្ញៈ ឈ្មោះថា មានឧបនិស្ស័យសាបសូន្យ កាលបើហិរិនិទ្ទេសចិត្តប្បៈ មិនមាន ឥន្ទ្រិយសំវរៈ របស់បុគ្គលរបៀតបៀនចាកហិរិនិទ្ទេសចិត្តប្បៈ ឈ្មោះថា មានឧបនិស្ស័យសាបសូន្យ កាលបើឥន្ទ្រិយសំវរៈ មិនមាន សីលរបស់បុគ្គលរបៀតបៀនចាកឥន្ទ្រិយសំវរៈ ឈ្មោះថាមានឧបនិស្ស័យសាបសូន្យ កាលបើសីល មិនមាន សម្មាសមាធិ របស់បុគ្គលរបៀតបៀនចាកសីល ឈ្មោះថាមានឧបនិស្ស័យសាបសូន្យ កាលបើសម្មាសមាធិមិនមាន យថាភូតញាណទស្សនៈ របស់បុគ្គលរបៀតបៀនចាកសម្មាសមាធិ ឈ្មោះថា មានឧបនិស្ស័យសាបសូន្យ កាលបើយថាភូតញាណទស្សនៈ មិនមាន និព្វិទាវិរាគៈ របស់បុគ្គលរបៀតបៀនចាកយថាភូតញាណទស្សនៈ ឈ្មោះថាមានឧបនិស្ស័យសាបសូន្យ កាលបើនិព្វិទាវិរាគៈមិនមាន វិមុត្តិញាណទស្សនៈ របស់បុគ្គលរបៀតបៀនចាកនិព្វិទាវិរាគៈ ឈ្មោះថា មានឧបនិស្ស័យសាបសូន្យ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដើមឈើដែលមិនមានមែកនឹងស្វឹកហើយក្រមរឈើនោះក្តី មិនដល់នូវការពេញលេញទេ សម្បកស្រាយក្តី ខ្ចីមក្តី ក៏មិនដល់នូវការពេញលេញ មានឧបមាយ៉ាងណាមិញ

ฝาเมว ขฺวา กิจฺจานิ สติสมฺปชญฺญ อสติ สติสมฺป-
ชญฺญวิปฺปยุตฺตสฺส ภาวูปนิสฺสยา โหนฺติ ทิฏฺฐิคตฺตญฺจ ทิฏฺฐิคตฺตญฺจ
อสติ ทิฏฺฐิคตฺตวิปฺปยุตฺตสฺส ภาวูปนิสฺสยา โหนฺติ ฯ เป ฯ
วิมุตฺติญาณธาตุยา ฯ สติสมฺปชญฺญ กิจฺจานิ สติ
สติสมฺปชญฺญสมฺปยุตฺตสฺส อุปนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย โหติ
ทิฏฺฐิคตฺตญฺจ ทิฏฺฐิคตฺตญฺจ สติ ทิฏฺฐิคตฺตสมฺปยุตฺตสฺส
อุปนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย โหติ ฯลฯ อินฺทฺริยสังวเร ฯลฯ อินฺทฺริยสังวเร
สติ ฯลฯ อินฺทฺริยสังวรสมฺปยุตฺตสฺส อุปนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย โหติ
สีลานิ สีลานิ สติ สีลสมฺปยุตฺตสฺส อุปนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย โหติ
สมฺมาสมาธิ สมฺมาสมาธิฺจ สติ สมฺมาสมาธิ-
สมฺปยุตฺตสฺส อุปนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย โหติ ยถาภูตญาณ-
ธาตุยา ยถาภูตญาณธาตุยาปิ สติ ยถาภูต-
ญาณธาตุยาสมฺปยุตฺตสฺส อุปนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย โหติ
นิพฺพิทาวิราคาย นิพฺพิทาวิราคาปิ สติ นิพฺพิทาวิราคสมฺปยุตฺตสฺส
อุปนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย โหติ วิมุตฺติญาณธาตุยา ฯ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសតិនិទ្ទសម្បជញ្ញៈ មិនមាន ហិរិនិទ្ទ
ទុត្តប្បៈ របស់បុគ្គលវិបត្តិចាកសតិនិទ្ទសម្បជញ្ញៈ ឈ្មោះថាមានទុបនិស្ស័យ
សាបសូន្យ កាលបើហិរិនិទ្ទទុត្តប្បៈ មិនមាន (ឥន្ទ្រិយសំវរៈ) របស់បុគ្គល
វិបត្តិចាកហិរិនិទ្ទទុត្តប្បៈ ឈ្មោះថា មានទុបនិស្ស័យសាបសូន្យ ។ បេ ។
វិមុត្តិញាណទស្សនៈ មានទុបមេយ្យយ៉ាងនោះដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង
ឡាយ កាលបើសតិនិទ្ទសម្បជញ្ញៈ មាន ហិរិនិទ្ទទុត្តប្បៈ របស់បុគ្គលបរិ-
បូណ៌ដោយសតិនិទ្ទសម្បជញ្ញៈ ឈ្មោះថា មានទុបនិស្ស័យបរិបូណ៌ កាល
បើហិរិនិទ្ទទុត្តប្បៈ មាន ឥន្ទ្រិយសំវរៈ របស់បុគ្គលបរិបូណ៌ដោយហិរិនិទ្ទ
ទុត្តប្បៈឈ្មោះថាមានទុបនិស្ស័យបរិបូណ៌ កាលបើឥន្ទ្រិយសំវរៈមាន សីល
របស់បុគ្គលបរិបូណ៌ដោយឥន្ទ្រិយសំវរៈ ឈ្មោះថាមានទុបនិស្ស័យបរិបូណ៌
កាលបើសីលមាន សម្មាសមាធិរបស់បុគ្គលបរិបូណ៌ដោយសីល ឈ្មោះ
ថា មានទុបនិស្ស័យបរិបូណ៌ កាលបើសម្មាសមាធិ មាន យថាភូតញ្ញាណ-
ទស្សនៈរបស់បុគ្គលបរិបូណ៌ដោយសម្មាសមាធិ ឈ្មោះថាមានទុបនិស្ស័យ
បរិបូណ៌ កាលបើយថាភូតញ្ញាណទស្សនៈមាន និព្វិទាវិរាគៈ របស់
បុគ្គលបរិបូណ៌ដោយយថាភូតញ្ញាណទស្សនៈ ឈ្មោះថា មានទុបនិស្ស័យ
បរិបូណ៌ កាលបើនិព្វិទាវិរាគៈ មាន វិមុត្តិញាណទស្សនៈ របស់បុគ្គល
បរិបូណ៌ដោយនិព្វិទាវិរាគៈ ឈ្មោះថា មានទុបនិស្ស័យបរិបូណ៌ ។

សេយ្យថាបិ ភិក្ខវេ រុក្ខោ សាខាបលាសសម្បន្នោ តស្ស បច្ឆិមកាបិ ទារុម្ហរំ កច្ឆតិ តចោបិ ផេគ្គុបិ សារោបិ ទារុម្ហរំ កច្ឆតិ ឯវមេវ ខោ ភិក្ខវេ សតិសម្បជញ្ញំ សតិសតិសម្បជញ្ញសម្បន្នស្ស ឧបធិសសម្បន្នំ ហោតិ ហិរិភេត្តប្បំ ហិរិភេត្តប្បេ សតិ ហិរិភេត្តប្បសម្បន្នស្ស ឧបធិសសម្បន្នំ ហោតិ ។ បេ ។ វិមុត្តិញ្ញាណទស្សនន្តិ ។

(๙๘) អថខោ អាយស្មា បុណ្ណាយោ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ អាយស្មា បុណ្ណាយោ ភគវន្តំ ឯតទវោច កោ នុ ខោ ភន្តេ ហេតុ កោ បច្ចយោ យេន អប្បេកទា តថាគតំ ធម្មទេសទា បដិ-ភាតំ អប្បេកទា ន បដិភាតីតិ ។ សន្តោ បុណ្ណាយ ភិក្ខូ ហោតិ ខោ ឧបសង្កមិតា នេវ តាវ តថាគតំ ធម្មទេសទា បដិភាតំ យតោ ច ខោ បុណ្ណាយ ភិក្ខូ សន្តោ ច ហោតិ ឧបសង្កមិតា ច ឯវំ តថាគតំ ធម្មទេសទា បដិភាតំ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដើមឈើ ដែលបរិបូណ៌ ដោយមែកនឹងស្លឹកហើយ ត្រមរឈើនោះ ក៏ដល់នូវការពេញលេញ សម្បកក្តី ស្រាយក្តី ខ្លឹមក្តី (របស់ឈើនោះ) ក៏ដល់នូវការពេញលេញ មានឧបមាយ៉ាងណាមិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសតិនឹងសម្បជញ្ញៈ មាន ហិរិនឹងឧត្តប្បៈ របស់បុគ្គលបរិបូណ៌ ដោយសតិនឹងសម្បជញ្ញៈ ឈ្មោះថាមានឧបនិស្ស័យបរិបូណ៌ កាលបើហិរិនឹងឧត្តប្បៈ មាន (ឥន្ទ្រិយសំវរៈ) របស់បុគ្គលបរិបូណ៌ ដោយហិរិនឹងឧត្តប្បៈ ឈ្មោះថា មានឧបនិស្ស័យបរិបូណ៌ ។ បេ ។ វិមុត្តិញាណទស្សនៈ មានឧបមេយ្យយ៉ាងនោះដែរ ។

(៩៨) គ្រានោះព្រះបុណ្ណិយៈដ៏មានអាយុ ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយក៏អង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះព្រះបុណ្ណិយៈដ៏មានអាយុ អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ទើបក្រាបបង្គំទូលសួរព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ហេតុអ្វី បច្ច័យអ្វី បានជាកន្លងកាលខ្លះ ព្រះតថាគតទ្រង់សំដែងធម្មទេសនា កន្លងកាលខ្លះ ក៏មិនសំដែង ។ ព្រះអង្គត្រាស់តបថា ម្នាលបុណ្ណិយៈ ភិក្ខុមានសទ្ធាហើយ តែមិនចូលមកវាកទេ តថាគតក៏មិនទាន់សំដែងធម្មទេសនា ម្នាលបុណ្ណិយៈ កាលបើភិក្ខុមានសទ្ធាផង បានចូលមកវាកផង យ៉ាងនេះ ទើបតថាគតសំដែងធម្មទេសនា

សទ្ធោ ច បុណ្ណិយ ភិក្ខុ ហោតិ ឧបសង្កមិតា ច នោ បយិរុបាសិតា ។បេ។ បយិរុបាសិតា ច នោ បរិបុច្ឆិតា បរិបុច្ឆិតា ច នោ ឧហិតសោតោ ធម្មំ សុណាតិ ឧហិតសោតោ ច ធម្មំ សុណាតិ នោ សុត្វា ធារេតិ សុត្វា ច ធម្មំ ធារេតិ នោ ធតានញ្ច ធម្មានំ អត្ថំ ឧបបរិក្ខតិ ធតានញ្ច ធម្មានំ អត្ថំ ឧបបរិក្ខតិ នោ អត្ថមញ្ញាយ ធម្មមញ្ញាយ ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នោ ហោតិ នេវ តាវ តថាគតំ ធម្មទេសនា បដិភាតិ ។ យតោ ច ខោ បុណ្ណិយ ភិក្ខុ សទ្ធោ ច ហោតិ ឧបសង្កមិតា ច បយិរុបាសិតា ច បរិបុច្ឆិតា ច ឧហិតសោតោ ច ធម្មំ សុណាតិ សុត្វា ច ធម្មំ ធារេតិ ធតានញ្ច ធម្មានំ អត្ថំ ឧបបរិក្ខតិ អត្ថមញ្ញាយ ធម្មមញ្ញាយ ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នោ ច ហោតិ ឯវំ តថាគតំ ធម្មទេសនា បដិភាតិ ។ ឥមេហិ ខោ បុណ្ណិយ(๑) ធម្មេហិ សមន្នាគតោ ឯកន្តប្បដិភាណំ តថាគតំ ធម្មទេសនា ហោតីតិ ។

---

๑ ម. ឯត្តាវតា អដ្ឋហីតិ អយំ ឥតោ ទិស្សតិ ។

ម្នាលបុណ្ណិយៈ កិក្ខុមានសទ្ធាផង បានចូលមករកផង តែមិនបានចូលមកអង្គុយជិត ។ បេ ។ បានចូលមកអង្គុយជិតហើយ តែមិនបានសាកសួរ បានសាកសួរហើយ តែមិនបានផ្ទៀងត្រចៀកស្តាប់ធម៌ ផ្ទៀងត្រចៀកស្តាប់ហើយ តែមិនស្តាប់ឲ្យចាំធម៌ ស្តាប់ចាំធម៌ហើយ តែមិនពិចារណានូវសេចក្តីនៃធម៌ ដែលខ្លួនចងចាំហើយ ពិចារណានូវសេចក្តីនៃធម៌ដែលខ្លួនចងចាំហើយ តែមិនដឹងនូវអត្ថមិនដឹងនូវធម៌ ហើយប្រតិបត្តិនូវធម៌ដ៏សមគួរដល់ធម៌ទេ តថាគត ក៏មិនសំដែងធម្មទេសនាឡើយ ។

ម្នាលបុណ្ណិយៈ កាលបើ កិក្ខុមានសទ្ធាផង បានចូលមករកផង បានចូលមកអង្គុយជិតផង បានសាកសួរផង បានផ្ទៀងត្រចៀងស្តាប់ធម៌ផង ស្តាប់ឲ្យចាំធម៌ផង ពិចារណានូវសេចក្តីនៃធម៌ដែលខ្លួនចងចាំផង ដឹងនូវអត្ថដឹងនូវធម៌ហើយ ប្រតិបត្តិធម៌ដ៏សមគួរដល់ធម៌ផង យ៉ាងនេះទើបតថាគតសំដែងធម្មទេសនា ។ ម្នាលបុណ្ណិយៈ កិក្ខុប្រកបដោយធម៌ (៩ យ៉ាង) នេះឯង ទើបតថាគត សំដែងនូវធម្មទេសនា យ៉ាងច្បាស់លាស់ ។

[๙๙] สเจ ภิกฺขเว อญฺญติตฺถิยา ปริพฺพาชกา ฆรๆ ปุจฺเฉยฺยุ กึมูลกา อาวุโส สพฺเพ ธมฺมา กึสมฺภวา สพฺเพ ธมฺมา กึสมุทยา สพฺเพ ธมฺมา กึสโมสรณา สพฺเพ ธมฺมา กึปมุขา สพฺเพ ธมฺมา กึอธิปเตยฺยา สพฺเพ ธมฺมา กึอุตฺตริ สพฺเพ ธมฺมา กึสารา สพฺเพ ธมฺมาติ ฆรๆ ปุฏฺฐา สมฺเม ภิกฺขเว เตสๆ อญฺญติตฺถิยานๆ ปริพฺพาชกานๆ กิตฺติ ภาเสยฺยาถาติ ฯ ภควๆมูลกา โน ภนฺเต ธมฺมา ภควๆเนตฺติกา ภควๆปฏิสรณา สาธุ ภนฺเต ภควนฺตๆเยว ปฏิภาตุ ฯเปฯ สาสิตสฺส ภาสิตสฺส อตฺถา ภควาโต สุตฺวา ภิกฺขู ธาเรสฺสนฺตีติ ฯ เตนหิ ภิกฺขเว(๑) สุณาถ สาธุกๆ มนสิกโรถ ภาสิสฺสามีติ ฯ ฆรๆ ภนฺเตติ โข เต ภิกฺขู ปจฺจสฺโสสุๆ ฯ ภควา เอตทโวจ สเจ ภิกฺขเว อญฺญติตฺถิยา ปริพฺพาชกา ฆรๆ ปุจฺเฉยฺยุๆ กึมูลกา อาวุโส สพฺเพ ธมฺมา กึสมฺภวา สพฺเพ ธมฺมา กึสมุทยา สพฺเพ ธมฺมา กึสโมสรณา สพฺเพ ธมฺมา กึปมุขา

---

๑ ม. ปญฺจงฺคุตฺตเร เทสิสฺสามิ ตนฺติ อยเมตฺถ ปาโฐ ทิสฺสติ ฯ

(៩៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើពួកបរិព្វាជក ជាអន្យតិរ្ថិយសួរយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ធម៌ទាំងអស់គឺបញ្ចក្ខន្ធ មានអ្វីជាមូល ធម៌ទាំងអស់កើតអំពីអ្វី ធម៌ទាំងអស់ប្រជុំកើតអំពីអ្វី ធម៌ទាំងអស់ប្រជុំចុះក្នុងអ្វី ធម៌ទាំងអស់មានអ្វីជាប្រធាន ធម៌ទាំងអស់មានអ្វីជាអធិបតី ធម៌ទាំងអស់មានអ្វីជាវិសេស ធម៌ទាំងអស់មានអ្វីជាខ្ចឹម ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើពួកបរិព្វាជកជាអន្យតិរ្ថិយ សួរយ៉ាងនេះ តើអ្នកទាំងឡាយ គប្បីដោះស្រាយដូចម្តេចដល់ពួកបរិព្វាជក ជាអន្យតិរ្ថិយនោះ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ធម៌ទាំងឡាយមានព្រះដ៏មានព្រះភាគជាមូល មានព្រះដ៏មានព្រះភាគជាអ្នកណែនាំ មានព្រះដ៏មានព្រះភាគជាទីពឹង របស់យើងខ្ញុំព្រះអង្គស្រាប់ហើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ សំដែងនូវសេចក្តីនៃភាសិតនេះឲ្យបាន ពួកភិក្ខុបានស្តាប់ភាសិតរបស់ព្រះអង្គហើយ នឹងចងចាំទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ អ្នកទាំងឡាយ ចូរប្រុងស្តាប់ ចូរធ្វើទុកក្នុងចិត្តដោយប្រពៃចុះ តថាគតនឹងសំដែង ។ ភិក្ខុទាំងនោះ បានទទួលតបថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើពួកបរិព្វាជក ជាអន្យតិរ្ថិយ សួរយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ធម៌ទាំងអស់មានអ្វីជាមូល ធម៌ទាំងអស់កើតអំពីអ្វី ធម៌ទាំងអស់ប្រជុំកើតអំពីអ្វី ធម៌ទាំងអស់ប្រជុំចុះក្នុងអ្វី ធម៌ទាំងអស់មានអ្វីជាប្រធាន

សព្ពេ ធម្មា កឹអាធិបតេយ្យា សព្ពេ ធម្មា កឹខុត្តរា សព្ពេ ធម្មា កឹសារា សព្ពេ ធម្មាតិ វា បុដ្ឋា តុម្ហេ កិត្តាវតា តេសំ អញ្ញតិត្ថិយានំ បរិញ្ញេយ្យានំ វា ព្យាករណេយ្យេ ធម្មេ លភថាតិ អាវុសោ សព្ពេ ធម្មា មនសិការសម្ភវា សព្ពេ ធម្មា ផស្សសមុទយា សព្ពេ ធម្មា វេទនាសមោសរណា សព្ពេ ធម្មា សមាធិប្បមុខា សព្ពេ ធម្មា សតាធិបតេយ្យា សព្ពេ ធម្មា បញ្ញុត្តរា សព្ពេ ធម្មា វិមុត្តិសារា សព្ពេ ធម្មាតិ វា បុដ្ឋា តុម្ហេ កិត្តាវតា តេសំ អញ្ញតិត្ថិយានំ បរិញ្ញេយ្យានំ វា ព្យាករណេយ្យេ ធម្មេ លភថាតិ ។

(១០០) អដ្ឋហិ កិត្តាវតា អង្គេហិ សមន្នាគតោ មហាចោរោ ទិប្បំ បរិយាបជ្ជតិ ន ចិរដ្ឋិតិកោ ហោតិ ។ កតមេហិ អដ្ឋហិ ។ អប្បហារន្តស្ស បហារំ អនវសេសំ អាទិយតិ ឥត្តិ ហរតិ(១) កុមារិំ ទូសេតិ បព្ភជិតំ វិលុម្បតិ ភជ្ជកោសំ វិលុម្បតិ អច្ចាសន្នេ កម្មំ ករោតិ ន ច នំ ជានកុសលោ ហោតិ ។

ខ.ម. ហរតិ ។

ធម៌ទាំងអស់មានអ្វីជាអធិបតី ធម៌ទាំងអស់មានអ្វីជាវិសេស ធម៌ទាំងអស់មានអ្វីជាខ្ញុំ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើ ពួកបរិព្វាជកអន្យតិត្ថិយសួរយ៉ាងនេះ អ្នកទាំងឡាយគប្បីដោះស្រាយដល់បរិព្វាជកអន្យតិត្ថិយទាំងនោះយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ធម៌ទាំងអស់មានឆន្ទៈជាមូលធម៌ ទាំងអស់កើតអំពីមនសិការៈ ធម៌ទាំងអស់ប្រជុំកើតអំពីផស្សៈ ធម៌ទាំងអស់ប្រជុំចុះក្នុងវេទនា ធម៌ទាំងអស់មានសមាធិជាប្រធាន ធម៌ទាំងអស់មានសតិជាអធិបតី ធម៌ទាំងអស់មានបញ្ញាជាវិសេស ធម៌ទាំងអស់មានវិមុត្តិជាខ្ញុំ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើពួកបរិព្វាជកអន្យតិត្ថិយ សួរយ៉ាងនេះហើយ អ្នកទាំងឡាយ គប្បីដោះស្រាយដល់បរិព្វាជកអន្យតិត្ថិយទាំងនោះ យ៉ាងនេះឯង ។

(១០០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មហាចោរប្រកបដោយអង្គ ៨ប្រការ រមែងវិនាសឆាប់ មិនតាំងនៅយូរឡើយ ។ ប្រកបដោយអង្គ៨ប្រការតើដូចម្តេច ។ គឺប្រហារទូវបុគ្គលដែលមិនប្រហារតប(១) ១ កាន់យកទ្រព្យរបស់គេមិនឲ្យមានសេសសល់ ១ នាំយកស្ត្រី ១ ប្រទូស្តនឹងក្មេងស្ត្រី ១ ឆក់បំពូជិត ១ ឆក់ព្រះពជឃ្លាំង ១ ធ្វើចោរកម្មក្នុងទីជិត (ស្រុកឬនិគមរាជធានីជាដើម) ១ ជាអ្នកមិនឈ្លាសវៃ ក្នុងការកប់ទ្រព្យទុក (ក្នុងទុក្ខិណេយ្យបុគ្គល) ១ ។

១– បុគ្គលដែលមិនបងៀនខ្លួន សម្បុណ្ណដោយគុណធម៌ មនុស្សចាស់ ក្មេងតូច ។ អដ្ឋកថា ។

สเมหิ เขา กิกฺขเว อฏฺฐหงฺเคหิ สมนฺนาคตา มหาโจเรา ขิปฺปำ ปริยาปชฺชติ น จิรฏฺฐิติกา โหติ ฯ

(๑๐๑) อฏฺฐหิ กิกฺขเว องฺเคหิ สมนฺนาคตา มหาโจเรา น ขิปฺปำ ปริยาปชฺชติ จิรฏฺฐิติกา โหติ ฯ กตเมหิ อฏฺฐหิ ฯ น อปฺปหารตฺตสฺส ปหาตำ น อนาวาสำ อาธิยติ น สิตฺถำ หาตำ น กุมารึ ทูเสตำ น ปฏิสนฺถตำ วิลุมฺปติ น ภณฺฑิกำ วิลุมฺปติ น อคารกำ วิลุมฺปติ น อชฺฌาสนฺเน กมฺมำ กเรติ นิฆานกุสลา โหติ ฯ สเมหิ เขา กิกฺขเว อฏฺฐหงฺเคหิ สมนฺนาคตา มหาโจเรา น ขิปฺปำ ปริยาปชฺชติ จิรฏฺฐิติกา โหตีติ ฯ

(๑๐๒) สมณาติ กิกฺขเว ตถาคตสฺเสตำ อธิวจนำ อรหาติ สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส ปฺรหฺมณาติ กิกฺขเว ตถาคตสฺเสตำ อธิวจนำ อรหาติ สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส เวทคูติ กิกฺขเว ตถาคตสฺเสตำ อธิวจนำ อรหาติ สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส กิลาสฺกาติ กิกฺขเว ตถาคตสฺเสตำ อธิวจนำ อรหาติ สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មហាចោរប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការនេះឯង រមែងវិនាសធាប់ មិនតាំងនៅយូរឡើយ ។

(១០១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មហាចោរ ប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ រមែងមិនវិនាសធាប់ ជាអ្នកតាំងនៅយូរបាន ។ ប្រកបដោយអង្គ៨ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺមិនប្រហារនូវបុគ្គល ដែលមិនប្រហារតប ១ មិនកាន់យកទ្រព្យរបស់គេមិនឲ្យមានសេសសល់ ១ មិននាំយកស្ត្រី ១ មិនប្រទូស្តក្មេងស្ត្រី ១ មិនបង់បព្វជិត ១ មិនបង់ព្រះពជ្ឈាំង ១ មិនធ្វើចោរកម្មក្នុងទីជិត ១ ជាអ្នកឈ្វាសវៃ ក្នុងការកប់ទ្រព្យទុក (ក្នុងទក្ខិណេយ្យបុគ្គល) ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មហាចោរ ប្រកបដោយអង្គ៨ប្រការនេះឯង រមែងមិនវិនាសធាប់ ជាអ្នកតាំងនៅយូរបាន ។

(១០២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពាក្យថា សមណៈ (អ្នកសូបវម្ងាប់) នេះ ជាឈ្មោះរបស់តថាគត ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពាក្យថា ព្រាហ្មណ៍ (អ្នកបន្ទាត់បង់នូវបាប) នេះ ជាឈ្មោះរបស់តថាគត ជ.អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពាក្យថា វេទគូ (អ្នកចេះចប់ត្រៃវេទ) នេះ ជាឈ្មោះរបស់តថាគត ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពាក្យថា កិសក្កៈ (គ្រូពេទ្យរៃកាត់) នេះ ជាឈ្មោះរបស់តថាគត ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ

ធម្មោតិ កត្វា តថាគតស្សតំ អធិវចនំ អរហាតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស វិមោតិ កត្វា តថាគតស្សតំ អធិវចនំ អរហាតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ញាណន្តិ កត្វា តថាគតស្សតំ អធិវចនំ អរហាតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស វិមុត្តោតិ កត្វា តថាគតស្សតំ អធិវចនំ អរហាតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្សាតិ ។

យំ សមណេន បត្តព្ពំ ព្រាហ្មណេន វុសីមតា
យំ វេទគុនា បត្តព្ពំ កិំសក្កេន អនុត្តរំ
យំ ធម្មោនេ បត្តព្ពំ វិមលេន វុសីមតា
យំ ញាណិនា ច បត្តព្ពំ វិមុត្តេន អនុត្តរំ
សោហំ វិជិតសង្គ្រាមោ មុត្តោ មោចេមិ ពន្ធនា
ឯតោម្ហិ បរមទន្តោ អសេក្ខោ បរិនិព្ពុតោតិ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពាក្យថា និម្មលៈ (អ្នកគ្មានមន្ទិល) នេះ ជាឈ្មោះរបស់តថាគត ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពាក្យថា វិមលៈ (អ្នកប្រាសចាកមន្ទិល) នេះជាឈ្មោះរបស់តថាគត ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពាក្យថា ញាណី (អ្នកមានញាណ) នេះ ជាឈ្មោះរបស់តថាគត ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពាក្យថា វិមុត្ត (អ្នកផុតស្រឡះ) នេះ ជាឈ្មោះរបស់តថាគត ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ។

គុណជាតណា ដែលតថាគតជាសមណៈ ជាព្រាហ្មណ៍ មានព្រហ្មចរិយៈនៅរួចហើយ គប្បីសម្រេចក្តី គុណជាតណា ដែលតថាគត អ្នកចេះចប់ត្រៃវេទ ជាគ្រូពេទ្យរំកាត់ គប្បីសម្រេចក្តី គុណជាតនោះប្រសើរបំផុត គុណជាតណា ដែលតថាគត គ្មានមន្ទិល ប្រាសចាកមន្ទិល មានព្រហ្មចរិយៈនៅរួចហើយ គប្បីសម្រេចក្តី គុណជាតណា ដែលតថាគត មានញាណ អ្នករួចស្រឡះ គប្បីសម្រេចក្តី គុណជាតនោះ ប្រសើរបំផុត តថាគតនោះ ជាអ្នកឈ្នះសង្គ្រាម រួចចាកចំណង់ ទាំងស្រុងមហាជន ឲ្យរួចចាកចំណង់ ជាបុគ្គលប្រសើរ មានខ្លួនទូន្មានហើយដោយប្រពៃ ជាអរសេក្ខបុគ្គល បរិនិព្វានហើយ ។

(๑๐๓) ฯเตน สมเยน ภควา โกสมฺพีสุ วิหรติ ฆาสิตาราเม ฯ อถ โข อุทโย ปริพฺพาชโก ยาวตติยกา ปฏิสลฺลานา วุฏฺฐิโต เยน ภควา เตนุปสงฺกมิ ฯ อุปสงฺกมิตฺวา ภควตา สทฺธึ สมฺโมทิ ฯ สมฺโมทนียึ กถึ สาราณียึ วีติสาเรตฺวา เอกมนฺตึ นิสีทิ ฯ เอกมนฺตนิสินฺโน โข อุทโย ปริพฺพาชโก ภควนฺตเมตทโวจ ฯ สาธุ ภนฺเต ภควา ยาวตติยกา ปฏิสลฺลานา วุฏฺฐิโต เยน มม ปาโมกฺโข เตนุปสงฺกมตุ ฯ ตสฺส ปาโมกฺโข ภควา ยาวตติยกา ปฏิสลฺลานา วุฏฺฐิโต เยน ปาโมกฺโข เตนุปสงฺกมิสฺสตีติ ฯ ตุณฺหี ภควา อธิวาเสสิ ฯ อถ โข ภควา ยาวตติยกา ปฏิสลฺลานา วุฏฺฐิโต เยน ปาโมกฺโข เตนุปสงฺกมิ ฯ อุปสงฺกมิตฺวา ปญฺญตฺเต อาสเน นิสีทิ ฯ นิสชฺช โข ภควา อุทยึ ปริพฺพาชกมาเมตทโวจ ฯ ยาวตติยกา ปน ตฺวา อุทย ปฏิสลฺลานา วุฏฺฐิโต เยน ปาโมกฺโข เตนุปสงฺกมิ ฯ ปาโมกฺโข ตยา ยาวตติยกา ปฏิสลฺลานา วุฏฺฐิโต เยน ปาโมกฺโข เตนุปสงฺกมิสฺสตีติ ฯ

(១០៣) សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ព្រមដោយភិក្ខុសង្ឃ ច្រើនរូប ទ្រង់ពុទ្ធដំណើរទៅកាន់ចារិក ក្នុងក្រុងកោសម្ពី ឋានស្តេចទៅ ដល់ព្រាហ្មណគ្រាម ឈ្មោះឥច្ឆានង្គល:របស់ពួកអ្នកដែនកោសល ។ ឋាន ឮថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងដងព្រៃឥច្ឆានង្គល: ជិតស្រុក ឥច្ឆានង្គល:នោះ ។ ពួកព្រាហ្មណ៍ទំាងគហបតី អ្នកស្រុកឥច្ឆានង្គល: ឋានឮដំណឹង (ប្រកាសប្រាប់គ្នា) ថា ម្នាលគ្នាយើង ឮថា ព្រះសមណ-គោតមជាសក្យបុត្ត ចេញចាកសក្យត្រកូលទៅទ្រង់ព្រះផ្នួស ឥឡូវឋាន ស្តេចមកដល់ស្រុកឥច្ឆានង្គល:ហើយ ទ្រង់គង់ក្នុងដងព្រៃឥច្ឆានង្គល:ជិត ស្រុកឥច្ឆានង្គល: ។ កិត្តិសព្ទដ៏ពីរោះយ៉ាងនេះ របស់ព្រះគោតមដ៏ចំរើន អង្គនោះ លា្បឫ សុះសាយទៅថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ជាអរហន្ត សម្មាសម្ពុទ្ធ ។ បេ ។ ក៏ការដែលឋានជួបប្រទះនឹងព្រះអរហន្តទាំង ឡាយមានសភាពដូច្នោះ ជាការប្រពៃពេកណាស់ ។ គ្រានោះ ពួក ព្រាហ្មណ៍ទំាងគហបតី អ្នកស្រុកឥច្ឆានង្គល: កាលកន្លងរាត្រីនោះទៅ ហើយ ក៏នំាយកខាទនីយភោជនីយាហារដ៏ក្រាស់ក្រែល នំាគ្នាដើរចូល សំដៅទៅកាដងព្រៃឥច្ឆានង្គល: លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ឈរស្រែក ហ៊ោនិយាយខ្លាំង ឱឡែបក្លោងទ្វារខាងក្រៅ ។

តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឆាតោ
ភគវតោ ឧបដ្ឋាកោ ហោតិ ។ អថ ខោ ភគវា អាយស្មន្តំ
ឆាតំ អាមន្តេសិ កេ បន តេ ឆាត ឧច្ចាសង្កា
មហាសង្កា តេវាជ្ជា មញ្ញេ មច្ចុំ វិលោបេន្តីតិ ។ ឯតេ
ភន្តេ ឥច្ឆានង្គលកា ព្រាហ្មណគហបតិកា បហូតំ
ខាទនីយំ ភោជនីយំ អាទាយ ពហិទ្ធារកាដ្ឋកេ ឋិតា
ភគវន្តញ្ញេវ ឧទ្ទិស្ស តិក្ខុសង្ឃញ្ញេតិ ។ មាហំ ឆាតំ
យសេន សមាគមំ មា ច មយា យសោ យោ ខោ
ឆាតំ ន យិមស្ស នេក្ខម្មសុខស្ស បវិវេកសុខស្ស
ឧបសមសុខស្ស សម្ពោធសុខស្ស និកាមលាភី
អស្ស អកិច្ឆលាភី អកសិរលាភី យស្សាហំ
នេក្ខម្មសុខស្ស បវិវេកសុខស្ស ឧបសមសុខស្ស
សម្ពោធសុខស្ស និកាមលាភី អស្សំ អកិច្ឆលាភី
អកសិរលាភី សោ តំ មច្ឆសុខំ មច្ចុសុខំ
លាភសក្ការសិលោកសុខំ សាទិយេយ្យាតិ ។

សម័យនោះឯង ព្រះនាគិតៈដ៏មានអាយុ ជាឧបដ្ឋាកព្រះដ៏មាន
ព្រះភាគ ។ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់សួរព្រះនាគិតៈ
ដ៏មានអាយុថា ម្នាលនាគិតៈ ចុះពួកណាស្រែកហ៊ោ និយាយឮខ្ទរ៉ាំងម៉ែះ
ហាក់ដូចជាព្រានសំណាញ់ ដណ្តើមត្រីគ្នា ។ ព្រះនាគិតៈដ៏មានអាយុ
ក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស អ្នកតាំងនុះ ជាព្រាហ្មណ៍
នឹងគហបតី នៅក្នុងស្រុកឥច្ឆានង្គលៈ នាំយកភាគនីយកោដនីយាហារ
ដ៏ក្រាស់ក្រែល ចូលិសចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគផង ព្រះភិក្ខុសង្ឃផង
ហើយឈរទៀបក្លោងទ្វារខាងក្រៅ ។ ម្នាលនាគិតៈ តថាគតសូមកុំឲ្យ
ជួបប្រសព្វនឹងយសបរិវារ តាំងយសបរិវារ ក៏សូមកុំឲ្យជួបប្រសព្វនឹង
តថាគតឡើយ ម្នាលនាគិតៈ បុគ្គលណា មិនបានដូចប្រាថ្នា មិនបាន
ដោយងាយ មិនបានដោយស្រួល នូវនេក្ខម្មសុខ បវិវេកសុខ ឧបសម-
សុខ សម្ពោធសុខ នេះដូចជានេក្ខម្មសុខ បវិវេកសុខ ឧបសមសុខ
សម្ពោធសុខ ដែលតថាគតបានដូចប្រាថ្នា បានដោយងាយ បាន
ដោយស្រួលទេ បុគ្គលនោះឯង គប្បីត្រេកអរចំពោះសេចក្តីសុខ មិនស្អាត
សុខកង្វល់តិចតួចសោះ សុខកើតអំពីលាភសក្ការៈនឹងពាក្យសរសើរ ។

អធិវាសេតុជានំ ភន្តេ ភគវា អធិវាសេតុ សុគតោ
អធិវាសនការោជានំ ភន្តេ ភគវាតោ យេន យេនបិ-
ជានំ ភន្តេ ភគវា តមិស្សតិ តន្និជា ច ការិស្សន្តិ ព្រាហ្ម-
ណគហបតិការា នេគមា ចេវ ជានបទា ច ។ សេយ្យថាបិ
ភន្តេ ជុល្លុជុសិតកេ នេវ វស្សន្តេ យថានិន្នំ ឧទកានំ
សំវត្តន្តិ ឯវមេវ ខោ ភន្តេ យេន យេនបិជានំ ភគវា
តមិស្សតិ តន្និជា ច ការិស្សន្តិ ព្រាហ្មណគហបតិការា
នេគមា ចេវ ជានបទា ច ។ តំ កិស្ស ហេតុ ។
តថា ហិ ភន្តេ ភគវាតោ សីលប្បញ្ញាណន្តិ ។
មាហំ ជាតិត យសេន សមាគមំ មា ច មយា
យសោ យោ ខោ ជាតិត ន យិមស្ស នេក្ខម្មសុខស្ស
បវិវេកសុខស្ស ឧបសមសុខស្ស សម្ពោធសុខស្ស
និកាមលាភី អស្ស អកិច្ឆលាភី អកសិរលាភី

ព្រះនាគិតៈក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ឥឡូវនេះ សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគទទួលនិមន្ត សូមព្រះសុគតទទួលនិមន្ត បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ឥឡូវនេះ កាលនេះជាកាលគួរព្រះដ៏មានព្រះភាគទទួលនិមន្តហើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន បើព្រះដ៏មានព្រះភាគនឹងស្តេចទៅកាន់ទីណា ។ កាន់កាលឥឡូវនេះ កំគង់ពួកព្រាហ្មណ៍ធំធំគហបតី ជាអ្នកនិគមក្តី អ្នកជនបទក្តី នឹងតាមទៅកាន់ទីនោះៗមិនខាន ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន កាលបើក្លៀងមានដំណក់ទឹកថ្លោសៗបង្អុរចុះមក ទឹកតាំងឡាយ តែងហូរធ្លាក់ទៅកាន់ទីទាប ដូចម្តេចមិញ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន បើព្រះដ៏មានព្រះភាគនឹងស្តេចទៅកាន់ទីណា ។ កាន់កាលឥឡូវនេះ កំគង់ពួកព្រាហ្មណ៍ធំធំគហបតី ជាអ្នកនិគមក្តី អ្នកជនបទក្តី នឹងតាមទៅកាន់ទីនោះៗមិនខាន ដូច្នោះឯង ។ ដំណើរនោះព្រោះហេតុអ្វី ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ព្រោះព្រះដ៏មានព្រះភាគព្រះអង្គមានសីលធំធ្ងាជ្ងា ។ ម្នាលនាគិតៈ តថាគត សូមកុំឲ្យជួបប្រសព្វនឹងយសបរិវារ ចាំងយសបរិវារ ក៏សូមកុំឲ្យជួបប្រសព្វនឹងតថាគតឡើយ ម្នាលនាគិតៈ បុគ្គលណា មិនបានដូចប្រាថ្នា មិនបានដោយងាយ មិនបានដោយស្រួល នូវនេក្ខម្មសុខ បវិវេកសុខ ឧបសមសុខ សម្ពោធសុខនេះ

យសប្បហំ នេក្ខម្មសុខស្ស បវិវេកសុខស្ស ឧបសម-
សុខស្ស សម្ពោធសុខស្ស និកាមលាភី អស្សំ អកិច្ច-
លាភី អកសិរលាភី សោ តំ មិទ្ធសុខំ មិទ្ធសុខំ លាភ-
សក្ការសិលោកសុខំ សាទិយេយ្យ ។ នេវតាបំ ខោ
ជាតិត ឯកច្ចា ន យិមស្ស នេក្ខម្មសុខស្ស បវិវេក-
សុខស្ស ឧបសមសុខស្ស សម្ពោធសុខស្ស និកាមលា-
កិនិយោ អស្សុ អកិច្ចលាកិនិយោ អកសិរលាកិនិយោ
យសប្បហំ នេក្ខម្មសុខស្ស បវិវេកសុខស្ស ឧបសម-
សុខស្ស សម្ពោធសុខស្ស និកាមលាភី អស្សំ អកិ-
ច្ចលាភី អកសិរលាភី តុម្ហាកម្បិ ខោ ជាតិត សំកម្ម
សមាកម្ម សង្គំណិកវិហារំ អនុយុត្តានំ វិហរតំ ឯវំ ហោតិ
ន ហិទ្ធនបេ អាយស្មន្តោ ឥមស្ស នេក្ខម្មសុខស្ស បវិ-
វេកសុខស្ស ឧបសមសុខស្ស សម្ពោធសុខស្ស និកាម-
លាកិនោ អស្សុ អកិច្ចលាកិនោ អកសិរលាកិនោ

ដូចជានេក្ខម្មសុខ បវិវេកសុខ ឧបសមសុខ សម្ពោធសុខ ដែលតថាគតបានដូចប្រាថ្នា បានដោយងាយ បានដោយស្រួលទេ បុគ្គលនោះ គប្បីត្រេកអរចំពោះសេចក្តីសុខមិនស្អាត សុខក្នុងការដេកលក់ សុខដែលកើតអំពីលាភសក្ការៈ និងពាក្យសរសើរ ។ ម្នាលនាគិតៈ សូម្បីទេវតាពួកខ្លះ ក៏មិនបានដូចប្រាថ្នា មិនបានដោយងាយ មិនបានដោយស្រួល នូវនេក្ខម្មសុខ បវិវេកសុខ ឧបសមសុខ សម្ពោធសុខនេះ ដូចជានេក្ខម្មសុខ បវិវេកសុខ ឧបសមសុខ សម្ពោធសុខ ដែលតថាគតបានដូចប្រាថ្នា បានដោយងាយ បានដោយស្រួលដែរ ម្នាលនាគិតៈ អ្នកចាំឆ្យាយ កាលមកប្រជុំសមាគមគ្នា ខ្វល់ខ្វាយខាងការនៅច្រឡូកច្រឡំដោយពួកហើយ រមែងមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា លោកចាំឆ្យាយនេះ មុខជាមិនបានដូចប្រាថ្នា មិនបានដោយងាយ មិនបានដោយស្រួល នូវនេក្ខម្មសុខ បវិវេកសុខ ឧបសមសុខ សម្ពោធសុខនេះ

ยสฺสาหํ เนกฺขมฺมสุขสฺส ปวิเวกสุขสฺส อุปสม-
สุขสฺส สมฺโพธสุขสฺส นิกามลาภี อสฺสํ อกิ-
ญฺจนลาภี อกสิรลาภี ตถา หิ ปนเม อายสฺมโต
สีลกฺขนฺธา สมาธิกฺขนฺธา สพฺเพ กิเลสา ปหีนา ฯ
เอวาหํ ชาติยา ชิยฺยา ปสฺสามิ อญฺเญมญฺเ อนฺตลิปฺปโ-
ธเกน(๑) สญฺจิจฺจนฺเต สีเตนฺเต ตสฺส ปญฺญา
ชาติยา ฆาตาย ฯ เหเตติ น หายนฺตเม อายสฺมโต
เอวมสฺส เนกฺขมฺมสุขสฺส ปวิเวกสุขสฺส อุปสม-
สุขสฺส สมฺโพธสุขสฺส นิกามลาภิโน อสฺส
อกิญฺจนลาภิโน อกสิรลาภิโน ยสฺสาหํ
เนกฺขมฺมสุขสฺส ปวิเวกสุขสฺส อุปสมสุขสฺส
สมฺโพธสุขสฺส นิกามลาภี อสฺสํ อกิญฺจนลาภี
อกสิรลาภี ตถา หิ ปนเม อายสฺมโต
อญฺเญมญฺเ อนฺตลิปฺปโธเกน สญฺจิจฺจนฺเต สีเตนฺเต ฯ

๑ ฉ. ม. อนฺตลิปโธเวหิ ฯ

ដូចជានេក្ខម្មសុខ បវិវេកសុខ ឧបសមសុខ សម្ពោធសុខ ដែលតថាគត
បានដូចប្រាថ្នា បានដោយងាយ បានដោយស្រួល ដោយពិត ព្រោះថា
លោកដ៏មានអាយុទាំងនេះ មកប្រជុំសមាគមគ្នា ប្រកបរឿយៗខាងការនៅ
ច្រឡូកច្រឡំដោយពួក ។ ម្នាលនាគិតៈ ក្នុងទីឯណោះ តថាគតឃើញ
ពួកតិត្ថិ កំពុងសើចក្អាកក្អាយ សើចប្រឡែងគ្នា ដោយការចាក់ដោយ
ដន្ទញ្ជាគម្រាមដៃទៅវិញទៅមក ម្នាលនាគិតៈ តថាគតមានសេចក្តីត្រិះរិះ
យ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុទាំងនេះ មុខជាមិនបានដូចប្រាថ្នា មិនបាន
ដោយងាយ មិនបានដោយស្រួល នូវនេក្ខម្មសុខ បវិវេកសុខ ឧបសម-
សុខ សម្ពោធសុខនេះ ដូចជានេក្ខម្មសុខ បវិវេកសុខ ឧបសមសុខ
សម្ពោធសុខ ដែលតថាគតបានដូចប្រាថ្នា បានដោយងាយ បានដោយ
ស្រួល ដោយពិត ព្រោះថា លោកដ៏មានអាយុទាំងនេះ សើចក្អាកក្អាយ
សើចប្រឡែងគ្នា ដោយការចាក់ដោយដន្ទញ្ជាគម្រាមដៃ ទៅវិញទៅមក ។

ឥធ បនាហំ ឆាតិត កិត្តិំ បស្សាមិ យាវទត្ថំ ឧទរាវ-
ទេហកំ កុញ្ជិត្វា សេយ្យសុខំ បស្សសុខំ មិទ្ធសុខំ
អនុយុត្តេ វិហរន្តេ តស្ស មយ្ហំ ឆាតិត ឃវំ ហោតិ ឧ
ហាទ្ធនមេ អាយស្មន្តោ ឥមស្ស នេក្ខម្មសុខស្ស បវិវេក-
សុខស្ស ឧបសមសុខស្ស សម្ពោធសុខស្ស និកាម-
លាភិនោ អស្ស អកិច្ឆលាភិនោ អកសិរលាភិនោ
យស្សាហំ នេក្ខម្មសុខស្ស បវិវេកសុខស្ស ឧបសម-
សុខស្ស សម្ពោធសុខស្ស និកាមលាភី អស្សំ អកិច្ឆ-
លាភី អកសិរលាភី តថា ហិ បនមេ អាយស្មន្តោ
យាវទត្ថំ ឧទរាវទេហកំ កុញ្ជិត្វា សេយ្យសុខំ បស្សសុខំ
មិទ្ធសុខំ អនុយុត្តា វិហរន្តិ ។ ឥធាហំ ឆាតិត កិត្តិំ
បស្សាមិ តាមន្តវិហារេ(១) សមាហិតំ និសិន្នំ តស្ស
មយ្ហំ ឆាតិត ឃវំ ហោតិ ឥធាធិ ឥមំ អាយស្មន្តំ
អារាមិកោ ឯ ឧបដ្ឋហិស្សតិ(២) សមណុទ្ទេសោ ឯ តំ
តម្ហា សមាធិម្ហា ឯមិស្សតីតិ(៣) តេនាហំ ឆាតិត តស្ស
កិត្តិនោ ឧ អត្តមនោ ហោមិ តាមន្តវិហារេន ។

---

๑. ម. តាមន្តវិហារេ ។ ๒ ឧ. សហេស្សតិ ។ ๓ ឧ. ម. ឯវិស្សតីតិ ។

ម្នាលនាគិតៈ មួយទៀត ភិក្ខុនីឯណោះ តថាគតឃើញពួកភិក្ខុ បរិភោគ
ដកបាលផ្អែតពេញពោះ ហើយខ្ជល់ខ្ជាយខាងសេចក្តីសុខនឹងដំណេក
សុខនឹងបង្អែក សុខនឹងការដេកលក់ ម្នាលនាគិតៈ តថាគតនោះ មាន
សេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា លោកទាំងឡាយនេះ មុខជាមិនបានដូច
ប្រាថ្នា មិនបានដោយងាយ មិនបានដោយស្រួល នូវនេក្ខម្មសុខ បវិ-
វេកសុខ ឧបសមសុខ សម្ពោធសុខនេះ ដូចជានេក្ខម្មសុខ បវិវេកសុខ
ឧបសមសុខ សម្ពោធសុខ ដែលតថាគតបានដូចប្រាថ្នា បានដោយងាយ
បានដោយស្រួល ដោយពិត ព្រោះថា លោកទាំងឡាយនេះ បរិភោគ
ដកបាលផ្អែតពេញពោះ ខ្ជល់ខ្ជាយខាងសេចក្តីសុខនឹងដំណេក សុខ
នឹងបង្អែក សុខនឹងការដេកលក់ ។ ម្នាលនាគិតៈ ភិក្ខុនីឯណោះ
តថាគតឃើញភិក្ខុមានចិត្តជំពប់នៅនឹង អង្គុយក្នុងវិហារដិតស្រុក តថាគត
នោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ឥឡូវនេះ អាពាមិកជន ឬក៏សម-
ណព្រាហ្មណ៍ នឹងមកបម្រើលោកនេះ ឯការបម្រើនោះ នឹងញុំាងលោក
នេះ ឲ្យឃ្លាតចាកសមាធិនោះពុំខាន ម្នាលនាគិតៈ ព្រោះហេតុនោះ
តថាគត មិនត្រេកអរនឹងភិក្ខុនោះ ដោយការនៅ ក្នុងទីដិតស្រុក ។

៨ បនាហំ ភាគិនេ កិញ្ចិ បស្សាមិ(๑) អញ្ញេ ច បលា-
យមានំ និសិន្នំ តស្ស មយ្ហំ ភាគិនេ ឯវំ ហោតិ ឥធាធិ
អយមាយស្មា ឥមំ និន្នាកិលមថំ បដិវិនោទេត្វា អញ្ញ-
ញាយេវ មនសិការំ សដ្ឋតិ ឯត្តកន្តិ(๒) តេនាហំ ភាគិនេ
តស្ស កិញ្ចនោ អត្តមនោ ហោមិ អញ្ញាវិហារេន ។ ៨
បនាហំ ភាគិនេ កិញ្ចិ បស្សាមិ អញ្ញេ អសមាហិតំ
និសិន្នំ តស្ស មយ្ហំ ភាគិនេ ឯវំ ហោតិ ឥធាធិ អយមា-
យស្មា អសមាហិតំ ឯ ចិត្តំ សមាធេហិស្សតិ សមាហិតំ
ឯ ចិត្តំ អនុរក្ខិស្សតីតិ តេនាហំ ភាគិនេ តស្ស កិញ្ចនោ
អត្តមនោ ហោមិ អញ្ញាវិហារេន ។ ៨ បនាហំ ភាគិនេ
កិញ្ចិ បស្សាមិ អញ្ញេកំ សមាហិតំ និសិន្នំ តស្ស មយ្ហំ
ភាគិនេ ឯវំ ហោតិ ឥធាធិ អយមាយស្មា អវិមុត្តំ ឯ ចិត្តំ
វិមុញ្ចិស្សតិ វិមុត្តំ ឯ ចិត្តំ អនុរក្ខិស្សតីតិ តេនាហំ ភាគិនេ
តស្ស កិញ្ចនោ អត្តមនោ ហោមិ អញ្ញាវិហារេន ។

---

๑ ឧ.ម. ឯត្តន្តរេ អញ្ញាកន្តិ អាទិ ជាហេ វិស្សជ្ជតិ ។ ๒. ឯកត្តន្តិ ។

ម្នាលនាគិត: មួយទៀត ភិក្ខុនីឯណោះ តថាគតឃើញកិក្ខុ វត់ចេញទៅ
អង្គុយនៅកន្លែងព្រៃ ម្នាលនាគិត: តថាគតនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះ
ថា ឥន្ទ្រិយនេះ លោកនេះ មុខជានឹងកំចាត់បង់នូវសេចក្តីងោកងក់ នឹង
សេចក្តីលំបាកនេះ ហើយនឹងធ្វើកុកកងចិត្តនូវអរញ្ញសញ្ញា ជាធម្មជាតមាន
ចិត្តមួលតែមួយពុំខាន ម្នាលនាគិត: ព្រោះហេតុនោះ តថាគតត្រេកអរ
នឹងកិក្ខុនោះ ដោយការនៅកន្លែងព្រៃ ។ ម្នាលនាគិត: មួយទៀត ភិក្ខុនី
ឯណោះ តថាគតឃើញកិក្ខុ មានចិត្តមិនខាន់ដម្កល់នៅនឹងទេ អង្គុយនៅ
កន្លែងព្រៃ ម្នាលនាគិត: តថាគតនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ឥន្ទ្រិ
នេះ លោកនេះ នឹងដម្កល់ចិត្តដែលមិនខាន់ដម្កល់ ឬនឹងរក្សាចិត្តដែលខ្លួន
បានដម្កល់ហើយពុំខាន ម្នាលនាគិត: ព្រោះហេតុនោះ តថាគត
មានចិត្តត្រេកអរនឹងកិក្ខុនោះ ដោយការនៅកន្លែងព្រៃ ។ ម្នាលនាគិត: មួយ
វិញទៀត ភិក្ខុនីឯណោះ តថាគតឃើញកិក្ខុមួយរូប អ្នកនៅកន្លែងព្រៃ មាន
ចិត្តដម្កល់នៅនឹង កំពុងអង្គុយ ម្នាលនាគិត: តថាគតនោះ មានសេចក្តី
ត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ឥន្ទ្រិយនេះ លោកនេះ នឹងធ្វើចិត្តដែលមិនខាន់រួចឲ្យរួច
ស្រឡះ ឬនឹងរក្សាចិត្តដែលរួចស្រឡះហើយពុំខាន ម្នាលនាគិត: ព្រោះ
ហេតុនោះ តថាគតមានចិត្តត្រេកអរនឹងកិក្ខុនោះ ដោយការនៅកន្លែងព្រៃ ។

យស្មាហំ ឆាតិត សមយេ អទ្ធានមគ្គប្បដិបន្នោ ឆ កតិញ្ចិ បស្សាមិ បុរតោ ឯ បច្ឆតោ ឯ ជាសុ មេ ឆាតិត តស្មឹ សមយេ ហោតិ អន្តមសោ ឧច្ចារប្បស្សាវ-កម្មស្សាតិ(๑) ។

[๑๐๔] អដ្ឋហិ កិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ឧបាសកស្ស អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បត្តំ និក្កុជ្ជេយ្យ។ កតមេហិ អដ្ឋហិ ។ កិក្ខនំ អលាភាយ បរិសក្កតិ កិក្ខនំ អនត្ថាយ បរិសក្កតិ កិក្ខនំ អនាឝាសាយ បរិសក្កតិ កិក្ខ(๒) អក្កោសតិ បរិភាសតិ កិក្ខ កិក្ខហិ វិភេទេតិ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ។ ឥមេហិ ខោ កិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ឧបាសកស្ស អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បត្តំ និក្កុជ្ជេយ្យ ។

---

๑ ម. ឧច្ចារប្បស្សាវកម្មាយាតិ។ ๒ ម. កិក្ខនំ ។

ម្នាលនាគិតៈ សម័យណា ដែលតថាគតដើរទៅកាន់ផ្លូវឆ្ងាយ មិនបានដួបប្រទះអ្វីតិចតួច ក្នុងខាងមុខក្តី ខាងក្រោយក្តី ម្នាលនាគិតៈ សម័យនោះ តថាគតមានតែសេចក្តីសប្បាយ ដោយហោចទៅ សូម្បីការធ្វើទុក្ខារៈឬបសប្បារៈកំស្រួល ។

[๑๐๔] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧបាសក ប្រកបដោយអង្គ ๘ ប្រការ សង្ឃកាលប្រាថ្នា គប្បីផ្កាប់បាត្របាន ។ អង្គ ๘ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺឧបាសកព្យាយាម ដើម្បីមិនឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយបានលាភ ๑ ព្យាយាម ដើម្បីមិនឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយបានប្រយោជន៍ ๑ ព្យាយាមដើម្បីមិនឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយបានទីលំនៅ ๑ ដេរប្រទេចភិក្ខុទាំងឡាយ ๑ បំបែកភិក្ខុទាំងឡាយឲ្យបែកចាកភិក្ខុទាំងឡាយ ๑ តិះដៀលព្រះពុទ្ធ ๑ តិះដៀលព្រះធម៌ ๑ តិះដៀលព្រះសង្ឃ ๑ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧបាសកប្រកបដោយអង្គ ๘ ប្រការនេះឯង សង្ឃកាលប្រាថ្នា គប្បីផ្កាប់បាត្របាន ។

(១០៥) អដ្ឋហិ កិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ឧបាសកស្ស អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បត្តំ ឧក្កុជ្ជេយ្យ។ កតមេហិ អដ្ឋហិ ។ ន កិក្ខុនំ អលាភាយ បរិសក្កតិ ន កិក្ខុនំ អនត្ថាយ បរិសក្កតិ ន កិក្ខុនំ អនាវាសាយ បរិសក្កតិ ន កិក្ខូ អក្កោសតិ បរិភាសតិ ន កិក្ខូ កិក្ខូហិ វិភេទេតិ ពុទ្ធស្ស វណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស វណ្ណំ ភាសតិ សង្ឃស្ស វណ្ណំ ភាសតិ ។ ឥមេហិ ខោ កិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ឧបាសកស្ស អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បត្តំ ឧក្កុជ្ជេយ្យាតិ ។

(១០៦) អដ្ឋហិ កិក្ខវេ ធម្មេហិ សមន្នាគតស្ស កិក្ខុនោ អាកង្ខមានា ឧបាសិកា អប្បសាទំ បវេ-ទេយ្យុំ ។ កតមេហិ អដ្ឋហិ ។ កិហីនំ អលាភាយ បរិសក្កតិ កិហីនំ អនត្ថាយ បរិសក្កតិ កិហី(១) អក្កោសតិ បរិភាសតិ កិហី កិហីហិ វិភេទេតិ

---

១ ម. កិហិំ ។ ម. កិហិ ។

(๑๐๕) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទុបាសកប្រកបដោយអង្គ ๘ ប្រការ សង្ឃកាលប្រាថ្នា គប្បីផ្សាយបាត្របាន ។ ដោយអង្គ ๘ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺទុបាសក មិនពាយាមដើម្បីមិនឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយបានលាភ ๑ មិនពាយាម ដើម្បីមិនឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយបានប្រយោជន៍ ๑ មិនពាយាមដើម្បីមិនឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយបានសុំនៅ ๑ មិនដេរប្រទេចភិក្ខុទាំងឡាយ ๑ មិនបំបែកភិក្ខុទាំងឡាយឲ្យបែកចាកភិក្ខុទាំងឡាយ ๑ ពោលសរសើរព្រះពុទ្ធ ๑ ពោលសរសើរព្រះធម៌ ๑ ពោលសរសើរព្រះសង្ឃ ๑ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទុបាសកប្រកបដោយអង្គ ๘ ប្រការនេះឯង សង្ឃកាលប្រាថ្នា គប្បីផ្សាយបាត្របាន ។

(๑๐๖) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ๘ ប្រការ ពួកទុបាសកកាលប្រាថ្នា គប្បីសំដែងសេចក្តីមិនជ្រះថ្លាបាន ។ ប្រកបដោយធម៌ ๘ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺ ភិក្ខុពាយាម ដើម្បីមិនឲ្យពួកគ្រហស្ថបានលាភ ๑ ពាយាមដើម្បីមិនឲ្យពួកគ្រហស្ថបានប្រយោជន៍ ๑ ដេរប្រទេចពួកគ្រហស្ថ ๑ បំបែកពួកគ្រហស្ថឲ្យបែកចាកពួកគ្រហស្ថ ๑

ពុទ្ធស្ស អាវណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស អាវណ្ណំ ភាសតិ សង្ឃស្ស អាវណ្ណំ ភាសតិ តតោ ច នេកាធំ(๑) បសវន្តិ ។ ឥមេហិ ខោ កិក្ខវេ អដ្ឋហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតស្ស កិក្ខុនោ អាកង្ខមានា ឧបាសកា អប្បសាទំ បវេទេយ្យុំ ។

(๑๐๗) អដ្ឋហិ កិក្ខវេ ធម្មេហិ សមន្នាគតស្ស កិក្ខុនោ អាកង្ខមានា ឧបាសកា បសាទំ បវេទេយ្យុំ ។ កតមេហិ អដ្ឋហិ ។ ន កិហីធំ អលាភាយ បរិសក្កតិ ន កិហីធំ អនត្ថាយ បរិសក្កតិ ន កិហី អក្កោសតិ បរិភាសតិ ន កិហី កិហីហិ វិវេចេតិ ពុទ្ធស្ស វណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស វណ្ណំ ភាសតិ សង្ឃស្ស វណ្ណំ ភាសតិ តតោ ច នេកា នំ បសវន្តិ ។ ឥមេហិ ខោ កិក្ខវេ អដ្ឋហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតស្ស កិក្ខុនោ អាកង្ខមានា ឧបាសកា បសាទំ បវេទេយ្យុន្តិ ។

---

๑ ឧ. ម. អនោបរេ ច នំ ។ អដ្ឋកថាយំ អនោបរេតិបិ ទិស្សតិ ។

តិះដៀលព្រះពុទ្ធ ๑ តិះដៀលព្រះធម៌ ๑ តិះដៀលព្រះសង្ឃ ๑ ទាំងពួកទេវតា ក៏ឃើញនូវភិក្ខុនោះដោយហេតុនោះ ๑ ฯ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ๘ ប្រការនេះឯង ពួកឧបាសក កាលប្រាថ្នា គប្បីសំដែងសេចក្តីមិនជ្រះថ្លាបាន ฯ

[๑๐๗] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ๘ ប្រការ ពួកឧបាសក កាលប្រាថ្នា គប្បីសំដែងសេចក្តីជ្រះថ្លាបាន ฯ ប្រកបដោយធម៌ ๘ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ฯ គឺភិក្ខុមិនព្យាយាម ដើម្បីមិនឲ្យពួកគ្រហស្ថបានលាភ ๑ មិនព្យាយាម ដើម្បីមិនឲ្យពួកគ្រហស្ថបានប្រយោជន៍ ๑ មិនដេរប្រទេចពួកគ្រហស្ថ ๑ មិនបំបែកពួកគ្រហស្ថ ๑ ឲ្យបែកចាកពួកគ្រហស្ថ ๑ ពោលសរសើរព្រះពុទ្ធ ๑ ពោលសរសើរព្រះធម៌ ๑ ពោលសរសើរព្រះសង្ឃ ๑ ពួកទេវតាឃើញភិក្ខុនោះ ដោយហេតុនោះ ๑ ฯ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ๘ ប្រការនេះឯង ពួកឧបាសក កាលប្រាថ្នា គប្បីសំដែងនូវសេចក្តីជ្រះថ្លាបាន ฯ

(๑๐๘) อฏฺฐหิ ภิกฺขเว ธมฺเมหิ สมนฺนาคตสฺส ภิกฺขุโน อาคจฺฉมาโน สงฺฆา ปฏิสารณียกมฺมํ กาเรยฺย ฯ กตเมหิ อฏฺฐหิ ฯ ภิยฺโยปิ อลาภาย ปริสกฺกติ ภิยฺโยปิ อนตฺถาย ปริสกฺกติ ภิยฺโยปิ อโผฏฺฐพฺพาย ปริสกฺกติ ภิยฺโยปิ ภิยฺโยปิ วิเหฐนาย ปุถุสฺส อาวฺหาย กาสติ ธมฺมสฺส อาวฺหาย กาสติ สงฺฆสฺส อาวฺหาย กาสติ ธมฺมิกญฺจ ภิยฺโยปฺปฏิสฺสวํ น สณฺฐาเปติ ฯ อิเมหิ โข ภิกฺขเว อฏฺฐหิ ธมฺเมหิ สมนฺนาคตสฺส ภิกฺขุโน อาคจฺฉมาโน สงฺฆา ปฏิสารณียกมฺมํ กาเรยฺย ฯ

(๑๐๙) อฏฺฐหิ ภิกฺขเว ธมฺเมหิ สมนฺนาคตสฺส ภิกฺขุโน อาคจฺฉมาโน สงฺฆา ปฏิสารณียกมฺมํ ปฏิปฺปสฺสมฺภิยฺย ฯ กตเมหิ อฏฺฐหิ ฯ น ภิยฺโยปิ อลาภาย ปริสกฺกติ น ภิยฺโยปิ อนตฺถาย ปริสกฺกติ น ภิยฺโยปิ อโผฏฺฐพฺพาย ปริสกฺกติ น ภิยฺโยปิ ภิยฺโยปิ วิเหฐนาย

[๑๐๘] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ๘ ប្រការ សង្ឃកាលប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្មបាន ។ ប្រកបដោយធម៌ ๘ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺភិក្ខុពាយាម ដើម្បីមិនឲ្យពួកគ្រហស្ថបានលាភ ๑ ពាយាម ដើម្បីមិនឲ្យពួកគ្រហស្ថបានប្រយោជន៍ ๑ ដេរប្រទេចពួកគ្រហស្ថ ๑ បំបែកពួកគ្រហស្ថឲ្យបែកចាកពួកគ្រហស្ថ ๑ តិះដៀលព្រះពុទ្ធ ๑ តិះដៀលព្រះធម៌ ๑ តិះដៀលព្រះសង្ឃ ๑ ញុំាងឱពាក្យនិមន្តរបស់គ្រហស្ថប្រកបដោយធម៌ឲ្យឃ្លៀងឃ្លាត ๑ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ๘ ប្រការនេះឯង សង្ឃកាលប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្មបាន ។

[๑๐๙] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ๘ ប្រការ សង្ឃកាលប្រាថ្នា គប្បីរម្ងាប់នូវបដិសារណីយកម្មបាន ។ ប្រកបដោយធម៌ ๘ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺភិក្ខុមិនពាយាម ដើម្បីមិនឲ្យពួកគ្រហស្ថបានលាភ ๑ មិនពាយាម ដើម្បីមិនឲ្យពួកគ្រហស្ថបានប្រយោជន៍ ๑ មិនដេរប្រទេចពួកគ្រហស្ថ ๑ មិនបំបែកពួកគ្រហស្ថឲ្យបែកចាកពួកគ្រហស្ថ ๑

ពុទ្ធស្ស វណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស វណ្ណំ ភាសតិ សង្ឃស្ស វណ្ណំ ភាសតិ ធម្មិកញ្ច កិរិយំ សព្ភាបេតិ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេយ្យាតិ ។

(๑๑๐) តស្ស ទាបិយសិ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា អដ្ឋសុ ធម្មេសុ សម្មាវត្តិតព្ពំ ន ឧបសម្បាទេតព្ពំ ន និស្សយោ ទាតព្ពោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេតព្ពោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ(๑) សាទិតព្ពា សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្ពា ន កាចិ សង្ឃសម្មតិ សាទិតព្ពា ន កិស្មិញ្ចិ បទេកច្ចានេ និយមេតព្ពោ(๒) ន ច តេន ម្ហលេន វុដ្ឋាបេតព្ពំ ។ តស្ស ទាបិយសិ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា ឥមេសុ អដ្ឋសុ ធម្មេសុ សម្មាវត្តិតព្ពន្តិ ។

សតិវគ្គោ សមត្តោ ។

---

๑ ឧ.ម. ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ ។ ๒ ឧ.ម បរិយេតព្ពោ ។

ពោលសរសើរព្រះពុទ្ធ ១ ពោលសរសើរព្រះធម៌ ១ ពោលសរសើរ
ព្រះសង្ឃ ១ ញុំាងពាក្យនិមន្តរបស់ពួកគ្រហស្ថ ប្រកបដោយធម៌ឲ្យ
ទៀងទាត់ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៨ ប្រការ
នេះឯង សង្ឃកាលប្រាថ្នា គប្បីរមែបន្ទូរបដិសារណីយកម្មបាន ។

(១១០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើ តស្ស បាបិយ-
សិកាកម្មរួចហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តឲ្យល្អ កុំធ្វើធម៌ ៨ ប្រការគឺ មិនត្រូវឲ្យឧប-
សម្បទា ១ មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ ១ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើ ១ មិនត្រូវ
ត្រេកអរនឹងការសន្ទនាជាអ្នកឲ្យនូវឱវាទដល់ភិក្ខុនី ១ បើពុំជាសង្ឃសន្ទនា
ហើយ ក៏មិនត្រូវឲ្យនូវឱវាទពួកភិក្ខុនី ១ មិនត្រូវត្រេកអរនឹងសង្ឃសម្មតិ
ណាមួយ ១ មិនត្រូវនិយមខ្លួនកុំឲ្យជាអធិបតីណាមួយ ១ មិនត្រូវឲ្យ
(ភិក្ខុ) ចេញចាកអាបត្តិដោយមូលនោះ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
ភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើ តស្ស បាបិយសិកាកម្ម រួចហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តឲ្យល្អ
កុំធ្វើធម៌ ៨ ប្រការនេះឯង ។

តត្រុទ្ទានំ

សតិ បុណ្ណិយមូលេន ចោរសមណេន បញ្ចមំ
យសោ បត្តាប្បសាទេន(១) បដិសារណីយញ្ច វត្តតីតិ។

---

១ ឧ.ម. បត្តប្បសាទេន ។

ទុទ្ទាន

ក្នុងសូត្រនោះគឺ

និយាយអំពីសតិសម្បជញ្ញៈ ១ អំពីរឿងបុណ្ណិយកិក្ខុ ១ អំពីធម៌ជាមូល ១ អំពីមហាចោរ ១ អំពីព្រះនាមព្រះតថាគតមានព្រះនាមថា សមណៈជាដើម ១ ត្រូវជា ៥ អំពីព្រះអង្គមិនចង់ជួបនឹងយសបរិវារ ១ អំពីការផ្គាប់ចិត្តនឹងផ្លូវចិត្ត ១ អំពីសេចក្តីជ្រះថ្លានឹងមិនជ្រះថ្លា ១ អំពីបដិសារណីយកម្ម ១ អំពីកិក្ខុប្រព្រឹត្តល្អ ១ ។

ពោជ្ឈា សិរិមា បទុមា សុធម្មា(๑) មណុជា ឧត្តរា មុត្តា ខេមា(๒) រុចី(๓) ពុទ្ធិ ពិម្ពី សុមនា មល្លិកា តិស្សមោតា សោណមោតា កោណមោតា(๔) ឧត្តរមោតា(๕) វិសាខា មិគារមោតា ឧដ្ឋត្តរា ឧថាសិកា សាមាវតី ឧថាសិកា សុប្បវាសា កោឞ្ឌិយធីតា សុប្បិយា ឧថាសិកា ឧកុលមោតា តមាលតាឯតំ ។

(๑๑๑) រាតស្ស តិក្ខត្តុំ អភិញ្ញាយ អដ្ឋ ធម្មា ភាវេតព្ពា ។ កតមេ អដ្ឋ ។ សម្មាទិដ្ឋិ សម្មាសង្កប្បោ សម្មាវាចា សម្មាកម្មន្តោ សម្មាអាជីវោ សម្មាវាយាមោ សម្មាសតិ សម្មាសមាធិ ។ រាតស្ស តិក្ខត្តុំ អភិញ្ញាយ ឥមេ អដ្ឋ ធម្មា ភាវេតព្ពា ។

(๑๑๒) រាតស្ស តិក្ខត្តុំ អភិញ្ញាយ អដ្ឋ ធម្មា ភាវេតព្ពា ។ កតមេ អដ្ឋ ។ អដ្ឋង្គិកំ រូបសញ្ញំ

---

๑ ម.សុធនា ។ ๒ ម. ឯត្តវតា សោមាតិ ទិស្សតិ ។ ๓ ម. រូបី ។ ๔ ម. តិស្សា តិស្សាយ មាតា សោណា សោណាយ មាតា កាណា កាណាយ មាតា ។ ๕ ម.ម. ឧត្តរា ឧត្តរមាតា ។

រឿងក្រៅពីនេះទៀត ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់សំដែងទោសថកម្ម ប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ ដល់ពួកឧបាសិកាទាំងអម្បាលនេះ គឺពោជ្ឈ-ឧបាសិកា សិរិមាឧបាសិកា បទុមាឧបាសិកា សុធម្មាឧបាសិកា មណុជាឧបាសិកា ឧត្តរាឧបាសិកា មុត្តាឧបាសិកា ខេមាឧបាសិកា រុចីឧបាសិកា ចុន្ទីពាជកុមារី ពិម្ពីឧបាសិកា សុមនាពាជកុមារី មល្លិកាទេវី តិស្សមាតាឧបាសិកា សោណមាតាឧបាសិកា កាណមាតាឧបាសិកា ឧត្តរានន្ទមាតាឧបាសិកា វិសាខាមិគារមាតាឧបាសិកា ខុជ្ជុត្តរាឧបាសិកា សមាវតីឧបាសិកា សុប្បវាសាកោលិយធីតាឧបាសិកា សុប្បិយាឧបាសិកា នកុលមាតាគហបតានីឧបាសិកា ។

(១១១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ ៨ ប្រការ បុគ្គលត្រូវចំរើន ដើម្បីដឹងច្បាស់នូវភព: ។ ធម៌ ៨ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺសម្មាទិដ្ឋិ ១ សម្មាសង្កប្ប: ១ សម្មាវាចា ១ សម្មាកម្មន្ត: ១ សម្មាអាជីវ: ១ សម្មាវាយាម: ១ សម្មាសតិ ១ សម្មាសមាធិ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ ៨ ប្រការនេះ បុគ្គលត្រូវចំរើន ដើម្បីដឹងច្បាស់នូវភព: ។

(១១២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ ៨ ប្រការ បុគ្គលគប្បីចំរើន ដើម្បីដឹងច្បាស់នូវភព: ។ ធម៌ ៨ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺបុគ្គលមានសេចក្តីសំគាល់ ក្នុងរូបខាងក្នុង (មានសត់ជាដើមរបស់ខ្លួន)

ពហិទ្ធា រូបានិ បស្សតិ បរិត្តានិ សុវណ្ណទុព្ពណ្ណានិ តានិ អភិភុយ្យ ជានាមិ បស្សាមីតិ ឯវំសញ្ញី ហោតិ ។ អជ្ឈត្តំ រូបសញ្ញី ពហិទ្ធា រូបានិ បស្សតិ អប្បមាណានិ សុវណ្ណទុព្ពណ្ណានិ តានិ អភិភុយ្យ ជានាមិ បស្សាមីតិ ឯវំសញ្ញី ហោតិ ។ អជ្ឈត្តំ អរូបសញ្ញី ពហិទ្ធា រូបានិ បស្សតិ បរិត្តានិ សុវណ្ណទុព្ពណ្ណានិ តានិ អភិភុយ្យ ជានាមិ បស្សាមីតិ ឯវំសញ្ញី ហោតិ ។ អជ្ឈត្តំ អរូបសញ្ញី ពហិទ្ធា រូបានិ បស្សតិ អប្បមាណានិ សុវណ្ណទុព្ពណ្ណានិ តានិ អភិភុយ្យ ជានាមិ បស្សាមីតិ ឯវំសញ្ញី ហោតិ ។ អជ្ឈត្តំ អរូបសញ្ញី ឯ ពហិទ្ធា រូបានិ បស្សតិ នីលានិ នីលវណ្ណានិ នីលនិទស្សនានិ នីលនិភាសានិ ។បេ។ បីតានិ បីតវណ្ណានិ បីតនិទស្សនានិ បីតនិភាសានិ ។បេ។ លោហិតកានិ

ឃើញរូបខាងក្រៅ គឺកសិណ មាននីលកសិណជាដើម ជារូបមានប្រមាណតិច មានសម្បុរល្អ ឬសម្បុរអាក្រក់ ក៏គ្របសង្កត់នូវរូបទាំងនោះ ហើយមានសេចក្តីសំគាល់យ៉ាងនេះថា អាត្មាអញដឹង អាត្មាអញឃើញ ១ ។ បុគ្គលមានសេចក្តីសំគាល់ក្នុងរូបខាងក្នុង តែងឃើញនូវរូបខាងក្រៅ ជារូបប្រមាណមិនបាន មានសម្បុរល្អ ឬសម្បុរអាក្រក់ ក៏គ្របសង្កត់នូវរូបទាំងនោះ ហើយមានសេចក្តីសំគាល់យ៉ាងនេះថា អាត្មាអញដឹង អាត្មាអញឃើញ ១ ។ បុគ្គលមិនមានសេចក្តីសំគាល់ ក្នុងរូបខាងក្នុង តែងឃើញនូវរូបខាងក្រៅ ជារូបមានប្រមាណតិច មានសម្បុរល្អ ឬសម្បុរអាក្រក់ ក៏គ្របសង្កត់នូវរូបទាំងនោះ ហើយមានសេចក្តីសំគាល់យ៉ាងនេះថា អាត្មាអញដឹង អាត្មាអញឃើញ ១ ។ បុគ្គលមិនមានសេចក្តីសំគាល់ ក្នុងរូបខាងក្នុង តែងឃើញរូបខាងក្រៅ ជារូបប្រមាណមិនបាន មានសម្បុរល្អ ឬ សម្បុរអាក្រក់ ក៏គ្របសង្កត់នូវរូបទាំងនោះ ហើយមានសេចក្តីសំគាល់យ៉ាងនេះថា អាត្មាអញដឹង អាត្មាអញឃើញ ១ ។ បុគ្គល មិនមានសេចក្តីសំគាល់ ក្នុងរូបខាងក្នុង តែងឃើញនូវរូបខាងក្រៅ ជារូបខៀវ មានសម្បុរខៀវ ផ្ទុះចេញនូវពណ៌ខៀវ មានពន្លឺខៀវ ១ ។ បេ ។ ជារូបលឿង មានសម្បុរលឿង ផ្ទុះចេញនូវពណ៌លឿង មានពន្លឺលឿង ១ ។ បេ ។ ជារូបក្រហម មានសម្បុរក្រហម

លោហិតកាវណ្ណានំ លោហិតកានំ ឧស្សន្នានំ លោហិត-
កានំកាសានំ ។បេ។ ខុទ្ទានំ ខុទ្ទាវណ្ណានំ ខុទ្ទាក-
និទ្ធន្នានំ ខុទ្ទានំកាសានំ តានំ អភិភុយ្យ ជានាមិ
បស្សាមីតិ ឯវំសញ្ញី ហោតិ ។ ឥទស្ស តិក្ខវេ អភិញ្ញាយ
ឯមេ អដ្ឋ ធម្មា ភាវេតព្ពា ។

(១០៣) ឥទស្ស តិក្ខវេ អភិញ្ញាយ អដ្ឋ ធម្មា
ភាវេតព្ពា ។ កតមេ អដ្ឋ ។ រូបី រូបានិ បស្សតិ
អជ្ឈត្តំ អរូបសញ្ញី ពហិទ្ធា រូបានិ បស្សតិ សុភន្តេ
អធិមុត្តោ ហោតិ ។ សព្ពសោ រូបសញ្ញានំ សមតិក្កមា
បដិឃសញ្ញានំ អត្ថង្គមា នានត្តសញ្ញានំ អមនសិការ
អនន្តោ អាកាសោតិ អាកាសានញ្ចាយតនំ ឧបសម្បជ្ជ
វិហរតិ ។ សព្ពសោ អាកាសានញ្ចាយតនំ សមតិក្កម្ម
អនន្តំ វិញ្ញាណន្តិ វិញ្ញាណញ្ចាយតនំ ឧបសម្បជ្ជ វិហរតិ ។

ធ្នុះចេញនូវពណ៌ក្រហម មានពន្លឺក្រហម ១ ។ បេ ។ ជារបស មានសម្បុរស ធ្នុះចេញនូវពណ៌ស មានពន្លឺស កំគ្រប់សង្កត់នូវរូបទាំងនោះ ហើយមានសេចក្តីសំគាល់ យ៉ាងនេះថា អាត្មាអញដឹង អាត្មាអញឃើញ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ ៨ ប្រការនេះ បុគ្គលត្រូវពិចារណា ដើម្បីដឹងច្បាស់នូវរាគៈ ។

(១១៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ ៨ ប្រការ បុគ្គលត្រូវចំរើន ដើម្បីដឹងច្បាស់នូវរាគៈ ។ ធម៌ ៨ ប្រការ តើដូចម្តេចខ្លះ ។ បុគ្គលមានរូបជ្ឈាន តែងឃើញរូប គឺកសិណទាំងឡាយ មានន័លកសិណជាដើម មិនមានសេចក្តីសំគាល់ក្នុងរូបខាងក្នុង (មានសក់ជាដើមរបស់ខ្លួន) តែងឃើញរូបខាងក្រៅ គឺកសិណ មានន័លកសិណជាដើម ជាអ្នកមានចិត្តប្តេជ្ញាថា វណ្ណកសិណបរិសុទ្ធ ១ ។ ព្រោះកន្លងបង់នូវរូបសញ្ញាដោយប្រការទាំងពួង រំងាសញ្ញានៃបដិឃសញ្ញា មិនបានធ្វើទុកក្នុងចិត្តនូវនានត្តសញ្ញា ក៏ចូលកាន់អាកាសានញ្ចាយតនជ្ឈាន ដោយធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ថា អាកាសមិនមានទីបំផុត ១ ។ ព្រោះកន្លងនូវអាកាសានញ្ចាយតនជ្ឈាន ដោយប្រការទាំងពួង ក៏ចូលកាន់វិញ្ញាណញ្ចាយតនជ្ឈាន ដោយការធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ថា វិញ្ញាណមិនមានទីបំផុត ១ ។

សព្ពសោ វិញ្ញាណញ្ចាយតនំ សមតិក្កម្ម នត្ថិ កិញ្ចីតិ អាកិញ្ចញ្ញាយតនំ ឧបសម្បជ្ជ វិហរតិ ។ សព្ពសោ អាកិញ្ចញ្ញាយតនំ សមតិក្កម្ម នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនំ ឧបសម្បជ្ជ វិហរតិ ។ សព្ពសោ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនំ សមតិក្កម្ម សញ្ញាវេទយិតនិរោធំ ឧបសម្បជ្ជ វិហរតិ ។ ឥមស្ស តិក្ខត្តុំ អភិញ្ញាយ ឥមេ អដ្ឋ ធម្មា ភាវេតព្ពា ។

(១១៤) ឥមស្ស តិក្ខត្តុំ បរិញ្ញាយ បរិក្ខយាយ បហានាយ ខយាយ វយាយ វិរាគាយ និរោធាយ ចាគាយ បដិនិស្សគ្គាយ ឥមេ អដ្ឋ ធម្មា ភាវេតព្ពាតិ ។ នោសស្ស មោហស្ស កោធស្ស ឧបនាហស្ស មក្ខស្ស បឡាសស្ស ឥស្សាយ មច្ឆរិយស្ស មាយាយ សាឋេយ្យស្ស ថម្ភស្ស សារម្ភស្ស មានស្ស អតិមានស្ស មទស្ស បមាទស្ស អភិញ្ញាយ បរិញ្ញាយ បរិក្ខយាយ បហានាយ ខយាយ វយាយ វិរាគាយ និរោធាយ ចាគាយ បដិនិស្សគ្គាយ ឥមេ អដ្ឋ ធម្មា ភាវេតព្ពាតិ ។

អដ្ឋកនិបាតោ សមត្តោ ។

ព្រោះកន្ទងនូវវិញ្ញាណញ្ចាយតនជ្ឈាន ដោយប្រការទាំងពួង កំចូលកាន់អាកិញ្ចញ្ញាយតនជ្ឈាន ដោយការធ្វើទុកក្នុងចិត្តថា អ្វីតិចតួចមិនមាន ១ ។ ព្រោះកន្ទងនូវអាកិញ្ចញ្ញាយតនជ្ឈាន ដោយប្រការទាំងពួង កំចូលកាន់នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនជ្ឈាន ១ ។ ព្រោះកន្ទងនូវនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនជ្ឈានដោយប្រការទាំងពួង កំចូលកាន់ សញ្ញាវេទយិតនិរោធ (សេចក្តីរលត់នៃសញ្ញានិងវេទនា) ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ ៨ ប្រការនេះ បុគ្គលគប្បីចំរើន ដើម្បីដឹងច្បាស់នូវភគៈ ។

(១១៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ ៨ ប្រការនេះ បុគ្គលគប្បីចំរើន ដើម្បីកំណត់ដឹង ដើម្បីអស់រលីង ដើម្បីលះបង់ ដើម្បីអស់ទៅ ដើម្បីសូន្យទៅ ដើម្បីវិនាសទៅ ដើម្បីរលត់ ដើម្បីលះលែង ដើម្បីរលាស់ចេញនូវភគៈ ។ ធម៌ ៨ ប្រការនេះ បុគ្គលគប្បីចំរើន ដើម្បីដឹងច្បាស់ ដើម្បីកំណត់ដឹង ដើម្បីអស់រលីង ដើម្បីលះបង់ ដើម្បីអស់ទៅ ដើម្បីសូន្យទៅ ដើម្បីវិនាសទៅ ដើម្បីរលត់ ដើម្បីលះលែង ដើម្បីរលាស់ចេញនូវ ទោសៈ មោហៈ កោធៈ ឧបនាហៈ មក្ខៈ បឡាសៈ ឥស្សា មច្ឆរិយៈ មាយា សាឋេយ្យៈ ថម្ភៈ សារម្ភៈ មានៈ អតិមានៈ មទៈ បមាទៈ ។

ចប់ អដ្ឋកនិបាត ។

វិរុទ្ធាវិរុទ្ធបត្តំ

វិរុទ្ធបាឋៈ	អវិរុទ្ធបាឋៈ	អង្កៃ	វង្គ្លេខាយំ
លាភោបិ	លាភោ បិ	១៣	១៩
កឹនានាករណំ	កឹ នានាករណំ	១៩	១៣
អប្បគព្ភោ	អបគព្ភោ	៤៧	៣
”	”	”	៩
”	”	”	៨
”	”	”	១៣
”	”	៦០	១៦
អប្បគព្ភតាយ	អបគព្ភតាយ	”	១៣
អប្បគព្ភោ	អបគព្ភោ	៦៤	១០
អប្បគព្ភតាយ	អបគព្ភតាយ	”	១១
អប្បគព្ភោ	អបគព្ភោ	”	១៤
”	”	៦៩	៤
អប្បគព្ភតាយ	អបគព្ភតាយ	”	៩
បភាមិ	បក្ខាមិ	៧៦	៦
បិតិតោបិ	បិតិតោ បិ	”	១១

វិទ្ធាវិទ្ធបត្តំ

វិទ្ធបាឋោ	អវិទ្ធបាឋោ	អង្កោ	វជ្ជិលេខាយំ
សោ វតោ	សោវតោ	๗๒	๑๖
”	”	๗๔	๖
អារទ្ធវិរិយោ	អារទ្ធវិរិយោ	”	๑๖
ទស្សាថេតិ	ទស្សាទេតិ	๘๙	๒
អច្ចរិយំ	អនច្ចរិយំ	๑๒๑	๓
កច្ចិត្ត	កច្ចិត្ត	๑๒๔	๕
អរិច្ច—	អច្ចរិ—	๑๒๘	๑๐
ខណាតិច្ចោ លោកោតិ	ខណាតិច្ចោ លោកោ		
	ខណាតិច្ចោ លោកោតិ	๑๓๘	๑๒
សនន្ទសច្ឆាយំ	សនន្ទសច្ឆាយំ	๑๔๕	๒
អារទ្ធវិរិយសច្ឆាយំ	អារទ្ធវិរិយសច្ឆាយំ	๑๔๖	๘
សង្គហិតបរិជនោ	សង្គហិតបរិជនោ	๒๒๖	๕
សារ	សារ	๒๓๗	๑๐
បដិគ្គណ្ហា	បដិគ្គណ្ហាមិ	,,	๑๖

វិរុទ្ធវិរុទ្ធបត្តំ

វិរុទ្ធបាឋៈ	អវិរុទ្ធបាឋៈ	អង្កៈ	រជ្ជុលេខាយំ
(៦៧)	(៦៨)	៤៧៤	១២
មនសិកវេយ្យ	មនសិកវេយ្យំ	៣១៤	៧
កិក្ខិ	កិក្ខិ កតវតោ	៣៩២	១៣
តនិនា	តនិនា	៣៩៨	៤
”	”	”	៨
ន ហនូនវេ	ន ហនូនមេ	៣៩៩	១៣

សន្ទីកប្រាប់ពាក្យខុស-ត្រូវ

ពាក្យខុស	ពាក្យត្រូវ	ទំព័រ	បន្ទាត់
ផ្តាច់ផ្តល	ផ្តាច់ផ្តិល	៤៦	១៤
ចាប់ធ	ចាប់	៥១	៨
អសុត្តន្ត	សុត្តន្ត	៥៨	១
បរយោយ	បរិយោយ	៦៥	៧
ទិដ្ឋិ	ទិដ្ឋ១	៧៤	១៤
ព្រះសារីបុត្រ	សារីបុត្រ	៨៥	២
ដាយ	ដោយ	៨២	១៦
ប្រទក្សណ	ប្រទក្សិណ	១២៨	៨
ទីណា	ទីណា–	១៣៨	៨
សុណ្ណ	សុវណ្ណ	២០៨	៨
ម្ដុំមុគ	ម្ដុំមុត	២២៤	១០
រេសស់កាម	រេសស់កាម ។	២៦០	២
តំណ្ឌាយ	តាំងណ្ឌាយ	២៧៤	៥
មិគ្ឃ	មិនគ្ឃ	២៧៥	១៨

សន្លឹកប្រៀបពាក្យខុស-ត្រូវ

ពាក្យខុស	ពាក្យត្រូវ	ទំព័រ	បន្ទាត់
ចំរើ	ចំរើន	២៧៩	១៧
ឡៃយ	ឡើយ	២៩២	១៦
បណ្ណាសាក្តីហិត	បណ្ណាសាសង្គ្រហិត	៣១៣	១
នឹន	នឹង	៣២៦	១៥
ធម៌ាំង់ឡាយ	ាំង់ឡាយ	៣៣៨	៥

សុត្តន្តបិដកេ

អង្គុត្តរនិកាយស្ស អដ្ឋកនិបាតោ

តតិយោ ភាគោ

មាតិកា	អង្គុ

បណ្ណាសកោ

បណ្ណាសកេ	មេត្តាវគ្គោ បឋមោ	១
	មហាវគ្គោ ទុតិយោ	៤១
	គហបតិវគ្គោ តតិយោ	១០៨
	ទានវគ្គោ ចតុត្ថោ	១៦០
	ទុច្ចរិតវគ្គោ បញ្ចមោ	១៨៣

បណ្ណាសកាសង្គហិតា វគ្គា

បណ្ណាសកាសង្គហិតវគ្គេសុ	សន្ថានវគ្គោ បឋមោ	២២៩
	ចាលវគ្គោ ទុតិយោ	២៦៦
	យមកវគ្គោ តតិយោ	៣០៥
	សតិវគ្គោ ចតុត្ថោ	៣៤៨
	វគ្គោ បញ្ចមោ	៣៦៩

សុត្តន្តបិដក

អង្គុត្តរនិកាយ អដ្ឋកនិបាត

នវមភាគ

មាតិកា		លេខទំព័រ
បណ្ណាសក		
បណ្ណាសក	មេត្តាវគ្គ ទី១	....១
	មហាវគ្គ ទី ២	....៤១
	គហបតិវគ្គ ទី៣	....១០៨
	ទានវគ្គ ទី ៤	....១៦០
	ឧបោសថវគ្គ ទី ៥	.... ១៨៣
បណ្ណាសកាសង្គហិតវគ្គ		
បណ្ណាសកាសង្គហិតវគ្គ	សន្ថានវគ្គ ទី ១	....២២៩
	ចាលវគ្គ ទី ២	.... ២៦៦
	យមកវគ្គ ទី ៣	.... ៣០៥
	សតិវគ្គ ទី ៤	....៣៤៨
	វគ្គ ទី ៥	....៣៦៩

INSTITUT BOUDDHIQUE